

LANGUAGE IN INDIA

Strength for Today and Bright Hope for Tomorrow

Volume 25:5 May 2025

ISSN 1930-2940

Editors:

Selvi M. Bunce, M.A., Ed.D. Candidate
Nathan Mulder Bunce, M.A., Ph.D. Candidate
Sam Mohanlal, Ph.D.
B. Mallikarjun, Ph.D.
A. R. Fatihi, Ph.D.
G. Baskaran, Ph.D.
T. Deivasigamani, Ph.D.
Pammi Pavan Kumar, Ph.D.
Soibam Rebika Devi, M.Sc., Ph.D.

Honorary Managing Editor & Publisher: M. S. Thirumalai, Ph.D.

Language in India www.languageinindia.com is an open access journal. *Language in India* www.languageinindia.com does not charge readers or their institutions for access.

We have agreements with several database organizations such as *EBSCOHost* database, *MLA International Bibliography* and the *Directory of Periodicals*, and *Gale Research* (Cengage Learning) for indexing articles and books published in *Language in India*. The journal is included in the *Cabell's Directory*, a leading directory in the USA.

Articles published in *Language in India* are peer-reviewed by one or more members of the Board of Editors or an outside scholar who is a specialist in the related field. Since the dissertations are already reviewed by the University-appointed examiners, dissertations accepted for publication in *Language in India* are not reviewed again.

Language in India www.languageinindia.com ISSN 1930-2940 **25:5 May 2025**

Contents

The next issue (the issue of June 2025) will be uploaded by the fourth week of June 2025 or earlier.

Contents

Ms. Rama Sudakar, M.A., Ph.D. Research Scholar and Dr. Mathangi V., M.A., M. Phil., Ph.D., Assistant Professor The Half-Inch Himalayas: Topoanalysis and Belonging in <i>The House That Spoke</i>	1-10
Mayank Jaipuria, Research Scholar and Dr. Sushil Pande, Professor A Study of Communication Challenges Faced by Consumers While Using Advertised Food Delivery Platforms on Social Media	11-20
Sujithra I R, III-year Student; Haran Vasudev H, III-year Student and Dr. Sreejana S, Assistant Professor of English The Impact of Game Preferences on English Language Proficiency: Analyzing Student Habits in Outdoor and Online Gaming Environments	21-36
Dr. M. Subha, Associate Professor; Dr. D. Nagarani, Assistant Professor and Dr. Jibin Francis, Post-Doctoral Fellow Aftermath of Decolonized Hegemony in Select Novels – A Socio Political Analysis	37-46
Isaiah Aluya and Jilam Hephzibah Jashina A Multimodal Critical Discourse Study of Selected Twitter Messages on Kidnapping in Nigeria	47-64
Dr. Anupam Dutta, M.A., M.Phil., Ph.D. Associate Professor Interrogating the Rebels: Rejection of Violence as a Path to Self-determination in Dhruba Hazarika's <i>Sons of Brahma</i>	65-73
Kavya Rayala, M.A., Research Scholar and Dr. K. Madhavi, Ph.D., Professor Exploring the Use of Multiple Intelligences in Second Language Acquisition	74-80
Dr. Mada Srilatha, Assistant Professor	

A Linguistic and Cultural Overview of Endangered Tribal Languages of Andhra Pradesh and Telangana	81-91
Dr. M. Benazir Nuzrath, Assistant Professor The Interplay of Emotional Healing and Interpersonal Relationships in <i>Days at the Morisaki Bookshop</i>: <i>A Novel</i>: A Synthesis with Fritz Heider's Psychological Theories	92-96
Md. Nurul Islam, Ph.D. English in Bangladesh's Education System: A Critical Analysis of Policies, Practices and Current Status	97-109
Monmi Kalita, Research Scholar and Professor Subasana Mahanta, Supervisor The British Attitude Towards Language and the Linguistic Background of 19th Century Assam	110-128
Dr. Ravindra Goswami Dr. Ravindra Kumar Singh Words for a Fragile World: Analyzing the Rise of Green Linguistics (Ecolinguistics) in Contemporary Research	129-147
Dr. Rajendran Sankaravelayuthan Towards the Semantic Structure of Tamil தமிழ்ப் பொருண்மையியல் கட்டமைப்பை நோக்கி	1-459

The Half-Inch Himalayas: Topoanalysis and Belonging in *The House that Spoke*

Ms. Rama Sudakar, M.A.

Ph.D. Research Scholar

Department of English, PSGR Krishnammal College for Women, Coimbatore

21phdeh012@psgrkcw.ac.in

Dr. Mathangi V., M.A., M.Phil., Ph.D.

Assistant Professor

Department of English, PSGR Krishnammal College for Women, Coimbatore

mathangi@psgrkcw.ac.in

Abstract

The contradiction of Kashmir's rustic charm to the cruelty inflicted upon its land and its people due to incessant political and territorial conflicts is hauntingly evocative. That the landscape of Kashmir has often provided poetic fodder to Indian English literature as evidenced in the works of Agha Shahid Ali and Mirza Waheed to name a few, then, is not surprising. However, representations of Kashmir in children's literature remain relatively vacuous. While middle-grade children's novels like *No Guns at My Son's Funeral* (2005) by Paro Anand, *Queen of Ice* (2014) by Devika Rangachari and *The House that Spoke* (2017) by Zuni Chopra all deal with the politics of Kashmir in varying degrees and in various historical timeframes, what makes *The House that Spoke* an integral contribution is the 15-year-old writer's highly personal treatment of Kashmir's landscape. Using Gaston Bachelard's *spatial criticism from The Poetics of Space* (1958), the article explores the intimate relationship between the young protagonist and Kashmir functioning here both as a setting in a fantasy novel and as a sanctuary topos. Through the novel, the article considers the notion of "home" as extending beyond the confines of a structure to include cityscapes and in this case, the state of Kashmir to arrive at a stable sense of place amidst vulnerability and precariousness.

Keywords: toponanalysis, home, Kashmir, spatiality, belonging

Home in Children's Literature

The notion of “home” is a much-contested space in children’s literature and is often considered in a series of antitheses. Perry Nodelman and Mavis Reimer in *The Pleasures of Children’s Literature* (2003) while identifying the home-away-home pattern, a prevalent trope in children’s literature, also explore the constant pull between freedom/ restraint, civilisation/nature and reality/fantasy that lie within and outside the home.

As for houses and its attendant *home* in children’s literature, Badger’s house in *Wind in the Willows*, the eponymous house from *Anne of Green Gables*, the gingerbread house in *Hansel and Gretel*, Ariel’s, or rather Titan’s, sea house in *The Little Mermaid* have given the readers an extensive understanding of the remarkable differences in the qualities of places that children can call home. To Jane Suzanne Carroll, “[t]he home is sanctified because it reflects, on a microcosmic level, the world as a whole” (19). Home, then, becomes a microcosmic encapsulation of one’s identity since it is through the home, which acts as a primary site of formation of the self, that the child understands the world.

Ajit Anand in an article titled “Topoanalysis and the City Space in the Literary writings of Amitava Kumar”, mentions Anjali Gerua Roy’s argument regarding the Kharagpur diaspora to state that a home is not just brick and mortar but essentially “subsumes those spaces where one has grown up, thus one’s locality or city becomes the ‘home’ for the individual” (68). The idea of *home* then has extended beyond the physical structure to include landscapes both literal and metaphorical which hold experiential or phenomenological resonance to the individual. As for children, the attachment to home is perceptibly more immediate and pressing, since in modern children’s literature, home is an integral *topoi*, or locus, with particular emotional significance to the characters, “taken as an outward and visible embodiment of their personality” (Carroll 23). The novel *The House that Spoke*, the literary debut of the then fifteen-year-old writer, Zuni Chopra, deals precisely with such a cavernous attachment to not just the hometown, i.e., Srinagar, but to Kashmir as a whole.

Kashmir as Literary Setting

Literature of the Valley has an enormously rich history. In fact, ‘The Half-inch Himalayas’ in the title is a homage to precisely this rich literary tradition and in particular to Agha Shahid Ali’s evocative poetry about his homeland. In “A Postcard from Kashmir”, Ali writes,

Kashmir shrinks into my mailbox,
my home a neat four by six inches.

I always loved neatness. Now I hold
the half-inch Himalayas in my hand.

This is home. (Ali, lines 1-5)

If Kashmir, not just as a physical landscape but more poignantly, as a homeland that holds the poet's intimate attachments, can be contained in a postcard for Ali, then the continuous reproductions of Kashmir, both historical and contemporary, in literature demand investigation. The Valley has a vast and rich literary tradition with important writers of the present periodically taking to the literary form to record the region's violent cultural and political landscape. For instance, Basharat Peer in his *Curfewed Night* (2008) writes of Kashmir with an empathetic realism that has not only permeated the literature that followed but has also been an influence to the fifteen-year-old writer, Zuni Chopra in writing her literary debut, *The House that Spoke*.

Ever since the Instrument of Accession to India was signed in 1947, Srestha Kar in her article titled "Negotiating the Female Identity in Times of Conflict: A Study of Two Kashmiri Women's Narratives" notes that "Kashmir remained a bone of contention between the two countries [India and Pakistan]" (264). The deployment of the military for governing only resulted in newer forms of aggression. Although tracing the history of Kashmir through literature is an important task in itself, the paper aims to delve into representations of childhoods in Kashmir which reproduce Kashmir not just as a unidimensional, lyrically scenic landscape or as being torn apart by political and cultural divisions but in its multidimensionality as a place of dwelling amidst violence, as a place that is as warm as it is unforgiving, as a home.

While children's literature has only sparsely dabbled in Kashmiri folklore, fairy-tales and historical narratives as can be seen through *The Queen of Ice* by Devika Rangachari, *The Legend of Himat Nagrai* retold by Onaiza Drabu and *Okus Bokus – A to Z for Kashmiri Children* by Onaiza Drabu with Ghazal Qadri's illustrations, fewer still represent

contemporary Kashmir in its ideological polarities in a way that addresses its impact on childhoods in the region. While both *No Guns at My Son's Funeral* by Paro Anand and *The House that Spoke* by Zuni Chopra fulfil the objective of examining sensitive themes, the latter holds greater analytical significance within the context of this paper. This is not only due to the fact that the author, Zuni Chopra, is a teenager herself, but also because her novel utilises the genre of fantasy as a profound tool to delve into the intricate fabric of life in the politically turbulent landscape of Kashmir.

Children's Literature and Political Identity

The value of fantasy, much like children's literature, in terms of addressing the politics of cultural identity, nationalism and otherness has been undermined as compared to its adult, realistic, counterpart. Recently, however, changing notions of national and cultural identity coupled with recent trends in children's literature that tackle the convoluted network of identities has led to a shift in hierarchy that locates writing for children well within the realms of both literary criticism and geopolitical studies. Kim Huynh and his colleagues in *Children and Global Conflict* (2015) take the argument further by discussing the perplexing positionalities of children in policy-making and speculate the reasons for "marginalisation and at times complete absence of children within mainstream international relations thinking" (3).

Children's literature criticism has periodically addressed a similar bias through the coloniser/colonised binary that has always already existed in children's literature as Jo-Ann Wallace in "De-Scribing *The Water-Babies*: 'The Child' in Post-Colonial Theory" posits that "an idea of the child is a necessary precondition to postcolonialism" (176) to which Ania Loomba in *Colonialism/Postcolonialism* adds as she considers the parental metaphors that pervaded the politics of imperialism so much so that "[t]he white man's burden was constructed as a parental one: that of 'looking after' those who are civilisationally underdeveloped (and hence figures as children), and of disciplining them into obedience" (181). Marah Gubar in "The Hermeneutics of Recuperation" argues against the difference, or colonial, model and the deficit model in favour of what she calls a "kinship" model of childhood, premised on the notion that "children and adults are separated by differences of degree, not of kind, meaning that we should eschew difference-model discourse that depicts

children as a separate species in favour of emphasizing that growth is a messy and unpredictable continuum” (454).

Children have a lot to offer in describing their experiences and their perspectives of the world, which has hitherto been overshadowed by the more pronounced and pervasive adult voice. Within the context of recent scholarship, childhood studies have begun to theorise child authorship, with Peter L Cumming in an article titled “What Children’s Writing?” suggesting that “*much* children’s writing will be formulaic, derivative, banal, conservative, or reactionary, in both content and form” (113). While *The House that Spoke* may be derivative in certain aspects since the current crop of children’s fantasy is rife with the trope of ‘the chosen one’ which the novel deals heavily with, *The House that Spoke* also provides a unique representation of ‘home’ that is notably absent in children’s literature that is written by adults. The novel also offers unique literary value as it provides a distinct phenomenological registry in documenting intimate spaces within conflicted landscapes.

Landscapes as Literary Tool

Gaston Bachelard’s *The Poetics of Space* has attracted readers from architecture, psychology and literature alike primarily for his description of the oneiric house, the process of daydreaming and the dualism between inhabited space and geometrical spaces. He approaches the field neither as a literary critic nor a psychoanalyst but rather as a phenomenologist, with a keen interest in exploring the interstices of experiment and experience. To Bachelard, a space once inhabited cannot be summed up by its geometrical or architectural structure since a space transcends its position as a mere platform upon which human lives are enacted to become a participant and agent that simultaneously constructs and is constructed by identity. He famously states, “(a) house that has been experienced is not an inert box. Inhabited space transcends geometric space” (2).

The protagonist initially describes her life “in a fairy tale. Or rather, . . . in the house of a fairy tale” (Chopra 20) which supposedly derives its magic from the Chinar (Maple) Tree. Additionally, wood from the Chinar is also used in the furniture of the house which is suggested as one of the reasons for its sentience. The Chinar is a deciduous tree that features notably in and bears witness to “Kashmir’s literature and politics, religion and romance” (Ashiq). The Chinar, here, is emblematic of the historical, cultural and political landscape of

Kashmir as evinced in the poetic tradition of the Valley, including the writings of Ghulam Nabi Khayal, Habba Khatoon and Lalla Ded, which evokes the Chinar with nostalgic longing for the tree and for the land that it symbolises. In the novel, the motif of the Chinar tree serves as a concrete metaphor for Kashmir, while the house symbolises the protagonist's profound connection to the region, reflecting a deeply rooted personal history that has consistently tied her to the land of her ancestors.

In her portrayal of the State of Kashmir, Zuni Chopra condenses the sprawling expanse of this region into the relatively more rigid confines of a house. Her proclivity to compress the vast expanses of Kashmir within the structured walls of a house may, in part, be influenced by her relatively tender age. As someone who only sporadically visits Kashmir due to her father's affiliations with the land, Chopra's direct experience with the region is somewhat limited. Yet, this act of distilling the expansive Kashmiri landscape into the more intimate setting of a home serves to enhance the narrative since it allows for a sense of closeness and intimacy that would otherwise be elusive.

Landscape is at once geographical and historical. Jane Suzanne Carroll in *Landscape in Children's Literature* (2012) equates landscapes to historical texts, "as deep palimpsests on which the traces of the past are still visible even when the present age is being inscribed" (4). Parallely, memories of home, the most intimate of all landscapes, to Bachelard, "are not remembered but are rather entwined with the present", in that it is the site through which the individual constantly negotiates their identity based on their ongoing experiences (Anand 68). The house in the novel is not only a palimpsest of the protagonist's multigenerational association with Kashmir, but is also the cord that links Zoon, the protagonist, with her past in a much more palpable manner. The past seeps through the cracks into the present in the house as the sentient furniture and portraits continually remind Zoon of her lineage and destiny. The interplay of the past and the present here mirrors the current political status of Kashmir which is decidedly built on its vicissitudinous colonial and postcolonial history.

Bachelard defines topoanalysis as the "systematic psychological study of the sites of our intimate lives" (8). By extension, a house, he states, is designed in a way that appeals to "our consciousness of centrality" with verticality as a critical feature, ensured by the polarity of the attic and the cellar (39). He links the framework of human conscience through Jung's

Unconscious with the structure of the house, wherein the attic is endowed with reason and judiciousness as opposed to the cellar which holds within its dark corridors discord, unfamiliarity and a primitive human fear. Chopra writes of the house as having trapped Kruhen Chay, the embodiment of the evil that is plaguing Kashmir, within the hamam, which is an integral feature to traditional Kashmiri architecture. Sakinah et al. define the functionality of a hamam as “a room within a home in which the subfloor is hollow and is comprised of a wood-fired furnace to generate heat which is conducted through the floor, warming the space and occupants in the Hamam” (1). The hamam, here, takes the place of the cellar that keeps the cold cruelty entrapped. On the contrary, the armchair in the library, which functions as the attic, serves as a voice of reason and “fatherly” counsel, to calm and soothe her. If the house is a symbol of Kashmir, this association then reveals the humanisation of the consciousness of Kashmir that the house subsumes.

It is an impending attack on the house that lends a sense of unease in the text. The house, acting as a sanctuary topos, is sacrosanct because an inhabited space is a universe “[the home] is always a replica of the paradigmatic universe created and inhabited by the gods; hence it shares in the sanctity of the gods’ work. (qtd. in Carroll 19). To continue the strain of psychoanalysis, an intrusion on the sanctity, homeliness or the “*heimlich*” of such a space is then “*unheimlich*”, the unhomely or the Uncanny that Freud explores in his 1919 essay. “The Uncanny” (3). This violation of the sanctity of the home mirrors the anxiety of the Kashmiri residents at the constant violation of their homes by external forces like India and Pakistan. The “house’s entire being”, as Bachelard posits, surrenders, “faithful to our being” (15) as is seen in the final struggle wherein the house and its components intuitively understand Zoon’s mind in controlling but not defeating Kruhen Chay. While the child author does not politicise the novel, an anxiety for the state of events pervades the narrative in spite of its fictive and fantastical veil.

Agency and Guardianship

Shanti Razdan, as a single parent, chooses to keep Zoon unaware of the fact that the family plans to move away from Srinagar, for their safety among other reasons. It is only when the buyers are to come that Zoon figures out that the house, the child’s “first universe” to Bachelard, is to be sold (45). While adult paternalism, here, cannot be deemed oppressive

by definition, it informs the pattern of adult-child relations within the novel and by extension, culturally as well wherein as Tamar Shapiro states, “To treat someone like a child, is, roughly, to treat her as if her life is not quite her own to lead and as if her choices are not quite her own to make” (qtd. in Gubar 8). Zoon, however, is positioned as an active stakeholder and participant as she demands, “Ma, I don’t care. I know everything you’re saying may be valid. But I had a right to be told. IT’S MY HOME TOO!” (47).

United Nations Convention on the Rights of the Child (UNCRC) states that “[e]very child has the right to be listened to and to have their opinions taken seriously when decisions are being made about their lives” (qtd. in Haring 6). Additionally, Albert Bandura, a social cognitivist, in “Towards a Psychology of Human Agency” defines having agency as “to influence intentionally one’s functioning and life circumstance” (164). When Zoon is not given the agency to participate in practical decisions in the family, the novel utilises Zoon’s intimate connection with the house to negotiate unequal power dynamics and to help her assert her position in the world through her position as Guardian whereby she is able to take control and transform the narrative.

Children in global conflict are conventionally portrayed as victims but on the contrary, conflict-affected children are often seen to “care for themselves, each other and for adults”, which in Trauma Studies is called parentification, wherein the child and parent swap roles, with the child providing emotional or physical support to a parent or guardian. While the novel contains evidence of Zoon being such a carer as she is one of the many children who have lost one or both their parents to the continuous riots in Kashmir, the agency that Chopra displays in constructing Zoon’s identity through the house and through Kashmir holds more relevance to the paper.

The novel ends in a collective grieving for the loss endured, not just to Zoon but to the families around her, with Zoon mourning the passing of her grandmother, who was the previous Guardian. She says, “I had loved Tathi more than I would ever know. I loved her still, and I always would. But I was also a Guardian. Kashmir needed me” (217), which cements resilience despite loss, an innate sentiment to life in Kashmir. Through topoanalytical elements in the novel such as the links between the human consciousness with the edifice of a house and the preternatural nature of *home*, a unique sense of identity that is

deeply rooted in and indebted to Kashmir emerges. Chopra etches out a unique selfhood for a child who is not merely a passive receptacle, but an active participant, a selfhood that is neither defined by lack nor by difference from adulthood. The narrative demonstrates the capacity of children's literature to challenge conventional representations and redefines the concept of home to incorporate an empathetic and responsible attitude toward one's place in the world.

Works Cited

- Chopra, Zuni. *The House that Spoke*. Penguin Random House, 2017.
- Ali, Agha Shahid. "Postcard from Kashmir." *The Half-Inch Himalayas*, Wesleyan University Press, 1987.
- Anand, Ajit and Tripathi, Priyanka. "Topoanalysis and the City Space in the Literary Writings of Amitava Kumar" *Open Cultural Studies*, vol. 6, no. 1, 2022, pp. 64-75.
<https://doi.org/10.1515/culture-2022-0143>
- Ashiq, Peerzada. "The speaking tree of Kashmir." *The Hindu*, November 19, 2015,
www.thehindu.com/thread/reflections/article7892357.ece.
- Bachelard, Gaston. *The Poetics of Space*. Penguin Classics, 2014.
- Bandura, Albert. "Toward a Psychology of Human Agency." *Perspectives on Psychological Science*, vol. 1, Issue 2, 2006, 164-180, <https://doi.org/10.1111/j.1745-6916.2006.00011.x>
- Carroll, Jane Suzanne. *Landscape in Children's Literature*. Routledge, 2012.
- Cumming, Peter L. "What Children's Writing? Read by Whom, How, and to What Ends?." *Canadian Children's Literature*, vol. 34, no. 1, 2008, pp. 106-115.
- Freud, Sigmund. *The "Uncanny"*¹ - MIT - Massachusetts Institute of Technology,
web.mit.edu/allanmc/www/freud1.pdf. Accessed 19 Oct. 2023.

- Haring, Ute, et al. "Reflecting on Childhood and Child Agency in History." *Palgrave Communications*, vol. 5, no. 1, 14 May 2019, www.nature.com/articles/s41599-019-0259-0, <https://doi.org/10.1057/s41599-019-0259-0>.
- Loomba, Ania. *Colonialism/Postcolonialism*. Routledge, 1998.
- Nodelman, Perry and Mavis Reimer. *The Pleasures of Children's Literature*. Longman, 2003.
- Sakinah, Sabahat, et al. "Kashmiri Hamam: An exploration of technical design within traditional architecture and culture." *2021 IEEE Global Humanitarian Technology Conference (GHTC)*. IEEE, 2021, <https://doi.org/10.1109/GHTC53159.2021.9612496>.
- Wallace, Jo-Ann. "De-Scribing *The Water-Babies*: 'The Child' in Post-Colonial Theory." *De-Scribing Empire, Post-colonialism and Textuality*. Edited by Chris Tiffin and Alan Lawson. Routledge, 1994. 171–184.

A Study of Communication Challenges Faced by Consumers While Using Advertised Food Delivery Platforms on Social Media

Mayank Jaipuria

Research Scholar

School of Management, Babu Banarasi Das University, Lucknow

jaipuria.mayank27@gmail.com

Dr. Sushil Pande

Professor

School of Management, Babu Banarasi Das University, Lucknow

pandesushil@rediffmail.com

Abstract

The emergence of food delivery services has changed how people get their meals, and social media is now a vital tool for marketing and customer interaction. Nevertheless, even if these platforms are convenient, users frequently run into communication issues that detract from their overall experience. This study examines the main challenges that customers encounter when using food delivery services that are advertised on social media, such as inaccurate information, slow customer service responses, opaque pricing and delivery schedules, and inefficient complaint handling. This study identifies the communication gaps between food delivery platforms and their users by examining case studies, social media interactions, and customer reviews. According to the results, increasing customer happiness can be achieved by being more responsive, giving clearer information, and utilizing chat assistance powered by artificial intelligence. This study adds to the expanding body of knowledge regarding the digital consumer experience and makes suggestions for how meal delivery firms might improve their communication tactics.

Keywords-Relationship Marketing, Customer Loyalty, Social media Engagement.

Introduction

The way people obtain meals has been completely transformed by the explosive expansion of food delivery services, which provide convenience, variety, and smooth transactions. For these platforms, social media has emerged as a crucial marketing tool that enables businesses to interact with potential clients through interactive content, promotions, and targeted ads. Social media advertising has increased

consumer reach, but it has also brought up a number of communication issues that have an effect on user experience. Social media is frequently used by customers to research food delivery services, including menu selections, costs, special offers, and delivery schedules. Disparities between the content that is promoted and the actual services that are provided, however, can cause annoyance and discontent. Common issues include misleading advertisements, delayed responses from customer service representatives, difficulty in resolving complaints, and a lack of transparency in policies. Furthermore, automated chatbots and pre-scripted responses sometimes fail to address specific customer concerns, leading to further dissatisfaction.

The purpose of this study is to look into the communication difficulties that customers encounter when using meal delivery services that are advertised on social media. The study will pinpoint important issue areas and make recommendations for potential fixes by examining customer experiences, reviews, and online interactions. Food delivery businesses must comprehend these issues if they hope to increase client contentment, foster brand loyalty, and strengthen their communication tactics in general.

Relationship Marketing

Definition

Relationship marketing is a strategy focused on building long-term customer relationships rather than just individual transactions. It emphasizes customer loyalty, engagement, and satisfaction to encourage repeat business. This approach contrasts with traditional marketing, which primarily seeks to acquire new customers.

Key Elements of Relationship Marketing

1. **Customer Retention** – Focuses on keeping existing customers satisfied to ensure repeat business.
2. **Personalization** – Tailoring products, services, and communication to meet individual customer needs.
3. **Customer Engagement** – Creating meaningful interactions through social media, loyalty programs, and personalized communication.
4. **Trust and Commitment** – Establishing brand credibility through consistent service and transparent communication.
5. **Customer Feedback and Service** – Actively listening to customers and addressing their concerns to enhance satisfaction.

Graph: Relationship Marketing Model

Below is a basic relationship marketing model represented in a diagram:

This model demonstrates how businesses build long-term relationships with customers by ensuring satisfaction, leading to retention, loyalty, and ultimately turning customers into brand advocates.

Literature Review

Relationship marketing has evolved as a strategic approach aimed at building long-term customer relationships rather than focusing solely on one-time transactions. According to Grönroos (1994), relationship marketing is centered on creating, maintaining, and enhancing relationships with customers through mutual exchange and fulfillment of promises. Kotler and Keller (2012) further emphasize that businesses benefit from relationship marketing by increasing customer loyalty and lifetime value, leading to sustainable competitive advantage.

Social media platforms have transformed relationship marketing by enabling direct interaction between businesses and consumers. Research by Kaplan and Haenlein (2010) highlights that social media fosters customer engagement, allowing businesses to respond to queries, address concerns, and personalize marketing efforts. Mangold and Faulds (2009) also emphasize that social media serves as both a communication and promotional tool, influencing consumer perceptions and brand trust. Despite the advantages of social media marketing, consumers often encounter communication challenges when using food delivery platforms. Studies (Liu et al., 2020) reveal that common issues include misinformation, delayed customer service responses, and automated chatbots failing to resolve specific concerns. Gensler et al. (2013) argue that inconsistencies between advertised promotions and actual services contribute to consumer dissatisfaction, leading to negative word-of-mouth.

Customer satisfaction plays a crucial role in relationship marketing. According to Parasuraman, Zeithaml, and Berry (1988), service quality dimensions—such as responsiveness, reliability, and empathy—significantly influence customer satisfaction and retention. In the context of food delivery platforms, Wang et al. (2021) found that transparent communication and quick problem resolution are key factors in maintaining customer loyalty. Research suggests several strategies to mitigate communication challenges in food delivery services. Pavlou and Gefen (2004) propose that trust-building mechanisms, such as customer reviews and transparent policies, can improve communication effectiveness. Moreover, AI-driven chatbots with advanced natural language processing (NLP) capabilities have been recommended by Huang and Rust (2018) to enhance customer service responsiveness.

The food delivery market has undergone significant change, as evidenced by the fact that in 2016, online penetration of the overall food delivery market surpassed 30 percent. As the market matures, rates are anticipated to rise significantly, eventually reaching 65 percent annually (Carsten Hirschberg et al, 2016). The sector has a lot of new players, such as Food Panda, which is here to stay (Shiyin Chan, 2015).

Objectives

1. To identify common communication challenges encountered by consumers when interacting with food delivery platforms through social media advertisements.
2. To analyze the impact of communication issues on consumer satisfaction, trust, and brand perception.
3. To evaluate the effectiveness of existing customer support mechanisms (e.g., chatbots, social media responses, complaint resolution).
4. To examine the role of social media advertising in shaping consumer expectations versus actual service delivery.

Research Methodology

Research Methodology

This study employs a mixed-method approach, combining both qualitative and quantitative research methods to explore communication challenges faced by consumers while using advertised food delivery platforms on social media.

Research Design

A **descriptive research design** is adopted to analyze consumer experiences, communication challenges, and their impact on customer satisfaction. This study gathers primary data through surveys and interviews while also analyzing secondary data from online consumer reviews and social media interactions.

Data Collection Methods

Sampling Method and Sample Size

- A **random sampling** technique will be used to select consumers who have interacted with advertised food delivery platforms on social media.
- A sample size of approximately **300 respondents** will be targeted for the survey, ensuring diverse demographic representation.

- Around **10–15 in-depth interviews** will be conducted with frequent users and customer service representatives.

Findings & Discussion

The findings achieved based on data analysis for each of the objectives of the study are as mentioned below:

• **Determine methods to improve customer loyalty through the utilization of social media. Customer loyalty can be improved by utilizing social media through the following:**

Utilization of Facebook and other social media platforms: It is evident from the responses that consumers establish connections with companies via social media, with Facebook serving as the primary platform for these interactions. The cross-tabulation also indicates that the utmost number of users, 105, utilize Facebook to receive updates. The utilization of social media, particularly Facebook, has the potential to cultivate customer loyalty and attract potential consumers.

Frequent offers and contests: The majority of clients follow businesses because they are interested in the deals and competitions they host. Additionally, using the cross-tabulation It is recommended that the greatest number of users receive information regarding new offers made by the business. Users primarily connect with businesses on all platforms for information, contests, and interaction in addition to offers. Therefore, improving communications on social media, particularly Facebook, can increase outcomes and make other social media platforms more active.

- ☐ **Discount-Based Offers:** Percentage discounts, BOGO (Buy One Get One), cashback deals.
- ☐ **Loyalty Rewards:** Points-based systems for repeat purchases.
- ☐ **Referral Bonuses:** Incentives for referring new customers.
- ☐ **Seasonal Promotions:** Holiday and festival-themed discounts.
- ☐ **Limited-Time Flash Sales:** Urgency-driven offers.
- ☐ **Social Media Contests:** Giveaways, user-generated content challenges, quiz-based contests.
- ☐ **Gamified Offers:** Spin-the-wheel, scratch cards, mystery discounts.

Apart from above offers, company need to focus on best practices, that is under Consumer Protection Laws. That is- Truth in Advertising: Ensure marketing messages are honest, clear, and not misleading (e.g., Federal Trade Commission (FTC) Act in the U.S., Consumer Protection Act in India).

Best Practices

- **Clear Terms & Conditions:** Transparency to build trust.
- **Segmented Targeting:** Offer relevant deals based on customer preferences.

- **Urgency & Scarcity:** Limited-time offers encourage quick action.
- **Tracking & Analytics:** Measure success rates and optimize strategies.
- **User Engagement:** Encourage participation through interactive elements.

Regular Communication and Answering of Questions on Social Networking Sites: Frequent Interaction & Query Handling via Social Networking Sites: Social media can allow the company to engage with clients and create connections with them through interactions over social media. While focusing on the mentioned deals and competitions, the majority of the content might be shared to increase the consumers' interests in other areas. Identify the elements that customers value most while dealing with the business: The study's respondents were asked to score their interactions with the company on six criteria: prompt delivery, quality, timely information, handling of queries, follow-up, and ease of use.

Channels for Frequent Interaction

- **Social Media:** Active engagement on Facebook, Instagram, Twitter, LinkedIn.
- **Live Chat Support:** AI chatbots + human support for 24/7 assistance.
- **WhatsApp & SMS:** Quick responses for common queries.
- **Email Support:** Personalized responses to customer concerns.
- **Phone Support:** Toll-free numbers for urgent issues.
- **Community Forums:** A space for customers to interact & resolve issues collectively.

Efficient Query Handling Strategies

- **Automated Chatbots:** Instant replies for common queries.
- **FAQ Sections:** Self-service options to reduce repetitive inquiries.
- **Ticketing System:** Proper tracking & priority-based issue resolution.
- **Response Time Optimization:** Set internal SLAs (e.g., reply within 24 hours).
- **Personalized Responses:** Address customers by name & acknowledge their concerns.
- **Follow-ups:** Ensure customer satisfaction after resolving issues

Though, every element has a significant impact on the relationships, timely delivery accounts for the largest number of relationships formed between the business and the buyer. Businesses must continue to deliver on schedule and ensure customer happiness and goodwill. However, as they also affect the interface, other variables should also be considered. The service's value should be increased, the sequence should reach the customer on time, the doubt management should be well-planned and satisfied, the customer follow-up should be at a high level, and the services' usability should be improved to encourage additional interactions.

Keep an eye on the offerings of the industry leader: The majority of responders supported online meal ordering through Swiggy and Zomato. The two leading companies in the sector, Swiggy and Zomato,

have expanded significantly in recent years. In addition to attracting significant investment, they are enhancing and growing the industry for the future.

Prioritize acquiring the loyalty of new customers: According to the research, more consumers have lately begun placing orders during the last six to twelve months, and they intend to stay connected for a long time. **Boost social media usage:** With the right usage of social media, the clientele can grow and become more devoted. Using social media to engage with customers in general is a useful strategy for gaining new clients. Customers can be engaged through social media by viewing a dynamic feed that caters to their interests. Additionally, there are several methods, such as using a chatbot to improve the customer experience by addressing consumer complaints.

Use of Social Media for Promotion: By showcasing consumer feedback and ratings of the services, social media can also be used as a marketing tool. Positive evaluations can increase client loyalty and grow the clientele. **Use of Social Media for Promotion:** By showcasing consumer feedback and ratings of the services, social media can also be used as a marketing tool. Positive evaluations can increase client loyalty and grow the clientele.

Testing Customer Engagement with the Company in the Current Scenario:Customer Engagement Can Be Tested via:

Customer interaction: The customers evaluated the elements that influenced their interactions with the business. Although the company's and customers' contact level is influenced by quality, timely information, query management, follow-up, and ease of use, the most important interaction level is attained through the timely delivery component. **Effect of resolving grievances on satisfaction:** The existence of general consumer satisfaction is also demonstrated by the t-test. Additionally, there isn't much of a correlation between fixing issues and customers' general pleasure. **social media use, particularly on Facebook.** Social media is being used to display customer interaction and the elements that entice users to interact with it.

Offers and competitions have been identified as the elements that entice customers to follow and interact with businesses on social media. Facebook is the most popular social media network, followed by Instagram, and many customers are observed interacting with businesses on these platforms. Consumers are drawn to the deals and competitions in the company's dynamic feed. **Facebook Use for Communication:** It is evident from the cross-tabulation that Facebook is the most effective medium for

establishing a relationship with customers on social media. The majority of young people (those between the ages of 18 and 25) have placed online food orders and communicated with .

Present Situation: Swiggy and Zomato are currently the most popular food ordering and delivery services. The company's customer relations policy is good, according to the consumers who have grown the most in the last six to ten months. They are also pleased that the companies' concerned employees are taking notice of and addressing their issues. In order to help businesses improve their relationships with customers, the engagement has increased and needs to be sustained and increased further.

Suggestions Resolving Grievances or Issues: Observing the company's attention to the consumer and his comments is always crucial. Therefore, it is imperative that grievances be addressed, and businesses should concentrate on this as well. Chatbots should be available to assist with time management, and customer service lines should be easy to access. More deals, more competitions, and an educational feed: Facebook is a popular platform for communicating with customers, so businesses should concentrate on providing them with additional incentives to engage in order to foster relationships. To win the loyalty of their current and future clients, they need be innovative in their relationship-building.

Improved Delivery Time: According to studies, quicker delivery times are crucial and valuable to customers. As such, businesses should prioritize improving delivery times to increase their business success and clientele. This should be taken into account in order to raise consumer satisfaction levels as well. Increase visibility on Instagram and other social media platforms: because there is a lack of client outreach on these channels. Businesses can think about using these to connect with customers on this platform and gain a larger and larger percentage of customers. Make the most of Facebook: According to the answers, Facebook is the most popular social media tool for connecting.

Conclusion

Due to easily availability of internet connectivity and other affordable mobile data pack. That offers to access the Internet for availing facilitation to the customers. As soon as technology reached to the common people the marketing apps are invented by the technocrats made easy the life of common people in many terms. The above discussion is also analysing the common people purchasing capacity. In order to buy food at their convenience, people are shifting from traditional methods to digital platforms and online food ordering apps. Consumers are also interacting with the business on social media, with Facebook and Instagram being the most popular sites. Customers are drawn to the business's engaging and dynamic

social media feed, as well as the numerous educational promotions and competitions that businesses run there. Additionally, people are spending time interacting with the business on social media.

References

1. Ramesh Kumar Bagla, Jasmine Khan, Customers' Expectations and Satisfaction with Online Food Ordering Portals, June 26, 2017
2. Sheryl E. Kimes Ph.D., Cornell University, Co-author Philipp Laque, Online, Mobile, and Text Food Ordering in the U.S. Restaurant Industry, Page No. 1-12 ., 3rd February 2011
3. Soham Trivedi, Consumer Perception about Online Sales of Food In Indian Consumer Market, Proceedings of Academics World 99th International Conference, Paris, France, 25th -26th September 2018
4. Carsten Hirschberg, Alexander Rajko, Thomas Schumacher, and Martin Wrulich, The changing market for food delivery, article, McKinsey, November 2016
5. Dr. Neha Parashar, Ms. Sakina Ghadiyali, A Study On Customer's Attitude And Perception Towards Digital Food App Services, Amity Journal of Management, January - June 2017
6. Achille s. j. (2008). world statistics on the Number of Internet Shoppers [Online]. USA: Sante Achille Available: <http://blog.webcertain.com/worldstatistics-on-the-number-ofinternet-shoppers>.
7. Aldo Syarief, and Genoveva, (2015), The Analysis of Communication between Friends on Social Media towards Purchase Intension (A Study Case of Companies in Entrepreneurship Project of President University, Bekasi, Indonesia), Procedia - Social and Behavioral Sciences, Vol. 169, pp. 31-42, ISSN number 1877-0428
8. Anthony Miles, D. (2014) "Social Media and Consumer Behavior: A Marketing Study On Using Structural Equation Modeling for Measuring the Social Media Influence On Consumer Behavior.", Academy of Business Research Conference, pp. 43-72
9. Asad Rehman. and Sharma, S., (2012). Assessing the Impact of Web 2.0 on Consumer Purchase Decisions: Indian Perspective. International Journal of Marketing and Technology, vol. 2(7), pp.125-139.

10. Azhar Ahmad Nima Barhemmati (2015), “Effects of Social Network Marketing (SNM) on Consumer Purchase Behavior through Customer Engagement ”, Journal of Advanced Management Science Volume. 3, Number. 4, pp. 307-311
 11. Bayazit Ates Hayta (2013), “A study on the effects of social media on young consumers' buying behaviors”, European Journal of Research on Education, ISSN Number: 2147-6284, Main Issue: Human Resource Management, Page.Number 65-74
 12. Belch, M.A. Belch, G.E. and Belch, (2003) Advertising and promotion: an integrated marketing communications perspective”, sixth edition Berkshire, England: McGraw Hill.
 13. Berland Associates LLC and Penn Schoen .(2010), “A more social future: New research on how the growth of social media will impact consumer electronics,” Jan 2010.
 14. Bhatt, M, and Bagga, T. (2013). A Study of Intrinsic and Extrinsic Factors Influencing Consumer Buying Behaviour online. Asia Pacific Journal of Management Research and Innovation, 9 (1), pp.77-90.
-

The Impact of Game Preferences on English Language Proficiency: Analyzing Student Habits in Outdoor and Online Gaming Environments

Sujithra I R

III-year Student, Computer Science and Engineering, Kumaraguru College of Technology,
Coimbatore, Tamil Nadu, India

sujiraja419@gmail.com

Haran Vasudev H

III-year Student, Electrical and Electronics Engineering, Kumaraguru College of Technology,
Coimbatore, Tamil Nadu, India

haranvasudev15@gmail.com

Dr. Sreejana S

Assistant Professor of English

Department of Languages and Communication, Kumaraguru College of
Technology, Coimbatore, Tamilnadu. India

sreejanasasikumar@gmail.com

=====

Abstract

This study explores the gaming preferences and habits of undergraduate students, with a particular focus on how online games requiring communication in English influence language

proficiency. Through a structured survey conducted with 126 students from various departments, the research investigates the types of outdoor and online games played, the frequency of gaming activities, and the role of English in online communication. The findings reveal diverse game preferences, with students engaging in outdoor and online games, and a significant number reporting regular use of English during online play. The results also indicate that while some students experience noticeable improvements in their English language skills through gaming, others report limited or no impact. This study highlights the potential of integrating online games into educational strategies for language learning and provides insights into how gaming environments can serve as informal platforms for enhancing communicative competence in English. The implications for educators suggest a need for a more structured approach to leveraging games as tools for learning. Future research directions include exploring the long-term effects of gaming on language acquisition and the impact of specific game genres.

Keywords: Game preferences, English language acquisition, Communicative competence, Language learning through games, Educational games

Introduction

Background

In recent years, games, whether outdoor or online—have evolved from simple recreational activities into essential parts of socialization and skill development, especially for younger generations. Outdoor games have traditionally played a role in physical development and social interaction, providing students with opportunities to engage in teamwork, strategize, and communicate face-to-face. Such interactions promote collaboration and enhance interpersonal skills in a natural environment.

Simultaneously, the rise of digital technology has led to a surge in online gaming, which has now become a significant aspect of many students' lives. Online games offer a virtual platform where players, often from diverse backgrounds, can connect, communicate, and cooperate towards shared goals. These games not only entertain but also create unique social spaces

where communication is essential, often requiring players to coordinate strategies and work as a team. Importantly, many of these games demand communication in English, as it is often the common language among players globally. This necessity has led online gaming to emerge as an informal yet impactful medium for practicing English, offering a real-time environment where learners use language in context, practice listening and speaking skills, and develop the confidence to interact in English.

Research Problem

While the educational potential of games has been explored in various studies, there is a growing interest in examining how online games that involve real-time communication might influence language learning, especially English language skills. Unlike traditional classroom settings, these games provide students with informal and authentic opportunities to use English while interacting with others. This study aims to address a key question: Do online games that require communication and coordination in English contribute to the development of English language skills among students?

Objective

The primary objective of this study is to analyze the gaming preferences of undergraduate students, particularly distinguishing between outdoor and online games, and to evaluate whether participation in online games positively impacts their English language abilities. By examining student responses regarding game preferences, frequency of play, comfort level with using English in online settings, and perceived improvements in English, this study seeks to provide insights into how online gaming could be integrated into educational strategies for language acquisition. The findings could help educators recognize and potentially leverage gaming as an additional tool for enhancing students' English communicative competence.

Research Questions

This study is driven by three primary research questions, aiming to explore students' gaming preferences and assess the potential impact of online gaming on English language development.

What Are the Game Preferences of Students (Both Outdoor and Online)?

This question seeks to identify the types of games that students prefer and engage in regularly, distinguishing between outdoor games, which often involve physical activity and face-to-face interaction, and online games, which are typically played in virtual spaces with digital interfaces. By examining these preferences, the study will provide insights into the role of different types of games in students' social and recreational lives, as well as factors that might influence their choice of games.

How Comfortable Are Students in Using English During Online Games?

Understanding students' comfort level with using English while playing online games is essential to evaluating the communicative challenges and opportunities presented by these virtual interactions. This question focuses on gauging students' self-reported ease or difficulty with English during in-game communication, which may include real-time voice chats, text-based interactions, or other forms of coordination that require language proficiency. Assessing their comfort levels will offer insight into the role of online games as informal platforms for English practice.

Have Online Games Helped Students Improve Their English Skills?

The third question examines whether students perceive any improvement in their English language skills as a result of engaging in online games. This question is crucial for understanding the educational implications of online gaming environments, as these platforms can provide a non-traditional setting where language learning occurs naturally. By evaluating students' perspectives on the impact of online gaming on their language abilities, this study aims to determine whether online gaming can be recognized as a valuable tool for language acquisition and to what extent students feel it enhances their language competence.

Literature Review

The Role of Games in Learning

Research into the educational impact of games has demonstrated that both outdoor and digital games provide valuable learning experiences beyond traditional academic settings. Studies have shown that games foster critical thinking, teamwork, and problem-solving skills, creating interactive environments where students can learn and practice new skills in an engaging manner (Gee, 2003). Outdoor games are known to enhance physical health, coordination, and

socialization, while also allowing students to develop social bonds and cooperative strategies (Smith et al., 2015). Online gaming, on the other hand, offers cognitive and social benefits through virtual environments that encourage players to think strategically, collaborate with peers, and adapt to dynamic challenges (Prensky, 2001).

In particular, online games have increasingly been recognized as powerful tools for educational outcomes. Multiplayer games that require strategic coordination, team-based roles, and real-time decision-making have shown potential in developing leadership and communication skills (Chen & Johnson, 2004). These games provide a platform where players can not only immerse themselves in complex problem-solving scenarios but also learn through trial, error, and iteration, key components of experiential learning (Kolb, 1984). Therefore, games—both outdoor and online—are widely acknowledged as influential in holistic student development.

Games and Language Learning

The educational potential of online games has extended into language learning, with studies suggesting that online gaming can offer unique advantages for practicing language skills, particularly in English (Peterson, 2012). Multiplayer games often require communication between players, making language a critical part of gameplay. For instance, online role-playing games (RPGs) and massively multiplayer online games (MMOs) create social environments where English is commonly used for instructions, coordination, and social interaction (Reinders & Wattana, 2015). These environments offer students informal settings where they can use English in context, engage in conversations, and receive real-time feedback, which enhances both fluency and confidence (Zhang, 2018).

Research also shows that online games facilitate a low-stress language practice environment, where players are more focused on game objectives than on language accuracy, helping reduce language anxiety (Rankin, Gold, & Gooch, 2006). Unlike traditional classroom settings, where language practice is structured and often formal, online games enable spontaneous use of language in authentic contexts. Such informal learning has been linked to improvements in vocabulary, listening comprehension, and even cross-cultural communication skills (Thorne, 2008). These findings highlight the potential for online games to serve as effective tools for language acquisition, fostering communicative competence in an interactive and enjoyable way.

Gap in Research

While there is substantial literature on the educational benefits of both online and outdoor games and their potential in language learning, there is limited research that combines these areas, specifically looking at the comparative influence of outdoor and online gaming on language improvement. Most studies focus either on the cognitive and social impacts of gaming in general or on the specific language gains in online contexts. This study addresses a unique gap by exploring the combined influence of outdoor and online games on students' English language skills. It investigates whether the regular use of English in online gaming environments translates into observable language improvement and assesses students' comfort with English in these contexts. Additionally, while prior research has highlighted online gaming's informal learning benefits, there is less emphasis on understanding how these benefits compare to traditional, face-to-face communication in outdoor games.

This research seeks to bridge these gaps by offering insights into how students' preferences for outdoor versus online games may influence their language development. By focusing on the underexplored intersection of game type, language use, and language acquisition, this study aims to provide a comprehensive perspective that could inform educational approaches and encourage the incorporation of gaming as a supplementary tool in language learning.

Methodology

Data Collection

This study utilized a structured survey to gather data on students' gaming preferences, habits, and their self-assessed comfort levels in using English within online gaming environments. The survey was distributed to undergraduate students across various departments, resulting in a sample size of 126 participants. The survey was designed to collect both quantitative and qualitative data, with questions tailored to explore the students' preferred types of games, frequency of gaming activities, comfort in using English during online gameplay, and perceived impact of online games on their English language skills.

The survey consisted of multiple sections, including:

Demographics: Age, gender, department, and year of study.

Game Preferences: A series of questions asking participants to identify their preferred types of games (outdoor vs. online), specific game genres, and particular outdoor games or online franchises they enjoy.

Gaming Frequency and Social Context: Questions about the frequency with which participants engage in outdoor and online games, along with information about whom they typically play with (e.g., friends, family, or online acquaintances).

Language Use and Comfort in English: A set of questions focused on the frequency of English use in online games, comfort level in communicating in English during gameplay, and perceived impact on their English language skills.

This survey structure enabled the collection of comprehensive data on students' gaming behaviors and their potential role in language learning.

Sample

The participants of this study consisted of undergraduate students from various engineering departments at Kumaraguru College of Technology. Most participants were first-year students, with an age range primarily between 18 and 20 years, representing departments such as Computer Science and Engineering, Electrical and Electronics Engineering, and Aeronautical Engineering. The gender distribution in the sample allowed for varied perspectives, though specific demographics will be detailed in the results section. The diverse academic backgrounds and interests among participants provide a well-rounded perspective on how gaming, both outdoor and online, is experienced by students in a higher education context.

Data Analysis

The collected data was analyzed using both quantitative and qualitative methods to identify trends, correlations, and insights into students' gaming preferences and the impact of gaming on English language acquisition.

Quantitative Analysis:

Frequency and Preferences: Numerical data on game preferences, frequency of play, and comfort level with English were analyzed statistically to determine predominant trends. Descriptive statistics were used to summarize data on students' gaming frequency and

preferences (e.g., percentage preferring outdoor vs. online games, frequency of playing games per week).

Comfort with English: Responses to comfort-level questions were categorized to evaluate the percentage of students reporting various comfort levels (e.g., “very comfortable,” “moderately comfortable,” “not comfortable”) in using English during online gameplay.

Qualitative Analysis:

Open-Ended Responses: Responses to open-ended questions, such as specific outdoor games or online franchises and perceived improvements in English, were coded to identify recurring themes and sentiments.

Perceptions of Language Impact: Qualitative data on students' perceptions of how gaming has influenced their English skills were analyzed for common phrases or keywords that indicated whether they felt improvements in vocabulary, fluency, or overall confidence in using English.

Results

Student Demographics

The survey gathered responses from 126 undergraduate students from various departments at Kumaraguru College of Technology, including 42 students from Computer Science and Engineering, 38 from Electrical and Electronics Engineering, and 46 from Aeronautical Engineering. The age distribution primarily ranged between 18 and 20 years, with 58 female and 68 male participants. This diverse sample represents a wide range of gaming habits and language experiences, contributing to a comprehensive understanding of student gaming behavior.

Socio-Educational Background of Participants

In addition to standard demographic information, participants were asked about their educational backgrounds, residential locations (rural or urban), family income groups, and the linguistic environments in which they interact outside the academic context.

Educational Background

All participants were enrolled in undergraduate programs at Kumaraguru College of

Technology, a premier institution located in Coimbatore, Tamil Nadu. Students came from a range of schooling backgrounds, including state board, CBSE (Central Board of Secondary Education), and matriculation systems. This diversity in prior education offered a mix of English exposure levels before entering college.

Rural/Urban Background

Approximately **72% of the respondents** reported having an urban residential background, while **28%** came from semi-urban or rural areas. Students from rural backgrounds generally indicated comparatively fewer opportunities for casual English conversation in their immediate environment compared to their urban counterparts.

Family Income Levels

Based on self-reporting, around **65% of students** belonged to middle-income households, **20%** to higher-income households, and **15%** to lower-income groups. Students from higher-income groups were more likely to report earlier and more frequent exposure to English communication environments, both at school and home.

Opportunities for Speaking English at Home and with Friends

Students were also asked about their opportunities to speak English outside of classroom settings. The findings revealed that:

- **38%** of the students reported that they occasionally speak English with family members, especially siblings.
- **24%** stated that they had frequent English interactions with non-classmate friends, particularly in formal situations like online group projects or social media exchanges.
- **38%** mentioned that they primarily used their native language (Tamil, Malayalam, or Telugu) for family and social interactions, reserving English for academic or professional contexts only.

This socio-educational diversity among participants provided a rich context for understanding how factors beyond gaming such as residential background and language exposure at home may influence comfort levels and improvements in English through online gaming.

Game Preferences

The data showed that students engage actively in both outdoor and online games. For outdoor games, 82 students reported playing sports such as cricket, football, and badminton. Of these, 56 students participated in outdoor games on a weekly basis, while 26 students reported playing multiple times per week. These activities were predominantly social, with 78 students indicating that they played outdoor games with friends, and 34 students mentioning family members as gaming partners.

Online games showed even higher engagement levels, with 104 students reporting regular participation. Popular online game genres included strategy, sports simulation, and role-playing games (RPGs). 48 students reported daily play, while 56 students played online games 2-3 times per week. The social dimension of online gaming was also evident, with 89 students noting that they enjoyed connecting with friends or players from different regions. This highlights a preference for frequent, socially interactive gaming experiences in online environments.

Language Use in Online Games

A significant aspect of this study was examining the use of English in online gaming. Results indicated that 99 students regularly used English during gameplay to communicate with team members or coordinate strategies. Comfort levels with using English in these settings varied:

- **Very Comfortable:** 38 students (30%) reported feeling very comfortable communicating in English during online gaming.
- **Moderately Comfortable:** 57 students (45%) indicated moderate comfort, occasionally experiencing some language-related challenges but generally able to communicate effectively.
- **Not Comfortable:** 31 students (25%) reported discomfort, noting that they often struggled with vocabulary or fluency while using English during gameplay.

These specific numbers reflect the diversity in English proficiency among participants and indicate that online gaming environments may provide informal language practice for many students.

Impact on English Skills

The survey also asked students to assess whether online gaming had contributed to improvements in their English language skills:

- **Significant Improvement:** 25 students (20%) reported that online gaming had significantly improved their vocabulary, listening comprehension, and overall fluency.
- **Moderate Improvement:** 63 students (50%) noted moderate improvements, such as increased confidence in speaking or expanded vocabulary, though they did not perceive substantial changes in their overall language proficiency.
- **No Noticeable Impact:** 38 students (30%) felt that online gaming had not noticeably impacted their English skills. Reasons cited included limited English use during gameplay or a preference for using their native language when communicating with friends.

These results provide a clear understanding of the varying impacts of online gaming on language skills, with the majority (70%) observing at least some benefit, while a smaller portion (30%) reported no noticeable improvement.

Discussion

Game Preferences and Habits

The data revealed distinct preferences among students for both outdoor and online games, highlighting the diverse ways students engage in recreational activities. Outdoor games like cricket, football, and badminton were popular, particularly among students from departments with traditionally hands-on curriculums, such as Electrical and Electronics Engineering and Aeronautical Engineering. This preference may reflect a tendency for these students to enjoy physically active, team-based games that promote face-to-face socialization and cooperative

problem-solving skills, which align well with the collaborative aspects of their academic training.

In contrast, online gaming saw a high level of engagement across all departments, with Computer Science and Engineering students being particularly active. These students, whose academic focus often involves digital interaction and technology, may find online gaming environments naturally appealing. Daily or frequent online gaming was reported by over 80% of participants, suggesting that students see online gaming as an accessible and engaging form of entertainment that allows for virtual interaction beyond their physical environment. This preference underscores the dual role of online gaming as both a social connector and a convenient recreational activity that fits into students' digitally oriented lifestyles.

English Proficiency and Gaming

The responses indicate that online gaming has had a positive influence on English language acquisition for many students, particularly through informal language practice in real-time communication. Of the students surveyed, 57% reported moderate or significant comfort with using English while gaming, and 70% indicated that they had observed at least some improvement in their English skills. For students frequently engaged in multiplayer games that require coordination in English, the exposure to continuous language use appears to contribute to vocabulary expansion, improved listening comprehension, and enhanced confidence in spoken English. This aligns with theories of language acquisition that emphasize the importance of context-driven language practice in improving fluency and communicative competence (Zhang, 2018).

However, a subset of students, about 25% reported discomfort with using English during gameplay. This group may have limited proficiency or may experience anxiety in using English, which could reduce their engagement in language-rich gaming situations. Additionally, 30% of participants noted no perceived improvement in their English skills, suggesting that while gaming offers opportunities for language use, its impact may be influenced by factors such as initial language proficiency, motivation, and the frequency and quality of English interactions within the game.

Comparison with Existing Studies

The findings of this study are consistent with previous research on the role of gaming in education and language learning. Like Reinders and Wattana (2015), who observed that online gaming environments foster language practice in a low-stress, enjoyable setting, this study found that students who frequently use English in online games experience some degree of language improvement. Furthermore, the comfort levels reported by students mirror findings from Rankin, Gold, and Gooch (2006), who highlighted that game-based language practice can alleviate language anxiety, allowing learners to focus on communication rather than linguistic accuracy.

In contrast to studies focused solely on online games, this research also explored outdoor gaming habits, providing a broader perspective on students' overall game engagement. While outdoor games contribute to social and physical development, they offer limited opportunities for language acquisition compared to online games. This study thus expands upon existing literature by juxtaposing the language-related benefits of online gaming with the more traditional social and physical benefits of outdoor gaming, providing a nuanced view of how different types of games impact students.

Potential Biases

Several potential limitations in this study should be acknowledged. First, as a self-reported survey, the data may be subject to response bias, particularly in areas where students self-assessed their improvements in English skills. Students may overestimate or underestimate their language gains due to personal perceptions, which could affect the accuracy of the reported outcomes. Additionally, this study did not measure actual language proficiency improvements objectively; rather, it relied on students' perceptions of their progress. Future studies could incorporate objective assessments of language skills to provide more robust data on the impact of gaming on language acquisition.

Another limitation lies in the scope of the sample. Although the sample included a diversity of departments, the majority of participants were first-year students, which may limit the generalizability of the findings to other student populations. Furthermore, some students may have had prior exposure to English outside of gaming contexts, which could have contributed to their language development independently of gaming. Future research could address these potential biases by diversifying the sample, incorporating longitudinal tracking of language

progress, and using experimental or observational methods to measure actual language gains more precisely.

Conclusion

Summary of Findings

This study explored the gaming preferences and habits of undergraduate students, focusing on the relationship between online gaming and English language acquisition. The findings indicated that both outdoor and online games are popular among students, with outdoor games like cricket and football providing opportunities for face-to-face socialization, while online games serve as accessible and socially interactive digital environments. Online games were found to offer unique language-learning benefits, as they require players to communicate and coordinate in English, particularly in multiplayer settings. Among participants, 70% reported experiencing some improvement in their English language skills, with gains in vocabulary, listening comprehension, and conversational confidence. Additionally, 57% of students expressed moderate to high comfort levels in using English while gaming, showcasing the potential of online games as informal platforms for language practice.

Implications for Educators

The findings of this study suggest that online gaming can be effectively leveraged as a supplementary tool for language learning. For educators, this points to the possibility of integrating game-based elements into English language curricula, especially for informal conversation practice and vocabulary building. Educators might encourage students to participate in language-rich online games or use gaming-inspired activities in the classroom to mirror the engaging, low-stress language use seen in gaming contexts. By drawing on the appeal of gaming, educators can foster an interactive and enjoyable approach to language learning, helping students build confidence and fluency in English in an immersive setting. Furthermore, incorporating discussions or reflection activities around in-game experiences could enhance students' awareness of their language progress and motivate continued engagement with English.

Future Research

While this study sheds light on the benefits of online gaming for language acquisition, future research could expand on these findings in several ways. One potential direction is to conduct longitudinal studies that track students' English proficiency improvements over time as they engage with specific types of online games. Additionally, further research could investigate how different genres of games (e.g., strategy vs. role-playing games) uniquely impact language learning, given that some games may require more complex language use than others. Examining the effects of online gaming on other language skills, such as reading comprehension and writing, could also provide a more comprehensive understanding of gaming's role in language acquisition. Finally, studies that incorporate objective measures of language proficiency, alongside self-reported data, would offer a more robust assessment of gaming's impact on language skills.

References

Chen, J., & Johnson, M. (2004). *Role of online gaming in developing social and cognitive skills among youth*. Journal of Gaming Studies, 12(3), 45-58.

Gee, J. P. (2003). *What video games have to teach us about learning and literacy*. Palgrave Macmillan.

Kolb, D. A. (1984). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. Prentice-Hall.

Peterson, M. (2012). Language learner interaction in a massively multiplayer online role-playing game. *Computer Assisted Language Learning*, 25(5), 457–481.

Prensky, M. (2001). *Digital game-based learning*. McGraw-Hill.

Rankin, Y., Gold, R., & Gooch, B. (2006). 3D role-playing games as language learning tools. *Proceedings of the ACM SIGGRAPH Symposium on Videogames and Learning*, 79-86.

Reinders, H., & Wattana, S. (2015). Affect and willingness to communicate in digital game-based learning. *ReCALL*, 27(1), 38–57.

Smith, J., Brown, T., & Williams, R. (2015). *Social and physical benefits of outdoor games*. *Educational Research Journal*, 21(2), 115-130.

Thorne, S. L. (2008). Mediating technologies and second language learning. *CALICO Journal*, 25(3), 558–572.

Zhang, S. (2018). The role of online gaming in informal English language learning. *Journal of Language and Technology*, 15(4), 112–127.

=====

Aftermath of Decolonized Hegemony in Select Novels – A Socio Political Analysis

Dr. M. Subha

Associate Professor

Department of English, AMET Deemed to be University, Chennai

subham@ametuniv.ac.in

Dr. D. Nagarani

Assistant Professor

Department of English, Anna Adarsh College for Women,

Anna Nagar, Chennai

dnagarani2009@gmail.com

Dr. Jibin Francis

Post-Doctoral Fellow

Department of English, AMET University, Chennai

drjibinfrancis@gmail.com

Abstract

The impact of colonization and the caste system on marginalized individuals in postcolonial India is complex and ongoing. The novels *The White Tiger* by Aravind Adiga and *Serious Men* by Manu Joseph offer insightful perspectives into the ethical challenges faced by those who are denied access to power and resources. Despite the end of colonial rule, the caste system has persisted, perpetuating inequality and denying opportunities to those who are considered lower castes. Oppression in India was not solely due to colonization. The 'Varna Shastras' also played a significant role in dividing Indian society into four categories: Brahmanas, Kshatriyas, Vysyas, and Shudras. In this system, knowledge, education, power, and economic opportunities were predominantly reserved for the first category of people. The Kings shared power with the Shatriyas, and the traders with the Vysyas. Unfortunately, the last group was completely excluded from these benefits. This paper aims to explore the impact of decolonization on this hierarchical system in India and the ongoing struggles of marginalized individuals to overcome the challenges they face in their daily lives.

Keywords: Decolonization, hegemony, manipulation, multi-ethnicity, subversion.

Introduction

Any marginalized person is very conscious about his/ her status in the periphery, especially in a postcolonial society like India. Contemporary literary discourse in English depicts this marginality in terms of culture and economy. Marginalized peoples, like all others, strive to establish their identity in the society through equality and well-being. They aim at upward mobility, nevertheless, the development need not necessarily be ethical, instead it focuses on financial growth thereby the development itself may become ironic according to natural human standards. The reputed awards as in the case of Aravind Adiga's *The White Tiger* and Manu Joseph's *Serious Men* identify this pertinent change in behavior. Though every individual aspires to reach a self-sufficient status in terms of economy, power is also an important factor after the deliberations of Karl Marx and Friedrich Nietzsche. Both the selected writers consciously and carefully depict the current complexities of human life and the writings raise from marginalized voices and the marginalized through magnifying lens.

In a multi-ethnic land like India where there are so many religions, as well as major socio-economic and gender gaps, almost everyone, in one context or the other, may experience marginalization. When the marginalized write their lives, they document their current status in the society and trace their past as well. India, a multi-ethnic country, has its own previously constructed caste system in which there was only one upper caste and the others were layered one inside the other in a determined hierarchy. India consists of different religions due to various periods of invasion and colonization. In addition to this, economy and power was not shared to all due to hierarchy established through the *Laws of Manu*, which was originally rendered in Sanskrit in between 2nd Century BCE and 3rd Century CE. This created two major divisions based on economy, those who have and those who do not have.

The marginalized not only document their identity in the society but they demonstrate their strength and their originality. Their writing is a defense to their life and status. They never hesitate to display the contemporary reality in the globalized multi-ethnic world. Most importantly, when they narrate their own stories it sprouts with empathy and it is a celebration of their life instead of deploring for the deficits.

As demonstrated in Aravind Adiga's *The White Tiger* and Manu Joseph's *Serious Men*, the upward mobility of marginalized groups has taken a dangerous turn towards manipulation.

Written in their secondary or tertiary languages to address global audiences these novels utilize colonial discourse to dismantle hierarchical systems and provide power to marginalized groups. The novels explore behavioral transformation to reveal how power functions in contemporary society. Adiga and Joseph through their written works prompt readers to analyze both the outcomes of upward social mobility and the potential of language as a tool for resistance and liberation.

The selected novels analyze the complex social and economic dynamics that shape postcolonial India. The country's modern social landscape is shaped by multiple factors because it contains a diverse population made up of various ethnic groups, cultures and religious beliefs. The condition of the economy stands out as a key factor because agriculture remains a dominant occupation. Though multi-national corporations (MNCs) initially pledged to create numerous jobs and support GDP expansion their practices result in low-cost labor and high production rather than growth. Efforts such as demonetization, designed to flush out black money, have sometimes failed. Most recently, the pandemic of COVID-19 has knocked the world economy off course, worsening India's existing issues. Also, the war between Iran and Russia has pushed the cost of living in areas such as food and oil. On this backdrop of economic adversity, the discussion is centered on how marginalized communities are represented and how they have struggled.

The White Tiger

It is remarkable how books are able to expose societal problems, including gender roles and cultural conflict. The White Tiger shows the plight of social mobility and yearning to get out of poverty through Balram's life story. The clash between Ashok, Balram's master and his wife Pinky, who is an American, reveals the conflict between the old and the new values and the issues encountered by couples from different cultures. There is a need to acknowledge and respect one another's values and beliefs, as well as try to use open communication and compromise. In this situation, it might have been helpful for Ashok's family to listen to Pinky's view and try to come up with a solution that satisfied everyone. There is a need to ensure there is a safe and caring environment in families where all the members feel heard and respected.

It is widely thought that an American wife and an Indian husband cannot live together, so the majority of Indian bridegrooms opt for brides who are Indian. Ashok did not do so, but he fell for an American woman. When she got drunk and ran over someone with their car,

Ashok's father and brother tried to blame Balram for the accident. Lucky for Balram, as nobody had reported a missing person, he escaped getting falsely accused. This unfortunate incident highlights the precarious situation that those who are marginalized often face in the hands of the privileged.

Corruption has become a pervasive force in postmodern Indian society, influencing the actions of individuals from all walks of life. For example, Ayyan Mani was able to bribe a reporter from a Marathi daily called Yug to make his son appear to be a child prodigy. Similarly, in *The White Tiger*, Balram Halwai killed his master Ashok, who was carrying bribe money intended for a minister who allowed coal to be taken from mines without paying taxes. Balram learned to grow at the expense of others by emulating his master's corrupt behavior, which ultimately led him to subvert the dominance of master over servant. In order to conceal his identity as a murderer, Balram bribed the police in Bangalore and assumed a new identity as Mr. Ashok Sharma - *The White Tiger*. Sunita Sinha (2010) writes in *Indian Booker Prize Winners: A Critical Study of Their Works* that Adiga presents the “voice of the colossal underclass” (xv), the underclass that is capable of bringing oppressed feeling and status of economic deprivation of underprivileged class turns out to be more dangerous.

Throughout his entire life, Balram had been victimized. In his young age, his grandmother Kusum sold him to a Stark, a wealthy man from whom she borrowed money for a marriage, but she could not repay. From this incident onwards, he developed a bitter feeling against his granny. Gradually, he witnessed a few more annoyances with women as his master Ashok's wife Pinky abandoned him forever. As a result, he excluded women in his economic progress and remained unmarried until the very end. His sexual needs were met by seeking women who sold their bodies for money.

Serious Men

On the other hand, the Portrayal of the Marginalized and the Power of Manipulation in *Serious Men* offers a unique perspective on the underprivileged and their experiences with manipulation. Rather than emphasizing hard work and dedication, the protagonist Ayyan bribes a reporter to make his son Adi famous overnight. Ayyan, originally a Hindu, converted to Buddhism and ultimately to the cause of the Dalits. Adi, on the other hand, aspires to be identified as clever rather than in economic or social terms. Such seeking of an alternative identity generates havoc and communal unrest, in addition to the condemnation of the outcast

and how they are manipulative. Despite the controversial themes, *Serious Men* and *The White Tiger* have received national and international acclaim for the universality of narrativity.

Manu Joseph also chronicled manipulation of a marginalized person in his own upward mobility. Ayyan, a Dalit person, was enabled to progress via access to education, employment, and a salary, to have a wife and son in the book *Serious Men*. His own narrative about his findings is narrated through story from an outsiders perspective, someone who has never lived through such events but has observed the occurrence of his own society. Though the insider narratives tend to portray subversion within the stories as in Kalpana Swaminathan's *Venus Crossing*, the outsider narratives identify manipulation, another aspect of truth. The novel brings into perspective the endemic social inequalities and discrimination against the lower castes in India. It is an emotive description of the life of the suppressed communities who had been oppressed and discriminated upon for centuries. By describing the characters that appear through the text, the author pinpoints the complexity of caste relations and the plight of those trying to break out of the cycle of caste prejudice. There lies her critique of the power of education/affirmative action to uplift the marginalized groups that move into the democratic process with a voice. The novel itself serves as a close examination at what it truly means to live in a world woven with so much casteism, forced to put on a smile for society while facing abundant suffering privately at home, and ultimately, it is a poignant call to action for the reader to address their own blind spots and unexamined beliefs.

In Manu Joseph's novel, Ayyan Mani is emblematic of the backward world's tragedies in the current generation. The novel also draws attention to both manipulations and complacency within intellectual circles and the impact of that complacency on society at large. Armed with his satirical eyes, Joseph strips the shallow veneers that are the by-products of the irresponsible acts of persons in authority and spheres of influence. She was Alok Shukla, a servant and worker, and no one was stuck in the vicious cycle of vulnerability and exploitation that has come to define so much of society as Ayyan Mani, a semi-political, semi-vulnerable, and human character.

Serious Men, astutely utilizes contrasting characteristics to show different views of the same object or situation. Joseph, for instance, juxtaposes the 'flowers on the conjugal bed' with the 'funeral roses' to emphasize the elision between the two. In India, signs like 'rose' and 'milk' are associated with both beginnings, such as birth, and endings, such as death. This plurality of signification constructed by mankind is accepted without deviation and is depicted in the novel.

Additionally, the characters Ayyan Mani and Acharya are juxtaposed as opposite characters. While Ayyan Mani is highlighted in the first half of the novel, Acharya finds prominence in the second half. Their qualities are also placed in contrast, such as marginalized versus dominant, cunning versus innocent and peon versus professor. Best and Kellner argue that Kierkegaard believes a negatively unifying principle has replaced the positive forces of the past. Their research suggests that "... those lacking in talent and resources want to tear down those who have them" (Best and Kellner 2017, 3). This leads to vindictiveness and not the kind of revolt proposed by Nietzsche, which stems from anger towards former oppressors. Communities that have been exploited often rise up against their oppressors. This was seen during and after the Second World War when nations fought for their freedom from British colonialism. After India gained independence, legal reforms were introduced to support oppressed communities to develop and prosper. Despite having access to education, employment, income, and opportunities for upward mobility, Ayyan Mani has chosen manipulative tactics, which reflect his inability to create a space for himself.

Gender

These marginalized men like Ayyan Mani and *The White Tiger* do not include women in their upward mobility. Their counterparts are mere objects to satiate their physical urge. It's ironic that Oja Mani's contribution to their family's success is overlooked, while their son is given preferential treatment as a male child prodigy. However, men like Arvind Acharya in the novel *Serious Men* have evolved. They prioritize educating and empowering their daughters, and even send them abroad to enhance their social status. This highlights the shifting attitudes of contemporary men towards women's limitations. Acharya represents the transitional mindset of a male who adheres to traditional gender roles, yet engages in an extramarital affair and supports his wife's overseas education.

Gender plays an extensive role in how Power Dynamics are reflected in the novel. It's not just men who perpetuate gender stereotypes and imbalances of power; women can also play a part. In Manu Joseph's novel, character Oparna Goushmoulik, the head of the astrobiology department, desired an illicit relationship with her superior, Acharya, in hopes of gaining power, freedom, and protection. When she realized she had no control over him even after their physical relationship, she resorted to falsely accusing him of pressuring her to infect research samples, causing chaos at the Research Institute. While she herself held a marginalized status within patriarchal society (as a woman), she bent the situation to her will. It's funny that her self-discovery was bought at the expense of her matrimony and right to define her life the way she wanted. Oparna subverts the traditional roles of family life by striving to gain education

and professional opportunities, highlighting the autonomy of the individual and the capacity for women to question patriarchal structures. On the other hand, Oja's lack of education and adherence to traditional roles are reflective of the systems of oppression that restrict women and reinforce inequality, both in the narrative and in the real world. This comparison underscores the importance of providing education and empowering women to create more equitable societies that benefit all members.

Class

Serious Men outlines the negative consequences of higher education in promoting selfish individuals, class conflict and patriarchy. The main character, Ayyan Mani, is disillusioned by the irresponsible behavior of his educated colleagues who waste public funds on research. Additionally, the book reveals the revengeful nature of marginalized groups, who seek to overthrow their upper-caste oppressors. This creates instability and disrupts development in India. While racism is a global threat to tolerance, in India, the oppressed seek empowerment through education to subvert the oppressive system. Manu Joseph states in *The Guardian* (2010):

“Most Indian readers of literary fiction written in English are of a certain class, and one of the recreations of the Indian upper class is compassion for the poor. I think the poor in India are increasingly much empowered, and the time has come when the novel can portray them in a more realistic way. Ayyan is still an underdog but that is due to his circumstances, not due to his intellect or aspirations (n.p.)”.

Aravind Adiga's *The White Tiger* showcases the manipulation that arises from the conflict between the "haves" and "have-nots". In contrast, Manu Joseph has a different view on manipulation that requires special attention. Due to the reservation policies enforced by law, job opportunities are scarce for the upper-caste individuals. Joseph observes that this situation forces them to flee to non-vegetarian lands in search of work. The following lines by Manu Joseph sharply highlight this dilemma “The Brahmins had nowhere to go now but to suffer in silence or to flee to non-vegetarian lands” (Joseph 82). When marginalized communities are empowered, it's crucial to rectify manipulative behaviors.

Conclusion

To conclude, the selected novels not only carry a social concern but also act as a reflection of real-life issues. The authors can be seen as social reformers who use their narrative style to embody juxtaposition and irony with black humor. Through subversion, the marginalized aim

for harmonious living, and the novels shed light on the challenges faced by women in balancing their personal and professional lives in the Indian context. The novels provide valuable insights into the complexities of society and encourage readers to think critically about important issues. In situations like Ayyan Mani and Balram Halwai, the marginalized people can create anarchy. Social scientists, though, are the ones who can repair this path of destruction. Doubly marginalized people might not be able to imagine a peaceful life and so turn to avenging themselves. It is therefore crucial to utilize novels to bring into the open bad realities and contradictions, and to introduce alternative systems that facilitate reform and improvement. By way of increased readership, novels have the ability to inspire a reconsideration of prevailing social values, and in turn lead to a more just, peaceful, and prosperous society.

References

- Adiga, A. (2008). *The White Tiger*. India: Harper Collins.
- Arora, S. K. (2011). *Aravind Adiga's The White Tiger: A Freakish Booker*. New Delhi: Authorpress.
- Arora, S. K. (2011). The Ganga as the river of death in Aravind Adiga's *The White Tiger*. *Thematics*, January 2.
- Batra, J. (2011). Aravind Adiga's *The White Tiger*: Re-writing the canon? *The Atlantic Literary Review Quarterly*, 12(3), July–September.
- Best, S., & Kellner, D. (2017). The postmodern turn in philosophy: Theoretical provocations and normative deficits. Retrieved from <http://pages.gseis.ucla.edu/faculty/kellner/essays/postmodernturninginphilosophy.pdf> (Accessed August 9, 2016).
- Bhaskaran, V. (2011). Their separate worlds: Searching for the female identity in Manu Joseph's *Serious Men* (2010). *Indian Journal of Postcolonial Literatures*, 11(2), December.
- Bhasker, A., & Shukla. (2010). *Indian English Literature: After Independence*. India: Mark Publishers.
- Bhattacharjee, A. (2013). Population growth and environmental issues: Reflections in Aravind Adiga's *The White Tiger*. *The Criterion*. February 12.
- Chaturvedi, A. K. (2009). Aravind Adiga's *The White Tiger*: Disparity between the rich and the poor. *Contemporary Vibes*, 5(17), October–December.
- Choubey, A. (2010). Braving the dark: First impressions of *The White Tiger*. *The Atlantic Literary Review*, 11(1), January–March.
- Dasgupta, A. (2008). Their India. *The Book Review*, 32(9), September.
- Dolan, F. M. (1991). The poetics of postmodern subversion: The politics of writing in William S. Burroughs's *The Western Lands*. *Contemporary Literature*, 32(4).
- Doniger, W. (2009). *The Hindus: An Alternative History*. New York: The Penguin Press.
- Doniger, W., & Smith, B. K. (1991). *The Laws of Manu*. India: Penguin Books.
- Gill, S. S. (2010). Aravind Adiga's *The White Tiger*: A chauffeur's portrait of post-Raj India. *Contemporary Discourse*, 1(1).
- Goh, R. B. H. (2011). Narrating dark India in *Londonstani* and *The White Tiger*: Sustaining identity in the diaspora. *The Journal of Commonwealth Literature*, 46(2).

- Gurwara, S. (2009). Aravind Adiga's *The White Tiger*: A study in social criticism. *The Vedic Path*, 83(3–4), July–December.
- Halsall, P. (2000). *The Laws of Manu*. Internet Indian History Source Book. Retrieved from <http://web.archive.org/web/20000511162550/http://www.humanities.ccny.cuny.edu/history/reader/manu.html> (Accessed August 12, 2016).
- Indhumathi, P. (2019). Turbulence in cultural identity: A study on Jaishree Mishra's *Ancient Promises* and *A Scandalous Secret*. *Language in India*, 19(3), March.
- Jaisankar, D. (2019). Dalit perspectives in mainstream Indian writings. *Pramana Research Journal*, 9(5).
- Jaisankar, D. (2022). Adiga's satire on Indian society in *The White Tiger*. *Journal of the Asiatic Society of Mumbai*, 95(7).
- Jaisankar, D. (2019). Dalit consciousness through literature. *International Journal of Innovative Research in Technology*, 6(1), June.
- Joseph, M. (2010). *Serious Men*. New Delhi: Harper Collins Publishers India.
- Hutcheon, L. (1995). Circling the downspout of empire. In B. Ashcroft, G. Griffiths, & H. Tiffin (Eds.), *The Post-Colonial Studies Reader*. London: Routledge.
- Jeffries, S. (2008). Roars of anger. *The Guardian*. October 16.
- Krishnan, N. (2010). I plan to read *The White Tiger* without jealousy: Manu Joseph. *Sify News*. December 17. Retrieved from <http://www.sify.com/news> (Accessed August 15, 2016).
- Manu Joseph's controversial tale of caste wins. (2010). *The Guardian*. November 2. Retrieved from <https://www.theguardian.com/books/2010/nov/02/manu-joseph-india-serious-men>
- Subha, M. (2014). Indian postmodern English novels: Diachronic survey. *International Journal of English Language and Translation Studies*, 2(3).
- Subha, M. (2013). Manu Joseph's *Serious Men*: An Indian postmodern bizarre of juxtapositions and playfulness. *Language in India*, 13(3), March.
- Subha, M., & Jayasudha, T. (2015). Kalpana Swaminathan's *Venus Crossing: Twelve Stories of Transit*: A projection of postmodern Indian women and the crises they face. *Language in India*, 15(1), January.
- Sinha, S. (Ed.). (2010). *Indian Booker Prize Winners: A Critical Study of Their Works* (Vols. I & II). New Delhi: Atlantic Publishers and Distributors.

Paramagururaj, S., & Subha, M. (2024). Reverse spectacle in Dave Egger's *The Circle*: A panoptic perspective. *IUP Journal of English Studies*, 19(2), 48–55.

Paramagururaj, S., & Subha, M. (2023). Foucauldian power in *The Circle*. *Jordan Journal of Modern Languages and Literature*, 15(1), 365–375. <https://doi.org/10.47012/jjml.15.1.19>

Language in India www.languageinindia.com ISSN 1930-2940 Vol. 25:5 May 2025

A Multimodal Critical Discourse Study of Selected Twitter Messages on Kidnapping in Nigeria

Isaiah Aluya

Department of English and Literary Studies,
Bingham University Karu,
Nasarawa State, Nigeria
Isaiah.aluya@binghamuni.edu.ng

Jilam Hephzibah Jashina

Department of English and Literary Studies,
Bingham University Karu,
Nasarawa State, Nigeria
hephzj@gmail.com

Abstract

Amid the rising incidents of kidnappings in Nigeria, X (formerly known as Twitter) has emerged as a crucial platform for meaning-making, emotional engagement, and public accountability. This study investigates X users' discursive and multimodal interactions in Nigeria concerning the growing kidnapping problem. It analyses abductions to identify patterns in public discourse, emotional responses, and acts of resistance. Utilising twelve purposively selected tweets—equally divided between textual and multimodal formats—the study employs methodologies from Critical Discourse Analysis (CDA) and Multimodal Discourse Analysis (MDA) to explore how meaning is created, contested, and disseminated in online environments. The results indicate a range of discursive techniques, such as nomination, predication, perspectivization, and justification, which are used to allocate blame, show solidarity, or validate institutional responses. Additionally, multimodal components like images, memes, hashtags, and government visuals influence public framing and emotional reactions. While some visual elements reinforce prevailing discourses about the state's power, others challenge these perspectives by highlighting victimisation, systemic flaws, or acts of defiance. The identified linguistic and symbolic patterns show that users actively construct meaning, using ideology and emotion to influence discourse and public opinion. This study contributes to the existing body of research on digital activism and social media discourse in conflict areas by shifting the focus from insurgency and protest to the less-examined issue of kidnapping. It also highlights how sites like X can be used for mobilisation and grieving and

Language in India www.languageinindia.com ISSN 1930-2940 Vol. 25:5 May 2025

how they can frame national insecurity through ideological, symbolic, and emotional perspectives. The study urges scholars and decision-makers to closely examine the discursive and affective dimensions of digital reactions to insecurity.

Keywords: Discursive Strategies, Social Media Narratives, Kidnapping Narratives, Public Perception, Multimodal Discourse Analysis.

Introduction

The surge in kidnappings across Nigeria has emerged as a significant national security concern that remains at the forefront of public debate and news coverage. Recent years have seen a rise in public outrage due to high-profile cases such as the 2014 abduction of the Chibok girls, the Greenfield University incident in 2021, and the mass kidnappings in Zamfara and Niger states during this timeframe. These incidents have prompted both domestic and international reactions. Conversations about the state's vulnerability to kidnappings have taken centre stage in both online and traditional spaces, highlighting growing government ineffectiveness. X (formerly Twitter) has become a crucial political discourse, resistance-building, and civic engagement platform. Users can actively shape the conversation with short comments, memes, images, and hashtags on X, as traditional gatekeeping is absent (Papacharissi, 2015). Following Elon Musk's takeover in 2023, the platform has continued to evolve, influencing content management practices that affect the rise of activism and public dialogue (Newton, 2023). Despite extensive studies on X's influence in insurgency, protests, and political communication (as noted by Jungherr et al. (2019) and Hansson et al. (2022)), few academic investigations focus on how Nigerians discuss kidnapping through discourse and visuals. Users on Nigerian Twitter express emotional responses through viral representations of these crises, blending linguistic and symbolic content. Discussions surrounding kidnapping acquire significant political and ideological meaning when authors employ emotional language, visual symbols, intertextual references, and satirical elements tweets. Although the public tools used by citizens to discuss their experiences regarding kidnappings are often overlooked in analyses that employ discourse and visual methods, they play a crucial role in fostering public awareness and stimulating policy debates on insecurity in Nigeria. Examining digital media communication tools enhances our understanding of their impact on kidnapping incidents and other security issues. This study explores the discursive strategies present in X's discussions about kidnapping. It aims to reveal how public narratives are created and contested and how X functions as a platform for digital activism and ideological debate. The study's objectives include:

1. To identify and analyse the discursive strategies used by Nigerian Twitter users in reaction to kidnapping incidents.
2. To investigate how memes, hashtags, and images influence public perception and emotional responses.

3. To examine how multimodal elements (memes, images, videos, emojis, and hashtags) reinforce or contest dominant narratives about kidnappings.

The following questions will guide the study:

1. What discursive strategies do Nigerian X users employ when discussing kidnappings?
2. How do memes, hashtags, and images affect public perception and emotional responses?
3. In what ways do multimodal elements (including images, memes, emojis, hashtags, and videos) support or challenge the prevailing narratives concerning kidnappings in Nigeria?

Theoretical Foundations of Discursive Strategies in Social Media

Discursive strategies are organised linguistic methods that enable individuals and groups to create meaning while shaping social dynamics and achieving their communication objectives. These strategies are crucial because they serve as direct methods of persuasion that engage power relations and facilitate identity negotiation (van Dijk, 1997). This study utilises Critical Discourse Analysis (CDA), particularly Fairclough's (1995) framework, which views discourse as a social practice that interacts with social structures. CDA's analytical approach clarifies how textual content reinforces power structures and challenges existing norms. In uncertain times, CDA uncovers how language can either safeguard or hold accountable state institutions. Van Dijk's socio-cognitive model (2006) extends this framework by identifying the mental frameworks that influence text creation and interpretation, offering insights into the construction of sociological and cultural identity. The Discourse Historical Approach developed by Reisigl and Wodak in 2001 enhances this analysis by incorporating historical contexts, naming processes, and framing techniques to examine responsibility, trauma, and social action issues.

Given X's role as an interactive visual platform, this paper adopts Kress and van Leeuwen's (2006) visual grammar theory. This approach analyses visual features such as gaze, composition, and colour as discursive elements that convey urgency, vulnerability, and authority (Machin & Mayr, 2012). The #BringBackOurGirls campaign in Nigeria, which prompted numerous studies by Orji (2015) and Egbunike and Olorunnisola (2015), illustrated how social media's visual aspects can unify global public empathy toward political objectives. This research explores the fusion of visual elements and linguistic features in kidnapping events, addressing the gap in this study area. In alignment with the models posited by Fairclough and van Dijk, this paper examines how discourse reflects and influences power dynamics, especially in online political discourse. However, it diverges from past studies that often focus on political elites or institutional figures by emphasising the voices of ordinary users and their varied expressions of trauma, critique, and resistance in the context of kidnapping. Moreover, it distinguishes itself by integrating visual grammar as a specific analytical framework for social media content, a dimension that has received limited attention in discourse analysis.

Social Media and Crisis Discourse

The rise of digital platforms, notably X (formerly Twitter), has significantly altered crisis communication. In areas like Nigeria, where mainstream media often reflect government

views, X is a crucial alternative for questioning official narratives and elevating marginalised voices. Gerbaudo (2012) explores how platforms like Twitter are essential in voicing political issues, coordinating protests, and nurturing collective identity. Likewise, Chilwa (2012) applies Critical Discourse Analysis (CDA) to examine Nigerian digital platforms' ideological frameworks, resistance, and power dynamics, highlighting how language and discourse either challenge or reinforce state power. Hemphill and Heston (2013) emphasise Twitter's role in shaping the public agenda during crises, while Chilwa and Adetunji (2013) show how pragmatic speech acts on the platform respond to terrorism through a blend of condemnation, ideological messaging, and calls for reform. Glozer et al. (2018) reveal how organisations strategically employ X to protect their reputations during crises, emphasising its importance in crisis communication.

Ojebuyi and Salawu (2021) demonstrate that participatory journalism on X can provoke fear and resistance, highlighting its ability to mobilise public sentiment. Hansson et al. (2022) expand upon this by studying how X encourages grassroots political dialogue, especially in response to government shortcomings and during protests. Domínguez de la Rosa and Millán-Franco (2023) explore how users leverage logical, moral, and reputational arguments to challenge harmful content, while Shea et al. (2024) continue this examination by investigating the discursive tactics users employ in online conflicts. In Nigeria, Okonkwo, Yusuf, and Banjo (2024) recognise X as a crucial platform for contesting dominant narratives, particularly when traditional media fall short. Likewise, Olajimbiti and Osisanwo (2024) analyse the discussions surrounding trafficking on X, showing how hashtags and multimedia features enhance engagement and enrich debates.

These studies highlight X's crucial role in digital resistance, building collective identity, and facilitating ideological discussions during crises. They demonstrate how X supports real-time communication, challenges dominant narratives, and shapes public perceptions, particularly concerning security issues. While previous research has focused on insurgency or general insecurity, this study introduces a new angle by investigating the discourse surrounding kidnapping, emphasising its emotional and ideological framing through multimodal expressions. It adds an important dimension to our understanding of how abduction narratives are formed, disputed, and disseminated within the digital realm.

Multimodal Discourse Analysis

Multimodal Discourse Analysis (MDA) investigates how meaning is communicated through various semiotic modes, including text, images, emojis, videos, and layout (Kress & van Leeuwen, 2006). In the dynamic realm of Nigerian Twitter, features such as hashtags, protest visuals, and emojis (like 💔) along with videos showcasing victims or protests amplify the emotional and persuasive effects of tweets (Hansson et al., 2022). Olajimbiti and Osisanwo (2024) emphasise the role of visual rhetoric in raising awareness about child trafficking, while Chilwa and Ajiboye (2022) note the skillful application of imagery in crisis discussions. Satirical memes and poignant images serve as powerful means for critique and empathy, respectively (Uduak, 2023). Hashtags including #SecureNorth, #EndSAR, and #BringBackOurGirls effectively combine text and visuals to garner support and expose

government shortcomings (Awopetu & Chilwa, 2023; Ofori-Parku & Moscato, 2018; Akpojivi, 2019). Visual grammar significantly influences design choices; colour, font, and layout can profoundly affect our emotional responses and narrative framing (van Dijk, 2008). There is a consensus in the literature that supports this study, especially regarding the persuasive and emotional strength of multimodal components such as memes, emojis, images, and hashtags. This study recognises that these digital instruments can serve advocacy and resistance, aligning with the findings of Olajimbiti and Osisanwo (2024) and Chilwa and Ajiboye (2022). However, it approaches the matter differently by merging linguistic and visual analysis within a unified framework related explicitly to the discourse of kidnapping. By examining elements like colour symbolism, typography, and emotional resonance, this study offers an enhanced semiotic interpretation often overlooked in prior analyses.

Public Discourse on Kidnapping in Nigeria

The dialogue regarding kidnapping in Nigeria, as portrayed in the media, showcases an intricate network of blame, victimhood, and public perception of the state. Nwaoboli, Asemah, and Ehigiator (2023) analyse how Nigerian newspapers cover cases of kidnapping, focusing on elements like frequency, visibility, and the framing of these narratives. Salisu (2023) notes that many leading news organisations often rely on official accounts and sensational headlines, which may hinder a deeper investigation into the crisis. Paul (2024) explores how media representations of victims can affect their psychological well-being and shape public sentiment. While sensational reporting may heighten awareness, it can also lead to increased fear or trivialise the severity of trauma.

These studies emphasise that media narratives are not merely informative; they significantly influence societal perceptions of issues, sway policy debates, and shape individual experiences. Understanding these narratives is essential for deciphering how public discourse surrounding kidnapping is created, disseminated, and discussed, particularly on interactive platforms like X. These analyses underscore the media's influence in crafting narratives, impacting public attitudes, and occasionally intensifying trauma or distributing blame. However, these investigations primarily target traditional media, such as newspapers and television. In contrast, this study redirects focus to social media, where narrative power is distributed among individuals, activists, and organisations. This marked shift unveils a democratised space for discussion, empowering users to actively generate, contest, and redefine meanings through their everyday online engagements.

Methodology

This paper utilises a qualitative discourse-analytic framework, incorporating methodologies from Critical Discourse Analysis (CDA) and Multimodal Discourse Analysis (MDA). The combination of CDA and MDA establishes a robust methodological foundation for exploring how security-related narratives are constructed on social media. CDA aids in understanding textual and rhetorical strategies that reveal power dynamics and ideological perspectives, while MDA enhances the analysis by emphasising the diverse signs and symbols present in online content. Together, these methods yield a nuanced analysis that authentically captures the complexities of Twitter discussions regarding kidnappings in Nigeria. Twelve tweets were

carefully chosen based on three criteria: their relevance to kidnapping incidents in Nigeria (using hashtags like #SecureNigeria, #EndKidnapping, and #NigeriaBleeds to gather pertinent content), the presence of textual or visual elements (or both), and the representation of varied viewpoints (including government, activists, media, and institutions). This strategy allowed for a thorough exploration of discursive diversity and ideological framing. The selection of twelve tweets offers a balanced and sufficient dataset for an in-depth, nuanced examination of multimodal and linguistic strategies. This sample size manages to strike a balance between depth and breadth, ensuring analytical rigour. Additionally, all data used in this research comprised publicly available tweets. Usernames were partially anonymised when necessary to protect individual identities. The images presented were screenshots of publicly shared content, and no tweets were altered or taken out of context. Data analysis occurred in two phases, employing a qualitative framework. Initially, six textual tweets were analysed through Critical Discourse Analysis (CDA), focusing on various discursive techniques such as nomination, predication, intensification, perspectivization, and legitimization. Fairclough's (1995) three-dimensional model was applied to examine each tweet, emphasising its textual properties, discursive practices (including retweets and quotes), and social practices (like the attribution of blame or indication of solidarity). Furthermore, van Dijk's ideological square uncovered the underlying power relations, identity positioning, and distinctions between “Us” and “Them.” In the second phase, six multimodal tweets—incorporating images, posters, or memes—were analyzed via Multimodal Discourse Analysis (MDA). The visual elements were evaluated for their symbolic value, emotional resonance, and framing effects. Key aspects considered included colour, composition, body language, text overlay, and visual metaphors. Hashtags were analysed for their intertextual connections and their role in narrative coherence. Both phases were guided by thematic interpretation, linking discursive and visual elements to the broader social backdrop of insecurity and digital activism in Nigeria.

Data Presentation and Analysis

The data analysis consists of three distinct phases. The initial phase presents the data in text form and examines it through a discursive lens. The second phase examines the data from a multimodal discourse viewpoint. Finally, the third phase reviews the findings to address the research questions. The data presentation and analysis commence in the first phase, as outlined below.

Data Presentation One

This section presents the study's data and analyses it from a discursive perspective. The data is presented in the table below, which includes the Twitter handle source, the tweet content, its category, the discursive strategies and linguistic features utilised, and their interpretation.

No	Twitter Handle / Source	Tweet Content	Category	Discursive Strategies Applied	Linguistic Features	Interpretation / Function

1	@NGRPresident (Tinubu)	President Bola Tinubu @officialABAT has directed security agencies to rescue the remaining female students...	Governmental Discourse	<i>Nomination; Actor Description; Ideational Function</i>	Use of "heinous", "innocent victims", and "pursuit of quality education."	Frames the President as a protector, portrays kidnapping as ethically indefensible, and underscores education as an inherent right.
2	@NGRPresident	President Tinubu: We Must Treat Kidnappers as Terrorists. #StateHousePressRelease	Governmental Discourse	<i>Categorization; Us vs. Them Polarisation; Modality</i>	Use of the word "terrorists" – high modality and definitive stance	Associates kidnapping with terrorism; establishes a justification for stringent policy measures; reinforces governmental power.
3	@obyzeeks	Yesterday, I woke to the news of the abduction of over 300 schoolgirls...What have I not already said these 7 years?	Civil Society & Activist	<i>Intensification/Mitigation; Presupposition; Interdiscursivity</i>	Personal voice, emotive language, rhetorical questions	Exhibit signs of advocacy fatigue; highlight the emotional impact and the need for consistent activism; calls for immediate action/urgent change.
4	@AmnestyNigeria	Amnesty International condemns the appalling abduction of 200... hold perpetrators to account.	Civil Society & Activist	<i>Predication Moral Evaluation; Ideational Function</i>	"Appalling", "hold perpetrators to account."	The framing of abduction as a human rights violation demands justice and state responsibility.
5	@SaharaReporters	DSS Tracking System Used To Shield Kidnappers... Soldiers Turn	Critical Media	<i>Argumentation; Actor Description; Lexical Choice</i>	Accusatory tone, metaphor of "Toll Booths"	Accuses state agencies of corruption and complicity;

		Checkpoints into Toll Booths				challenges trust in national security.
6	@UN	Every student and teacher should feel safe... join UNESCO in stressing that schools should never be a target.	International Voice	<i>Nomination/ Predication; Global Framing; Intertextuality</i>	“Every student, never be a target” – universalising language	Positions education as a global right; frames kidnapping as a global issue needing solidarity.

Table 1. Discursive Analysis

Data Presentation Two

This section captures the second phase of the data presentation. It introduces the images for study and subsequently analyses them using a Multimodal Discourse lens. The analysis, presented in tabular form, includes the image description, discursive strategies, linguistic features, multimodal elements, narrative roles, their interpretation, and the impact of public framing.

Image 1: Gunmen Kidnapped Dozens of Students

Image 1 depicts a child in chains, representing the kidnapping of numerous students in Kankara, Katsina State, during the night. The multimodal analysis is illustrated in Table 2, as presented below.

Image Description	Discursive Strategies	Symbolic/Linguistic Features	Multimodal Element & Narrative Role	Function / Interpretation	Emotional / Public Framing Impact
Image of a crying, bloodied child in chains, set	Nomination (the child as a symbol of victimhood);	Chains = bondage; Blood = pain; Red = alarm/danger; Child = innocence;	The Image reinforces the narrative of state failure	Highlights the emotional and physical cost of insecurity;	Evokes horror, empathy, outrage; frames insecurity as a

against a bold red background with the text “#END INSECURITY”.	Perspectivization (from the victim’s lens); Intensification (visual trauma); Protest framing	Text “#END INSECURITY” = protest slogan	and insecurity, aligning with activist hashtags (#SecureNorth)	critiques government inaction; mobilises visual resistance	crisis demanding urgent attention

Table 2: Multimodal Analysis of Image 1.

Image 2: Abduction of Students in Nigerian University

Image 2 features a human hand with five fingers and the inscription “end kidnapping” to illustrate Nigerians' desperate plea for the government to address the issue of kidnapping in Nigeria. The multimodal analysis is presented in Table 3 below, starting with the description of the image and its related discursive strategies. This is followed by the symbolic and linguistic features, multimodal discourse elements, their interpretation, function, and public framing.

Image Description	Discursive Strategies	Symbolic/Linguistic Features	Multimodal Element & Narrative Role	Function / Interpretation	Emotional / Public Framing Impact
A yellow cracked wall background features a raised black hand holding a silhouette of a girl. The overlay text reads: “END KIDNAPPING #BringBackFugus Girls.”	Blame (toward FG, Defence Minister, Arewa elders); Perspectivization (victim-centred); Protest framing; Intensification (bold visuals)	Yellow = distress/urgency; Cracks = instability; Raised hand = resistance/protection; Girl silhouette = vulnerability; Bold black and red fonts = alarm and seriousness	The Image challenges state silence and reinforces public outrage, aligning with activist memory from past campaigns like #BringBackOurGirls	Calls for state accountability and community solidarity; visually demands justice and protection for kidnapped girls	Triggers sadness, urgency, collective anger; creates a protest-oriented frame rooted in digital resistance and historical memory.

Table 3: A Multimodal Discourse Analysis of Image 2

Image 3: Attack on Education in Nigeria

Image 3 showcases a school alongside the phrase “Protect Education from attack,” reflecting the United Nations' position on safeguarding all students and teachers in Nigerian schools. A multimodal analysis of this image is provided in Table 4, detailed below.

Image Description	Discursive Strategies	Symbolic/Linguistic Features	Multimodal Element & Narrative Role (Reinforce or Challenge Kidnapping)	Function/ Interpretation	Emotional/Public Framing Impact
A tweet from the United Nations with no direct imagery of children or kidnappings. It features a plain background with text highlighting the UN’s concern about school kidnappings and a link to a full article.	Institutional ethos, international solidarity, and legitimisation through global authority.	Formal and empathetic tone; references to children and kidnapping as global issues; absence of emotional language creates an authoritative stance.	Absence of strong visual imagery downplays emotional immediacy, reinforcing institutional framing of the issue as systemic and policy-relevant rather than emotional.	Reinforces the role of the UN as a concerned observer and advocate; focuses attention on policy-level intervention and international cooperation.	May elicit a moderate emotional response (concern), but the lack of vivid imagery limits personal emotional connection; appeals more to rational engagement and policy advocacy.

Table 4: Multimodal Analysis of Image 3.

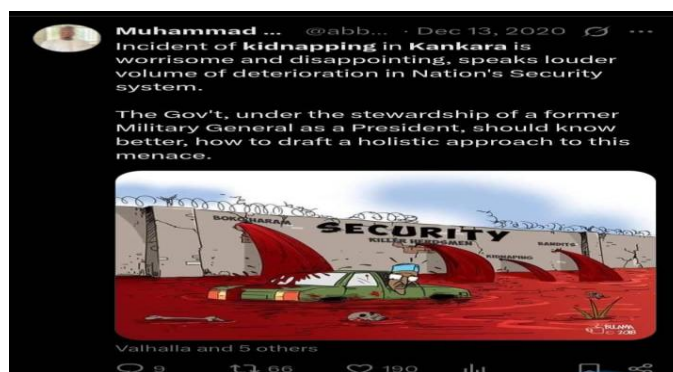

Image 4: Deterioration of the Nation’s Security System

Image 4 illustrates the nation’s security collapse through terms such as ‘Boko Haram, security, killer herdsmen, and bandit’ displayed on a fence, alongside a breakdown vehicle with a man inside who resembles former president Muhammadu Buhari. The multimodal analysis is detailed in Table 5, as shown below.

Image Description	Discursive Strategies	Symbolic/Linguistic Features	Multimodal Elements & Narrative Roles	Function / Interpretation	Emotional / Public Framing Impact
A cartoon of a distressed leader (resembling then-President Buhari) sitting in a broken car on a blood-red path filled with bones and skulls. Behind him, a cracked wall labelled “SECURITY” is breached by sharks named Boko Haram, Herdsmen, Bandits, and Kidnappers.	Irony, Perspectivization ; Delegitimation, Satirical Blame	Blood = death/violence ; Skulls = casualties; Cracked wall = failed security; Sharks = uncontrollable threats; Stranded leader = helpless governance	The Image challenges the dominant narrative of state competence and security success; it dramatizes decay and failed leadership.	Serves as a political critique; frames leadership as overwhelmed and failing in its duty; invites reflection on the illusion of control.	Elicits fear, disgust, irony, and loss of confidence; frames kidnapping not as isolated but as part of a collapsed security architecture

Table 5: Multimodal Analysis of Image 4.

Image 5: Presidency Orders Security Agencies to End Insecurity

Image 5 uses the portraits of the Nigerian army to reflect the Nigerian government's directive to all security agencies in the country to rescue the remaining female students who were kidnapped from Federal University Gusau, Zamfara State. The multimodal analysis is presented in Table 6 as shown below.

Image Description	Discursive Strategies	Symbolic/ Linguistic Features	Multimodal Element & Narrative Role (Reinforce Challenge Kidnapping)	Function/Interpretation	Emotional/Public Framing Impact
A silhouetted image of Nigerian security personnel stands beside an official presidential seal, used in a tweet announcing directives for a rescue mission.	Institutional authority, reassurance, and urgency.	Use of formal institutional language: "President Tinubu directs..."; presence of the presidential seal implies authenticity and command; Security terminologies ("rescue", "terrorists")	Reinforces the state's active role in combating kidnapping; positions the government as responsive and committed.	Projects an image of proactive leadership and institutional credibility; addresses public demands effectively; aimed at rebuilding public trust and conveying a message of proactive governance.	It creates a sense of state control and hope, although for sceptical audiences, it may evoke doubt about governmental efficacy, given a history of unfulfilled promises.

Table 6: Multimodal Analysis of Image 5

Image 6: Kidnapping of a 5-Year-Old Baby

Image 6 depicts two women who were apprehended by law enforcement agents for selling a 5-year-old baby for 600,000 in Akwa Ibom State, Nigeria. The multimodal analysis is presented in Table 7 below.

Element	Discursive Strategies	Symbolic/ Linguistic Features	Multimodal Element & Narrative Role	Function/Interpretation	Emotional/Public Framing Impact
Two women display a handwritten sign that reveals their names and the offence: "Child Stealing."	Public shaming and criminal exposure of two women accused of child kidnapping.	Barefoot posture, plain clothing, handwritten placard reading "CHILD STEALING".	Mimics police mugshot or "name and shame" template, often used in Nigeria.	Enacts informal justice through visual accountability.	Triggers community anger and fear, emphasises the vulnerability of children in society, and public judgment.
Text (Tweet Content)	Naming and blaming strategy. Highlights the perpetrators' actions and monetary motive.	Direct statement: "Kidnap and sell 5-year-old boy for N600, 000." Emphasizes the commodification of human life.	Text caption paired with visual strengthens factual and emotional narrative.	Emphasizes societal decay; implies motive tied to poverty or immorality.	Evokes moral shock, horror, and calls for justice.
Visual Format (Placard): Mimics a visual meme associated with Nigerian police "name and shame" tactics.	Visual rhetoric of exposure; social justice symbolism.	Handwritten signs reflect localized, informal policing or community justice methods.	Becomes part of a Nigerian "visual grammar" of crime accountability.	Acts as a cultural meme signaling accountability and moral degradation.	Creates symbolic justice and triggers public condemnation or solidarity with the victim.

Table 7: Multimodal Analysis of Image 6

Discussion of Findings

This section examines twelve tweets and images, focusing on how discursive strategies, multimodal resources, and linguistic elements influence narratives about kidnapping in Nigeria. The analysis follows the structure of the three research questions. The first research question was, what discursive strategies do Nigerian Twitter users employ when discussing kidnappings? This paper identifies various discursive strategies evident in kidnapping tweets. The findings reveal that the tweets vary based on the involved actors (government, civil society, media, citizens, and international organisations), yet they all highlight the politicisation, emotional weight, and ideological framing of kidnapping. The analysis relies on frameworks established by Reisigl & Wodak (2001), Fairclough (1995, 2003), and van Dijk (2006). A key discursive strategy noted is nomination, where victims are referred to with collective and empathetic expressions like “our girls” or “our children.” This choice fosters an emotional connection and reinforces a shared national identity. Furthermore, predication labels perpetrators with morally charged terms such as “criminals,” “terrorists,” or “bandits.” Likewise, government representatives are characterised as either negligent or decisive, depending on the speaker's perspective. The techniques of intensification and mitigation amplify emotional responses using words such as “barbaric,” “horrific,” and “trauma,” particularly in tweets from activists or eyewitnesses. In contrast, official communications generally employ more neutral language to moderate public response. The strategy of perspectivization is evident in the frequent use of first-person plural pronouns like “we” and “our children,” which cultivates a collective voice and moral standpoint, especially in civil society narratives. Lastly, justification and legitimization appear as government-related tweets aim to substantiate institutional actions through formal language. Meanwhile, counter-narratives from activists and concerned citizens underline perceived failures, silence, or inefficiencies in the state's reactions. Fairclough's (1995) dimensions demonstrate that tweets operate on multiple levels. The textual level reveals concise tweets that use emotionally impactful language and well-selected hashtags. The discursive practice aspect is illustrated through retweets, quotations, and the strategic use of intertextual hashtags (such as #SecureNorth and #BringBackFugusGirls). The social practice dimension shows how these discourses either uphold or challenge state legitimacy, contributing to broader narratives about national identity and political accountability. Additionally, van Dijk's (2006) ideological square showcases an ongoing “us – versus – them” narrative, placing victims, activists, and concerned citizens (“Us”) against kidnappers and, at times, the state itself (“Them”) when its responses are viewed as inadequate or complicit. These strategies highlight how digital discourse on Twitter is used to address issues of responsibility, morality, and legitimacy within the context of Nigeria's ongoing insecurity.

The second research question explored how memes, hashtags, and images influence public perception and emotional responses. Multimodal elements, including images, memes, hashtags, and visual content, significantly shape emotional narratives and enhance public sentiment. In Table 2 (Image of a Chained Boy), children are portrayed as vulnerable victims,

symbolising the state's broader failure to safeguard them. This image evokes intense outrage and compassion, creating a powerful visual narrative of helplessness that goes beyond textual limitations. Building on this emotional impact, Table 3 (Protest Poster with Hashtags) enriches collective memory by intentionally featuring hashtags like #BringBackOurGirls and #KurigaMassAbduction. By visually linking current and historical tragedies, it situates the event within a framework of ongoing national trauma, revitalising the conversation around protests and strengthening civic resistance. Moving to Table 4 (UN-Branded Image), the focus expands from a national to a global perspective, depicting kidnapping as a humanitarian crisis. The institutional imagery fosters empathy and urgency while subtly critiquing state inadequacies, demonstrating how visual discourse can cross national boundaries and universalize local suffering. Conversely, Table 5 (Security Cartoon) uses satire to critique leadership. The exaggerated visuals, lacking hashtags, resemble meme-like images highlighting insecurity and inciting public scepticism. This image generates fear and distrust, showing how irony and exaggeration amplify public sentiment.

Table 6 (Government Press Release Graphic) adopts a formal tone to instill a sense of control and order. However, frequently using such visuals could lead to emotional fatigue and increasing scepticism, which may diminish their symbolic impact over time. Meanwhile, Table 7 (Female Suspects with Placards) introduces more complexity by illustrating themes of guilt and accountability. While it provokes outrage, it also raises ethical concerns about public shaming and the reinforcement of gender stereotypes, resulting in public interpretations filled with moral and emotional implications. From this, memes, hashtags, and images emerge as powerful emotional triggers that frame kidnapping incidents as systemic failures, urgent crises, or acts of justice. They humanise the crisis, foster empathy, and inspire collective action. Their spread emphasises the emotional nuances of online activism and the ongoing contest over truth and accountability.

The third research question was: How do multimodal elements (including images, memes, emojis, and hashtags) uphold or challenge the dominant narratives surrounding kidnappings in Nigeria? Analysis of the multimodal data presented in Tables 2 to 7 reveals that various stakeholders utilise images, hashtags, and memes to both affirm existing narratives, such as the failure of the state and the victimisation of citizens, and to contest or reinterpret dominant perspectives, particularly those related to official state responses.

Table 2 – Image of a Chained Boy (Victimhood and Vulnerability) – underscores the ongoing narrative of state neglect by depicting the abducted child as the ultimate victim of a dangerous society. The visual metaphor of captivity and despair highlights the lack of protection for citizens, particularly children, which increases distrust in state security measures. This multimodal element strengthens public sentiment that kidnapping is a systemic problem that could be averted if institutions operated effectively. Building on this emotional resonance, Table 3 – Protest Poster with Hashtags (#BringBackOurGirls, #KurigaMassAbduction) – amplifies the activist narrative of national mourning and protest. The hashtags connect current events to historical tragedies like the Chibok abductions, embedding this moment within the

collective national awareness. The Image actively challenges governmental silence and positions social media as an essential platform for truth and solidarity.

Extending this narrative to a global context, Table 4 – UN- Branded Image and Caption ("Bring them home safe") – reinforces a humanitarian view, depicting kidnapped children as universally deserving of protection. While affirming their innocence, the Image implicitly criticises national leadership by emphasising the need for international oversight, recontextualising a local security issue as a shared moral responsibility. Turning to satire, Table 5 – Cartoon Image – critiques official state narratives through visual metaphor. The fractured "SECURITY" wall and the of sharks labelled "Kidnapping," "Bandits," and "Boko Haram" suggest a beleaguered state grappling with ineffective governance. The imagery, powerful even without hashtags, employs irony to amplify criticism and foster scepticism about government effectiveness.

Table 6 – Official Press Announcement Graphic – utilises high-end graphics and military imagery to bolster state authority. It may convey a sense of control and attentiveness, though its impact could weaken if frequently used in similar contexts. To sceptics, such visuals may symbolise weak governance instead of genuine intervention. Furthermore, Table 7 – Female Suspects with Placards – introduces a moral and cultural aspect, portraying suspects in a public shaming context that aligns with local justice traditions. While advocating for community safety and a stance against crime, it also raises ethical concerns about due process and gender representation. This visual could be interpreted as a mechanism for ensuring accountability for some, while it risks undermining the state's moral authority by transforming justice into a spectacle for others. Thus, multimodal elements function as arenas for discursive conflict, shaping public beliefs, emotions, and actions.

Conclusion

This paper explored how Nigerian X users utilise discursive and multimodal strategies to create meaning regarding kidnapping incidents. The findings indicate that tweets serve as venues for emotional expression, political critique, advocacy, and collective identity formation. By combining Critical Discourse Analysis with Multimodal Discourse Analysis, this study enhances our comprehension of how digital narratives influence public discourse, either reinforcing or challenging authority and galvanizing sentiments related to national security. However, limitations were observed while conducting this study. The paper is qualitative research primarily focused on tweets about kidnapping discourse. Studies could benefit from incorporating quantitative measures of audience engagement or emotional response, especially using longitudinal or cross-sectional analysis. Further research could explore and focus on conducting longitudinal and comparative studies that analyse discourses surrounding kidnapping across various social media platforms, geopolitical settings, and during different crisis periods. This approach will provide a deeper understanding of changing discursive patterns and public perceptions. Furthermore, future research could investigate audience reception and interpretation of these multimodal narratives, particularly examining how different demographic groups (such as youth, women, and rural communities) perceive and emotionally react to content related to kidnapping. Another valuable area of exploration is the relationship between digital activism and linguistic expression, analyzing how users on digital platforms express solidarity, resistance, or indifference through their language choices and the

features of the platforms they use. Interdisciplinary methods that combine critical discourse analysis with media studies, psychology, and digital humanities would enhance our understanding of the interactions between platform design, narrative agency, and emotional engagement among the public.

References

- Akpojivi, U. (2019). *I won't be silent anymore: Hashtag activism in Nigeria*. *Communication: South African Journal for Communication Theory and Research*, 45(4), 19–43. This article explores the role of hashtag activism in challenging gender norms and advocating for social change in Nigeria.
- Awopetu, I., & Chilwa, I. (2023). Resistance in visual narratives: A multimodal CDA of images of the #EndSARS protests in Nigeria. *Visual Communication Quarterly*, 30(3), 155–167. DOI: 10.1080/15551393.2023.2232296
- Chilwa, I. (2012). *Social media networks and the discourse of resistance: A sociolinguistic CDA of postings on Nairaland Forum*. *Discourse & Society*, 23(3), 217–244. DOI: 10.1177/0957926511433476
- Chilwa, I., & Ifukor, P. (2015). "War against our children": Stance and evaluation in #BringBackOurGirls campaign discourse on Twitter and Facebook. *Discourse & Society*, 26(3), 267–296.
- Chilwa, I., & Adetunji, A. (2013). Twittering the Boko Haram uprising in Nigeria: Investigating pragmatic acts in social media discourse. *Africa Today*, 59(3), 82–102.
- Domínguez de la Rosa, L., & Millán-Franco, M. (2023). *Discursive strategies of verbal violence in Facebook news comments*. *Discourse, Context & Media*, 51, 100670. <https://doi.org/10.1016/j.dcm.2023.100670>
- Egbunike, N., & Olorunnisola, A. A. (2015). Social media and the #BringBackOurGirls campaign. *Journal of African Media Studies*, 7(2), 145–154.
- Fairclough, N. (1995). *Critical Discourse Analysis: The Critical Study of Language*. Longman
- Fairclough, N. (2003). *Analyzing Discourse: Textual Analysis for Social Research*. Routledge.
- Hansson, S., Page, R., & Fuoli, M. (2022). Discursive strategies of blaming: The language of judgment and political protest online. *Social Media+ Society*, 8(4), 20563051221138753.
- Glozer, S., Caruana, R., & Hibbert, S. A. (2018). *The never-ending story: Discursive Legitimation in social media dialogue*. *Organization Studies*, 40(5), 625–650. <https://doi.org/10.1177/0170840618765551>
- Gerbaudo, P. (2012). *Tweets and the streets: Social media and contemporary activism*. Pluto Press.
- Hemphill, L., Culotta, A., & Heston, M. (2013). Framing in Social Media: How the US Congress Uses Twitter hashtags to frame political issues. *Available at SSRN 2317335*.
- Jungherr, A., et al. (2019). Discursive power in contemporary media systems: A comparative Framework. *Media and Communication*, 7(1), 1–12.
- Kress, G., & van Leeuwen, T. (2006). *Reading Images: The Grammar of Visual Design* (2nd ed.). Routledge.
- Machin, D., & Mayr, A. (2012). *How to Do Critical Discourse Analysis: A Multimodal Introduction*. Sage.

- Newton, C. (2023). The Twitter rebrand and its implications for digital discourse. *The Verge*.
- Nwaoboli, E. P., Asemah, E. S., & Ehigiator, B. (2023). *Comparative Content Analysis of Press Coverage of Kidnapping Cases in Nigeria*. ResearchGate.
DOI: [10.35951/v3i1.94](https://doi.org/10.35951/v3i1.94)
- Olajimbiti, E., & Osisanwo, A. (2024). Twittering child trafficking: A corpus-assisted discourse Analysis. *Journal of Digital Discourse Studies*, 10(1), 55-78.
- Orji, U. J. (2015). *Social Media and Nigeria's Security Challenges: A Critical Discourse*. Nigerian Institute of International Affairs.
- Ojebuyi, B. R., & Salawu, A. (2021). Social media and the amplification of insecurity discourse in Nigeria. *African Journalism Studies*, 42(1), 78-95.
- Ofori-Parku, S. S., & Moscato, D. (2018). Hashtag activism as a form of political action: A Qualitative analysis of the #BringBackOurGirls campaign in Nigerian, UK, and US press. *International Journal of Communication*, 12, 23.
- Okonkwo, C., Yusuf, A., & Banjo, K. (2024). *The Role of Twitter in Shaping Public Opinion During Election Periods in Nigeria*. *Journal of Linguistics and Communication Studies*, 3(1), 100–105. DOI: [10.1234/jlcs.v3i1.738](https://doi.org/10.1234/jlcs.v3i1.738)
- Papacharissi, Z. (2015). *Affective Publics: Sentiment, Technology, and Politics*. Oxford University Press.
- Paul, E. (2024). *Media Portrayal of the Impact of Kidnapping on Victims and their Families*. DOI: 10.13140/RG.2.2.15539.64805
- Reisigl, M., & Wodak, R. (2001). *Discourse and Discrimination: Rhetorics of Racism and Antisemitism*. Routledge.
- Reisigl, M., & Wodak, R. (2009). *The Discourse-Historical Approach (DHA)*. Palgrave Macmillan.
- Salisu Mohammed, A. (2023). Coverage of Kidnapping in North-West Nigeria: An Analysis Of Daily Trust and the Guardian Newspapers. *Journal of Terrorism Studies*, 5(2), 7.
- Shea, J., Mejia, R., & Johnson, M. (2024). *Discursive objection strategies in online comments: Resistance and rebuttal in digital public spaces*. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 29(1), 45–64.
- van Dijk, T. A. (1997). "Discourse as Interaction in Society." In *Discourse as Social Interaction* (pp. 1-37). Sage.
- van Dijk, T. A. (2006). *Discourse and Context: A Sociocognitive Approach*. Cambridge University Press.
- van Dijk, T. A. (2006). *Discourse and Manipulation*. *Discourse & Society*, 17(3), 359-383.
- van Dijk, T. A. (2008). *Discourse and Power*. Palgrave Macmillan.

Interrogating the Rebels: Rejection of Violence as a Path to Self-determination in Dhruba Hazarika's *Sons of Brahma*

Dr. Anupam Dutta, M.A., M.Phil., Ph.D.

Associate Professor
Barbhag College, Kalag, Nalbari, Assam
danupam1974@gmail.com

Abstract

Dhruba Hazarika's novel *Sons of Brahma* (2014) engages with the turbulent socio-political landscape of 1990s Assam, where separatist insurgencies and state counter-insurgency measures created a vortex of violence. Through the protagonist, Jongom Hanse, a pacifist scholar entangled in the conflict between rebels and the state, Hazarika critiques the futility of violence as a means to achieve self-determination. This paper explores how the novel posits non-violence as a viable path to secure individual and collective agency, challenging the dominant narratives of militancy in Northeast India. Drawing on scholarly analyses, this article examines themes of identity, morality, and resistance, arguing that Hazarika advocates for introspection and dialogue over armed struggle. By interrogating the rebels' motives and the state's complicity, the novel reimagines self-determination as an ethical pursuit grounded in human connection and mutual understanding.

Keywords: agency, militancy, morality, non-violence, resistance, self-determination, violence

Introduction

The Northeast Indian state of Assam, with its lush Brahmaputra valley, has long been a site of ethnic diversity and political contestation. In the late 20th century, separatist movements, notably led by groups like the United Liberation Front of Asom (ULFA), sought autonomy or

independence, often through violent means. Dhruba Hazarika's *Sons of Brahma* captures this volatile period, weaving a narrative that interrogates the efficacy of violence in achieving self-determination. Set against the backdrop of 1990s Assam, the novel follows Jongom Hanse, a reluctant scholar thrust into a web of insurgency and state repression after a chance encounter with rebel leader Anjan Phukan. Through Jongom's journey, accompanied by his friend Pranab Kalita, Hazarika explores the moral complexities of rebellion, the personal costs of violence, and the possibility of non-violent resistance as a path to agency. The novel's layered narrative situates it within a broader literary tradition of Northeast India, where writers grapple with questions of identity and belonging amidst conflict. Hazarika's choice of a pacifist protagonist challenges the romanticised militancy often associated with separatist struggles, offering instead a vision of resistance rooted in ethical clarity. By blending thriller elements with social commentary, the novel appeals to both regional and universal audiences, highlighting Assam's unique cultural tapestry—its rivers, temples, and syncretic traditions—as a counterpoint to its political turmoil. This paper argues that *Sons of Brahma* rejects violence as a sustainable means of securing self-determination, advocating instead for introspection, ethical resistance, and human connection. By analysing Jongom's pacifist ideology, the novel's portrayal of the rebels, and its critique of systemic corruption, I demonstrate how Hazarika reimagines self-determination as a process rooted in dialogue and mutual understanding rather than bloodshed. Drawing on scholarly works by critics like Sanjoy Barbora, Abhisarika Prajapati, and others, this study situates the novel within the broader discourse on Northeast Indian literature and its engagement with identity, conflict, and resistance (Das 45).

Historical and Socio-Political Context

To understand *Sons of Brahma*, one must first consider the historical context of Assam's insurgency. The 1980s and 1990s saw the rise of ULFA, which sought to establish a sovereign Assam, citing economic exploitation and cultural marginalization by the Indian state (Baruah 1999). The movement, initially popular among Assamese youth, resorted to kidnappings, extortion, and assassinations, prompting brutal counter-insurgency operations, including “secret killings” orchestrated by state forces (Hazarika 2018). This cycle of violence created a climate of fear and mistrust, fragmenting Assamese society along ethnic and ideological lines. ULFA's rhetoric of liberation drew on Assam's history of resistance, from the 19th-century Ahom rebellion to post-independence agitations against central neglect (Goswami 78). Yet, its

violent tactics alienated many, as communities bore the brunt of both rebel extortion and state repression. Hazarika, a native of Assam and a former civil servant, brings an insider's perspective to this turmoil. His novel reflects the "troubled political situation of Assam in the 1990s, where kidnappings, extortion, and political instability are the order of the day" (Prajapati 2). Unlike stereotypical portrayals of the Northeast as a monolithic conflict zone, Hazarika's narrative highlights the region's cultural richness and human complexity, challenging readers to reconsider the motivations behind rebellion (Barbora 121). By setting the story in iconic Assamese locales—Kamakhya temple, the Brahmaputra river, and Majuli island—Hazarika grounds the political in the personal, emphasizing the land's beauty as a counterpoint to its bloodshed. These settings serve as metaphors for Assam's dual identity: a nurturing cradle of diversity and a battleground for competing visions of sovereignty, where ethnic groups like the Bodo, Karbi, and Assamese navigate their place within India's federal structure (Mahanta 102).

Jongom Hanse: The Pacifist Protagonist

At the heart of *Sons of Brahma* is Jongom Hanse, a PhD scholar whose preference for books and physics contrasts sharply with the violent world he is forced to navigate. Jongom's pacifism is not merely a personal trait but a philosophical stance that challenges the binary of rebel versus state. When approached by Anjan Phukan, who seeks to exploit Jongom's writing skills for the separatist cause, Jongom is reluctant, embodying what critic Sanjoy Barbora calls a "nuanced view of the world" that "clashes with the blinkered, black-and-white hysteria of both the rebels and the state" (Barbora 123). His hesitation reflects a rejection of violence as a tool for change, aligning with Gandhian principles of non-violent resistance, though adapted to a modern, regional context. Jongom's journey begins when he and Anjan are arrested, and Anjan is killed during an escape attempt. Blamed by both the police and the rebels, Jongom flees with Pranab, embarking on a perilous race through Assam. This flight is both physical and ideological, as Jongom grapples with questions of loyalty, identity, and morality. His refusal to align with either side underscores Hazarika's critique of violence as a reductive solution. As Prajapati notes, "Hanse imbibes the ideology of the pacifist, and this turns out to be his undoing," yet it also positions him as a moral compass in a fractured society (Prajapati 2020, 5). Jongom's pacifism is tested through encounters with diverse characters—a temple priest, a boatman, an ex-rebel mahout—each embodying different facets of Assamese life.

These interactions reveal the “deep-rooted humanism” that persists amidst violence, suggesting that self-determination is achievable through empathy and connection rather than conflict (Prajapati 7). For instance, the boatman’s gentle guidance along the Brahmaputra symbolizes a path of coexistence, contrasting with the river’s metaphorical “thirst for blood” (Hazarika 145). Through Jongom, Hazarika posits that true agency lies in resisting the urge to perpetuate violence, even when survival seems to demand it.

Interrogating the Rebels: Motives and Missteps

The rebels in *Sons of Brahma*, led by figures like Anjan Phukan, are portrayed with complexity, neither glorified nor vilified. Hazarika acknowledges their grievances—economic neglect, cultural alienation—but critiques their methods. Anjan’s attempt to recruit Jongom reflects a desire for intellectual legitimacy, yet his reliance on coercion undermines his cause. As one reviewer observes, “The futility of insurgency and its diluted values lend a sense of realism” to the novel, highlighting the rebels’ descent into criminality (Amazon Review 2014, qtd. in Prajapati 3). Kidnappings and extortion, once justified as revolutionary acts, become ends in themselves, alienating the very communities the rebels claim to represent. This shift mirrors ULFA’s historical trajectory, where ideological purity gave way to pragmatic survival tactics, including alliances with external actors that compromised their legitimacy (Lacina 305). Hazarika’s critique aligns with scholarly analyses of ULFA’s trajectory. Sanjib Baruah argues that the movement’s initial idealism was eroded by internal factionalism and external pressures, leading to a “cynical political vocabulary” that stifled solidarity (Baruah 187). In the novel, this cynicism is evident in the rebels’ pursuit of Jongom, not for ideological alignment but for revenge. Their failure to engage in dialogue mirrors the state’s own intransigence, trapping Assam in a cycle of retribution. Yet, Hazarika does not dismiss the rebels’ aspirations. Through flashbacks and conversations, he reveals their personal histories—poverty, displacement, loss—humanizing their struggle even as he condemns their violence. This duality is central to the novel’s interrogation of rebellion. As Barbora notes, Hazarika’s characters are “convincingly real people,” not mere archetypes, allowing readers to empathize with their plight while questioning their choices (Barbora 124). By exposing the rebels’ flaws, Hazarika suggests that self-determination requires introspection and accountability, not just resistance, urging a reevaluation of militancy’s moral and practical costs in Assam’s quest for justice (Goswami 82).

The State and Systemic Corruption

If the rebels are flawed, the state is equally culpable. Hazarika portrays the police and administration as complicit in Assam's turmoil, exploiting counter-insurgency measures for personal gain. The novel's depiction of "secret killings"—extrajudicial executions orchestrated by state forces—echoes historical accounts of the period (Hazarika 92). Officers like Nilim Kumar, who lead the pursuit of Jongom, embody a ruthless efficiency that prioritizes control over justice. Their actions, cloaked in patriotism, reveal a "select coterie in the administration" profiting from conflict (Prajapati 3). This systemic corruption extends to economic structures, where Assam's tea industry, a colonial legacy, remains a site of exploitation, with profits siphoned by elites while workers face rebel threats and state neglect (Sharma 67). This critique aligns with postcolonial theories of state power, particularly Frantz Fanon's concept of the "neocolonial elite," who perpetuate colonial structures under the guise of nationalism (Fanon 148). In Assam, the state's failure to address economic disparities fuels rebellion, yet its response—militarization and repression—exacerbates the crisis. Hazarika illustrates this through scenes of police brutality and bureaucratic apathy, which Jongom and Pranab witness during their flight. The tea estates, symbols of Assam's economy, are sites of exploitation, with managers facing threats from both rebels and corrupt officials (Hazarika 210). By exposing this collusion, Hazarika underscores the need for a reimagined self-determination that transcends state-rebel binaries. Jongom's refusal to trust either side reflects a broader call for accountability, urging Assamese society to reject complicity in violence and demand systemic change through non-violent means, challenging the state's moral bankruptcy as much as the rebels' misguided fervour (Mahanta 108).

Non-Violence as a Path to Self-Determination

The novel's most compelling argument is its advocacy for non-violence as a means to secure self-determination. Jongom's journey is not merely an escape but a quest for agency in a world that demands allegiance to violence. His interactions with Pranab, whose loyalty anchors him, reveal a "terrible secret" that binds them—a shared history of loss that could fuel vengeance but instead fosters solidarity (Hazarika 278). This revelation, disclosed on Majuli island, symbolizes a return to Assam's spiritual and cultural roots, where reconciliation is possible. Hazarika draws on Assam's syncretic traditions—Hindu, Muslim, indigenous—to

propose a model of coexistence. The Kamakhya temple, where Jongom seeks refuge, is a site of sacrifice but also renewal, suggesting that violence can be transcended through ritual and reflection (Hazarika 98). Similarly, the Brahmaputra, both nurturing and destructive, mirrors the potential for Assamese society to choose life over death. As Prajapati argues, “The presence of deep-rooted humanism and friendship” in the novel offers hope amidst despair (Prajapati 7). This vision aligns with global non-violent movements, from Gandhi to Martin Luther King Jr., yet remains distinctly Assamese. Hazarika’s emphasis on dialogue—between Jongom and Pranab, between communities—echoes Amartya Sen’s concept of “public reasoning” as a democratic tool for resolving conflict (Sen13). By rejecting violence, Jongom embodies a form of self-determination that prioritizes ethical integrity over territorial gain, challenging the rebels’ militant nationalism and the state’s coercive control. This stance resonates with Assam’s Vaishnavite traditions, particularly the teachings of Srimanta Sankardeva, which emphasize compassion and unity, offering a cultural framework for non-violent resistance (Barman 53). Jongom’s refusal to retaliate, even when cornered, underscores Hazarika’s belief that true sovereignty lies in moral agency, not domination, paving the way for a reimagined Assamese identity rooted in coexistence rather than conflict.

Literary and Cultural Significance

Sons of Brahma contributes to Northeast Indian literature by offering a nuanced portrayal of Assam’s struggles. Unlike mainstream Indian narratives that exoticize the region, Hazarika’s novel is “firmly entrenched in a place, and its history,” as a Hindustan Times review notes (2014, qtd. in Barbora 122). Its blend of thriller and social commentary appeals to diverse readers, while its focus on Assamese identity—through language, landscape, and culture—asserts the region’s distinctiveness within India’s literary canon. The novel’s vivid descriptions of Kamakhya’s rituals, Majuli’s serenity, and the Brahmaputra’s majesty evoke a sense of place that grounds its political critique, making Assam a character in its own right (Das 48). The novel also engages with postcolonial themes, particularly the tension between regional and national identities. By centering a pacifist protagonist, Hazarika challenges the glorification of violence in nationalist discourses, aligning with writers like Birendra Kumar Bhattacharyya, whose *Yaruingam* similarly critiques insurgency (Prajapati 9). Yet, Hazarika’s style—accessible yet layered—distinguishes him, making *Sons of Brahma* a bridge between regional and universal concerns. Its exploration of syncretism—blending Assamese folklore with

modern dilemmas—positions it alongside works by Mamang Dai and Temsula Ao, who also weave Northeast India's cultural richness into narratives of resistance (Misra 50). By foregrounding dialogue over violence, Hazarika contributes to a growing literary movement that seeks to redefine self-determination as a collective, inclusive endeavor, resonating with global postcolonial literatures that grapple with the aftermath of conflict.

Counterarguments and Limitations

Some critics, like Sanjoy Barbora, argue that *Sons of Brahma* lacks the depth of Hazarika's earlier works, such as *A Bowstring Winter*, citing underdeveloped characters and a predictable plot (Barbora 125). While this critique acknowledges the novel's fast-paced narrative, it overlooks its thematic ambition. The simplicity of Jongom's arc serves a purpose: to foreground his moral clarity against a chaotic backdrop. However, Barbora's point merits consideration, as the novel's focus on action sometimes overshadows psychological depth, particularly in secondary characters like Pranab, whose motivations remain underexplored (Sharma 72). Moreover, the novel's focus on male perspectives limits its exploration of gendered experiences, a gap noted in studies of Northeast literature (Misra 45). Women in the novel, such as the tea estate workers or temple devotees, appear fleetingly, their voices muted compared to Jongom's introspection. Future analyses could address how women navigate Assam's conflicts, complementing Hazarika's male-centric narrative. Additionally, the novel's optimistic view of non-violence might seem idealistic, given Assam's entrenched divisions, potentially underestimating the structural barriers to dialogue (Lacina 310). Despite these limitations, Hazarika's focus on ethical resistance remains a vital contribution, offering a counter-narrative to the region's militarised discourse.

Conclusion

Sons of Brahma is a powerful meditation on violence, identity, and self-determination in Assam's troubled history. Through Jongom Hanse, Dhruba Hazarika rejects the allure of militancy, advocating for non-violence as a path to agency and reconciliation. By interrogating the rebels' motives and exposing the state's complicity, the novel challenges readers to envision a future where dialogue and humanism prevail over bloodshed. Its vivid portrayal of Assam's landscapes and cultures enriches this vision, affirming the region's resilience and complexity. Hazarika's narrative transcends the thriller genre, becoming a call to rethink resistance in a

region scarred by conflict. By rooting self-determination in ethical principles, the novel aligns with Assam's cultural heritage, particularly its traditions of syncretism and compassion, which offer hope for healing (Barman 56). As Northeast India continues to grapple with questions of autonomy and integration, Hazarika's work remains relevant, urging us to reconsider the means and ends of resistance. *Sons of Brahma* reminds us that self-determination is not merely a political goal but an ethical journey, one that demands courage, introspection, and a steadfast rejection of violence, inviting Assamese society—and beyond—to forge a path toward unity and justice.

References

- Barbora, Sanjoy. "A Northeast Weltanschauung and Sons of Brahma." *Northeast Review*, 25 May 2015, pp. 120–126, northeastreview.wordpress.com.
- Barman, Nirmal. *Cultural Syncretism in Assam: Sankardeva's Legacy*. DVS Publishers, 2020.
- Baruah, Sanjib. *India Against Itself: Assam and the Politics of Nationality*. U of Pennsylvania P, 1999.
- Das, Ranjita. "Place and Identity in Northeast Indian Fiction." *Journal of Northeast Studies*, vol. 11, no. 2, 2021, pp. 42–50.
- Fanon, Frantz. *The Wretched of the Earth*. Translated by Constance Farrington, Grove Press, 1963.
- Goswami, Uddipana. *Conflict and Reconciliation: The Politics of Ethnicity in Assam*. Routledge, 2019.
- Hazarika, Dhruba. *Sons of Brahma*. Penguin India, 2014.
- Hazarika, Sanjib. *Strangers of the Mist: Tales of War and Peace from India's Northeast*. Penguin India, 2018.
- Lacina, Bethany. "The Problem of Political Stability in Northeast India: Local Ethnic Autocracy and the Rule of Law." *Asian Survey*, vol. 49, no. 6, 2009, pp. 998–1020.
- Mahanta, Nani Gopal. *Confronting the State: ULFA's Quest for Sovereignty*. Sage Publications, 2013.
- Misra, Tilottama. *The Oxford Anthology of Writings from North-East India: Fiction*. Oxford UP, 2011.

Prajapati, Abhisarika. "Assam Comes Alive: Dhruba Hazarika's Sons of Brahma." Academia.edu, 11 June 2020, pp. 1–10, www.academia.edu/12345678.

Sen, Amartya. *The Argumentative Indian: Writings on Indian History, Culture and Identity*. Farrar, Straus and Giroux, 2005.

Sharma, Jayeeta. *Empire's Garden: Assam and the Making of India*. Duke UP, 2022.

Exploring the Use of Multiple Intelligences in Second Language Acquisition

Kavya Rayala, M.A.

Research Scholar

National Institute of Technology, Warangal, India

kr720122@student.nitw.ac.in

Dr. K. Madhavi, Ph.D.

Professor

National Institute of Technology, Warangal, India

madhavik24@nitw.ac.in

Abstract

Second Language Acquisition (SLA) refers to the study of individuals who learn a language beyond their native language. The terms first language, native language and mother tongue are often used synonymously, generalized as L1 as opposed to L2. L1 is acquired in early childhood, without any formal instruction, from people who speak the language. Acquisition of L2 can be viewed primarily as a consequence of simultaneous multilingualism where acquisition of L2 occurs along with a child's L1 and sequential multilingualism where an additional language is learnt after L1 has already been established.

The complexity in the study of SLA arises due to its multidisciplinary nature, theory and approach that researchers from different academic disciplines take towards SLA. Influences from theoretical linguistics, cognitive and social psychology has yielded new insights and resulted in a scattered picture of theories, methods and findings (Ellis, R. 2010). On the other hand, Multiple Intelligences (MI) theory by Howard Gardner looks at the possibility of individuals having eight different intelligences in varying degrees. The paper aims to understand and explore Second Language theories and approaches from linguistic, psychology and socio-cultural perspectives while looking at the possible use of MI for second language acquisition.

Keywords: second language acquisition, multiple intelligences, linguistic, psychological and socio-cultural framework of SLA

Literature Review

Fries, C. (1945) developed a pedagogy of language based on behaviorism that claimed repetition and practice as integral to language learning habits. Further, Skinner (1975), by applying behaviorism to language, argues that language learning happens through stimulus-response reinforcements resulting in habit formation. However, Chomsky (1959) in “Review of B.F. Skinner Verbal Behavior” writes a critique of Skinner’s stimulus- reinforcement language learning. According to Chomsky, children are born with an innate faculty that guides them in acquiring language, known as Language Acquisition Device (LAD).

Selinker, L. (1972) coined the term “Interlanguage” to refer to the intermediate stage in L2 learning where a transition from L1 to L2 occurs. Schumann, J. (1978) in an attempt to study L2 production notices that early “interlanguages resemble pidgins,” simplified language utterances for communication. At a theoretical level, Stephen Krashen in *Second Language Acquisition and Second Language Learning* developed the Monitor model where he claims the difference between learning and acquisition and considers acquisition to be a subconscious process. He also stresses the importance of comprehensible input to acquire L2. As an extension to Krashen’s idea of comprehensible input, Swain, M. (1985) in “Communicative competence: Some roles of comprehensible input and comprehensible output in its development” argues that in addition to comprehensible input, learners need to produce output to develop L2 communicative abilities.

Cook, V.J (1991) in the “Poverty-of-the-stimulus argument and multi- competence” argues that a bilingual mind is not a combination of two monolingual minds, rather L1 impacts L2 and vice- versa. There has been both positive and negative evidence of multilingualism on cognitive development. Positive evidence of multilingualism suggests enhanced creativity, semantic development and analytic skills while negative evidence suggests that “simultaneous bilingualism in childhood may result in a narrower range of lexical development in either language” (Saville-Troike, M., & Barto, K. ,2016). Nevertheless, as Cook says, multicompetence is a state of mind where one perceives the world from multiple lenses.

Frameworks of Second Language Acquisition (SLA)

SLA can be classified primarily from three perspectives – linguistic, psychological and social context (Saville-Troike, M, 2016). Robert Lado’s work on Contrastive Analysis (CA) is one of the earliest approaches to SLA as a field of systematic study. Early proponents of CA assumed language acquisition to be a habit formation that takes place through stimulus-

response-reinforcement (Skinner, B.F, 1957). This view of language acquisition is due to the influence of Behaviorism and Structuralism in 1940s and 1950s. Another assumption of this theory is that the transfer from L1 to L2 in language learning could be positive or negative. However, two major limitations of CA include its failure to explain the “logical problem of language learning- how learners know more than they have heard or have been taught” (Saville-Troike. M, 2016, p.37) and its inadequate analysis of errors ultimately gave rise to Error Analysis (EA).

Stephen Krashen’s Monitor theory draws distinction between acquisition and learning. According to him, learning and acquisition are two different ways of gaining knowledge and are stored separately. Learning involves a conscious intent to learn L2 while acquisition is subconscious and it emerges spontaneously when learners engage in L2 interaction. Other hypotheses in Monitor theory include the Natural Order hypothesis, the Input hypothesis and the Affective hypothesis. According to Input hypothesis, language acquisition takes place when there is enough comprehensible input provided to the learner. According to Krashen, the construct “*i*” defines a learner’s current level of proficiency and “*i+1*” is a level beyond the learner’s proficiency and constitutes the comprehensible input. However, major drawback of this theory is the ambiguity of what “*i+1*” signifies and what “comprehensible input” precisely means (Liu, D., 2015).

Major models in psychological framework of SLA that focus on learning process are Processability theory and Competition model based on Information Processing (IP) framework and Connectionism. According to Information Processing (IP) framework, second language learning is the acquisition of complex cognitive skills that can be reduced to simpler component skills where lower- order component skills are pre requisite for higher order skills. The two steps involved in IP include controlled processing and automatic processing. Learning of L2 involves a development from controlled processing to automatic processing, restructuring L2 representations to attain L2 proficiency.

Social contexts or Social framework of SLA, both micro-social and macro-social contexts, affect language learning. The micro-social focus deals with the potential effect of immediate surroundings on language learning, while macro-social focuses looks at the potential effect of larger areas like cultural, political, national and international. Lev Vygotsky’s Socio-cultural theory (SCT) is essential in understanding the relevance of social relationships and contexts, both micro and macro, to second language learning.

According to Vygotsky (Lantolf, J, et al.2015), SCT does not “separate the individual from the social and argues that the individual emerges from social interaction and is always fundamentally a social being” (209). A key point in this approach is that interaction, which can be interpersonal or intrapersonal, facilitates language learning and acts as a causative force in acquisition. From the perspective of SCT, “learning occurs when simple mental functions are transformed into complex mental functions through symbolic mediation. Symbolic mediation is the link between a person’s current mental state and higher order functioning which is facilitated by language. Interpersonal interaction is an important context for symbolic mediation between learners and experts” (211). Vygotsky calls this level as the Zone of Proximal Development (ZPD), an area where learner can learn language through assistance and collaboration with experts like a teacher/instructor, native speakers or peers.

Apart from the above mentioned frameworks, there are factors beyond the domain of language that determine the extent to which learners are successful in acquiring L2. Some of the factors that affect language acquisition include learner differences arising from age, sex, aptitude, motivation levels, anxiety, personality and learning styles.

Multiple Intelligences (MI) theory and SLA

Gardner defined the term intelligence in his book *Intelligence Reframed: Multiple intelligences for the twenty-first century* (1999) as “a biopsychological potential to process information that can be activated in a cultural setting to solve problems or create products that are of value in a culture” (33-34).

The following is a brief overview of the eight multiple intelligences proposed by Howard Gardner from Thomas Armstrong’s book *Multiple intelligences in the classroom* (1994).

- “Linguistic Intelligence- use language effectively
- Logical- mathematical Intelligence- use numbers effectively
- Spatial Intelligence- perceive the visual-spatial world accurately
- Bodily-kinesthetic Intelligence- use one’s whole body to express
- Musical Intelligence- perceive and express musical forms.
- Interpersonal Intelligence- understand others’ feelings and emotions.
- Intrapersonal Intelligence- self-knowledge.
- Naturalist Intelligence- sensitivity to nature” (6-7).

These eight intelligences work together in complex ways and do not exist in isolation. For example, a child playing football requires bodily-kinesthetic intelligence and spatial

intelligence in order to orient the movement of the ball. MI theory stresses the rich diversity of intelligences in every individual and children develop proclivities or inclination towards specific intelligences from a young age.

A primary requisite to adopt MI theory in the curricula is to think of the way in which teachers can translate the material to be taught from one intelligence to another. Thomas Armstrong in his book *Multiple intelligences in the classroom* suggests a procedure to create lesson plans using MI theory as the organizing principle which includes asking key MI questions, considering the possibilities of which materials and methods seem most appropriate, brainstorming, selecting appropriate activities that seem to work in the educational setting, setting up a plan and finally implementing the plan. However, this implies that teachers need adequate training in use of MI technique, curriculum directors need to implement MI theory and there needs to be a close association between the institution (school), teachers and parents in order to keep track of students' development with respect to MI profiles.

Unlike traditional schools of thought where verbal-linguistic intelligence is emphasized, MI theory opens up avenues for innovative learning techniques and can be a creative way of acquiring second language. A musically inclined learner might respond to sentence structure or vocabulary presented in the form of a song or with a rhythm. For example, story-telling, journal writing, and brainstorming could be good strategies for a linguistically inclined learner where as visualization, idea sketching for a visually inclined learner. With the emergence of learner-centered teaching, innovative methods of teaching came into existence like the Total Physical response that relies heavily on the body-kinesthetic intelligence, Suggestopedia that largely uses music, the Silent way that harps on students' emotions and feelings (intrapersonal intelligence) and so on. These teaching methods could be put to use by combining them with appropriate tasks or activities.

Intrapersonal interaction, communication that occurs within an individual's own mind, can be viewed as a socio-cultural phenomenon. Intrapersonal communication can take many forms like engaging and decoding the print while reading a book, interpretive problem-solving processes and private speech. This intrapersonal and interpersonal interaction could be perceived as aspect of intrapersonal and interpersonal intelligences respectively.

As mentioned earlier in the paper, Krashen stresses the importance of enough comprehensible input, beyond the current developmental level of a child in order to acquire

L2. It can be possible that MI theory can enhance comprehensible input by presenting it in many ways that match the proclivities of a child. Also, better stimulus/comprehensible input in a pluralized form can produce comprehensible output, which is an essential factor in L2 proficiency.

Conclusion

This paper provided a comprehensive understanding of the theories in Second Language Acquisition from the perspective of linguistic, psychology, and socio-cultural theory. Linguistic, psychological and socio-cultural focused on the what, how and why perspectives of L2 acquisition respectively. The paper also explored the possibility of incorporating MI in second language acquisition.

References

- Armstrong, Thomas. *Multiple intelligences in the classroom*. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development, 1994.
- Chomsky, N. (1959). Review of B.F. Skinner verbal behavior. *Language* 35, 26-58.
- Cook, V.J. (1991). The poverty-of-the- stimulus argument and multi-competence. *Second Language Research* 7.2, 103-17.
- Ellis, R. (2010). Second language acquisition, teacher education and language pedagogy. *Language teaching*, 43(2), 182-201.
- Fries, C. (1945). *Teaching and learning English as a foreign language*. Ann Arbor MI: University of Michigan
- Gardner, H. (1999). *Intelligence Reframed: Multiple Intelligences for the 21st Century*. New York: Basic Books.
- Krashen, S. D. (1981). *Second language acquisition and second language learning*. University of Southern California.
- Lado, R. (1957). *Linguistics across cultures: applied linguistics for language teachers*. Ann Arbor MI: University of Michigan
- Lantolf, J. P., Thorne, S. L., & Poehner, M. E. (2015). Sociocultural theory and second language development. *Theories in second language acquisition: An introduction*, 1, 207-226.
- Schumann, J. (1978). *The pidginisation process: a model for second language acquisition*. Rowley, MA: Newbury House.

- Selinker, L. (1972). Interlanguage. *International Review of Applied Linguistics* 10, 209-31.
- Skinner, B.F. (1957). *Verbal behavior*. New York: Appleton- Century- Croft.
- Swain, M. (1985). Communicative competence: Some roles of comprehensible input and comprehensible output in its development. *Input in second language acquisition*. Rowley, M.A: Newbury House, 235-53.
- Saville-Troike, M., & Barto, K. (2016). *Introducing second language acquisition*. Cambridge University Press.

A Linguistic and Cultural Overview of Endangered Tribal Languages of Andhra Pradesh and Telangana

Dr. Mada Srilatha

Assistant Professor

Department of Linguistics, Central University of Karnataka

Kalabuaragi, Karnataka

srilathams@cuk.ac.in

Abstract:

This paper examines the critical state of tribal languages in Andhra Pradesh and Telangana, India, which are facing endangerment due to socio-economic pressures, language shift, and lack of institutional support. We provide detailed profiles of languages such as Gadaba, Konda-Dora, Kolami, Kupia, Gondi, Yerukala, Kui, Kuvi, Andhi, Lambadi, Savara, Koya, and Reli, highlighting their linguistic features, cultural significance, and the challenges they encounter. Drawing on data from the 2011 census and insights from linguistic scholars, we discuss the factors contributing to language death and the ongoing efforts to document and revitalize these languages. The paper underscores the importance of preserving these languages to maintain the cultural heritage and identity of India's tribal communities.

Key terms: Endangered languages, Tribal languages, Linguistic diversity, language death, language preservation

Introduction

Languages act as repositories of local and traditional knowledge. The value of a language is not determined by the number of letters in an alphabet, the number of words it includes, or the accuracy of its grammar. It is highly valued for conveying a distinct way of thinking connected to the culture. There are several ways in which history and culture are reflected. Three standard methods are used to differentiate between different cultures: dress, food, and architecture. Yet, one of the best resources for learning about a country's or region's history and culture is its language. Unfortunately, many cultures are in danger, and the list of endangered languages is constantly growing. According to the UNESCO Interactive Atlas of the World's Languages in Danger (<http://www.unesco.org/languages-atlas/>), India is the most threatened country (197 languages), followed by the USA (191), China (144), and Indonesia (143). Among the 197 endangered languages in India, 81 are "vulnerable," followed by "definitely endangered" (63), "severely endangered" (6), "critically endangered" (42), and "already extinct" (5). The cause of concern is that 96% of the Indian languages are threatened by extinction (The Wire, 08/06/2017). No doubt Hindi is India's first and the world's fourth most spoken language (652 million plus) with 438 million plus L1 speakers and 214 million

L2 speakers; Bengali occupies India's second and world's tenth most spoken language position with L1 and L2 speakers of 245 million (including 19 million in Bangladesh). Telugu occupies India's third and world's 17th most-spoken language position with 92 million speakers ("Summary by language size," Ethnologue. Retrieved on 14-11-2017). Despite some Indian languages being on the list of the major languages spoken in the world, the fact remains that India owns the most significant number of endangered languages. Officially, there are 122 languages in India. Still, the Peoples Linguistic Survey of India has identified 780 languages, of which 50 have gone extinct in the past five decades. The terrible situation of our languages, particularly the tribal ones, does not reflect well for India, the world's largest democracy obligated by the constitution (see, for example, Articles 29 and 244) to protect linguistic and ethnic variety. In terms of language vitality, India has a dubious status: while the majority of minor languages are heading towards extinction, some languages (major state languages) are flourishing in terms of user growth, linguistic use (vocabulary, phonology, morphology, and commercials), literature enrichment (including translation), web presence, and interaction.

Survey on languages in India

According to one estimate, six percent of the languages spoken now are spoken by ninety-five percent of the world's population. According to a two-year assessment by the Bhasha Research and Publication Centre in Vadodara, "the country had 1,100 languages in 1961, but nearly 220 of them have disappeared." Sociolinguist, author, and survey lead coordinator Ganesh Devy claims that most lost languages belonged to scattered, nomadic people across the country. If they were still living, three to four percent of people—roughly 50 million—would have spoken about them," Devy told the media. In 1971, the Indian government decided to omit languages with less than 10,000 speakers from its list. In India, barely 3.4 percent of people speak the remaining 1,613 mother tongues, while 96.56 percent speak the 22 languages specified in the Indian Constitution. This implies that any languages that are not listed in the census ought to be regarded as endangered. It would be a sad state of affairs if these languages were not kept alive.

Why is there a language death?

The founder director of the Bhasha Research and Publication Centre and literary scholar Ganesh N. Devy worries about what will happen to India's tribal languages in the future. He points out that historically, state-sponsored languages like Sanskrit and Tamil have given these minority languages more prominence than they have traditionally, followed by foreign languages like Arabic, Persian, and English, and currently by the official languages of the states. Many languages are still classified as oral because so few have ever been exposed to printing technology. The survival of these languages is even more tenuous in the age of digital technology. We would be accountable if they went extinct without being incorporated into digital culture. The majority of endangered languages are tribal in Andhra and Telangana. Tribal communities acquire major languages due to the declining use of these languages in various fields as society changes, deterring the next generation from studying their mother

tongue. Languages carry social identity, much like DNA. The disappearance of a language represents the loss of a vibrant identity and culture, both essential in our ever-evolving world. Telugu has benefited greatly from the cultural contributions of tribal communities, as seen by the many Telugu literary works that incorporate elements of several tribal languages.

These languages have also been crucial to the growth of regional art and culture. Languages act as repositories of literature, culture, and knowledge. For example, the Kupia-speaking Valmiki tribe has extensive knowledge of plants, animals, and woods. The Chenchu tribe, on the other hand, has a robust oral tradition and herbal remedy knowledge. Devy said that if these languages were lost, this wisdom would be lost forever. In the 1940s, anthropologist Christoph von Fürer-Haimendorf sought to preserve the Gondi language by promoting Gondi culture through the development of educational primers, fostering cultural and linguistic continuity among the Gondi people. More recently, the Tribal Welfare Department of the Telangana State Government has undertaken initiatives to conserve tribal languages by creating primers in major tribal languages spoken in the region, including Gondi, to support their revitalization and ensure their transmission to future generations.

We wish to highlight the local tribal languages of Andhra Pradesh and Telangana that are in danger of extinction in this environment. Native tribal languages, including Gadaba, Konda, Kolami, Kupia/ Valmiki, Gondi, Kuvi, Kui, Yerukala, Andhi, Savara, Lambadi/banjara, Koya, and Reli, have all made significant contributions to the enrichment of Telugu language and culture. These, which have enhanced the Telugu people's language and culture, are currently in danger of going extinct because of things like poor speakers' poverty, a lack of practice, and a lack of education.

List of endangered languages in Telangana and Andhra Pradesh:

1. Gadaba or Gutob: The Gadaba language, a Dravidian language spoken by the Gadaba people, is primarily found in Odisha and Andhra Pradesh (Visakhapatnam district). Classified under the South-Central branch of the Dravidian languages, Gadaba includes several dialects, such as Ollari and Gutob, with the latter sometimes considered a separate language due to significant differences. Vowel harmony and other typical Dravidian phonological and grammatical elements are present in the language. The language is endangered because there are fewer proficient speakers, despite the Gadaba community's great cultural value, which includes songs, ceremonies, and folklore. Younger generations are increasingly shifting to dominant regional languages like Odia and Telugu, threatening the transmission of Gadaba's oral traditions. Around 122,770 (2011 Census) people are using this language. The native speakers of Andhra Pradesh are moving to Telugu, an endangered language, as a result of widespread migration to urban areas. Documentation projects, the development of educational resources, and the encouragement of its usage in nearby schools and communities are all part of the language's preservation and revitalisation efforts. The significance of preserving cultural diversity and legacy is shown by the efforts of linguists and cultural organisations to document oral traditions and common language usage in order to stop its extinction.

2. Konda-Dora or Porja: The Konda-Dora or Porja language is a Dravidian language spoken by the Konda-Dora tribal community primarily in the hilly regions of the Indian states of Odisha (Koraput district) and Andhra Pradesh (Vizianagaram, Srikakulam, and East Godavari districts). It belongs to the South-Central branch of the Dravidian language family, sharing linguistic affinities with other regional languages. This language has a population of 20000 people (2011 census). The script for this language is Telugu and Odia. It is distinguished by unique grammatical and phonological traits common to Dravidian languages, such as a rich inventory of vowels and consonants and agglutinative morphology. As a means of passing down oral literature, traditional knowledge, and indigenous customs from one generation to the next, the language is essential to the Konda-Dora people's cultural identity. However, like many tribal languages in India, Konda-Dora is facing endangerment due to socio-economic factors, linguistic assimilation, and a lack of institutional support for its preservation and promotion. In order to preserve its legacy and guarantee its survival in the face of contemporary pressures and shifting demographics, linguists, anthropologists, and local communities are working to document, revitalise, and promote the use of Konda-Dora through educational initiatives, language revitalisation programs, and community-driven efforts.

3. Kolami: The Kolami language belongs to the Dravidian language family and is primarily spoken by the Kolam or Kolami people in the central Indian states of Maharashtra, Telangana, and parts of Chhattisgarh and Odisha. It is classified under the South-Central branch of the Dravidian languages, sharing linguistic ties with other languages spoken in the region. The population is 44,805(2011 census). The script of this language is Devanagari. Kolami exhibits typical Dravidian phonological characteristics and grammatical features, including agglutinative morphology and a rich inventory of consonants and vowels. As a means of passing down oral tradition, customs, folklore, and traditional knowledge from one generation to the next, the language is integral to the Kolami community's cultural and social identity. However, like many indigenous languages, Kolami is endangered due to language shift towards dominant regional languages, socio-economic changes, and limited institutional support for language preservation and revitalization efforts. Efforts are being made by linguists, anthropologists, and community organizations to document Kolami, develop educational materials, and promote its use in local schools and communities. These initiatives aim to safeguard Kolami's linguistic heritage and ensure its continued vitality in the face of modern challenges.

4. Kupia or Valmiki: Kupia is an Indo- Aryan language spoken by the tribal community of the Valmiki people, predominantly found in the Indian states of Telangana, Andhra Pradesh, particularly in the districts of Hyderabad, Mahabubnagar, Srikakulam, Vizianagaram, East Godavari districts and Visakhapatnam. he population of this language is 79,000 (2007), and 6,600 native speakers (2007). his language is a part of the Central Dravidian subgroup and has many speakers. However, it is considered a vulnerable language due to the increasing influence of dominant regional languages like Telugu. Kupia is primarily an oral language with limited written literature and documentation, which poses challenges for its preservation

and promotion. Traditional dance, music, and rituals that are inextricably linked to their language are all part of the rich cultural history of the Koya people who speak Kupia. By gathering dictionaries, documenting oral histories, and encouraging its use in educational settings, linguistic scholars and local communities are working to preserve and revitalise Kupia. The preservation of Kupia is crucial for maintaining the cultural identity and heritage of the Koya people, as language is a fundamental aspect of their societal and artistic expression.

Though Kupia is the medium of conversation amongst the other, the Valmiki tribe tends to switch to Telugu. Mostly landless laborers, they are economically handicapped. Due to frequent migration in search of a living, their access to education is limited. Thus, the preservation of language through writing does not take place.

5. **Gondi:** Gondi is a South-Central Dravidian language spoken by the Gondi people, one of the largest tribal groups in India. Predominantly found in Madhya Pradesh, Maharashtra, Chhattisgarh, Andhra Pradesh, Telangana, and Odisha, Gondi has a speaker population of approximately 2.9 million (2011 census). However, many Gonds have shifted to using regional languages such as Hindi, Marathi, or Telugu in daily communication. The script of the Gondi language is Devanagari. The language has several dialects and remains unwritten primarily, with a rich oral tradition encompassing folk tales, songs, and cultural narratives passed down through generations. Efforts to preserve Gondi include the creation of a Gondi script by local scholars, the introduction of Gondi in primary education in some regions, and various linguistic documentation projects. These initiatives aim to revitalize the language and ensure its transmission to future generations. The preservation of Gondi is vital for maintaining the cultural heritage and identity of the Gondi people, as their language is deeply intertwined with their traditions, social practices, and collective memory.

6. **Yerukula:** Erukala, also known as Erukula or Yerukula, is a Dravidian language spoken by the Erukala community, a traditionally nomadic tribal group primarily found in the Indian states of Andhra Pradesh, Telangana, Tamil Nadu, Kerala and Karnataka, mainly in the districts of north Nizamabad and Karimagar in Telangana, Nilgiri, Coimbatore, Periyar, Salem and Chengai Anna in Tamil Nadu, parts of Karnataka, Kerala, Maharashtra. The population of this language is 519,337 Yerukala (2011 census) and native speakers 58,065 (2011 census). The Erukala people are known for their distinct cultural practices and have traditionally been involved in occupations such as fortune-telling, basket weaving, and trading. Because its speakers frequently switch to more widely used regional languages like Telugu and Tamil for socioeconomic and communication purposes, Erukala is regarded as a vulnerable language. Its preservation is severely hampered by the fact that it is mostly an oral language with little formal documentation or written literature. Linguistic documentation initiatives, the creation of educational resources in the language, and community promotion of its usage are all part of the efforts to revitalise Erukala. Since the Erukala people's language reflects their traditional knowledge, customs, and social structures, its preservation is essential to preserving their distinctive cultural identity and legacy. Linguistic scholars and

community leaders continue to work towards increasing the visibility and usage of Erukala to ensure it is passed on to the next generations.

7. **Kui:** Kui is a South-Central Dravidian language spoken by the Kandha, or Kondh, people primarily in the Indian state of Odisha, with smaller populations in Andhra Pradesh. The districts are adjacent to Khammam and Visakhapatnam in Andhra Pradesh, Kandhamal, Ganjam, and Koraput in Odisha, Madhya Pradesh, and Tamil Nadu. The population is 9,41,488 (2011 census). The script of this language is Odia. It is recognized as one of India's scheduled languages and has a significant number of speakers, estimated to be around a million. Kui is mainly used in rural areas and is the medium of everyday communication among the Kandha people, who have a rich cultural heritage that includes traditional practices, rituals, and folklore closely tied to their language. The language has its script, the Kui script, but it is often written in the Odia script for practical purposes. Despite its relatively large number of speakers, Kui faces challenges due to the influence of dominant regional languages like Odia and Telugu, which are often preferred in formal education and administration. Efforts to preserve and promote Kui include the creation of educational programs, the development of literature in the language, and initiatives to document and revitalize traditional oral narratives and songs. These efforts are crucial for maintaining the linguistic and cultural identity of the Kandha people, ensuring that their language and heritage are preserved for future generations.

8. **Kuvi:** Kuvi is a South-Central Dravidian language spoken by the Khond or Kondh people, primarily residing in the Indian states of Odisha and Andhra Pradesh. The districts are Vishakhapatnam, Vizianagaram, and Srikakulam in Andhra Pradesh, as well as Koraput, Kalahandi, Ganjam, and Phulbani in Odisha. The population is 1,55,000 (2011 census). The language has a significant speaker base, with estimates suggesting around half a million speakers. Kuvi is used extensively in daily communication among the Khond community, which is known for its rich cultural traditions, including vibrant festivals, music, dance, and unique rituals. Although the language is mainly oral, there has been a growing effort to document and standardize it, often using the Odia script for written purposes. Kuvi faces challenges from dominant regional languages such as Odia and Telugu, which are increasingly used in education, administration, and broader social interactions. Preservation initiatives for Kuvi include the development of educational resources, the promotion of literacy in the language, and the recording of traditional oral literature and folklore. These efforts are crucial for maintaining the cultural heritage and identity of the Khond people, as language plays a vital role in preserving their traditional knowledge, social practices, and collective memory. The ongoing work by linguists, educators, and community leaders aims to ensure that Kuvi remains a living and thriving language for future generations.

9. **Andhi:** Andhi, also known as Andh, is an Indo-Aryan language spoken by the Andh community, primarily found in the Indian states of Maharashtra and Telangana. The districts are Adilabad and Hyderabad in Telangana, Akola, Aurangabad, Buldana, Nanded, Parbhani, and Yavatmal in Maharashtra, Madhya Pradesh. The Andh people, a Scheduled Tribe, have a

rich cultural heritage closely tied to their language, which is used in daily communication and traditional practices. Since many of its speakers are progressively switching to more widely used regional languages like Telugu and Marathi for socioeconomic growth and wider contact, Andhi is seen as a vulnerable language despite its historical value. The language has a significant oral heritage that includes songs, folklore, and collective stories that have been passed down through the years, but it has very little written literature. Language documentation, the development of instructional resources, and campaigns to encourage its usage within the community are all part of Andhi preservation efforts. These initiatives are crucial to preserving the Andh people's cultural identity and legacy, as well as their language and customs for next generations. The ongoing work by linguists, community leaders, and cultural organizations aims to revitalize Andhi, encouraging its use in both private and public spheres to keep the language vibrant and relevant in a rapidly changing world.

10. **Lambadi or Banjara or Gormati:** Lambadi, also known as Banjara, is an Indo-Aryan language spoken by the Banjara community, which is spread across various Indian states, including Rajasthan, Karnataka, Andhra Pradesh, Telangana, Maharashtra, and Madhya Pradesh. The districts are Warangal, Rayalaseema, Guntur, Adilabad, Bidar, and Mahabubnagar in Telangana, Tamil Nadu, Maharashtra, Karnataka, Odisha, West Bengal, Gujarat, Madhya Pradesh, Himachal Pradesh. The population is 48,57,819 (2011 census). The Banjara, traditionally a nomadic group known for their vibrant culture, distinctive attire, and intricate embroidery, have a rich oral tradition that includes folk songs, tales, and proverbs. Lambadi is primarily an oral language with limited written literature. However, there have been efforts to develop a script for it, and it is sometimes written in Devanagari, Telugu, or Kannada scripts, depending on the region. The language encounters difficulties due to the impact of prevailing regional languages, resulting in a trend among younger people towards these languages for educational and socio-economic advantages. Effort to preserve Lambadi encompasses linguistic documentation, the development of educational materials, and cultural initiatives that encourage the use of the language in both community and academic environment. These efforts are crucial for safeguarding the linguistic and cultural legacy of the Banjara people, as their language is an essential element of their identity and traditional wisdom. The continuous endeavors by linguists, cultural advocates, and community leaders strive to guarantee that Lambadi persists as a living and dynamic language, nurturing a sense of pride and continuity among its speakers.

Unlike other languages, Lambadi is experiencing resurgence with broad educational efforts. Currently, they are striving to protect their language. There exist journals and books published in the language.

11. **Savara:** The Savara, also known as Saora, Sora, or Saura, are an indigenous tribe of eastern India primarily distributed in the states of Odisha, Madhya Pradesh, Andhra Pradesh, and Bihar, with a population of about 3,10, 00 (2011 census), most of whom reside in Odisha. Many Savara have become Hinduized and generally speak the Oriya language, though their traditional Munda dialect is still preserved among those living in the hills. The hill-dwelling

Savara are divided into subtribes based on occupation: the Jati Savara are cultivators, the Arsi are weavers, the Muli are ironworkers, the Kindal are basket makers, and the Kumbi are potters. The traditional social unit of the Savara is the extended family, which includes both males and females descended from a common male ancestor. Savara, part of the Austroasiatic language family, is one of the oldest languages in India, with a history linked to the ancient epics Mahabharata and Ramayana. Savara has maintained its distinctiveness over the centuries despite influences from neighboring languages. It belongs to the Munda branch of the Austroasiatic family, which is related to other tribal languages like Santali and Mundari. The Savara population is estimated to be around 300,000 to 400,000 people, primarily residing in the hill and forest regions of Odisha and Andhra Pradesh, with smaller populations in Chhattisgarh and Jharkhand. The language is considered vulnerable as many Savaras are bilingual, speaking regional languages such as Odia, Telugu, or Hindi. Savara, which includes their oral traditions, folklore, ceremonies, and traditional knowledge, is an essential component of the tribe's cultural identity. Linguists, cultural groups, and government agencies are working on projects to record Savara, create dictionaries, and create instructional resources as part of the language's documentation and preservation efforts. In order to guarantee that the next generation learns and speaks Savara, initiatives also encourage its use in community and educational contexts. For the tribe to preserve its cultural legacy and pass on its distinct viewpoint to future generations, these initiatives are crucial. Despite modernization and language shift challenges, ongoing efforts to revitalize Savara are crucial for preserving the rich heritage of the Savara people.

12. Koya: Koya is a Dravidian language spoken by the Koya tribal community in India, predominantly in Telangana, Andhra Pradesh, Odisha, and Chhattisgarh. The Koya people are known for their rich cultural traditions and strong connection to their ancestral lands. The history of the Koya language is deeply linked to the history of the Koya people, one of India's many indigenous tribes with a history spanning several centuries. Traditionally, the Koyas have been forest dwellers and subsistence farmers in central and southern India's hilly and forested regions. Their language has evolved, reflecting their way of life, environment, and cultural practices. Linguistically, Koya is part of the South-Central branch of the Dravidian language family, including languages such as Telugu, Gondi, and Kolami. It shares several linguistic features with these related languages but has unique aspects, with various dialects that can differ significantly between regions. The Koya-speaking population is estimated to be around 15,00,000 (2011 census), primarily residing in rural and tribal areas. However, Koya faces challenges from dominant regional languages such as Telugu and Odia, leading many Koya speakers to be bilingual, using their native language at home and the regional language for education and official purposes. Koya is a vital part of the cultural identity of the Koya people, encompassing their oral traditions, folklore, songs, and rituals.

Their traditional way of life, which includes hunting, farming, and the environment, is well-represented in the language's lexicon. To preserve the Koya community's identity and cultural legacy, Koya must be preserved. Linguists and researchers are constantly working to record and preserve the Koya language by creating dictionaries and grammatical explanations of the

language. Cultural organizations and NGOs are also promoting the use of Koya, particularly among the younger generation, by creating educational materials and Koya-language media. In recent years, there has been an increased focus on using digital technology to support language preservation, including developing Koya-language content for mobile apps and websites and using social media to connect Koya speakers and promote the language. The Koya tribal community in India speaks Koya, a significant Dravidian language that reflects their traditional way of life and close ties to the natural world. Continued documentation and revitalisation activities are essential for maintaining Koya and guaranteeing that future generations will continue to speak and value their native language in spite of obstacles from modernisation and language shift.

13. **Reli:** Reli, also known as Relli or Relli Chenchu, is a Dravidian language spoken by the Relli community, a tribal group primarily residing in the southern Indian states of Andhra Pradesh and Telangana. The history of the Reli language is closely intertwined with that of the Relli people, who are indigenous to South India. Traditionally, the Relli have been forest dwellers and subsistence farmers, and their language has developed unique characteristics that reflect their lifestyle, environment, and cultural practices. Linguistically, Reli belongs to the Dravidian language family, specifically the South-Central Dravidian subgroup, which includes major languages like Telugu, Tamil, Kannada, and Malayalam. Despite the influence of neighboring dominant languages such as Telugu, Reli retains its distinct phonological, morphological, and syntactic features. The Relli-speaking population is relatively small, estimated to be around 13,000 (2011 census) speakers, primarily living in rural and forested areas of Andhra Pradesh and Telangana. Due to the strong influence of Telugu, many Relli speakers are bilingual, using Telugu for broader communication, while Reli is used within their community. Reli is considered an endangered language, facing decline due to the dominance of regional languages and the lack of formal education in Reli, especially among younger generations more inclined to adopt Telugu. The Relli people's language, which includes their oral traditions, folklore, songs, and rituals, is an essential part of their cultural identity. It is also full of words that are associated with their traditional way of life, which includes hunting, farming, and the environment. For the Relli community to preserve its identity and cultural legacy, Reli must be preserved. Efforts to document and preserve Reli are limited but ongoing, with some linguists and researchers working to compile dictionaries and grammatical descriptions. Cultural organizations and governmental bodies are involved in promoting Reli, particularly among the younger generation, through educational materials and cultural programs. Recent initiatives have also explored using digital media and technology to create content in Reli, aiming to make the language more accessible and appealing to younger speakers. Ongoing documentation and revitalisation initiatives are essential for maintaining Reli and guaranteeing that future generations continue to speak and cherish their original language, even in the face of modernisation and language shift issues.

Preservation Efforts and Challenges

Efforts to preserve endangered tribal languages in Andhra Pradesh and Telangana include linguistic documentation, educational initiatives, and digital technology. Documentation projects aim to record and analyze these languages, creating dictionaries and grammatical descriptions, as seen in efforts for languages like Gadaba, Konda-Dora, and Gondi. Educational efforts focus on developing teaching materials and incorporating tribal languages into local curricula, such as the introduction of Gondi in primary education and the promotion of Kui and Kuvi in educational programs. Digital initiatives, such as language-learning apps and social media content for Koya and Reli, make these languages more accessible to younger generations.

However, these efforts face significant challenges. Limited funding and institutional support hinder comprehensive preservation programs. The dominance of regional languages like Telugu and Odia in education and administration creates a linguistic hierarchy that discourages tribal language use. Socio-economic factors, including poverty and migration, further disrupt language transmission, as exemplified by the Valmiki tribe's limited access to education due to frequent migration and economic disadvantage.

Despite these obstacles, initiatives by organizations like the Central Institute of Indian Languages and the University Grants Commission, as well as community-driven projects, are crucial for the survival of these languages.

Conclusion

The endangered tribal languages of Andhra Pradesh and Telangana are vital to the cultural identity and traditional knowledge of their communities. Their decline, driven by socio-economic pressures and the dominance of major languages, represents a significant loss for India's linguistic diversity. While government and community efforts have made progress in documenting and revitalizing these languages, continued support and innovative approaches are essential. Preserving these languages ensures that the cultural heritage of India's tribal communities endures for future generations.

References

D Rajendra Kumar (2020). Revitalizing Endangered Languages in India: Can Public-Private Partnership (PPP) Work? Social Sciences in the 21st Century, Oxford, London.

MHRD. (2014). Protect on and preservation of endangered languages of India, press information Bureau Government of India. New Delhi: Bureau Government of India. Ministry of Human Resource Development.

Sankar, S. V. G., & Aruna, Y. (2020). The endangered languages of Telugu speaking states: Andhra Pradesh and Telangana. EasyChair Preprint.

https://easychair.org/publications/preprint/January_4_2020

<https://telanganatoday.com/column-various-languages-spoken-by-tribal-people-of-telangana>

Other sources- Articles -Times of India

The Interplay of Emotional Healing and Interpersonal Relationships in *Days at the Morisaki Bookshop: A Novel*: A Synthesis with Fritz Heider's Psychological Theories

Dr. M. Benazir Nuzrath

Assistant Professor,
PG Department of English, Sadakathullah Appa College, Tirunelveli-627011
benuzsac@gmail.com

S. Sri Ishwaryia

III B.A English,
PG Department of English, Sadakathullah Appa College, Tirunelveli-627011
aishu382004@gmail.com

Abstract

The research article explores the themes of emotional healing and personal growth in Satoshi Yagisawa's *Days at the Morisaki Bookshop: A Novel*, analysing the protagonist Takako's journey through the lens of Fritz Heider's psychological theories, specifically Attribution Theory and Balance Theory. The novel portrays Takako's transformation from a state of emotional numbness following a heartbreak to a renewed sense of self through her immersion in literature and interpersonal connections. Heider's theories provide a framework to understand her shifting attributions of blame, her quest for emotional equilibrium, and the restorative power of relationships. The article highlights how the novel aligns with Heider's emphasis on perception, internal versus external attributions, and the balance sought in human relationships. By synthesizing literary analysis with psychological theory, the study emphasizes the redemptive power of books and the importance of community in fostering emotional resilience.

Keywords: Emotional Healing, Interpersonal Relationships, Attribution Theory, Balance Theory, Literature and Psychology, Personal Growth

Introduction

Satoshi Yagisawa (1977) is a prolific Japanese writer who penned his first novel *Days at the Morisaki Bookshop: A Novel* (*Morisaki Shoten No Hibi*), which was published in 2009 and earned him the Chiyoda Literature Prize. The book was adapted into a film in 2010. In 2024, he released a sequel titled *More Days at the Morisaki Bookstore*. Yagisawa often visited the Kanda Babelsberg bookstore and enjoyed coffee, experiences that likely inspired his debut novel. The Chiyoda Literature Prize, awarded by Tokyo's Chiyoda Ward, honours exceptional literary works. His writing delves into themes of love, human connections, and the profound role books and bookstores play in bringing people together.

Satoshi Yagisawa's *Days at the Morisaki Bookshop: A Novel* is a poignant narrative that probes deep into the quiet yet profound journey of emotional recovery and self-discovery. The novel follows Takako, a young woman who, after a devastating betrayal by her boyfriend, retreats into isolation until her estranged uncle offers her refuge in his second-hand bookstore. The Morisaki Bookshop becomes a sanctuary where Takako's healing unfolds through literature and human connections. This article examines Takako's emotional and psychological development through the theoretical framework of Fritz Heider, a foundational figure in social psychology. Heider's Attribution Theory and Balance Theory offer valuable insights into Takako's shifting perceptions of her circumstances, her relationships, and her eventual emotional maturation. By intertwining literary analysis with psychological theory, the study illuminates the novel's deeper exploration of how individuals navigate pain, reinterpret their experiences, and restore emotional harmony.

Attribution Theory

The novel begins with Takako's life unravelling after her boyfriend, Hideaki, reveals his engagement to another woman. The betrayal leaves her emotionally shattered, and she withdraws from her job and social life, embodying a state of disillusionment and self-blame. Heider's Attribution Theory posits that individuals interpret events by attributing causes either to internal factors (e.g., personal flaws) or external factors (e.g., situational forces). Initially, Takako internalizes her heartbreak, attributing the betrayal to her own inadequacies. She confesses, "I was slow, there was something off about him" (DMB 03), reflecting a tendency to blame herself, a common response in the wake of emotional trauma. This internal attribution exacerbates her sense of helplessness, as seen in her inability to articulate her pain. She says, "Someone help me, I thought to myself. I was serious. But I couldn't raise my voice. I couldn't do anything but cry" (DMB04).

Heider's theory suggests that such attributions shape emotional responses and behaviours. Takako's self-perception as a victim traps her in a cycle of emotional stagnation. However, her uncle Satoru's invitation to stay at the Morisaki Bookshop introduces an external locus of change. Reluctantly accepting his offer, Takako steps into a new environment where her attributions gradually shift from internal to external, marking the first step in her healing journey.

As Takako immerses herself in books, her attributions evolve. She comes to realize that people are multidimensional and that her recovery lies within her own actions rather than external circumstances. This epiphany empowers her to take control of her emotions, redefining her breakup as a learning experience rather than a life-ruining event. A poignant moment encapsulates this shift when Satoru advises her. He says:

When you fall in love, I want you to fall in love all the way. Even if it ends in heartache, please don't live a lonely life without love. I've been worried that because of what happened you'll give up on falling in love. Love is wonderful. Those memories of people you love, they never disappear. They go on warming your heart as long as you live. When you get old like me, you'll understand. How about it—can you promise me? (DMB 65)

The counsel emphasizes Takako's transition from avoidance to acceptance, reflecting Heider's emphasis on internal attribution and self-agency.

Balance Theory

Heider's Balance Theory, which posits that individuals seek harmony in their relationships, is evident in Takako's evolving connections. Initially, her relationship with Satoru is distant and marked by scepticism which is evident through his words, "To be honest, I wasn't really that fond of Uncle Satoru. He was so unconventional that he was hard to figure out" (DMB 06). However, as she reconnects with herself amid the comforting bookshelves, Takako is struck by Satoru's resilience and dedication to the bookstore. His unwavering commitment, despite personal challenges, offers her a model for emotional depth and perseverance: "I worked diligently and spent my free time reading lots of books"(DMB 63).

The bookstore, with its towering stacks of books and musty scent, initially overwhelms Takako. Yet, as she begins to engage with the literature around her, her

perspective starts to transform. A pivotal moment occurs when she picks up a book by Saisei Murō and finds herself unexpectedly engrossed. The protagonist states, “I didn’t know how to describe it. It hit home” (DMB 34). Through reading, Takako encounters narratives that mirror her own experiences, helping her process her emotions. This phase of her journey aligns with Heider’s idea that reinterpretation of events can lead to emotional growth.

As Takako immerses herself in books, her attributions evolve. She begins to recognize that her suffering is not solely her fault but part of a broader human experience. This realization empowers her to take control of her emotional responses, moving from passive victimhood to active engagement with her healing. Her uncle’s eccentric yet compassionate demeanour further facilitates this shift. Satoru’s nonjudgmental support, exemplified by his advice to take it easy, get all the rest you need, provides a safe space for Takako to rebuild her sense of self.

Heider’s Balance Theory, suggests that individuals seek harmony in their relationships, which is evident in Takako’s evolving connections. Initially, her relationship with Satoru is distant and marked by scepticism. However, their shared passion for books creates a common ground, restoring emotional equilibrium. Satoru’s confession that Takako’s presence has been a source of salvation for him highlights the mutual healing that occurs as their bond deepens.

The bookstore itself becomes a metaphor for belonging and self-acceptance, as Satoru reflects:

This is it. Our little, rundown Morisaki Bookshop. I had so many aspirations. I flew all over the world only to end up back at the place I’d known every bit of since I was a child. Hilarious, isn’t it? After all that time, I came back here. That’s when I finally realized it wasn’t just a question of where I was. It was about something inside me. No matter where I went, no matter who I was with, if I could be honest with myself, then that was where I belonged. By the time I realized that, half my life was over. So I went back to my favourite harbour and I decided to drop anchor. For me, this is a sacred place. It’s where I feel most at ease. (DMB 50–51)

The revelation features the novel’s theme of emotional equilibrium, as Takako and Satoru’s shared passion for books restores balance to their relationship. The theme of balance

is further explored in the latter half of the novel with the return of Satoru's estranged wife, Momoko. Her reappearance forces Satoru and Takako to confront unresolved emotions, mirroring Takako's earlier confrontation with her ex-boyfriend. Takako's role in facilitating Satoru and Momoko's reconciliation demonstrates her emotional growth and understanding of the complexities of love and forgiveness. Heider's theory underscores that emotional maturity involves acknowledging and addressing imbalances in relationships, a lesson Takako embodies as she helps her uncle and aunt reconnect.

Days at the Morisaki Bookshop: A Novel masterfully intertwines the themes of emotional healing and interpersonal relationships, offering a narrative that resonates with Fritz Heider's psychological theories. Takako's journey from self-blame to self-awareness illustrates the principles of Attribution Theory, while her restored relationships reflect the tenets of Balance Theory. The novel underscores the transformative power of literature and human connections in navigating life's challenges. By aligning Yagisawa's storytelling with Heider's frameworks, this analysis highlights the universal human quest for emotional equilibrium and the redemptive potential of community. The Morisaki Bookshop serves as both a literal and metaphorical space where brokenness is mended, and new beginnings are forged—a testament to the enduring interplay between perception, relationships, and healing.

References

- Heider, Fritz. *A History of Psychology in Autobiography*. Stanford University Press, 1989.
- Heider, Fritz. *A Psychology of Interpersonal Relations*. Lawrence Erlbaum Associates, 1958.
- Heider, Fritz. *The life of a psychologist: An Autobiography*. Press of Kansas, 1983.
- Yagisawa, Satoshi. *Days at the Morisaki Bookshop: A Novel*. Harper Collins, 2023.

English in Bangladesh's Education System: A Critical Analysis of Policies, Practices and Current Status

Md. Nurul Islam, Ph.D.

English Language Trainer, ELSD, King Saud University, Riyadh, Kingdom of Saudi Arabia
nurulelt313@gmail.com

Abstract

This article explores a comprehensive analysis of the place of English in the education system of Bangladesh following the development of language policies and practices from the nation's independence in 1971 to the present. The integration of English language instruction at the elementary, secondary, higher secondary and tertiary levels is examined in relation to the historical background, constitutional framework and government activities. It examines the difficulties and achievements in putting English education policy into practice, with an emphasis on curriculum development, teacher training and assessment techniques and the medium of instruction. The article provides insights into the continuous attempts to strike a balance between tradition and modernity by critically assessing the current status of English in the education system. Additionally, it makes suggestions for improving English language instruction to meet global standards while maintaining nation's cultural identity.

Keywords: Education system, English education, globalization, language policy and medium of instruction

1. Introduction

The educational system of Bangladesh has relied heavily on English since gaining independence in 1971. Historical, sociopolitical and economic aspects have all had an impact on the integration of English language instruction. There is ongoing discussion and change over the place of English in Bangladesh's educational system. Bangladesh acquired English as a language of administration and education from its time as a British colony. Eventually, the status of English in the academic landscape of the nation has been shaped over the years by a number of policies and practices. This article explores how English education policies have

changed over time, how they are being implemented and the state of education in Bangladesh today.

2. Historical Context and Policies

Bangla was first given priority as the official language of English after gaining independence in order to promote unity and sense of national identity. However, the government reinstated English as a required subject at all levels, from basic to tertiary, acknowledging its relevance on a worldwide scale. The National Education policy marked a dramatic change in teaching methods by prioritizing communicative competence above rote memorization.

3. Language Policy of Bangladesh

3.1 The Constitutional Framework

Article 3 of the 1972 Constitution of Bangladesh explicitly stipulated the adoption of Bengali as the official language of the state. Bangla was gradually developed as the nation's identity (Rasheed, 2012). As per the Ministry of Education's Statistics (2006), Bangla was to be used as the medium of instruction in the education system and also in government and semi-government agencies of Bangladesh (Thomason, 2000). In 1987, "the Bengali Language Introduction Act" was also approved with the vision to strengthen the earlier directives. Such initiatives aiming to push Bangla had a major impact on English since English was replaced by Bangla in various domains. English and Bangla were based on "zero-sum relationship" which means that the promotion of one will result in the demotion of the other (Hasan, 2011). Though there was nothing mentioned regarding English as a language in the constitution, still, it was re-emphasised that learning English was vital because the ideal jobs demanded good command of English to provide effective communication of ideas and opinions (Funk, 2014). Eventually, the Constitution of Bangladesh (1956) followed the principle of language policy under which it was mentioned that Urdu and Bengali would be the state languages. It also stated that English would be continued for the span of 20 years from the day of the constitution. This all happened when Bangladesh was a part of Pakistan.

3.2 Government Policies

Bangladesh established a number of educational bodies during the post-independence time. Bangladesh was able to develop its existing education system with the help of measures taken by these educational bodies. In fact, the Education Commission of Bangladesh laid down a strategic policy framework to enhance the existing education system. The reconstruction of the national policy was done to support the existing efforts toward enhancing the status of English in Bangladesh.

At the universities in Bangladesh, different foreign languages were taught. However, English was retained at primary, secondary, higher secondary and college levels as the obligatory foreign language subject (Basak, 2014). The current status of English at that time and the policy-making regarding the same were the results of the “Language Movement of 1952” and the “Legislative Action of 1971”. A major emphasis was put on Bengali as a language in all spheres in the framework of language policies of Bangladesh with the “Language Act of 1988”. This, in turn, influenced the Bangladeshi way of life for the cultural use of English. Domains like government, education, legal press etc. clearly followed the above-mentioned policy framework where Bengali replaced English (Banu & Sussex, 2001). In 1976, different English language taskforces were established by the Ministry of Education in order to review the position of English in Bangladesh.

Further, recommendations for enhancing the position of English in Bangladesh were rendered. It was also reported that the level of English of the students at the secondary level was not aligned with the expectations based on their textbooks. Therefore, in 1990, the government decided to introduce English as a compulsory subject from the very first schooling year.

An act to introduce English at the university level was passed by the government in 1992. Also, new syllabi and new books were published with a change in the level of English context for all ten years of schooling. Post-1993, English was introduced in courses at the university level pertaining to 100 marks each semester. The objective behind these efforts was to enhance the deteriorating academic standards and improve the employability prospects of the nation’s citizens. As identified by the University Grants Commission along with the British Council that teachers were somehow the core reason responsible for the restricted development of the English Language. Hence, the “English Language Teaching Improvement Project” (ELTIP) was introduced by the Bangladeshi Government (Robson, 2013). This initiative was undertaken in cooperation with the “International Development Department”. The main aim of the project

was to provide service training to the teachers and also support in building the study material for the learners.

Though there were a number of policies introduced under the “National Education Policy” (2000) regarding the use of English as the medium of teaching, also introducing English as a mandatory subject till the 3rd Standard but no clear, definite and well-coordinated efforts were taken to develop a framework addressing the language issue in the country. As a result of the Act passed in 1992, it was made mandatory to teach English at the college level of education. While talking about the English language policy in Bangla-medium schools including both private and public sectors, Sultana (2012) mentioned, “*English as a language has sometimes encouraged, sometimes it has been confined and sometimes forbidden*’. This was stated based on the statistics of about 3% of the population uses English as the second language”.

During an investigation of the existing policies in Bangladesh from 1971 to 1981, Akteruzzaman and Islam (2017) found a discrepancy between the policy objectives and their application. The major reason behind this was accounted for socio-political context addressing educational policies. In the era of Premier Sheikh Mujibur Rahman, it was noted that all funding of the schools at the primary and secondary level was given to the government which was earlier run by the private sector. It was a declared commitment from the government’s end to provide the facility of education to the mass and the policies framed aimed at equal learning opportunities for all. Even though the national policies favoured Bangla as the national language, the elite class continued to follow English-medium education for their children (Banu & Sussex, 2001). To retain the interests of the elite class and their concern with the language issues, the “Private University Act” was approved that offered English-medium education in the private universities of Bangladesh (Hamid & Nguyen, 2016).

In a study conducted by Graddol (2010), it was observed that countries across the world were aiming at upgrading the skill development of their workforce to attain an edge in the global market. Chatterjee (2015) emphasised the necessity of maintaining English proficiency to meet targets and sustain competitiveness in the global market. It was also needed to communicate efficiently with the experts if they were not to be left out in the globalisation process. Since the global language was English, therefore it was needed to be fluent in English as bad English could restrict them from competing in international markets (Hamid, 2009). The significant status of English in the national curriculum of the regions underlying India, those that were

once a part of it, was an outcome of the British Raj for so many years. The British during their rule emphasised the establishment of English as a mandatory subject by including English in the syllabus and the teaching in India during the 20th century (Graddol, 2010).

Table 1: Timeline of English and English Education Policy in Bangladesh

Year	Policy/Commission	Key Provisions on English and English Education
1974	Bangladesh Education Commission	- English prioritized as a foreign language, to be introduced from Class 6. - General emphasis on English language learning.
1976	English Teaching Taskforce Commission	English to be introduced from either Class 3 or Class 6, depending on teacher availability.
1988	Bangladesh National Education Commission	- Class 3 recommended as the starting point for English education. - Class 6 proposed as a uniform starting point for English education across schools.
1991	National Curriculum Committee	English introduced from Class 3.- English made a compulsory subject from Class 1 (from 1992).
2000	National Education Policy	- English designated as the medium of instruction for kindergarten. - Curriculum and materials translated into English for kindergarten. - English introduced as an additional subject in Classes 1 and 2, becoming compulsory from Class 3. - English allowed as a medium of instruction alongside Bengali from the secondary level (Class 7). - Emphasis on English as the medium of instruction at the tertiary level.
2003	National Education Commission	- Reemphasis on early English education starting from the primary level. - Primary education aimed to equip learners with English language skills as a foreign language. - Focus on revising and improving the English curriculum. - Proposal for foreign training for trainers (PTI and NAPE) and local training for all secondary school teachers to enhance English teaching. - Introduction of a six-month English language course at the tertiary level.
2010	National Education Policy	- English recognized as essential for developing a knowledge-based society. - Emphasis on English writing and speaking from the start of primary education. - English made compulsory across all educational streams from the secondary level. - Option to introduce English as a medium of instruction from secondary level onwards. - Priority on recruiting a sufficient number of qualified English teachers at the secondary level.

		• English mandated as a compulsory subject in all colleges and universities. • English (alongside Bengali) established as a medium of instruction at the tertiary level. • Encouragement to translate key books from English to Bengali for broader accessibility.

(Adapted from Chowdhury and Kabir, 2014)

4. Current Status of English in the Bangladesh Educational System

Bangladesh is an independent nation carrying the heritage of India as well as Pakistan. Both nations have played a major role in influencing the present scenario of the education system in Bangladesh. The earlier system of education was framed during the British era in India and consolidated at the time of Pakistan. Between the years 1947 and 1972, the field of education did not witness any substantial or revolutionary ideas, as stated by Rajput (2015).

Bangladesh became a sovereign state having radical changes in the fields of socio-politics and economic philosophy. These changes arose due to dissatisfaction with the existing system of education under the Pakistan government. With the achievement of independence, the country got a chance to reconstruct its society and bring changes aligned with the socio-political and economic philosophy of the country. The founder of Bangladesh, Sheikh Mujibur Rahman, suggested that these education policies under the socio-political system and economic philosophy would play a major role in the development of the country (Rasheed, 2012). The introduction of new methods and approaches of English Language Teaching (ELT) and Communicative Language Teaching (CLT) in Bangladesh faced strong opposition from the traditional English teachers who were resistant to change and reluctant to adopt these novel approaches aimed at teaching English to non-native speakers. Another underlying reason for the resistance was that they believed in British English because their forefathers had successfully learnt British English by means of the Grammar-Translation method (Hoque, 2008). Gradually, with the adoption of ELT and CLT, teachers' training started aiming at different methods and techniques of teaching to enhance the existing English teaching status (Schermann & Ennsner-Jedenastik, 2014). Moreover, English has occupied an important place at the national level and has been introduced as a compulsory subject. It requires great expertise to teach it effectively. It was acknowledged that teaching English as a general subject, teaching it as a foreign language skill and teaching it also as a subject demands distinct skill sets.

Nevertheless, it is seen that Bangladesh as a country failed in implementing the English Language Teaching (ELT) policy even after appointing a number of commissions to review the studies of ELT and bring changes accordingly. In fact, experts in ELT were assigned to teach English, so that students could be taught about their cultures and traditions. The latest additions in the policy framework of the English language were to limit the use of it to specific work or target but expand it to infuse knowledge in the country (Thomason, 2000). The present condition of ELT is to be examined to evaluate the present status of “English Language Teaching” in Bangladesh. English is being taught in most educational institutions at the college level as a literature subject. No attention has been given to the learning aspect of English as a language. At Dhaka University, the students were given English as a compulsory subject in their every semester. The rule was applicable in all the departments in the Art Stream of the said university (Thomason, 2000).

4.1 Medium of Instruction

The Bangladesh government introduced English as a subject in order to develop the language skills of students. The focus was on teaching English as a functional language to enable students to communicate effectively. According to the 2006 report of the Ministry of Education’s Statistics, English was prioritised over Bengali and other subjects such as Hindi and Mathematics. The teachers should be given appropriate training before teaching English language at all levels of the education system. Schools and universities were required to provide tools and equipment to the teachers. Also, the schools had to provide basic facilities to the teachers as well as the students. With regard to the significance of English in global communication, the premier of Bangladesh specified that the emphasis was placed on teaching English alongside the first language to promote job opportunities in foreign countries and encourage technology transfer (Steinmetz, 1983).

4.1.1 Primary Level

At six years old, children are required to start elementary school. Education in Bangladesh is mandatory until the end of eighth grade. Introducing a student to a foreign language at the primary level was deemed unjustified due to psychological and pedagogical reasons. The new education policy aimed to provide universal access to basic education (Malak, 2013). Since

there was a high demand for English, it was later introduced as a subject in the last two classes at the primary level. As a result, English and Bangla are introduced as required subjects at the primary level. The curriculum places a strong emphasis on learning the fundamentals of English communication.

4.1.2 Secondary Level

Grammar, literature and communication skills are all part of the more extensive curriculum for teaching English as a second/foreign language in secondary school. The policy of the school will determine whether Bangla or English is used as the medium of instruction. Written exams and ongoing evaluations are used in this level of assessment to gauge students' English language skills.

Secondary schooling was considered to be the most important stage in the education system where the mind development was supposed to occur (Hoque, 2008). In secondary level education, students study English as a mandatory subject for 10 years. In those 10 years, students were taught an extensive form of English. Students were primarily helped to develop four language skills, with a greater emphasis on reading and writing. At that stage, students were advised to begin with a guide-book to improve their grades. This also enabled them to translate a Bengali written passage into English. In contrast, private schools were higher in number being around 34,000 and employed a significant number of teachers (Bangladesh Education Statistics, 2022). On completion of the 10th Standard, students were required to appear for the Secondary School Certificate (SSC) examination, a state-mandated examination. The examination followed a common pattern that was regionally administered by several education boards (Farooqui, 2014).

4.1.3 Higher Secondary Level

English is a compulsory subject in the higher secondary level and the curriculum is made to get students ready for both tertiary level and the workforce. The emphasis is on the critical thinking, advanced language proficiency and the use of English in both academic and professional settings. Once the students passed their secondary examinations, they tended to enrol themselves for higher secondary education. These action resulted in an improvement in the enrolment growth rate at around 51.15% during the post-colonialism period (The World

Bank, 1971). The major aim of introducing English at the secondary level was to strengthen the command and fluency of English which could develop through revision and practice activities. Short stories and comprehension texts were included in the academic syllabus, requiring students to read and comprehend the texts and answer corresponding questions, as mentioned by Lawson and Sachdev in 2004. Students were also recommended to develop good translation skills using any reference book or Oxford English Dictionary. Higher secondary education was just not an extensive version of secondary education, but it was basically to prepare the students for the college level. The performance in the exams like SSC (Secondary School Certificate) was the basic criteria based on which the students were given admission to colleges (Hamid & Jahan, 2015). According to the *Bangladesh Education Statistics 2022* report, public institutions establish 685 (about 28.9%), while private institutions lead with 1689 (approximately 71.1%). Similarly, public institutions engage 14,892 teachers (29.5%), whereas private institutions hire 35,615 teachers (70.5%). The above imbalance statistics highlight the reliance on private providers to meet the growing demand for higher secondary education.

4.1.4 Tertiary Level

English is the main language of instruction at several private universities and in certain public university programs in tertiary education. Research skills, academic English competence and effective communication in a worldwide workplace are the main areas of focus. At the tertiary level, students had a wide range of options to choose from for their careers, including medical, economics, commerce, engineering, and various other streams. The purpose of reintroducing English at the college level was to enhance the existing basic knowledge of the students that they had to gain during schooling. There were different disciplines in which English was taught to the students at the university level such as English for medicine, engineering and agriculture. English language instruction emphasised writing and reading skills while equal importance was given to listening and speaking for real-life English usage (Sultana, 2012). The passing of the act to introduce English-medium colleges in Bangladesh was an important event (Hamid, 2009). Hundred-three universities are established with the implementation of this act (University Grants Commission, 2025). Since English is the most important language of all time, these universities have given special status to English language. Overall, English was kept as an optional subject at the higher level of education (Rahman, 2007). The tertiary level

was marked by the effective translation of English to Bangla. Therefore, English mostly remained a medium of instruction at the tertiary level (Begum, 2015).

5. Current status and challenge

In Bangladesh, proficiency in English is still essential for both academia and professional success today. Moreover, English language proficiency is crucial for higher education, particularly for individuals aspiring to study overseas, secure a top job or interact with people around the world. However, socioeconomic differences and uneven teaching quality are the main causes of the persistence of the English proficiency gap. Furthermore, students frequently have trouble combining Bangla and English in a hybrid communication style called “Banglish” or “code-mixing” that reflects changing linguistic reality but also raises questions regarding language purity.

6. Socioeconomic implications of English integration

The integration of English into the education system of Bangladesh carries substantial socioeconomic implications. English language proficiency opens doors to further education, greater career prospects and upward social mobility, specifically in urban areas. But this change in language also makes inequality worse because poor and rural populations still have limited access to high-quality English education. As a result, English serves as both a tool for intellectual interaction and a gauge of socioeconomic status within the nation.

7. Conclusion

Bangladesh has always highlighted the significance of English not only as a means of linking languages but also with respect to its use in various other domains like administration, education, law, and media. English has obtained a distinctive position within the socio-political structure of Bangladesh, starting from British rule to its separation from India and later from Pakistan. It is recognised within the constitution and mandated as a subject in the education curriculum. Bangladesh has recognised the importance of Bangla as a national language, but the public demand and the need for global competitiveness have compelled the country to focus on enhancing the quality of English. The main aim of the Bangladesh government focused on developing the four skills of English teaching language, i.e., *listening, speaking, reading, and writing*. Following this, the pedagogical and psychological aspects of the region enforced different levels of English at primary, secondary, higher secondary and tertiary levels. Apart

from the perspective of students, it was also seen that teachers were given proper training so as to deliver the lectures efficiently. In consideration of this, the implementation of the ELT and CLT policy framework also indicated the importance of four said language skills to score good grades in school. Therefore, the practical needs of the English language were identified over time and accordingly, its development occurred through the division of the functions of English at different levels. It was thus important to identify the purpose and duration of teaching a section of an English subject. Equally important was to identify for whom and by whom English was being taught. With the three phases of Bangladesh, English as a language has shown great success. Bangladesh realised that English was a connecting language and important to promote trade and commerce across the globe via it. Also, in the case of levels of education, during the primary level of education, English was introduced as a mandatory subject in the last two classes. This was done so that the students could gain basic knowledge of the English alphabet and basic vocabulary. At the secondary level, the students were assigned English as a mandatory subject in all classes. Moreover, at the tertiary level, the emphasis was given to active vocabulary and long sentences. Overall, the government of Bangladesh has given high priority to English as a language in its constitution but there remain several deficiencies concerning its implementation in terms of appropriate training and development sessions, apt infrastructure and management, tools and equipment and study material. Finally, to achieve the national aspirations for English language education, future initiatives should concentrate on strengthening teacher training, improving classroom pedagogy and coordinating policy goals with real-world implementation.

References

- Akteruzzaman, M., & Islam, R. (2017). English, education, and globalization: A Bangladesh perspective. *IAFOR Journal of Education*, 5(1), 185-206.
- Bank, T. W. (1971). *School enrollment, primary (% gross)*. Retrieved on March 12, 2020, from <https://data.worldbank.org/indicator/SE.PRM.ENRR?locations=BD>
- Banu, R., & Sussex, R. (2001). *English in Bangladesh after independence: Dynamics of policy and practice*. Cambridge University Press.
- Basak, A. (2014). English Language Teaching and Learning in Bangladesh. *CLT Perspective*, 19(12), 9-13.
- Begum, T. (2015). The ‘cultural legacy’ of English in Bangladesh. *Language in India*, 15(3), 239-252.
- Chatterjee, T. (2015). *Bilingualism, language contact and change: The case of Bengali and English in India*. (Ph.D.), University of Michigan, Michigan. Retrieved on January 14, 2020, from https://deepblue.lib.umich.edu/bitstream/handle/2027.42/113302/tridha_1.pdf?sequence=1&isAllowed=y

- Chowdhury, R., & Kabir, A. H. (2014). Language wars: English education policy and practice in Bangladesh. *Multilingual education*, 4, 1-16.
- Education in Bangladesh. (1972). *Ministry of Education*, Dhaka.
- Funk. (2014). Young adults' linguistic manipulation of English in Bangla in Bangladesh. *International Journal of Bilingual Education and Bilingualism*, 17(1), 74-89.
- Farooqui, S. (2014). The struggle to teach in English: A case study in Bangladesh. *Journal of Education and Human Development*, 3(2), 441-457.
- Graddol, D. (2010). *English next India: The future of English in India*. British Council.
- Hoque, M. (2008). English language teaching and learning at the Alim Level in the Madrasahs in Bangladesh: Problems and possible solutions. *Unpublished M. Phil. Thesis*. Jahangirnagar University, Dhaka.
- Hamid, M. O., & Jahan, I. (2015). Language, identity, and social divides: Medium of instruction debates in Bangladeshi print media. *Comparative Education Review*, 59(1), 75-101.
- Hamid, M. O., & Nguyen, H. T. M. (2016). Globalization, English language policy, and teacher agency: Focus on Asia. *International Education Journal: Comparative Perspectives*, 15(1), 26-43.
- Hamid, M. O. (2009). *Sociology of language learning: Social biographies and school English achievement in rural Bangladesh*. University of Queensland.
- Hasan, M. M. (2011). *English in Bangladesh as a corporate language: Problems and solutions*. (MA in English), East West University, Dhaka. Retrieved on May 19, 2019, from http://dspace.ewubd.edu/bitstream/handle/123456789/646/Mohammad_Mahmudul_Hasan.pdf?sequence=1
- Lawson, S., & Sachdev, I. (2004). Identity, language use, and attitudes: Some Sylheti-Bangladeshi data from London, UK. *Journal of Language and Social Psychology*, 23(1), 49-69.
- Malak, M. S. (2013). Inclusive education in Bangladesh: Are pre-service teachers ready to accept students with special educational needs in regular classes? *Disability, CBR & Inclusive Development*, 24(1), 56-81.
- Rahman, A. (2007). The history and policy of English education in Bangladesh. *English Education in Asia: History and Policies*, 67-93.
- Rasheed, M. (2012). Learning English language in Bangladesh: CLT and beyond. *Critical literacy: theories and practices*, 6(2), 31-49.
- Rajput, S. A. (2015). Significance of al-Mansurha in the context of Arab's and Muslim's history of science. *ELK Asia Pacific Journal of Social Sciences*, 1(2), 77-97.
- Schermann, K., & Enns-Jedenastik, L. (2014). Coalition policymaking under constraints: Examining the role of preferences and institutions. *West European Politics*, 37(3), 564-583.
- Statistics, M. o. E. (2006). *Digest of statistics*. Ministry of Education, Bangladesh.
- Steinmetz, A. (1983). *The discrepancy evaluation model*. In *Evaluation models* (pp. 79-99). Springer.
- Sultana, S. (2012). Problematizing the popular discourses about language and identity of young adults in Bangladesh. *3L: Language, Linguistics, Literature®*, 18(4).
- Thomason, S. G. (2000). Linguistic areas and language history. *Studies in Slavic and General Linguistics*, 28, 311-327.
- University Grants Commission. (2016). *Annual report 2014 (part-I-2)*. Dhaka: UGC Retrieved on May 20, 2019, from <http://www.ugc.gov.bd/en/home/downloadfile/24>

University Grants Commission of Bangladesh. (2025). *List of private universities in Bangladesh*. Retrieved from <https://www.ugc-universities.gov.bd/private-universities>

Ministry of Education, Bangladesh. (2022). *Bangladesh education statistics 2022*. Bangladesh Bureau of Educational Information and Statistics (BANBEIS). Retrieved from <https://banbeis.portal.gov.bd>

The British Attitude Towards Language and the Linguistic Background of 19th Century Assam

MonmiKalita

Research Scholar

Department of Assamese, Dibrugarh University

Monmikalita098@gmail.com

Professor Subasana Mahanta

Supervisor

Department of Assamese, Dibrugarh University

Subasanam9@gmail.com

Abstract

Assamese is one of the principal languages among the eastern branches of modern Indo-Aryan languages. Recognized under the Eighth Schedule of the Indian Constitution, Assamese is the state language of Assam. From the 14th century onwards, the language has been enriched by a continuous tradition of literary writing. In the context of the formation and development of the modern form of Assamese, the role of non-Assamese people is worth considering from various perspectives.

The Treaty of Yandaboo in 1826 liberated Assam from the long-standing Burmese oppression. However, it was only about twelve years after this treaty that the British brought the entire region of Assam under their control. Even before the Yandaboo Treaty, the British had a preconceived notion that Assamese was merely a dialect. After the treaty, the British made no real effort or took no responsibility to examine and establish Assamese as a distinct and independent language.

Overall, the colonial period was a transitional era for the entire Indian subcontinent. In Assam too, colonial rule had a profound influence on society, literature, and language. Specifically, in terms of language, the British attitude toward Assamese, the language policies implemented by them in Assam, and the removal of Assamese from schools and courts significantly affected the language's developmental trajectory. The approach of the ruling class toward Assamese and the promotion of Bengali in Assam instilled a particular attitude among the Assamese people toward their own language—an attitude that continues to influence the

course of the language's evolution to this day. The colonial rulers, Christian missionaries who came to spread their religion and the Assamese writers of that time all contributed in their own ways to the development of the Assamese language.

This research work will explore the British rulers' attitude towards the Assamese language, the language policies they implemented in the context of Assam, and their role in shaping the linguistic landscape of 19th-century Assam.

Keywords: 19th century, language attitude, language policy, linguistic background, Assamese language.

0.0 Introduction

0.1 Introduction to the Topic:

Assamese is one of the major languages among the Eastern branches of the New Indo-Aryan languages. Recognized under the Eighth Schedule of the Indian Constitution, it is the official language of the state of Assam. Written literary records of the Assamese language can be traced back to the 14th century AD. Since then, the Assamese language has retained its unique characteristics. For the purpose of linguistic analysis based on the developmental trajectory of its linguistic features, the history of the Assamese language is generally divided into three stages. The final stage among these is termed as the "Modern Assamese Language."

The term "modern" is relative. It implies something new, contemporary, or currently prevalent. When significant changes occur in society—be it in social, economic, political, educational, or other spheres—we refer to this transformation process as modernization. The concept of linguistic modernity is closely associated with social modernization. Changes in society's religion, culture, art, industry, thought, vision, ideals, and values bring about transformations in the linguistic field as well, giving the language a modern form. The expansion of a language to meet the needs of society is what constitutes linguistic modernity.

Broadly speaking, the colonial period was a transitional time for the entire Indian subcontinent. In the case of Assam as well, this period ushered in modernity in various spheres such as society, literature, and language. The role of British colonial rule was significant in the modernization of the Assamese language. Factors such as British governance, the changed administrative setup of Assam, the arrival of missionaries, language policy of British rulers and the removal of the Assamese language from schools and courts of Assam contributed to shaping the modern form of Assamese.

During the colonial period, Assamese—like other New Indo-Aryan languages—encountered unprecedented linguistic circumstances. The people of Assam came into contact with two languages simultaneously. One was English, the language of the ruling class, and the other was Bengali, spoken by another section of the governed population. The participation of Bengali speakers in the new administrative system, the pre-existing socio-economic connection between Assam and Bengal, a natural admiration for Bengali language and literature, and the imposition of Bengali in Assamese schools and courts in 1836—all contributed to a sense of cultural superiority among a section of the Assamese population towards Bengali. Alongside this, a parallel rise in linguistic nationalism was also witnessed, triggered by these very circumstances. The interest in learning foreign languages and the inferiority complex towards one's native tongue was counterbalanced by the efforts of a group of language enthusiasts devoted to preserving and promoting the Assamese language. As a result, in the pre-independence era, Modern Assamese experienced a unique and dynamic phase of development. The pace of Assamese language development during British rule, the linguistic backdrop of that time, and the various attitudes toward the Assamese language were largely shaped by the British language policy.

This research paper will examine the British rulers' attitudes towards the Assamese language, the language policy implemented by them in the context of Assam, and the role this played in shaping the linguistic background of the Assamese language in the 19th century.

0.2 Objectives of the Study:

- a) To examine the British rulers' attitude towards the Assamese language.
- b) To examine the role of British rulers' attitude towards the Assamese language in shaping the linguistic background of 19th century Assam.

0.3 Scope of the Study:

This research paper, titled “The British Attitude Toward Language and the Linguistic Background of 19th century Assam,” is based on the period from 1813 to 1947. During this time, political developments brought significant changes to Assamese society, economy, values, literature, and language. The implementation of British language policies, the imposition of Bengali in Assam, the resulting inferiority complex towards the Assamese language among certain groups, and the efforts by language-conscious Assamese patriots to counter this—these conflicting attitudes significantly influenced the trajectory of modern Assamese. Language attitudes are broadly categorized into two perspectives:

a) Psychological Perspective

b) Behavioral Perspective

Psychological perspectives on language stem from a person's internal mindset. A speaker's outward behavior reflects their internal attitude towards a language. In a social setting, one can understand a person's language attitude through their linguistic behavior. Therefore, both these perspectives are interrelated. This study considers both psychological and behavioral perspectives relevant to attitudes toward the modern Assamese language.

0.4 Methodology of the Study:

The main theoretical framework of this study is drawn from the field of sociolinguistics, particularly the concept of language attitude. During colonial rule, British language policy led to the introduction of Bengali in Assam. For the British ruling class, Assamese was viewed merely as a dialect of Bengali. Furthermore, when Assam was incorporated into the Bengal Presidency, Bengali was made the official language of the region, in accordance with British policy. As a result of this policy, Christian missionaries attempted to revive the Assamese language as a way to expand their work. In parallel, a group of Assamese writers launched a collective effort to re-establish the language.

Alongside this, the influence of British policy and the pressure of earning a livelihood led to the development of a sense of superiority among some Assamese individuals toward the Bengali language. Later, this attitude extended to English as well, and during the Jonaki era, the Assamese language began to take on a mixed linguistic form. This blended attitude toward Assamese, Bengali, and English was largely a consequence of British language policies. The internal psychological attitudes people formed toward these languages became externally visible in their language usage. This study analyzes the linguistic background of Assam during the colonial period based on both the psychological and behavioral perspectives of language attitude, in relation to British language policy and its consequences.

1.0 British Attitude towards Language and Language Policy

The period during which the Assamese language attained its modern form was a transitional phase for Assam in political, economic, and social terms. During this time, the Assamese people did not have the opportunity or a stable environment to engage in conscious and systematic efforts in the field of language and literature. Political instability dominated this era. Events such as the Burmese invasions, internal power struggles within the Ahom

monarchy, the subsequent entry of the East India Company into Assam's governance, and the arrival of Christian missionaries all took place during this time.

From 1800 to 1845—up until the publication of the *Orunodoi* magazine and newspapers—the development of Assamese literature was significantly limited. Some of the Assamese books written during this period include *Buranji Vivek Ratna* by Moniram Dewan, *Asom Buranji Sar* by Kashinath Tamuli Phukan, *Dharma Pustak* by Atmaram Sharma, and *Asom Buranji* and *Sadarameenir Atmajiboni* by Harkanta Sharma Barua. Among these, *Dharma Pustak*, published in 1813 by the Serampore Press in Kolkata, is considered the first translated book in modern Assam – a distinct religious text.

At that time, since no powerful newspapers or periodicals existed in Assam through which public opinion could be expressed, the Assamese middle class fulfilled this need by reading Bengali and English newspapers. According to a report published in *Samachar Darpan* on July 30, 1831, prominent individuals from Assam maintained regular contact with Bengal and Bengal-related affairs through these newspapers. It was also mentioned that no district in Bengal had as many newspaper subscribers as Assam did.

This information proves that even before the British had formally annexed all of Assam, a section of the Assamese middle class had already developed a sense of loyalty toward them. During this period, Kolkata was the main center of British administration, and its modern lifestyle was able to attract the Assamese middle class. The influence of the Kolkata-Assam connection was visible in areas such as education and trade. After the Treaty of Yandaboo and the subsequent British annexation of Assam, the region was placed under the Bengal Presidency, and the British language policy was officially introduced in Assam. However, long before Yandaboo, the British had already adopted a particular perspective regarding the languages in use in Assam.

1.1 British Attitude Towards Language:

Through the Treaty of Yandaboo in 1826, the people of Assam were freed from prolonged oppression. However, from 1826 to 1836, the British administration did not implement a stable language policy in Assam. During this period, Assamese, Parsi, English, and Bengali were all used in official and public spheres.

It is important to note that although Assam was liberated from Burmese rule in 1826, it was only in 1838 that the entire region came under the control of the East India Company. From that point until 1873, Assam remained a part of the Bengal Presidency. Since the British had

adopted Bengali as the official language for governance in the Bengal Presidency, they did not support the development of a separate language policy for Assam.

It is also worth noting that in 1800, Fort William College was established in Kolkata by Lord Wellesley to provide education in various languages and subjects to Europeans who wished to enter government service. This educational system was quite strict, requiring candidates to demonstrate proficiency in local languages before receiving their degrees. It was believed that this would foster understanding and sympathy between rulers and the ruled.

However, in the case of Assam, the British did not feel the need to foster such linguistic understanding. This was because trained Bengali clerks already accompanied the British administrators to Assam. Additionally, the British officers, having already learned Bengali and encountered a wealth of literature in science, astrology, law, and language in Bengali, developed an informed familiarity with the Bengali language. Thus, the British officers who managed governance by learning Bengali out of necessity tended to regard the Assamese script and grammar as merely a corrupted or dialectal form of Bengali.

This belief was not entirely unnatural. According to them, the so-called language of Assam was essentially the same as Bengali. They considered the Assamese language to be merely a corrupted pronunciation of pure Bengali, with no proper script or structure. Therefore, they believed that if Bengali were used as the medium of instruction in schools, Assamese students would easily learn a superior language and gradually acquire various kinds of knowledge. They even opined that using Assamese as the medium of instruction would lead to the downfall of the region.

In addition to the idea that Bengali language spread in Assam due to Bengali clerical influence and that Assam was part of the Bengal Presidency until 1874, another notion also contributed to this situation: the preconceived ideas of British officials about the Assamese language that existed even before the Treaty of Yandaboo. During the reign of Gaurinath Singha in 1787 (1709 Saka), when the Moamoria rebellion broke out, a request was sent to the British government for assistance in suppressing the revolt. As a result, Captain Welsh arrived in Guwahati on 29 November 1792. In the book *An Account of Assam*, written by Dr. John Peter Wade—who accompanied Welsh and stayed in Assam for eighteen months—he expressed the following opinion about the Assamese language:

“The original history of Assam exists in two distinct languages. The first is termed the Bayloongh or Ahom, being the language of the race of Swurgedee—the conqueror of

Assam. The other is termed the Bhakha, being a dialect of the Bengalese”(John Peter Wade, *An Account of Assam*, edited by Benudhar Sharma, Vol. II).

Francis Buchanan Hamilton (1807–14), in his writings, described Assamese as a dead language at the time. He also noted that only those who followed ancient religious beliefs learned this language. In John McCosh's 1837 publication *Topography of Assam*, based on a paper by Reverend N. Brown in the *Journal of the Asiatic Society of Bengal*, Assamese was classified as a dialect:

“According to a paper in the *Journal of the Asiatic Society of Bengal*, by the Reverend N. Brown, ... Among the Ahoms, or that portion of the Tai race inhabiting Assam, the language is nearly extinct, being cultivated only by the priests, as the ancient language of their religion; while their vernacular and common dialect, as well as that of the people, is Assamese”(John McCosh, *Topography of Assam*, p.20).

Even William Robinson referred to the Assamese language merely as a colloquial dialect. All this evidence clearly shows that the British had formed the opinion that Assamese was a mere dialect long before the Treaty of Yandaboo. They were not committed to verifying whether Assamese was an independent language based on factual analysis.

Moreover, during that time, the people of Lower Assam were often unable to comprehend pure Assamese speech. The linguistic divergence was so pronounced that if a missionary spoke in pure Assamese, people in Lower Assam could not understand him.(HerambaKantaBarpujari, *American Missionaries and Nineteenth Century Assam*, p. 40). Outside of Guwahati, much of Kamrup was already under the heavy influence of the Bengali language. Therefore, the British authorities found linguistic circumstances that appeared to support their conclusion that Assamese was a dialect of Bengali.

It must be acknowledged that the East India Company came to Assam for commercial interests. The development of Assamese language, culture, or socio-economic conditions was never their objective. Though a few British officers may have personally supported some affluent Assamese individuals, it was never the overall policy or objective of the Company. In fact, the Company's control over Assam began during the Moamoria rebellion. After rescuing the state from the Moamorias, a treaty was signed in 1793 between Ahom king Gaurinath Singha and Captain Welsh, under which the Company was granted exclusive trading rights in Assam(Prafulla Mahanta, *Asomiya Madhyabitta Shreneer Itihas*, p. 84).

According to another treaty in 1794, the Ahom king agreed to pay Rs. 1,50,000 to the Company as military expenses. Later, in 1819, when Purandar Singha sought British help during the Burmese invasion, the Company initially declined. This proves that the Company had no interest in matters that did not benefit them financially. Since a language was necessary to administer the region, and based on earlier assumptions, instead of choosing the so-called ‘dialect of Bengali’, the British adopted the main Bengali language itself.

The British rulers promoted Bengali in Assam through their official language policy. In this context, Jogendranarayan Bhuyan's opinion is noteworthy, as he stated that from 1826 to 1836, the administrative medium in Assam was actually Assamese. Further, Dr. Prafulla Mahanta raised a pertinent question: If missionaries were the first to introduce the Assamese language, then who used it as the medium of administration before their arrival?

It is important to note that although Assam came under British political control through the Treaty of Yandaboo in 1826, in Upper Assam, the region was still administered by tributary Ahom rulers until 1833. However, due to allegations of oppression and failure to pay revenue, Purandar Singha was removed from power. On 16 September 1838, all of Assam formally came under British control. (Tassaduk A. Hussain, *A Asom Sankhpta Itihash*, p. 461). On that day, as per Commissioner Jenkins' orders, Captain White assumed administrative charge of Upper Assam, and with the end of Purandar's rule, Assam became integrated into British India. Meanwhile, Assam had been included in the Bengal Presidency in 1836, though Lower Assam (the senior division) had already been placed under Bengal before 1828. (Prafulla Mahanta, *Asomiya Madhyabitta Shreneer Itihas*, p. 86) Therefore, the administration of Upper and Lower Assam was not unified until 1838.

2.0 The Impact of British Language Policy on the Formation of Modern Assamese Linguistic Identity

In 1836, the British incorporated Assam into the Bengal Presidency. Among the three official languages of the Bengal Presidency, Bengali was granted the status of the official language in Assam. Consequently, Bengali became the language of education and judiciary in Assam. Due to Assam's close ties with Calcutta, the predominance of Bengali clerks and officials in the British administration, their active roles in administrative affairs in Assam, and the pre-existing British perception of Assamese as a dialect of Bengali — all these factors contributed to the imposition of Bengali as the language of schools and courts in Assam.

The British language policy had far-reaching consequences on the later development of the Assamese language. Some people, influenced by the desire for livelihood and loyalty to the ruling power, gave importance to the use of Bengali. During this time, a sense of inferiority toward the Assamese language began to emerge. The use of Bengali, the writing of books in Bengali, and the adoption of a condescending attitude toward Assamese became the language policy of a section of Assamese society.

Later, when Calcutta became the center for Assamese literary activities, a trend toward favoring English over Assamese also emerged, belittling the native tongue. Simultaneously, some conscious language enthusiasts took the initiative to re-establish the Assamese language. When Assamese was removed as the official language, Christian missionaries who came to Assam to spread their religion realized that without using the native language, their efforts would be hindered. As a result, they played a significant role in various areas such as establishing Assamese-medium schools, spreading education, composing textbooks, writing religious literature in Assamese, and reintroducing Assamese in public life.

In the process of standardizing the written form of Assamese, the missionaries, driven by their own perspectives, introduced a particular style of script during that period. Parallel to the missionaries, prominent Assamese figures like Anandaram Dhekial Phukan and Hemchandra Barua actively participated in the struggle to restore the Assamese language. They played a vital role in affirming the uniqueness and authenticity of Assamese. Subsequently, a group of Assamese students who studied in Calcutta during the latter half of nineteenth century played a significant role in the linguistic revival of the Assamese language. Thus, a conflicting language consciousness emerged due to British language ideology and policy, creating a distinct sociolinguistic atmosphere in Assam. This mentality has influenced not only the historical development of modern Assamese but also continues to impact the language to this day. This research paper attempts to analyze the nature of language attitudes shaped by the application of colonial language policies and the concurrent responses from different societal perspectives.

2.1 Missionaries' Language Attitude

The attitude of the missionaries toward the Assamese language was unique in its formation. The missionaries first arrived in Assam at Sadiya in the year 1836. Their primary objective was to propagate Christianity. In order to make their mission of religious propagation successful, they paid attention to almost every aspect of the society. Realizing that preaching

religion among people who had no access to education would be futile, they first tried to spread the light of education. To that end, they established a boys' school at Sadiya on June 7, 1836, and a girls' school on June 19, 1837. For teaching in that school, Nathan Brown compiled a book containing the moral teachings of Jesus Christ. Although the missionaries learned the Assamese language with great care and dedication, their principal aim remained religious propagation.

Much like the British rulers who believed that learning Bengali would increase opportunities between rulers and the ruled, the missionaries had a similar outlook in the context of Assam. ("I am trying hard to master the language well so that I can spread religion without any hindrance" — *Imran Hussain, Nathan Brownor Asom Obhiyan, p. 83). The missionary campaign was conducted wherever opportunity allowed—in the markets of Assam, before commercial shops, in tailor shops, grain stores, under trees, and on the open grounds where people gathered. Apart from spreading Christianity, missionaries also made efforts to reduce interest in Hinduism among the Assamese by pointing out its flaws. In fact, Assamese Christian Nidhi Levi Farewell even published a book in 1851 against the Hindu religion.

The attitude that developed among missionaries to learn the Assamese language thoroughly to avoid any hindrance in religious propagation later influenced their role in the revival of the Assamese language in Assam. (Imran Hussain, Nathan Brownor Asom Abhiyan, p. 83). Some critics therefore describe the missionaries' efforts to re-establish the Assamese language as purpose-driven. According to them, the missionaries essentially gave special attention to the language for the benefit of their religious mission (Prosenjit Choudhury, Orunodoi, pp. 123–24). Although the missionaries' learning of the Assamese language may be seen as purposeful, their efforts for the benefit of the Assamese language and society are praiseworthy. During the first two to three decades after the British annexation of Assam, the overall situation of the region was quite dire. Internal conflicts and repeated invasions by the Burmese left the Assamese people unable to pay the taxes imposed by the British. Economic destitution led to famine. Cholera wreaked havoc as an epidemic. Knowledge of advanced agricultural techniques was also limited. During that time, Brown made efforts to provide agricultural knowledge and also to instill in the people the virtues of hard work, thriftiness, and moderation. In this regard, he even sent letters to his homeland requesting missionary farmers. (Imran Hussain, Nathan Brownor AssamObhiyan, p. 72).

Thus, the missionaries' efforts for the development of Assam were multi-faceted. By fostering a favorable environment for language discussions, they awakened the linguistic nationalism of the Assamese people and played a strong role in the movement for the revival of the Assamese language. The publication of Arunodoi, the printing of old Assamese manuscripts, and the dissemination of Assamese news were part of such initiatives. Miles Bronson was one such missionary who played a key role in the reestablishment of the Assamese language. Bronson, who openly expressed his views in favor of the Assamese language, created the Assamese-English Dictionary, which became a powerful tool in preserving the existence of the Assamese language. He aimed to establish the idea that the development of the mother tongue is a significant path to the progress of a nation. Regarding the importance of the dictionary, he wrote:

“Among all books, a dictionary is most essential. Many English people want to learn the Assamese language, and many Assamese people are eager to learn English. For the benefit of all, I have completed this first Assamese dictionary.”

Alongside this necessity, the dictionary served several other important purposes — reviving the linguistic consciousness of Assamese speakers whose language was under threat from Bengali dominance and who conducted administrative work in a mixed dialect, and establishing the uniqueness of the Assamese language through the creation of the dictionary. About the linguistic environment of that time, Bronson wrote:

“Unfortunately an impression has prevailed that Assamese and Bengali are identical or nearly so. Hence all the Schools, Courts, and official business of every kind are conducted in Bengali. This has greatly retarded the cause of education and general progress among the masses. They have no inclination to abandon their own for a foreign dialect. The higher classes, seeing their own language ignored, strive to obtain a sufficient knowledge of Bengali to feel at home in the language.” (M. Bronson, A Dictionary is Assamese and English, Preface, iii).

In such a context, Bronson felt that in order to develop the country, the mother tongue had to be improved. In this regard, he gave importance to preparing textbooks in the mother tongue. Brown's attitude toward the Assamese language was also natural. Speaking about the beauty, softness, and uniqueness of the Assamese language, he said—

“For beauty and softness, the Assamese language is much superior to the Bengali; resembling in this respect the Hindustani. It is not inferior, in copiousness, to any of the

Indian languages, and is capable of indefinite extension by additions from Sanskrit” (N. Brown, Grammatical Notices of the Assamese Language, p. vi).

With such an attitude toward the Assamese language, the missionaries played a significant role in its movement for self-establishment. For linguistic standardization, they adopted the orthographic system used in the Bengali-Assamese dictionary prepared by Jaduram Deka Barua in 1839. Starting with Brown, the missionaries not only collected old manuscripts but also studied them. Thus, they attempted to give a stable form to the orthographic flow that had evolved from ancient Assamese. Since old Assamese lacked formal dictionaries or grammars, there was no fixed or standardized orthographic rule either. Therefore, the missionaries tried to bring structure to the Assamese script and, for that, adopted the orthographic style of Jaduram Deka Barua’s Bengali-Assamese dictionary.

The missionaries, who supported a phonetic spelling system, included 9 vowels and 28 consonants in the Assamese alphabet. In the April 1854 issue of Orunodoi, Brown, in an article titled "Style and Mode of Spelling", supported phonetic-based decisions and wrote:

“But we are not writing only for scholars—we are writing for all people. If it is Sanskrit, let it remain Sanskrit... While writing a language, only the number of letters that match the number of sounds should be used; using multiple letters for the same sound is unnecessary. 'জ', 'ঈ', 'জ-ৰ'—all are pronounced the same; hence, apart from the semi-vowel 'ঈ', the rest are not used. 'শ', 'ষ', and 'স()' are pronounced alike; I see no difference between 'শ্রী' and 'স্রী', so we write it as it sounds. The same goes for 'ন', 'ণ' and for short-long vowels. If the language does not pronounce 'ব্ৰণ', then write it as 'বন'; if it says 'পানী', write 'পানি'; instead of 'পাপীৰ', write 'পাপি'; instead of 'কূল', write 'কুল'; instead of 'সূৰ্য্য', write 'সুৰ্জ' or 'সুৰুজ'. And when a letter follows a reph, it does not produce a double consonant sound; people do not say 'পৰ্বত', they say 'পৰ্বত'; 'সৰ্ব', 'ধৰ্ম', 'মৰ্ম' do not occur in speech—'সৰ্ব', 'ধৰ্ম', 'কৰ্ম', 'মৰ্ম', or 'ধৰম', 'কৰম', 'মৰম' are used instead. If one is writing a shloka, it should follow the Sanskrit form; but in regular speech, we need not follow it” (N. Brown, “Style and Mode of Spelling”, in MaheswarNeog (ed.), Orunodoi, p.1133).

Such observational attitudes by the missionaries towards Assamese orthography and word forms gave a renewed shape to the spelling and vocabulary standards of the Orunodoi era.

2.2 Language Attitude of the Assamese People

2.2.1 During the first half of nineteenth century

At the onset of British arrival, the traditional education system was identified as an area needing improvement. In response, David Scott, the Agent to the Governor-General for the British North-East Frontier Agency, received permission to open eleven schools in Lower Assam. (Mamoni Raisom Goswami (ed.), *Adhunik Asomiya Sahityar Potobhumi*, p. 91) Later, the new system of education expanded further. In 1835, a total of 21 schools were established in Kamrup district. By 1838, the Upper Assam region came fully under the control of the East India Company. From the arrival of missionaries in Sivasagar in 1841 to 1844, they established 14 schools in and around the region. The first government school in Sivasagar was established in 1841. The medium of instruction in the missionary schools was Assamese. However, in both Upper and Lower Assam, the medium of instruction in government-established schools was Bengali. After the establishment of government schools, many missionary schools shut down.

Therefore, the use of Bengali in schools and courts, the preference for individuals with Bengali language skills in government jobs, the gratitude felt towards the British for rescuing Assam from the horrors of the Burmese invasions, and the desire to remain loyal to the government led a section of Assamese elites to develop an affinity for Bengali. Meanwhile, due to the inefficiency of certain former Ahom officials appointed in the revenue and judiciary departments of the British government, individuals from Bengal were brought in to fill those roles. These factors also played a crucial role in cultivating a superiority complex among Assamese people regarding the Bengali language. Notably, Holiram Dhekial Phukan and Jagannath Phukan contributed to literature in the Bengali language. Even in the writings of Maniram Dewan, a significant amount of Bengali usage is evident. Juduram Deka Barua began his dictionary under the title “Manuscript Bengali Dictionary with Assamese Definitions.” These are significant examples of the high regard for the Bengali language at the time.

Simultaneously, the efforts of missionaries to popularize Assamese and the contributions of some conscious Assamese individuals toward reestablishing their mother tongue played a vital role in restoring Assamese as the language of schools and courts in Assam. However, the orthographic rules proposed by missionaries attempted to disconnect Assamese from its Sanskrit roots. Hemchandra Barua, therefore, refused to accept the missionaries’ linguistic principles. His core principle regarding orthography was:

“The Assamese language is derived from Sanskrit. Therefore, even if Sanskrit words become distorted in Assamese usage, the original letters from Sanskrit must be retained. For example, from the Sanskrit root 'य', Assamese verbs like 'যাঁও', 'যাম' are derived. Thus, they should be written using the semi-vowel 'য' (ya)” (Lilabati Saikia Bora, "HemchandraBaruarByakoronorBoishishtyaaruGurutwo," in Hemkosh Smaran, ed. Basanta Kumar Goswami)

Hemchandra Barua strongly opposed the phonetic spelling system of Orunodoi and undertook the mission to align Assamese orthography with Sanskrit rules. His principles of letter combination and spelling were based on three key foundations.

- a. According to pronunciation
- b. According to the root
- c. According to the rules followed for a long time by learned and knowledgeable people

These principles formed the basis of Hemchandra Barua's linguistic ideology, which aimed to give a new form to the Assamese language used in Orunodoi. The spelling system used by non-Christian Assamese writers during the Orunodoi period gradually transitioned—from 1861 onward—toward the Sanskrit grammar-based orthography supported by Hemchandra Barua. Nearly all sounds from the Sanskrit vowel system (11 vowels) and consonant system (41 consonants) were preserved in written form. Gradually, from this time onward, the use of Sanskrit-style orthography began to appear even in foreign and native words, including letters that were not pronounced in Assamese. For instance, from 1861 onward, the name Orunodoi began to be spelled as Orunodoi, and other orthographic elements were also changed accordingly

2.2.2 during the latter half of nineteenth century:

The Assamese language was considered a dialect of Bengali, not an independent language. Challenging this perception held by the British rulers, a movement for the establishment of the Assamese language began in the first half of the 19th century. This movement gained momentum from the 1890s, led by a group of language-loving youths studying in Kolkata. Since the 1860s, several literary organizations were established with the aim of developing Assamese language and literature. Among them were the 'AsamDeshHitaishini Sabha' established in Sivasagar in 1855, the 'Asomiya Sahitya Sabha' or 'AsomiyaChatrar Sahitya Sabha' founded in Calcutta in 1872, and the 'Asomiya Bhashar Unnati Sadhini Sabha' established in Calcutta in 1888.

Of these three literary organizations, the goals and objectives of the 'Asomiya Bhashar Unnati Sadhini Sabha' functioned as a kind of language planning for Assamese at that time. The Sabha's objective was "to gradually eliminate incorrect grammar and spelling from reading and writing activities and to replace them with correct usage of the language" and the goal was

"to develop the Assamese language. Keeping this great aim at heart, the Sabha was formed under the name 'Asomiya Bhasha Unnati Sadhini Sabha.' The aim was to explore how a neglected mother tongue could become a rich and expansive language, comparable to other prosperous and progressive languages of the world—how it could shine with pride and glory, illuminating the dark and impoverished face of Assam. The Sabha's purpose was to find ways for Assamese to grow from a weak, fragile condition to one of strength, health, and vitality" (Jonaki: Introduction, p. 014).

The mouthpiece of the Sabha, Jonaki, also aimed for the country's progress—Jonaki (meaning "moonlight") symbolizing enlightenment. Among this vision of national progress, linguistic development was a core concern. The first issue of Jonaki mentioned in its 'Autobiography' that "special attention will be given to our own language."

The objectives of the Asomiya Bhashar Unnati Sadhini Sabha and Jonaki not only expressed the linguistic mentality of the time but also functioned as a form of language planning. This can be identified as component planning in language development. The language used in Jonaki clearly reflected this approach. Notably, alongside the linguistic awareness for Assamese, there was also a simultaneous mentality of excessive admiration for English and a tendency to belittle one's own language. In such a linguistically contradictory environment, where on one side there was an effort to enrich Assamese and on the other, a tendency to dilute it with foreign elements, Jonaki's writers put forward specific policies regarding Assamese orthography and spelling.

During this period, several writers expressed strong personal attitudes towards the Assamese language in their literary works. Among them, LakshminathBezbarua and PadmanathGohain Baruah were prominent leaders. Bezbaroa's language-related views can be traced throughout his writings. He and his contemporaries developed policies regarding Assamese orthography, the use of words from other languages—especially English—and applied these policies in their later works.

The British rulers' perception of Assamese as a dialect significantly influenced this growing linguistic awareness. In an effort to demonstrate that Assamese was indeed a robust

and expressive language capable of conveying all forms of thought, efforts to develop and refine its structure became more active during this period. Signs of code mixing and code switching were clearly visible. All this was driven by a desire to showcase the expressive potential of Assamese.

It can be said that Political changes in the social structure of Assam occasionally gave rise to different attitudes in Assamese society, culture, and collective consciousness. These attitudes played a significant role in shaping the linguistic background of the Assamese language in the 19th century.

3.0 Conclusions:

From the discussion above, we can draw the following conclusions:

- a. The linguistic background of the Assamese language evolved in two distinct ways due to the British attitude toward the language and their language policies. In the initial phase, the Bengali language was given preference. During the Jonaki period, a group of students studying in Kolkata developed a fascination for the English language. Alongside this, a sense of inferiority toward the Assamese language began to take root.
- b. This inferiority complex was countered by a linguistic nationalism that had emerged since the Orunodoi period. In the Jonaki era, this consciousness played a vital role in making the Assamese language capable of expressing all forms of ideas and thoughts.
- c. From the Orunodoi era to the Jonaki writers and up to the pre-independence period, the development of modern Assamese language was entirely focused on enriching the linguistic elements of the language and enhancing its expressive power. There was also an attempt to give the script and orthography a stable form.

Writers of that era gave utmost importance to enriching the language itself. They did not oppose the ruling class; in fact, in many cases, the British rulers were regarded as divine figures by the intellectual class. Thus, instead of opposing British language policies, the dominant mindset of the time was to develop the Assamese language within that linguistic environment itself.

References

English Books:

Wade, John Peter. An Account of Assam, Edited by Benudhar Sharma. Published by R. Sharma.

M'Cosh, John. Topography of Assam, Bengal Military Orphan Press, 1837.

Assamese Books:

Choudhury, Prasanjit. Arunodoi. Guwahati Students' Stores, First Edition, 1995.

Das, Biswajit. Samajbhasabigyan (Sociolinguistics). Banalata, Panbazar, Dibrugarh, 2017.

Barpujari, Herambakanta. American MissionarisakolaruunobinkhosatikarAsom,Asam Sahitya Sabha, Second Edition, May 1994.

Bronson, Miles.AsomiyaaruengrajiAbhidhan. American Baptist Mission Press, Sivasagar, 1867.

Borgohain, MamoniGogoi (Trans.). AdhunikAsomiyaSahityarPatabhumi. Purvanchal Prakash, First Edition, 2022.

Saikia, Nagen. UnobinkhoSatikarPuhorotAdhunikAsomiya Sahitya. Natun Bazar, Dibrugarh, KoustabhPrakashan, First Edition, April 2014.

Sharma, Anuradha. SamajbhasabigyanParichay (Introduction to Sociolinguistics). Bandhav, Guwahati, First Edition, May 2016.

Hussain, Imran (Trans.). Nathan BrownorAsomAbhijan (Nathan Brown's Mission to Assam). Banalata, Guwahati, First Edition, December 2022.

Magazine:

Goswami, Basanta Kumar [Compiler and Editor]. Arunodoi 1855–1860. Asam Sahitya Sabha, ChandrakantaSandikoi Bhavan, Jorhat-785001, First Edition, 2018.

Saikia, Nagen [Editor]. AsamBandhu. AsamPrakashan Parishad, Guwahati, Second Edition, 2003.

Saikia, Nagen [Editor]. Jonaki. Asam Sahitya Sabha, ChandrakantaSandikoi Bhavan, Jorhat, First Edition, 2001.

தமிழ்ப் பொருண்மையியல் கட்டமைப்பை
நோக்கி

Towards the semantic structure of Tamil

முனைவர் இராசேந்திரன் சங்கரவேலாயுதன்
பணிநிறுப் பேராசிரிர், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் ,
தஞ்சாவூர்

rajushush@gmail.com

மே 2025

தஞ்சாவூர்

என்னுரை

‘தமிழ்ப் பொருண்மையியல் கட்டமைப்பை நோக்கி’ என்ற தலைப்பில் அமைந்த இந்நூல் தமிழ்ப் பொருண்மையியல் விளக்கத்தை பலவிதமான பொருண்மையியல் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் விளக்குகிறது. பொருண்மையியல் பற்றி பல ஆய்வுகள் மேற்கொண்டு அவற்றில் சிலவற்றையும் "பொருண்மையியலும் பயன்வழியியலும்" "Semantics and Pragmatics" என்ற நூல்களையும் Language in India என்ற மின் திங்கள் இதழில் வெளியிட உள்ளேன். .பல ஆண்டுகளாக எனது கணிப்பொறியில் தூங்கிக்கொண்டிருந்த "தமிழ்ப் பொருண்மையியல் விளக்கத்தை நோக்கி" " என்ற இந்நூலுக்குத் தற்போது உயிர் அளித்துள்ளேன். இந்நூலை விரிபடுத்தியும் செம்மைப் படுத்தி நூலாக வெளியிடவேண்டும் என்பது எனது நீண்ட நாள் அவா. காலம் கடந்து கொண்டிருக்கின்றது. காலன் அழைத்துச் சென்றுவிடுவானோ என்ற பயம். நான் தமிழ்ப் பொருண்மையியல் பற்றிய முனைர்பட்ட ஆய்வை புனையில் உள்ள டெக்கான் காலேஜில் தொடங்கியபோது பொருண்மையியல் பற்றி முதன் முதலாக நான் படித்த நூல்கள் லீசின் "Towards the Semantic Description of English" மற்றும் "Semantics: The study of meaning" என்பன ஆகும். தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருண்மையியல் கற்பிக்கும் போது லீஸ், நைடா, குரூஸ் ஆகியோரின் பொருண்மையியல் கோட்பாடுகளை மொழியியல் மாணவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தினேன். சொவ்வாவின் Conceptual Graph என்னை மிகவும் பாதித்த நூல். அவற்றைப் பின்பற்றி பொருண்மையியல் ஆய்வுகள் மேற்கொண்டேன். பணி ஓய்வுக்குப் பின்னர் இத்தகைய ஆய்வுகளைச் செம்மைப் படுத்தி நூல்களாக வெளியிடவேண்டும் என்று எண்ணியிருந்தேன். தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் 2011 ஜூனில் ஓய்வு பெற்ற உடன் அவ்வாண்டு ஜூலையிலேயே கோயம்புத்தூர் அமிர்தா பல்கலைக் கழகத்தில் பணிக்குச் சேர்ந்து பணியாற்ற வேண்டிய சூழல். 12 ஆண்டுகளுக்குப் பின் அங்கிருந்து ஓய்வு பெற்றேன். எனவே எனது இந்நூலைத் திருத்தி மேம்படுத்த காலம் கிடைக்கவில்லை. டைமண்ட் பாண்டில் அன்று தட்டச்சு செய்திருந்தால் யுனிகோடுக்கு மாற்றவேண்டிய நிலை. இந்நூலை ஓரளவுக்கு மாற்றங்கள் செய்து பேராசிரியர் எம்.எஸ். திருமலை அவர்களின் ஆலோசனையின் படி Language in India மூலம்

வெளியிட உள்ளேன். ஆங்கிலம் அறியாமல் தமிழ் மட்டும் அறியும் மாணவர்களுக்கு இது பயன்படக்கூடும். பயன்பட்டால் வாழ்த்துங்கள்; இல்லையென்றால் வீழ்த்துங்கள் (பழிகூறுங்கள்).

அன்புடன்

இராசேந்திரன் ச.

பொருளடக்கம்

வரிசை எண்	தலைப்பு	பக்கம்
	முகவுரை	
1	லீச்சின் பொருண்மையியல் கோட்பாடு அடிப்படையில் பொருண்மை அமைப்பு	
1.1	பொருளின் அர்த்தங்கள்	
1.2	ஏழு வகையான பொருள்	
1.3	'எலும்பு-கட்டமைக்கப்பட்ட கருத்துக்கள்'	
1.4	பொருண்மையியல் மற்றும் சமூகம்	
1.5	பொருண்மையியல் அறிவியல் சார்ந்ததா?	
1.6	பொருளின் கூறுகள் மற்றும் முரண்பாடுகள்	
1.7	உபகரண பகுப்பாய்வு: நீட்டிப்புகள் மற்றும் சிக்கல்கள்	
1.8	வாக்கியங்களின் பொருண்மையியல் அமைப்பு	
1.9	அன்றாட மொழியில் தர்க்கம்	
1.10	பொருண்மையியல் மற்றும் தொடரியல்	
1.11	பொருண்மையியல் மற்றும் அகராதி	
1.12	நிறம் மற்றும் உறவுமுறை: 'யுனிவர்சலில் இரண்டு வழக்கு ஆய்வுகள்	
1.13	பொருண்மையியல் சமநிலை மற்றும் 'ஆழமான பொருண்மையியல்	
1.14	முன்கணிப்புகள்	
1.15	உண்மைத்தன்மை	
1.16	சொற்பொருள் மற்றும் நடைமுறையியல்	
1.17	மாற்றுக் கோட்பாடுகள்	
2.	இயல் 2; செளவாவின் கருத்துரு வர அடிப்படையில் பொருண்மை அமைப்பு	
2.1	கருத்துரு வரைபடம்	
2.2	புலனுணர்வுகளும் கருத்துருக்களும்	

2.3	பொருண்மை வலை	
2.4	தனிநபர் மற்றும் பெயர்கள்	
2.5	வாய்பாட்டுக் கருத்துரு வரைபடம்	
2.6	பொதுமையாக்கமும் சிறப்பாக்கமும்	
2.7	சுருக்கமும் வரையறை விளக்கங்களும்	
2.8	ஒன்று திரட்டலும் தனிநிலைப் படுத்தலும்	
2.9	திட்டவரைவும் முன்மாதிரியும்	
2.10	முடிவுரை	
3	இயல் 3: வினைகளும் பங்கெடுப்பாளர் அமைப்பும்	
3.1	பௌதீக வினைகள்	
3.1.1.	நிகழ்தலைக் குறிக்கும் வினைகள்	
3.1.2	சூரியன், சந்திரன் தொடர்பான வினைகள்	
3.1.3	திரவம் தொடர்பான வினைகள்	
3.1.4	மழைபெய்தல் தொடர்பான வினைகள்	
3.1.5	காற்றின் இயக்கம் தொடர்பான வினைகள்	
3.1.6	பரவுதல் குறித்த வினைகள்	
3.1.7	எரிதல் குறித்த வினைகள்	
3.1.8	அணைதல் குறித்த வினைகள்	
3.1.9	ஒளிர்தல் குறித்த வினைகள்	
3.1.10	நிறம் குறித்த வினைகள்	
3.1.11	தெளிதல் குறித்த வினைகள்	
3.1.12	மாற்றம் குறித்த வினைகள்	
3.1.13	காய்தல் குறித்த வினைகள்	
3.1.14	நனைதல் குறித்த வினைகள்	
3.1.15	குளிதல் குறித்த வினைகள்	
3.1.16	பலத்தல் குறித்த வினைகள்	
3.1.17	உறைதல் குறித்த வினைகள்	
3.1.18	இளகுதலைக் குறிக்கும் வினைகள்	
3.1.19	இறுக்கம் இழத்தலைக் குறிக்கும் வினைகள்	
3.1.20	உயர்த்தலைக் குறிக்கும் வினைகள்	
3.1.21	தாழ்த்தலைக் குறிக்கும் வினைகள்	
3.1.22	உருமாற்றம் குறித்த வினைகள்	
3.1.23	அளவில் கூடுதல் குறித்த வினைகள்	
3.1.24	எண்ணிக்கை அதிகரித்தல் குறித்த வினைகள்	
3.1.25	குறைதல் குறித்த வினைகள்	
3.2.	அறிவு வினைகள்	

3,2.1	அறிதல் வினைகள்	
3,2.3	கற்றல் வினைகள்	
3.2.4	எண்ணுதல் குறித்த வினைகள்	
3.2.5	சிந்தித்தல் குறித்த வினைகள்	
3.2.6	நினைவு படுத்தல் குறித்த வினைகள்	
3.2.7	மறத்தலை குறித்த வினைகள்	
3.2.8	கற்பனை செய்தலைக் குறிக்கும் வினைகள்	
3.2.9	ஆய்தல் தொடர்பான வினைகள்	
3.2.10	ஒப்பிடுதல் குறித்த வினைகள்	
3.2.11	ஊகித்தலைக் குறிக்கும் வினைகள்	
3.2.12	நிரூபித்தலைக் குறிக்கும் வினைகள்	
3.2.13	நிச்சயித்தலைக் குறிக்கும் வினைகள்	
3.2.14	தீர்வுகாணுதல் குறித்த வினைகள்	
3.2.15	கண்டுபிடித்தல் குறித்த வினைகள்	
3.2.16	சம்மதித்தல் குறித்த வினைகள்	
3.2.17	கணக்கிடுதல் குறித்த வினைகள்	
3.3	தாக்க வினைகள்	
3.3.1	அடித்தல் வகை வினைகள்	
3.3.2	மோதுதல் வகை வினைகள்	
3.2.3	மிதித்தல் வகை வினைகள்	
3.3.4	அழுத்துதல் வகை வினைகள்	
3.3.5	திருப்புதல் வகை வினைகள்	
3.3.6	தொடுதல் வகை வினைகள்	
3.3.7	தீட்டுதல் வகை வினைகள்	
3.3.8	கடித்தல் வகை வினைகள்	
3.3.9	கிளறுதல் வகை வினைகள்	
3.3.10	துளைத்தல் வகை வினைகள்	
3.3.11	கலக்குதல் வகை வினைகள்	
3.3.12	கொல்லுதல் வகை வினைகள்	
3.3.13	இழுத்தல் /தள்ளுதல் வகை வினைகள்	
3.3.14	வெட்டுதல் வகை வினைகள்	
3.3.15	இடண்டுபடுதல் வகை வினைகள்	
3.3.16	உடைத்தல் வகை வினைகள்	
3.3.17	நசுக்குதல் வகை வினைகள்	
3.3.18	மெல்லுதல் வகை வினைகள்	
5.5	முடிவுரை	

6	இயல் 6: முடிவுரை	
	நோக்கீட்டு நூல்கள்	

அறிமுகம்

பொருண்மையியலை ஏன் படிக்க வேண்டும்? பொருண்மையியல் (பொருள் பற்றிய ஆய்வு) தகவல்தொடர்பு ஆய்வுக்கு மையமானது; மேலும் சமூக அமைப்பில் தகவல்தொடர்பு ஒரு முக்கிய காரணியாக மாறும்போது, அதைப் புரிந்துகொள்வதற்கான தேவை மேலும் மேலும் அழுத்தமாகிறது. மனித மனத்தைப் பற்றிய ஆய்வின் மையத்திலும் சொற்பொருள் உள்ளது - சிந்தனை செயல்முறைகள், புலனறிவு, கருத்துராக்கம் - இவை அனைத்தும் மொழியின் மூலம் உலக அனுபவத்தை வகைப்படுத்தி வெளிப்படுத்தும் விதத்துடன் சிக்கலான முறையில் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த இரண்டு வழிகளிலும், மனிதனைப் பற்றிய மனிதனின் ஆய்வில் ஒரு மையப் புள்ளியாக இருப்பதால், பொருண்மையில் என்பது பல்வேறு சிந்தனையின் குறுக்கு நீரோட்டங்கள் மற்றும் பல்வேறு ஆய்வுத் துறைகளின் சந்திப்பு இடமாக உள்ளது. தத்துவம், உளவியல் மற்றும் மொழியியல் அனைத்தும் இந்த விஷயத்தில் ஆழ்ந்த ஆர்வத்தைக் கோருகின்றன. ஆனால் ஆனால் அவற்றின் வேறுபட்ட தொடக்க புள்ளிகள் காரணமாக அவைகளின் ஆர்வங்கள் வேறுபடுகின்றன: உளவியல் மனதைப் புரிந்துகொள்வது; மொழியியல் மொழி மற்றும் மொழிகளின் புரிதல்; தத்துவம் என்பது நமக்குத் தெரிந்ததை நாம் எவ்வாறு அறிவோம் என்பதைப் புரிந்துகொள்வது, சரியான சிந்தனையின் விதிகள் மற்றும் உண்மை மற்றும் பொய்யின் மதிப்பீடு. பொருண்மையியல் பெரும்பாலும் குழப்பமடைவதாகத் தோன்றுகிறது, ஏனெனில் அதற்குப் பல்வேறு அணுகுமுறைகள் உள்ளன, மேலும் அவை ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய வழிகள் அரிதாகவே தெளிவாக உள்ளன, இந்த வியம் பற்றி எழுதுபவர்களுக்கு கூட. இது 'அறிவாற்றல் தன்னைத்தானே திருப்பிக் கொள்கிறது' என்பதால் இது குழப்பமாகவும் தோன்றியது: ஒரு நாய் தனது சொந்த வாலைத் துரத்துவதில் மிகவும் பொதுவானதாகத் தோன்றும் ஒரு செயல்பாடு.

இந்தக் காரணங்களுக்காக, அல்லது அது ஒரு கவர்ச்சிகரமான பாடமாக இருப்பதால், சொற்பொருள் பல புத்தகங்களுக்குப் பொருள் வழங்கியுள்ளது.

ஆனால் இந்த விஷயத்தில் ஒவ்வொரு புதிய புத்தகமும் நேரத்தை வீணடிப்பது அல்லது முந்தைய முயற்சியின் நகல் என்று அர்த்தமல்ல. ஒவ்வொரு புதிய புத்தகமும் அதன் ஆசிரியரின் தனிப்பட்ட முயற்சியாகும், அதன் சிக்கல்கள் மற்றும் தெளிவின்மைகள் விவரிக்க முடியாததாகத் தோன்றிய ஒரு விஷயத்தின் மீது புதிய வெளிச்சம் போடுகின்றன.

இந்த வகையான ஒரு புத்தகம் சொற்பொருள் துறையின் ஒட்டுமொத்த ஆய்வுக்கு முயற்சி செய்ய முடியாது ~ அல்லது குறைந்த பட்சம், அவ்வாறு செய்தால், மற்றவர்கள் பொருள் பற்றி என்ன நினைத்தார்கள் என்பதன் மேலோட்டமான தொகுப்பாக அது முடிவடையும். ஒரே விவேகமான போக்கானது, வனாந்தரத்தின் வழியாக ஒருவரின் சொந்த பாதையைப் பின்பற்றுவது, அவை இருக்கும் நன்கு முயற்சித்த பாதைகளைப் பயன்படுத்துதல், ஆனால் ஒருவரின் சொந்த பாதையை, தேவைப்படும் இடங்களில், அதிகம் அறியப்படாத பிரதேசத்திற்குள் வெல்லத் தயங்காமல். இந்த உணர்வில்தான் நான் இந்தப் புத்தகத்தை எழுதுகிறேன். மொழியியலின் ஒரு பிரிவாக நான் சொற்பொருளியல் பார்க்கிறேன், இது மொழியின் ஆய்வாகும் சொற்பொருள்: மொழியின் முறையான வடிவங்களுடன் முறையே கையாளும் தொடரியல் மற்றும் ஒலியியலுக்கு இணையான மற்றும் ஊடாடும் ஆய்வுப் பகுதியாகும். இவை ஒலியாக மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றன, தொடரியல் மற்றும் ஒலியியல் மொழியில் வெளிப்படுத்தும் சாத்தியக்கூறுகளின் கட்டமைப்பைப் படிக்கும் போது, சொற்பொருள்கள் வெளிப்படுத்தக்கூடிய அர்த்தங்களை ஆய்வு செய்கின்றன. சொற்பொருளியலை மொழியியலின் ஒரு அங்கமாகப் பார்ப்பது தற்காலத்தில் மிகவும் பயனுள்ள மற்றும் உற்சாகமான புறப்பாடு என்று உறுதியாகக் கூறலாம்.

இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, மொழியியல், மற்ற திசைகளில் வேகமாக வளரும் ஒழுக்கமாக இருந்தபோதிலும், தத்துவஞானி மற்றும் மானுடவியலாளருக்கு சொற்பொருளை கைவிட்டது. எவ்வாறாயினும், கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளில், சொற்பொருளியல் ஒரு குழப்பமான, பெரும்பாலும் கட்டமைக்கப்படாத அறிவுசார் மனிதர்கள் இல்லாத நிலமாக மொழியியலின் விளிம்புகளில் இருந்து விலகி, அதற்கு இணங்குவதற்கான போக்கு மேலும் மேலும் மையமாக உள்ளது. மொழியியல் ஆய்வுகளில் நிலை - பெரும்பாலான மக்கள் இப்போது ஒப்புக்கொள்ளும் நிலை, அது சரியானது. சொற்பொருள் மீதான செறிவு மொழியியலாளர்களிடமிருந்து மட்டுமல்ல,

மற்றவர்களிடமிருந்தும் வந்துள்ளது. [பொருளியலில் நாம் ஒரு அசாதாரணமான ஒழுங்குமுறை ஒன்றிணைவதைக் கண்டோம்; குறிப்பாக, தத்துவம் மற்றும் அறிவாற்றல் உளவியலின் நுட்பங்கள் மற்றும் விசாரணைகள், மொழியியல் ஆய்வுகளுக்கு உறுதியான அடித்தளத்தை அமைக்க உதவியுள்ளன.

மொழியியலே, மொழி எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதற்கான மொத்தக் கோட்பாட்டிற்குள் ஒரு ஒருங்கிணைந்த அங்கமாக பொருள் பற்றிய ஆய்வின் பார்வையுடன் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிலான பகுப்பாய்வுக் கடுமையையும் பொருளியல் பாடத்திற்குக் கொண்டு வந்துள்ளது. மொழியின் 'உள்ளடக்கம்' பக்கத்தை 'வெளிப்பாடு' பக்கத்தைக் குறிப்பிடாமல் படிப்பது இறுதியில் 'உள்ளடக்கம்' இல்லாமல் 'வெளிப்பாடு' பக்கத்தைப் படிப்பதை விட அர்த்தமற்றது - மொழியியலாளர்கள் ஒருமுறை முயற்சித்த ஒன்று. மற்றும் தரிசாகக் காணப்பட்டது.

ஒருங்கிணைந்த பார்வையின் பலம் என்னவென்றால், இது மொழியின் பிற அம்சங்களுடன் வெற்றிகரமாக நிரூபிக்கப்பட்ட பகுப்பாய்வு நுட்பங்களின் சொற்பொருளுக்கு மாற்றத்தை சாத்தியமாக்குகிறது. ஆனால் ஒரு திசையில் சொற்பொருளின் அடிவானத்தின் விரிவாக்கம் மற்றொரு திசையில் அதை மட்டுப்படுத்தியுள்ளது: இலக்கணம் மற்றும் ஒலியியல் ஆய்வில் உருவாக்கப்பட்ட துல்லியமான பகுப்பாய்வு முறைகள் பாரம்பரியமாக 'கருத்து' அல்லது 'அறிவாற்றல்' என்று அழைக்கப்படும் அர்த்தத்தின் பகுதிக்கு மட்டுமே பொருந்தும்; மற்ற பகுதிகள், 'உருவாக்கம்' அல்லது 'துணை' பொருளாக ஒன்றாக இணைக்கப்படலாம், ஓரளவு புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஏற்றத்தாழ்வை சரிசெய்ய உதவுவது எனது நோக்கங்களில் ஒன்றாகும்.

இந்த புத்தகம் இரண்டு பகுதிகளாக விழுகிறது, இவற்றுக்கு இடையே அத்தியாயம் 5 ('சொற்பொருள் அறிவியலா?') ஒரு பாலமாக செயல்படுகிறது. முதல் நான்கு அத்தியாயங்கள் "முன்கோட்பாட்டு"

பல தவறான மனப்பான்மைகள் மற்றும் சொற்பொருளியல் சார்ந்த அணுகுமுறைகளுக்கு இடையே கவனமான போக்கை வழிநடத்த முயற்சிப்பதன் மூலம், சொற்பொழிவு மற்றும் பொருள் தொடர்பான சிக்கல்களை ஆராய்வதன் மூலம், இந்த விஷயத்திற்கு பொதுவான நோக்குநிலையை வழங்க நான் தொடங்கினேன். நவீன வாழ்க்கையின்

பிரச்சினைகள். மனித மனதின் கருத்தியல் அமைப்பு (அத்தியாயம் 3) மற்றும் விளம்பரம் மற்றும் பிரச்சாரத்தின் 'மூலோபாய சொற்பொருள்' (அத்தியாயம் 4) போன்ற கேள்விகளுக்கு கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. அத்தியாயம் 6 முதல் இறுதி வரை, புத்தகம் பொருளின் மைய, அறிவாற்றல் அம்சத்தில் கவனம் செலுத்துகிறது மற்றும் நவீன மொழியியலில் வளர்ந்த கொள்கைகள் பற்றிய சொற்பொருள் கோட்பாட்டை முன்வைக்கிறது. புத்தகத்தின் இந்த பிந்தைய பகுதியில், ஒரு மொழியின் சொற்பொருள் அமைப்பு எவ்வாறு ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது பற்றிய விவரங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, 'ஒருவர் கொடுக்கப்பட்ட வார்த்தையின் சரியான வரையறையை எவ்வாறு வழங்குவது?

ஒலிப்புக்குறிகளின் அத்தகைய மற்றும் அத்தகைய வரிசை எவ்வாறு ஒரு பொருளைக் கொண்டுள்ளது என்பதை விளக்கும் விதிகளை எவ்வாறு எழுதுவது?' இது மிகவும் சிக்கலானதாகவும், சுருக்கமாகவும், சிக்கலாகவும் மாறும். இந்த மாதிரியான ஒரு அறிமுகப் புத்தகத்தில் செய்யக்கூடியது, சம்பந்தப்பட்ட பகுப்பாய்வு வகைகள் மற்றும் சொற்பொருள் விளக்கத்தின் சிக்கல்களுக்கு ஒரு தீர்வைக் காட்டிலும் மற்றொரு தீர்வைக் கடைப்பிடிக்க வழிவகுக்கும் காரணங்கள் பற்றிய யோசனையை வழங்குவதாகும்.

இது மனித தகவல்தொடர்பு பற்றிய அறிமுக விவாதத்தில் இருந்து கோட்பாட்டு சொற்பொருளின் அரிதான துறைக்கு கணிசமான முன்னேற்றம், மேலும் அடுத்த அத்தியாயங்களை அடையும் ஒவ்வொரு துண்டிக்கும் வாசகர்கள் 'கியர் மாற்றம்' மற்றும் சிரமத்தின் அதிகரிப்பு ஆகியவற்றைக் கவனிப்பார்கள், குறிப்பாக அத்தியாயங்கள் 8 இல். மற்றும் 12 முதல் 17 வரை, ஒரே புத்தகத்தில் இதுபோன்ற இரண்டு வெவ்வேறு வகையான விசாரணைகளை இணைக்க முயற்சிப்பதற்காக சிலர் என்னைக் குறை கூறலாம். ஆனால் இந்த முயற்சியை நியாயப்படுத்த முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன்: மொழியின் கருத்தியல்/தர்க்கரீதியான கட்டமைப்பைப் பற்றிய துல்லியமான புரிதலின் பின்னணியில் மட்டுமே தகவல்தொடர்புகளின் பொதுவான சிக்கல்களை முழுமையாகப் பாராட்ட முடியும் (அத்தியாயங்களில் பல புள்ளிகள் உள்ளன | முதல் 4 வரை நான் இன்னும் விரிவாக நம்பியிருக்கிறேன். விளக்கங்கள் பின்னர் புத்தகத்தில்); மாறாக, கோட்பாட்டு சொற்பொருள் தகவல்தொடர்பு நடைமுறை சிக்கல்களுடன் எளிதில் தொடர்பை இழக்கக்கூடும், மேலும் அது படிக்கும் விஷயத்தின் சற்றே சிதைந்த, எட்டியோலேட்டட் பார்வையால்

பாதிக்கப்படலாம் (தத்துவவாதிகளின் முறையான தர்க்கங்கள் இதற்கான நிகழ்வுகளை வழங்குகின்றன).

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், 'தூய்மையான' மற்றும் 'பயன்படுத்தப்பட்ட' சொற்பொருள்களை ஒன்றாகக் கொண்டுவர முயற்சிப்பதன் மூலம் நிறையப் பெறலாம் என்று உறுதியாக நம்புங்கள். 1930கள் மற்றும் 1940களில் சொற்பொருள் என்பது ஒரு சிந்தனைப் பள்ளியால் பிரபலப்படுத்தப்பட்டது - 'பொது சொற்பொருள்' - இது தகவல்தொடர்பு செயல்முறைகளின் ஆய்வு மனித மோதலைத் தீர்ப்பதில் நன்மைக்கான ஒரு சக்திவாய்ந்த சக்தியாக இருக்க முடியும் என்று கூறுகிறது. அல்லது தேசிய அளவில், இந்தக் குழுவைப் போன்ற நேர்மறையான கூற்றுகளைச் செய்ய நான் தயங்குவேன் (என் பார்வையில், இது ஒரு அப்பாவிமான பார்வையை எடுக்க முனைகிறது. மோதலின் காரணங்கள்), மொழியின் அறிவாற்றல் மற்றும் தகவல்தொடர்பு கட்டமைப்புகளை நாம் எவ்வளவு அதிகமாகப் புரிந்துகொள்கிறோமோ, அவ்வளவு சிறப்பாக, தகவல்தொடர்புகளில் உள்ள 'நோயியல்' அல்லது அழிவுகரமான கூறுகளை அடையாளம் கண்டு கட்டுப்படுத்த முடியும், மேலும் சிறப்பாக நாம் பாராட்ட முடியும் என்பது உண்மையாக இருக்க வேண்டும். மற்றும் இணக்கத்தை உருவாக்கும் சக்திகளை வளர்ப்பதற்கு.

கணிதம் அல்லது எந்த தூய அறிவியலைப் போன்றும் சில விஷயங்களில் சொற்பொருளின் முதன்மை முறையீடு அறிவார்ந்த ஒன்று என்பதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். புரிந்துணர்விற்காக புரிந்துணர்வை நாடிய பின்னரே, அந்த புரிதலை நல்ல நோக்கங்களுக்காக பயன்படுத்துவதில் அடங்கியுள்ள ஞானத்தை ஒருவர் பெற முடியும்.

1. அர்த்தத்தின் அர்த்தங்கள்

ஆக்டன் மற்றும் ரிச்சர்ட்ஸ் மற்றும் பிறகு

'meaning' என்ற வார்த்தையும், அதனுடன் தொடர்புடைய 'to mean' என்ற வினைச்சொல்லும் ஆங்கில மொழியில் மிகவும் சிறப்பாக விவாதிக்கக்கூடிய சொற்களாகும், மேலும் பொருண்மையியக் வல்லுநர்கள் 'அர்த்தத்தின் அர்த்தங்களை' முன்கூட்டியே அவசியமாகக் கருதி குழப்பத்தில் மிதமிஞ்சிய நேரத்தை செலவிடுவதாகத் தெரிகிறது. அவர்களின் பாடத்தின் ஆய்வுக்கு. சி.கே. ஆக்டன் மற்றும் ஐ.ஏ. ரிச்சர்ட்ஸ் ஆகியோர் 1923இல் வெளியிட்ட பொருண்மையியல் பற்றிய சிறந்த அறியப்பட்ட புத்தகம், Meaning of Meaning 'அர்த்தத்தின் அர்த்தம்' என்ற தலைப்பைக் கொண்டிருந்தது, மேலும் பக். 186~7இல் வெவ்வேறு கோட்பாடற்ற அல்லது கோட்பாட்டுத் தொடக்க புள்ளிகளை எடுத்துக்கொண்டு இச்சொல்லின் சொல்லின் இருபத்தி இரண்டு வரையறைவிளக்கங்கள் கொண்ட பட்டியலைக் கொண்டுள்ளது.

இங்கே, ஆர்வத்திற்காக, கொடுக்கப்பட்ட அர்த்தங்களின் தேர்வு:

ஒரு உள்ளார்ந்த பண்பு

அகராதியில் உள்ள ஒரு சொல்லுடன் இணைக்கப்பட்ட பிற சொற்கள்

ஒரு சொல்லின் அர்த்தம்

ஒரு அமைப்பில் எதற்கும் இடம்

நமது எதிர்கால அனுபவத்தில் ஒரு விஷயத்தின் நடைமுறை விளைவுகள்

ஒரு சின்னத்தின் பயனர் உண்மையில் குறிப்பிடுவது

ஒரு சின்னத்தைப் பயன்படுத்துபவர் எதைக் குறிப்பிட வேண்டியது

ஒரு சின்னத்தைப் பயன்படுத்துபவர் தன்னைக் குறிப்பிடுவதாக நம்புகிறார்

ஒரு சின்னத்தின் மொழிபெயர்ப்பாளர்

(அ) குறிக்கிறது

(ஆ) தன்னைக் குறிப்பிடுவதாக நம்புகிறார்

(c) பயனர் குறிப்பிடுவதாக நம்புகிறார்.

ஆக்டன் மற்றும் ரிச்சர்ட்ஸ், இந்தப் பட்டியலை முன்வைத்து, அர்த்தம் போன்ற அடிப்படைச் சொற்களில் உடன்பாடு இல்லாததால் குழப்பம் மற்றும் தவறான புரிதல் எவ்வாறு ஏற்படுகிறது என்பதைக் காட்ட முயன்றனர். ஆனால், (தங்கள் புத்தகம் மற்றும் பிற சேனல்கள் மூலம் பொதுமக்களின் கல்வியின் விளைவாக) 'சிந்தனையின் மீது மொழியின் தாக்கம் புரிந்து கொள்ளப்படும், மற்றும் மொழியியல் தவறான கருத்துக்களால் ஏற்பட்ட பேண்டம்கள் (Phantoms) அகற்றப்படும்' ஒரு நாளை அவர்கள் எதிர்பார்த்தனர்; இங்கிருந்து, வழி திறந்திருக்கும், அவர்கள் உணர்ந்தனர், 'அதிக பலனளிக்கும் விளக்க முறைகள் மற்றும் உரையாடல் கலையின் மூலம், பழக்கமான கற்கள் மற்றும் தேள்களை விட அதிகமானவற்றை தகவல்தொடர்பாளர்கள் அனுபவிக்க முடியும்'.

ஆக்டன் மற்றும் ரிச்சர்ட்ஸால் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தூய்மையான, கண்ணியமான உரையாடலின் ஒரு கற்பனாவாதத்தின் கண்கவர் காட்சியானது, சில விஷயங்களைப் பற்றிய அவர்களின் சொந்த விசித்திரமான பார்வையாகும், ஆனால் மற்ற பொருண்மையியல்

அறிஞர்கள் (குறிப்பாக 1933 இல் கோர்சிப்ஸ்கியின் அறிவியல் மற்றும் சாஸ்திரியால் தொடங்கப்பட்ட பொது பொருண்மையியல் இயக்கத்தின்) பார்த்துள்ளனர். நவீன சமுதாயத்தின் அனைத்து நோய்களுக்கும் சாத்தியமான சிகிச்சையாக அர்த்தம், சிந்தனை மற்றும் தகவல்தொடர்பு சிக்கல்களின் தீர்வு. மற்ற புலனாய்வாளர்களும், ஓக்டன் மற்றும் ரிச்சர்ட்ஸ் போன்றவர்கள், பொருண்மையியல் கருத்துகளைத் தெளிவுபடுத்துவதற்காக அறிவியலை நோக்கினர். ஆக்டன் மற்றும் ரிச்சர்ட்ஸ், 1923இல், அறிவியல் முன்னேற்றத்தில் போதுமான நம்பிக்கையை உணர்ந்தனர்:

கடந்த சில ஆண்டுகளில் உயிரியலில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்கள் மற்றும் நினைவாற்றல் மற்றும் மரபு சார்ந்த உளவியல் ஆய்வு ஆகியவை பொதுவாக அறிகுறிகளின் 'அர்த்தத்தை' சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி வைத்துள்ளன, மேலும் சிந்தனையும் மொழியும் ஒரே மாதிரியாக நடத்தப்பட வேண்டும் என்று இங்கே காட்டப்பட்டுள்ளது. (பக்கம் 249)

பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, ப்ளூம்ஃபீல்ட், இன் மொழியில் (Bloomfieldஇன் Language, 1933), போர்களுக்கு இடையில் வெளியிடப்பட்ட மொழி பற்றிய மிகவும் செல்வாக்கு மிக்க புத்தகம், அறிவியலின் முன்னோக்கி அணிவகுப்புக்கு இதேபோல் சொற்பொருள்களைத் தாக்கியது, ஆனால் சற்று வித்தியாசமான முக்கியத்துவத்துடன். மன நிகழ்வுகள் (சிந்தனை மற்றும் அடையாளப்படுத்தல்) பற்றிய அறிவியல் ஆய்வு அல்ல, அவர் பொருண்மையியல் அறிஞரின் பதில்களை வழங்குவதாகக் கண்டார், ஆனால் மொழி குறிப்பிடக்கூடிய அனைத்திற்கும் அறிவியல் வரையறை: இந்த அர்த்தம் இருக்கும்போது பேச்சு வடிவத்தின் பொருளை நாம் துல்லியமாக வரையறுக்க முடியும். நாம் விஞ்ஞான அறிவைக் கொண்டிருக்கும் சில விஷயங்களைச் செய்ய. நாம் கனிமங்களின் பெயர்களை வரையறுக்கலாம், எடுத்துக்காட்டாக, வேதியியல் மற்றும் கனிமவியல் அடிப்படையில், sa/t என்ற ஆங்கில வார்த்தையின் சாதாரண அர்த்தம் 'சோடியம் குளோரைடு (NaCl)', மற்றும் தாவரங்களின் பெயர்களை வரையறுக்கலாம் அல்லது தாவரவியல் அல்லது விலங்கியல் தொழில்நுட்ப சொற்கள் மூலம் விலங்குகள், ஆனால் காதல் அல்லது வெறுப்பு போன்ற சொற்களை வரையறுப்பதற்கான துல்லியமான வழிகள் எங்களிடம் இல்லை, இது துல்லியமாக வகைப்படுத்தப்படாத சூழ்நிலைகளைப் பற்றியது ~ மற்றும் இவை பெரும்பாலானவை. (Language/மொழி, பக். 139)

ப்ளம்ஃபீல்ட், ஆக்டன் மற்றும் ரிச்சர்ட்ஸை விட அறிவியலின் அதிசயங்களைப் பற்றி குறைவாகவே கொண்டிருந்தார். அவரது முடிவு, ஒரு அவநம்பிக்கையான குறிப்பை ஒலித்தது, இது அடுத்த இருபது ஆண்டுகளாக அமெரிக்காவில் பொருண்மையியலின் மெய்நிகர் மரணம்-அடிப்படையாக மாறியது: 'அர்த்தங்களின் அறிக்கை மொழி-ஆய்வில் பலவீனமான புள்ளியாகும், மேலும் அது அப்படியே இருக்கும். மனித அறிவு அதன் தற்போதைய நிலையைத் தாண்டி வெகுதூரம் முன்னேறும் வரை.' (பக். 140).

ப்ளம்ஃபீல்டின் வாதமானது அதன் தர்க்கரீதியான முனையத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டால், ப்ளம்ஃபீல்டின் வாதமானது ஒரு இறுதிக் காலகட்டத்தின் பார்வையைக் குறிக்கிறது, அப்போது எல்லாம் அதிகாரபூர்வமான அறிவியல் வரையறையை அளிக்கும், அல்லது எளிமையான வார்த்தைகளில், அறியப்பட வேண்டிய அனைத்தும் எல்லாவற்றையும் பற்றி அறியப்படும் - ஆக்டனின் மற்றும் ரிச்சர்ட்ஸை விட மாயையான ஒன்று. ஒரு உரையாடல் சொர்க்கத்தின் ரிச்சர்ட்ஸின் ஐடில். ப்ளம்ஃபீல்ட், 'ஒருங்கிணைந்த அறிவியல்' என்ற கருத்தில் ஆர்வம் இருந்த காலத்தில் எழுதிக் கொண்டிருந்தார் - அதாவது, இயற்பியல் முதல் உளவியல் வரை அனைத்து அறிவியலையும் ஒன்றாக இணைத்து, அறிவின் ஒரு பரந்த ஒற்றைக்கல்லாக - ஆனால் இதையும் அனுமதித்தார். மனித அறிவின் மொத்தக் குவிப்பு மற்றும் திடப்படுத்துதலுக்காக பொறுமையுடன் காத்திருக்கும் பொருண்மையியல் அறிஞரைப் பற்றிய அவரது படம், பின்னோக்கிப் பார்த்தால் அறிவியலின் இயல்பைப் பற்றிய ஒரு அப்பாவியான பார்வையில் தங்கியுள்ளது. ப்ளம்ஃபீல்டின் அணுகுமுறையில் மூன்று குறைபாடுகள் மறைந்திருந்தன.

முதலாவதாக, எந்த நேரத்திலும், அதே நிகழ்வின் போட்டி அறிவியல் கணக்குகள் உள்ளன. அவற்றில் எதை நாம் நமது செய்கிறோம்?

இரண்டாவது இடத்தில், ஒரு தொட்டியில் தண்ணீர் நிரப்பும் விதத்தில் விஞ்ஞானம் முன்னேறவில்லை - இது தொடர்ச்சியான திருத்தம் மற்றும் தெளிவுபடுத்தலின் மூலம் முன்னேறுகிறது, இது அதிக தெளிவு மற்றும் புரிதலின் ஆழத்திற்கு வழிவகுக்கிறது. விஞ்ஞான அறிக்கைகள் இயல்பாகவே தற்காலிகமானவை என்பதால், அன்பு மற்றும் வெறுப்பு போன்ற வார்த்தைகளை பாதுகாப்பாக வரையறுக்கும் வகையில், மேலும் குறிப்பிடத்தக்க சீர்திருத்தங்கள் எதுவும் வரப்போவதில்லை என்று

அனைவரும் போதுமான நம்பிக்கையுடன் இருக்கும் காலத்தை முன்கூட்டியே பார்ப்பது கடினம்.

மூன்றாவதாக, உப்பு = NaCl போன்ற ஒரு அறிவியல் சூத்திரத்தின் அடிப்படையில் ஒரு வரையறை, ஒரு மொழியியல் குறியீடுகளை மற்றொன்றுக்கு மாற்றுகிறது, மேலும் பொருண்மையியல் விளக்கத்தின் பணியை ஒரு படி மேலே தள்ளி வைக்கிறது. அன்றாட மொழியைப் போலவே அறிவியல் மொழிக்கும் அர்த்தம் இருப்பதாகக் கருதினால், 'NaCl' என்பதன் பொருளை வரையறுப்பதில் நாம் சிக்கலை எதிர்கொள்கிறோம்; மேலும் இதை நாம் இன்னும் துல்லியமான அல்லது தகவல் தரும் அறிவியல் சூத்திரத்துடன் மாற்றினால்வரையறைக்கு தேர்வு, அதே பிரச்சனை அதிலும் எழும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அர்த்தத்தை கண்டுபிடிப்பதற்கான ப்ளூம்ஃபீல்டின் செய்முறையானது எல்லையற்ற பின்னடைவின் பாதையில் செல்கிறது; இது நடைமுறையில் மட்டுமல்ல, தர்க்கரீதியான அடிப்படையிலும் முட்டுக்கட்டையாக மாறிவிடும்.

ஆக்டன் மற்றும் ரிச்சர்ட்ஸ் மற்றும் ப்ளூம்ஃபீல்டின் அர்த்தத்திற்கான அணுகுமுறைகளின் சிக்கல்கள் முக்கியமாக மற்ற அறிவியல் துறைகளின் அடிப்படையில் பொருண்மையியலை விளக்குவதற்கான உறுதியிலிருந்து எழுகின்றன. ஓக்டன் மற்றும் ரிச்சர்ட்ஸைத் தொந்தரவு செய்த இந்த வார்த்தையின் வெளித்தோற்றமான மயக்கத்திற்கு/தெளிவின்மைக்கு ஒரே ஆதாரம் இருப்பதாக ஒருவர் வாதிடலாம். நிச்சயமாக, அவர்களால் வழங்கப்பட்ட இருபத்தி இரண்டு வரையறைகளில் பெரும்பாலானவை (ப. | மேலே காட்டப்பட்டுள்ள எடுத்துக்காட்டுகள்) தத்துவவாதிகள், உளவியலாளர்கள், தத்துவவியலாளர்கள், இலக்கிய விமர்சகர்கள் மற்றும் பிற நிபுணர்களின் தொழில்நுட்ப வரையறைகளின் ஆசிரியர்களின் சொற்கள் ஆகும்; மேலும் இந்த வரையறைகளுக்கு இடையே உள்ள முரண்பாடுகள் ஒவ்வொரு நிபுணரின் தேவை அல்லது அவரது சொந்தத் துறையின் தேவைகளுக்குப் பொருள் பற்றிய ஆய்வைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளும் விருப்பத்தின் அடிப்படையில் விளக்கக்கூடியவை. எனவே ஒரு தத்துவஞானி தனது நோக்கங்களுக்காக, உண்மை மற்றும் பொய்யின் அடிப்படையில் அர்த்தத்தை வரையறுக்கலாம்: தூண்டுதல் மற்றும் பதில் அடிப்படையில் ஒரு நடத்தை உளவியலாளர்; வாசகரின் பதிலின் அடிப்படையில் ஒரு இலக்கிய விமர்சகர்; மற்றும் பல. இயற்கையாகவே போதுமானது, அவற்றின் வரையறைகள், பல்வேறு குறிப்புச் சட்டங்களிலிருந்து உருவாகின்றன, அவை பொதுவானவை அல்ல.

தொடர்புடைய துறைகளில் படிப்பது பொருண்மையியல் மாணவருக்கு நுண்ணறிவை அளிக்கும் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளும் அதே வேளையில், பொருண்மையியல் ஏன் வெளிப்புறக் கருத்தில் சார்ந்து இருக்க வேண்டும் என்று பலர் ஆச்சரியப்படுவார்கள். உண்மையில், பொருண்மையியலை வேறு இடத்திலிருந்து கடன் வாங்குவதற்குப் பதிலாக, அதன் சொந்தக் குறிப்புக்கு தகுதியானதாகக் கருதத் தொடங்கியவுடன், கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளில் அதன் வளர்ச்சியில் இருந்த பல சிரமங்களை அகற்றுவோம். ஒரு தன்னாட்சி ஒழுக்கம் பதில்களுடன் அல்ல, கேள்விகளுடன் தொடங்குகிறது. பொருண்மையியல் கோட்பாட்டை அமைப்பதன் முழுப் புள்ளியும் பொருளின் 'வரையறை' வழங்குவதாகும் - அதாவது பொருளின் தன்மையின் முறையான கணக்கு. இந்த விஷயத்தைப் பற்றி விவாதிக்கத் தொடங்குவதற்கு முன், அர்த்தத்தின் வரையறையைக் கோருவது, வேறு சில கருத்துக்களைக் கையாள வலியுறுத்துவதாகும், எ.கா. தூண்டுதல் மற்றும் பதில், சில அர்த்தத்தில் மிகவும் அடிப்படை மற்றும் மிகவும் முக்கியமானது. ஒரு இயற்பியலாளர் 'நேரம்', 'வெப்பம்', 'நிறம்', 'அணு' போன்ற கருத்துக்களை அவற்றின் பண்புகளை ஆராயத் தொடங்குவதற்கு முன் வரையறுக்க வேண்டியதில்லை. மாறாக, வரையறைகள், தேவைப்பட்டால், ஆய்வில் இருந்தே வெளிப்படும்.

இந்த பொதுவானது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவுடன், ஆக்டன் மற்றும் ரிச்சர்ட்ஸை மிகவும் ஆக்கிரமித்த அர்த்தத்தை எவ்வாறு வரையறுப்பது என்ற கேள்வி அதன் உண்மையான நிறத்தில் சிவப்பு ஹெர்ரிங் போல காணப்படுகிறது.

பொருண்மையியலின் ஒரு மொழியியல் தொடக்கப் புள்ளி

பொருள் பற்றிய ஆய்வு மற்ற துறைகளுக்கு அடிபணியாமல் இருக்க வேண்டும் என்று வாதிட்டு, இதுவரை நான் நிலத்தை அழிக்க முயற்சித்தேன். இது இயற்கையாகவே சவாலுக்கு இட்டுச் செல்கிறது: 'பின்னர் எப்படி அர்த்தம் படிக்க வேண்டும்?

பொருள் கோட்பாட்டை அமைப்பதில் நாம் என்ன வகையான கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்க முயற்சிக்க வேண்டும்? என்ன கொள்கைகள் அதன் அடித்தளத்தை அமைக்க வேண்டும்?

பொருண்மையலுக்கான நவீன மொழியியல் அணுகுமுறையின் முக்கிய குறிப்புகளில் ஒன்று, மொழியிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது: சென்ட் = ஒரு

டாலரில் நூறில் ஒரு பங்கு அல்லது உப்பு = NaCl போன்ற சமன்பாடு என்பது மொழிக்கு வெளியில் உள்ள ஏதாவது ஒரு மொழியியல் அடையாளத்தை பொருத்துவது அல்ல; இது இரண்டு மொழியியல் வெளிப்பாடுகளுக்கு இடையிலான கடிதப் பரிமாற்றமாகும், இது 'ஒரே அர்த்தம்' கொண்டதாகக் கூறப்படுகிறது. மொழியல்லாதவற்றின் அடிப்படையில் மொழியியல் நிகழ்வுகளின் விளக்கத்தைத் தேடுவது கதவுகளோ ஜன்னல்களோ இல்லாத அறையிலிருந்து வெளியேறுவதற்கான தேடலைப் போலவே வீண், ஏனெனில் 'விளக்கம்' என்ற வார்த்தையே மொழியில் ஒரு கூற்றைக் குறிக்கிறது. அப்படியானால், அறைக்குள் என்ன இருக்கிறது என்பதை ஆராய்வதில் திருப்தியடைவதே நமது தீர்வு: மொழிக்குள் உள்ள உறவுகளைப் படிப்பது, அதாவது பாராபிரேஸ் அல்லது ஒத்த சொற்கள் (இரண்டு சொற்களும் தோராயமாக 'அர்த்தத்தின் ஒற்றுமை' என்று பொருள்படும்).

பொழிப்புரை மற்றும் முறையான ஆய்வுக்கு திறன் கொண்ட வேறு சில அர்த்த உறவுகள் கீழே விளக்கப்பட்டுள்ளன. உள்நோக்கம் மற்றும் முன்கணிப்பு ஆகியவை ஒரு சொல்லுக்கும் மற்றொன்றுக்கும் இடையில் பொருள் சார்ந்து வைத்திருக்கும் வகைகளாகும்; தர்க்கரீதியான முரண்பாடானது, சொற்களுக்கு இடையே உள்ள ஒரு வகையான பொருண்மைசார் முரண்பாடு ஆகும்.

1. X: The defects of the plan were obvious

திட்டத்தின் குறைபாடுகள் தெளிவாக இருந்தன

1S A PARAPHRASE OF Y: The demerits of the scheme were evident.

Yயின் பெயர்ப்புரை): திட்டத்தின் குறைபாடுகள் தெளிவாகத் தெரிந்தன.

2, X: The earth goes round the sun

பூமி சூரியனைச் சுற்றி வருகிறது

ENTAILS Y: The earth moves

Y-ஐ உட்படுத்தும்): பூமி நகர்கிறது.

3. X: John's son is called Marcus

ஜானின் மகன் மார்கஸ் என்று அழைக்கப்படுகிறார்

PRESUPPOSES Y: John has a son.

Y-ஐ முற்கோள் செய்யும்: ஜானுக்கு ஒரு மகன் இருக்கிறான்.

4, X: The earth goes round the sun

பூமி சூரியனைச் சுற்றி வருகிறது

IS INCONSISTENT WITH Y: The earth is stationary.

Y உடன் முரண்படுகிறது. பூமி நிலையானது.

இவை X மற்றும் Y ஆகிய இரண்டு கூற்றுகளுக்கு இடையே உள்ள சில அர்த்த உறவுகளாகும், ஒரு பொருண்மையியல் கோட்பாடு லாபகரமாக விளக்க முயற்சி செய்யலாம்: இவற்றையும் மற்றவற்றையும் நாம் பின்னர் மிகவும் கவனமாகப் பார்ப்போம் (பக். 73-82).

பொருண்மையியலுக்கு இன்றைய பல மொழியியல் அணுகுமுறைகளுக்கு அடிப்படையான இரண்டாவது கொள்கை, ஒரு மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவரின் மொழியியல் திறனின் (linguistic competence) விளக்கமாக மொழிப் படிப்பின் பணியைப் பார்க்கிறது; அதாவது, கொடுக்கப்பட்ட மொழியை 'தெரிந்தால்' ஒரு நபர் வைத்திருக்க வேண்டிய மன சாதனத்தைக் குறிப்பிடும் விதிகள் மற்றும் கட்டமைப்புகளை வழங்குதல். மொழியின் சொற்பொருள் முடிவிற்குப் பொருந்தும், இது ஒரு கேள்விக்கு வழிவகுக்கிறது, ஒரு சொல், ஒரு வாக்கியம் போன்றவற்றின் பொருளை அறிவது என்ன? மாறாக "என்ன அர்த்தம்?" அத்தகைய அறிவுக்கான சான்றுகளில், மேலே உள்ள 1~4 போன்ற சொற்பொருள் உறவுகளை அங்கீகரிப்பதும் அடங்கும்.

ஒரு நபர் ஒரு மொழியின் பொருண்மையியலை அறிந்திருக்கிறார் என்பதற்கான மற்றொரு வகை சான்று, சில கூற்றுகள் அல்லது வெளிப்பாடுகள், அவை சம்பந்தப்பட்ட மொழியின் இலக்கண விதிகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்தாலும், 'பொருளற்றவை' ('unsemantic'), அதாவது அர்த்தத்தின் பார்வையில் அவை மாறுபட்ட அல்லது முரணான என்ற பொருளில் உள்ளன.. அத்தகைய ஒரு வினோதமானது ஒரு கூறியதுகூறல் (tautology) அல்லது ஒரு கூற்று அதன் அர்த்தத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமே உண்மையாக இருக்க வேண்டும், அதாவது:

Monday came before the day which followed it.

திங்கள் அதைத் தொடர்ந்து வந்த நாளுக்கு முன் வந்தது.

இதுபோன்ற அறிக்கைகளை (statements) வெளியிடுவதற்கு நமக்கு அரிதாகவே சந்தர்ப்பம் உள்ளது, ஏனெனில் (பழக்கமில்லாத மொழியியல் பயன்பாட்டை நாம் விளக்குவதைத் தவிர) அவை கேட்பவருக்கு முன்பு தெரியாத எதையும் கூறுகின்றன, மேலும் அவை தகவல்தொடர்பு ரீதியாக காலியாக உள்ளன. ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மையின் எதிர் பக்கத்தில் முரண்பாடுகள் (contradictions) உள்ளன. அல்லது அர்த்தத்தின் அடிப்படையில் தவறான அறிக்கைகள்:

Everything I like I dislike

நான் விரும்பும் அனைத்தும் எனக்குப் பிடிக்காதவை.

My brother had the toothache in his toe.

என் தம்பிக்கு கால் விரலில் பல் வலி இருந்தது.

இவை தடுமாற்றங்களை விட மிகவும் உறுதியானவை: அவை வெறும் தகவல் இல்லாதவை அல்ல, ஆனால் முற்றிலும் முட்டாள்தனமானவை. கொடுக்கப்பட்ட மொழி என்றால் என்ன என்பதை வரையறுப்பதில், அந்த மொழிக்குள் எந்த வாக்கியங்கள் ஏற்கத்தக்கவை, எது இல்லை என்பதைக் குறிப்பிடுவதில், அதாவது மொழியின் விதிகளுக்குள் சாத்தியம் மற்றும் சாத்தியமற்றது என்ற எல்லைகளைக் குறிப்பதில் நவீன மொழியியல் கவனம் செலுத்துகிறது. இது இயற்கையாகவே 'இலக்கண' மற்றும் 'இலக்கணமற்ற' வாக்கியங்களுக்கு இடையில் பாகுபாடு காண்பதற்கான சொந்த பேச்சாளரின் திறனைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்துள்ளது, மேலும் அர்த்தமுள்ள வாக்கியங்களிலிருந்து சொற்பொருள் ஒற்றைப்படை வாக்கியங்களை வேறுபடுத்தும் திறன் என்று நாம் கூறினால், இந்த அர்த்தத்தில் நாம் ஈர்க்கும் திறன் இது. அவரது மொழியில் அர்த்த விதிகள் பற்றிய அவரது அறிவின் வெளிப்பாடாகும்.

பொருண்மையியல் அடிப்படையில் முரணான அல்லது மாறுபட்ட வாக்கியங்கள் முரண்பாடுகள் மற்றும் மிகைமைகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, தர்க்கரீதியாக ஒரே ஒரு

பதிலை (ஆம் அல்லது இல்லை) அனுமதிக்கும் கேள்விகள் உள்ளன, எனவே கேட்க வேண்டிய அவசியமில்லை:

உங்கள் தாய்க்கு மகன்கள் அல்லது மகள்கள் இருக்கிறார்களா? பதிலளிக்க முடியாத வாக்கியங்களும் உள்ளன, ஏனென்றால் அவை அபத்தமான முன்கணிப்புகளைக் கொண்டுள்ளன: தன் விதவையைக் கொன்றவன் எப்படித் தண்டிக்கப் பட்டான் தெரியுமா? இந்த வகையான விசித்திரமானது, குழந்தைகள் ஒரு வகையான வாய்மொழி விளையாட்டில் ஈடுபடும் 'சிக்கல்-பேச்சு' அல்லது முட்டாள்தனமான ரிக்மரோல்களை நினைவூட்டுகிறது:

I went to the pictures tomorrow

நான் நாளை படங்களுக்கு சென்றேன்.

I took a front seat at the back

நான் பின்னால் ஒரு முன் இருக்கையை எடுத்துக்கொண்டேன்.

I fell from the pit to the gallery

குழியிலிருந்து கேலரியில் விழுந்தேன்.

And broke a front bone in my back.

மேலும் என் முதுகில் ஒரு முன் எலும்பு உடைந்தது.

A lady she gave me some chocolate,

ஒரு பெண் எனக்கு சாக்லேட் கொடுத்தாள்.

Take it and gave it her back.

அதை எடுத்து அவளிடம் திருப்பிக் கொடு.

I phoned for a taxi and walked it,

நான் ஒரு டாக்ஸிக்கு போன் செய்து அதை நடந்தேன்,

And that's why I never came back.

அதனால்தான் நான் திரும்பி வரவில்லை.

(Opie, The Lore and Language of Schoolchildren, பக்கம் 25)

அர்த்தம்-முழுமையின் எல்லைகளை வெவ்வுதில் குழந்தைகளின் இயற்கையான ஈர்ப்பு காணப்படுகிறது. என்பது அந்த 'உள்ளுணர்வுப் பிடிப்பின்' அர்த்தத்தின் அறிகுறிகளில் கணக்கிடப்படலாம், அல்லது மொழியியலாளர் அதை அழைப்பது போல் ஒரு மொழி பேசுபவர்களால் பகிர்ந்து கொள்ளப்படும் பொருண்மையியச்சார் திறன் (SEMANTIC COMPETENCE).

மொழி மற்றும் 'உண்மையான உலகம்' Language and the 'Real World'

ஆனால், மொழியியலாளர்களுக்கு தத்துவஞானியைப் பொறுத்தவரை, விவேகத்திற்கும் முட்டாள்தனத்திற்கும் இடையில் எல்லையை வரைவதில் ஒரு முக்கியமான சிரமம் உள்ளது, ஆனால் மொழி மற்றும் பொருள் பற்றி நாம் அறிந்தவற்றுடன் முரண்படும் முட்டாள்தனத்திற்கும், வரும் முட்டாள்தனத்திற்கும் இடையில் உள்ளது. 'உண்மையான உலகம்' பற்றி நாம் அறிந்தவற்றுடன் முரண்படுவதிலிருந்து. ஆங்கிலத்தில் பேசுபவரைப் பற்றிக் கூறினால்

(1) My uncle always sleeps standing on one toe

என் மாமா எப்போதும் ஒரு கால்விரலில் நின்று தூங்குவார்

he might exclaim: "But that can't be true! No one can sleep like that!"

அவர் கூச்சலிடலாம்: "ஆனால் அது உண்மையாக இருக்க முடியாது! அப்படியாரும் தூங்க முடியாது!"

முரண்பாட்டை எதிர்கொண்டால் அவர் கூறுவதைப் போலவே அவரது பதில் இருக்கும்

(2) My uncle always sleeps awake.

என் மாமா எப்போதும் விழித்திருந்து தூங்குவார்.

மேலே உள்ள (1) மற்றும் (2)க்கு இடையில் உணரப்பட்ட வேறுபாடு, அவற்றைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சிப்பதில் நாம் பின்பற்றும் வெவ்வேறு உத்திகளில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. மனித மனம் உணர்வின் வெற்றிடத்தை வெறுக்கிறது என்பது பொருளியலின் மறுக்க முடியாத கொள்கையாகத் தெரிகிறது; எனவே அபத்தமான வாக்கியங்களை

எதிர்கொள்ளும் ஆங்கிலம் பேசுபவர், அவற்றை அர்த்தமுள்ளதாக முழுமையாகப் படிக்க தனது வியாக்கியானப் பீடத்தை மிகவும் சிரமப்படுத்துவார். (1), என் மாமா எப்போதும் ஒரு கால்விரலில் நின்று தூங்குகிறார், இரண்டு விளக்க உத்திகள் சாத்தியமாகத் தெரிகிறது. முதலாவதாக, ஒரு விரலில் தூங்குவது அல்லது நிற்பது என்பது புதிய அல்லது அசாதாரணமான அர்த்தத்தில் புரிந்து கொள்ளப்படும் அர்த்தத்தை மாற்றுவதாகக் கருதுவது. உதாரணமாக, ஒரு கால்விரலில் நிற்பது ஒரு மிகைப்படுத்தப்பட்ட அல்லது மிகைப்படுத்தப்பட்ட மாற்றாக "தலைகீழாய்" அல்லது "வித்தியாசமான தோரணையில்" எடுத்துக்கொள்ளப்படலாம். இரண்டாவது உத்தி, சில அதிசயமான, முன்னோடியில்லாத சூழ்நிலையை கற்பனை செய்வது (எ.கா. மாமா யோகாவின் இதுவரை நடைமுறைப்படுத்தப்படாத பதிப்பில் பயிற்சிக்கு உட்படுத்தப்பட்டது) அதில் இந்த அறிக்கை உண்மையாக இருக்கலாம். (2) என் மாமா எப்பொழுதும் விழித்திருந்து தூங்குவார், இருப்பினும், அர்த்தத்தை மாற்றுவதற்கான முதல் உத்தியை மட்டுமே பயன்படுத்த முடியும்: இங்கே தீர்வு, 'தூங்குவதற்கும்' 'விழிப்பிற்கும்' இடையே உள்ள பொருண்மையியல்சார் மோதலை (எடுத்துக்காட்டாக) புரிந்துகொள்வதன் மூலம் தீர்க்க வேண்டும். ஒரு உருவக வழி 'ஒரு தூக்கம் போல் நடந்து கொள்கிறது'. ஒரு உண்மையான அபத்தமானது, அது உண்மையாக இருக்கக்கூடிய சாத்தியமான உலகத்தின் (ஒருவேளை ஒரு கனவு உலகம் அல்லது கற்பனை உலகம்) கருத்தாக்கத்திற்கு ஒருவரின் கற்பனையை விரிவுபடுத்துவதன் மூலம் உணரக்கூடியதாக மாற்ற முடியும். ஒரு தர்க்கரீதியான முரண்பாடு மறுபுறம் ஒரு மொழியியல் அபத்தம், இது அர்த்தமுள்ளதாக்கப்பட வேண்டுமென்றால், மேலே (b) கீழ் விவரிக்கப்பட்டுள்ள சாத்தியமற்ற சூழ்ச்சியைப் போலவே, ஒரு மொழியியல் தீர்வு, 'மொழி விளையாட்டின் விதிகளை சேதப்படுத்துதல்' தேவைப்படுகிறது. கால்பந்து விதிகளை மீண்டும் எழுத வேண்டும்.

ஒருபுறம் மொழி ('தர்க்கம்' உட்பட) மற்றும் மறுபுறம் உண்மை அல்லது 'உண்மையான உலகம்' அறிவு ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான வேறுபாடு இயல் 2 (பக். 12-13) இல் மேலும் ஆராயப்படும், மேலும் இயல் 11 இல் மேலும் ஆராய்வோம். பொருள் பரிமாற்றம் பற்றிய கருத்து, மற்றும் வால் அர்த்தத்தில் பார்க்க, அது ஒரு 'மொழியை சேதப்படுத்துதல்'. இந்த கட்டத்தில், அத்தகைய வேறுபாடு இருப்பதாக உணரப்படுகிறது, ஆனால் ஒரு மொழியியலாளர் அல்லது தத்துவஞானி அதை நியாயப்படுத்துவது

அல்லது தனிப்பட்ட நிகழ்வுகளில் ஒரு கோடு எப்படி வரைய வேண்டும் என்று பரிந்துரைப்பது எளிதானது அல்ல என்பதைக் கவனத்தில் கொள்வோம். ஆயினும்கூட, நடைமுறைக் கருத்தாய்வுகள், வேறு இல்லையென்றால், அத்தகைய வேறுபாட்டைச் செய்ய நம்மைத் தூண்டுகிறது, இல்லையெனில் செய்ய வேண்டியது சொற்பொருள்களின் களத்தை விரிவுபடுத்துவதாகும் (புனம்ஃபீல்ட் மறைமுகமாக விரிவுபடுத்தியது போல) நாம் வாழும் பிரபஞ்சம். இந்த வேறுபாட்டை அத்தியாயம் 5ல் (பக். 82-6) இன்னும் விமர்சன ரீதியாகப் பார்ப்போம்.

சுருக்கம்

இப்பகுதியில் பொருள் ஆய்வு பற்றி மூன்று முக்கிய குறிப்புகள் செய்ய முயற்சிக்கப்பட்டுள்ளது:

- 1, மொழியின் அறிவியலைத் தவிர வேறு அறிவியல் விதிமுறைகளுக்குக் குறைப்பதன் மூலம் அர்த்தத்தை வரையறுப்பது தவறு என்று: எ.கா. உளவியல் அல்லது வேதியியலின் விதிமுறைகளுக்கு.
- 2, அந்த அர்த்தத்தை அதன் சொந்த உரிமையில் ஒரு மொழியியல் நிகழ்வாகப் படிக்கலாம், 'வெளி மொழியாக' அல்ல. இதன் பொருள் என்னவென்றால், 'ஒரு மொழியை அறிவது' என்றால் என்ன என்பதை சொற்பொருள் ரீதியாக ஆராய்வோம், எ.கா. வாக்கியங்களுக்கிடையேயான அர்த்த உறவுகளை அங்கீகரிப்பதிலும், எந்த வாக்கியங்கள் அர்த்தமுள்ளவை மற்றும் இல்லாதவை என்பதை அங்கீகரிப்பதிலும் என்ன சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய.
3. அந்த புள்ளி (2) 'மொழி அறிவு' மற்றும் 'உண்மையான உலகின் அறிவு' ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

2. ஏழு வகையான பொருள் Seven Types of Meaning

பொருண்மையியல் 'மொழியால் தெரிவிக்கப்படும் அனைத்தும்' என்ற பரந்த பொருளில் பொருள் பற்றிய ஆய்வைத் தொடர சிலர் விரும்புவார்கள்; மற்றவர்கள் (அவர்களில் பொது மொழியியலின் கட்டமைப்பிற்குள் உள்ள பல நவீன எழுத்தாளர்கள்) அதை நடைமுறையில் தர்க்கரீதியான அல்லது கருத்தியல் அர்த்தத்தை இயல் 1 இல் விவாதிக்கப்பட்ட பொருளில் ஆய்வு செய்ய வரம்பிடுகின்றனர். முந்தைய, பரந்த அர்த்தத்தில் உள்ள பொருண்மையியல் மீண்டும் ஒரு வெற்றிடத்திற்கு நம்மை இட்டுச் செல்லலாம், அதில் இருந்து ப்ளூம்ஃபீல்ட் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய சந்தேகங்களுடன் பின்வாங்கினார் ~ மனித அறிவு அல்லது நம்பிக்கையின் பொருளாக இருக்கும் அனைத்து விவரிப்புகளும். மறுபுறம், அர்த்தங்களின் வகைகளை கவனமாக வேறுபடுத்துவதன் மூலம், அவை அனைத்தும் மொழியியல் தகவல்தொடர்புகளின் மொத்த கூட்டு விளைவுடன் எவ்வாறு பொருந்துகின்றன என்பதைக் காட்டலாம், மேலும் ஒரு வகைக்கு பொருத்தமான ஆய்வு முறைகள் மற்றொரு வகைக்கு எவ்வாறு பொருந்தாது என்பதைக் காட்டலாம்.

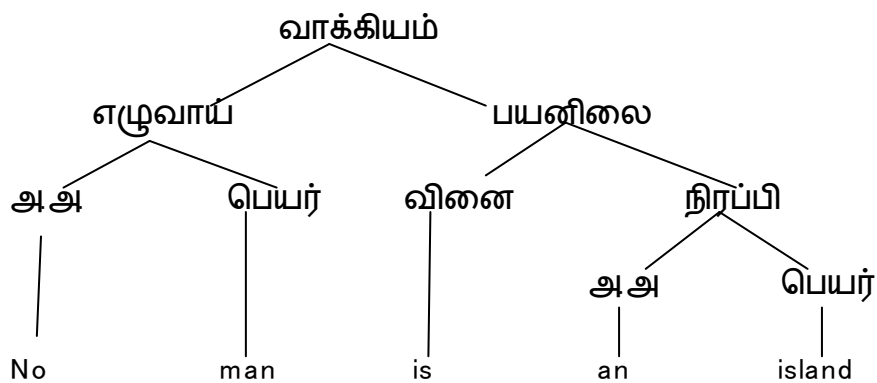
இந்த அடிப்படையில், நாம் 'அர்த்தத்தை' அதன் பரந்த அர்த்தத்தில் ஏழு வெவ்வேறு பொருட்களாக உடைக்கலாம், அதில் தர்க்கரீதியான அர்த்தத்திற்கு அல்லது கருத்துரு பொருளுக்கு (நாம் அதை அவ்வாறு அழைக்க விரும்புகிறோம்) முதன்மையான முக்கியத்துவத்தை தரலாம், இது 'பொருள்சார் திறன்' ('semantic competence') தொடர்பாக நாம்முன்பு விவாதித்த அர்த்தத்தின் வகை. நாம் கருத்தில் கொள்ளவிருக்கும் பிற ஆறு வகைகளானது, உணர் பொருள் (connotative meaning), சமூகப் பொருள் (social meaning), தாக்கப் பொருள் (affective meaning), பிரதிபலித்த பொருள் (reflected meaning), தொகைப் பொருள் (collocative meaning) மற்றும் கருப்பொருள் பொருள் (thematic meaning).

கருத்துருசார் பொருள் (Conceptual Meaning)

கருத்துருசார் பொருள் (conceptual Meaning) (சில நேரங்களில் 'குறிப்பொருள்' அல்லது 'புலனறிவுப்' பொருள் ('cognitive' meaning) என அழைக்கப்படுகிறது) மொழியியல் தகவல்தொடர்புகளில் மையக் காரணியாகப் பரவலாகக் கருதப்படுகிறது, மேலும் இது பிற வகை அர்த்தங்களின் வகையில் மொழியின் அத்தியாவசிய செயல்பாட்டிற்கு ஒருங்கிணைந்ததாகக் காட்டப்படலாம். இல்லை (மொழியியல் தொடர்புகளின் ஒவ்வொரு

செயலிலும் கருதுருசார் பொருள் மிக முக்கியமான உறுப்பு என்று சொல்ல முடியாது). கருத்துருசார் அர்த்தத்திற்கு முன்னுரிமை வழங்குவதற்கான நமது முக்கிய காரணம் என்னவென்றால், இது ஒரு வகையான சிக்கலான மற்றும் அதிநவீன அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது, இது மொழியின் தொடரியல் மற்றும் ஒலியியல் நிலைகளில் ஒத்த அமைப்புடன் ஒப்பிடலாம். குறிப்பாக, நாம் அனைத்து மொழியியல் அமைப்புகளின் அடிப்படையிலும் உள்ளதாகத் தோன்றும் இரண்டு கட்டமைப்புக் கொள்கைகளை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறது: முரண்பாட்டின் கொள்கை மற்றும் கட்டமைப்பின் கொள்கை. ஒலியியலில் ஒலிகளின் வகைப்பாட்டிற்கு முரண்பாடான அம்சங்கள் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன, எடுத்துக்காட்டாக, ஒலிக்கு நாம் பயன்படுத்தும் எந்த புலக்குறிப்புகளும்/லேபிளும் அதை நேர்மறையாக வரையறுக்கிறது, அது என்ன அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது, மேலும் எதிர்மறையாக உட்குறிப்பு, எந்த அம்சங்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை. எனவே, ஒலிப்புக் குறியீடு /b/ என்பது முரண்பட்ட பண்புக்கூறுகளின் தொகுப்பாக விளக்கப்படலாம் + ஈரிதழ், + குரல், +நிறுத்தம், - மூக்கு: ஒரு மொழியின் தனித்துவமான ஒலிகள் அல்லது ஒலிப்புகள் ஈரிணை அடிப்படையில் அடையாளம் காணக்கூடியவை, அல்லது பெரும்பாலும் ஈரிணை, முரண்பாடுகள். இதேபோல், ஒரு மொழியின் கருத்துரு அர்த்தங்கள் முரண்பட்ட பண்புக்கூறுகளின் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்யப்படலாம், எனவே (எடுத்துக்காட்டாக) woman/பெண் என்ற சொல்லின் பொருளை +மனிதன், - ஆண், + வயது வந்தோர் என குறிப்பிடலாம். இது + மனிதர், + ஆண், - வயது வந்தோர் வரையறுக்கப்பட்டும் 'பையன்/boy, 'என்பதிலிருந்து வேறுபடும் (பக். 90 ஐப் பார்க்கவும்).

இரண்டாவது கோட்பாடு, கட்டமைப்பின் கொள்கை, சிறிய அலகுகளிலிருந்து பெரிய மொழியியல் அலகுகள் கட்டமைக்கப்படுகின்றன; அல்லது - எதிர்க் கண்ணோட்டத்தில் இருந்து பார்க்கும்போது, ஒரு வாக்கியத்தை அதன் தொகுதிப் பகுதிகளாக, அதன் உடனடி அங்கங்களில் இருந்து அதன் இறுதிக் கூறுகள் அல்லது மிகச்சிறிய தொடரியல் கூறுகளுக்கு நகர்த்த முடியும். மொழியின் அமைப்பின் இந்த அம்சம் பெரும்பாலும் ஒரு கிளை-வரைபடத்தில் (tree-diagram) காட்சி கொடுக்கப்படுகிறது:

அல்லது அதை அடைப்புக்குறி மூலம் குறிப்பிடலாம்:

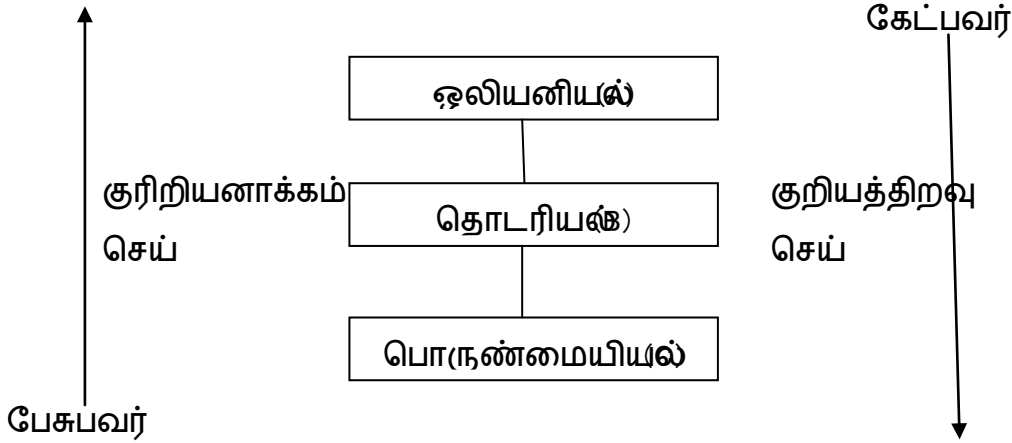
{{(No) (man)}}{{[Gs]} [(an) (island)]}

ஒரு மொழியின் தொடரியல் இத்தகைய சொற்களில் கையாளப்பட வேண்டும் என்பது நீண்ட காலமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. ஆனால், இயற்கை மொழியின் பொருண்மையியல் அதன் சொந்த தொடரியல் அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது அல்லது (பல வழிகளில் நெருக்கமான ஒப்புமையைப் பயன்படுத்த) கணிதவியலாளர்கள் மற்றும் தத்துவஞானிகளால் உருவாக்கப்பட்ட குறியீட்டு தர்க்க அமைப்புகளின் (symbolic logic) (அத்தியாயங்கள் 8 மற்றும் 9 ஐப் பார்க்கவும்) கொண்டுள்ளது என்பது இப்போது பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. ,

முரண்பாட்டுத்தன்மை contrastiveness மற்றும் உறுப்பு அமைப்பு (constituent structure) ஆகிய இரண்டு கொள்கைகள், மொழியியலாளர்கள் மொழியியல் கட்டமைப்பின் அடுக்குநிலை (paradigmatic) (அல்லது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட) மற்றும் உறுப்பமைவுநிலை (syntagmatic) (அல்லது ஒருங்கிணைந்த) அச்சுகள் என மொழியியலாளர்கள் கூறியவற்றின் அடிப்படையில் முறையே மொழி ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட முறையைக் குறிக்கிறது. இந்த புத்தகத்தின் பிற்பகுதியில் (அத்தியாயங்கள் 6-17) இந்த கொள்கைகளை நம்மால் முடிந்தவரை முழுமையாக பொருண்மையியல் பகுப்பாய்விற்கு பயன்படுத்துவது பற்றி ஆராய்வதும் மற்றும் மொழியின் பிற நிலைகளுக்கான ஆய்வு முறைகள் எவ்வாறு கருத்துருசார் பொருண்மையியலுக்கு துல்லியம் மற்றும் நுண்ணறிவைக் கொண்டு வரும் என்பதைக் காட்டுவதும் நமது முக்கிய நோக்கமாக இருக்கும்.

இந்த விவாதத்தில், மொழியியல் அமைப்பின் மூன்றாவது பொதுவாக ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட கொள்கையை நாம் ஏற்றுக்கொண்டோம், அதாவது எந்த மொழியின் பகுதியும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட 'நிலைகளில்' ஒரே நேரத்தில்

கட்டமைக்கப்படுகிறது. குறைந்தபட்சம் பின்வரும் மூன்று நிலைகள், படத்தின் வரிசையில், மொழியியல் கூற்றுக்களை உருவாக்க அல்லது புரிந்துகொள்ளக்கூடிய மொழியியல் திறனைப் (linguistic competence) பற்றிய முழுமையான விளக்கத்திற்கு அவசியமாகத் தோன்றுகிறது:

இதன் அர்த்தம் என்னவென்றால் எந்தவொரு வாக்கியத்தின் பகுப்பாய்விற்கும், நாம் ஒரு 'ஒலியனியல் பிரதிநிதித்துவம்', 'தொடரியல் பிரதிநிதித்துவம்' மற்றும் 'பொருண்மையியல் பிரதிநிதித்துவம்' மற்றும் ஒரு நிலை பிரதிநிதித்துவத்தை மற்றொரு நிலையிலிருந்து பெறக்கூடிய நிலைகளை நிறுவ வேண்டும். கருத்துருசார் பொருண்மையியலின் நோக்கம், ஒரு வாக்கியத்தின் எந்தவொரு விளக்கத்திற்கும், சுருக்கக் குறியீடுகளின் வடிவமைப்பை அதன் 'பொருண்மையியல் பிரதிநிதித்துவம்' வழங்குவதும், மேலும் அந்த அர்த்தத்தை மொழியில் வாக்கியங்களின் மற்ற சாத்தியமான அர்த்தங்கள் எல்லாவற்றிலிருந்தும் வேறுபடுத்தவும் மற்றும்/மேலும் அந்த அர்த்தத்தை சரியான தொடரியல் மற்றும் ஒலியனியல் வெளிப்பாட்டுடன் பொருத்த வேண்டுமானால் நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதைக் காட்டுகிறது. நாம் டிகோடிங் செய்கிறோம், அதாவது ஒரு வாக்கியத்தைக் கேட்டு அதை விளக்கினால், நிலைகளைப் பொருத்தும் திறன் ஒரு திசையில் (வரைபடத்தில் $A \sim B \rightarrow C$) செயல்படுகிறது; மற்றும் எதிர் திசையில் ($C \rightarrow B \rightarrow A$) நாம் குறியத்திறவு செய்தால், அதாவது ஒரு வாக்கியத்தை உருவாக்கி பேசுகிறோம். இந்தக் கணக்கிலிருந்து, கருத்துரு பொருள் என்பது மொழி என்றால் என்ன என்பதன் பிரிக்க முடியாத மற்றும் இன்றியமையாத பகுதியாகும் என்பது தெளிவாகிறது, அதாவது ஒருவர்

அதைக் குறிப்பிடாமல் மொழியை வரையறுக்க முடியாது. கருத்துருசார் அர்த்தத்தைத் தவிர வேறு வழிகளில் தொடர்பு கொள்ளும் ஒரு 'மொழி' (எ.கா. ஓ! ஆ! ஓஹோ! ஐயோ! மற்றும் டேலி ஹோ! போன்ற வெளிப்படையான வார்த்தைகளால் மட்டுமே தொடர்பு கொள்ளும் 'மொழி') ஒரு மொழியாக இருக்காது. அந்தச் சொல்லை மனிதர்களின் மொழிகளுக்குப் பயன்படுத்துகிறோம்.

உணர் பொருள் (Connotative Meaning)

கருத்துரு அர்த்தத்தைப் பற்றிய தனித்தன்மை, அதை நாம் உணர் பொருளுடன் (connotative meaning) வேறுபடுத்தும்போது தோன்றும். உணர் பொருள் என்பது ஒரு வெளிப்பாடு அதன் முற்றிலும் கருத்துருசார் உள்ளடக்கத்திற்கு மேல் மற்றும் அதற்கு மேல் எதைக் குறிப்பிடுகிறது என்பதன் மூலம் கொண்டிருக்கும் தகவல்தொடர்பு மதிப்பாகும். ஒரு பெரிய அளவிற்கு, 'குறிப்பு' என்ற கருத்து கருத்துருசார் அர்த்தத்துடன் மேலெழுகிறது. பெண் என்ற சொல் கருத்தரீதியாக மூன்று பண்புக்கூறுகளால் (+ மனிதர், - ஆண், + வயது வந்தோர்) வரையறுக்கப்பட்டால், 'மனிதன்', 'வயது வந்தவர்' மற்றும் 'பெண்' ஆகிய மூன்று பண்புகளும் அந்த சொல்லின் சரியான பயன்பாட்டின் அளவுகோலை வழங்க வேண்டும். இந்த முரண்பாடான பண்புக்கூறுகள், 'உண்மையான உலகம்' சொற்களாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன, அவை குறிப்பிடும் (சொல் குறிப்பிடும்) பண்புக்கூறுகளாகின்றன. ஆனால் பல கூடுதல், அடிப்படை அல்லாத பண்புகள் உள்ளன, அவை பெண் ஒரு குறிப்பைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அவை உடல் குணாதிசயங்கள் ('இருகால்', 'கருப்பைக் கொண்டிருத்தல்') மட்டுமல்ல, உளவியல் மற்றும் சமூகப் பண்புகளையும் ('கூட்டமாக வசிக்கும்', 'தாய்வழி உள்ளுணர்விற்கு உட்பட்டது') உள்ளடக்கியது, மேலும் அவை மாறாத ஒத்திசைவுகளைக் காட்டிலும் பொதுவான அம்சங்களாக நீட்டிக்கப்படலாம். பெண்மை ('பேச்சு திறன்', 'சமையல் அனுபவம்', 'பாவாடை அல்லது ஆடை அணிதல்'). இன்னும் கூடுதலாக உணர் பொருள், ஒரு தனி நபர், அல்லது ஒரு குழு அல்லது ஒரு முழு சமூகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கண்ணோட்டத்தின் காரணமாக, குறிப்பீட்டின் 'உத்தேசமான பண்புகளை' உள்ளடக்கிய அர்த்தத்தைத் தழுவிக்கொள்ளலாம். எனவே, கடந்த காலத்தில், ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஆண் தன் மீது திணிக்க விரும்புவது போன்ற பண்புகளை ('பலவீனமான', 'கண்ணீர் வரக்கூடிய', 'கோழையான',

'உணர்ச்சிவசப்படும்', 'பகுத்தறிவற்ற', 'நிலையற்ற') சுமக்கிறாள். அதே போல் 'மென்மையான', 'கருணையுள்ள', 'உணர்ச்சிமிக்க', 'கடினமாக உழைக்கும்' போன்ற அதிக குணங்களையும். வெளிப்படையாக, அர்த்தங்கள் வயதுக்கு வயது மற்றும் சமூகத்திற்கு சமூகம் மாறுபடும். நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, 'கால்சட்டை அணியாதது' என்பது பெண் என்ற வார்த்தையின் முழுமையான உறுதியான அர்த்தமாகத் தோன்றியிருக்க வேண்டும் மற்றும் ஐரோப்பிய மொழிகளில் அதன் மொழிபெயர்ப்புச் சமமான மொழிகள், இன்று பல மேற்கத்திய நாடுகளைச் சாராத சமூகங்களில் பெண் இனம் நம் சொந்த வழியில் அந்நியமான பண்புகளுடன் தொடர்புடையது. சிந்தனையின். ஒரே பேச்சு சமூகத்தில் தனிநபரிடம் இருந்து தனிநபருக்கு அர்த்தங்கள் ஓரளவிற்கு மாறுபடும் என்பதும் தெளிவாகத் தெரிகிறது: ஒரு ஆங்கிலம் பேசும் பெண் வெறுப்புணர்ச்சியுள்ள பெண்ணுக்கு, அதிக பெண்ணியத் தூண்டுதலின் பேச்சாளர்களின் மனதில் இல்லாத பல இணக்கமற்ற பிணைப்புகள் இருக்கும்.

அர்த்தத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது, நான் உண்மையில் ஒரு வெளிப்பாட்டைப் பயன்படுத்தும்போது அல்லது கேட்கும்போது ஒருவருடன் தொடர்புபடுத்தும் 'உண்மையான உலக' அனுபவத்தைப் பற்றி பேசுகிறேன் என்பது தெளிவாக இருக்கும். எனவே, கருத்தியல் மற்றும் அர்த்தமுள்ள அர்த்தத்திற்கு இடையிலான எல்லையானது, 'மொழி' மற்றும் 'உண்மையான உலகம்' ஆகியவற்றுக்கு இடையே, அத்தியாயம் 1இல் விவாதிக்கப்பட்ட, அந்த நெபுலஸ் ஆனால் முக்கியமான வேறுபாட்டுடன் ஒத்துப்போகிறது. இது மொழியின் முக்கியப் பகுதியைக் காட்டிலும், ஏதோவொரு வகையில் மொழிக்கு இடையூறானது என்ற உணர்வை இது ஏற்படுத்துகிறது, மேலும் உறுதிப் படுத்தும் வகையில், அர்த்தமுள்ள பொருள் மொழிக்குக் குறிப்பிட்டதல்ல, ஆனால் காட்சிக் கலை போன்ற பிற தகவல்தொடர்பு அமைப்புகளால் பகிரப்படுகிறது என்பதை நாம் கவனிக்கலாம். இசை. குழந்தை என்ற வார்த்தையில் என்ன அர்த்தம் இருந்தாலும் (மிகவும் திறம்பட, ஊடகம் நேரடியாகப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும்) ஒரு குழந்தையின் வரைதல் அல்லது குழந்தையின் அழகையைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் கற்பனை செய்யலாம். மொழியியல் மற்றும் காட்சி அர்த்தங்களுக்கு இடையே உள்ள ஒன்றுடன் ஒன்று விளம்பரத்தில் குறிப்பாக கவனிக்கத்தக்கது, ஒரு தயாரிப்புக்கு சாதகமான சங்கங்களின் ஒளிவட்டத்தை வழங்கும் பணியில் சொற்கள் பெரும்பாலும் எடுத்துக்காட்டுகளின் குறைவான பங்களிகளாக இருக்கும்.

கருத்தியல் அர்த்தத்துடன் ஒப்பிடும்போது, கருத்தியல் பொருள் புறநிலை என்பதைக் குறிக்கும் இரண்டாவது உண்மை என்னவென்றால், அர்த்தங்கள் ஒப்பீட்டளவில் நிலையற்றவை: அதாவது, கலாச்சாரம், வரலாற்று காலம் மற்றும் தனிநபரின் அனுபவத்தின்படி நாம் பார்த்தபடி அவை கணிசமாக வேறுபடுகின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட மொழியைப் பேசுபவர்கள் அனைவரும் சரியாக 'ஒரே மொழி' பேசுகிறார்கள் என்று கூறுவது மிகவும் எளிமையானது என்றாலும், அந்த மொழியின் மூலம் தொடர்பு கொள்ள முடியாத ஒரு கொள்கையாக, அவர்கள் ஒட்டுமொத்தமாக ஒரே கருத்தாக்கத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள் என்று கருதலாம். கட்டமைப்பு, அவர்கள் தோராயமாக அதே தொடரியல் பகிர்ந்து. உண்மையில், சில சமீபத்திய சொற்பொருள் அறிஞர்கள், அனைத்து மொழிகளுக்கும் ஒரே அடிப்படைக் கருத்தியல் கட்டமைப்பு பொதுவானது என்றும், மனித மனதின் உலகளாவிய சொத்து என்றும் கருதுகின்றனர் (பக். 26-30ஐப் பார்க்கவும்).

மூன்றாவதாக, கருத்துரு பொருள் உறுதியற்றது மற்றும் வெளிப்படையானது ஆனால் கருத்துரு பொருள் அப்படியல்ல. ஒரு பிரபஞ்சத்தைப் பற்றிய நமது அறிவும் நம்பிக்கைகளும் திறந்த நிலையில் இருப்பதைப் போலவே உணர் அர்த்தமும் திறந்திருக்கும். இதற்கு நேர்மாறாக, ஒரு சொல் அல்லது வாக்கியத்தின் கருத்துரு அர்த்தத்தை வரையறுக்கப்பட்ட குறியீடுகளின் அடிப்படையில் (எ.கா. வரையறுக்கப்பட்ட பொருளின் தனித்துவமான அம்சங்களின் வடிவத்தில்) குறியிடலாம் என்பது பொதுவாக பொருண்மையியல் கோட்பாட்டின் அடிப்படையாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. ஒரு வாக்கியத்தின் பொருண்மைசார் பிரதிநிதித்துவத்தை (semantic representation) வரையறுக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையிலான விதிகள் மூலம் குறிப்பிடலாம். கருத்துரு உள்ளடக்கத்தின் வரையறை மற்றும் உறுதிப்பாட்டின் இந்த முன்மாதிரியானது மொழியியல் கட்டமைப்பின் பிற அம்சங்களை பகுப்பாய்வு செய்யும் போது பொதுவாக மொழியியலாளர்கள் செய்யும் அனுமானங்களின் அடிப்படையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய அனுமானங்கள் ஓரளவிற்கு மிக எளிமைப்படுத்தப்பட்டவை, ஆனால் அவை இல்லாமல், மொழியின் பார்வையை வரையறுக்கப்பட்ட மற்றும் ஒத்திசைவான அமைப்பாக நிலைநிறுத்துவது கடினம்.

சமூக மற்றும் தாக்கமான பொருள் Social and Affective Meaning

நாம் இப்போது இரண்டு தகவல்தொடர்பு அம்சங்களுக்குத் திரும்புவோம், அவை ஒரு உச்சரிப்பு நிகழும் சூழ்நிலையுடன் தொடர்புடையவை; சமூக அர்த்தம் (social meaning) என்பது மொழியின் ஒரு பகுதி அதன் பயன்பாட்டின் சமூக சூழ்நிலைகளைப் பற்றி தெரிவிக்கிறது. ஒரு பகுதியாக, ஒரே மொழியில் வெவ்வேறு பரிமாணங்கள் மற்றும் பாணியின் நிலைகளை நாம் அங்கீகரிப்பதன் மூலம் ஒரு உரையின் சமூக அர்த்தத்தை 'குறியத்திறவு' செய்கிறோம். சில சொற்கள் அல்லது உச்சரிப்புகள் பேச்சுவழக்கு, அதாவது பேசுபவரின் புவியியல் அல்லது சமூகத் தோற்றம் பற்றி நமக்குச் சொல்வது; மொழியின் பிற அம்சங்கள் பேசுபவருக்கும் கேட்பவருக்கும் இடையிலான சமூக உறவைப் பற்றி நமக்குச் சொல்கிறது: எங்களிடம் 'நிலை' பயன்பாட்டின் அளவு உள்ளது, எடுத்துக்காட்டாக, முறையான மற்றும் இலக்கிய ஆங்கிலத்திலிருந்து ஒரு முனையில் பேச்சுவழக்கு, பழக்கமான மற்றும் இறுதியில் ஸ்லாங் ஆங்கிலம். மற்றவை.

ஒரு கணக்கு (கிரிஸ்டல் அண்ட் டேவி, இன்வெஸ்டிகேட்டிங் இங்கிலீஷ் ஸ்டைல் Crystal and Davy, Investigating English Style) மற்றவற்றுடன், சமூக-பாணி மாறுபாட்டின் பின்வரும் பரிமாணங்களை அங்கீகரித்துள்ளது (1 ஒவ்வொரு பரிமாணத்திலும் ஒருவர் வேறுபடுத்தக்கூடிய பயன்பாட்டு வகைகளின் எடுத்துக்காட்டுகளைச் சேர்த்துள்ளார்): மாறுபாடுகளின்படி:

பேச்சுவழக்கு (DIALECT) (ஒரு புவியியல் பகுதி அல்லது ஒரு சமூக வர்க்கத்தின் மொழி)

காலம் (TIME) (பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் மொழி, முதலியன)

துறை (PROVINCE) (சட்டம், அறிவியல், விளம்பரம் போன்றவற்றின் மொழி)

நிலை (STATUS) (கண்ணியமான, பேச்சுவழக்கு, கொச்சை, முதலியன, மொழி)

புலனுணர்வு வகை (MODALITY) (நினைவூட்டல் மொழி, விரிவுரைகள், நகைச்சுவைகள் போன்றவை)

தனித்தன்மை (SINGULARITY) (டிக்கன்ஸ், ஹெமிங்வே போன்றவர்களின் நடை/பாணி)

முழுமையானதாக இல்லாவிட்டாலும், இந்த பட்டியல் ஒற்றை மொழியில் சாத்தியமான நடை/பாணி வேறுபாட்டின் வரம்பைக் குறிக்கிறது. ஒரே கருத்துசார் பொருள் (conceptual meaning) மற்றும் அதே நடைசார் பொருள் இரண்டையும் கொண்ட சொற்களை நாம் அரிதாகவே கண்டுபிடிப்பதில் ஆச்சரியமில்லை. இந்த அவதானிப்பு அடிக்கடி மக்கள் 'உண்மையான ஒத்த

சொற்கள் இல்லை' என்று அறிவிக்க வழிவகுத்தது. தொடர்பியல் விளைவின் முழுமையான சமன்பாடு என நாம் ஒத்த பொருளைப் புரிந்து கொண்டால், இந்த அறிக்கையை மறுக்கும் ஒரு உதாரணத்தைக் கண்டுபிடிப்பது உண்மையில் கடினம். ஆனால், கருத்துசார் அர்த்தத்திற்குச் சமமான 'ஒத்த சொல்' என்ற சொல்லைக் கட்டுப்படுத்துவதில் அதிக வசதி உள்ளது, அதனால் நாம் கருத்துசார் ஒத்த சொற்களை அவற்றின் மாறுபட்ட நடைசார் மேலோட்டங்களைப் பொறுத்து வேறுபடுத்தலாம்:

steed 'குதிரை' (கவிதை) குடியிருப்பு (மிகவும் முறையானது, அதிகாரப்பூர்வமானது)

horse 'குதிரை' (பொது) குடியிருப்பு (வடிவம்!)

nag (கொச்சை) 1 உறைவிடம் (கவிதை)

gee-gee (குழந்தை மொழி) [வீடு (பொது)

cast (இலக்கியம், விவிலியம்) சிறியது (மிகவும் முறையானது)

throw (பொது) மிகச்சிறிய (பேச்சுமொழி)

chuck (சாதாரண. ஸ்லாங்) வீ (பழமொழி, பேச்சுவழக்கு)

ஒத்த வெளிப்பாடுகளை வேறுபடுத்துவதில் 'நிலை'யின் நடை/பாணி பரிமாணம் குறிப்பாக முக்கியமானது. ஒரு முழு வாக்கியத்தின் மூலம் நிலை வேறுபாடு பராமரிக்கப்பட்டு, தொடரியல் மற்றும் சொற்றொகையில் பிரதிபலிக்கும் ஒரு எடுத்துக்காட்டு இங்கே:

(1) They chucked a stone at the cops, and then did a bunk with the loot.

(2) After casting a stone at the police, they absconded with the money.

தண்டனை (1) இரண்டு குற்றவாளிகளால் கூறப்படலாம், பின்னர் குற்றத்தைப் பற்றி சாதாரணமாகப் பேசலாம்; வாக்கியம் (2) தலைமை ஆய்வாளரால் தனது அதிகாரப்பூர்வ அறிக்கையைச் சொல்லலாம். இருவரும் ஒரே மாதிரியான நிகழ்வை விவரிக்கலாம், மேலும் இந்த வாக்கியங்களில் ஒன்றின் உண்மையை ஒப்புக்கொள்வதற்கும் மற்றொன்றின் உண்மையை மறுப்பதற்கும் எவருக்கும் இருக்கும் சிரமத்தில் அவர்களின் பொதுவான கருத்துருப் பொருள் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

இன்னும் கூடுதல் வட்டார அர்த்தத்தில் (local sense), சமூக அர்த்தம் ஒரு சொல்லின் செயற்கூற்று விசை/இல்லோகூனரி ஃபோர்ஸ் (illocutionary force) (பக். 321-3-ஐப் பார்க்கவும்) என அழைக்கப்படுவதை உள்ளடக்கலாம்: எடுத்துக்காட்டாக, இது ஒரு கோரிக்கை, உறுதிமொழி, மன்னிப்பு, அச்சுறுத்தல் என விளக்கப்பட வேண்டுமா என்பது. இந்த வகையில் ஒரு உச்சரிப்பு செய்யும் செயல்பாடு அதன் கருத்துரு அர்த்தத்துடன் மட்டுமே

மறைமுகமாக தொடர்புடையதாக இருக்கலாம். I haven't got a knife நான் கத்தியைப் பெறவில்லை என்ற வாக்கியம் என்பது உறுதிமொழியின் வடிவத்தையும் பொருளையும் கொண்டுள்ளது, ஆனால் சமூக யதார்த்தத்தில் (எ.கா. உணவகத்தில் பணிபுரிபவரிடம் கூறப்பட்டால்) Please bring me a knife 'தயவுசெய்து என்னிடம் கொண்டு வாருங்கள் ஒரு கத்தி' போன்ற கோரிக்கையின் வலிமையை அது உடனடியாகப் பெறலாம்..

இதிலிருந்து, பேசுபவரின் தனிப்பட்ட உணர்வுகளை மொழி எவ்வாறு பிரதிபலிக்கிறது என்பதைக் கருத்தில் கொள்வது ஒரு சிறிய படியாகும், இதில் கேட்பவரின் அணுகுமுறை அல்லது அவர் பேசும் விஷயத்திற்கான அவரது அணுகுமுறை உட்பட. இந்த வகையான பொருள் என்று அழைக்கப்படும் பாதிப்பான அர்த்தம் (affective meaning), பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களின் கருத்துருசார் அல்லது உணர்வு உள்ளடக்கத்தின் மூலம் வெளிப்படையாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. யாரோ ஒருவர்: "You're a vicious tyrant and a villainous reprobate, and I hate-you for it!" "நீங்கள் ஒரு கொடிய கொடுங்கோலன் மற்றும் ஒரு வில்லத்தனமான பழிவாங்குபவர், அதற்காக நான் உன்னை வெறுக்கிறேன்!" அவரைப் பற்றிய பேசுபவரின் உணர்வுகள் குறித்து சிறிதும் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் இதை விட குறைவான நேரடியான வழிகள் உள்ளன: எடுத்துக்காட்டாக, மரியாதைக்கு ஏற்ப நமது கருத்துக்களை அளவிடுவதன் மூலம், மக்கள் அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், நாம் ஒன்று சொல்லலாம்:

(3)) I'm terribly sorry to interrupt, but I wonder if you would be so kind as to lower your voices a little.

'குறுக்கிடுவதற்கு நான் மிகவும் வருந்துகிறேன், ஆனால் உங்கள் குரலைக் கொஞ்சம் குறைக்கும் அளவுக்கு நீங்கள் அன்பாக இருப்பீர்களா என்று எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.'

அல்லது:

(4) Will you belt up.

இசையோட்டம் மற்றும் குரல் ஒலி போன்ற காரணிகள் ~ நாம் அடிக்கடி 'குரலின் தொனி' என்று குறிப்பிடுவது — இங்கு முக்கியமானது. (3) இல் உள்ள நாகரீகத்தின் உணர்வை கடிக்கும் கிண்டல் தொனியில் மாற்றலாம்;

வாக்கியம் (4) ஒரு லேசான கோரிக்கையின் உள்ளுணர்வோடு வழங்கப்பட்டால், நெருக்கமானவர்களிடையே ஒரு விளையாட்டுத்தனமான குறிப்பாக மாற்றப்படும்.

நமது உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு நாம் மற்ற வகை பொருள்களின் மத்தியஸ்தத்தை நம்பியிருக்கிறோம் என்ற பொருளில் பாதிப்படைந்த பொருள் பெரும்பாலும் ஒட்டுண்ணி வகையாகும். உதாரணமாக, அதிருப்தியை வெளிப்படுத்த ஒரு நாகரீகமற்ற தொனியை (மேலே உள்ள (4) அல்லது நட்பை வெளிப்படுத்த சாதாரண தொனியை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளும் போது, நடையின்/பாணியின் மூலம் உணர்ச்சி வெளிப்பாடு ஏற்படுகிறது. மறுபுறம், மொழியின் கூறுகள் உள்ளன (முக்கியமாக இடைச்சொற்கள், ஆஹா! மற்றும் ஒஹோ போன்றவை!) அதன் முக்கிய செயல்பாடு உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துவதாகும். இவற்றைப் பயன்படுத்தும் போது, வேறு எந்த வகையான பொருண்மையியல் செயல்பாடுகளின் மத்தியஸ்தம் இல்லாமல் உணர்வுகளையும் அணுகுமுறைகளையும் தொடர்பு கொள்கிறோம்.

பிரதிபலித்த மற்றும் தொகைப் பொருள் Reflected and Collocative Meaning

மேலும் இரண்டு, குறைவான முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அர்த்தங்கள் மொழியின் சொல்சார் மட்டத்தில் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டுள்ளன. முதலாவதாக, பிரதிபலித்த பொருள் (reflected meaning) என்பது ஒரு சொல்லின் ஒரு அர்த்தம் மற்றொரு அர்த்தத்திற்கான நமது பிரதிபலிப்பின் ஒரு பகுதியாக இருக்கும்போது, பல கருத்துருசார் பொருள்களின் நிகழ்வுகளில் எழும் பொருள். ஒரு தேவாலய சேவையில், Comforter 'ஆறுதல்கூறுபவர்' மற்றும் The Holy Ghost 'பரிசுத்த ஆவி' என்ற ஒருபொருள்பன்மொழிகள், Third Person of the Trinity 'திரித்துவத்தின் மூன்றாம் நபரைக்' குறிப்பிடுகின்றன, இந்த சொற்களுக்கு நமது எதிர்வினைகள் comfort 'ஆறுதல்' மற்றும் ghost 'பேய்' என்ற அன்றாட மத சார்பற்ற அர்த்தங்களால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. Comforter 'ஆறுதல் கூறுபவர்' வெதுப்பாகவும், 'ஆறுதல் தருவதாகவும்' ஒலிக்கிறது (மதச் சூழலில் இதற்கு 'the strengthener or supporter' 'பலப்படுத்துபவர் அல்லது ஆதரவாளர்' என்று அர்த்தம்), அதே சமயம் பரிசுத்த ஆவியானவர் அற்புதமாக ஒலிக்கிறது.

ஒரு சொல்லின் ஒரு அர்த்தம், இந்த வழியில் மற்றொரு அர்த்தத்தில் 'தேய்க்க' தோன்றுகிறது, அது சார்பு அதிர்வெண் மற்றும் பரிச்சயம் (பரிசுத்த ஆவியின் விஷயத்தைப் போல) அல்லது அதன் தொடர்புகளின் வலிமையின் மூலம் ஒரு மேலாதிக்க பரிந்துரைக்கும் சக்தியைக் கொண்டிருக்கும் போது

மட்டுமே. எல்லா வகையிலும் மொழிக்கு ஒரு உயர்ந்த உணர்திறனை அழைக்கும் கவிதையில் மட்டுமே, குறைவான வெளிப்படையான சாதகமான சூழ்நிலைகளில் செயல்படும் பிரதிபலிப்பு அர்த்தத்தை நாம் காண்கிறோம்:

Are limbs, so dear-achieved, are sides,

Full-nerved — still warm - too hard to stir?

Futility/ஃப்யூட்டிலிட்டியின் இந்த வரிகளில், இறந்த சிப்பாய் பற்றிய கவிதை, வில்பிரட் ஓவன் (Wilfred Owen) வெளிப்படையாக அன்பான வார்த்தையை 'expensive(ly)' 'விலையுயர்ந்த(ly)' என்ற பொருளில் பயன்படுத்துகிறார், ஆனால் கவிதையின் சூழலில் ஒருவர் உணரும் உணர்வை 'அன்பானவர்' என்று குறிப்பிடுகிறார். உணர்ச்சிப்பூர்வமான ஆலோசனையின் சுத்த வலிமையின் மூலம் பிரதிபலித்த பொருள் ஊடுருவும் சந்தர்ப்பம், தடைசெய்யப்பட்ட பொருளைக் கொண்ட சொற்களால் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. உடலுறவின் உடலியலுடன் தொடர்புடைய புலன்களில் அவை பிரபலமடைந்ததால், உடலுறவு, விந்து வெளியேறுதல் மற்றும் விறைப்பு போன்ற சொற்களை அவர்களின் பாலியல் தொடர்புகளை மாற்றாமல் 'அப்பாவி' அர்த்தங்களில் பயன்படுத்துவது கடினமாகிவிட்டது. தடைசெய்யப்பட்ட மாசுபாட்டின் இந்த செயல்முறை கடந்த காலத்தில் ஒரு வார்த்தையின் தடையற்ற உணர்வு அழிந்து போனதற்குக் காரணமாக இருந்தது: புளும்ஃபீல்ட்-புளும்ஃபீல்ட் அதன் பண்ணை அர்த்தத்தில் cock-ஐ 'சேவலை' rooster 'சேவல்' மூலம் மாற்றுவதை விளக்கினார். வார்த்தை, மற்றும் உடலுறவு இப்போது இதே பாதையை பின்பற்றுகிறதா என்று ஒருவர் ஆச்சரியப்படுகிறார்.

தொகைப் பொருள் (collocative meaning) என்பது ஒரு சொல் அதன் சூழலில் நிகழும் சொற்களின் அர்த்தங்களின் அடிப்படையில் பெறும் தொடர்புகளைக் கொண்டுள்ளது. pretty 'அழகான' மற்றும் handsome 'அழகான' வர்கள் 'good-looking' 'நல்ல தோற்றமுடைய' என்ற பொருளில் பொதுவான நிலையைப் பகிர்ந்து கொள்கிறன, ஆனால் அவை இணைந்து நிகழக்கூடிய அல்லது (மொழியியலாளர்களின் சொல்லைப் பயன்படுத்துவதற்கு) தொகைப்பெயர்களின் வரம்பினால் வேறுபடலாம்:

pretty	girl	handsome	boy
	boy		man
	woman		car
	flower		vessel
	garden		overcoat
	colour		airliner
	village		typewriter
	ete.		etc,

இந்த வரம்புகள் நிச்சயமாக ஒன்றுடன் ஒன்று சேரலாம்: handsome woman 'அழகான பெண்' மற்றும் pretty woman 'அழகான பெண்' இரண்டும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவைகள், இருப்பினும் இரண்டு பெயரடைகளின் கூட்டுச் சேர்க்கைகளின் காரணமாக வெவ்வேறு வகையான கவர்ச்சியை அவை பரிந்துரைக்கின்றன. மேலும் எடுத்துக்காட்டுகள் wander அலைந்து திரிதல் மற்றும் stroll உலா (cows may wander, but may not stroll 'மாடுகள் அலையலாம், ஆனால் உலாவாமல் இருக்கலாம்') அல்லது tremble 'நடுங்கு' மற்றும் quiver 'நடுங்கு' (one trembles with fear, but quivers with excitement 'ஒருவர் பயத்தால் நடுங்குகிறார், ஆனால் உற்சாகத்துடன் நடுங்குகிறார்') போன்ற அரை-ஒருபொருள்பன்மொழிய வினைச்சொற்கள். சாத்தியமான இணை நிகழ்வுகளில் உள்ள அனைத்து வேறுபாடுகளும் கூட்டு அர்த்தமாக விளக்கப்பட வேண்டியதில்லை:

சில நடை வேறுபாடுகள் காரணமாக இருக்கலாம், மற்றவை கருத்துருசார் வேறுபாடுகள் காரணமாக இருக்கலாம். "He mounted his gee-gee" அல்லது 'He

got on his steed” என்பது ஒரு சாத்தியமற்ற கலவையாக மாற்றும் நடைககளை/பாணிகளைப் போலல்லாமல் இணைப்பதன் பொருத்தமின்மையாகும். மறுபுறம், ‘The donkey ate hay’, ‘கழுதை ஓலை உண்டது’ என்பதன் ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மை, ‘The donkey ate silence’ என்பதற்கு மாறாக, கருத்துரு பொருண்மையியல் அளவில் பொருந்தக்கூடிய விஷயமாகும் (அத்தகைய ‘தேர்வு கட்டுப்பாடுகள்’, பக். 137-42 பார்க்கவும்.) மற்ற வகை அர்த்தங்களின் அடிப்படையில் விளக்கம் பொருந்தாதபோது மட்டுமே, தொகைப் பொருளின் சிறப்பு வகையை நாம் அழைக்க வேண்டும்: மற்ற நிலைகளில், பொதுமைப்படுத்தல்கள் செய்யப்படலாம், அதே சமயம் கூட்டு பொருள் என்பது தனிப்பட்ட சொற்களின் தனித்தன்மை வாய்ந்த சொத்து.

இணை பொருள்: ஒரு சுருக்கச் சொல்

பிரதிபலித்த பொருள் (reflected meaning) மற்றும் தொகைப் பொருள் (collocative meaning), தாக்கமான பொருள் (affective meaning) மற்றும் சமூகப் பொருள் (social meaning): இவை அனைத்தும் கருத்துருப் பொருளைக் காட்டிலும் உணர் பொருளுடன் (connotative meaning) பொதுவானவை; அவை அனைத்தும் ஒரே திறந்த-முடிவு, மாறக்கூடிய தன்மையைக் கொண்டுள்ளன, மேலும் தனித்தனியாக-இது-அல்லது-அது விதிமுறைகளைக் காட்டிலும், அளவீடுகள் அல்லது வரம்புகளின் அடிப்படையில் பகுப்பாய்விற்குத் தங்களைக் கொடுக்கின்றன. அவை அனைத்தையும் இணை பொருள் (associative meaning) என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒன்றாகக் கொண்டு வரலாம், மேலும் இந்த நிலைகளில் தகவல்தொடர்புகளை விளக்க, அனுபவத்தின் தொடர்ச்சியின் அடிப்படையில் மனத் தொடர்புகளின் அடிப்படையான ‘இணையாளர்’ கோட்பாட்டை விட (‘associationist’ theory) அதிநவீனமான எதையும் நாம் பயன்படுத்த வேண்டியதில்லை. நாம் அவை அனைத்தையும் கருத்துரு அர்த்தத்துடன் வேறுபடுத்துகிறோம், ஏனென்றால் கருத்துரு அர்த்தத்திற்கு மொழி மற்றும் மனித இனங்களுக்கு குறிப்பிட்ட சிக்கலான மன அமைப்புகளின் முன்மொழிவு தேவைப்படுகிறது.

தோராயமான புள்ளியியல் நுட்பங்கள் மூலம் மட்டுமே முறையாக ஆய்வு செய்யக்கூடிய பல அசாத்தியமான காரணிகளை துணை அர்த்தம் கொண்டுள்ளது. இதன் விளைவாக, ஓஸ்குட் (Osgood), சுசி மற்றும் டானென்பாம் (Tannenbaum) ஆகியோர் 1957ஆம் ஆண்டில் தங்களின் லட்சியமாக தலைப்பிடப்பட்ட புத்தகமான தி மெஷர்மென்ட் ஆஃப் மீனிங்கை (The Measurement of Meaning) வெளியிட்டபோது, துணை

அர்த்தத்தின் பகுதி பகுப்பாய்வுக்கான ஒரு முறையை முன்மொழிந்தனர். வேறுபட்டது) ஏழு-புள்ளி அளவுகோல்களின் (seven-point scales) அடிப்படையில் பதிவுசெய்யப்பட்ட தரவு பேசுபவர்களின் தீர்ப்புகளாகப் பயன்படுத்தி, பல பரிமாண சொற்பொருள் இடைவெளியின் அடிப்படையில் பொருளைத் திட்டமிடுவதற்கு. மகிழ்ச்சி-துக்கம், கடினமான-மென்மையான, மெதுவான-வேகமான போன்ற மாறுபட்ட பெயரடை ஜோடிகளால் அளவுகோல்கள் அடிப்படையில் பெயரிடப்பட்டுள்ளன, இதன் மூலம் ஒரு நபர், எடுத்துக்காட்டாக, bagpipe என்ற சொல்லின் மீதான தனது தோற்றத்தை பின்வரும் வழியில் பதிவு செய்யலாம்:

3 2 1 0 1 2 3

good -----:-----:-----:-----:-----:-----:-----bad

hard -----:-----:-----:-----:-----:-----soft

passive -----:-----:-----:-----:-----:-----active

புள்ளியியல் ரீதியாக, குறிப்பிட்ட முக்கியத்துவம் மூன்று முக்கிய பரிமாணங்களில் (three major dimensions), மதிப்பீடு (good-bad 'நல்லது-கெட்டது') என்று புலனாய்வாளர்கள் கண்டறிந்தனர். ஆற்றல் (hard-soft 'கடின-மென்மையான'), மற்றும் செயல்பாடு (active-passive 'செய்வினை-செயப்பாட்டுவினை'). இந்தச் சுருக்கமான ஓவியத்திலிருந்தும் கூட, இந்த முறையானது ஒரு பகுதி மற்றும் தோராயமான துணைப் பொருளைத் தவிர வேறு எதையும் வழங்க முடியாது என்பது தெளிவாகிறது: பகுதி, ஏனெனில் இது காலவரையின்றி பல சாத்தியமான அளவீடுகளிலிருந்து ஒரு தேர்வை உள்ளடக்கியது, இது எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் துணை அர்த்தத்தை மட்டுமே வழங்கும். இது அளவுகோல் அடிப்படையில் விளக்கக்கூடியது; புள்ளிவிவர மாதிரியின் தோராயமாக, மற்றும் ஏழு-புள்ளி அளவுகோல் ஒரு தொடர்ச்சியான அளவை ஏழு பிரிவுகளாக வெட்டுவதால், அதற்குள் எந்த வேறுபாடும் இல்லை -- ஸ்பெக்ட்ரத்தை ஏழு முதன்மையாக வெட்டுவதைப் போன்ற ஒரு செயல்முறை வண்ணங்கள். இது சொற்பொருள் வேறுபாடு நுட்பத்தை இணை அர்த்தத்தை அளவிடுவதற்கான ஒரு வழிமுறையாக இழிவுபடுத்துவதில்லை: உண்மையில் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பாடம் என்னவென்றால், இது போன்ற ஒப்பீட்டளவில் உணர்வற்ற கருவிகளால் மட்டுமே இணை அர்த்தத்தை முறையாக ஆய்வு செய்ய முடியும்: அது கடன் கொடுக்காது. ஆம்-இல்லை தேர்வுகள் மற்றும் தனித்துவமாகப்

பிரிக்கக்கூடிய கூறுகளின் கட்டமைப்புகளை உள்ளடக்கிய பகுப்பாய்வுகளைத் தானே தீர்மானிக்கிறது.

சொற்பொருள் வேறுபாட்டைப் பற்றிய மற்றொரு முக்கியமான அவதானிப்பு என்னவென்றால், ஆளுமை ஆய்வுகள், 'மனப்பான்மை அளவீடு' மற்றும் உளவியல் சிகிச்சை போன்ற உளவியல் துறைகளில் இது பயனுள்ளதாக இருப்பதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது, அங்கு தனிநபர்களின் எதிர்வினைகளில் உள்ள வேறுபாடுகள் ஆய்வுக்கு உட்பட்டுள்ளன, மாறாக அவை எதிர்வினைகளின் பொதுவான மையத்தை விட. பகிர். இது குறிப்பிட்ட அர்த்தத்தில் நான் முன்பு கூறியதை நிலைநிறுத்துகிறது: கருத்தியல் பொருள் என்பது ஒரு பேச்சு சமூகத்தின் உறுப்பினர்களால் பகிரப்படும் மொழியின் 'பொது அமைப்பின்' ஒரு பகுதியாகும், அதனுடன் தொடர்புடைய பொருள் குறைவான நிலையானது மற்றும் தனிநபரின் அனுபவத்தைப் பொறுத்து மாறுபடும்.

கருப்பொருள் பொருள் Thematic Meaning

பொருள் 1 இன் இறுதி வகை, கருப்பொருள் பொருள் (thematic meaning) அல்லது பேசுபவர் அல்லது எழுத்தாளர் செய்தியை ஒழுங்கமைக்கும் விதத்தில், வரிசைப்படுத்துதல், கவனம் செலுத்துதல் மற்றும் வலியுறுத்தல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வேறுபடுத்த முயற்சிக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, (1) போன்ற செய்வினை வாக்கியம் அதற்கு சமமான செயப்பாட்டு வினை வாக்கியம் (2) என்பதிலிருந்து வேறுபட்ட பொருளைக் கொண்டிருப்பது பெரும்பாலும் உணரப்படுகிறது, இருப்பினும் கருத்தியல் உள்ளடக்கத்தில் அவை ஒரே மாதிரியாகத் தோன்றுகின்றன:

(1) Mrs. Bessie Smith donated the first prize.

திருமதி பெஸ்ஸி ஸ்மித் முதல் பரிசை வழங்கினார்.

(2) The first prize was donated by Mrs. Bessie Smith.

முதல் பரிசு திருமதி பெஸ்ஸி ஸ்மித்தால் வழங்கப்பட்டது.

நிச்சயமாக, இவை வெவ்வேறு தகவல்தொடர்பு மதிப்புகளைக் கொண்டுள்ளன, அவை வெவ்வேறு சூழல்களைப் பரிந்துரைக்கின்றன: செய்வினை வாக்கியம் (active sentence) 'திருமதி பெஸ்ஸி ஸ்மித் என்ன நன்கொடை அளித்தார்?' என்ற மறைமுகமான கேள்விக்கு பதிலளிப்பதாகத் தெரிகிறது, அதே நேரத்தில் செயப்பாட்டுவினை வாக்கியம் (passive sentence) 'முதல் பரிசு யாருக்கு அளிக்கப்பட்டது? நன்கொடை அளித்ததா?' அல்லது (இன்னும் எளிமையாக) "முதல் பரிசை வழங்கியவர் யார்?" என்ற

மறைமுகமான கேள்விக்கு விடை அளிக்கிறது. அதாவது, (1), (2) க்கு மாறாக, திருமதி பெஸ்ஸி ஸ்மித் யார் என்பதை நாங்கள் அறிவோம் என்று அறிவுறுத்துகிறது (ஒருவேளை முந்தைய குறிப்பு மூலம்). எவ்வாறாயினும், அதே உண்மை நிலைமைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் பொருந்தும்: (1) ஒரு துல்லியமான அறிக்கையாக இருந்ததைக் கண்டறிவது சாத்தியமற்றது, அதே நேரத்தில் (2) was not/இல்லை, அல்லது நேர்மாறாகவும்.

கருப்பொருள் பொருள் முக்கியமாக மாற்று இலக்கணக் கட்டமைப்பிற்கு இடையே தேர்வு செய்ய வேண்டிய விஷயமாகும்:

(3) A man is wailing in the hall.

ஒரு மனிதன் மண்டபத்தில் புலம்புகிறான்.

(4) There's a man waiting in the hall.

மண்டபத்தில் ஒரு மனிதன் காத்திருக்கிறான்.

(5) They stopped at the end of the corridor.

அவர்கள் தாழ்வாரத்தின் முடிவில் நின்றார்கள்.

(6) At the end of the corridor, they stopped

தாழ்வாரத்தின் முடிவில், அவர்கள் நிறுத்தப்பட்டனர்

(7)) I like Danish cheese best.

எனக்கு டேனிஷ் சீஸ் மிகவும் பிடிக்கும்.

(8) Danish cheese I like best.

டேனிஷ் சீஸ் எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும்.

(9) It's Danish cheese that I like best.

டேனிஷ் சீஸ் தான் எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும்.

ஆனால் (1) மற்றும் (2) மூலம் விளக்கப்பட்ட வரிசைப்படுத்துதல் மற்றும் வலியுறுத்தல் வகையின் மாறுபாடு, லெக்சிகல் வழிமுறைகளாலும் உருவாக்கப்படலாம்: மாற்றியமைப்பதன் மூலம் (உதாரணமாக) சொந்தமானது:

(10) My brother owns the largest betting-shop in London.

லண்டனில் மிகப் பெரிய பந்தயக் கடையை என் சகோதரன் வைத்திருக்கிறார்.

(11) The largest betting-shop in London belongs to my brother.

லண்டனில் உள்ள மிகப்பெரிய பந்தயக் கடை எனது சகோதரனுடையது.

மற்ற சந்தர்ப்பங்களில், ஒரு வாக்கியத்தின் ஒரு பகுதியில் உள்ள தகவலை முன்னிலைப்படுத்துவது இலக்கண கட்டுமானத்தை விட மன அழுத்தம் மற்றும் உள்ளுணர்வு ஆகும். மின்சாரம் என்ற சொல்லுக்கு (12) மாறுபட்ட அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டால்:

(12) Bill uses an electric razor.

பில் மின்சார ரேஸரைப் பயன்படுத்துகிறான்.

(13) The kind of razor that Bill uses is an electric one.

பில் பயன்படுத்தும் ரேஸர் மின்சாரம்.

ஏற்கனவே அறியப்பட்டதாகக் கருதப்படும் (அதாவது, பில் ஒரு ரேஸரைப் பயன்படுத்துகிறது) பின்னணியில், புதிய தகவலைக் கொண்டதாக அந்த வார்த்தையில் கவனம் செலுத்துவதே இதன் விளைவு ஆகும். (13) இன் வெவ்வேறு தொடரியல் கட்டுமானத்தால் இந்த வகையான முக்கியத்துவம் ஆங்கிலத்தில் சமமாக அடையப்பட்டது. மேலே அடைப்புக்குறியிடப்பட்ட வாக்கியங்கள் வெளிப்படையாக, ஒரு வகையில், 'ஒரே அர்த்தம்' கொண்டவை: ஆனால் அனைத்தும் ஒன்றுதான், அவற்றின் தொடர்பு மதிப்பு சற்று வித்தியாசமாக இருக்கலாம் என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்; அவை ஒவ்வொன்றும் ஒரே சூழலில் சமமாக பொருந்தாது.

எல்லை நிர்ணய பிரச்சனைகள் Demarcation Problems

இயலின் தொடக்கத்தில் வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட ஏழு வகையான அர்த்தங்களை நாம் இப்போது கையாண்டோம், ஆனால் இது ஒரு முழுமையான பட்டியல் என்ற எண்ணத்தை நாம்

கொடுக்க விரும்பவில்லை, மொழியின் ஒரு பகுதி தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய அனைத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறோம். எடுத்துக்காட்டாக, பேச்சு அல்லது எழுத்தின் செயலால் தெரிவிக்கப்படும் உடலியல் தகவல்களுக்கு ஒரு வகையைச் சேர்த்திருக்கலாம்: பேசுபவரின் பாலினம், அவரது வயது, அவரது நிலை பற்றிய தகவல்கள்.

மௌனம் மற்றும் பல.

ஏழு வகையான அர்த்தங்களைப் பற்றி மேலும் ஒரு எச்சரிக்கை: எப்போதும் 'எல்லை நிர்ணயம்' சிக்கல்கள் உள்ளன, மேலும் குறிப்பாக, கருத்துரு அர்த்தத்தை மிகவும் புற வகைகளில் இருந்து பிரிப்பதில் சிக்கல்கள் உள்ளன. முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட, கருத்துரு அர்த்தத்திலிருந்து கருத்தாக்கத்தை பிரிப்பதில் உள்ள சிரமம், கருத்துரு பொருள் மற்றும் சமூக-பாணி அர்த்தத்திற்கு இடையே உள்ள மற்ற எல்லைக்கோடு பகுதிகளில் இணையாக உள்ளது:

(1) He stuck the key in his pocket.

அவன் சாவியை தன் பாக்கெட்டில் மாட்டிக்கொண்டான்.

(2) He put the key in his pocket.

சாவியை பாக்கெட்டில் வைத்தான்.

(1) மற்றும் (2) கருத்துரு ரீதியாக ஒத்ததாக உள்ளன என்றும், இரண்டிற்கும் இடையிலான வேறுபாடு நடையின்/பாணியின் விஷயம் என்றும் வாதிடலாம் (வாக்கியம் (2) நடுநிலையானது, அதே சமயம் (1) பேச்சுவழக்கு மற்றும் சாதாரணமானது). மறுபுறம், பாணியில் மாற்றம் ஒரு கருத்தியல் வேறுபாட்டுடன் இணைந்திருப்பதை நாம் பராமரிக்க முடியும்: (1) போன்ற ஒரு சூழலில் அந்த குச்சி (2) ஐ விட மிகவும் துல்லியமான குறிப்பைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் தோராயமாக 'கவலையின்றி வைப்பது மற்றும்' என வரையறுக்கலாம். விரைவாக'. பின்வரும் வாக்கியங்களின் சிறிய வித்தியாசத்தில் இரண்டாவது விளக்கத்திற்கு ஆதரவு உள்ளது:

?*He stuck the key slowly in his pocket.

?*சாவியை மெதுவாக சட்டைப் பையில் மாட்டிக்கொண்டான்.

?*He stuck the key carefully in his pocket.

?*சாவியை கவனமாக பாக்கெட்டில் மாட்டிக்கொண்டான்.

[மொழியியலின் மரபுப்படி, முந்தைய நட்சத்திரக் குறியீடு, ஒரு வாக்கியத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததைக் குறிக்கிறது.]

பெரும்பாலும், உண்மையில், வரையறையின் சிக்கலுக்கான தீர்வாக, அரை-ஒத்த சொற்கள் குறைந்தபட்சம் இரண்டு அர்த்தங்களில் வேறுபடுகின்றன.

இரண்டாவது விளக்கமாக, கருத்து மற்றும் கூட்டுப் பொருளுக்கு இடையே உள்ள எல்லையில், smile 'புன்னகை' மற்றும் grin 'இளி' என்ற வினைச்சொற்களை நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்த வார்த்தைகள் வெவ்வேறு கருத்தியல் அர்த்தங்களைக் கொண்டிருக்கின்றனவா அல்லது அவை வழக்கமாக ஒன்றிணைக்கும் வெளிப்பாடுகளின் வரம்பு

வேறுபட்டதா? இரண்டு வார்த்தைகளில் எதைச் செருகுவது என்று சிலர் தயங்குவார்கள்:

The duchess ——ed graciously as she shook hands with her guests.

டச்சஸ் அவளுடைய விருந்தினர்களுடன் கைகுலுக்கியபடி கருணையுடன் —
—.

Gargoyles ——ed hideously from the walls of the building.

கார்கோயில்ஸ் கட்டிடத்தின் சுவர்களில் இருந்து அருவருப்பான முறையில் —
—.

ஆனால் இது போன்ற வேறுபாடுகள் வெவ்வேறு கருத்துரு மற்றும் உணர்வு உள்ளடக்கங்களிலிருந்து உருவாகின்றனவா என்பதுதான் கேள்வி: எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு சிரிப்பை ஒரு புன்னகையை விட பரந்த, துடித்த மற்றும் அதிக விரோதமான வெளிப்பாடு என வரையறுக்க முடியுமா, மேலும் இது அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. அந்த காரணத்திற்காக ஒரு டச்சஸின் முகத்தை விட ஒரு கார்கோயிலின் முகம். இது ஒரு சிக்கலான வழக்கு, இதில் சமூக மற்றும் தாக்க அர்த்தத்தின் வேறுபாடுகள் தெளிவாக உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. உண்மையில், ஏற்கனவே கவனித்தபடி, உணர் பொருள் என்பது பாணி, பொருள் மற்றும் கருத்தியல் உள்ளடக்கத்துடன் பெரிதும் ஒன்றுடன் ஒன்று சேர்க்கும் வகையாகும்.

நோக்கம் மற்றும் விளக்கப்பட்ட பொருள் Intended and Interpreted Meaning

உத்தேசித்த பொருள், பேச்சாளர் தனது செய்தியை வடிவமைக்கும் போது அவர் மனதில் இருப்பது, மற்றும் விளக்கப்பட்ட பொருள் அல்லது கேட்பவரின் மனதிற்கு உணர்த்தும் பொருள் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான வேறுபாட்டை நான் ஏன் தவிர்த்தேன் என்று யோசிக்கலாம். செய்தியைப் பெறுகிறது. நான் அதன் பரந்த அர்த்தத்தில் அர்த்தத்தை 'தகவல்தொடர்பு விளைவு' உடன் சமன் செய்துள்ளேன், மேலும் 'தகவல்தொடர்பு' என்பது பொதுவாக ஒரு மூலத்திலிருந்து (A) ஒரு இலக்குக்கு (B) தகவலை மாற்றுவதைக் குறிக்கிறது. இந்த அடிப்படையில், மனதில் (A) இருந்தது, மனதில் (B) மாற்றப்பட்டது அல்லது நகலெடுக்கப்பட்டது என்பதை நாம் அறிந்தால் மட்டுமே தொடர்பு நடந்ததாக ஒருவர் வாதிடலாம். அப்படியானால், பொருள் பற்றிய ஆய்வுகள் (குறிப்பாக தத்துவத்தில்)

பொருள், நோக்கம் மற்றும் விளக்கம் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான தொடர்பின் கவலைக்குரிய கேள்விக்கு அதிக கவனம் செலுத்தியிருக்க வேண்டும். இது இருந்தபோதிலும், ஒரு மொழியியலாளர் ஒரு செய்தியின் நோக்கத்திற்கும் அதன் விளைவுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைப் புறக்கணிக்கத் தகுதியுடையவராக உணரலாம், ஏனெனில் அவர் தகவல்தொடர்பு முறையைப் படிப்பதில் ஆர்வமாக உள்ளார், அதை விட அதன் பயன்பாடு அல்லது தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. (A) மற்றும் (B) ஆகியோரின் மனங்களுக்குப் பொதுவானது என்று நாம் கருதும் மொழியின் சொற்பொருள் அம்சத்தைப் படிப்பதில் அவர் ஆர்வமாக உள்ளார், மேலும் இதில், தற்செயலாக, தெளிவின்மைகள் மற்றும் மொழியின் பிற அம்சங்களைப் படிப்பது (எ.கா. துணைப் பொருளின் மாறுபாடு) இது தவறான தகவல்தொடர்புக்கு வாய்ப்பளிக்கிறது. ஆனால் முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், சொற்பொருளுக்கு, 'பேசுபவர் அர்த்தம்' மற்றும் 'கேட்பவர் அர்த்தம்' இடையே நடுநிலையானது; மற்றும் இது நிச்சயமாக நியாயமானது, ஏனெனில் தகவல் தொடர்பு ஊடகத்தின் நடுநிலை சாத்தியங்களை அறிந்துகொள்வதன் மூலம் மட்டுமே ஒருவர் தெரிவிக்க விரும்புவதற்கும் அவர் உண்மையில் வெளிப்படுத்துவதற்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளை ஆராய முடியும்.

மொழியின் அனைத்து இயல்பான பயன்பாடும், நிச்சயமாக, பேசுபவரின் சில நோக்கங்களைக் குறிக்கிறது; ஆனால் பொருள் ஒரு நோக்கத்தைக் குறிக்கும் வரையில், எண்ணம் அர்த்தத்தில் இருந்தே மீளக்கூடியது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நோக்கங்கள் தனிப்பட்டவை ஆனால் பொருள் பொது. இது சமூக அர்த்தத்திற்கு கூட பொருந்தும்: நாம் அத்தியாயம் 16 இல், சொற்பொருள் மற்றும் நடைமுறைக்கு இடையேயான தொடர்பைப் பற்றி விவாதிக்கும் ஒரு விஷயம்.

சுருக்கம்

இந்த அத்தியாயம் அர்த்த வகைகளுக்கு பலவிதமான சொற்களை அறிமுகப்படுத்தியிருப்பதால், இது ஒரு சுருக்கத்துடன் முடிவது பொருத்தமானது, மேலும் சொற்களை எளிமைப்படுத்த ஒரு பரிந்துரை அல்லது இரண்டு:

ஏழு வகையான பொருள்

	1. கருத்துருசார் பொருள் அல்லது அர்த்தம்	தர்க்கம், புலனறிவு, அல்லது

		உணர்வு பொருளடக்கம்
	2.கருத்துரு பொருள்	மொழி எதைக் குறிக்கிறது என்பதன் மூலம் என்ன தொடர்பு கொள்ளப்படுகிறது.
	3.சமூகபொருள்	மொழி பயன்பாட்டிலிருந்து சமூக சூழ்நிலைகள் பற்றி என்ன தெரிவிக்கப்படுகிறது.
இயைபுப் பொருள்	4.தாக்கப்பொருள்	பேச்சாளர்/எழுத்தாளர்களின் உணர்வுகள் மற்றும் மனப்பான்மை பற்றி என்ன தெரிவிக்கப்படுகிறது.
	5.பிரதிபலிப்பு பொருள்	அதே வெளிப்பாட்டின் மற்றொரு அர்த்தத்துடன் தொடர்புகொள்வதன் மூலம் என்ன தொடர்பு கொள்ளப்படுகிறது.
	6.தொகைப் பொருள்	சூழலில் நிகழும் சொற்களுடன் தொடர்புகொள்வதன் மூலம் என்ன தொடர்பு கொள்ளப்படுகிறது மற்றொரு வார்த்தை.
	7. கருப்பொருள்	வரிசை மற்றும் முக்கியத்துவம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் செய்தி ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட விதம் மூலம் என்ன தெரிவிக்கப்படுகிறது.

நாம் இங்கே அர்த்தம்/SENSE என்பது 'கருத்துரு பொருள்', (அல்லது குறுகிய அர்த்தத்தின் 'பொருளில்') என்பதற்கான சுருக்கமான சொல்லாகப் பயன்படுத்தியுள்ளோம், இனிமேல் தெளிவு மற்றும் வசதிக்காக அதைப் பயன்படுத்த தயங்குவோம். பட்டியலிடப்பட்டுள்ள ஏழு வகைகளையும் உள்ளடக்கிய பரந்த பொருளில் 'பொருள்' என்பதற்கு, மாற்றுச் சொல்லான தொடர்பு மதிப்பு இருப்பது பயனுள்ளது.

3. 'எலும்பு-கட்டமைக்கப்பட்ட கருத்துக்கள்' Bony-Structured Concepts'

முந்தைய இயலில், தகவல்தொடர்புக்கான கருவியாக மொழியின் பங்கை நாம் வலியுறுத்தினோம். ஆனால் இது இதை விட மிக அதிகம் - இது நமது சூழலை விளக்குவது, அதன் மூலம் நமது அனுபவங்களை வகைப்படுத்துவது அல்லது "கருத்துருவாக்குவது", இதன் மூலம் யதார்த்தத்தின் மீது கட்டமைப்பை திணிக்க முடியும். தற்போதைய மற்றும் எதிர்கால கற்றல் மற்றும் புரிதல். எடுத்துக்காட்டாக, அறிவியலின் மூலம் மனித அறிவை மேம்படுத்துவது ஒரு மொழியியல் செயல்பாடு என்பது குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டிருக்கலாம். இந்த அத்தியாயத்தில் நான் மொழியை, அதன் சொற்பொருள் அம்சத்தில், ஒரு கருத்துருசார் அமைப்பாகக் கருதுகிறேன். ஒரு மூடிய, கடினமான, கருத்துருசார் அமைப்பாக அல்ல, இது அதன் பயனர்களின் சிந்தனைச் செயல்முறைகளை கொடுங்கோன்மைப்படுத்துகிறது, ஆனால் ஒரு திறந்த-மூடிவு கருத்துருசார் அமைப்பாக, 'கசிவு' ஆகும், இது பொருண்மையியல் படைப்பாற்றலின் பல்வேறு வகையான வரம்புகளை மீற அனுமதிக்கிறது.

ஒரு கருத்துரு அமைப்பாக மொழி Language as a Conceptual System

முதலில் எழும் கேள்வி, மொழி என்பது ஒரே கருத்துரு அமைப்பா அல்லது மொழிகள் உள்ளதைப் போல பல கருத்துரு அமைப்புகள் உள்ளதா என்பதுதான். இன்றைய சிந்தனையின் பெரும்பகுதி அனைத்து மனித மொழிகளுக்கும் பொதுவான உலகளாவிய கருத்துரு கட்டமைப்பை அனுமானிக்க முனைகிறது என்றாலும், பொதுவான அவதானிப்பு மொழிகள் அனுபவத்தை வகைப்படுத்தும் விதத்தில் வேறுபடுகின்றன என்பதைக் காட்டுகிறது. இதற்கு ஒரு உன்னதமான எடுத்துக்காட்டு வண்ண சொற்களின் பொருண்மையியல் ஆகும். மற்ற உயிரினங்களைப் போலவே, சாயல், பிரகாசம் மற்றும் செறிவூட்டலின் தரங்களின் அடிப்படையில், வண்ண வேறுபாடுகளை வேறுபடுத்துவதற்கான காட்சி கருவியை நம்மிடம் உள்ளது. ஆனால் கூடுதலாக, விலங்குகளைப் போலல்லாமல், இந்த வண்ணங்களை வாய்மொழியாக வகைப்படுத்துவதற்கான எந்திரம் நம்களிடம் உள்ளது, அதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட நிழலை ஒரு 'புறா-துளையில்' மற்றொன்றில் வைப்பதற்கு பதிலாக. எடுத்துக்காட்டாக, ஆங்கிலம் (Berlin and Kay, Basic Color Terms, 1969 படி) பதினொரு முதன்மை வண்ணச் சொற்கள் ('கருப்பு', 'வெள்ளை', 'சிவப்பு', 'பச்சை', 'மஞ்சள்', 'நீலம்', 'பழுப்பு', 'ஊதா', 'இளஞ்சிவப்பு', 'ஆரஞ்சு' மற்றும் 'சாம்பல்'), அதேசமயம் ஹனுண்டோவின் பிலிப்பைன்ஸ் மொழி (கான்க்லின், 'Hanunoo Color Categories 'ஹனுனூ கலர் வகைகள்', 1955) நான்குடன் ஒத்துப்போகிறது:

(ma)biru (மா)பிரு = black, dark tints of other colours 'கருப்பு, மற்ற நிறங்களின் இருண்ட நிறங்கள்'

(ma)lagti? (மா)லக்தி? = white, light tints of other colours 'வெள்ளை, மற்ற நிறங்களின் ஒளி வண்ணங்கள்'

(ma)rara' (ம)ரரா' = maroon, red, orange 'மெருன், சிவப்பு, ஆரஞ்சு'

(ma)latuy? (மா)லாதுய்? = light green, yellow, and light brown. 'வெளிர் பச்சை, மஞ்சள் மற்றும் வெளிர் பழுப்பு'.

பிரஞ்சு, ஜெர்மன் மற்றும் ஆங்கிலம் போன்ற மொழியியல் சார்பியலின் எண்ணற்ற உதாரணங்களை மேற்கோள் காட்ட முடியும், அவை நெருங்கிய தொடர்புடைய கலாச்சாரங்களுடன் தொடர்புடையவை: எடுத்துக்காட்டாக, ஃப்ளீவ் ('கடலில் பாயும் நதி') இடையே உள்ள வேறுபாட்டைக் கவனியுங்கள்.)

மற்றும் rivière ('tributary River') என்ற ஆங்கில வார்த்தையான நதியின் மொழிபெயர்ப்பு. மேலும் மேலே சென்று, ஆங்கிலம் ஒரு ஒற்றுமையாகக் கருதும் சில வகைகளை உட்பிரிவு செய்வதில் சீனம் ஆங்கிலத்திலிருந்து வேறுபடும் பின்வரும் நிகழ்வுகளை நாம் கவனிக்கலாம்:

{ tai /தை: 'to carry something between two persons' (e.g. a ladder)'இரண்டு நபர்களுக்கு இடையே எதையாவது எடுத்துச் செல்வது' (எ.கா. ஏணி)
na /நா: 'to carry something otherwise' (e.g. a bag) 'வேறாக எதையாவது எடுத்துச் செல்வது' (எ.கா. ஒரு பை)

{ chuan சுவான்: : 'to put on (of garments)''(ஆடைகளை) அணிய'
dai: 'to put on (of other things such as caps, armbands, badges, etc.). '(தொப்பிகள், கவசங்கள், பேட்ஜ்கள் போன்றவை) அணிய வேண்டும்.

மறுபுறம், சீன மொழியின் தரத்தால் ஆங்கிலம் மிகையாக வேறுபடுத்துகிறது, அதில் சீன மொழி ஒன்றுடன் தொடர்புடையது: எடுத்துக்காட்டாக zhudzi (மேசை 'table' அல்லது "desk"); béizi ('கப்', 'குவளை' அல்லது 'கண்ணாடி'); மற்றும் ஜிட் (alcoholic drink' 'ஆல்கஹால் பானம்' - ஓயின், பீர், விஸ்கி போன்றவை உட்பட). ஒரு மொழியை மற்றதை விட இந்த விஷயங்களில் அதிக தர்க்கரீதியானதாகக் கருதுவதற்கு வெளிப்படையான வழக்கு எதுவும் இல்லை.

இது மொழி நமக்கு வழங்கும் வகைகளின் பகுதி 'தன்னிச்சை' என்ற கேள்விக்கு வழிவகுக்கிறது. 'தன்னிச்சை' என்பதன் மூலம், முதலில், கொள்கை ரீதியான விளக்கத்தை மீறும் விதத்தில், கருத்தியல் எல்லைகள் பெரும்பாலும் மொழிக்கு மொழி மாறுபடும். இரண்டாவது வகையான தன்னிச்சையானது, அனுபவமிக்க யதார்த்தத்தைப் பொறுத்து மொழியின் தன்னிச்சையானது: சில வேறுபாடுகளை முக்கியமானதாகக் கருதி, மற்றவற்றைப் புறக்கணிப்பதன் மூலம் 'உண்மையான உலகில் கட்டமைப்பைத் திணிக்கும்' போக்கு மொழிகளுக்கு உள்ளது. ஒரு மொழி விஷயங்களை வகைப்படுத்தும் விதம் சில நேரங்களில் அப்பட்டமாக மனிதனை மையமாகக் கொண்டது. எடுத்துக்காட்டாக, நாய், மரம், காய்கறிகள் போன்ற உயிரியல் ரீதியாக தூண்டப்பட்ட வகைகளுடன், ஆங்கிலத்தில் pest/பூச்சி ('noxious animal') மற்றும் weed/களை (noxious

plant'/'நச்சுத் தாவரம்') உள்ளன. அதே தாவரம் (எ.கா. ஒரு buttercup) தோட்டத்திற்கு உள்ளே அல்லது வெளியே காணப்படுகிறதா என்பதைப் பொறுத்து, weed'/'களை' அல்லது flower'/'பூ' என வகைப்படுத்தலாம். ஆனால் அத்தகைய மதிப்பு வேறுபாடுகளை முற்றிலும் தன்னிச்சையாகக் கருதுவது தவறாக இருக்கும்: இங்கு உந்துதல் வெளிப்புற யதார்த்தத்தால் அல்ல, கலாச்சார விதிமுறைகளால் வழங்கப்படுகிறது.

'சார்பியலார்' மற்றும் 'உலக ளாவியலார்' பார்வைகள் 'Relativist' and 'Universalist' Points of View'

ஒவ்வொரு மொழியும் அதன் சொந்த 'கட்டத்தை' ('grid') நம் அனுபவத்தில் திணிக்கிறது அல்லது (உருவகத்தை மாற்ற) 'புறா-துளைகளின்' தொகுப்பை வழங்குகிறது, இதன் மூலம் நமது பிரபஞ்சத்தை ஒழுங்காகக் குறைக்கிறோம் என்ற கருத்தை விளக்குவதற்கு போதுமானது. இந்த கூர்நோக்கு கடந்த காலங்களில் அறிஞர்களை ஒருவர் பேசும் மொழி ஒருவரின் சிந்தனை செயல்முறைகளையும், உலகை விளக்கும் விதத்தையும் ஆழமாக பாதிக்கிறது என்று கருதுவதற்கு வழிவகுத்தது. எடுத்துக்காட்டாக, ஆங்கிலத்தைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவரின் உலகக் கண்ணோட்டத்திற்கும், அமெரிக்க இந்திய மொழியின் தாய் மொழி பேசுபவருக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடுகள் குறிப்பாக தொலைநோக்குடையதாக இருக்கும். நேரம் மற்றும் இடம், மிகவும் வித்தியாசமான முறையில் குறிப்பிடப்படுகின்றன. மொழிகளின் அறிவாற்றல் கட்டமைப்பின் இந்த சார்பியல் பார்வையானது 1920கள் மற்றும் 1930களில் இரண்டு அமெரிக்க மானுடவியல் மொழியியலாளர்களுக்குப் பிறகு, 'சபீர்-வொர்ஃப் கருதுகோள்' (Sapir-Whorf hypothesis) என்ற பெயரைப் பெற்றது. 'சபீர்-வொர்ஃப் நிலைப்பாட்டிற்கு எதிராக பல்வேறு வாதங்கள் முன்வைக்கப்படலாம். ஒவ்வொரு மொழியும் அதன் விசித்திரமான மன அழுத்தத்திற்கு நம்மைத் தள்ளுகிறது என்ற பார்வையின் தீவிர பதிப்பை நாம் எடுத்துக் கொண்டால், நடைமுறையில் ஒரு மொழியிலிருந்து மற்றொரு மொழிக்கு மொழிபெயர்ப்பது எப்படி என்பதை விளக்க முடியாமல் திணறுவோம். மேலும், ஒரு ஒற்றை. மொழி பெரும்பாலும் அதே நிகழ்வின் மாற்று கருத்தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது: எடுத்துக்காட்டாக, ஆங்கிலத்தில், நாம் மனிதர்களை வயதின் அடிப்படையில் 'குழந்தைகள்', 'இளம் பருவத்தினர்' மற்றும் 'பெரியவர்கள்' அல்லது மாற்றாக 'மேஜர்கள்' மற்றும் 'மைனர்கள்' என வகைப்படுத்தலாம். மேலும், பொருள் மற்றும்

குறிப்பு (பக். 12) ஆகியவற்றுக்கு இடையே வேறுபாட்டைக் காட்டினால், மற்றொரு மொழியில் உள்ள கருத்துக்கு ஒருவரின் சொந்த மொழியில் பொருத்தமான கருத்து இல்லை என்றாலும், அதன் குறிப்புக்கு ஒரு விளக்கத்தை வழங்க முடியும் (தேவைப்பட்டால் மிகவும் விரிவான விளக்கம்).

சமீபகாலமாக, மிகவும் நாகரீகமான பார்வை என்னவென்றால், மொழி என்பது ஒரு உள்ளார்ந்த அல்லது மரபணு ரீதியாக மரபுரிமை பெற்ற திறன் ஆகும், இது அனைத்து மனிதர்களும் பிறப்பிலிருந்து வளரும் வரை 'திட்டமிடப்படுகிறது'. இது சபிர்-உர்ஃப் (Sapir-Worf) கருதுகோளை நிராகரிப்பதைக் குறிக்கிறது (குறைந்தபட்சம் அதன் தீவிர வடிவங்களில்), மற்றும் மொழிகள் ஒரே அடிப்படை கருத்துருசார் (conceptual framework) கட்டமைப்பைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் நிலைப்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்வதைக் குறிக்கிறது: எடுத்துக்காட்டாக, பொருண்மையில் வகைப்பாடுகளின் உலகளாவிய தொகுப்பு உள்ளது (எ.கா. நேரம், இடம், காரணம், உயிரோட்டம் போன்றவற்றுடன் தொடர்புடைய வகைகள்) அதிலிருந்து ஒவ்வொரு மொழியும் அதன் சொந்த வகைப்பாடுகளின் துணைக்குழுவை எடுத்துக்கொள்கிறது என்று வாதிடலாம். மேலும் இது இந்த துணைக்குழுவிலிருந்து தேர்வு மற்றும் அனுமதிக்கப்பட்ட சேர்க்கைகளில் மட்டுமே மொழிகள் வேறுபடுகின்றன. 'உலகளாவியலார்' போக்கின் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வுகளில் ஒன்று, பி. பெர்லின் மற்றும் பி. கே (B. Berlin and P. Kay) (Basic Color Terms, /அடிப்படை வண்ண சொற்கள், 1969) ஆகியோரின் வற்புறுத்தும் முயற்சியாகும். சபிர்-வொர்ஃபியவாதம், பதினொரு உலகளாவிய வண்ண வகைகளின் தொகுப்பின் அடிப்படையில் விளக்கப்படுகிறது, இவை அனைத்தும் கொடுக்கப்பட்ட மொழியில் இருக்கலாம் அல்லது இல்லாமல் இருக்கலாம். அத்தியாயம் 12 இல் உலகளாவிய-சார்பியல் பிரச்சினை பற்றிய மேலும் விவாதம் இருக்கும்.

கருத்துருசார் வகைப்பாடுகளின் குழந்தையின் ஈட்டம் The Child's Acquisition of Conceptual Categories

குழந்தைப் பருவத்தில் கருத்துருசார் வகைப்பாடுகளைப் பெறுவது எப்படி? இங்கே மீண்டும், புலனறிவு அமைப்பு முற்றிலும் ஒருவருடைய சூழலில் இருந்து (நிச்சயமாக கலாச்சார சீரமைப்பு உள்ளடங்கும்) அனுபவத்தின் மூலம் கற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது என்று வாதிடுபவர்களின் முட்டுக்கட்டையான 'அனுபவவாதத்திலிருந்து' புலனறிவு கட்டமைப்பைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை ஏனெனில் இது மனித

இனத்திற்கு குறிப்பிட்ட மரபுவழி மன சாதனத்தின் ஒரு பகுதியாகும் என்று கூறுபவர்கள் வரை பரவலான மாறுபட்ட கண்ணோட்டங்கள் உள்ளன. பார்வைகளின் இந்த துருவநிலை வெளிப்படையாக சற்று வித்தியாசமான தோற்றத்தில் உலகளாவிய-சார்பியல்வாத கருத்துவேறுபாடாகும். மொழிப் பன்முகத்தன்மை பற்றிய சபிர்-வொர்ப் (Sapir-Worf) நிலைப்பாடு, மொழி ஈட்டத்தின் அனுபவவாதக் கண்ணோட்டத்துடன் கூட்டணியில் உள்ளது, ஏனெனில் குழந்தைகள் வெவ்வேறு மொழிகளைக் கற்கும் வெவ்வேறு கலாச்சார சூழல்களுக்கு வெளிப்படுத்துவது, அவர்கள் எவ்வாறு அனுபவத்தின் வெவ்வேறு கருத்தாக்கங்களைக் கற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்பதை விளக்க முடியும். இதற்கு நேர்மாறாக, மொழியியல் உலகளாவிய நம்பிக்கையானது, இந்த உலகளாவிய தன்மைகளை வளர்ப்பதற்கு மனிதர்களில் ஒரு உள்ளார்ந்த மனோபாவத்தை முன்வைக்க வழிவகுக்கிறது: இல்லையெனில், அதே பண்புக்கூறுகள் உலகின் அனைத்து மொழிகளிலும் எவ்வாறு விநியோகிக்கப்படும்?

சபீர் மற்றும் வோர்ஃப் தலைமுறையின் மொழியியலாளர்களால் அனுபவவாதக் கண்ணோட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதைப் போலவே, 1960களில் சக்கரம் முழு வட்டமாக மாறியது (பெரும்பாலும் கார்டீசியன் மொழியியல்/Cartesian Linguistics (1966) மற்றும் மொழி மற்றும் மனம்/ Language and Mind போன்ற எழுத்துக்களில் சாம்ஸ்கியின் தாக்கம் (பெரும்பாலும்) 1968)), மற்றும் 'உள்ளுறை கருத்துக்கள்' (innate ideas) என்ற பழைய தத்துவக் கோட்பாட்டின் நவீனமயமாக்கப்பட்ட பதிப்பு மரியாதைக்குரியதாக மாறியது. நவீன மொழியியல் ஆராய்ச்சியில் இருந்து எழும் இரண்டு முதன்மையான வாதங்கள் இந்தக் கண்ணோட்டத்தை ஆதரிக்கின்றன: மொழியியல் மிகவும் ஆழமாகவும் துல்லியமாகவும் மொழியியல் கட்டமைப்பின் அடுக்குகளை ஆராய்வதால், மொழியின் குறிப்பிடத்தக்க சிக்கல்களைக் கையாள ஒரு குழந்தை எவ்வளவு சீக்கிரம் கற்றுக்கொள்கிறது என்பதை விளக்குவது கடினமாகிறது. குறிப்பாக பொருண்மையியல் மட்டத்தில், சில குறிப்பிட்ட மொழி-கற்றல் திறன் வடிவத்தில் 'தலை-தொடக்கம்' இல்லாமல்; இரண்டாவதாக, மொழியின் பல அடுக்கு பகுப்பாய்வில், ஒலியனியல் மற்றும் தொடரியல் ஆகியவற்றில் பரவலாக வேறுபட்ட கட்டமைப்புகள் ஒரே மாதிரியான அல்லது குறைந்தபட்சம் ஒத்த, பொருண்மையியல் மட்டத்தில் எவ்வாறு சமரசம் செய்யப்படுகின்றன என்பதைப் பார்ப்பது எளிதாகிறது.

மறுபுறம், கருத்துரு கற்றலின் ஒரு பகுதியாவது அனுபவவாத சிந்தனையின்படி இயங்குகிறது என்பது சிறு குழந்தைகள் சோதனை மற்றும் பிழையின் மூலம் அவர்களின் மொழியின் கருத்துருசார் வகைபாடுகளைப் பெறுவதை நாம் கவனிக்கும் விதத்திலிருந்து தெளிவாகிறது. 'பூனை' போன்ற ஒரு கருத்துருவைக் கற்றுக்கொள்வது இரண்டு நிரப்பு செயல்முறைகளை உள்ளடக்கியது என்பது நீண்ட காலமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது: (1) நீட்டிப்பு, அதாவது, சில குறிப்புகளுக்கு (referents) (பூனை, பூனை, பூனை, முதலியன) பயன்படுத்தக் கற்றுக்கொண்ட பெயரை நீட்டித்தல். அந்த குறிப்புகளின் சில பண்புகளை பகிர்ந்து கொள்ளும் அனைத்து பொருட்களும் (பூனை, ... பூனை); மற்றும் (2) வேறுபாடு, அதாவது ஒரு சொல்லின் குறிப்பை சில குணாதிசயங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் பொருட்களுக்குக் கட்டுப்படுத்துதல், ஆனால் மற்றவை அல்ல (எ.கா. பூனை என்ற சொல்லை நாய்கள், புலிகள் போன்றவற்றுக்குப் பயன்படுத்துவதில்லை). இந்த இரண்டு செயல்முறைகளும் வகைப்பாட்டு எல்லைகளைக் கற்றுக்கொள்வதில் கைகோர்த்துச் செல்கின்றன, ஆனால் ஒரு குழந்தை இரண்டு பண்புக்கூறுகளையும் ஒரே நேரத்தில் கற்க முடியாது, அதனால் அது மிகைப்படுத்த முனைகிறது (எ.கா. எல்லா ஆண்களுடனும் 'அப்பாவை' அடையாளம் காண்பது) அல்லது குறைவாக நீட்டிக்க (எ.கா. தொப்பி அணிந்த விசித்திரமான ஆண்கள் அனைவருடனும் 'மனிதனை' அடையாளம் காண்பது). இவை இரண்டுவயது பெண்குழந்தை செய்யும் சில மிகைப்படுத்தல்கள்.

WORD USED	APPARENT RANGE OF REFERENCE
choo-choo (i.e. toy engine)	toys with wheels சக்கரங்கள் கொண்ட பொம்மைகள்
ba-ba (i.e. sheep)	animals in fields (including cows) வயல்களில் உள்ள விலங்குகள் (மாடுகள் உட்பட)
book	books, leaflets and newspapers புத்தகங்கள், துண்டு பிரசுரங்கள் மற்றும் செய்தித்தாள்கள்
soo (i.e. shoe)	footwear generally, including boots and

	slippers பொதுவாக காலணி, பூட்ஸ் உட்பட செருப்புகள்
cup	vessels for drinking, including mugs, glasses, and the cat's bowl குவளைகள், கண்ணாடிகள் உட்பட குடிப்பதற்கான பாத்திரங்கள்,
Tom (her brother)	boys in general பொதுவாக சிறுவர்கள்
on (i.e. orange)	yellow as well as orange மஞ்சள் மற்றும் ஆரஞ்சு

சில வழிகளில், அவளது பிரிவுகள் ஆங்கில மொழியில் நிறுவப்பட்டதை விட குறைவான தன்னிச்சையாக இருந்தன; எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு 'பூட்'டை/'boot' 'shoe'/'ஷூ'விலிருந்து வேறுபடுத்துவது என்ன என்பதை நம் மனதில் சரியாக வரிசைப்படுத்த ஒரு நிமிடம் அல்லது அதற்கு மேல் ஆகும். ஆங்கிலத்தின் 'ஷூ'/'பூட்'/'ஸ்லிப்பர்' ('shoe'/'boot'/'slipper') வகைப்பாடுகளை தர்க்கரீதியாக நியாயப்படுத்துவது கடினம், மேலும் பல வழிகளில் காலணிகளின் அனைத்துப் பொருட்களுக்கும் ஒரே சொல்லை வைத்திருப்பது மிகவும் விவேகமானது.

இத்தகைய சோதனை மற்றும் பிழை முறைகள் (trial-and-error methods) மொழி கற்றலின் ஒரு பகுதி என்பது. இந்த வகையில் உள்ளார்ந்த மொழி திறன்' ("innate language capacity") என்பது ஒரு பொதுவான உத்தியின் வடிவத்தை எடுக்கும், இதன் மூலம் ஒரு குழுவை வகைப்பாடுகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குப் பதிலாக மற்றொரு வகையைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான முன்கணிப்பைக் காட்டிலும் அனுபவத்தின் அடிப்படையில் வகைப்பாடுகளை அடையலாம் என்பதைப் பரிந்துரை செய்யும். ஆனால் 'அனுபவவாதிகள்' ('empiricist') மற்றும் 'பகுத்தறிவுவாதிகள்' ('rationalist') கண்ணோட்டங்கள் அந்தந்தப் பக்கங்களில் குறைந்தபட்சம் சில உண்மைகளைக் கொண்டிருப்பதால், இது போன்ற ஊகப் பகுதியில், சற்று எச்சரிக்கையாக மற்றும் இடையிடையே உற்சாகமற்ற நிலை இருப்பது நல்லது.

மொழிகளுக்கிடையே கணிசமான அளவு பொருண்மையியல்சார் பொதுநிலை இருப்பதைக் காணக்கூடியது பல்வேறு ஆதாரங்களைக்

கொண்டிருக்கலாம். சில பொருண்மையியல் வகைப்பாடுகள் நேரடியாக மொழி-கற்றல் திறனுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கலாம்: ஒருவேளை மறுப்பு (negation) போன்ற தருக்க வகைப்பாடுகள் இதைச்சாரலாம். ஆனால் மற்றவை (எ.கா. நேரம், இடம், நிறம், காரணம்) மனித மனதின் பொதுவான புலனுணர்வு மற்றும் அறிவாற்றல் செயல்முறைகளிலிருந்து பெறப்பட்டதாகத் தெரிகிறது (see Clark and Clark, *Psychology and Language*, pp. 524-7/பார்க்க கிளார்க் மற்றும் கிளார்க், உளவியல் மற்றும் மொழி, பக். 524-7). இன்னும் சிலருக்கு ஒரு கலாச்சார தோற்றம் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது: எல்லா கலாச்சாரங்களும் சமூக அமைப்பு மற்றும் நடத்தையின் சில பண்புக்கூறுகளைப் பகிர்ந்து கொண்டால், எல்லா மொழிகளிலும் உறவுமுறை, உடைமை, போர் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடுவதற்கான சொற்கள் இருப்பதில் ஆச்சரியமில்லை. இன்னும் பிற 'உலகளாவிய' 'universals' தொழில்நுட்ப பரிமாற்றம் (technological transmission) (கலைப்பொருட்களுக்கான சொற்கள்) அல்லது இயற்கை சூழலின் பொதுவான பண்புக்கூறுகளிலிருந்து (உயிரியல் மற்றும் நிலப்பரப்பு சொற்கள்). மனிதனின் குறிப்பிட்ட மொழி-கற்றல் திறனுக்கு பிரத்தியேகமாக உலகளாவிய அர்த்தத்தை நாம் கற்பிக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் மொழியியல் திறனின் மையத்திலிருந்து நிஜ-உலக அனுபவத்தின் சுற்றளவு வரை விரிவடையும் அளவை அங்கீகரிக்கலாம். இந்த அளவுகோல் (அ) முற்றிலும் மொழியியல்சார் உலகப்பொதுமைகள் (linguistic universals), (ஆ) புலனுணர்வு மற்றும் புலனறிவின் உளவியல்சார் உலகப்பொதுமைகள் (psychological universals), (இ) கலாச்சாரம்சார் உலகப்பொதுமைகள் (ஈ) தொழில்நுட்பம்சார் உலகப்பொதுமைகள், மற்றும் (உ) இயற்கை சூழல்சார் உலகப்பொதுமைகள் (universals of natural environment).

உலகளாவிய உரிமைகோரல்களின் வலிமையை மதிப்பிடுவதற்கு முன், மொழிகளின் ஒப்பீடு மற்றும் மொழி ஈட்டம் பற்றிய ஆய்வு ஆகியவற்றில் நிறைய வேலைகள் செய்யப்பட வேண்டும். ஆனால் குழந்தையின் 'பொருண்மையியல்சார் திறனின்' வளர்ச்சி பற்றிய எந்தவொரு தகவலறிந்த விளக்கமும் இந்த செயல்முறைக்கு இயல்பு மற்றும் பேணல் ஆகிய இரண்டின் பங்களிப்புகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது உறுதியாகத் தெரிகிறது.

படைப்பாற்றல் (1): சொல்சார் புத்தாக்கம் (Lexical Innovation)

பொருண்மையியல் உலப்பொதுமைகளுக்கு சாதகமாகவும் எதிராகவும் ஆன விவாதம் பொதுவாக ஒரு மொழி ஒரு நிலையான, மூடிய கருத்துருசார் அமைப்பை உருவாக்குகிறது என்றும், மொழியின் நிலையான வகைப்பாடுகளைப் பெற்றவுடன், நமது பொருண்மையியல்சார் கருவிகள் முழுமை அடைந்துவிட்டன என்றும் கருதுகிறது. இது உண்மையாக இருந்தால், அது நமது மொழி நமது அனுமானங்கள் மற்றும் பிரபஞ்சத்தைப் பற்றிய சிந்தனை செயல்முறைகளைத் தீர்மானிக்கும் ஒரு மன கட்டுப்பாடு ஆகும் என்ற தீய எண்ணத்தை மிகத் தீவிரமாக எடுத்துக் கொள்ளச் செய்யும்.

ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமாக மனித இனத்திற்கு, நாம் மொழியை ஒன்றாக மாற அனுமதித்தால் மனித சமூகத்துடன் தொடர்புடைய மற்ற அமைப்புகளைப் போலவே ஒரு பொருண்மையியல் ஒழுங்குமுறையாக, தொடர்ந்து நீட்டிக்கப்பட்டு, திருத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆங்கிலம் போன்ற ஒரு மொழியில், புதிய கருத்துக்கள் நாளுக்கு நாள் அதிக எண்ணிக்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன, மற்றும் மிகக் குறைந்த நேரத்தில் (நவீன வெகுஜனத் தொடர்புகள் காரணமாக) பலருக்குத் தெரியவரும். இந்தப் புதிய கருத்துக்கள் இறுதியில் விசித்திரமானவையாக உணரப்படவில்லை, ஆனால் மொழியுடன் முழுமையாக ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றன, எனவே நமது நிலையான மனக் கருவிகளின் ஒரு பகுதியாக மாறும். புதிய கருத்துக்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படும் நுட்பம் சொல்சார் புத்தாக்கம் ஆகும், இது புதுசொல்லாக்கம் (neologism) (புதிய சொற்களின் கண்டுபிடிப்பு அல்லது இன்னும் துல்லியமாக சொல்சார் உருப்படிகள் — அத்தியாயம் 10,p, 179 ஐப் பார்க்கவும்), அல்லது பொருள் பரிமாற்றம் (நிறுவப்பட்ட வார்த்தைகளிலிருந்து புதிய அர்த்தங்களின் ஆக்கம்). இங்கே நம் கவனத்தை புதுசொல்லாக்கத்திற்கு வரம்புக்குட்படுத்துகிறோம், மேலும் அர்த்தத்தை மாற்றுவதைக் அத்தியாயம் 11 வரை கருத்தில் கொள்ளமாட்டோம்.

புதுசொல்லாக்கத்திற்கும், கருத்துரு அமைப்பை விரிவுபடுத்தும் விளைவுக்கும் ஒரு எடுத்துக்காட்டு, நாம் defenestration என்ற வார்த்தையின் சாத்தியமற்ற வழக்கை எடுத்துக்கொள்கிறோம், அதாவது 'a throwing out of the window'/ஜன்னலுக்கு வெளியே எறிதல்' என்று பொருள்படும். முப்பது ஆண்டுகாலப் போரின் தொடக்கத்தில், ப்ராக் நகரில் உள்ள ஒரு போஹேமியன் புராட்டஸ்டன்ட் கூட்டம் பேரரசருக்கு தனது எதிரிகளை ஜன்னலுக்கு வெளியே கோட்டை அகழிக்குள் வீசியதன் மூலம் நடந்த ஒரு

சம்பவத்தை ' the defenestration of Prague'/ப்ராக் தற்காப்பு' குறிக்கிறது. இருப்பினும், இந்த சொல் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட போதெல்லாம் (ஆக்ஸ்போர்டு ஆங்கில அகராதியில் அதன் முதல் மேற்கோள் 1620 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடங்குகிறது), இது ' the Defenestration of Prague /ப்ராக் தற்காப்பு' செய்யும் என்று கருதிய பரம்பரை மற்றும் நேர்த்தியான எண்ணம் கொண்ட வரலாற்று தாதாக்களால் வளர்க்கப்பட்டதாக ஒருவர் கற்பனை செய்கிறார். தேதிகள் மற்றும் நிகழ்வுகளின் அட்டவணையில் அல்லது முப்பது ஆண்டுகாலப் போரின் காரணங்களின் பட்டியலில் ஒரு சிறந்த பதிவு. இந்த சொல் ஓரளவு நாணயத்தைப் பெற்றுள்ளது (அதன் பயன் குறைவாக இருந்தாலும்) என்பதன் அர்த்தம், ' throwing-out-of-the-windowness' என்ற புதிய கருத்தாக்கம் ஆங்கில மொழியால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு, மொழியில் கையாளப்படலாம். (சொல்லுங்கள்) அது முன்பு கண்டுபிடிக்கப்படாத தாவரத்தின் பெயர். ஒரு சுருக்கமான பெயர்ச்சொல்லாக, இது கொள்கையளவில் பல செயல்பாடுகளில் பயன்படுத்தப்படலாம், பின்வரும் கற்பனை செய்யக்கூடியது, இருப்பினும் கற்பனையான செய்திகள் காட்டுகின்றன:

... The troublemakers were threatened with summary defenestration ..

... தொல்லை தருபவர்கள் சுருக்கமான எதிர்ப்பால் அச்சுறுத்தப்பட்டனர் ..

.., the high incidence of wanton acts of defenestration is causing the

.., தற்காப்புக்கான தேவையற்ற செயல்களின் அதிக நிகழ்வுகள் காரணமாகின்றன

...British Railways authorities some disquiet ...

...பிரிட்டிஷ் ரயில்வே அதிகாரிகள் சில குழப்பம்...

.. the antidefenestration movement held a public meeting ...

.. தற்காப்பு எதிர்ப்பு இயக்கம் பொதுக்கூட்டம் நடத்தியது ...

.. their behaviour became positively defenestrational ...

.. அவர்களின் நடத்தை சாதகமாக தற்காப்புக்குரியதாக மாறியது ...

இவ்வகையில், ஒரு புதிய வார்த்தையானது நிறுவன ரீதியான கருத்தியல் நாணயத்தை வழங்குவதோடு மட்டுமல்லாமல், வேறு வார்த்தைகளை

(antidefenestrational போன்றவை) உருவாக்கக்கூடிய அடிப்படையையும் வழங்குகிறது.

புதிய சொற்களை உருவாக்குவதற்கும் புதிய கருத்துகளை உருவாக்குவதற்கும் இடையே நியாயமற்ற தொடர்பை நாம் ஏற்படுத்தியதாகத் தோன்றலாம், புதுசொல்லாக்கத்தின் விளைவு ஒரு முழு சொற்றொடர் அல்லது வாக்கியத்தால் வெளிப்படுத்தக்கூடிய அதே அர்த்தத்தை ஒரே சொல்லில் சுருக்குவது மட்டுமே. எவ்வாறாயினும், இந்த சுருக்கமான செயல்பாட்டுடன் இணைந்து, ஒரு சொற்களஞ்சிய உறுப்பு என்ற சொல் ஒரு கருத்தை வரையறுக்கும் பாத்திரத்தைக் கொண்டுள்ளது, ஏனெனில் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகள் காட்ட உதவும். driver/டிரைவர், copywriter/காப்பிரைட்டர், bed-maker/பெட்-மேக்கர் போன்ற செயலி/வினைமுதல் பெயர்ச்சொற்கள் (agent nouns), அவை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட முதல் கட்டங்களில் தொடர்புடைய உட்பிரிவுகளுக்கு ஒரு வெளிப்படையான சமமானதாக இருக்கும், எனவே, எடுத்துக்காட்டாக, driver/ஓட்டுனர் என்பதை 'a person who drives'/'ஓட்டுபவர்' என்றும், bed-maker என்பதை 'one who makes beds'/'படுக்கைகளை உருவாக்குபவர்' என்றும் வரையறை விளக்கம் செய்யலாம். ஆனால் ஒற்றை வார்த்தை மற்றும் தொடரியல் கட்டுமானம் ஒரே பொருளைக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறுவது தவறானது, ஏனெனில் இந்த சொல் ஒரு கூடுதல் செய்தியைக் கொண்டுள்ளது ~அதாவது, ஒரு வகையின் இருப்புக்கான அழைப்பு. bed-maker என்ற சொல்லானது, ஒரு சிறப்பு நிறுவன வகை நபர் இருப்பதாக வலியுறுத்துகிறது, அதன் செயல்பாடு அல்லது பழக்கம் படுக்கைகளை உருவாக்குவதாகும். எடுத்துக்காட்டாக, அவள் ஒரு படுக்கை தயாரிப்பாளரா என்ற கேள்வியைக் கேட்பதற்கு இடையே உள்ள வித்தியாசத்தைக் கவனியுங்கள். Is she a bed-maker? 'அவள் படுக்கை உருவாக்கியா? Does she make beds? படுக்கைகளை உருவாக்குகிறாளா? என்ற கேள்விகளுக்கு இவ்வாறு கேள்வி கேட்கப்பட்ட ஒரு நபர் " Well, she does make beds, but she's not a bed-maker.' சரி, அவள் படுக்கைகளை உருவாக்குகிறாள், ஆனால் அவள் படுக்கை உருவாக்கி அல்ல.' என்று பதில் சொல்லலாம். ஒரு புதிய வார்த்தை - rock-shredder - இந்த அமைப்பொழுங்கில் உருவாக்கப்பட்டது என்றால், இது a machine which shreds 'பாறைகளை துண்டாக்கும் இயந்திரம்' என்ற சொற்றொடரை விட கூடுதல் புதுமையான மதிப்பு, கொண்டிருக்கும் ஏனெனில் இது எங்கோ அல்லது எப்போதாவது, இந்த அசாத்தியமான பங்களிப்புடன் ஒரு வகை பொருளை நிறுவுவது அவசியம் என்பதைக் குறிக்கிறது.

புதுசொல்லாக்கத்தின் (neologism) இந்த நிறுவனமயமாக்கலின் (institutionalizing) விளைவு அருவப் பெயர்ச்சொற்கள் மற்றும் பெயரடைகள் போன்ற பிற சொற்களிலும் காணப்படுகிறது. நம்மிடம் McCarthyism, Gaullism மற்றும் மிக சமீபத்தில் Thatcherism என்பன உள்ளன, ஆனால் * Heathism, *Nixonism or *Brezhnevism (நட்சத்திரம் என்பது இல்லாத அல்லது விதிவிரோத வெளிப்பாடுகளைக் குறிக்கும் ஒரு வழியாகும்) என்பன இல்லை; ஆனால் பிந்தைய சொற்கள் பயன்பாட்டிற்கு கொண்டு வரப்பட்டால், அரசியல் பிரமுகர்களுடன் நாம் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய சில சிறப்பு --ism - ஒரு தத்துவம் அல்லது வாழ்க்கை முறையைத் தேட அவை நம்மைத் தூண்டும். ready-to-eat cereal', top-of-the-stove cookery'' போன்ற புதிய பெயரடைச் சேர்மங்களை உருவாக்க விளம்பரதாரர்கள் விரும்புகின்றனர், மேலும் இந்த கலவை ஒரு சிறப்பு, ஒருவேளை புதிதாக இணைக்கப்பட்டிருப்பதும் இதற்குக் காரணமாகத் தெரிகிறது. விளம்பரதாரர் தனது தயாரிப்புடன் நாம் தொடர்புபடுத்த விரும்பும் யோசனை: 'டாப்-ஆஃப்-தி-ஸ்டவ் சமையல்' என்பது சமையலின் ஒரு புதிய கருத்தாகும், இதில் இல்லத்தரசி அடுப்பிலிருந்து பொருட்களை எடுக்க எரிச்சலூட்டும் வகையில் கீழே குனிய வேண்டியதில்லை; ஒரு 'ready-to-eat cereal' என்பது குறிப்பாக வசதியான தானிய வகையாகும், அதைத் தயாரிக்கத் தேவையில்லை.

புதுசொல்லாக்கம் (neologism) ஒரு வகை மொழியியல் படைப்பாற்றலைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினால், இலக்கியத்தில் இல்லாமல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் அறிவியலின் மொழியில் ஒருவர் மிக உயர்ந்த படைப்பாற்றலைக் காணலாம். விஞ்ஞானிகள் தாங்கள் கவனிக்கும் விஷயங்களுக்கு துல்லியமான விளக்கத்தை அளிப்பதற்காக, அவர்களின் கருத்துரு கருவியை தொடர்ந்து மாற்றியமைத்து மறுவரிசைப்படுத்துகின்றனர்; புதிய மற்றும் மேம்பட்ட வழிகளில் வரிசைப்படுத்த பிரபஞ்சத்தை குறைக்க வேண்டும் என்று நாம் கூறலாம். கணினி அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் (megabit, flip-flop, on-line, byte, and floating-point underflow போன்ற சொற்கள்) போன்ற வேகமாக வளரும் துறையில் மனிதன் முன்வைக்கும் புதிய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டி புதிய கலைச்சொற்களின் பரந்த வருகையை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

மொழியில் ஆக்கப்பூர்வ எதிர்ப்புப் போக்கு: 'குழுவழக்காக்கம்' ('Jargonization')

சொல்சார் புத்தாக்கத்தை மிகவும் பயனுள்ள வகையில் பண்பாக்கம் செய்யும் உருவகம் ஒரு காப்ஸ்யூல்/பொதியுறை அல்லது கொள்கலன்/ரிசெப்டக்கிள்

அல்லது பேக்கேஜ்/தொகுப்பு ஆகும், அதில் ஒரு குறிப்பிட்ட பொருண்மையியல்சார் உள்ளடக்கம் வைக்கப்பட்டுள்ளது, இதனால் அது இனிமேலும் கையாளப்பட்டு பிரிக்க முடியாத பொருண்மை அலகாக மாற்றப்படும். உண்மையில், மொழியில் உள்ள அனைத்து வகைப்பாடுகளையும் இந்த வழியில் 'முன்தொகுக்கப்பட்ட அனுபவம்' ('prepackaged experience') என்று பார்க்கலாம், மேலும் இதுபோன்ற 'முன்தொகுப்பை' ('prepackaging') ஒரு கலவையான ஆசீர்வாதமாகப் பார்ப்பது முக்கியம். ஒரு கண்ணோட்டத்தில் இது ஒரு நல்ல (உண்மையில் அவசியமான) விஷயம், ஏனென்றால் அது இல்லாமல் பிரபஞ்சத்தைப் பற்றிய வரிசைப்படுத்தப்பட்ட பார்வையை நம்மால் கொண்டிருக்க முடியாது; நமது கலாச்சாரத்தின் முந்தைய நிலைகளில் பெறப்பட்ட அறிவை உருவாக்கவோ அல்லது சில விலங்கு இனங்கள் பயன்படுத்தும் ஒரு அடிப்படை அடையாள அமைப்பைத் (sign-system) தவிர வேறு எதையும் தொடர்பு கொள்ளவோ முடியவில்லை.

ஆனால் மறுபுறம், தொகுப்பாக்கம்/பேக்கேஜிங் அதன் மோசமான பக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது (உண்மையில், 'முன்தொகுப்பு செய்யப்பட்ட அனுபவம்' என்ற சொற்றொடரால் பரிந்துரைக்கப்பட்டது), இதில் அடிப்படையதார்த்தத்திற்கு மாற்றாக வசதியான தொகுப்புகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் அபாயத்தில் நாம் எப்போதும் இருக்கிறோம். தொகுப்புகள் (அதன் அளவு மற்றும் வடிவம், பெரும்பாலும் மொழியால் தன்னிச்சையாக நிர்ணயிக்கப்பட்டவை) காகித நாணயம் போன்றது, இது எளிமையானது மற்றும் பயன்படுத்த வசதியானது, மேலும் இது போன்ற தீங்கற்ற புனைகதைகளை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளும் வரை நன்றாக வேலை செய்கிறது. அத்தகைய ஒரு துண்டுத் துண்டு தங்கத்தின் மதிப்புடையது. கோட்பாட்டளவில் வேறுபடுத்தக்கூடிய பல எல்லைகளையும் தரங்களையும் புறக்கணிப்பதன் மூலம், மொழியியல் வகைகளின் பெரிய நல்லொழுக்கம் மற்றும் பெரிய தீமை ஆகிய இரண்டுமே அவை நமக்கு விஷயங்களை எளிமைப்படுத்துகின்றன. எளிமைப்படுத்துதல் என்பது தவறாக வழிநடத்தும் மிகை-எளிமைப்படுத்துதலாக (over-simplification) உள்ளதா என்பது தனிப்பட்ட நிகழ்வுகளைப் பொறுத்தது.

வலுவான/பலவீனமான, கடினமான/மென்மையான, பணக்கார/ஏழை போன்ற பைனரி துருவ வேறுபாடுகளுடன் (பக். 100ஐப் பார்க்கவும்) குறிப்பிடப்பட்ட ஒரு வகை எளிமைப்படுத்துதல் எழுகிறது. உண்மையில், ஒரு வகைப்பாட்டுக்கும் மற்றொரு வகைப்பாட்டுக்கும் இடையே ஒரு தெளிவான

எல்லை அல்ல, படிப்படியான மாற்றம் உள்ளது. ஆனால் தேசிய சராசரியான 5' 8"க்கு எதிராக திரு ஜோன்ஸ் 5' 0" என்றும், திரு ஸ்மித் 6' 0" உயரம் என்றும் (எடுத்துக்காட்டாக) கூறுவதற்குப் பதிலாக, திரு ஜோன்ஸ் குட்டை மற்றும் மிஸ்டர் ஸ்மித் என்று சொல்வது மிகவும் எளிமையானது. உயரமான. இந்த துருவமுனைப்புப் போக்கு, 'இரண்டு மதிப்புள்ள நோக்குநிலை' என்ற சொற்றொடரில், 'இரண்டு மதிப்புள்ள நோக்குநிலை' என்ற சொற்றொடரில், 1933இல் ஆல்ஃபிரட் கோர்சிப்ஸ்கி, 1933, மற்றும் S. I. ஹயகாவா மொழியில் சிந்தனை மற்றும் செயல் ஆகியவற்றில் சுருக்கப்பட்டுள்ளது. நோக்குநிலை', இது உண்மையான சூழ்நிலைகளின் துல்லியமான கணக்கைக் கொடுக்கும். இரண்டு மதிப்புள்ள சிந்தனையானது மொழியின் இயல்பில் அதன் வேர்களைக் கொண்டுள்ளது, ஏனெனில் மொழியின் அனைத்து அம்சங்களிலும், சொற்பொருள் உட்பட, பைனரி முரண்பாடுகள் மற்ற வகை மாறுபாடுகளை விட மிகவும் பொதுவானதாகத் தெரிகிறது. ஆனால், முன்பு போல், மனிதன் எந்த அளவிற்கு மொழியின் அடிமையாக இருக்கிறான் என்பதை மிகைப்படுத்தாமல் கவனமாக இருக்க வேண்டும்: பல மதிப்புள்ள சிந்தனை மற்றும் இரு மதிப்பு சிந்தனைக்கான வழிமுறைகளை மொழி வழங்குகிறது, மேலும் மொழி வலுவாக முன்னிறுத்துகிறது என்று மட்டுமே சொல்ல முடியும். நாம் ஈரிணை/பைனரி வேறுபாடுகளை உருவாக்க, அதனால் நம் அனுபவங்களில் எளிமையான கட்டமைப்பை திணிக்க.

சிமோன் டி பியூவோயர் (Simone de Beauvoir) தனது சுயசரிதையின் சிறுவயது காலத்தை விவரிக்கும் பகுதியில் இரு மதிப்புள்ள சிந்தனையின் மீதான அழுத்தத்தின் கிராஃபிக் கணக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:

என்னைச் சுற்றியுள்ள உலகம் இணக்கமாக நிலையான ஆயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது மற்றும் தெளிவான பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. நடுநிலை நிறங்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை: அனைத்தும் கருப்பு மற்றும் வெள்ளை நிறத்தில் இருந்தன; துரோகி மற்றும் ஹீரோ, துரோகி மற்றும் தியாகி இடையே எந்த இடைநிலை நிலையும் இல்லை: சாப்பிட முடியாத பழங்கள் அனைத்தும் விஷம்; எனது மிகவும் விரும்பத்தகாத அத்தைகள் உட்பட எனது குடும்பத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரையும் நான் 'நேசிப்பதாக' கூறப்பட்டது. எனது அனுபவங்கள் அனைத்தும் இந்த அத்தியாவசியத்தை பொய்யாக்கியது. வெள்ளை அரிதாகவே முற்றிலும் வெண்மையாக இருந்தது, மேலும் தீமையின் கருமை இலகுவான தொடுதல்களால் விடுவிக்கப்பட்டது; நான் எல்லா இடங்களிலும் சாம்பல் மற்றும் அரை டோன்களைப் பார்த்தேன். நான் அவைகளின்

முடக்கிய நிழல்களை வரையறுக்க முயற்சித்தவுடன், நான் சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டியிருந்தது, மேலும் எலும்பு-கட்டமைக்கப்பட்ட கருத்துருக்களின் (bony-structured concepts) உலகில் நான் என்னைக் கண்டேன். எதுவாக இருந்தாலும் நான் என் சொந்தக் கண்களால் பார்த்தது மற்றும் ஒவ்வொரு உண்மையான அனுபவமும் எப்படியாவது ஒரு கடினமான வகைக்குள் பொருத்தப்பட வேண்டும்: கட்டுக்கதைகள் மற்றும் ஒரே மாதிரியான கருத்துக்கள் சத்தியத்தை விட மேலோங்கின: அதைக் குறைக்க முடியாமல், உண்மையைச் சிறுமைப்படுத்த நான் அனுமதித்தேன்.

Memoirs of a Dutiful Daughter, trans. J. Kirkup, Bk. 1./ஒரு கடமையான மகளின் நினைவுகள், டிரான்ஸ். ஜே. கிரக்ப், பிகே. 1.

விழிப்புணர்வோடு கற்பனைத்திறன் மிக்க இளம் மனதினுள் இருந்து வரும் இந்தப் பார்வை, கருத்தாக்கத்தை உருவாக்குவதைத் தடுக்கும், படைப்பாற்றலுக்கு எதிரான பக்கத்தைப் பற்றிய போற்றத்தக்க படத்தை அளிக்கிறது.

கருத்துரு வகைப்பாடுகளின் எளிமைப்படுத்தல் மற்றும் ஒரே மாதிரியான விளைவு, மொழியில் இயல்பாகவே உள்ளது, அவை அரசியல் பத்திரிகை போன்ற மொழியின் சில பயன்பாடுகளில் சொல்சார் புத்தாக்கத்தால் பயன்படுத்தப்படலாம். இந்தச் தன்னலப்படுத்தலை நாம் *குழுமொழியாக்கம்' (*jargonization') என்று அழைப்போம். அரசியல் பத்திரிக்கையின் செயல்பாடுகளில் ஒன்று, பொது நிகழ்வுகளை விளக்குவது, முன்னறிவிப்பது அல்லது 'முன்தொகுப்பு' செய்வது, பொது நிகழ்வுகளை எளிதாக ஒருங்கிணைக்க நேரமோ அல்லது மனநலப் பயன்பாடுகளோ இல்லாத பொது மக்களுக்குச் செய்வது. என்ன நடக்கிறது என்பது பற்றிய துல்லியமான மற்றும் விரிவான ஆய்வு. எடுத்துக்காட்டாக, தென்கிழக்கு ஆசியாவில் கம்யூனிஸ்டுகள் மற்றும் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தைப் புகாரளிப்பதில், confrontation/மோதல், escalation/அதிகரிப்பு, de-escalation/தணிதல் மற்றும் Vietnamization /வியட்நாமசேஷன் போன்ற சொற்கள் குழப்பமான அரசியல் சூழ்நிலையில் சிக்கலான நிகழ்வுகளுக்கு வசதியான மறுதலிகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. அமெரிக்க நிர்வாகிகள் மற்றும் அரசியல்வாதிகள் பருந்துகள் அல்லது புறாக்கள் என ஒரே மாதிரியாகக் கருதப்பட்டனர் (இரண்டு மதிப்புள்ள சிந்தனைக்கு வேறு ஏதேனும் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வு இருக்க முடியுமா?). இத்தகைய சொற்கள் நன்கு அறியப்பட்ட அறிகுறிகளாகும், இல்லையெனில் புரிந்துகொள்ள முடியாத ஃப்ளக்ஸ் நிலையில் இருக்கும் ஒரு உறுதியளிக்கும் கட்டமைப்பைக் காண நம் மனதுக்கு உதவுகிறது.

bargaining/பேரம் பேசுதல் மற்றும் negotiation/பேரம் பேசுதல் தொடர்பாக பிற சொற்கள் நாணயத்திற்கு வந்துள்ளன. தொழில்துறை அல்லது சர்வதேச நெருக்கடியில் ஒரு தரப்பினர் மற்றொன்றுக்கு ஒரு மூலோபாய (ஒருவேளை விவேகமான) சலுகையை வழங்கினால், இது சில செய்தித்தாளில் backing down/பின்வாங்குதல் (அதாவது மோதலின் விளிம்பிற்கு வந்து பின்னர் வளைந்து கொடுப்பது) என்ற சொற்றொடரால் குறிப்பிடப்படுவது கிட்டத்தட்ட உறுதியானது. சமர்ப்பணத்தின் மிகவும் கடுமையான வடிவம், ஒருவர் வலுவாக அழுத்திய கோரிக்கையின் அழுத்தத்தின் climb-down 'கீழ் ஏறுதல்' அல்லது ignominious 'இழிவான சரணடைதல்' ஆகும். Sel-out என்பது ஒரு சர்ச்சைக்குரிய ஒரு தரப்பினர் ஒரு முக்கியமான கொள்கையை வழங்குவதன் மூலம் தனது காரணத்தை காட்டிக் கொடுத்ததைக் காணும்போது தவிர்க்க முடியாமல் பயன்படுத்தப்படும் சொல். மற்றும் பல. ஒரு வகையில், அத்தகைய சொற்கள் இப்போது இன்றியமையாதவை: அவை உலகில் சண்டைகளை அமைதியான முறையில் தீர்க்கும் திசையில் அழுத்தங்கள் இருக்கும் உலகில், போருக்கு அல்லது குறைந்த பட்சம் மொத்தப் போரின் சிக்கல்களின் சிக்கலான தன்மையை கட்டமைத்து வகைப்படுத்துவதற்கான நமது தேவையை பூர்த்தி செய்கின்றன. பொருள்கள் மகத்தானவை. ஆனால் இதுபோன்ற வாசகங்கள் நம்மைப் பழக்கப்படுத்தக்கூடிய செயற்கையான எளிமைப்படுத்தல் மற்றும் பகிர்வுபடுத்தலுக்கு எதிராகவும், தெளிவற்ற பிரச்சினைகள் தெளிவாகத் தோன்றும் வகையில் செயற்கையான வியத்தகு உயர்வு மற்றும் அணுகுமுறையின் துருவப்படுத்தலுக்கு எதிராகவும் நாம் தொடர்ந்து எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். குழுமொழி (jargon) சுதந்திரமான தீர்ப்பு மற்றும் சிந்தனைக்கு மாற்றாக மாறும்.

படைப்பாற்றல் (2): நல்ல உரைநடையின் பொருண்மையியக்கார் 'எச்சரிக்கை' (The Semantic 'Alertness' of Good Prose)

மொழியின் முன்பொதிதல் (prepackaging) பண்புக்கூறின் அதிகப்படியான பயிற்சி அல்லது தன்னலப்படுத்துதல் 'மொழி நாணயத்தின் மதிப்பிழப்பிற்கு' ('debasement of the linguistic currency') வழிவகுக்கும் விதத்தை நாம் குறிப்பிட்டுள்ளோம். ஆகவே, மொழி தன்னுள் ஆக்கப்பூர்வ எதிர்ப்பு அழுத்தங்களைக் கொண்டுள்ளது, மேலும் இலக்கிய எழுத்தாளரின் செயல்பாடு, டி.எஸ். எலியட்டின் வார்த்தைகளில் (T. S. Eliot's words), 'பழங்குடியினரின் பேச்சுவழக்கைத் தூய்மைப்படுத்துவது' - நாணயத்தை அதன் முழு மதிப்பிற்கு மீட்டெடுப்பதும், இயற்கையான போக்கை

எதிர்ப்பதும் ஆகும். மதிப்பிழப்பு. எழுத்தாளர்கள் எப்பொழுதும் தங்களை குழுமொழி (jargon) மற்றும் கிளிஷேவின்/cliché உறுதியான எதிரிகளாகக் கருதுகின்றனர், மேலும் ஜார்ஜ் ஆர்வெல் (George Orwell) சீரழிந்த மொழிக்கு எதிராக, குறிப்பாக journales/'பத்திரிக்கையாளர்' மற்றும் 'officiales/'அதிகாரிகள்' என்ற இழிவான தலைப்புகளைப் பெற்ற அந்த வகையான மொழியியல் பயன்பாட்டிற்கு எதிராக நடத்திய சிலுவைப் போர் இதற்கு ஒரு குறிப்பிடத்தக்க உதாரணம். .

ஆர்வெல் (Orwell) பிந்தைய நாள் குழுமொழிகளை பைபிளின் எளிய உறுதியான உரைநடையுடன் ஒப்பிட்டார், மேலும் ஒரு முரண்பாட்டை சுட்டிக்காட்டும் வகையில், பிரசங்கத்திலிருந்து பின்வரும் வசனத்தின் பிரபலமான வசனத்தை உருவாக்கினார்:

I returned and saw under the sun, that the race is not to the swift, nor the battle to the strong, neither yet the bread to the wise, nor yet riches to men of understanding, nor yet favour to men of skill; but time and chance happeneth -to all.

நான் திரும்பிச் சென்று சூரியனுக்குக் கீழே பார்த்தேன், வேகமானவர்களுக்குப் பந்தயம் இல்லை, வலிமையானவர்களுக்குப் போர் இல்லை, இன்னும் ஞானிகளுக்கு அப்பம் இல்லை, இன்னும் அறிவுள்ளவர்களுக்குச் செல்வம் இல்லை, இன்னும் திறமையுள்ளவர்களுக்கு தயவு இல்லை. ஆனால் நேரமும் சந்தர்ப்பமும் அனைவருக்கும் நடக்கும்.

இது ஆர்வெல்லின் நவீன ஆங்கிலத்தின் ' நையாண்டிப்போலி (parody) ஆக மாறியது.

Objective consideration of contemporary phenomena compels the conclusion that success or failure.in competitive activities exhibits no tendency to be com-mensurate with innate capacity, but that a considerable element of the unpredictable must invariably be taken into account.

சமகால நிகழ்வுகளின் புறநிலைக் கருத்தாய்வு, வெற்றி அல்லது தோல்வி என்ற முடிவுக்கு கட்டாயப்படுத்துகிறது. போட்டி நடவடிக்கைகளில் உள்ளார்ந்த திறனுடன் ஒத்துப்போகும் போக்கை வெளிப்படுத்தவில்லை, ஆனால் கணிக்க முடியாதவற்றின் கணிசமான கூறுகள் எப்போதும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

"Politics and the English Language' /“அரசியல் மற்றும் ஆங்கில மொழி” என்ற கட்டுரையிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட இந்தப் பத்தியில் ஆர்வெல், 'ஏற்கனவே வேறொருவரால் வரிசையாக அமைக்கப்பட்ட நீண்ட சொற்களை ஒன்றாக

இணைத்து, சுத்த மோசடி மூலம் முடிவுகளை வழங்குதல்' என அவர் அழைக்கும் பழக்கத்தை கண்டிக்கிறார். அவரது இகழ்ச்சியின் குறிப்பிட்ட இலக்குகள், *toe the line, ride roughshod over, play a leading part in, militate against, and stand shoulder to shoulder with* போன்ற இறக்கும் உருவகங்களைக் கொண்ட கிளிச் சொற்றொடர்கள் (cliche phrases); மேலும் தெளிவற்ற பிரமாண்டமான சொற்றொடர்களை எளிமையான, நேரடியான பதிலீடு மூலம் மாற்றலாம்: *render inoperable* என்பதை *spoil* அல்லது *ruin* என்பதால் பதிலீடு செய்யலாம் அல்லது *take into consideration* என்பதை *consider* என்பதால் பதிலீடு செய்யலாம். அத்தகைய சொற்றொடர்களின் முக்கிய அம்சம் என்னவென்றால், ஒரு வார்த்தை கொடுக்கப்பட்டால், மற்ற சொற்கள் கிட்டத்தட்ட ஒரு தானியங்கி நிபந்தனைக்குட்பட்ட பதிலைப் பின்பற்றுகின்றன: அவற்றின் தனிப்பட்ட அர்த்தங்களைப் பற்றி நாம் இனி சிந்திக்க மாட்டோம். வெளிப்பாடுகளின் நன்கு தேய்ந்த பள்ளங்கள், அவற்றுக்கு அடியில் இருக்கும் சாகசமற்ற, சிந்தனையற்ற சிந்தனை-பள்ளங்களின் வெளிப்புற அறிகுறியாகும்.

ஆர்வெல் இந்தப் போக்கை மந்தமான சிந்தனைக்கான அழைப்பாக மட்டும் கருதாமல், சமூகத்தின் அறிவார்ந்த, அழகியல் மற்றும் ஒழுக்க வாழ்வில் ஒரு நயவஞ்சகமான செல்வாக்கைக் கண்டார்: “நமது எண்ணங்கள் முட்டாள்தனமாக இருப்பதால் மொழி அசிங்கமாகவும் துல்லியமற்றும் மாறுகிறது. தீய எண்ணங்களைக் கொண்டிருப்பது நமக்கு எளிதாகும்.' மற்ற நவீன வர்ணனையாளர்கள் மொழியின் நவீன மதிப்பிழப்பைப் பற்றி இன்னும் வியத்தகு பார்வையை எடுத்துள்ளனர். "ஹயகாவா (Hayakawa) (சிந்தனை மற்றும் செயல் மொழியில்) 'வார்த்தைகளின் நயாகரா' ('Niagara of words') பற்றி பேசுகிறார், இது தொலைக்காட்சி, வானொலி மற்றும் செய்தித்தாள் ஆகியவற்றின் வெகுஜன ஊடகங்கள் மூலம் நாம் தினசரி உட்படுத்தப்படுகிறோம். போட்டியிடும் மொழியியல் தூண்டுதல்களின் குழப்பம் காரணமாக, ஒவ்வொரு கடைக்காரரும் தனது குரலின் உச்சியில் கூச்சலிடும் சந்தை-இடத்தில் நிற்பவர்களைப் போல, நாங்கள் எங்கள் காதுகளை நிறுத்துகிறோம். இது மொழியின் கரடுமுரடான மற்றும் பாரபட்சமற்ற பயன்பாட்டிற்கு வழிவகுக்கிறது. நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் சொர்க்கத்தில் நுழைவதற்கான ஒரு அளவுகோலாகக் கழுவும் வெண்மையாகக் கருதப்படும் ஒரு யுகத்தில், உண்மையில் முக்கியமான விஷயங்களுக்கு எப்படி ஒரு கலைச்சொல்லை உருவாக்குவது?

மொழியின் இந்த அற்பமயமாக்கலின் முகத்தில், சில கவிஞர்கள் ஒத்திசைவின்மை நோக்கி பின்வாங்கியுள்ளனர், மேலும் Language and Silence/மொழி மற்றும் அமைதியில் ஜார்ஜ் ஸ்டெய்னரின் (George Steiner) பயத்தின்படி, அவர்கள் இறுதியில் தொடர்பு கொள்ளும் முயற்சியை முழுவதுமாக கைவிடலாம். எவ்வாறாயினும், இந்த விஷயத்தைப் பற்றிய ஒரு முழு அழிவுப் பார்வையை நாம் எடுக்க வேண்டியதில்லை: மொழியியல் மனசாட்சி உள்ள அனைவரையும் போலவே, சொல் கலைஞரும், பெரும்பாலும் ஒரே மாதிரியான மொழியின் பொறுப்பற்ற பயன்பாட்டிற்கு எதிராக தனது போராட்டத்தை நடத்துவதை நாம் காணலாம். மொழியியல் பதில்கள். இந்த அழுத்தங்களுக்கு எதிர்ப்பை உரைநடை எழுத்தின் இலட்சியத்துடன் சமன் செய்யலாம்: இந்த இலட்சியமானது *not juste*-க்கு ஆன தேடல் அல்லது போப்பின் புத்தியின் வரையறையில் 'அடிக்கடி நினைத்தது, ஆனால் அது நன்றாக வெளிப்படுத்தப்பட்டது இல்லை' என சுருக்கப்பட்டுள்ளது '.

இந்த இலக்கு 'படைப்பாற்றல்'/'creative' என்ற சொல்லுக்கு தகுதியற்றது என்று வாதிடலாம்: சிறந்த முறையில் இது 'உருவாக்கம்'/'recreative', மொழியை அதன் முழு பொருண்மையியல்சார் மதிப்பிற்கு மீட்டமைக்கிறது. ஆனால் உண்மையில் இது நவீன மொழியியலில் நன்கு அறியப்பட்ட 'மொழியியல் படைப்பாற்றல்' என்ற முற்றிலும் கணித உணர்வுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கலாம். நமது மொழியியல் திறன் (சாம்ஸ்கி குறிப்பிட்டுள்ளபடி) வரையறுக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையிலான விதிகள் மூலம், எண்ணற்ற வாக்கியங்களை உருவாக்கி விளக்க முடியும். நாளுக்கு நாள் நாம் நம் வாழ்நாளில் சந்தித்திராத வாக்கியங்களைச் சந்தித்து உருவாக்குகிறோம். அதன் பொருண்மையியல்சார் பண்புகூறில், மொழியியல் வளத்தின் இந்த படைப்பாற்றல், உள்ளமைவுகளை உருவாக்கி புரிந்து கொள்ளும் திறன் மூலம் நிரூபிக்கப்படலாம் (எ.கா. 'I ate one hundred and seventy-nine alligators for breakfast last Tuesday'/'நான் கடந்த செவ்வாய்கிழமை காலை உணவிற்கு நூற்று எழுபத்தொன்பது முதலைகளை சாப்பிட்டேன்' என்ற கூற்று) இது கிட்டத்தட்ட பூஜ்ய நிகழ்தகவைக் கொண்டுள்ளது. அன்றாட தகவல் பரிமாற்றத்தில் நிகழும். ஆனால் செயல்திறனில், நமது மொழித் திறனில் உள்ளார்ந்த இந்த ஆக்கப்பூர்வ அல்லது புதுமையான ஆற்றல், சாத்தியமான ஆங்கில கூற்றுக்களின் கோட்பாட்டளவில் முடிவிலா வரிசையின் மூலம் நன்கு தேய்ந்த பாதைகளை நம்பியிருக்கும் நமது போக்கால்

அரிக்கப்பட்டுவிடுகிறது. இவ்வாறு வெறும் தனிப்பட்ட கருத்துருக்கள் அல்ல, ஆனால் கருத்துருக்களின் கட்டமைப்புகள் ஒரே மாதிரியாக மாறுகின்றன; குழுவழக்கு (jargon) தொடரியல் மீது படையெடுக்கின்றன. புதிய பாதைகளை ஆராய்வதன் மூலமும், எந்த அர்த்தத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளாதன் மூலமும், குறைந்தபட்ச முயற்சியின் இந்த கொள்கையை எதிர்க்கும் எழுத்தாளர், உண்மையான அர்த்தத்தில் 'படைப்பாளி'.

படைப்பாற்றல் (3): கவிதையின் 'கருத்து இணைவு'

விஞ்ஞானி மற்றும் உரைநடை எழுத்தாளர் ஆகியோருடன் நாம் தொடர்பு கொண்ட படைப்பாற்றல் எந்த வகையிலும் கவிதையிலிருந்து இல்லை: கவிஞர்கள் பெரும்பாலும் உரைநடை இலட்சியத்தை விரும்பினர், மேலும் அவர்களின் தகவல்தொடர்பு வளங்களை புதுச்சொல்லாக்கத்தால் (by neologism) விரிவுபடுத்தியுள்ளனர். ஆனால் மொழியியல் படைப்பாற்றல் பற்றிய மூன்றாவது மற்றும் இன்னும் முக்கியமான கருத்து உள்ளது, இது கவிதைக்கு முன்னோடியாக பொருந்தும்: மொழி நம்மைக் கட்டுப்படுத்தும் கருத்துருசார் பிணைப்புகளை உண்மையில் உடைக்கிறது. அனுபவத்தை ஒழுங்குபடுத்துவது, நமக்காக அதை 'முன்தொகுப்பு' செய்வது மொழியின் முக்கியப் பங்களிப்புகளில் ஒன்று என்றால், அந்தக் கயிற்றை அவிழ்ப்பவர்தான் கவிஞர். இந்தப் பின்னணியில்தான் கவிதையின் 'பகுத்தறிவற்ற' அல்லது 'எதிர்வாத' தன்மையை விளக்க முடியும்.

கவிதை பகுத்தறிவின்மைக்கு ஒரு மிக எளிய எடுத்துக்காட்டு லத்தீன் கவிஞரான கேடுல்லஸின் (Catullus's) புகழ்பெற்ற முரண்பாடான Odi et amo: 'I hate and I love', மொழியின் இரண்டு மதிப்புள்ள நோக்குநிலை அன்பையும் வெறுப்பையும் பரஸ்பரம் பிரத்தியேக வகைப்பாடுகளாகப் பார்க்க வைக்கிறது: 'I love Lesbia' மற்றும் 'I hate Lesbia' என்பது முரண்பாடான அறிக்கைகளாகப் பார்க்கப்படுகின்றன. ஆனால் கவிஞர், ஒரு அபத்தமாகத் தந்து, அவரது வகைப்பாடுகளை மறுசீரமைப்பதில் வாசகரை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்குகிறார்; காதல்/love மற்றும் வெறுப்பு/hate போன்ற மாறுபட்ட உணர்ச்சிகள் என்ற ஒரே மாதிரியான கருத்துரு அழிக்கப்படுகிறது. ஒரு வகையான கருத்துரு பிளவு மற்றும் இணைவு நடைபெறுகிறது.

கவிதை முரண்பாட்டில் காணப்பட்ட தரம் உருவகத்திலும் உள்ளது - கவிதையின் மிகவும் பரவலான மற்றும் முக்கியமான

பொருண்மையியல்சார் பண்புக்கூறு. மீண்டும், இயங்குமுறையை மிக எளிய எடுத்துக்காட்டு மூலம் நிரூபிக்க முடியும். ஒரு ஆங்கிலோ-சாக்சன் கவிதையில் (Anglo-Saxon poem), mere-hengest/வெறும்-ஹென்ஜெஸ்ட் ('sea-steed') என்ற வெளிப்பாடு 'ship'/கப்பல்' என்பதற்கான உருவகமாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. steed/குதிரைக்கும் கப்பலுக்கும்/ship-க்கும் இடையிலான தொடர்பு பொதுவான அர்த்தங்களில் உள்ளது: குதிரைகள் (horses) மற்றும் கப்பல்கள் (ships) இரண்டும் மனிதர்களை ஓரிடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குக் கடத்துகின்றன; இரண்டும் (கவிதையின் வீரச் சூழலில்) சாகசப் பயணங்களுக்கும் போருக்கும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன; இரண்டும் தங்கள் ஓட்டிகளை ஒரு மேல்-கீழ் இயக்கத்துடன் கொண்டு செல்கின்றன. இரண்டு கருத்துகளையும் ஒரே நேரத்தில், மிகைப்படுத்தப்பட்ட படிமங்களாக முன்வைப்பதன் மூலம், கவிஞர் அவற்றின் தனித்துவத்தை வரையறுக்கும் மொழியியல் ரீதியாக முக்கியமான அளவுகோல்களை கலைக்கிறார்: ஒரு குதிரை/horse உயிருள்ளதாக இருக்கிறது, ஆனால் கப்பல்/ship இல்லை; மற்றும் ஒரு குதிரை/horse நிலத்தின் மீது நகர்கிறது, அதேசமயம் ஒரு கப்பல்/ship தண்ணீருக்கு மேல் நகர்கிறது. இந்த உருவகத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட கருத்துருசார் மறுசீரமைப்பு பின்வருமாறு வரைபடமாக்கப்படலாம் (சதுர அடைப்புக்குறிக்குள் உள்ள கூறுகள் கருத்தியல் அல்லது அளவுகோல் அல்லாத அம்சங்களாகக் கருதப்படுகின்றன ~பக். 12 ஐப் பார்க்கவும்):

Horse/குதிரை

- 1.animate/உயிருள்ள
- 2.நிலத்தில்
- 3.பயணம் செய்வதற்கு
- 3.மேலும்-கீழ்
- இயக்கத்துடன்
- 4.[போர், முதலியன]

ship/கப்பல்

- 1.உயிரற்ற
- 2.கடலில்
- 3.பயணம் செய்வதற்கு
- 4.மேலும்-கீழ்
- இயக்கத்துடன்
- 5.[போர், முதலியன]

2, உருவகம் மூலம் கொண்டு வரப்பட்ட புதிய வகை

Horse/குதிரை

- 1.animate/உயிருள்ள
- 2.on land/நிலத்தில்
- 3.[for travelling on/பயணம் செய்வதற்கு]
- 4.[with up and-down movement/மேலும்-கீழ் இயக்கத்துடன்]

Ship/கப்பல்

- 1inanimate/.உயிரற்ற
- 2.on sea/கடலில்
- 3.for travelling on [பயணம் செய்வதற்கு]
- 4.[மேலும்-கீழ் இயக்கத்துடன்]

கருத்துருசார் எல்லைகளை மறுசீரமைக்கும் சக்தியின் மூலம், உருவகம் ஒரு தகவல்தொடர்பு விளைவை அடைய முடியும், இது ஒரு அர்த்தத்தில் 'மொழிக்கு அப்பாற்பட்டது' ('beyond language'). சிமோன் டி பியூவோயர் (Simone de Beauvoir) தனது சுயசரிதையில் பதிவுசெய்துள்ளதால், இது 'எலும்பு-கட்டமைக்கப்பட்ட' ('bony-structured') மொழியின் குழந்தையின் முற்போக்கான ஆதிக்கத்தை எதிர்கொண்டு, தலைகீழாக மாற்றும் விளைவைக் கொண்டுள்ளது. கவிஞரின் கற்பனையின் முக்கிய கருவியாக, 'உண்மையை வென்ற' ('prevailed over the truth'). 'ஒரே மாதிரியான கருத்துக்களுக்கு' ('stereotyped ideas') அவர் மொழியின் மீது பழிவாங்கும் வழிமுறையே உருவகம். பெரியவர்களைக் கவிதையாகத் தாக்கும் பொருண்மையியல்சார் 'தவறு'களின் பல நிகழ்வுகளை குழந்தைகளின் மொழி உருவாக்குவதில் ஆச்சரியமில்லை. நமது சொந்த அனுபவத்தில் இரண்டு நிகழ்வுகள், ஒரு viaduct/மேம்பாலத்தை ஒரு window-bridge/ஜன்னல்-பாலம் என்றும், moon-ஐ/சந்திரனை வானத்தில் உள்ள shilling/ஷில்லிங் என்றும் ஒரு குழந்தை விவரித்தது, இவை இரண்டும், குறிப்பிடத்தக்க வகையில், காட்சி ஒப்புமையின் அடிப்படையில். ஜன்னல்-பாலம் உதாரணம் ஆங்கிலோ-சாக்சன் Anglo-Saxon கவிஞரின் mere-hengest/வெறும்-ஹென்ஜெஸ்டுடன் மிகவும் ஒத்திருக்கிறது: ஒரு மேம்பாலத்தில் உள்ள திறப்புகள், பக்கவாட்டில் பார்க்கும்போது, தோற்றத்திலும் கட்டுமானத்திலும், வீட்டின் முகப்பில் உள்ள ஜன்னல் திறப்புகளுக்கு மிகவும் நெருக்கமாக இருக்கும். . குழந்தை தனது பொதுமைப்படுத்தும் திறனைப் பயன்படுத்தி, மொழி மிகவும் முக்கியமானதாகக் கருதும் செயல்பாட்டின் அளவுகோலின் இழப்பில், ஒரு முக்கியமான அளவுகோலாக உடல் தோற்றத்தைத் தாக்குகிறது. இரண்டு நிகழ்வுகளுக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசம் என்னவென்றால், கவிஞர் நிறுவன வகைகளை நன்கு அறிந்திருந்தாலும், அவற்றிலிருந்து அவர் வெளியேறுவதை அறிந்திருந்தாலும், குழந்தை இல்லை.

சுருக்கம் மற்றும் முடிவு

‘உயிரியல் தேவைகளின் உடனடி திருப்தியைத் தவிர, மனிதன் உலகில் வாழ்கிறான் பொருள்கள் அல்ல, குறியீடுகள்’ (General Systems Theory/பொது அமைப்புக் கோட்பாடு, ப. 245). லுட்விக் வான் பெர்டலன்ஃபியின்/ Ludwig von Bertalanffy இந்த அறிக்கை, நாம் வாழும் உலகத்தைப் பற்றிய நமது புரிதலை மொழி தீர்மானிக்கிறது மற்றும் பிரதிபலிக்கிறது என்பதில் இந்த இயலின் செறிவை நியாயப்படுத்தும் அளவுக்கு உண்மைக்கு நெருக்கமாக உள்ளது. ஒரு மொழியை அதன் பயனர்களுக்கு கருத்துரு வகைகளின் அமைப்பை வழங்குவதாக நினைத்து, நாம் குறிப்பிட்டுள்ளோம்:

1. கருத்துக்கள் மொழிக்கு மொழி மாறுபடும், சில சமயங்களில் தன்னிச்சையாக இருக்கும், அவை அனுபவத் தரவுகளில் இயல்பாக இல்லாத ஒரு கட்டமைப்பைத் திணிக்கின்றன.
2. கருத்துக்கள் மொழிக்கு மொழிக்கு எவ்வளவு தூரம் வேறுபடுகின்றன என்பதும், மனித மொழிகள் அனைத்திற்கும் பொதுவான பொருண்மையியல் உலகங்களை முன்வைப்பது எவ்வளவு தூரம் என்பது விவாதத்திற்குரிய விஷயம்.
3. ஒரு மொழியின் கருத்த்துருசார் ஒழுங்கமைப்பு அதன் பயனர்களை மற்றவர்களை விட சில வேறுபாடுகளுக்கு முன்வைத்தாலும், இந்த வகையில் மனிதன் தனது மொழியால் எந்த அளவிற்கு ‘அடிமைப்படுத்தப்படுகிறான்’ என்பது அமைப்பிலேயே உள்ளார்ந்த பல்வேறு படைப்பாற்றல் சக்திகளால் குறைக்கப்படுகிறது.

‘கருத்துரு’ என்ற கருத்துச்சாயல் எடுத்துக்காட்டாகத் தவிர, தெளிவுபடுத்தப்படவில்லை. இயல்கள் 5 மற்றும் 7 இல் இந்த விஷயத்தை நாம் மிகவும் கவனமாகப் பார்ப்போம்; இதற்கிடையில், சமூக நோக்கங்களுக்காக அர்த்தங்களை எவ்வாறு கையாளலாம் என்பதை அடுத்த இயலில் பரிசீலிப்போம்.

4, பொருண்மையியல் மற்றும் சமூகம்

ரோபோக்கள் (robots) கொண்ட ஒரு சிறந்த சமுதாயத்தில், ஒவ்வொருவருக்கும் முன்னரே ஒதுக்கப்பட்ட பங்கு இருந்தது, அவை எந்த வித தயக்கமும் இல்லாமல், மொழியின் ஒரே செயல்பாடு அறிவை வெளிப்படுத்துவதும் தகவல்களை அனுப்புவதும் ஆகும், இதனால் சமூகத்தின் உறுப்பினர்களிடையே ஒத்துழைப்பை எளிதாக்குகிறது. மனித சமுதாயத்தில் இது இல்லை என்பதை நாங்கள் அறிந்திருக்கிறோம்: ஒரு நபருக்கும் மற்றொருவருக்கும் அல்லது ஒரு குழுவிற்கும் மற்றொரு குழுவிற்கும் இடையே அனைத்து வகையான மோதல்கள் மற்றும் அழுத்தங்கள் எழுகின்றன, மேலும் இந்த தொடர்புகள் விளையாடப்படும் விதத்தில் மொழி முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. கோட்பாட்டளவில், மற்றும் பெரும்பாலும் நடைமுறையில், மொழியியல் தகவல்தொடர்புகளில் கருத்துருசார் பொருள் (conceptual meaning) மிக முக்கியமான உறுப்பு

என்றாலும், சில சூழ்நிலைகளில் அதன் முக்கியத்துவம் கிட்டத்தட்ட பூஜ்யமாக குறைக்கப்படுகிறது; மேலும் பொதுவாக, பக்கம் 23 இல் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள ஏழு வகையான அர்த்தங்கள் மொத்த தகவல்தொடர்பு விளைவுக்கான பங்களிப்பில் பெரிதும் வேறுபடுகின்றன. இந்த இயலில் நமது பணி என்னவென்றால், நமது பொருண்மையியல்சார் திறன் பல்வேறு சமூகத் தேவைகளுக்கு எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதைக் கருத்தில் கொள்வது, இது பொதுவாக பிரச்சாரம் மற்றும் ஏற்றப்பட்ட மொழியின் 'மூலோபாய சொற்பொருள்' சம்பந்தப்பட்ட தார்மீக கேள்விகளை நான் கவனிக்கத் தவற முடியாது.

மொழியின் ஐந்து செயல்பாடுகள்

தொடர்வதற்கு முன், மொழியின் மிக முக்கியமான தொடர்பு செயல்பாடுகளைப் பார்ப்போம்.

ஒவ்வொருவரும் மிக முக்கியமானதாகக் கருதும் நடுநிலைத் தகவல் செயல்பாட்டைத் தவிர (expressive function), மொழி ஒரு வெளிப்படையான செயல்பாட்டைக் கொண்டிருக்கலாம், அதாவது, அதை வெளிப்படுத்தப் பயன்படுத்தலாம். தோற்றுவிப்பவரின் உணர்வுகள் (originator's feelings) மற்றும் அணுகுமுறைகள் - ஆணைச் சொற்கள் மற்றும் ஆச்சரயங்கள் இதற்கு மிகத் தெளிவான நிகழ்வுகள். மொழியின் தகவல் பயன்பாட்டில் கருத்துருசார் பொருள் முதன்மையானது. ஆனால் வெளிப்பாட்டுச் செயல்பாட்டிற்கு, தாக்கப் பொருள் (affective meaning) (எந்த மொழி ஆசிரியரின் அணுகுமுறைகளை தெரிவிக்கிறது ~ பக். 15ஐப் பார்க்கவும்) தெளிவாக அனைத்துமே முக்கியமானது. மொழியின் மூன்றாவது செயல்பாடு, பிறருடைய நடத்தை அல்லது மனப்பான்மையில் செல்வாக்கு செலுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட வழிகாட்டுதல் செயல்பாடு ஆகும். கட்டளை செயல்பாட்டின் மிகவும் நேரடியான நிகழ்வுகள் கட்டளைகள் மற்றும் கோரிக்கைகள் ஆகும். சமூகக் கட்டுப்பாட்டின் இந்தச் செயல்பாடு, செய்தியைத் தோற்றுவித்தவரின் முடிவைக் காட்டிலும் பெறுநரின் முடிவில் வலியுறுத்துகிறது; ஆனால் மற்ற வகை அர்த்தங்களைக் காட்டிலும், ஒட்டுமொத்தமாக, கருத்தியல் அர்த்தத்திற்கு, குறிப்பாக தாக்க மற்றும் உணர்வுப் பொருளைக் காட்டிலும் குறைவான முக்கியத்துவத்தைக் கொடுப்பதில் வெளிப்பாட்டுச் செயல்பாட்டை ஒத்திருக்கிறது.

வெளிப்பாட்டுச் செயல்பாடு (expressive function) பெரும்பாலும் மொழியின் கவிதைப் பயன்பாட்டை (poetic use) உள்ளடக்கியதாகக் கருதப்படுகிறது, ஆனால் இந்தக் கண்ணோட்டம் பிரபலமானதாக

இருந்தாலும், ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத, கவிஞரின் உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடாக கவிதையின் பார்வையில் தங்கியுள்ளது என்று நாம் நினைக்கிறோம். அதற்கு பதிலாக, கவிதையில் ஒரு தனி அழகியல் செயல்பாட்டை அங்கீகரிக்க விரும்புகிறோம், இது 'மொழியியல் கலைப்பொருளுக்காக மொழியைப் பயன்படுத்துதல், மற்றும் வேறு எந்த மறைமுக நோக்கமும் இல்லாமல்' என வரையறுக்கப்படுகிறது. இந்த அழகியல் செயல்பாடு, பக். 37-8 இல் நாம் பார்த்தது போல், தாக்கும் அர்த்தத்துடன் எந்த அளவுக்கு குறைந்தபட்சம் எவ்வளவு செய்ய முடியும்மோ அந்த அளவுக்கு கருத்துருசார் அர்த்தத்திற்கும் செய்யும். ஆனால் கவிதையைப் பற்றிய முக்கிய பொருண்மையியல்சார் அம்சம் என்னவென்றால், மொழியானது 'முழு நீட்டிப்பில்' கருத்துப்பரிமாற்றம் செய்வதுதான்: சாத்தியமான அனைத்து கருத்துப்பரிமாற்ற வழிகளும், அனைத்து நிலைகளும், அர்த்த வகைகளும் பயன்படுத்தத் திறந்திருக்கும். கவிஞரும் வாசகரும் கருத்துப்பரிமாற்றத்தைத் தாங்கிக்கொள்வதற்கு அர்த்தத்திற்கு உயர்ந்த உணர்திறனைக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

மொழியின் மற்றொரு செயல்பாடு, சாதாரண மனிதர்கள் அரிதாகவே தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்கிறார்கள், இது கூற்றுசார் செயல்பாடு (phatic function) என்று அழைக்கப்படுகிறது (after Malinowski's term 'phatic communion'/மலினோவ்ஸ்கியின் வார்த்தையான 'கூற்றுசார் குலாவுதல்'க்குப் பிறகு), அதாவது கருத்துப்பரிமாற்றக் கோடுகளைத் திறந்து வைத்திருப்பது மற்றும் சமூக உறவுகளை நல்ல நிலையில் வைத்திருப்பது (பிரிட்டிஷ் கலாச்சாரத்தில், வானிலை பற்றி பேசுவது இதற்கு நன்கு அறியப்பட்ட எடுத்துக்காட்டு). கூற்றுசார் செயல்பாடு அழகியல் செயல்பாட்டிலிருந்து வெகு தொலைவில் உள்ளது, இதில் மொழியால் செய்யப்படும் கருத்துப்பரிமாற்ற வேலை மிகவும் இலகுவானது: ஒருவர் என்ன சொல்கிறார் என்பது அவ்வளவு அல்ல, ஆனால் ஒருவர் அதைச் சொல்வதே முக்கியம்.

மொழியின் இந்த ஐந்து செயல்பாடுகளும் ஒரு சிறந்த வகைப்பாட்டை உருவாக்குகின்றன என்று நாம் கூறவில்லை: செயல்பாட்டின் வேறு பல நிலைகுலைவுகள் முன்மொழியப்பட்டுள்ளன, மேலும் (நாம் பார்ப்பது போல) குறிப்பாக, வெளிப்படுத்தும் மற்றும் இயக்கும் செயல்பாடுகளை பிரிப்பதில் சில சிரமங்கள் உள்ளன. எவ்வாறாயினும், பல வேறுபட்ட செயல்பாடுகளின் ஒருங்கிணைந்த நிறைவேற்றத்திற்காக கொடுப்பனவு செய்யப்பட வேண்டும். அரிதாக ஒரு மொழியின் ஒரு பகுதி தூய்மையான/y தகவல், முற்றிலும் வெளிப்படையானது போன்றவை. எனவே 'எனக்கு ஒரு கப் காபி

போல் உணர்கிறேன்' என்ற குறிப்பு, சரியான சூழ்நிலையில், ஒரே நேரத்தில் தகவல், வெளிப்படையான மற்றும் அறிவுறுத்தலாக படிக்கப்படலாம். ஆனால் தற்போதைய வகைப்பாட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆர்வம் உள்ளது (இது தோராயமாக Jakobson/ஜேக்கப்சன், 1960ஐ அடிப்படையாகக் கொண்டது): எந்தவொரு தகவல்தொடர்பு சூழ்நிலையிலும் ஐந்து அத்தியாவசிய அம்சங்களுடன் நேர்த்தியாக தொடர்புபடுத்தப்படலாம், அதாவது (1) கருப்பொருள் (subject-matter), (2) தோற்றுவிப்பாளர் (அதாவது பேசுபவர் அல்லது எழுதுபவர்), (3) பெறுபவர் (அதாவது கேட்பவர் அல்லது வாசகர்), (4) அவர்களுக்கு இடையேயான கருத்துப்பரிமாற்றப் பாதை, மற்றும் (5) மொழியியல் செய்தி. நான் குறிப்பிட்டுள்ள ஐந்து செயல்பாடுகளில் ஒவ்வொன்றும் இந்த ஒவ்வொரு காரணிகளுக்கும் மொழியின் சிறப்பு நோக்குநிலையுடன் அடையாளம் காணப்படலாம்:

செயல்பாடு FUNCTION நோக்குநிலை நோக்கி ORIENTATION TOWARDS

தகவல்சார்/informational: கருத்துப்பொருள் subject-matter

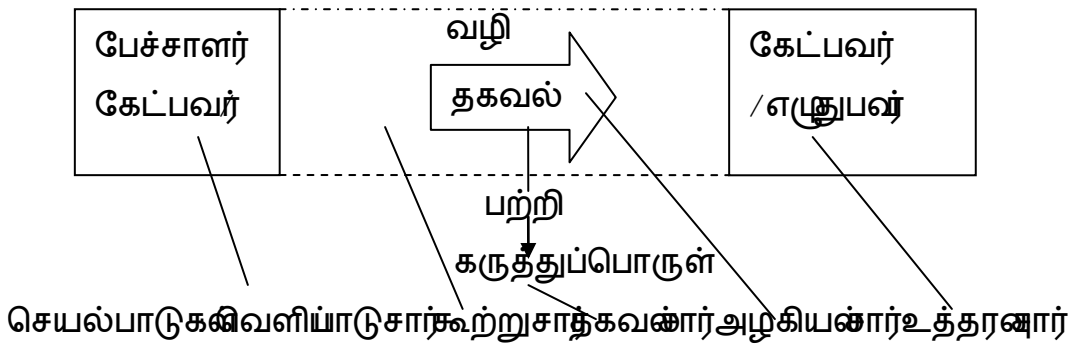
வெளிப்பாடுசார்/expressive பேசுபவர்/எழுதுபவர் speaker/writer

உத்தரவுசார் directive: கேட்பவர்/படிப்பவர்: listener/reader

கூற்றுசார் phatic: கருத்துப்பரிமாற்ற வழி channel of communication

அழகியல்சார் aesthetic: செய்தி message

அல்லது வரைபட வடிவில்:

மொழியின் சமூகப் பங்களிப்புகளை (social roles) நேரடியாக உள்ளடக்கிய செயல்பாடுகள் வெளிப்பாடுசார், கட்டளைசார் மற்றும் கூற்றுசார் செயல்பாடுகள் ஆகும்; மீதமுள்ள இயலை நாம் அவைகளுக்கு அர்ப்பணிப்போம். இந்த மூன்றில் வெளிப்பாடுசார் செயல்பாடு ஏன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது என்று ஆச்சரியப்படலாம்: எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, ஒரு சமூக வெற்றிடத்தில் ஒருவர் வெளிப்படையான மொழியைப்

பயன்படுத்தலாம் (ராபின்சன் க்ரூசோ தனது ஆடைகள் அலையில் மிதப்பதைப் பார்த்தபோது ஒரு சத்தியம் செய்திருக்கலாம்). ஆனால் கருத்துக்கள் மற்றும் அணுகுமுறைகளின் பொது வெளிப்பாட்டைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது, ஒருவரின் சொந்த உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதற்கும் மற்றவர்களின் மீது செல்வாக்கு செலுத்துவதற்கும் இடையே ஒரு எல்லையை அடையாளம் காண்பது மிகவும் கடினம். ஒரு எழுதுபவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நிலைப்பாடு உண்மையில் அவரது சொந்த நம்பிக்கைகளின் வெளிப்பாடா அல்லது வாதத்தின் நோக்கங்களுக்காக மட்டுமே கருதப்படுகிறதா என்பதை உரையை ஆய்வு செய்வதிலிருந்து சொல்ல எந்த வழியும் இல்லை. குறைந்தபட்சம் கருத்து மற்றும் மத விவாதங்களில், இரண்டு விஷயங்களும் பொதுவாக ஒன்றாகச் செல்கின்றன. அதனால்தான், பின்வரும் விவாதத்தில், நாம் வெளிப்படுத்தும் மற்றும் வழிகாட்டுதல் செயல்பாடுகளை ஒன்றாகக் கையாள்வோம்.

கருத்துருசார் மற்றும் பாதிப்புக்குரிய பொருள் Conceptual versus Affective Meaning

கொடுக்கப்பட்ட அணுகுமுறைகளை நோக்கி அல்லது எதிராக மொழி 'ஏற்றப்படும்' போதெல்லாம், செய்தியின் கருத்துருசார் மற்றும் தாக்கமான உள்ளடக்கத்தை முகவரியாளரால் வேறுபடுத்தி அறிய முடியாவிட்டால், குழப்பம் ஏற்படும் அபாயம் உள்ளது. இயல் 2 இல் நாம் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, கருத்துருசார் மற்றும் உணர்ச்சிகரமான அர்த்தங்களுக்கு இடையில் மேலுறல் உள்ளது, அந்த மனப்பான்மை உணர்ச்சியைக் குறிக்கும் சொற்கள் ('I love you'/ஐ லவ் யூ') அல்லது முதன்மை உள்ளடக்கத்தை மதிப்பிடும் சொற்களால் வெளிப்படையாக வெளிப்படுத்தப்படலாம் (He made an excellent speech, but the food was dreadful/'அவர் ஒரு சிறந்த உரையை நிகழ்த்தினார், ஆனால் உணவு பயங்கரமாக இருந்தது') இங்கே, ஒரு மனப்பான்மை தன்னை வெளிப்படையாக உலகிற்கு அணிவகுத்துச் செல்கிறது, மேலும் கேட்பவர் ஒப்புக்கொள்ளவோ மறுக்கவோ சுதந்திரமாக இருக்கிறார். ஆனால் மனோபாவங்களும் உணர்ச்சிகளும் வார்த்தைகளின் துணை அர்த்தங்களால் தெரிவிக்கப்பட்டால் இரண்டு ஆபத்துகள் எழலாம் (பக். 18-19). ஒன்று, நாம் இயல் 2-இல் பார்த்தது போல், பொதுவாக, ஒருவரிடமிருந்து மற்றொருவருக்கு, அர்த்தங்கள் மற்றும் தொடர்புடைய அர்த்தங்கள் மாறுபடுவதால் தவறான தகவல்தொடர்பு மற்றும் தவறான புரிதல் ஏற்படும். இரண்டாவது ஆபத்து என்னவென்றால், கருத்துருப் பொருளை விட செய்தியின் தாக்கமான அர்த்தம் மேலோங்கி இருந்தால்,

கேட்பவர்/படிப்பவர் சொல்லப்படுவதை சரியான மதிப்பீடு செய்யத் தவறிவிடுவார்கள்; சுருக்கமாக, அவர் 'எடுக்கப்படுவார்'. கருத்துருசார் பொருள் என்பது ஒரு உரையின் வெளிப்படையான அல்லது முகமதிப்பு பொருள்: எல்லா தோற்றங்களுக்கும் உரை 'பற்றி' என்னவாக இருக்கிறது, அதே அடையாளம்/டோக்கன் மூலம், மறைமுகமான, மறைமுகமான மற்றும் நயவஞ்சகமான ஏதோவொன்று பாதிக்கக்கூடிய அர்த்தத்தில் உள்ளது. : ஒரு எழுதுபவர் நம் உணர்ச்சிகளைக் கவர்ந்தால், 'I disagree with what you say'/'நான் நீங்கள் சொல்வதை ஏற்கவில்லை' அல்லது 'I do not share your feelings/'நான் உங்கள் உணர்வுகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளவில்லை' என்று அவர் தனது உணர்வுகளையும் மதிப்புகளையும் வெளிப்படுத்தியிருந்தால், நம்மால் முடிந்ததைப் போலவே அவரது வேண்டுகோளை எதிர்கொள்ள முடியாது. உணர்ச்சிப்பூர்வமாகப் பதிலளிக்க நாங்கள் அழைக்கப்படுகிறோம் என்ற ஒரு குறிப்பிட்ட உணர்வு மட்டுமே உள்ளது, அது வார்த்தைகளில் வைக்க கடினமாக இருக்கலாம், மேலும் வாதத்தால் எதிர்கொள்வது இன்னும் கடினமாக இருக்கலாம்.

சமூகக் குழுக்களைக் குறிக்கும் சொற்கள், இணை அர்த்தத்தில் associative meaning வேறுபடும் சொற்கள், எடுத்துக்காட்டாக, தேசியச் சொற்கள். American/அமெரிக்கர் என்பது அமெரிக்காவில் பிறந்து அல்லது வளர்ந்தவர் என்பதையும், அமெரிக்காவைத் தேசமாகக் கொண்டவர் என்பதையும் நாம் அனைவரும் நன்கு ஒப்புக்கொள்வோம். ஆனால் அமெரிக்கர்களைப் பற்றிய நமது அனுபவங்கள் அல்லது பெறப்பட்ட தப்பெண்ணங்களின்படி பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் அர்த்தங்கள் வேறுபடலாம்: ஒரு கூட்டமைப்பு 'அமெரிக்கர்கள் துணிச்சலானவர்கள், தற்பெருமையுள்ளவர்கள், பொருள்முதல்வாதிகள்', மற்றொரு 'அமெரிக்கர்கள் திறந்த மனது, தாராளமானவர்கள், நியாயமானவர்கள், நேர்மையானவர்கள்'. மதப் பிரிவுகளைக் குறிக்கும் சொற்கள் வெவ்வேறு விஷயங்களைத் தொடர்புகொள்வதற்கு சமமாக வாய்ப்புள்ளது. வடக்கு அயர்லாந்தில், Catholic/கத்தோலிக்க என்ற வார்த்தையானது இங்கிலாந்தில் வாழும் மக்களால் பொதுவாக உணரப்படாத வலுவான அர்த்தங்களைக் கொண்டிருக்கலாம் (ஒரு குழுவிலிருந்து மற்றொரு குழுவிற்கு வேறுபட்டது). எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு Ulsterman/உல்ஸ்டர்மேன் 'விசுவாசமான மற்றும் தேசபக்தியுள்ள கத்தோலிக்கரை' ஒரு முரண்பாடாகக் கருதலாம்.

அரசியல் கருத்துக்கள் அல்லது இயக்கங்களைக் குறிக்கும் சொற்களால் ஆபத்து மிகப் பெரியதாகத் தெரிகிறது: anarchism/அராஜகம், communism/கம்யூனிசம், imperialism ஏகாதிபத்தியம், Nazi/நாஜி, Powellite/பவலைட், racist/இனவெறி, socialist/சோசலிஸ்ட், etc, முதலியன. இங்கே ஒரு பக்கம் அல்லது இன்னொரு பக்கம் அத்தகைய வலுவான அர்த்தங்கள் இருப்பதாக அகராதி தெரிகிறது. வார்த்தையின் உணர்வை கிட்டத்தட்ட மறந்துவிடலாம். சுருக்கமான ஆக்ஸ்போர்டு அகராதியின்படி ஒரு liberal என்பது 'ஜனநாயக சீர்திருத்தங்களுக்கும், சலுகைகளை ஒழிப்பதற்கும்' சாதகமான ஒன்றாகும். ஆனால் தென்னாப்பிரிக்காவிலும், அமெரிக்காவில் பரவலாகவும் தாராளவாதிகள் சமூகத்திற்கு அழிவுகரமான சக்திகளுடன் சமரசம் செய்துகொள்பவர் அல்லது ஊக்குவிப்பவர் ~ ஒரு ஆபத்தான அரசியல் கிளர்ச்சியாளர் என்ற அர்த்தத்தைக் கொண்டிருந்தது. இதற்கு நேர்மாறாக, கிரேட் பிரிட்டனில் அரசியல் ஸ்பெக்ட்ரமின் இடதுபுறத்தில் உள்ள ஒருவர், தாராளவாதியை ஒரு பயனற்ற மிதவாதி என்று எழுதலாம்.

ஜனநாயகம் போன்ற ஒரு வார்த்தையுடன், கருத்தியல் பொருள் முழுவதுமாக எடுத்துக் கொள்ளத் தோன்றுகிறது, இதனால் இரண்டு எதிர்க்கும் அரசியல் அமைப்புகளின் ஆதரவாளர்கள் தங்கள் சொந்த அமைப்பு ஜனநாயகம் என்றும் மற்றொன்று ஜனநாயகமற்றது என்றும் கூறுவார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில், 'லீக்டென்ஸ்டைன் அரசாங்கம் ஒரு ஜனநாயக நாடு' என்பது, சபாநாயகர் அதை ஆமோதிப்பதைத் தவிர, சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனத்தைப் பற்றி எமக்கு எதுவும் கூறுகிறதா என்பது சந்தேகமே.

ஒரு கட்டுப்பாடற்ற பாகுபாடான மொழியைப் பயன்படுத்துபவர், ஹயகாவா (சிந்தனை மற்றும் செயலில் உள்ள மொழியில்) ஸ்நார்ல் வார்த்தைகள் மற்றும் பர்ர் வார்த்தைகள் என்று அழைப்பதை நாட முனைவார். ஸ்னார்] சொற்கள் சொற்கள், அவற்றின் கருத்தியல் பொருள் பொருத்தமற்றதாகிவிடும், ஏனெனில் அவற்றைப் பயன்படுத்துபவர்கள் தனது சொந்த விரோதத்தை வலுவாக வெளிப்படுத்துவதற்காக அவற்றின் சாதகமற்ற அர்த்தங்களை வெறுமனே பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட் அல்லது பாசிஸ்ட் போன்ற தீவிரமான அல்லது சமரசமற்ற அரசியல் கருத்துக்களுக்கான விதிமுறைகள், குறிப்பாக இழிவான வார்த்தைகளாக சிதைவடைய வாய்ப்புள்ளது. பர்ர் வார்த்தைகளின் எதிர் வகை ஏற்கனவே ஜனநாயகம் என்ற வார்த்தையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது: பிற

சாத்தியமான அரசியல் பரர் வார்த்தைகள் சுதந்திரம், மனித உரிமைகள், தேசபக்தி, தந்தை நாடு, சமத்துவம்.

உணர்ச்சிகரமான அர்த்தத்தின் மாறுபாடு எந்த வகையான தகவல்தொடர்பு பேரழிவுக்கு வழிவகுக்கும் என்பதற்கு ஹயகாவா (Hayakawa) ஒரு சிந்தனையைத் தூண்டும் எடுத்துக்காட்டைத் தருகிறார்: ஒரு புகழ்பெற்ற நீக்ரோ சமூகவியலாளர் தனது இளமைப் பருவத்தில் நீக்ரோக்கள் அரிதாகவே காணப்படாத பகுதிகளில் வீட்டை விட்டு வெகுதூரம் சென்றபோது நடந்த ஒரு சம்பவத்தைப் பற்றி கூறுகிறார். அவர் மிகவும் அன்பான வெள்ளை தம்பதியினருடன் நட்பு கொண்டிருந்தார், அவர்கள் அவருக்கு உணவளித்து, தங்கள் வீட்டில் படுக்க இடம் கொடுத்தனர். இருப்பினும், அவர்கள் அவரை 'little nigger/சின்ன நிகர்' என்று தொடர்ந்து அழைத்தனர் - அவர்களின் கருணைக்கு அவர் நன்றியுள்ளவராக இருந்தபோதும் அவரை மிகவும் வருத்தப்படுத்தியது. அந்த 'அவமான வார்த்தையால்' தன்னை அழைக்க வேண்டாம் என்று அந்த மனிதரிடம் கேட்க அவர் இறுதியாக தைரியம் பெற்றார்.

Who's insultin' you, son?' said the man.

“உன்னை யார் அவமானப்படுத்துகிறார்கள், மகனே?” என்றார் அந்த மனிதர்.

“You are, sir - that name you're always calling me.”

"நீங்கள், சார் ~ நீங்கள் எப்போதும் என்னை அழைக்கும் பெயர்."

“What name?”

"என்ன பெயர்"

“Uh... you know.” .

‘ஓ... தெரியும். .

‘I ain't callin' you no names, son.”

‘உன்னை பெயர் சொல்லவில்லை மகனே.

‘I mean your calling me “nigger”.”

அதாவது நீங்கள் என்னை "நிகர்" என்று அழைக்கிறீர்கள்.

“Well. what's insultin' about that? You are a nigger, ain't you?

“சரி. இதில் என்ன அவமானம்? நீங்கள் ஒரு நிகர், இல்லையா?

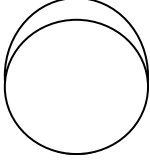
Language in Thought and Action, pp. 67-70,

சிந்தனை மற்றும் செயலில் மொழி, பக். 67-70,

அத்தகைய மென்மையான புள்ளியில் இந்த புரிதலின் முறிவுக்கான காரணம் என்ன? வெள்ளைக்காரன் அந்த வார்த்தையின் தாக்கமான அர்த்தத்தை அறியாமலேயே வெளிப்படையாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தான்: நீக்ரோவின் பரிச்சயமான ஒத்த பொருளாக nigger/நிகர் என்பதை அவன் பயன்படுத்தினான். ஆனால் நீக்ரோவைப் பொறுத்தவரை, இந்த வார்த்தையானது கறுப்பர்களை அவமதிக்கும் வார்த்தையாக வெள்ளையர்களால் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு சலிப்பான வார்த்தையாக சக்திவாய்ந்த உணர்ச்சிகரமான அர்த்தங்களைக் கொண்டிருந்தது. எனவே அவருக்கு அது (பெரும்பாலான மக்கள் உண்மையில் அதை இன்று அங்கீகரிக்கிறது) ஒரு சின்னமாக இருந்தது! இன வெறுப்பு மற்றும் ஒடுக்குமுறை.

நிகர் என்பது இனம், அரசியல் அல்லது தேசியம் போன்ற இழிவான சொற்களின் வகுப்பில் உறுப்பினராக உள்ளது, அவை அவற்றின் சொந்த உள்ளமைக்கப்பட்ட பாதிப்புசார்ந்த சார்புகளைக் கொண்டுள்ளன: Yanks/யாங்க்ஸ், Wops/வோப்ஸ், Japs/ஜாப்ஸ், reds,/சிவப்புகள், pigs/பன்றிகள் ஆகியவை மற்ற எடுத்துக்காட்டுகள். அத்தகைய சொற்கள் (குறிப்பிடத்தக்க வகையில், அவை பொதுவாக பன்மையில் நிகழ்கின்றன) 'ஸ்நார்ல் வார்த்தைகளாக' பயன்படுத்த தயாராக உள்ளன என்று ஒருவர் கூறலாம்.

நாம் கொடுத்த எடுத்துக்காட்டுகள், புத்திசாலித்தனமான தகவல்தொடர்புக்கான மிகப்பெரிய ஆபத்துகள், செய்தியின் முழுமையும் இல்லாவிட்டாலும், பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் பொருள் ஒரு முக்கிய பகுதியாக மாறும் நிகழ்வுகளால் வருவதாகக் கூறுகின்றன. கீழே உள்ள வரைபடத்தில், பெரிய வெள்ளை வட்டங்கள் மொத்த அர்த்தத்தையும், சிறிய நிழல் பகுதிகள் கருத்தியல் அர்த்தத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினால், மேற்கோள் காட்டப்பட்ட சொற்களின் பொதுவான பயன்பாட்டைக் கருதி, கருத்துருசார் அர்த்தத்தின் விகிதங்கள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டபடி தோராயமாக குறையக்கூடும்:

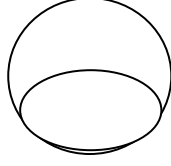

typewriter

தட்டச்சுப்பொறி

(நடுநிலை உணர்ச்சியற்ற ஓரளவு உணர்ச்சி வசப்பட்ட (வசைமொழி)

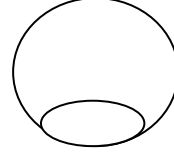
(neutral, unemotive)

America

அமெரிக்கா

(somewhat emotive)

fascist

பாசிகவாதி

(snarl word)

'இயைபு நுட்பம்: மங்கலம் மற்றும் பிம்பம் கட்டுதல்

பெரிய அளவில் பாதிப்பு இயைபுகள் ஏற்படுத்தும் (affective associations) சொற்கள் இனம் மற்றும் அரசியல் போன்ற பகுதிகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில், மரணம்/death, நோய் (disease), குற்றம் (crime) மற்றும் தண்டனை (punishment) போன்ற விஷயங்களைக் கையாள்வதில் விரும்பத்தகாத தொடர்புகள் தவிர்க்க முடியாதவை, மேலும் இந்த விஷயங்களிலும், பாலியல் தடைசெய்யப்பட்ட விஷயங்களிலும், உடலின் வெளியேற்ற செயல்முறைகளிலும், euphemism, கிருமிநாசினியின் மொழியியல் சமமான, தவிர்க்க முடியாத செல்வாக்கு உள்ளது. மங்கலம் (Greek: 'wellspeaking'/கிரேக்கம்: 'நன்றாகப் பேசுதல்') என்பது புண்படுத்தும் அல்லது தெளிவற்ற ஒன்றைக் குறிப்பிடும் நடைமுறையாகும், இது உண்மையில் இருப்பதை விட மிகவும் இனிமையானதாக ஆகிறது அல்லது மாறுகிறது. இந்த நுட்பமானது, புண்படுத்தும் அர்த்தங்களைக் கொண்ட ஒரு சொல்லை வேறொரு வெளிப்பாட்டுடன் மாற்றுவதைக் கொண்டுள்ளது, இது விஷயத்தின் விரும்பத்தகாத பக்கத்தை வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடவில்லை, மேலும் இது ஒரு நேர்மறையான தவறான பெயராகவும் இருக்கலாம் (ஒரு விருந்தளிப்பவள் தன் விருந்தினரிடம் 'do you like to wash hands'/நீங்கள் கைகளைக் கழுவ விரும்புகிறீர்களா' என்று கேட்கும்போது). இதன் மூலம், மக்கள் தங்களை அதிர்ச்சியடையச் செய்யும் அல்லது தொந்தரவு செய்யும் விஷயங்களுடன் வாழவும், பேசவும் முடியும். நோய் (disease) மற்றும் உடல்நலக்குறைவு (indisposition), நோய்க்கான இப்போது நிறுவப்பட்ட சொற்கள், முதலில் மங்கலவழக்குகளாக (euphemisms) இருந்தன, அதாவது 'எளிமை இல்லாமை' ('lack of ease') மற்றும் 'காரியங்களைச் செய்யும் திறன் இல்லாமை' ('lack of ability to do things'). அரசியல் கைதிகள் மற்றும் போர்க் கைதிகள் வைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு முகாமில், வதை முகாம் என்பது முதலில்

ஒரு மங்கலச்வழக்காக ('ஒரு மாவட்டத்தின் போராளிகள் அல்லாதவர்கள் தங்கும் இடம்') பயன்படுத்தப்பட்டது - ஒரு இடம் சிறந்ததல்ல, பல சந்தர்ப்பங்களில் மிகவும் மோசமான இடம். ஒரு சிறை. மேலும் பல நன்கு அறியப்பட்ட எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. ஒரு மங்கலவழக்கு (euphemism) என்பது ஒரு விதத்தில் வசைமொழிச் சொல்லுக்கு (snarl word) நேர்மாறானது: ஒரு சொல்லின் விரும்பத்தகாத தொடர்புகளை அதிகப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, அதன் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் தொடர்புகளின் விஷயத்தை அகற்ற முயற்சிக்கிறார். ஆனால் ஒரு மங்கலவழக்கு என்பது விஷயங்களின் இயல்பில் ஒரு நோய்த்தடுப்பு, ஒரு சிகிச்சை அல்ல. சொல்லின் விரும்பத்தகாத அர்த்தங்கள், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, சொல்லின் தவறு அல்ல, ஆனால் அது எதைக் குறிக்கிறது. எனவே அசல் சொல்லிற்குப் பதிலாக இருக்கும் மங்கலவழக்கு வெளிப்பாடு (euphemistic expression) விரைவில் அதே தூரிகையால் தார் பூசப்படுகிறது. அதனால்தான், எடுத்துக்காட்டாக, ஆங்கிலத்தில் lavatory-க்கு (இதுவே முதலில் 'wash-place'/'கழுவு இடம்' என்று பொருள்படும் ஒரு மங்கலவழக்கு) பல மங்கலவழக்குகள் உள்ளன : privy, water-closet, toilet, cloakroom, restroom, comfort station (இந்த கடைசி அமெரிக்க முகாம் மைதானங்களில் விரும்பப்பட்டது) இப்போது எங்கும் /oo என்று குறிப்பிட தேவையில்லை. வேறு வகையான எடுத்துக்காட்டாக, இந்த முறை அரசியல் துறையில் இருந்து, உலகின் பொருளாதார ரீதியாக குறைவான சாதகமான பகுதிகளைக் குறிப்பிடுவதில் நாம் பயன்படுத்தும் சொற்களின் பெருக்கம்: அத்தகைய பகுதிகள் backward /பின்தங்கிய அல்லது undeveloped/வளர்ச்சியடையாத பகுதிகள் என்று குறிப்பிடப்படவில்லை, ஆனால் developing countries/வளரும் நாடுகள், less developed countries/குறைவாக வளர்ந்த நாடுகள், emergent nations/உருவாகும் நாடுகள், third world countries/மூன்றாம் உலக நாடுகள் போன்றவை.

கடைசியாக இது போன்ற ஒரு எடுத்துக்காட்டிற்கு, மங்கலவழக்கு மிகவும் நனவான மற்றும் வற்புறுத்தும் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது, 'இயைபு நுட்பம்' (associative engineering') என்ற வெளிப்பாடு பொருத்தமானதாகத் தெரிகிறது. ஒரு விதத்தில் இது மங்கலவழக்கு அல்ல. உருவாகு தேசங்கள் (Emergent nations) என்பது கேவலமான ஒன்றுக்கு ஒரு நல்ல முத்திரை அல்ல: இது ஒரு மூலோபாய சாதாரணத்துடன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு லேபிள் ஆகும், இந்த நிகழ்வின் நம்பிக்கையான மற்றும் முற்போக்கான அம்சத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவநம்பிக்கையான அம்சத்தை குறைத்து விளையாடுகிறது.

காலத்தின் தேர்வு ஒரு கண்ணோட்டத்தை, ஒரு அரசியல் வாதத்தை உள்ளடக்கியது. அரசியல் விளைவுக்காக சங்கங்கள் மிகவும் வெளிப்படையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு வழக்கு நிறுவெறி ('தனித்துவம்'), 'racial discrimination'/'இனப் பாகுபாடு' அல்லது 'the colour bar' 'நிறத் தடை' என்பதற்கான மங்கலவழக்காகக் கருதப்படுகிறது. இந்த சொல்லின் தோற்றுவிப்பாளர்கள் அதை ஒரு மங்கலவழக்காகக் கருதவோ அல்லது அது குறிப்பிடுவதைத் தாக்கும் தன்மையை ஏற்றுக்கொள்ளவோ வாய்ப்பில்லை என்பது ஒரு முக்கியமான விஷயம். 'தனித்துவம்', இன சமத்துவமின்மையை உள்ளடக்கியிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று அவர்கள் கூறுவார்கள்: மேலும் ஒரு பெயரைத் தேர்ந்தெடுப்பது அர்த்தமுள்ள பொருளின் கேள்வி மட்டுமல்ல, கருத்துருசார் அர்த்தத்தையும் உள்ளடக்கியது என்று அவர்கள் கூறுவார்கள்: 'நிறுவெறியை (apartheid)' 'இனப் பாகுபாடு' ('racial discrimination') ஆக மாற்றுவது முற்றிலும் வித்தியாசமான விஷயத்தைப் பற்றி பேச வேண்டும்.

'இயைபு நுட்பம்' ('Associative engineering') என்பது தேவையற்ற இயைபுகளை மழுங்கடிக்கும் எதிர்மறையான செயல் அல்ல. அதன் நேர்மறையான பக்கமானது, இனிமையான இயைபுகளைப் பெறுவது, சமமாக முக்கியமானது, மேலும் நவீன விளம்பரத்தின் 'இமேஜ்-பில்டிங்' நுட்பங்களால் ('image-building' techniques) நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஆண்களுக்கான அழகுசாதனப் பொருட்களின் உற்பத்தியாளர்கள் தங்கள் தயாரிப்பின் சாத்தியமான பெண்மையை ஆக்ரோஷமான ஆண்பால் இயைபுகளுடன் முறியடிக்கிறார்கள், இதில் *Brut*/ப்ரூட் போன்ற தயாரிப்பு பெயர்களின் தேர்வு ஒரு பங்கைக் கொண்டுள்ளது. செல்வச் செழிப்பு மற்றும் பிரத்தியேக உயர் வாழ்வின் விரும்பத்தக்க படத்தை நேரடியான வார்த்தை ஓவியம் ('*White tie*/'வெள்ளை டை, *red sash*/சிகப்பு அரைக்கச்சு, *sunburnt ladies* /வெயிலால் எரிந்த பெண்கள் மற்றும் *steel bands*/ஸ்டீல் பேண்டுகள் - ஒரு — a real Caribbean affair உண்மையான கரீபியன் விவகாரம்...') அல்லது மறைமுகமாக, நடை/பாணி விவரங்கள் மூலம் பெறலாம்:

From the most distinguished

tobacco house in the world

(from an advertisement for Dunhills)

Cigarettes by John Player, England

உலகின் மிகவும் புகழ்பெற்ற புகையிலை நிறுவனத்தில் இருந்து
(டன்ஹில்ஸ் விளம்பரத்திலிருந்து)

ஜான் பிளேயர், இங்கிலாந்தின் சிகரெட்டுகள்

சிகரெட் விளம்பரங்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட இந்த இரண்டு சாரத்தில்,
house/வீடு என்ற சொல்லின் தேர்வு, நாம் சுட்டிக்காட்ட விரும்பும் விவரம்.
house/வீடு என்பது firm நிறுவனம் அல்லது
manufacturers/உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிடத்தகாத மாற்றீடாகக்
கருதப்படலாம், ஆனால் அதன் இயைபுகள் நீண்டகாலமாக நிறுவப்பட்ட
குடும்ப நிறுவனங்களால் நடத்தப்படும் நற்குண வணிகங்களுடன் உள்ளன -
இது தொழிற்சாலை கன்வேயர்-பெல்ட்டிலிருந்து வெகு தொலைவில் உள்ளது.
இரண்டாவது சொற்றொடரில், பிரத்தியேகத்தை பரிந்துரைக்கும்
தொடரியல் கட்டுமானம் (இரண்டு பெயர்ச்சொல் சொற்றொடர்களை
இணைப்பதன் மூலம்) சொற்களின் தேர்வு அல்ல. இந்த கட்டுமானம்
பொதுவாக சில வகையான கலை செயல்பாடுகளை (artistic activity)
குறிக்கிறது: *Landscape gardening by X /X* மூலம் இயற்கை தோட்டம்; *Floral
arrangements by Y/Y* மூலம் மலர் ஏற்பாடுகள்; *Costumes by Z/Z* மூலம் ஆடைகள்;
எனவே இங்கு மீண்டும் சிகரெட் தயாரிப்பாளர்கள் மற்றும்
விற்பனையாளர்களின் சற்றே கெட்டுப்போன பிம்பத்தை தரம் மற்றும்
வேறுபாட்டின் மேலோட்டத்துடன் கௌரவப்படுத்தும் முயற்சி உள்ளது.

மீண்டும், 'இயைபு நுட்பம்' என்பதை இயைபுகளை மேம்படுத்துவது
தொடர்பான புலக்குறிப்பின் மூலோபாயத் தேர்வு' என்ற பொதுவான
அர்த்தத்தில் எடுத்துக் கொண்டால், *emergent nations/வளர்ந்து வரும் நாடுகள்*
போன்று, எவ்வாறு ஒருவர் ஒரு நிறுவனத்தை 'கருத்துருவாக்குகிறார்' என்பது
பற்றிய கருத்துருசார் அர்த்தத்தின் சிக்கலை உள்ளடக்கிய நிகழ்வுகளைக்
காண்கிறோம். ஒரு பி.பி.சி. 1969 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 11 ஆம் தேதி, ஒரு
புதிய வகை பாதிரியாரை நிறுவுவதற்கான ஒரு திட்டத்தை அறிவித்தது,
அவர் தனது மேய்ப்புப் பணிகளைத் தவிர தொழிற்சாலை அல்லது
அலுவலகத்தில் முழுநேர வேலை செய்வார். இந்தப் புதிய வகை மதகுருவை
என்ன அழைப்பார்கள் என்ற கேள்வி எழுந்தபோது, பி.பி.சி. நேர்காணல்
செய்பவர் மூன்று பரிந்துரைகளை வழங்கினார்: *auxiliary priests/துணை
பாதிரியார்கள்*, 'auxiliary priests'/பகுதி நேர பாதிரியார்கள் மற்றும்
பணிபுரியும் பாதிரியார்கள். பாராட்ட கடினமாக இல்லாத
காரணங்களுக்காக, இவை அனைத்தும் நிராகரிக்கப்பட்டன: 'துணை

பாதிரியார்கள்' மற்றும் 'பகுதி நேர பாதிரியார்கள்' second-rate assistants /இரண்டாம் தர உதவியாளர்களைப் போலவே அதிகம் ஒலிக்கின்றனர், அதேசமயம் 'worker priests'/'வேலைப் பாதிரியார்கள்' மற்ற பாதிரியார்கள் வேலை செய்வதில்லை என்று குற்றம் சாட்டுவது போல் தெரிகிறது. இவ்வாறு திருப்திகரமான பட்டத்தை (சுய ஆதரவு பூசாரிகள்) பெறுவது, துரதிர்ஷ்டவசமான இயைபுகள் கொண்ட பட்டங்களை நிராகரிப்பதாகும், மேலும் இது வேலைக்கு சாதகமாக பொருத்தமான பெயரைக் கண்டுபிடிப்பதற்குப் பதிலாகப் புண்படுத்தக்கூடியதாக இருக்கும். ஆனால் நாம் ஒரு மூலோபாய விளக்கம் கொடுத்துள்ளோம்: church authorities/தேவாலய அதிகாரிகள், மறுபுறம், ஒரு கருத்துருசார் விளக்கம் கொடுக்க முடியும்; எ.கா., அந்த part- time priest/பகுதி நேர பாதிரியார் இறையியல் ரீதியாக துல்லியமற்றவர், ஏனெனில் ஒரு பாதிரியார் ஒரு தொழிற்சாலையில் பணிபுரியும் போது கூட, எல்லா நேரத்திலும் பாதிரியாராக இருக்கிறார்; அனைத்து பூசாரிகளும் செய்ய வேண்டிய வேலைகளைப் போலவே worker priest/தொழிலாளி பூசாரி-யும் கூறியது கூறல்/மிகை. எனவே, இயைபுகளின் பிரச்சினை, 'the right image'/'சரியான படம்', எளிதாக அகராதி அர்த்தங்கள் பற்றிய வாதமாக மாற்றப்படலாம்.

'கருத்துருசார் நுட்பம்'

apartheid/நிறவெறி போன்ற எடுத்துக்காட்டுகள், பிரச்சாரமானது ஒரு சொல்லின் தாக்கப் பொருளை (affective meaning) அதன் கருத்துருசார் அர்த்தத்தின் (conceptual meaning) இழப்பில் மூலதனமாக்குவது மட்டுமல்ல; மிக முக்கியமாக, ஒரு சொல்லின் கருத்துருசார் அர்த்தத்தை ஒருவரின் சொந்தப் பக்கத்தில் பட்டியலிடுவது ஒரு விஷயமாக மாறும், இதனால் தனக்குச் சாதகமான இயைபுகள் அல்லது ஒருவரின் எதிரியை களங்கப்படுத்த பயன்படுத்தப்படும் கெட்ட இயைபுகள் உரிமைகோரப்படலாம். கருத்துருசார் பொருள் என்பது மொழித் தொடர்பின் துணைப் பொருளைக் காட்டிலும் மிகவும் அடிப்படைப் பகுதியாகும் என்று (நாம் இங்கு எடுத்துக்கொண்டதைப் போல) கருத்துக் கொள்ளப்பட்டால், இது 'நாய்க்கு வாலை ஆட்டும்' நிலை - மொழியின் ஒரு நிலை ஒரு சொல்லின் இயைபுகள் அதன் தேர்வைத் தீர்மானிக்கின்றன, மேலும் கருத்துருசார் பொருள் ஒரு துணை விளைவுக்குக் குறைக்கப்படும்போது, அந்தச்

சொல்லைப் பயன்படுத்துவதற்கு 'சதுரமாக' இருக்க வேண்டும். இந்தச் சூழ்நிலையானது 'மேலும் சரி' என்ற கோட்பாட்டை நினைவூட்டுகிறது: வெற்றிகரமான கிளர்ச்சியின் முதல் செயல், அதன் ஆட்சியை சட்டப்பூர்வமாக்குவதும், அதிகாரத்தில் இருந்த அதன் முன்னோடியின் ஆட்சியை சட்டப்பூர்வமாக்குவதும் ஆகும். வாய்மொழி சட்டத்தின் உத்தரவாதம். இவ்வாறு, 'கருத்துசார் நுட்பம்' ('conceptual engineering') கொள்கையானது, 'இயைபு நுட்பத்தின்' பகுதியாகும் ('associative engineering').

violence 'வன்முறை' என்ற சொல்லைக் கவனியுங்கள். வன்முறையின் ஈடுசெய்ய முடியாத மோசமான தொடர்புகள் காரணமாக, உடல் பலம் அல்லது மோதலுக்கு வழிவகுக்கும் அரசியல் நடவடிக்கைகளின் எந்தவொரு பொது நியாயமும் 'எங்கள் செயல்கள் வன்முறையற்றவை' என்ற ஆய்வறிக்கையைப் பேண வேண்டும். தி கார்டியன் 2 செப்டம்பர் 1969 அன்று (Guardian reported on 2 September 1969) டேகன்ஹாம் (Dagenham) உள்ள ஒரு தொழிற்சாலையில் இருந்து ஆயுதங்களைத் திருட முயன்றதற்காக ஓ'சுல்லிவன் (O'Sullivan) கைது செய்யப்பட்டதாகச் செய்தி வெளியிட்டது. அவர் ஒரு 'militant-' 'போராளியா' என்று கேட்கப்பட்டபோது, அந்த வார்த்தையின் அர்த்தம் என்னவென்று தனக்குத் தெரியாது என்று ஓ'சுல்லிவன் பதிலளித்தார்; மேலும் 'அது வன்முறையைக் குறிப்பிடுவதாக இருந்தால், ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன். நான் force 'சக்தி' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்த விரும்புகிறேன். சில நேரங்களில் நீங்கள் முடிவுக்கு ஒரு வழிமுறையாகச் force 'சக்தி'யைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.' இந்தச் சாற்றில் இருந்து, ஓ'சுல்லிவன் முற்றிலும் இயைபு நுட்பத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறாரா என்று சொல்வது கடினம் (ஒருவர் woman 'பெண்' என்று அழைப்பதை விட lady 'பெண்' என்று அழைப்பதை விரும்புவது போல் *violence* 'வன்முறை' என்பதற்கு மிகவும் இனிமையான ஒருபொருள்பன்மொழியாக force 'சக்தி' என்பதை பயன்படுத்துவதை விரும்பலாம்); அல்லது அகராதி வாதங்கள் மூலம் அவர் தனது விருப்பத்தை ஆதரித்திருப்பாரா; எ.கா. *violence* வன்முறை என்பது 'an extreme degree of force' அதிக அளவிலான சக்தி, 'aggressive force', 'ஆக்கிரமிப்பு சக்தி' அல்லது 'force which results in injury' 'காயத்தை விளைவிக்கும் சக்தி' போன்றவை.

தீங்கு விளைவிக்கும் விளம்பரத்திற்கு எதிராக அதிகாரத்தைப் பாதுகாக்க அதே வகையான சமன்பாடுகள் பயன்படுத்தப்படலாம். Bolinger/பொலிங்கர்

(*Language /மொழி - the Loaded Weapon* 'ஏற்றப்பட்ட ஆயுதம்', இயல் 10) பின்வரும் நிகழ்வை மேற்கோள் காட்டுகிறார்:

1943 இல், ஜெனரல் டுவைட் ஐசனோவர் (General Dwight Eisenhower) ஜெனரல் ஜார்ஜ் 8. பாட்டனை (General George 8. Patton) பட்டியலிடப்பட்ட ஒருவரை தாக்கியதற்காக கண்டித்தபோது, அல்ஜியர்ஸில் உள்ள ஒரு இராணுவ அதிகாரி ஜெனரல் பாட்டன் 'எந்த நேரத்திலும் ஜெனரல் ஐசனோவரால் கண்டிக்கப்பட்டார் (reprimanded) ' என்பதை மறுத்தார். பிரதிநிதி எதையோ மறுத்திருந்தார், ஆனால் அவர் கண்டிப்பு நிரிவகிக்கப்பட்டது (a rebuke had been administered) என்பதை மறுத்தாரா? *rebuke* என்பதும் *reprimand* என்பதும் ஒருசொல் பன்மொழிகளாக இருக்கும்போது மட்டுமே. ஆனால் இராணுவத்தில், *reprimand* 'கண்டித்தல்' என்பது முறையான நடவடிக்கையின் குறிப்பிட்ட அர்த்தத்தையும் கொண்டுள்ளது. எனவே தொழில்நுட்பக் குற்றச்சாட்டை மறுப்பதன் மூலம், பிரதிநிதி உண்மையைப் பேசவும், எதையும் விட்டுக்கொடுக்காமலும் சமாளித்தார். சுருக்கமான சொற்களின் அர்த்தங்கள் ஓரளவிற்கு முடிவற்றதாக இருப்பதால் இந்த வகையான கையாளுதல் சாத்தியமாகும் (பக். 119-22 ஐப் பார்க்கவும்). கொடுக்கப்பட்ட பொருளின் அம்சம் (*violence*-உடன் 'வன்முறையுடன்' தொடர்புடைய 'aggression' 'தாக்குதல்' போன்றது) ஒரு முக்கிய அம்சமா அல்லது சொல்லின் அடிக்கடி உணர்வுப்பொருளா (connotation) என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகளுக்கு எப்போதும் இடமுண்டு.

பாகுபாடான கட்டளையால் (partisan fiat) வரையறை பெரும்பாலும் ஒரு சொல்லின் கருத்துரு அர்த்தத்தை மறுவடிவமைக்கும் அளவிற்குச் செல்லலாம், இதனால் அது மொழி பேசுபவர்களின் விளக்கத்துடன் இனி பொருந்தாது. கியூபெக் விடுதலை முன்னணியால் (Quebec Liberation Front (QLF)) பிரிட்டிஷ் இராஜதந்திரி (British diplomat) கடத்தப்பட்ட பிறகு, அந்த அமைப்பின் பிரதிநிதி கடத்தலை 'கியூபெக்கில் உள்ள பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ அரசாங்கத்திற்கு' எதிரான 'முற்றிலும் இராணுவ நடவடிக்கை' ('purely military action' against the 'British colonial government in Quebec') என்று குறிப்பிட்டார். இங்கு காலனித்துவத்தைப் பயன்படுத்துவது (பிரிட்டிஷ் வட அமெரிக்கா சட்டம் 1867 இருந்தபோதிலும்) நாம் ஊகிக்கக் கூடாது; ஆனால் *military* 'இராணுவம்' என்பது கருத்துருசார் நுட்பத்தின் தெளிவான நிகழ்வாகும், இதில் வெளிப்படையான ஆயுத மோதல் (open armed conflict) என்ற கருத்து ஒடுக்கப்படுகிறது, ஆனால் போரின் தார்மீக தாக்கங்கள்

பராமரிக்கப்படுகின்றன: ஒரு இராணுவ சூழ்நிலையில், கொலை மற்றும் கைதிகளை கைப்பற்றுவது நியாயப்படுத்தப்படலாம். அதே அறிக்கையில், வெடிகுண்டு வைத்தல் மற்றும் மிரட்டல் போன்ற குற்றங்களுக்காக சிறையில் அடைக்கப்பட்ட QLF உறுப்பினர்களான 'political prisoners'/'அரசியல் கைதிகள்'-ஐ விடுவிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இங்கேயும், political prisoner /அரசியல் கைதிகள்-இன் மதிப்புமிக்க இயைபுகள் (overtones of secret police ரகசியப் போலீஸின் மேலோட்டங்கள், imprisonment without trial/விசாரணையின்றி சிறைத்தண்டனை, conviction merely for holding certain opinions/சில கருத்துகளை வைத்திருந்ததற்காக தண்டனை, Amnesty International/சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை போன்றவை) ஒரு political prisoner/அரசியல் கைதி என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றிய சாதாரண புரிதலுக்கு சில செலவில் கனேடிய அதிகாரிகளுக்கு எதிராக சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டன. கைதி ஆவார். சிறையில் உள்ள QLF உறுப்பினர்கள் அரசியல் காரணங்களுக்காக அவர்கள் செய்ததைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்ற அர்த்தத்தில் 'அரசியல் கைதிகள்' இருக்கலாம்: ஆனால் அவர்கள் செய்தது சட்டப்பூர்வ அர்த்தத்தில் 'criminal' /'குற்றம்', அவர்களின் அரசியல் நம்பிக்கைகள் இல்லாமல். ஒரு சொற்பொருள் வாதத்திற்குக் குறைக்கப்பட்ட கேள்வி: political prisoner/அரசியல் கைதி என்றால் 'சில அரசியல் கருத்துக்களைக் கொண்டதற்காக சிறையில் அடைக்கப்பட்டவர்' அல்லது 'அவரது அரசியல் கருத்துகளின் சட்டவிரோத விளைவுகளின் விளைவாக சிறையில் அடைக்கப்பட்டவர்' என்று அர்த்தமா?

'நிலை' 'Position'

சொற்களை வரையறுப்பது மட்டுமல்லாமல், கொடுக்கப்பட்ட அணுகுமுறைக்கு ஆதரவாக ஒரு முழு வாதத்தை உருவாக்குவதும் ஒரு கேள்வியாக இருக்கும்போது மூலோபாய பொருண்மையியல் மிகவும் விரிவான வடிவத்தை எடுக்கும். ஒருவர் பிரச்சாரத்தின் ஒரு பகுதியைப் படித்தால், பொதுவாக ஒரு தர்க்கரீதியான நிரூபணத்திற்கு ஒப்பான ஒரு கட்டமைப்பைக் காணலாம், தவிர, ஒரு முன்மொழிவுக்கும் மற்றொன்றுக்கும் இடையிலான தொடர்புகள் மற்றும் அடிப்படைக் கருத்துக்கள் கூட, கருத்துருசார் அல்லாமல் துணையாக இருக்கும். பிரச்சாரகரின் நிலைப்பாடு (propagandist's position) என்று நாம் அழைக்கப்படும் இந்த அரை-தருக்கம்சார் வலையமைப்பு (quasi-logical network), அவரது அணுகுமுறைகளைப் பாதுகாக்கும் ஒரு மொழியியல் கவசத்தைப் போன்றது. வாதங்கள்

பொதுவாக ஒருவரின் சொந்த நிலைப்பாட்டை அப்படியே தக்கவைத்துக் கொள்ள முயற்சிக்கும் அதே வேளையில் ஒருவரின் எதிரியின் ஓட்டைகளை வெடிக்கச் செய்யும்.

ஒரு position-இன்/நிலைப்பாட்டின் எளிமைப்படுத்தப்பட்ட விளக்கத்திற்கு, முன்னர் கருதப்பட்டபடி, violent/வன்முறை என்ற சொல்லுக்கு நாம் திரும்பலாம், மேலும் ஒரு நபரின் மொழியியல் நடத்தைக்கு அடிப்படையான காரணமாக பின்வரும் 'ஆதாரத்தை' ('proof') மறுகட்டமைக்கலாம்:

- (1) Being violent is bad/வன்முறையாக இருப்பது மோசமானது.
- (2) Being violent entails being aggressive/வன்முறையாக இருப்பது ஆக்ரோஷமாக இருப்பதைக் குறிக்கிறது.
- (3) We are not aggressive நாங்கள் ஆக்ரோஷமாக இல்லை.
- (4) Therefore we are not violent /எனவே நாங்கள் வன்முறையில் ஈடுபடவில்லை.
- (5) Therefore we are not bad./எனவே நாங்கள் கெட்டவர்கள் அல்ல.

ஆகஸ்ட் 21, 1968 அன்று வார்சா ஒப்பந்த அதிகாரிகளால் (Warsaw Pact authorities) செக்கோஸ்லோவாக்கியாவில் (Czechoslovakia) இராணுவம் கையகப்படுத்தப்பட்ட நேரத்தில் கைவிடப்பட்ட துண்டுப் பிரசுரத்திலிருந்து பின்வரும் பத்தியின் விரிவான விளக்கம் வழங்கப்படும்:

சோசலிசத்திற்கு விசுவாசமாக இருந்து வரும் செக்கோஸ்லோவாக்கியாவின் முன்னணி கட்சி மற்றும் மாநிலத் தலைவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட உதவிக்கான கோரிக்கைக்கு பதிலளித்து, தொழிலாள வர்க்கம் மற்றும் செக்கோஸ்லோவாக்கியாவின் அனைத்து மக்களும் தங்கள் சோசலிச ஆதாயங்களைப் பாதுகாக்க எங்கள் ஆயுதப் படைகளுக்குச் செல்லுமாறு அறிவுறுத்தினோம். உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு பிற்போக்கு சக்திகளின் சதிகளால் பெருகிய முறையில் அச்சுறுத்தப்படுகிறது. [சாய்வு சேர்க்கப்பட்டது.]

Responding to the request for help received from leading Party and state leaders of Czechoslovakia who have remained faithful to *socialism*, we instructed our armed forces to go to the support of the working class and all the people of Czechoslovakia to defend their socialist gains, which are increasingly threatened by plots of domestic and foreign reactionary forces. [Italics added.]

இந்தச் சாற்றில் சாய்ந்த நான்கு வெளிப்பாடுகள், பிரச்சாரத்தின் நோக்கத்திற்காக, வலுவான சாதகமான அர்த்தங்களைக் கொண்டிருப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த வெளிப்பாடுகள் நமது

பகுப்பாய்விற்கான தொடக்கப் புள்ளியாக இருக்கும் 'துணை நிலைப்பாடுகள்'-ஐ ('associative postulates') வழங்குகின்றன:

(1) சோசலிசம்*** / Socialism***

(2) தொழிலாளி வர்க்கம்*** / The working class***

(3) செக்கோஸ்லோவாக்கியா மக்கள்*** / The people of Czechoslovakia***

(4) சோசலிச ஆதாயங்கள்*** / Socialist gains***

மூன்று நட்சத்திரக் குறியீடுகள் (***) சாதகமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் பொருளின் அடையாளமாகும், மேலும் ஒருவர் விரும்பினால், அவற்றை 'is/are good' என்ற சொற்றொடரால் மனதளவில் கருத்துரு சொற்களாக மொழிபெயர்க்கலாம். இதனால் "Socialism***/'சோசலிசம்***' என்பதை "Socialism is good"/'சோசலிசம் நல்லது' என்று வழங்கலாம். பகுப்பாய்வின் நோக்கம், "நாம்***" முன்மொழிவில் முடிந்தவரை பல முறை கழித்தல் மூலம் வர வேண்டும். இதை எத்தனை முறை செய்யலாம் என்பது பத்தியில் உள்ள பாதிப்பு சார்பு வலிமையைக் குறிக்கிறது. இங்கே இரண்டு மாதிரிகள் உள்ளன. 'ஆதாரங்கள்':

A. (1) Socialism***

(given)

(1) சோசலிசம்*** (கொடுக்கப்பட்டது)

(5) Therefore being faithful to socialism***

(from 1)

(5) எனவே சோசலிசத்திற்கு விசுவாசமாக இருப்பது***

(1 முதல்)

(6) Therefore the leading Party and state leaders of Czechoslovakia who have remained faithful to socialism+***

(from 5)

(6) எனவே செக்கோஸ்லோவாக்கியாவின் முன்னணி கட்சி மற்றும் மாநிலத் தலைவர்கள்

சோசலிசத்திற்கு விசுவாசமாக இருந்தவர்கள்***

(5 முதல்)

(7) Therefore to give help to the leading Party and state leaders...***

(from 6)

(7) எனவே முன்னணி கட்சி மற்றும் மாநில தலைவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும்...***

(6 முதல்)

(8) Therefore to a request for help from the leading Party and state leaders...*** (from 7)

எனவே முன்னணியின் உதவிக்கான கோரிக்கைக்கு பதிலளிப்பது

கட்சி மற்றும் மாநில தலைவர்கள்...***

(7 முதல்)

(9) We have responded to a request for help from the leading Party and state leaders...(stated)

(9) முன்னணி கட்சியின் உதவிக்கான கோரிக்கைக்கு நாங்கள் பதிலளித்துள்ளோம் மற்றும் மாநில தலைவர்கள்...

(கூறப்பட்டது)

(10) Therefore we*** (from 8 and 9)

எனவே நாம்*** (8 மற்றும் 9 இலிருந்து)

B. (4) Socialist gains (given)

(4) சோசலிச ஆதாயங்கள்***

(கொடுக்கப்பட்டது)

(11) Therefore defended socialist gains***

(11) எனவே சோசலிச ஆதாயங்களைப் பாதுகாக்க*** (4ல் இருந்து)

(12) Our armed forces went to defend socialist gains (stated)

நமது ஆயுதப் படைகள் சோசலிச ஆதாயங்களைப் பாதுகாக்கச் சென்றன (கூறப்பட்டது)

(13) Therefore our armed forces*** (from 11 and 12)

எனவே, நமது ஆயுதப் படைகள்*** ([1 மற்றும் 12 இலிருந்து)

(14) Therefore to instruct armed forces to defend socialist gains*** (from 11 and 13)

எனவே சோசலிசத்தைப் பாதுகாக்க நமது ஆயுதப் படைகளுக்கு அறிவுறுத்த வேண்டும் ஆதாயங்கள்*** (11

மற்றும் 13 இலிருந்து)

(15) We instructed our armed forces to defend socialist gains (stated)

சோசலிச ஆதாயங்களைப் பாதுகாக்க எங்கள் ஆயுதப் படைகளுக்கு நாங்கள் அறிவுறுத்தினோம்

(கூறப்பட்டது)

(16) Therefore we*** (from 14 and 15)

எனவே நாம்*** (14 மற்றும் 15 இலிருந்து)

B போன்ற 'ஆதாரங்கள்' எடுகோள்கள் (2) மற்றும் (3) ஆகியவற்றிலிருந்து தொடங்கி உருவாக்கப்படலாம். பகுப்பாய்வு துண்டு துண்டாக மட்டுமே உள்ளது, மேலும் இது ஒரு கடுமையான தர்க்கரீதியான ஆதாரத்தின்

கேலிக்கூத்து (parody) என்பதைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை என்று நாம் கூற விரும்பவில்லை: இருப்பினும், மொழியின் தர்க்கரீதியான மற்றும் கருத்துருசார் உள்ளடக்கத்தை (logical and conceptual content) எவ்வாறு பாதிக்கக்கூடிய உள்ளடக்கத்திற்கு (affective content) ஆதரவாகப் பட்டியலிடலாம் என்பதை இது காட்டுகிறது. இது மங்கலவழக்குசார் பிரச்சாரம் (euphemistic probaganda) என்று அழைக்கப்படலாம்: படையெடுப்பாகத் தோன்றுவது உண்மையில் நட்புரீதியான தலையீட்டைத் தவிர வேறில்லை என்பதைக் காட்டுவதே இதன் நோக்கமாகும். எனவே பல மதிப்புகள் செய்தியை தோற்றுவிப்பவருக்கு மறைமுகமாக இணைக்கப்பட்டுள்ள நேர்மறை மதிப்புகள். 'எதிரி'யை இழிவுபடுத்துவதில் கவனம் செலுத்தும் பிரச்சாரத்திற்கு, இதேபோன்ற பகுப்பாய்வு மேற்கொள்ளப்படலாம், ஆனால் மேலே உள்ள *** மூலம் குறிப்பிடப்படும் மதிப்புகள் good/'நல்லது' என்பதை விட bad/'கெட்டது ஆக' இருக்கும்.

வார்சா ஒப்பந்தத்தின் (Warsaw Pact) எடுத்துக்காட்டில், position/'நிலை' மற்றும் உண்மையில் உரையால் வலியுறுத்தப்பட்டதற்கு இடையே ஒரு நேரடி தொடர்பு உள்ளது: வேறுவிதமாகக் கூறினால், வாதம் வெளிப்படையானது மற்றும் மறைக்கப்படாதது. மற்ற சூழ்நிலைகளில், 'நிலை' மிகவும் நுட்பமான மற்றும் மறைமுகமான முறையில் தெரிவிக்கப்படுகிறது, மேலும் ஒரு வகையான மறைமுகத்தன்மை பின்வருவனவற்றில் எடுத்துக்காட்டுகிறது, 1964-இல் USA-இல் ஜான் பிரச் சொசைட்டி (John Birch Society) வெளியிட்ட அறிக்கையிலிருந்து:

நம் உலகத்தின் உண்மைகளுக்கு நாம் எவ்வாறு எதிர்வினையாற்றுகிறோம்? Communism கம்யூனிசம் என்பதன் நிலையான ஆதாயத்தைப் பற்றி நாம் என்ன நினைக்கிறோம் - இந்த குற்றவியல் சதி மூலம் மில்லியன் கணக்கானவர்கள் கொல்லப்பட்டனர், சித்திரவதை செய்யப்பட்டனர் மற்றும் அடிமைப்படுத்தப்பட்டனர் என்பதையா? நமது குழந்தைகள் கம்யூனிசத்தின் கீழ் வாழ்வார்கள் என்ற குருஷேவின் கூற்றைப் பார்த்து நாம் இன்னும் சிரிப்போமா? நாம் கியூபாவை விட்டு விலகுகிறோமா? நாம் மெக்ஸிகோவை விட்டு விலகுவோமா? வாஷிங்டனில் கம்யூனிசப் பயிற்சிகள் குறிப்பிட்ட, ஆவணப்படுத்தப்பட்ட, உண்மையான செல்வாக்கு பற்றி நாம் கவலைப்படுகிறோமா? நாம் ஆர்வத்துடன் பார்க்கிறோமா? இந்த குழப்பமான எண்ணங்களுக்கு திரையை இழுக்கிறோமா? நம் கழுத்தில் அக்கறையின்மையின் சூடான உறைகளை கீழே இழுக்கிறோமா?

இந்தப் பத்தியின் சுவாரசியமான விஷயம் என்னவென்றால், அது வெளிப்படையாக எதையும் வலியுறுத்தவில்லை (இது முழுக்க முழுக்க கேள்விகளைக் கொண்டது), ஆனால் அது கம்யூனிசத்தைப் பற்றிய கணிசமான எண்ணிக்கையிலான முன்மொழிவுகளை முன்வைக்கிறது அல்லது எடுத்துக்கொள்கிறது:

(1) Communism is gaining steadily.

கம்யூனிசம் சீராக வளர்ந்து வருகிறது.

(2) Communism is a criminal conspiracy.

கம்யூனிசம் ஒரு குற்றவியல் சதி.

(3) Millions have been killed by Communism.

கம்யூனிசத்தால் மில்லியன் கணக்கானவர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

(4) Millions have been tortured by Communism

மில்லியன் கணக்கான மக்கள் கம்யூனிசத்தால் சித்திரவதை செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

(5) Millions have been enslaved by Communism

மில்லியன் கணக்கான மக்கள் கம்யூனிசத்தால் அடிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

(6) Khrushchev has claimed that our children will live under Communism.

எங்கள் குழந்தைகள் கம்யூனிசத்தின் கீழ் வாழ்வார்கள் என்று குருசேவ் கூறியுள்ளார். :

(7) Communism exercises certain influence in Washington.

வாஷிங்டனில் கம்யூனிசம் சில செல்வாக்கு செலுத்துகிறது.

(8) Communism exercises documented influence in Washington.

வாஷிங்டனில் கம்யூனிசம் செல்வாக்கை ஆவணப்படுத்தியது.

(9) Communism exercises real influence in Washington.

வாஷிங்டனில் கம்யூனிசம் உண்மையான செல்வாக்கை செலுத்துகிறது.

இந்த அறிக்கைகள் எழுத்தாளரின் 'நிலை'யின் ஒரு பகுதியாகும், ஆனால் அவை பெயர்த்தொடர்களில் உள்ள முன்கூட்டிய வடிவத்தில் சாய்வாக வழங்கப்படுகின்றன. முன்கணிப்பு என்பது சமீபத்திய மொழியியலில் அதிகம் ஆய்வு செய்யப்பட்ட ஒரு உறவாகும், மேலும் பின்னர் கவனமாக பரிசீலிக்கப்படும் (பக். 277 ஐப் பார்க்கவும்). ஆனால் தற்போதைக்கு, ஒரு பிரச்சார யுக்தியாக இது மறைமுகத்தின் நன்மையை மட்டுமல்ல, ஒருவரின் நிலையை வாசகருக்கு பொதுவான அறிவைப் போல முன்வைக்கும் ஒரு வழியாகும் என்பதை நாம் கவனிக்கலாம். என்று மனம் கேள்வி எழுப்பும்.

நாம் 'கருத்துருசார் நுட்பம்' 'conceptual engineering' மற்றும் 'நிலை உருவாக்கம்' position building' ஆகியவற்றை முக்கியமாக வழிகாட்டுதல் பார்வையில் முன்வைத்துள்ளோம்; ஆனால் அவை ஒரு மனிதனின் சிந்தனை செயல்முறைகள் அவனது அணுகுமுறைகளை பகுத்தறிவுபடுத்தும் வழிகளாக, வெளிப்படையான பார்வையில் இருந்து சமமாக கருதப்படலாம். ஆர்வெல்லைப் (Orwell) போலவே, சிந்திக்கும் மற்றும் உணரும் கெட்ட பழக்கங்களும், மொழியின் கெட்ட பழக்கங்களும் ஒரே தீய வட்டத்தில் உள்ளதா என்று நாம் கவலைப்படலாம். எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவரின் வழக்குக்கு ஏற்ற விளம்பர ஆவண வரையறைகளிலிருந்து வாதிடும் போக்கு, அறிவுசார் செயல்முறைகளில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கு மக்களின் உணர்வுகள் மற்றும் தப்பெண்ணங்கள் அனுமதிக்கப்படும் அளவுக்கு ஆழமான காரணங்களையும் விளைவுகளையும் கொண்டிருக்காமல் இருக்கலாம். இதேபோல், ஒட்டுமொத்த சமூகத்தைப் பார்க்கும்போது, அதிக பொறுப்பற்ற பிரச்சாரம் நாணயத்தைப் பெறுவதால், தெளிவாகவும் ஒழுக்கமாகவும் சிந்திக்கக் கடினமாகிறது என்று நாம் ஊகிக்கலாம்.

தொடக்கக்கூற்றுசார் செயல்பாடு The Phatic Function

மொழியின் வெளிப்பாடு மற்றும் வழிகாட்டுதல் செயல்பாடுகள் ஒரு சமூகக் குழுவிற்கும் மற்றொன்றுக்கும் இடையிலான பிளவுகளையும் பட்டங்களையும் எவ்வாறு பிரதிபலிக்கக்கூடும் என்பதைப் பார்த்த பிறகு, மொழியின் தொடக்கக்கூற்றுசார் செயல்பாடு, சமூகக் குழுக்களுக்குள் ஒற்றுமையைப் பேணுவதற்கான செயல்பாடுகளுக்குத் திரும்புவோம்.

சமூகத்தின் சமநிலையைப் பேணுவதற்கு தொடக்கக்கூற்றுசார் கருத்துப்பரிமாற்றம் முக்கியமானது - ஒருவேளை நாம் உணர்ந்ததை விட மிக முக்கியமானது - ஒட்டுமொத்தமாக, மந்தமான மற்றும் பாதசாரியாக இருப்பதன் பெரும் குறைபாட்டால் அது பாதிக்கப்படுகிறது. நம் நோக்கங்கள் நட்பானவை என்பதைக் காட்ட, நாம் 'small-talk'/'சிறிய பேச்சு', 'chitchat' 'சிட்சாட்' அல்லது 'sweet nothings'/'இனிப்பு எதுவும் இல்லை': எடுத்துக்காட்டாக, greetings/ வாழ்த்துக்கள், farewells/பிரியாவிடைகள் மற்றும் How's the family?/'குடும்பம் எப்படி இருக்கிறது?' மற்றும் 'What happened to Spurs on Saturday then?/'சனிக்கிழமை அன்று ஸ்பர்ஸுக்கு?'என்ன நடந்தது போன்ற வழக்கமான கண்ணியமான கேள்விகள். சொற்கள் அர்த்தமற்றவை, அதாவது உரையாடல் இடைவெளி நிரப்பப்பட்டிருக்கும் வரை, ஒருவர் சொல்வது சிறிய விஷயமே. அறிமுகமில்லாதவர்கள் மற்றும் சாதாரண அறிமுகமானவர்களுடன், உங்கள் கட்டளையின்படி ஆபாசமான

கருத்துகளின் தொகுப்பை வைத்திருப்பது நல்லது, மேலும் ஒட்டுமொத்தமாக, வலியுறுத்தல்கள் சர்ச்சைக்குரியதாக இருக்க வேண்டும். எனவே (கிரேட் பிரிட்டனில்/in Great Britain) வானிலை பற்றிய கருத்துகளின் முக்கியத்துவம்: "The nights are getting longer these days, aren't they?"/"இந்த நாட்களில் இரவுகள் நீண்டுகொண்டிருக்கின்றன, இல்லையா" என்று நீங்கள் கூறினால், யாரும் உங்களுடன் உடன்பட முடியாது. மறுபுறம், நீங்கள் ஒரு அந்நியரைக் கடந்து செல்லும்போது 'Cold weather, isn't it?'/குளிர்காலம் அல்லவா' என்று சொன்னால், அவர் பதிலளித்தால், "No, actually the temperature today is higher than the seasonal average"/இல்லை, உண்மையில் இன்றைய வெப்பநிலை பருவகால சராசரியை விட அதிகமாக உள்ளது", அவர் தவறாக நினைக்கலாம். உங்கள் கருத்தின் நோக்கம், அதைத் தொடக்கக்கூற்றுசார்ந்ததாக/phatic அல்லாமல் தகவல்சார்ந்ததாக/informational கருதுவதன் மூலம்.

மொழியியல் அல்லாத பிற துறைகளில் வல்லுநர்களால் கூற்று மொழியின் (Phatic language) சுவாரஸ்யமான விளக்கங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. Desmond Morris/டெஸ்மண்ட் மோரிஸ், The Naked Ape/த நேக்கட் ஏப்பில், மனிதனின் சிறு பேச்சு/human small-talk விலங்கு உலகில், குறிப்பாக குரங்குகளின் பரஸ்பர சீர்ப்படுத்தும் பழக்கவழக்கங்களில்(mutual grooming customs of monkeys) ஒப்புமைகளைக் கொண்டுள்ளது என்று குறிப்பிடுகிறார். குரங்குகள் பங்கேற்கும் முக்கிய கூட்டுறவு நடவடிக்கைகளில் இதுவும் ஒன்று என்றும், உரோமங்களை சுத்தமாகவும், ஒட்டுண்ணிகள் இல்லாததாகவும் வைத்திருக்கும் நடைமுறை விளைவைக் கொண்டிருப்பதால், குழு ஒற்றுமையைப் பேணுவதற்கான சமூக செயல்பாட்டிற்கு இந்த செயல்பாட்டை நீட்டிக்க மட்டுமே முடியும் என்று அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். குரங்குகள் ஈடுபடும் அளவுக்கதிகமான சீர்ப்படுத்துதலுக்கான கணக்கு. மனிதனில் உள்ள மொழி, குரங்குகளின் சீர்ப்படுத்தலுக்கு இணையாக உள்ளது: இது ஒரு மிக முக்கியமான கூட்டுறவு நடத்தை (வேட்டை போன்ற நடவடிக்கைகளில் நெருங்கிய ஒத்துழைப்பின் அவசியத்தில் தோன்றியிருக்கலாம்); ஆனால் பேசும் அளவு சமூகத் தொடர்பைப் பேணுவதற்கான இரண்டாம் நிலைச் செயல்பாட்டின் மூலம் மட்டுமே போதுமான அளவு விளக்கப்பட முடியும்.

கேம்ஸ் பீப்பிள் ப்ளேயில் (Games People Play 1966) சமூக மனநல மருத்துவர் எரிக் பெர்ன் (Eric Berne) மூலம் கூற்று மொழியின் ஒரு வித்தியாசமான

விளக்கம் முன்வைக்கப்பட்டது. கூற்று கருத்துப்பரிமாற்றத்தை (phatic communication) (அவர் stroking/'வருடல்' என்று அழைக்கிறார்) ஒரு மனிதக் குழந்தை தனது சரியான வளர்ச்சிக்குத் தேவைப்படும் மற்றும் சாதாரணமாக பெறும் அசாதாரண அளவிலான கையாளுதல் மற்றும் அரவணைப்புக்கு வயது வந்தோருக்கான மாற்றாகும் என்று அவர் வாதிடுகிறார். அவர் வளரும்போது, மனிதன் உடல் உறுதிப்பாட்டிற்கான இந்த நிலையான தேவையை இழக்கவில்லை, ஆனால் உடல் தொடர்புக்கு பதிலாக வாய்மொழி மூலம் நிர்வகிக்கப்படும் உறுதிப்பாட்டிற்கு ஒரு பெரிய தேவை மறுசீரமைக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு ஃபாடிக் மொழியானது, பெர்னின் சொற்களில், ஒரு பரஸ்பர வருடல் சடங்காக வகைப்படுத்தப்படுகிறது, இதில் நிர்வகிக்கப்படும் மற்றும் பெறப்பட்ட இன்பத்தின் அளவிற்கு இடையில் சமநிலை பராமரிக்கப்படுகிறது.

பெர்ன் Berne '8-வருடல் சடங்கு' /'an 8-stroke ritual' என்று அழைப்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு இங்கே (பேச்சுவழக்கு அமெரிக்க ஆங்கிலம்):

A: Hi!

ஹாய்!

B Hi!:

ஹாய்!

A: Warm enough for ya?

போதுமான வெப்பம்?

B: Sure is. Looks like rain, though.

நிச்சயமாக. இருப்பினும் மழை போல் தெரிகிறது.

A: : Well, take care yourself

சரி, காராவை நீங்களே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

B: I'll be seeing you.

நான் உன்னைப் பார்க்கிறேன்.

A: So long

இவ்வளவு காலம்.

B: So long.

இவ்வளவு காலம்.

இந்தச் சடங்கு திருப்திகரமாக உள்ளது, ஏனென்றால் ஒவ்வொரு பங்கேற்பாளரும் நான்கு வருடல்கள் (strokes) பெறுகிறார்கள், மேலும் சரியான அளவு உறுதியளிப்பதன் மூலம் மற்றவரிடம் நன்றாகச் செல்கிறார்கள். A மற்றும் B முதலில் சந்தித்தபோது, அவர்கள் இன்னும்

விரிவான சடங்கில் பங்கேற்க வேண்டியிருந்தது; அவர்கள் ஒருவரையொருவர் நன்கு அறிந்துகொள்ளும் போது, அவர்கள் இரண்டு வருடங்கள் கொண்ட ஒரு நெறிப்படுத்தப்பட்ட சடங்கை ஒருவேளை செய்வார்கள்:

A: ஹாய்!

B: ஹாய்!

B மிகக் குறைவாகவோ அல்லது அதிகமாகவோ வருடினால், அதன் விளைவு சமநிலையை சீர்குலைக்கும். ஒரு மிகையான பதில், B அவரைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள ஒரு வழியைத் தேடுகிறது என்ற உணர்வை A கொடுக்கும்; போன்ற ஒரு குறைவான-எதிர்ப்பு பதில்

A: ஹாய்!

B: (பதில் இல்லை)

கவலை மற்றும் வெகுமதி பெறாத ஒரு உணர்வை விட்டுவிடும்.

இது போன்ற ஒரு சூழலில், அமைதியானது நல்ல சமூக உறவுகளுக்கு ஏன் மிகவும் அழிவுகரமானது என்பதை நாம் பாராட்டலாம்: இது ஒரு நடுநிலையான பதில் மட்டுமல்ல, அது ஒரு விரோதமாக எளிதில் விளக்கப்படலாம். உண்மையில், நாம் பார்க்காத அமைதியைத் தவிர்ப்பதன் மூலம் பொதுவாக தொடக்கக்கூற்றுசார் செயல்பாட்டைச் சமன் செய்யலாம். குறிப்பாக செர்ரி பார்ட்டிகள் போன்ற சமூக விழாக்களில், உரையாடல் பந்தை எல்லா விலையிலும் காற்றில் வைத்திருக்க வேண்டும், இல்லையெனில் ஒருவர் தனது உரையாசிரியருடனான இராஜதந்திர உறவுகளை முறித்துக் கொள்வது போல் தெரிகிறது. இது ஒரு சிக்கலை முன்வைக்கிறது: உடல்நலம் மற்றும் வானிலை போன்ற தலைப்புகள் விரைவில் தீர்ந்துவிடும், மேலும் சொல்ல வேண்டிய விஷயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டும். இதிலிருந்து, நகைச்சுவையாகச் சொல்வது joke-telling, நகைச்சுவையான விஷயங்களைச் சொல்வது saying witty things மற்றும் பொதுவான வாய்மொழி முட்டாள்தனம் general verbal foolery ஆகியவை அவற்றின் வெளிப்படையான தகுதியின் விகிதத்தில் எவ்வாறு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன என்பதைப் பார்ப்பது எளிது.

தொடக்கக்கூற்றுசார் மொழிக்கு (Phatic language) பொது விவகாரங்களில் அதன் இணை உள்ளது. அரசியல் வாதிகளும் அரசியல்வாதிகளும் பகிரங்கமாக எதுவும் பேசாத விதத்தில் வெளிப்படையாக பேசும் சந்தர்ப்பங்கள் அனைவருக்கும் தெரிந்ததே. பரஸ்பர ஆர்வமுள்ள விஷயங்களில் முழுதும் வெளிப்படையானதுமான

பேச்சுக்கள்” என்ற க்ளிஷே ஃபார்முலா, அரசியல் சந்திப்புகளின் முடிவை அறிவிப்பதில், ரகசியத்தன்மை புனிதமாக இருக்கும். இதுபோன்ற 'தகவல்கள் அல்லாதவை' ('non-communicés') தகவல்தொடர்பு வழிகளைப் பராமரிப்பதற்கான முயற்சிகள் என்று நாம் கூறலாம் (அதாவது, வெகுஜன ஊடகங்கள் மற்றும் பொதுமக்களின் எதிர்பார்ப்பைப் பூர்த்தி செய்ய, ஒருவித அறிக்கை வெளியிடப்பட வேண்டும்). பேச்சுவார்த்தை நடத்தும் கட்சிகள் இல்லை என்று பாசாங்கு செய்ய முயற்சிக்கின்றன. இது மிகவும் போர்க்குணமிக்க வகையிலான பிரச்சார அறிக்கைகளுக்கு முரணானது, இதில் ஒரு அரசியல் சக்தி தனது சொந்தக் குழுவின் ஒற்றுமையை வலியுறுத்துகிறது, மேலும் அது விரோத சக்திகளுக்கு எதிராக அது நடத்தும் போராட்டம். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் நடுநிலையான சொற்களான சிக்கல்கள், விவாதங்கள் மற்றும் பரஸ்பர அக்கறை போன்றவற்றின் மீது நம்பிக்கை உள்ளது, மற்றொன்றில் இரு மதிப்புள்ள சிந்தனைக்கான வலுவான போக்கு மற்றும் 'நல்ல' மற்றும் 'கெட்ட' இயைபுகளின் துருவமுனைப்பு உள்ளது. ஒரு அரசியல் சூழ்நிலையை ஒரு 'பிரச்சினை'/'problem' என்று விவரிக்கும் எவரும் ஏற்கனவே அதன் இரு பக்கங்களையும் பார்க்கிறார்கள் அதன் மிக உயர்ந்த மற்றும் பொது மட்டத்தில், தொடக்கச்சூற்றுசார் செயல்பாடு அரசு தலைவர்களின் சடங்கு உரைகளில் காணப்படுகிறது. ஜனாதிபதி கென்னடியின் தொடக்க உரையின் தொடக்கம் பின்வருமாறு:

Mr Chief Justice, President Eisenhower, Vice President Nixon, President Truman, reverend clergy, fellow citizens, we are today not a victory of party, but a celebration of freedom - symbolizing an end, as well as a beginning - signifying renewal, as well as change. For I have sworn before you and Almighty God the same solemn oath our forebears prescribed nearly a century and three quarters ago.

The world is very different now. For man holds in his mortal hands the power to abolish all forms of human poverty and all forms of human life. And yet the same revolutionary beliefs for which our forebears fought are still at issue around the globe -- the belief that the rights of man come not from the generosity of the state, but from the hand of God. We dare not forget today that we are the heirs of that first revolution. Let the word go forth from this time and place, to friend and foe alike, that the torch has been passed to a new generation of Americans ~ born in this century, tempered by war, disciplined by a hard and bitter peace, proud of our ancient heritage - and unwilling to witness or permit

the slow undoing of those human rights to which this Nation has always been committed, and to which we are committed today at home and around the world.

திரு தலைமை நீதிபதி, ஜனாதிபதி ஐசன்ஹோவர், துணை ஜனாதிபதி நிக்சன், ஜனாதிபதி ட்ரூமன், மரியாதைக்குரிய மதகுருமார்களே, சக குடிமக்களே, நாம் இன்று கட்சியின் வெற்றியை அல்ல, மாறாக சுதந்திரத்தின் கொண்டாட்டத்தை - முடிவைக் குறிக்கும், அதே போல் ஒரு புதுப்பித்தலை குறிக்கும் தொடக்கத்தையும் மாற்றத்தையும் கடைபிடிக்கின்றோம். ஏனென்றால், ஏறக்குறைய ஒரு நூற்றாண்டு மற்றும் முக்கால் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நம் முன்னோர்கள் வகுத்த அதே உறுதியான சத்தியத்தை நான் உங்களுக்கும் சர்வவல்லமையுள்ள கடவுளுக்கும் முன்பாக சத்தியம் செய்தேன்.

உலகம் இப்போது மிகவும் வித்தியாசமானது. ஏனெனில் மனித வறுமையின் அனைத்து வடிவங்களையும் மனித வாழ்வின் அனைத்து வடிவங்களையும் ஒழிக்கும் சக்தியை மனிதன் தன் கைகளில் வைத்திருக்கிறான். ஆயினும்கூட, நம் முன்னோர்கள் போராடிய அதே புரட்சிகர நம்பிக்கைகள் இன்னும் உலகம் முழுவதும் பிரச்சினையில் உள்ளன - மனிதனின் உரிமைகள் அரசின் தாராள மனப்பான்மையால் அல்ல, கடவுளின் கையிலிருந்து வருகிறது என்ற நம்பிக்கை. அந்த முதல் புரட்சியின் வாரிசுகள் நாம் என்பதை இன்று மறக்கத் துணியவில்லை. இந்தக் காலத்திலிருந்தும் இடத்திலிருந்தும், நண்பனுக்கும் எதிரிக்கும் ஒரே மாதிரியாக, இந்த ஜோதி அமெரிக்கர்களின் புதிய தலைமுறைக்கு அனுப்பப்பட்டது, இந்த நூற்றாண்டில் பிறந்து, போரினால் நிதானமடைந்து, கடினமான மற்றும் கசப்பான அமைதியால் நெறிப்படுத்தப்பட்ட, நம்மைப் பற்றி பெருமிதம் கொள்கிறது. பண்டைய பாரம்பரியம் - இந்த தேசம் எப்பொழுதும் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட மனித உரிமைகளை மெதுவாகச் செயலிழக்கச் செய்வதற்குச் சாட்சியாகவோ அல்லது அனுமதிக்கவோ விரும்பவில்லை.

இந்த உரையில் - அதன் வகையின் தலைசிறந்த படைப்பு - மொழியின் தகவல் செயல்பாடு (informational function of language) குறைந்தபட்சமாக குறைக்கப்படுகிறது, மேலும் இங்கே வெளிப்பாட்டு (expressive) மற்றும் வழிகாட்டு (directive) செயல்பாடுகள் தொடக்கக்கூற்றுடன் ஒன்றிணைகின்றன என்று ஒருவர் கூறினாலும், அது சர்ச்சைக்குரியது மற்றும் அல்லாதது. வலியுறுத்தப்பட வேண்டிய பேச்சின் தகவல் தன்மை. பேச்சின் முக்கிய பார்வையாளர்களை நாம் பெரும்பான்மையான 'சராசரி

அமெரிக்கர்கள்' என்று கருதினால், அவர்கள் தங்கள் நாட்டின் நிறுவனங்களுக்கு உணர்வுபூர்வமாக அர்ப்பணிப்புடன் இருக்கிறார்கள், பேச்சில் கருத்து வேறுபாடுகள் எதுவும் இல்லை. ஜனாதிபதி கென்னடியின் உரைக்கும் வானிலை பற்றிய கருத்துக்கும் இடையே உள்ள இந்த குறிப்பிடத்தக்க ஒற்றுமை, பேச்சின் உணர்ச்சித் திறனையும், அரசியல் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவதையும் (மனித உரிமைகள், மனித உரிமைகள்) நமக்குக் குருடாக்கக் கூடாது. அரசியல் பிரச்சாரம். ஆனால் பேச்சின் செயல்பாடு அணுகுமுறைகளை மாற்றுவதற்கு நிகரானது, அவற்றை வலுப்படுத்த அல்லது தீவிரப்படுத்துகிறது.

செயலுக்கு மாற்றாக மொழியா? Language as a Substitute for Action?

உடல் செயல்பாடுகளுக்கு (stroking' 'ஸ்ட்ரோக்கிங்' அல்லது 'grooming' 'க்ரூமிங்') மாற்றாக தொடக்ககூற்று மொழி எவ்வாறு கருதப்படுகிறது என்பதை நாம் பார்த்தோம், மேலும் அதே கருத்தை மொழியின் வெளிப்பாடு மற்றும் வழிகாட்டுதல் செயல்பாடுகளைக் குறிப்பிடுவதுடன், ஒருவேளை மிகவும் வலுக்கட்டாயமாக கூறலாம். . வாய்மொழி அவமதிப்பு (verbal insult) என்பது ஒரு முஷ்டியை அசைப்பது போன்றது, அது உடல் ரீதியான தாக்குதலைக் குறிக்கிறது (அல்லது ஒரு சடங்கு சின்னமாகும்). நடத்தையை மாற்றுவதற்கான வாய்மொழி முயற்சி முரட்டுத்தனமான வற்புறுத்தலுக்கு மாற்றாகும். போர்க்குணத்தின் மொழி (அந்த குறிப்பிடத்தக்க வார்த்தையை அதன் பரந்த அர்த்தத்தில் பயன்படுத்துதல்) தவிர்க்க முடியாமல் இராணுவ உருவகங்களுக்கான வலுவான விருப்பத்தால் குறிக்கப்படுகிறது: fight/ சண்டை, struggle/போராட்டம், victory/ வெற்றி, never surrender/ஒருபோதும் சரணடைய வேண்டாம், campaign/பிரச்சாரம், crusade/சிலுவைப்போர், close our ranks/நம் அணிவரிசைகளை மூடுங்கள், defend our rights/ நம் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும், make a stand /ஒரு நிலைப்பாட்டை உருவாக்கவும். Jaw, jaw, is better than war, war'/'போர், போரை விட தாடை, தாடையே சிறந்தது' என்ற ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் புகழ்பெற்ற தீர்ப்பு ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. மனிதர்கள் நிம்மதியாக வாழவும், வாழவும், அதற்கு மாற்றாக, கைமுட்டிகளின் வாய் குலுக்கலின் வடிவில், அது அவசியம் என்பதை உணர்ந்தால், ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் கீழ்த்தரமான மற்றும் கடுமையான சர்ச்சையின் வரலாற்றை மக்கள் எளிதில் தாங்கிக் கொள்வார்கள். , உடல் மோதலுக்கு.

பொது பொருண்மையியல் பள்ளி (Alfred Korzybski/ஆல்ஃபிரட் கோர்சிப்ஸ்கி 1933இல் அறிவியல் மற்றும் நல்லிணக்கத்தை வெளியிட்டதிலிருந்து அமெரிக்காவில் மிதமான செல்வாக்கைக் கொண்டிருந்தது) மொழியின் தவறான பயன்பாடு மனித மோதலுக்கு ஒரு முக்கிய காரணம் மற்றும் எதிர்காலத்திற்கு பெரும் ஆபத்து என்ற நம்பிக்கைக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டது. மனித இனம். இந்தச் சிந்தனைப் பள்ளியின் மிகவும் பிரபலமான ஹயகாவா (Hayakawa), சிந்தனையிலும் செயலிலும் மொழி அறிமுகத்தில் (Language in Thought and Action பக். 15-16) பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

மொழியின் பயன்பாட்டின் மூலம் பரவலான இன்ட்ராஸ்பெசிஃபிக் ஒத்துழைப்பு மனித உயிர்வாழ்வதற்கான அடிப்படை வழிமுறையாகும் என்பது இந்த புத்தகத்தின் அடிப்படை அனுமானமாக இருக்கும். ஒரு இணையான அனுமானம் என்னவென்றால், மொழியின் பயன்பாடு அடிக்கடி செய்வது போல், கருத்து வேறுபாடுகள் மற்றும் மோதல்களின் தீவிரத்தை உருவாக்கும் போது, பேசுபவர், கேட்பவர் அல்லது இருவரிடமும் மொழியியல் ரீதியாக ஏதோ தவறு உள்ளது. மனித உயிர் வாழ்வதற்கான தகுதி நீங்களும் உங்கள் இனத்தின் சக உறுப்பினர்களும் ஒன்றாக வாழ்வதற்கான வாய்ப்புகளை அதிகரிக்கும் வழிகளில் பேசவும் எழுதவும் கேட்கவும் படிக்கவும் திறன்.

ஹயகாவாவின் (Hayakawa's) பொதுவான சறுக்கலுக்கு நாம் அனுதாபமாக இருக்கும்போது, அவரும் மற்ற பொது பொருண்மையியல் அறிஞர்களும், மனித மோதலின் அறிகுறியாக இல்லாமல், 'மோசமான' மொழி ஒரு காரணம் என்று மிக எளிதாகக் கருதுவதில் தவறு செய்கிறேன் என்று நாம் நம்புகிறோம். இந்த மனப்பான்மை பொருண்மையியலின் நோய் தீர்க்கும் சக்திகளில் அதிக நம்பிக்கை கொண்ட நம்பிக்கைக்கு வழிவகுக்கும்:

No full fledged science [of semantics] has yet appeared, but it is obviously on the way. When it does appear, God help the orators, the spell-binders, the sooth-sayers, the propagandists, the Hitlers, the orthodox Marxists, the dogmatists, philosophers and theologians. The Wonderland in which they perform their enchantments will then be clearly seen for what it is.

எந்த ஒரு முழுமையான [பொருண்மையியலின்] அறிவியல் இன்னும் தோன்றவில்லை, ஆனால் அது வெளிப்படையாக வழியில் உள்ளது. அது தோன்றும்போது, சொற்பொழிவாளர்கள்/*orators*, மந்திரவாதிகள்/*spell-binders*, சோதிடர்கள்/*sooth-sayers*, பிரச்சாரகர்கள்/*propagandists*, ஹிட்லர்கள்/*Hitlers*,

மரபுவழி மார்க்சிஸ்டுகள்/*orthodox Marxists*, பிடிவாதவாதிகள்/*dogmatists*, தத்துவவாதிகள்/*philosophers* மற்றும் இறையியலாளர்களுக்கு/*theologians* கடவுள் உதவுகிறார். அவர்கள் தங்கள் மந்திரங்களை நிகழ்த்தும் அதிசய உலகம் அது என்ன என்பதை தெளிவாகக் காணும்.

Stuart Chase, The Tyranny of Words, 1937, p. ix. ஸ்டூவர்ட் சேஸ், தி டைரனி ஆஃப் வேர்ட்ஸ், 1937, ப. ix.

ஆனால், எப்படியாவது மொழியின் அழற்சியைப் பயன்படுத்துவதைத் தடைசெய்வது சாத்தியம் என்று கண்டறியப்பட்டால், ஆண்கள் விரைவில் தலையில் அடிக்கத் தயாராகிவிடுவார்கள் என்று ஒருவர் சந்தேகிக்கிறார்; 'மறைக்கப்பட்ட வற்புறுத்துபவர்கள்' அடக்கப்பட்டால், மிருகத்தனமான சக்தி கடைசி முயற்சியை விட முதன்மையாக மாறும்.

மறுபுறம், கருத்தியல் அர்த்தத்திற்குப் பதிலாக, உணர்ச்சிக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பது மொழியின் வக்கிரத்தை உருவாக்குகிறது: பொருளின் மைய மற்றும் வெளிப்படையான அம்சம், மனிதன் ஒழுங்கை நம்பி மற்றவர்களுக்கு அவனது அனுபவத்தை தெரிவிக்கிறது. உலகத்தைப் பற்றிய புரிதல், உணர்ச்சி மற்றும் தப்பெண்ணத்தின் சேவையில் பொறுப்பற்ற முறையில் அழுத்தப்படக்கூடாது. கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பாடம் என்னவெனில், நமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் ஒரு 'சொற்பொருள் விழிப்புணர்வை' பயிற்றுவிப்பதன் மூலம் மட்டுமே இதுபோன்ற ஆபத்துகளைத் தடுக்க முடியும்.

சுருக்கம்

இந்த இயலின் தொடக்கத்தில் வழங்கப்பட்ட திட்டத்தின் படி, மொழி சமூகத்தில் குறைந்தது ஐந்து செயல்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது:

1. தகவல் தெரிவிக்கும் (தகவல் informational)
 2. பேச்சாளர் அல்லது எழுத்தாளரின் உணர்வுகள் அல்லது அணுகுமுறைகளை வெளிப்படுத்துதல் (வெளிப்படுத்துதல்/expressive)
 3. மற்றவர்களின் நடத்தை அல்லது அணுகுமுறைகளை இயக்குதல் அல்லது செல்வாக்கு செலுத்துதல் (ஆணை directive)
 4. ஒரு கலை விளைவை உருவாக்குதல் (அழகியல்/aesthetic)
 5. சமூக பிணைப்புகளை பராமரித்தல் (தொடக்க கூற்றுசார்)
- மற்றும் பல முறைகேடுகள் அல்லது தகவல்தொடர்பு தவறுகள் இந்த வெவ்வேறு செயல்பாடுகளின் குழப்பத்தை உள்ளடக்கியது.

சமூகத்தில் உள்ள பிற சக்திகளின் சேவையில் அல்லது அதனுடன் தொடர்புகொள்வதில் மொழியை மிகத் தெளிவாகக் காட்டுவதால், மொழியின் கட்டளை மற்றும் கூற்றுசார் செயல்பாடுகளில் நாம் இங்கு குறிப்பாக கவனம் செலுத்துகிறோம். இந்தச் செயல்பாடுகளைப் படிப்பது, மொழியின் முக்கிய நோக்கம் எப்போதுமே தகவலைத் தெரிவிப்பதே என்ற தவறான கருத்தையும், கருத்துப் பொருள் என்பது எல்லாச் செய்திகளிலும் மிக முக்கியமான சொற்பொருள் மூலப்பொருள் என்ற தவறான கருத்தையும் அகற்றுவதற்கும் அறிவுறுத்துகிறது.

வழிகாட்டும் மொழி (பொதுவாக பிரச்சாரம் மற்றும் ஏற்றப்பட்ட மொழியில்) சொற்களின் தாக்கம் மற்றும் துணை ஆற்றலைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது, பெரும்பாலும் இதன் விளைவாகக் கருத்துரு பொருள் துணை அர்த்தத்திற்கு அடிபணிந்து, அதன் நலன்களில் கையாளப்படுகிறது.

வழிகாட்டும் மொழி (Directive language) (பொதுவாக பிரச்சாரம் மற்றும் ஏற்றப்பட்ட மொழியில்) சொற்களின் தாக்கம் மற்றும் இயைபு ஆற்றலைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது, பெரும்பாலும் இதன் விளைவாக கருத்துருசார் பொருள் இயைபு அர்த்தத்திற்கு அடிபணிந்து, அதன் விருப்பங்களில் கையாளப்படுகிறது.

தொடக்கக்கூற்றுச் செயல்பாடு (phatic function), மீண்டும், தகவல்தொடர்பு செயல்பாட்டில் (communicative process) அதன் மைய நிலையின் கருத்துருசார் அர்த்தத்தை பறிக்கிறது: எந்தத் தகவல் தெரிவிக்கப்படுகிறது என்பது ஒரு முக்கிய விஷயமாக இருக்கலாம், அதே சமயம் தகவல்தொடர்பு எப்போதும் பராமரிக்கப்படுகிறது. சொல்லப்பட்டவை அல்ல, ஆனால் சொல்லப்பட்ட உண்மையே முக்கியமானதாகிறது.

மனிதர்களின் மனோபாவங்கள் மற்றும் நடத்தையின் மீது மொழிக்கு சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத சக்தி இருந்தபோதிலும், சமூகத் துறையில், உளவியல் துறையில், மனிதன் அடிமை என்றும், மொழி கொடுங்கோலன் என்றும் கருதுவது நிச்சயமாக தவறாக இருக்க வேண்டும். மொழி மற்றும் சமூக அமைப்பு அல்லது சமூகக் கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான தொடர்பு பரஸ்பர சார்புடைய சிக்கலான ஒன்றாகும். இதன் பொருள், மனிதகுலத்தின் ஆரோக்கியத்திற்காக, சமூக மற்றும் அரசியல் நிறுவனங்களின் மொழியியல் தகவல்தொடர்புகளின் அதே வகையான பொறுப்பான மற்றும் விமர்சன ஆய்வுக்கு நம்மைப் பயிற்றுவிக்க வேண்டும்.

5, பொருண்மையியல் அறிவியலா?

இந்த நூலின் முதல் நான்கு இயல்கள் பெரும்பாலும் அறிவியலற்றவை, அல்லது - நாம் சொல்ல விரும்புவது போல் - அறிவியல்பூர்வமானவை. அவற்றில் நாம் பல்வேறு யோசனைகள் மற்றும் வகைப்பாடுகள், பொருண்மையியல்சார் நிகழ்வுகளின் பல்வேறு கட்டமைப்புகள் ஆகியவற்றைப் புகாரளித்து முன்மொழிந்தோம், ஆனால் இவை எதுவும் உண்மையில் ஒரு அறிவியல் கோட்பாட்டிற்குச் சேர்க்கப்படவில்லை. பக். 40-42 இல் கொடுக்கப்பட்ட மொழிச் செயல்பாடுகளின் (தகவல், வெளிப்பாட்டு,

முதலியன) வகைப்பாடு முன்னறிவிப்புச் சிந்தனைக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு. இந்த வகைப்பாடு முன்மொழியப்பட்ட செயல்பாடுகளின் பிரிவை உறுதிப்படுத்தவோ அல்லது தவறானதாகக் காட்டவோ எந்த அளவுகோலையும் வழங்கவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, கொடுக்கப்பட்ட சொல்லுக்கு ஐந்து செயல்பாடுகளில் எது பொருந்தும் என்பதை புறநிலை ஆதாரத்தைப் பயன்படுத்தி நாம் எப்படிக் காட்ட முடியும்? ஒரு சேர்மத்தின் மூலப்பொருள்களைப் பிரிக்கும் வேதியியல் பகுப்பாய்வு போல, அவற்றைப் பிரிக்கும் எந்தப் பரிசோதனையும் இல்லை. அத்தகைய பகுப்பாய்விற்கு நாம் மிகவும் கோரக்கூடியது என்னவென்றால், கேள்விக்குரிய நிகழ்வுகளை ஒருவித ஒழுங்கிற்குக் குறைக்கும் முறை, இது நியாயமான கவனத்துடன் கவனிக்கப்படுவதற்கும், உள்ளுணர்வு திருப்தியைத் தருவதற்கும் பொருந்தும். அல்லது பக்கம் 37-8ல் உள்ள ஒரு 'கருத்து இணைவு' என உருவகம் பற்றிய நமது விளக்கத்தை மற்றொரு எடுத்துக்காட்டிற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்த விளக்கம் முற்றிலும் ஒரு கருத்து என்ன என்ற கேள்வியை கேட்கிறது அல்லது ஒரு ship/கப்பலை sea-steed 'கடல்-குதிரை' என்று ஒருவர் விவரிக்கும்போது, அங்கே முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துருசார் மறுவரிசைப்படுத்தல் உண்மையில் நடைபெறுகிறது என்பதைக் காட்டுவதற்கு நாம் என்ன சோதனை ஆதாரங்களைக் கொண்டு வரலாம். பூமியில் ஒரு 'கருத்து' பற்றி பேசுவதை அறிவியல் ரீதியில் எப்படி நியாயப்படுத்த முடியும் - அது இருந்திருந்தால், அது மூளையில் இருந்து கவனிக்கப்படாமல் - ஒரு அறிவியல் விளக்கத்தின் ஒரு அங்கமாக?

இந்த முன் அறிவியல் prescientific சிந்தனைக்கு நாம் மன்னிப்பு கேட்க விரும்பவில்லை. முழுமையடையாமல் ஆராயப்பட்ட நிலப்பரப்பை பட்டியலிடுவதற்கு கடினமான மற்றும் தயாராக வழிகளைக் கொண்டிருப்பது பயனுள்ளது ~ இதுவே பொருண்மையியல். மிகவும் பரந்த மற்றும் குழப்பமான நிகழ்வுகளின் வரம்பைப் பார்த்து ஒழுங்காக வழங்குவதற்கான தற்காலிக வழிகள் நமக்குத் தேவை. ஆனால், 'இதைப் பார்ப்பதற்கு இது ஒரு பயனுள்ள வழி' என்று சொல்வதற்கும், 'இது பார்ப்பதற்கு இதுவே வழி, ஏனென்றால் இதுதான்' என்று சொல்வதற்கும் வித்தியாசம் உள்ளது. வானியல் என்ற பொருளைப் பற்றிய உண்மையைத் தேடும் பொருண்மையியலை ஒரு அறிவியலாகக் கருத முடியுமா? எடுத்துக்காட்டாக, பிரபஞ்சத்தைப் பற்றிய உண்மையைத் தேடுகிறதா?

இந்தக் கேள்விக்கான நமது பதில் தகுதிவாய்ந்த "ஆம்" என்று இருக்கும், ஆனால் அதை நியாயப்படுத்துவதற்கு முன், கண்டுபிடிப்புச்

செயல்பாட்டின் மூலம் அறிவியல் முன்னேறுகிறது என்ற தவறான கருத்தை நாம் அகற்ற வேண்டும்; அதாவது, புதிய அவதானிப்புகளிலிருந்து புதிய அறிவைப் பெறுவதன் மூலம், மனித அறிவின் அளவு தண்ணீர் நிரப்பும் வாளியைப் போல அதிகரிக்கிறது. தற்போதைய நூற்றாண்டில், விஞ்ஞான வளர்ச்சிகள் (ஐன்ஸ்டீனின் சார்பியல் கோட்பாடு (Einstein's theory of relativity) போன்றவை)) மற்றும் அறிவியல் தத்துவம் ஆகியவை விஞ்ஞான முறையின் மிகவும் மாறுபட்ட படத்தை வழங்கியுள்ளன. கார்ல் பாப்பரால்/Karl Popper உருவாக்கப்பட்ட ஒன்று (Objective Knowledge /புறநிலை அறிவு, ப. 297) பின்வருமாறு:

$P_1 \rightarrow TT \rightarrow EE \rightarrow P_2, \dots$

(இங்கு P_1 = problem/சிக்கல்; TT = tentative theory/தற்காலிகக் கோட்பாடு; EE = error elimination/பிழை நீக்கம்; P_2 = new problems/புதிய சிக்கல்கள்; செயல்முறைகளின் முழு சங்கிலியும் சுழற்சி முறையில் உள்ளது). இந்த சூத்திரத்தில், நாம் எப்போதும் 'உண்மையை' அடைவோம் என்ற எதிர்பார்ப்பு இல்லை, மாறாக, அறிவியல் முறையானது, கோட்பாடுகளில் உள்ள பிழைகளை நீக்கி, அதாவது 'கருதுகோள்களை' ('hypotheses') பொய்யாக்குவதன் மூலம் உண்மைக்கான சிறந்த மற்றும் சிறந்த தோராயங்களை உறுதி செய்கிறது. ஒரு கோட்பாட்டை நாம் ஒருபோதும் உண்மை என்று நிரூபிக்க முடியாது, ஆனால் நம்மால் (சோதனை செய்யக்கூடிய உரிமைகோரல்களைச் செய்தால்) அதை பொய் என்று நிரூபிக்க முடியும். இவ்வாறு நன்கு நிறுவப்பட்ட கோட்பாடுகள் கூட தற்காலிகமானவை அல்லது தற்காலிகமானவை; அவை (பாப்பரின் மற்றொரு சூத்திரத்தைப் பயன்படுத்த) "தேரியமான யுகங்கள்". இந்த பார்வையில் அறிவியலுக்கும் அறிவியல்லாததற்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்னவென்றால், ஒரு அறிய்வியல் கோட்பாடு தவறான கணிப்புகளை உருவாக்குகிறது: அதாவது, கவனிக்கக்கூடிய நிகழ்வுகளை விவரிக்கும் அறிக்கைகளை ("அடிப்படை அறிக்கைகள்" அல்லது 'கவனிப்பு அறிக்கைகள்') நாம் பெறலாம். ஒரு முக்கியமான முன்நிபந்தனை என்னவென்றால், ஒரு முக்கியமான முன்நிபந்தனை என்னவென்றால், ஒரு கோட்பாடு யதார்த்தத்தைப் பற்றிய அதன் கூற்றுகளில் முடிந்தவரை வெளிப்படையானதாக இருக்க வேண்டும்: இல்லையெனில் அதை எவ்வாறு சோதிப்பது என்று நமக்குத் தெரியாது, ஆனால் எந்தத் தேவையும் இல்லை. ஒரு கோட்பாட்டின் மூலம் கூறப்படும் அனைத்தும் நேரடியாக அனுபவ சோதனைக்கு ஆளாகின்றன: இன்று சில இயற்பியலாளர்கள்

துணைநுண்ணிய (submicroscopic) அணுக்கள் மற்றும் துகள்களின் இருப்பை ஏற்க மறுப்பதில் எர்ன்ஸ்ட் மாக் (Ernst Mach) உடன் உடன்படுகிறார்கள், ஏனெனில் அவற்றைக் கவனிக்க முடியாது.

ஒரு அறிவியல் கோட்பாட்டிற்கு மேலும் தேவைகள் உள்ளன. ஒருவருடைய வசம் உள்ள எல்லாத் தரவையும் கணக்கிட்டல் என்ற பொருளில் இது முழுமையானதாக இருக்க வேண்டும்: அதே தரவைக் கணக்கிடும் மற்ற கோட்பாடுகளை விட இது எளிமையாக இருக்க வேண்டும். இது போட்டி கோட்பாடுகளை விட வலுவானதாக இருக்க வேண்டும், அதன் உண்மை உரிமைகோரல்களை, அறியப்பட்ட தரவைக் கணக்கிடுவதில் முடிந்தவரை மட்டுப்படுத்த வேண்டும்: இந்த வழியில் அது எளிதில் பொய்யாக்கக்கூடியதாக இருக்கும். இறுதியாக, இது புறவயமான (அல்லது மாறாக இடை அகவயமான) உபாயம் மூலம் சோதிக்கப்பட வேண்டும், அதாவது அதிலிருந்து பெறப்பட்ட அடிப்படை அறிக்கைகள் வெவ்வேறு பார்வையாளர்களால் சுதந்திரமாக சரிபார்க்கப்படலாம். இந்தத் தேவைகள் மற்றும் அவற்றுக்கிடையேயான வர்த்தக உறவுகள், பிரச்சனைக்குரியவை, குறிப்பாக நாம் தற்காலிகமாக 'மனித அறிவியல்' ('human sciences') என்று அழைப்பதற்கு: உளவியல், சமூகவியல், மானுடவியல் மற்றும் மொழியியல். மனிதர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் மற்றும் அவர்களால் என்ன செய்ய முடியும் என்பதற்கான கோட்பாடுகள் மிகவும் சிக்கலானதாக இருக்க வேண்டும், மேலும் அத்தகைய கோட்பாடுகளுக்கும் அவர்கள் கணக்கிடும் அவதானிப்புகளுக்கும் (observations) இடையிலான தொடர்பு மிகவும் மறைமுகமாக இருக்கலாம். எவ்வாறாயினும் {குறிப்பாக இது பொருண்மையியலில் உள்ளது) கோட்பாட்டின் களம் என்ன என்பது பெரும்பாலும் தெளிவாகத் தெரியவில்லை, எனவே அது எந்த வகையான அவதானிப்புகளைக் கணக்கிட முயற்சிக்க வேண்டும். இந்த மற்றும் பிற சிக்கல்களின் காரணமாக, பொருண்மையியலுக்கு நாம் சொல்லக்கூடியது, இது ஒரு 'ஆகப்போகும் அறிவியல்' ('would-be science') ஆகும்.

'ஆகப்போகும் அறிவியல்' என்ற நிலையை அடைந்திருப்பது சாதாரணமான சாதனையல்ல, ஏனெனில் இயற்கை அறிவியல் மற்றும் பிற வகையான அனுபவ விசாரணைகளுக்கு பொதுவான விசாரணை முறையை அதாவது கருதுகோள்வழி உய்த்தறிகிற முறையை (hypothetico-deductive method) பொருண்மையியல் ஏற்றுக்கொள்கின்றது. இந்த தலைப்பை மேலும் தொடர்வதற்கு முன், பொருண்மையியலை அறிவியலாக்குவதற்கான

முந்தைய முயற்சிகளின் தோல்வியைக் கருத்தில் கொள்வது அறிவுறுத்தலாக இருக்கும்.

பொருளின் சூழல் பார்வை (The Contextual View of Meaning)

1920கள் மற்றும் 1930களில்தான் மொழியியல் அதன் அறிவியல் சான்றுகளை முதன்முதலில் தீவிரமாகக் கருத்தில் கொள்ளத் தொடங்கியது, இந்த காலகட்டத்தில் (மற்றும் அடுத்த இரண்டு தசாப்தங்களில்) மொழியியலாளர்கள் 'அறிவின் வாளிக் கோட்பாட்டிற்கு' (bucket theory of knowledge) 'நம்பகத்தன்மையை வழங்க முனைந்தனர் என்று நாம் கூறலாம். இது அறிவியல் விசாரணையின் கண்காணிப்பு அம்சத்திற்கு முன்னுரிமை அளிப்பதாகும்; சூழலின் அடிப்படையில் அர்த்தத்தை உருவாக்கும் முயற்சியில் தன்னை வெளிப்படுத்திய அணுகுமுறை.

சூழலியல் (contextualism) என நாம் அழைக்கும் இந்தப் போக்கின் மீது அறிவியல் புறநிலையின் இலட்சியத்தை விரும்பும் எவருக்கும் மேலோட்டமான கவர்ச்சி உள்ளது. கருத்துக்கள், கருத்துருக்கள் அல்லது உள் மன நிலைகளின் அடிப்படையில் பொருள் விவாதிக்கப்பட்டால், அது அறிவியல் கவனிப்பின் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டது; மாறாக, நாம் சூழ்நிலை, பயன்பாடு, சூழல் அதாவது வெளிப்புற மற்றும் கவனிக்கக்கூடிய மொழி நடத்தை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பொருளைப் படிக்க வேண்டும் என வாதம் செல்கிறது,. அந்தக் காலத்தின் முன்னணி பிரிட்டிஷ் மொழியியலாளர் ஜே. ஆர். ஃபிர்த் (J. R. Firth) 1930-இல் கூறியது போல்:

மொழியை 'வெளிப்பாடு சார்ந்தது' (expressive) அல்லது 'கருத்துப்பரிமாற்றம் சார்ந்தது' ('communicative') என்று நாம் கருதினால், அது உள் மன நிலைகளின் கருவியாக இருப்பதைக் குறிக்கிறோம். உள் மன நிலைகளை நாம் அறிந்திருப்பதால், மிகக் கவனமாக உள்நோக்கத்தால் கூட, மொழிப் பிரச்சனை மிகவும் மர்மமானதாக மாறுகிறது. சொற்களைச் செயல்கள், நிகழ்வுகள், பழக்கவழக்கங்கள் என கருதுவதன் மூலம், நமது சகாக்களின் குழு வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் என்ன என்பதை மட்டுமே நாம் விசாரிக்கிறோம்.

Speech, repr. in *The Tongues of Men and Speech*, 1964, p. 173.

ஃபிர்த் இந்த பார்வையில் போலந்து நாட்டில் பிறந்த பெரும் மானுடவியலாளர் பி. மலினோவ்ஸ்கியால் (B. Malinowski) தாக்கம் பெற்றார், அவர், பழமையான சமூகங்களில் மொழி வகிக்கும் பங்கைப் பற்றிய தனது ஆய்வில் (பார்க்க Malinowski/மலினோவ்ஸ்கி 1923, 1935), மொழியை 'a' என்று கருதுவது பொருத்தமானது. செயல் முறை, பிரதிபலிப்பு கருவி அல்ல.

‘செயலில் உள்ள மொழி’ மற்றும் ‘பயன்படுத்தும் பொருள்’ ஆகியவை இந்த சிந்தனைப் பள்ளிக்கு இரட்டை முழக்கங்களாக எடுத்துக்கொள்ளப்படலாம். நிச்சயமாக, ஒரு காலத்தில், மிக நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு, தத்துவஞானி விட்ஜென்ஸ்டைனின் கூற்று, ‘ஒரு பெரிய வகை வழக்குகளுக்கு ... ஒரு வார்த்தையின் அர்த்தம் மொழியில் அதன் பயன்பாடு’ என்று மிகவும் மேற்கோள் காட்டப்பட்டது, ஒருவேளை அதிகமாக இல்லை. படித்தது, பொருள் பற்றிய உச்சரிப்புகள். இதேபோல், விட்ஜென்ஸ்டைன் கண்டுபிடித்த எளிய ‘மொழி விளையாட்டுகள்’, ஒரு வார்த்தையின் அர்த்தத்தை வரையறுக்கப்பட்ட சூழலில், என்ன நடக்கிறது என்பதைக் கவனிப்பதன் மூலம் எவ்வாறு புரிந்து கொள்ள முடியும் என்பதை விளக்குவதற்கு, மொழியியலாளர்களுக்கு அர்த்தம் எப்படி படிக்க வேண்டும் என்பதற்கான ஒரு பொருள்-பாடமாகத் தோன்றியது.

மானுடவியல் மற்றும் தத்துவம் மட்டுமல்ல, பொருண்மையியலுடன் தொடர்பான மூன்றாவது துறையும் - உளவியலும் - சூழல்வாதக் கண்ணோட்டத்தை ஆதரிப்பதாகத் தோன்றியது. ப்ளூம்ஃபீல்ட் ஒரு மொழியியல் வடிவத்தின் கருப்பொருளை ‘பேசுபவர் அதை உச்சரிக்கும் சூழ்நிலை மற்றும் அது கேட்பவர்களில் அது வெளிப்படுத்தும் பதில்’ என வரையறுத்தபோது நடத்தை உளவியலை வரையறுத்தார். விளக்கத்தின் மூலம் (மொழியின் இயல் 2 இல்) அந்த அழியாத தம்பதிகளான ஜாக் மற்றும் ஜில் ஒரு பாதையில் நடந்து செல்லும் எளிய சூழ்நிலையை விவரித்தார்:

Jill is hungry. She sees an apple in a tree. She makes a noise with her larynx, tongue, and lips. Jack vaults the fence, climbs the tree, takes the apple, brings it to Jill, and places it in her hand. Jill eats the apple.

Language, p. 22.

ஜில்லுக்குப் பசிக்கிறது. அவள் ஒரு மரத்தில் ஒரு ஆப்பிளைப் பார்க்கிறாள். அவள் குரல்வளை, நாக்கு மற்றும் உதடுகளால் சத்தம் போடுகிறாள். ஜாக் வேலையை விரித்து, மரத்தில் ஏறி, ஆப்பிளை எடுத்து, ஜில்லுக்குக் கொண்டு வந்து, அவள் கையில் வைக்கிறான். ஜில் ஆப்பிள் சாப்பிடுகிறாள்.

மொழி, ப. 22.

இந்த சூழ்நிலையில் ப்ளூம்ஃபீல்ட் மூன்று கூறுகளை வேறுபடுத்தினார்:

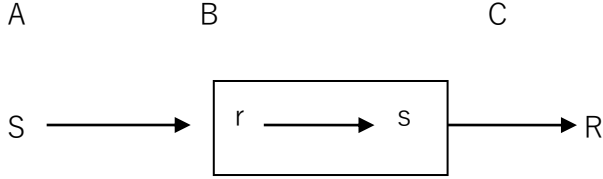
A
பேச்சு செயலுக்கு முன்
நடைமுறை
நிகழ்வுகள்(ஜில்லின்
பசி).

B
பேச்சு

C
பேச்சு செயலைத்
தொடர்ந்து
நடைமுறை
நிகழ்வுகள்
(ஜாக்கின் ஆப்பிள்

இவற்றை அவர் தூண்டுதல் மற்றும் மறுமொழி அடிப்படையில் பின்வருமாறு விளக்கினார்:

(இங்கு s மற்றும் r என்பது வாய்மொழி தூண்டுதல்/பதிலளிப்பையும், S மற்றும் R என்பது வெளிப்புற தூண்டுதல்/பதிலளிப்பையும் குறிக்கிறது).

எனவே, ப்ளூம்ஃபீல்டின் பார்வையில், மொழி என்பது ஒரு ரிமோட் கண்ட்ரோல் அமைப்பாகக் கருதப்பட்டது, இதன் மூலம் மனித இனத்தின் ஒரு உயிரினத்திற்கு ஒரு தூண்டுதல் மற்றொரு உயிரினத்தில் எதிர்வினையை ஏற்படுத்தும்.

அர்த்தத்திற்கான மற்றொரு நடத்தை அணுகுமுறை அமெரிக்க தத்துவஞானி சார்லஸ் மோரிஸ் ஆகும், அவருடைய கருத்துக்கள் நாற்பதுகள் மற்றும் ஐம்பதுகளில் மொழியியலாளர்களிடையே சில நாணயங்களைப் பெற்றன. எந்தவொரு தகவல்தொடர்பு சூழ்நிலையிலும் மோரிஸ் (Morris) ஐந்து அடிப்படை கூறுகளை அங்கீகரித்தார்:

a sign

ஒரு குறி

an interpreter. an organism for which something is a sign

ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளர். ஏதாவது ஒரு குறியாக இருக்கும் ஒரு உயிரினம்

an interpretant: the interpreter's reaction to the sign

ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளர்: குறிக்கு மொழிபெயர்ப்பாளரின் எதிர்வினை

a denotatum: the something else to which the interpretant is a partial response (or in other words, the referent)

ஒரு குறிப்பிடுபொருள்: விளக்கமளிப்பவர் ஒரு பகுதி பதில் (அல்லது வேறுவிதமாகக் கூறினால், குறிப்பு)

a significatum: those properties which identify a denotatum as being a denotatum of the sign (or in other words the meaning).

ஒரு : ஒரு குறியீடானது குறியின் குறிப்பிடுபொருளாக ஒரு குறிப்பிடுபொருளை அடையாளம்காணும் பண்புகள் (அல்லது வேறுவிதமாகக் கூறினால் பொருள்).

மோரிஸின் கலைச்சொல் பற்றிய நமது சொந்த எளிமைப்படுத்தப்பட்ட விளக்கங்கள் இவை: அவரது சொந்த விளக்கங்களின் தடைசெய்யப்பட்ட தொழில்நுட்ப சுவையை இந்த அடையாளத்தின் வரையறையிலிருந்து மாதிரியாகக் கொள்ளலாம்:

தோராயமாக: இந்த நேரத்தில் தூண்டுதலாக இல்லாத ஒன்றைப் பொறுத்து நடத்தையை வழிநடத்தும் ஒன்று. இன்னும் துல்லியமாக: A என்பது ஒரு ஆயத்த-தூண்டுதல் என்றால், ஒரு குறிப்பிட்ட நடத்தை-குடும்பத்தின் பதில்-வரிசைகளைத் தொடங்கும் தூண்டுதல்-பொருட்கள் இல்லாத நிலையில், சில உயிரினங்களில் இந்த நடத்தை-குடும்பத்தின் பதில்-வரிசைகளால் பதிலளிக்கும் தன்மையை ஏற்படுத்துகிறது, பின்னர் A ஒரு அடையாளமாகும்.

மோரிஸ் Morris கையாளும் ஒரு எளிய அறிகுறி நிலைமை பின்வருமாறு. சோதனையின் நோக்கத்திற்காக ஒரு நாய் ஒரு கூட்டில் வைக்கப்படுகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் A என்ற இடத்தில் அதற்கு உணவு வைக்கப்படும் போது, ஒரு பஸர்/buzzer ஒலிக்கிறது. சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, நாய் பஸரை (நாம் S என்று அழைக்கலாம்) உணவுடன் தொடர்புபடுத்த கற்றுக்கொள்கிறது, அதனால் அது அதைக் கேட்கும்போது, அது உணவைப் பார்த்தது அல்லது வாசனை செய்ததைப் போல ஓரளவு பதிலளிக்கிறது: அதாவது, அது உணவு வைக்கப்படும் Aக்கு நகர்கிறது. buzzer ஒலி S, இப்போது ஒரு அடையாளம்; நாய் புரிபவர், A நோக்கி நகர்வது விளக்கம்; A-இல் வைக்கப்படும் உணவு (எலும்பு) குறிப்பிடுபொருள் (denotatum); நிபந்தனைகளின் தொகுப்பு (எ.கா. உண்ணக்கூடிய, சுவையான, ஊட்டமளிக்கும் குணங்கள்) எலும்பை S-இன் குறிப்பிடுபொருளாக (denotatum) மாற்றும், அடையாளத்தின் முக்கியத்துவத்தை உருவாக்குகிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் ஒலி எழுப்பும் ஒரு எளிய மொழியியல் செய்தியை ஒத்திருப்பதை நாம் காணலாம், அதாவது 'தின்னு! அல்லது 'சிறப்பு உணவு நேரம்!'.

மலினோவ்ஸ்கி Malinowski, ப்ளூம்ஃபீல்ட் Malinowski மற்றும் மோரிஸ் Morris ஆகியோர் சூழ்நிலைவாத ஆய்வறிக்கையை contextualist thesis விளக்க விரும்பும் போது இயல்பாகத் திரும்பும் சூழ்நிலைகள் அனைத்தும் ஒரு வகையில் அல்லது இன்னொரு வகையில் 'பழமையானவை' என்பது கவனிக்கத்தக்கது. உண்மையில், சூழல்வாதமானது அதன் கொச்சையான வடிவத்தில் (அதை நாம் சூத்திரத்தில் சுருக்கமாகக் கூறலாம் 'அர்த்தம் = கவனிக்கக்கூடிய சூழல்) மொழிப் பயன்பாட்டின் எளிமையான மற்றும் மிகவும் நுட்பமற்ற நிகழ்வுகளைத் தவிர வேறு எதையும் கையாள முடியாது. மொழியியல் தொடர்பு ஏற்படும் பெரும்பாலான சூழ்நிலைகளில் (கதை சொல்வது, சொற்பொழிவு செய்வது, அண்டை வீட்டாரைப் பற்றி கிசுகிசுப்பது, செய்தித் தொகுப்பைப் படிப்பது) பேசுபவர் மற்றும் கேட்பவர் தங்களைக் கண்டுபிடிக்கும் சூழ்நிலையை அவதானிப்பது, எதையாவது அர்த்தத்தைப் பற்றி நமக்குச் சொல்லாது. செய்தியின். இந்த எளிய எண்ணம் கொண்ட சூழல்வாதத்தின் வெளிப்படையான குறைபாடுகள் என்னவென்றால், பேசப்படும் பொருள்கள் இல்லாத நிலையில் பேச்சு நடைபெறலாம் (புளூம்ஃபீல்ட் 'இடப்பெயர்ந்த பேச்சு' 'displaced speech' என்று அழைக்கிறார்), எப்படியும் பல மொழியியல் வடிவங்கள், அதாவது மன நிலைகளைக் குறிப்பிடும் வார்த்தைகளுக்குக். காணக்கூடிய தொடர்பு இல்லை, மற்றும் சில மொழியியல் வடிவங்களுக்கு சமகால நிஜ உலகில் எந்த தொடர்பும் இல்லை (எ.கா. dragon, gladiator 4.D. 1990 டிராகன், கிளாடியேட்டர் 4.D. 1990).

எனவே, நடைமுறையில், ப்ளூம்ஃபீல்ட் Bloomfield போன்ற மொழியியலாளர்கள் சூழல்வாதத்தின் (contextualism) பலவீனமான வடிவத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர், இதில் சூழல் மற்றும் பொருளுக்கு இடையேயான தொடர்பு மிகவும் மறைமுகமாக இருந்தது, மேலும் இது "அர்த்தம் என்பது கவனிக்கத்தக்க சூழலில் இருந்து பெறக்கூடியது" அல்லது 'அர்த்தம் என்பது கவனிக்கத்தக்க சூழலாக இறுதியில் குறைக்கப்படுகிறது'. இந்த திசையில் கச்சா சூழல்வாதத்தை மாற்றியமைப்பதற்கான ஒரு வழி, சூழலைக் குறிப்பதன் மூலம் அர்த்தங்கள் பெறப்பட்டாலும், அதன் பயன்பாடு அன்றிலிருந்து சூழல் இல்லாமல் இருக்கலாம். உண்மையில், முந்தைய சூழல்களின் உள் மனப் பதிவை அந்தச் சூழல்களுக்குச் சமமாக ஏற்றுக்கொள்வதை இது குறிக்கிறது. மிகவும் பொதுவாக, பேசுபவர் மற்றும் கேட்பவரின் அணுகுமுறைகள், அவர்களின் முந்தைய மன வரலாறுகள்

மற்றும் பலவற்றைக் கருத்தில் கொள்ள, சூழல் கவனிக்கத்தக்கதாக இருக்க வேண்டும் என்ற தேவை தளர்த்தப்படலாம். "பிரிட்டிஷ் கலாச்சாரம்" போன்ற பரந்த சுருக்கங்கள் கூட ஒரு சொல்லின் சூழ்நிலை விளக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. சூழல்வாதத்தார் ஆய்வறிக்கையின் (contextualist thesis) கூடுதல் விரிவாக்கம், மொழியியல் சூழலையும் (linguistic context) (அல்லது அதற்குப் பதிலாக) மொழியியல் அல்லாத சூழலையும் (non-linguistic context) கொண்டுவருவதாகும். இவ்வாறு ஒரு வார்த்தையின் இணை நிகழ்வின் நிகழ்தகவு அல்லது மற்றொரு வார்த்தையுடன் இணைதல் (பக். 17-ஐப் பார்க்கவும்) அதன் 'பொருளின்' பகுதியாகக் கருதப்படுகிறது.

சூழல்வாதத்தின் இந்த பலவீனமான வடிவம் 'சூழலை' தோராயமாக 'அர்த்தம்' மூலம் நாம் வழக்கமாகப் புரிந்துகொள்வதைக் காட்டிலும் கூடுதலான அனுகூலங்களைக் கொண்டிருந்தாலும், அது 'சூழல்' என்பது மிகவும் சுருக்கமான கருத்தை வழங்குவதில் தொடர்புடைய குறைபாடுகளைக் கொண்டுள்ளது“ (Meaning Is Ultimately Derivable From Observable Context Or 'Meaning Is Ultimately Reducible To Observable Context)', அதனால் அது மேலும் மேலும் கடினமாக உள்ளது. அதை கவனிப்புடன் தொடர்புபடுத்த வேண்டும். எனவே, முதலில் ஒரு சூழல்வாத நிலைப்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்வதற்குக் காரணமான அறிவியல் புறநிலையின் குறிக்கோள், மறதிக்குள் பின்வாங்குகிறது. மோசமான விஷயம் என்னவென்றால், ஒருவர் ஒரு வகையான 'மனவாத சூழல்வாதத்திற்கு' வரலாம், இதன் மூலம் புலனாய்வாளர் மொழியை சூழ்நிலையுடன் தொடர்புபடுத்துவதாகக் கூறுகிறார், ஆனால் அது ஃபிர்த்தால் கண்டிக்கப்பட்ட அந்த 'உள் மன நிலைகளுடன்' தொடர்புடையது.

சூழலியல் பற்றிய கூடுதல், முற்றிலும் தர்க்கரீதியான, ஆட்சேபனை என்னவென்றால், இது இயல் 1 (பக். 4) இல் நாம் முன்பு சந்தித்த 'மொழியியல் ஈடேற்ற குறைபாட்டு'க்கு இரையாகிறது. இதன் மூலம், மொழியியல் வல்லுநர் 'தனது ஈடேற்றங்களால் தன்னைத் தூக்கிக் கொள்ள முயற்சிக்கிறார்' என்ற பொருளில் அவர் மொழியின் அடிப்படையில் அர்த்தத்தை விவரிக்கிறார், அதன் மூலம் அவர் பொருளை விவரிக்கப் பயன்படுத்திய மொழியின் பொருள் எப்படி இருக்கிறது என்ற கேள்வியைக் கேட்கிறார். விவரிக்க வேண்டும். மோரிஸின் சைன்ஸ், லாங்குவேஜ் அண்ட் பிஹேவியர் என்ற புத்தகத்தில் இருந்து இந்த தவறான விளக்கத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம் (பக். 156) அங்கு அவர் தனது நாய் மற்றும் சலசலப்பு சூழ்நிலையை உருவாக்குபவர்களின் அர்த்தத்தை நடத்தை ரீதியாகக்

கணக்கிடுவதற்காக விவரிக்கிறார். 'மற்றும்' மற்றும் 'அல்லது' போன்ற பொருள்கள்:

S_1 , S_2 , மற்றும் S_3 என்பன மூன்று வெவ்வேறு இடங்களில் உணவு நாய்க்கு சமிக்ஞைகள் என்று வைத்துக்கொள்வோம்., அதனால் நாய், பசியின் போது, அது வழங்கப்பட்ட தூண்டுதலால் குறிக்கப்பட்ட இடத்தில் உணவைத் தேடுகிறது. இப்போது ஒரு புதிய தூண்டுதல், S_6 , இந்த மற்ற இரண்டு தூண்டுதல்களுடன் (S_1 , S_6 , S_2 என) எப்பொழுதும் இணைந்தால், நாய் விருப்பமின்றி, இரண்டில் ஒன்றைத் தேடி உணவு தேடுகிறது. முதலில் அணுகும் இடத்தில் உணவுப் பாதுகாப்பு இல்லை என்றால் மட்டுமே மற்ற இடங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன, பின்னர் S , ஆங்கிலத்தின் பிரத்தியேகமான 'அல்லது' ('குறைந்தபட்சம் ஒன்று ஆனால் இரண்டும் அல்ல') ஒரு தூண்டுதலாக இருக்கும்.)

நம் முகத்தை உற்று நோக்குவது என்னவென்றால், மோரிஸ் (Morris), ஒரு நடத்தை விளக்கத்தை அளித்து, அசல் அறிகுறி-வரிசையை விட மிகவும் சிக்கலான கருத்துபரிமாற்றப் பொருளைப் படித்து விளக்குகிறார். 'பிரத்தியேகமான அல்லது' என்றால் என்ன என்பது பற்றிய அவரது விளக்கம், அத்தகைய தர்க்கரீதியான கூறுகளின் அர்த்தத்தை நாம் ஏற்கனவே அறிந்திருந்தால், இருந்தால் மற்றும் இருந்தால் மட்டுமே, மற்றும் இல்லை என்பதை முன்னறிவிக்கிறது. முழு பயிற்சியும் இரண்டு தர்க்க சூத்திரங்களை சமன் செய்வது போன்றது:

X exclusive-or $Y = (X \text{ if and only if not-}Y) \text{ and } (Y \text{ if and only if not-}X)$,

X பிரத்தியேக-அல்லது $Y = (X \text{ என்றால் மற்றும் இல்லை என்றால்-}Y \text{ மட்டும்})$ மற்றும் $(Y \text{ என்றால் மற்றும் மட்டும் என்றால்-} X)$,

இவ்வாறான சூழ்நிலைவாத விளக்கங்களுக்குச் சொல்லக்கூடிய சிறந்த விஷயம் என்னவென்றால், அவை இரண்டு மொழியியல் வெளிப்பாடுகளுடன் தொடர்புபடுத்துகின்றன (அதே ஒரு பயனற்ற செயல்முறை அல்ல - ஆனால் வெளிப்படையாக நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு வேறுபட்ட செயல்முறை). இந்தச் சுற்றுவழியில் இருந்து வெளிவரும் ஒரே வழி, சூழலின் சொற்கள் அல்லாத குணாதிசயங்களை நாடுவதாகும் (எ.கா. பொருள்களை மொழியில் விவரிப்பதற்குப் பதிலாக அவற்றைச் சுட்டிக் காட்டுவது): இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பொருண்மையியல் அறிவியலின் அபத்தமான நிலையை அடையும்.

இந்த குறைபாடுகளின் பார்வையில், நடைமுறையில் சூழ்நிலை பொருண்மையியல் (contextual semantics) சிறிய முன்னேற்றம் அடைந்ததில் ஆச்சரியமில்லை. வேலை எப்படிச் செய்யப்படலாம் என்பதற்கான பல நிரலாக்க சூத்திரங்கள் மற்றும் நிகழ்வு விளக்கப்படங்கள் இருந்தாலும், குறிப்பிட்ட மொழிகளில் குறிப்பிட்ட அர்த்தங்களின் முறையான கணக்குகள் எதுவும் உருவாக்கப்படவில்லை. சமூக மற்றும் கூட்டு அர்த்தத்தின் முன்னர் புறக்கணிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு கவனம் செலுத்துவது ஒரு சாதனையாகும் (பக். 14, 16). ஆனால் பொதுவாகச் சூழல்வாதமானது நோக்கம் கொண்டதற்கு நேர்மாறான விளைவைக் கொண்டிருந்தது: இது ஆய்வாளரின் மனதை தரவுகளின் சரியான ஆய்வை நோக்கி அல்லாமல், அதிலிருந்து விலக்கியது.

சூழலை எவ்வாறு கையாள்வது?

ஃபிர்த் (Firth), ப்ளூம்ஃபீல்ட் (Bloomfield) மற்றும் அவர்களது சமகாலத்தவர்கள் எதிர்வினையாற்றிய 'மனநிலை'க்கு பொருண்மையியலில் சமீபத்திய பணிகள் திரும்பியுள்ளன. இது பொது அறிவு யதார்த்தத்தை வெறுமனே அங்கீகரிப்பது என்று ஒருவர் கூறலாம்: அர்த்தம் உண்மையில் ஒரு மன நிகழ்வு, வேறுவிதமாக பாசாங்கு செய்ய முயற்சிப்பது பயனற்றது. பின்னர் இயலில் நாம் இதை மேலும் தொடர்வோம், மேலும் மன நிகழ்வுகளின் 'அறிவியல்' எந்த அர்த்தத்தில் இருக்க முடியும் என்பதைக் கருத்தில் கொள்வோம். ஆனால் முதலில், சூழல்வாதிகளின் தரப்பில் ஓரளவு பொது அறிவு உள்ளது என்பதை குறைந்தபட்சம் ஒப்புக்கொள்வோம் - அந்த சூழல் தகவல்தொடர்புகளில் மறுக்க முடியாத முக்கியமான காரணியாகும்; மற்றும் கருத்துருசார் அர்த்தத்தின் அடிப்படையில் ஒரு கோட்பாட்டிற்குள் சூழலின் இந்த பொருண்மையியல் பங்களிப்பை எப்படி அனுமதிக்கலாம் என்பதைக் கருத்தில் கொள்வோம். :

சாதாரண கவனிப்பு சூழலின் முக்கியத்துவத்தை பல வழிகளில் ஆதரிக்கிறது. சூழ்நிலை தகவல் இல்லாததால் ஏற்படும் குழப்பத்தை நாம் அனைவரும் அனுபவித்திருக்கிறோம்: எடுத்துக்காட்டாக, பன்னிரெண்டு பாகங்கள் கொண்ட தொடரின் பன்னிரண்டாவது தவணைக்கு இசையமைக்கும்போது.

கூடுதலாக, நாம் நன்கு அறிந்த உதாரணங்களை நினைவுகூரலாம், அங்கு அர்த்தத்தின் சூழ்நிலை முன்னறிவிப்பு அத்தகைய எலும்புக்கூடு செய்திகளைப் skeleton messages புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது:

(1) SPLASH! UPSIDE DOWN

ஸ்பிளாஷ்! தலைகீழாக

(2) IT'S OFF!

அது முடக்கப்பட்டுள்ளது!

(3) STICK IT ON FOULNESS

ஃபவுல்னெஸ் மீது ஒட்டவும்

(4), JANET! DONKEYS!

ஜேனெட்! கழுதைகள்!

அசல் சூழலின் தடயங்கள் இல்லாமல், தற்போதைய வாசகருக்கு இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றைப் புரிந்துகொள்வது கடினம். அவை (1) அக்டோபர் 1970-இல் அப்பல்லோ 13 ஸ்பிளாஸ்-டவுன் அறிவிக்கும் செய்தித் தலைப்பு; (2) ஜூலை 1970 இல் பிரிட்டிஷ் டாக் வேலைநிறுத்தம் முடிவுக்கு வந்ததை அறிவிக்கும் மற்றொரு செய்தித்தாள் தலைப்பு; (3) லண்டனின் மூன்றாவது விமான நிலையம் (1971) வைப்பது தொடர்பான சர்ச்சையின் போது காணப்பட்ட ஒரு கார் ஸ்டிக்கர் (நிச்சயமாக, ஃபவுல்னெஸ் என்பது ஒரு இடம் மற்றும் அசுத்தமான நிலை அல்ல); (4) டிக்கென்ஸின் டேவிட் காப்பர்ஃபீல்டில் (Dickens's David Copperfield) ஹீரோவின் அத்தை பெட்ஸி ட்ரொட்வுட்டின் (aunt Betsey Trotwood) புகழ்பெற்ற

தொடர்ச்சியான கருத்து (கருத்து, கழுதைகளை புல்லில் இருந்து விரட்டும் வழக்கமான பணியை மேற்கொள்ள அவரது பணிப்பெண்ணுக்கு உத்தரவு). நான்கு நிகழ்வுகளில் ஒவ்வொன்றிலும், செய்தியைத் தோற்றுவித்தவர், வாசகரின் மனதில் என்ன பின்னணி அறிவு உள்ளது என்பதைப் பற்றி ஒரு அசாதாரண அளவைக் கருதினார்.

மிகவும் பரவலாக, சூழலின் விவரக்குறிப்பு (மொழியியல் அல்லது மொழியியல் அல்லாதது) சூழலில் இருந்து சுருக்கமாக இருப்பதால் செய்தியின் தகவல்தொடர்பு சாத்தியக்கூறுகளைக் குறைக்கும் விளைவைக் கொண்டுள்ளது என்று நாம் கூறலாம். இந்த அர்த்தத்தை குறிப்பிடுவது குறைந்தபட்சம் பின்வரும் வழிகளில் நடைபெறலாம்:

(A) செய்தியில் உள்ள சில பொருண்மைமயக்கதை அல்லது பல அர்த்தங்களை சூழல் நீக்குகிறது (எ.கா. கொடுக்கப்பட்ட நிகழ்வில் *page* பக்கம் என்பது ஒரு காகிதத் துண்டைக் காட்டிலும் ஒரு சிறுவனின் உதவியாளர் என்று நமக்குத் தெரியப்படுத்துகிறது).

(B) சூழல் என்பது சுட்டி/deictic (this/இது, that/அது, here/இங்கே, there/அங்கே, now/இப்போது, then/பின்னர், முதலியன) என்று அழைக்கப்படும் சில வகையான வார்த்தைகளின் குறிப்புகளையும், John/ஜான், I/நான், you/நீ,

he/அவன், it/அது, the man/அந்த மனிதன் போன்ற உறுதியான அர்த்தத்தின் பிற வெளிப்பாடுகளையும் குறிக்கிறது..

(C) அவாய்நிலை/ellipsis மூலம் பேசுபவர்/எழுதுபவர் தவிர்த்துவிட்ட சூழலை வழங்கும் தகவல் (எ.கா. Janet!/ஜேனட்! Donkeys!/கழுதைகள்! என்பதை நம்மால் பாராட்ட முடிகிறது

'Janet! Drive those donkeys away!/'ஜேனட்! அந்தக் கழுதைகளை இங்கே கொண்டு வாருங்கள்!' என்பதை விட 'Janet! Bring those donkeys here!', அல்லது காலவரையற்ற பல தத்துவார்த்த சாத்தியக்கூறுகளில் ஏதேனும் ஒன்று).

இந்த பங்களிப்புகளில் முதன்மையானது, சூழலின் பொருண்மைமயக்கத்தை நீக்கும் (disambiguating) பங்களிப்பு என்று அழைக்கப்படுவது, இதை Shall I put this on?' இதை நான் இதைப் போடலாமா?' என்ற எளிய வாக்கியத்தால் எடுத்துக்காட்டலாம்; பேசுபவர் (1) a portable radio 'கையடக்க வானொலிப் பெட்டியை' அல்லது; (2) ஒரு sweater/ஸ்வெட்டரை; அல்லது (3) a lump of wood. 'ஒரு திரள் மரக்கட்டையைப்' பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறாரா என்பதை அறிவது இந்த வாக்கியத்தைப் புரிந்துகொள்வதில் பெரும் வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்துகிறது. வித்தியாசம் வெறுமனே இதை மாற்றும் குறிப்பில் இல்லை, ஆனால் க put... on: என்பதற்கு ஒருவர் இணைக்கும் அர்த்தத்தில் இருக்கிறது.

(1) = 'switch X on'

'X ஸ்விட்ச் ஆன்'

(2) = 'don X', i.e. 'put X on oneself' '

'X'ஐ அணி, அதாவது 'X ஐ தன் மீது அணிந்துகொள்'

(3) = 'place X on top of (something else, such as a fire)' '

X ஐ (தீ போன்ற வேறு ஏதாவது ஒன்றின்)மேல் வைக்கவும்'.

வாக்கியத்தில் இதைப் பெயர்ச் சொற்றொடர்கள் (1) the portable radio/ கையடக்க வானொலி, (2) a sweater/ஸ்வெட்டர் அல்லது (3) a lump of wood/மரக் கட்டை என்று மாற்றினால், அது சற்று வித்தியாசமான முறையில் செய்யப்படும் என்பதைத் தவிர, இதே கருத்தைக் கூறலாம். நாம் முழு வாக்கியத்தின் மொழியற்ற சூழலைப் பற்றி பேச மாட்டோம், ஆனால் put... on என்ற தொடரின் மொழியியல் சூழலைப் பற்றி பேசுவோம்:

(1 a) Shall I put the portable radio on?

நான் கையடக்க வானொலிப்பெட்டியை முடுக்கலாமா?

(2 a) Shall I put the sweater on?

நான் ஸ்வெட்டரை அணியலாமா?

(3 a) Shall I put the lump of wood on

நான் மரக்கட்டையைப் போடவா?

ஆனால், சூழல் அர்த்தத்தில் செயல்படும் விதம் இதுவரை பரிந்துரைக்கப்பட்டபடி நேராக இல்லை. உண்மையில், 'விளங்கல்' என்பது ஒரு தவறான வார்த்தை மட்டுமல்ல, தவறான சொல்லையும் ஆகும், ஏனெனில் சூழலின் விளைவு ஒவ்வொரு அர்த்தத்திற்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்தகவை இணைப்பதாகும் (ஒரு அர்த்ததின் முழுமையான விலக்கிவைப்பு பூஜ்ய நிகழ்தகவின் வரம்புக்குட்பட்ட நேர்வு). எடுத்துக்காட்டாக, வாக்கியம் (2a), put... on என்பது 'wearing' 'அணிதல்' என்ற அர்த்தத்தை (அர்த்தம் 2) மட்டுமன்றி ஆடைக் குவியல் (அர்த்தம் 3) போன்ற 'placing on top of something else' 'வேறு எதையாவது மேல் வைப்பது' என்ற அர்த்தத்தையும் அனுமதிக்கிறது. முந்தைய மாற்று நமக்கு ஏற்படுகிறது, ஏனெனில் இது பிந்தையதை விட மிகவும் சாத்தியமானது; ஆனால் பிந்தையது சாத்தியமற்றது. இந்த விஷயங்களுக்கு நாம் நம்மை இணைத்துக் கொண்டவுடன், முதல் பார்வையில் தோன்றுவதை விட அதிக சாத்தியக்கூறுகள் உள்ளன என்பதை நாம் உணர்கிறோம். ரேடியோவை அணிய விரும்பாத சந்தர்ப்பங்களில் (எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு நபர் தனது தலையில் தொப்பியை சமன் செய்தால்) வாக்கியத்தில் (1a) put... on-இன் அர்த்தம் (2) பொருந்தும். மேலும் என்னவென்றால், வாக்கியம் (2a) மூன்று அர்த்தங்களையும் கொண்டிருக்கலாம்: பொருள் (1) யாரேனும் ஒரு மின்சார ஸ்வெட்டரைக் கண்டுபிடித்திருந்தால் (மின்சாரப் போர்வையின் ஒப்புமையில்) அதைப் படிக்கலாம். சூழலியல்வாதிகள் இந்த வகையான தெளிவின்மைகளைக் குறைக்க முனைகிறார்கள், சூழலின் விரிவான விவரக்குறிப்பை நாம் வழங்க முடிந்தால் அவை எழாது என்று வாதிடுகின்றனர். ஆனால் மறுபுறம், தெளிவற்ற தன்மைகள் ஏற்படுகின்றன மற்றும் தகவல்தொடர்பு தவறுகளை ஏற்படுத்தும் என்பது அனைவரின் அனுபவமாகும். ஒரு நம்பத்தகுந்த எடுத்துக்காட்டு, மேல்மாடியில் இருக்கும் ஒருவரிடம் மின்சார போர்வையைப் electric blanket போடும்படி கத்தப்பட்ட ஒரு அறிவுறுத்தலாகும்; அவர் அதை படுக்கையில் வைக்க வேண்டும் என்பது நோக்கமாக இருக்கலாம்; அவர் மின்னோட்டத்தை இயக்க வேண்டும் என்பதே உண்மையான விளக்கம்.

கருத்துருசார் அர்த்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு பொருண்மையியல் அணுகுமுறையில், இந்த அவதானிப்புகள் அனைத்தும் பொருளின்-சூழல் என்பது மொழியின் பயனருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சாத்தியமான அர்த்தங்களின் பட்டியலின் சுருக்கமாக அல்லது நிகழ்தகவு எடையாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்று பரிந்துரைக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, put ... on க்கான அகராதி உள்ளீடு ஏற்கனவே பட்டியலிடப்பட்டுள்ள மூன்று அர்த்தங்களை மட்டுமே வழங்குகிறது என்று நாம் கருதினால், பின்வரும் வரைபடத்தின் மேல் பெட்டியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அகராதி அர்த்தங்கள், தோராயமாக சுட்டிக்காட்டப்பட்ட சூழலில் மாற்றியமைக்கப்படும். மூன்று கீழ் பெட்டிகளில்:

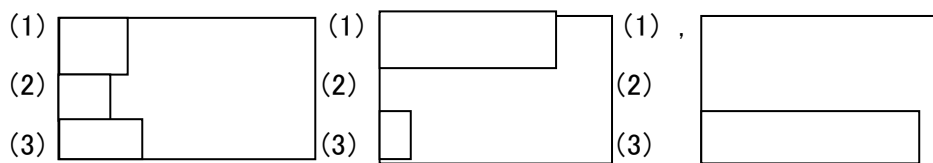
	{ = (1)	'switch X on'
putXon	{ = (2)	'put X on oneself'
	{ = (3)	put X on (something else)

சூழல்X

சூழல்

சூழல்

X = blanket 'போர்வை' X = radio/வானொலிப்பெட்டி X=lump of wood/மரக்கட்டைதிரள்

ஒவ்வொரு செவ்வகத்தின் உட்பகுதிகளும் மூன்று அர்த்தங்களின் ஒப்பீட்டு நிகழ்தகவுகளின் தோராயமான மதிப்பீட்டைக் குறிக்கின்றன.

சூழல்வாத நிலை இவ்வாறு தலைகீழாக மாறியுள்ளது. மொத்த அர்த்தத்தை சூழல்களிலிருந்து பெறப்பட்ட மொத்தப் பொருளாகப் பார்ப்பதற்குப் பதிலாக, முன்னர் நிறுவப்பட்ட சாத்தியமான அர்த்தங்களின் தொகுப்பைச் சார்ந்துள்ள சூழ்நிலை அர்த்தங்களை நாம் பார்க்கிறோம். பொருள் கற்றலுக்கு சூழல் எவ்வாறு பங்களிக்கிறது என்பது பற்றி நாம் அறிந்தவற்றுடன் இது முரண்படாது. மாறாக, பக். 27-30 இல் விவரிக்கப்பட்டுள்ளபடி, மொழியியல் சமூகம் செயல்படும் சொற்பொருள் வகைகளுக்கான தூண்டல் தோராயத்தின் செயல்முறையாக சூழல் மூலம் கற்றல் அர்த்தமாகும். மேலும், சூழல் மூலம் கற்றல் என்பது பொருள் கற்றல் செயல்முறையின் ஒரு பகுதியாக மட்டுமே பார்க்கப்படுகிறது: வாய்மொழி விளக்கம் (வரையறை, முதலியன), மொழி கற்றலின் பிற்கால கட்டங்களில் குறைந்தபட்சம் சூழலைப் போலவே முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது, அதன் முழு எடையையும் கொடுக்க முடியும். .

சூழலைப் பற்றிய இந்த பார்வை, மொழியியல் திறன் மற்றும் மொழியியல் செயல்திறன் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான வேறுபாட்டை பக்.5-இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.. இந்த வேறுபாட்டின் அடிப்படையில் (இது பொது மொழிக்காக எடுக்கப்பட்டது), இது நமது பொருண்மையியல்சார் திறனின் ஒரு பகுதியாகும் (ஆங்கிலத்தை பேசுபவர்களைப் பற்றி நமக்குத் தெரியும்) மூன்று அகராதி உணர்வுகளில் வைத்து ... மேலே விவாதிக்கப்பட்டது. ஆனால் மொழியியல் செயல்திறன் (அந்த அறிவை நாம் செய்யும் நடைமுறை பயன்பாடு) மூலம், சூழலைப் பற்றிய நமது பின்னணி அறிவைக் கருத்தில் கொண்டு, எந்தப் பொருள் பெரும்பாலும் இருக்கும் என்பதை நாம் ஊகிக்கிறோம். "பின்னணி அறிவு" என்பது, பரிசீலனையில் உள்ள மொழியியல் வெளிப்பாடு கூறப்பட்ட நேரத்தில் பிரபஞ்சத்தின் நிலையைப் பற்றி நாம் அறிந்த எதையும் இங்கே சேர்க்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, வாக்கியத்தின் (2a) விளக்கத்திற்கு இது பொருத்தமானது (2a) Shall I put the sweater on?/நான் ஸ்வெட்டரைப் போடலாமா? மின்சாரத்தால் சூடாக்கப்பட்ட ஸ்வெட்டரை யாராவது இதுவரை கண்டுபிடித்திருக்கிறார்களா என்பதை அறிய. இந்த வெளிச்சத்தில், அது ஏற்கனவே பரிந்துரைக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தைப் பற்றிய பரந்த கலைக்களஞ்சிய அறிவை உள்ளடக்கியிருக்கலாம் என்பது தெளிவாகிறது (பக். 7, 13) சொற்பொருள் ஆய்வில் நடைமுறையில் சேர்க்க முடியாது: சூழலில் பொருள் பற்றிய ஆய்வு (study of meaning-in-context) என்பது தர்க்கரீதியாக சொற்பொருள் திறன் பற்றிய ஆய்வுக்குப் பிறகு, வேறு வழியைக் காட்டிலும். ஒரு வகையில், 'உண்மையான உலகம்' அறிவு என்பது ஒரு வகையான திறன் - ஒரு பொதுவான 'கருத்துப்பரிமாற்ற திறனின்' ஒரு பகுதி ('communicative competence')- ஆனால் அவை கோட்பாட்டில் ஒதுக்கி வைக்கப்படும் வரை, மொழியியல் அறிவு மற்றும் 'உண்மையான உலக' அறிவு ஆகியவை செயல்திறன் மட்டத்தில் மட்டுமே ஒன்றிணைகின்றன. அப்படியிருந்தும், சூழலை நாம் அவ்வளவு இலகுவாக நிராகரிக்க முடியாது, ஏனென்றால் 'சூழல் செயல்திறன்' 'contextual performance' என்பதிலிருந்து 'பொருண்மையியல்சார் திறனின்' ('semantic competence') சுருக்கத்தை பராமரிப்பது கடினம். சூழ்நிலையின் காரணிகள் கருத்தியல் அர்த்தங்களை ஒருங்கிணைத்து, முறையான சிகிச்சைக்கு அழைப்பு விடுக்கும் விதத்தில் வேறுபடலாம். எடுத்துக்காட்டாக, 'விருப்பம்'/'willingness' மற்றும் 'திறன்'/'ability' ஆகியவை பொதுவான வேறுபட்ட கருத்துகளாக இருந்தாலும்,

பின்வரும் ப்ரீபெய்ட் பதில் படிவம் காட்டுவது போல, அழைப்பிற்கான வழக்கமான பதிலில் அவை நடைமுறை ரீதியாக ஒன்றிணைகின்றன:

*] am willing
_____ to accept the invitation
*] am unable
*Delete as appropriate
Date..... Signed...

*நான் அழைப்பை ஏற்க தயாராக உள்ளேன்

* என்னால் அழைப்பை ஏற்க முடியவில்லை

*தகுந்தவாறு நீக்கவும்

தேதி..... கையொப்பமிட்டது...

பொதுவாக unwilling/விருப்பமில்லாதது என்பது willing/விருப்பத்தின் எதிர்ச்சொல்லாகக் கருதப்படும், ஆனால் இந்தச் சூழலில், ஒரு பயன்வழியியல் எதிர்ப்பு, கருத்துருசார் எல்லைகளைக் கடந்து, நாகரீகத்தின் காரணங்களுக்காக அமைக்கப்படுகிறது (உண்மையில், பதிலளிப்பவரின் தரப்பில் கண்ணியத்தை எதிர்பார்க்கும் வகையில்). அத்தகைய உண்மைகளை ஒரு பொருண்மையியல் கோட்பாட்டால் விளக்க முடியாது, இது மொழி பயன்படுத்தப்படும் சூழ்நிலைகளில் addresser/அனுப்புநர்/பேசுபவர் மற்றும் addressee/பெறுநர்/கேட்பவர் இடையேயான தொடர்பைப் புறக்கணிக்கிறது. ஆனால் மேலே உள்ள 'பயன்வழியியல்'/'pragmatic' என்ற சொல்லின் பயன்பாடு, பொருண்மையியல்களுக்கு இடையே பரவலாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு வேறுபடும் திறனை அறிமுகப்படுத்துகிறது ~ தனித்தனியாக பொருள் பற்றிய ஆய்வு - மற்றும் பயன்வழியியல் - பேசுபவர் மற்றும் கேட்பவரின் பங்களிப்புகள் தொடர்பாக, பருத்துப்பரிமாற்ற சூழ்நிலைகளில் அர்த்தங்கள் எவ்வாறு விளக்கப்படுகின்றன என்பதைப் பற்றிய ஆய்வு. பயன்வழியியலிலிருந்து பொருண்மையியலை வேறுபடுத்துவது பற்றிய கேள்வி இயல் 16-இல் பரிசீலிக்கப்படும். அத்தகைய வேறுபாட்டை (பல மொழியியலாளர்கள் செய்வது போல) பராமரிக்க முடியும் என்று நாம் கருதினால், விசாரணைக்கான அடிப்படையாக, பொருண்மையியல் சூழ்நிலை வேறுபாட்டின் காரணிகளை புறக்கணிக்க முடியும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

மனவாதம்மற்றும் 'உள்ளுணர்வு' Mentalism and 'Intuition'

இது நம்மைக்: "சூழல்வாதத்திற்கு என்ன மரியாதைக்குரிய மாற்றுகள் உள்ளன?" என்ற கேள்விக்குக் கொண்டுவருகிறது இதற்கு சாம்ஸ்கி தலைமையிலான பெரும்பாலான நவீன மொழியியலாளர்களின் எதிர்வினை, சூழல்வாதிகள் தப்பிக்க முயன்ற 'மனவாதத்திற்கு' ('mentalism') வெட்கமின்றி திரும்பியது. மொழியின் முதன்மை செயல்பாடு 'கருத்துகளின் தொடர்பு' என்ற கருத்து மீண்டும் ஏற்கத்தக்கதாகிவிட்டது. மேலும் என்னவென்றால், மொழியியல் விசாரணைக்கான ஒரு வேலை அடிப்படையாக, மொழி பற்றிய நமக்குத் தேவையான தரவு உள்ளுணர்வை நேரடியாக அணுகுவதன் மூலம் வழங்கப்படலாம் என்று கருதப்படுகிறது. நவீன மொழியியலாளர்கள் எவ்வாறு இந்த நிலைப்பாட்டை எடுக்கத் துணிந்தனர், இது சூழ்நிலைவாத சிந்தனையுடன் மட்டுமல்லாமல், அறிவியலின் முழு அனுபவ மரபையும் மீறுவதாகத் தோன்றுகிறது? சாம்ஸ்கியின் பதில் ஒரு சொல்லாட்சிக் கலையாகும்: கேள்விக்கு பதிலளிக்கும் விதமாக, 'அத்தகைய வாக்கியம் இலக்கணமானது என்பதை நாம் எவ்வாறு அறிவோம், அத்தகைய வெளிப்பாடு அத்தகைய மற்றொரு வெளிப்பாட்டிற்கு ஒருபொருள்பன்மொழியாக/ஒத்ததாக (synonymous) இருக்கிறது, முதலியன', அவர் கூறுகிறார்: 'இந்த கேள்விக்கு மிகவும் திருப்திகரமான பதில் இல்லை; இந்த வகையான தரவுகள் மொழியியல் கோட்பாட்டின் பொருளாக அமைகின்றன. விஷயத்தை அழிக்கும் செலவில் அத்தகைய தரவை நாம் புறக்கணிக்கிறோம். (Current Issues in Linguistic Theory, /மொழியியல் கோட்பாட்டின் தற்போதைய சிக்கல்கள், ப. 79.) திறமைக்கும் செயல்பாட்டு ரீதியாக பெறப்பட்ட தரவுகளுக்கும் இடையிலான தொடர்பு (எ.கா. பேசுபவர்கள் வாக்கியங்களின் ஏற்புத்தன்மையை தீர்மானிக்க வேண்டிய சோதனைகளின் முடிவுகள்) மிகவும் மறைமுகமானது என்று அவர் வாதிடுகிறார். உள்நோக்கத் தீர்ப்புக்கு introspective judgement' பரிமாற்றத்தின் நிபந்தனையை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்' (பக். 80). வெளிப்படையாகத் தோன்றும் இந்த வீரியம் மிக்க மனோபாவத்தை அவர் நியாயப்படுத்துகிறார் (பக். 81) என்று...

மொழி ஆய்வின் தற்போதைய கட்டத்தில், இந்தத் தரவை இன்னும் உறுதியானதாக மாற்றும் முயற்சியை விட, இப்போது நம்மிடம் உள்ள தரவுகளின் வரம்பில் சில நுண்ணறிவைப் பெறுவதற்கான முயற்சி மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது, எ.கா. ஒருபொருள்பன்மொழி/இணைச்சொல் synonymy,

இலக்கணத்துவம்/grammaticality மற்றும் பலவற்றின் சோதனைகள் மூலம். இந்தக் கருத்துக்களுக்கான செயல்பாட்டு அளவுகோல்கள், அவை கிடைக்கக்கூடியதாகவும் சரியாகவும் இருந்தால், அறிவியல் மனசாட்சியை அமைதிப்படுத்தலாம்; ஆனால் உண்மையில், மொழியின் இயல்பைப் பற்றிய நமது புரிதலை எப்படி அவர்கள் முன்னெடுத்துச் செல்வார்கள்... .?

வேறு சொற்களில் கூறுவதானால், மொழியைப் பற்றிய பொதுவான அறிவு என்ன என்பதை விளக்குவதற்கு மொழியியலாளர் ஏற்கனவே நிறைய செய்ய வேண்டும்.

வியக்கத்தக்க அளவிற்கு, பொருண்மையியல் வாதம் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பொதுவான தரவுகளின் அடிப்படையில் முன்னோக்கிச் செல்வதாகத் தெரிகிறது: எந்த வாக்கியங்கள் ஒருபொருள்பன்மொழிகள் (synonymous, ஒத்ததாக இருக்கின்றன), எந்த வாக்கியங்கள் பொருள்மயக்கம் உள்ளவை (ambiguous தெளிவற்றவை), எந்த வாக்கியங்கள் தவறானவை ill-formed அல்லது அபத்தமானவை absurd, மற்றும் பலவற்றை ஆய்வாளர்கள் அடிக்கடி ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். . திருப்திகரமான வாதத்தின் அடிப்படையை உருவாக்க, உள்ளுணர்வுகள் போதுமான அளவு சீரானவை. ஒரு மொழியைப் பேசுபவர்களிடையே உள்ளுணர்வின் வேறுபாடுகள் பெரும்பாலும் ஒப்பீட்டளவில் முக்கியமற்றதாகக் கருதப்படுகின்றன: அவை ஒரு பேசுபவருக்கும் இன்னொருவருக்கும் இடையே ஒரு குறிப்பிட்ட 'வழக்குமொழி' 'dialect' வேறுபாட்டைக் குறிக்கலாம், ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட கோட்பாடு அல்லது விளக்கக் கணக்கிற்கு எதிராக அல்லது அதற்கு எதிரான வாதத்தை முக்கியமாக பாதிக்காது.

தத்துவஞானி டபிள்யூ.வி. குயினின் (W. V. Quine) வார்த்தைகளில், மனோதத்துவத்திற்கான இறுதி சூழல்வாத ஆட்சேபனை என்னவென்றால், அது...

. எதையாவது விளக்கியது போன்ற ஒரு மாயையை உண்டாக்குகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட நிலைத்தன்மையை அல்லது மேலும் முன்னேற்றத்திலிருந்து விடுபடுவதை உறுதிசெய்ய போதுமான தெளிவற்ற நிலையில் விஷயங்கள் முடிவடைவதால் மாயை அதிகரிக்கிறது. (The Problem of Mean in in Linguistics' From a Logical Point of View மொழியியலில் சராசரியின் பிரச்சனை', ஒரு தர்க்கரீதியான பார்வையில், ப. 47)

ஆனால் ஒரு அசாதாரண முரண்பாட்டின் மூலம் இதற்கு நேர்மாறாகத் தெரிகிறது: மனநலம் முன்னேற்றத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளது, அதே சமயம் சூழ்நிலைவாதம் துல்லியமாக குயின் விவரித்த மாயைக்கு இட்டுச் சென்றது.

பொருண்மையியல்சார் தரவு Semantic Data

அர்த்தங்கள் மனம்சார் நிகழ்வுகள், மற்றும் பொருளின் ஒரு மனவாதக் கோட்பாடு (mentalist theory) இந்த வெளிப்படையான உண்மையை ஒப்புக்கொள்கிறது. ஆனால் அத்தகைய கோட்பாடு அறிவியல் விசாரணையின் முன்னுதாரணத்திற்கு எவ்வாறு பொருந்துகிறது? அதன் முகத்தில், உள்ளுணர்வின் சான்றுகள் (ஒருவரின் மொழியியல் அறிவிற்கான உள்நோக்க அணுகல்) அகநோக்கானது subjective எனவே தவறானது: எடுத்துக்காட்டாக, நம் உள்நோக்கங்களைப் பற்றி நாம் பொய் சொல்ல முடியும், மேலும் நமது உண்மைத்தன்மையை யாராலும் சரிபார்க்க முடியாது. ஆனால் அகநிலைத்தன்மை (intersubjectivity) என்பது விஞ்ஞான அவதானிப்புகளின் மீது வைக்கப்படும் தேவை என்பதை நினைவில் வைத்து, நாம் உள்ளுணர்வை மிகவும் சாதகமான வெளிச்சத்தில் பார்க்கலாம். மொழியியல் அறிவு, பொது அறிவு என்று கூறலாம், ஏனெனில் ஒரு மொழியைப் பேசுபவர்கள், அந்த மொழியைப் பகிர்ந்து கொள்வதன் மூலம், அதே மறைமுகமான மொழியியல் அறிவைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள். இந்த அர்த்தத்தில், நமது சுயபரிசோதனைகள் தனிப்பட்டவை என்றாலும், சுயபரிசோதனை மூலம் நாம் பெறும் தரவு பொதுவில் உள்ளது: அவை மற்றவர்களின் உள்நோக்கத்தால் உறுதிப்படுத்தப்படலாம்.

உள்ளுணர்வுகள் சிக்கலற்றவை என்று இது அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. முதலாவதாக, ஒரு பேசுபவரின் உள்ளுணர்வு பற்றிய அறிக்கை தெளிவற்றதாகவோ அல்லது விளங்காததாகவோ இருக்கலாம். இரண்டாவதாக, குறைந்தபட்சம் இரண்டு வெவ்வேறு காரணங்களுக்காக பிற பேசுபவர்களின் அறிக்கைகளுடன் உடன்படாமல் போகலாம்: அவருடைய மொழியின் பதிப்பு (அவரது பேச்சுவழக்கு) மற்றவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டதாக இருக்கலாம்; அல்லது அவர் தனது மொழியின் உண்மைகளை வெறுமனே தவறாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தலாம் - 'உண்மைகளை' ஒருவரின் கோட்பாட்டிற்கு ஏற்றதாக மாற்றுவது நன்கு அறியப்பட்ட தூண்டுதலாகும். இந்த நிகழ்வுகளை எவ்வாறு வேறுபடுத்துவது என்பதைப் பார்ப்பது கடினம். மேலும், ஒரு மொழியியலாளர் தனக்குச் சொந்தமில்லாத ஒரு மொழியைப் பற்றி ஆராய்ந்தால், தாய்மொழி பேசுபவர்களிடமிருந்து

உள்ளுணர்வை எவ்வாறு பெறுவது என்பதில் சிக்கல் எழுகிறது. பேசுபவரின் உள்ளுணர்வை உண்மையாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மற்றும் ஒருவரின் கோட்பாட்டிற்குப் பொருத்தமான வடிவத்தில் வாய்மொழியாக்கப்பட்ட தீர்ப்புகளை எவ்வாறு வெளிப்படுத்தலாம்?

உள்ளுணர்வு சான்றுகள் intuitive evidence தவறாகவோ அல்லது தெளிவற்றதாகவோ இருப்பதால், நாம் அர்த்தங்கள் என்று அழைக்கும் மன நிகழ்வுகளைப் பற்றி வேறு என்ன ஆதாரங்களைக் காணலாம் என்பதைக் கேட்பது முக்கியம். இரண்டு மாற்று வழிகள் (i) நடத்தை சான்றுகள் (behavioural evidence) மற்றும் (ii) உடலியல் சான்றுகள் (physiological evidence); ஆனால் இரண்டும் துரதிருஷ்டவசமாக வரையறுக்கப்பட்ட மதிப்புடையவை.

நடத்தைச் சான்றின் (behavioural evidence) ஆதாரங்கள் (a) மக்கள் உண்மையில் உருவாக்கும் பேசும் மற்றும் எழுதப்பட்ட மொழியின் தரவுத்தொகுதிகள்//கார்பஸ்கள்; (b) மொழியின் துண்டுகள் பற்றிய அவர்களின் வெளிப்படையான தீர்ப்புகளை பேசுபவர்களிடமிருந்து பெற வடிவமைக்கப்பட்ட தகவலறிந்த சோதனைகள்; மற்றும் (c) மொழியியல் உள்ளீட்டில் பாடங்கள் பிற பணிகளைச் செய்யும் உளவியல் சோதனைகள். அத்தகைய சான்றுகள், நிச்சயமாக, திறமைக்கு பதிலாக செயல்திறன் பற்றிய அதன் இயல்பிலேயே சான்றுகளாகும், மேலும் செயல்திறனை பாதிக்கும் அனைத்து பொருத்தமற்ற காரணிகளும் தள்ளுபடி செய்யப்படலாம் என்ற அனுமானத்தில் பொருண்மையியல் கருதுகோள்களை சோதிக்க மட்டுமே பயன்படுத்த முடியும். எடுத்துக்காட்டாக, அன்றாட மொழியின் கார்பஸ்களில் முரண்பாடான மற்றும் பிற முட்டாள்தனமான பேச்சுக்கள் ஏற்படாது என்று கணிக்கப்படலாம். ஆனால் உவமை, முரண் மற்றும் மிகைப்படுத்தல் போன்ற காரணிகளை உள்ளடக்கிய சில விசேஷமான ° விளக்கத்துடன், பொதுவாகக் கூறல்களும் முரண்பாடுகளும் நிகழ்கின்றன என்பது அனைவரும் அறிந்ததே: நீங்கள் செல்ல வேண்டும் என்றால், நீங்கள் செல்ல வேண்டும்; அவர் தந்தையின் மகன், அனைத்து பிற்போக்குவாதிகளும் காகிதப்புவிகள்; என் பசியைத் தணிக்க எனக்கு ஏதாவது தேவை. இது ஒரு சொற்பொருள் கோட்பாட்டை அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ நம்பக்கூடியதாகக் காட்டலாம், ஆனால் அதை திட்டவட்டமாக உறுதிப்படுத்த முடியாது. இந்த புள்ளியை உளவியல் சோதனைகள் மூலம் விளக்கலாம். பல ஆண்டுகளாக, உளவியலாளர்களால் நடத்தப்பட்ட வார்த்தை-தொடர்பு சோதனைகள் மிகவும் விரிவான தகவல்களை அளித்துள்ளன (பார்க்க Postman and Keppel/போஸ்ட்மேன் மற்றும் கெப்பல், 1970) இது

வார்த்தைகளுக்கு இடையே உள்ள ஒருபொருள்பன்மொழியம்/synonymy, எதிர்மொழியம்/antonymy, உள்ளடங்குமொழியம்/hyponymy போன்றவற்றின் உறவுகளை உறுதிப்படுத்துகிறது (பக். 94-5-ஐப் பார்க்கவும்). சொற்களுக்கு இடையே உள்ள பொருண்மையியல்சார் ஒற்றுமை semantic similarity பற்றிய மக்களின் தீர்ப்புகளின் அடிப்படையில் பொருளின் உறவுகளைத் திட்டமிட மற்ற சோதனையாளர்கள் புள்ளிவிவர நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தினர் (Fillenbaum/ஃபில்லன்பாம் மற்றும் Rapoport/ராபோபோர்ட், 1971). இத்தகைய சோதனைகள் அனுகூலமானவை, அவை உள்ளுணர்வின் சான்றுகளைப் பூர்த்தி செய்ய முனைகின்றன, மேலும் பொருண்மையியல்சார் சில விளக்கங்களை வழங்க வேண்டிய தரவுகளின் செல்வத்தை வழங்குகின்றன. ஆனால் அவர்கள் எப்படி ஒரு பொருண்மையியல் கோட்பாட்டின் கணிப்புகளை முற்றிலும் பொய்யாக்க முடியும் என்பதைப் பார்ப்பது கடினம். இதே போன்ற பரிசீலனைகள் பொருண்மையியல்சார் தகவலறியும் சோதனைகளுக்கும் பொருந்தும், அதை நாம் பின்னர் இயலில் மாற்றுவோம். உடலியல் சான்றுகளைப் பொறுத்தவரை: இதுவும் மறைமுகமானது. மொழிப்புலனிழப்பின்/ அஃபாசியாவின் (aphasia) முறையான ஆய்வுகள் (முளை சேதத்தின் விளைவாக பல்வேறு வகையான மொழிக் கோளாறுகள்) பொருண்மையியல் திறன் அமைப்பு உட்பட மொழியின் பெருமுளை அமைப்பு (cerebral organization of language) பற்றிய தகவல்களின் ஆதாரமாகும், (Luria/லுரியா, 1976-ஐப் பார்க்கவும்). ஆனால் இந்த மூலத்திலிருந்து வரும் தரவுகள் தங்களுக்குள் ஒரு சிக்கலான விளக்க சிக்கலை முன்வைக்கின்றன. இந்த ஆய்வுகள் பொருண்மையியலுக்கு வழங்கக்கூடிய அத்தகைய ஆதரவு தற்போது துண்டு துண்டாகவும் நிச்சயமற்றதாகவும் உள்ளது. ;

இவ்வாறு, பொருண்மையியல் பிற வகையான தரவுகளுக்கு மறைமுகமாகப் பதிலளிக்கக்கூடியதாக இருந்தாலும், நடைமுறையில் உள்ளுணர்வு என்பது தனது கோட்பாடுகளுக்கு ஆதாரங்களைத் தேடும் பொருண்மையியல் புலனாய்வாளரின் முதல் முயற்சியாகவும் பெரும்பாலும் கடைசி இடமாகவும் உள்ளது.

அடிப்படை அறிக்கைகள்: உள்ளுணர்வு கட்டுப்பாடு Basic Statements: the Control of Intuition

தேவையானது, பொருண்மையியல் முடிந்தவரை பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டும் என்றால், முதலில் உள்ளுணர்வை நாடுவதற்கான வழியைக் கட்டுப்படுத்துவது, இரண்டாவதாக, உள்ளுணர்வுத் தரவை பிற வகைகளால்

மிகவும் பாதுகாப்பாகக் காப்புப் பிரதி எடுக்கக்கூடிய வழிமுறைகளின் ஆய்வு. ஆதாரம்

பல பொருண்மையியல் அறிஞர்கள் இன்று பொருண்மையியலின் முக்கிய நோக்கம் 'கருத்து' அல்லது 'தர்க்கரீதியான' பொருள் எனப்படும் பொருளின் முதன்மையான, கருத்துருசார் அம்சத்தை விளக்குவதாகக் கருதுகின்றனர், மேலும் குறிப்பாக நாம் சில சொற்பொருள் வகைகள் மற்றும் வாக்கியங்களுக்குப் பொருந்தும் உறவுகளைக் கணக்கிட வேண்டும்: ஒத்த, உள்நோக்கம், முரண்பாடு, சொற்பொருள் ஒழுங்கின்மை, முதலியன. இவை உள்ளுணர்வாக 'கொடுக்கப்பட்ட' அறிக்கைகளின் தொகுப்பில் இணைக்கப்படலாம். அவை அடிப்படை அறிக்கைகள் (பக். 60 இல் குறிப்பிடப்பட்ட பொருளில்) என்று அழைக்கப்படலாம், ஏனெனில் சொற்பொருள் அவற்றை விளக்க வேண்டும், அவற்றைக் கண்டறியக்கூடிய கோட்பாடுகளை உருவாக்குவதன் மூலம், ஒரு கோட்பாடு பொய்யாக்கப்படும், இந்த விதிமுறைகளில், அதைக் காட்ட முடிந்தால், உள்ளுணர்வின் தரவுகளின்படி, அது ஒரு அடிப்படை அறிக்கை என்று கூறுவது பொய்யானது. இந்த வழியில், (அ) அடிப்படை அறிக்கைகள் பற்றிய தீர்ப்புகளுக்கு அதன் பயன்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் உள்ளுணர்வு வெளிப்படையாகக் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது, மேலும் (ஆ) பொருண்மையியல் ஒரு தெளிவான குறிக்கோள் வழங்கப்படுகிறது: அறிவியலின் அனுமான-துப்பறியும் முறை மூலம் அடிப்படை அறிக்கைகளைக் கணக்கிடுவது.

இந்த கட்டத்தில், அடிப்படை அறிக்கைகளின் விளக்கங்களை நாம் தருகிறோம், அவற்றின் வரையறையை பின்னர் வரை விட்டுவிடுகிறோம் (சூத்திரங்களில் Y மற்றும் Y என்பது வாக்கியங்களை விட முற்கோள்கள் (propositions) ~ இந்த வேறுபாட்டில், ப. 75-ஐப் பார்க்கவும்).

அடிப்படை அறிக்கையின் வகைகள் Types of Basic Statement

1. X is synonymous with Y (e.g. 'I am an orphan' is synonymous with 'I am a child and have no father or mother')*

X என்பது Yஇன் ஒருபொருள்பன்மொழி (synonymy) ஆகும் (எ.கா. 'நான் ஒரு அனாதை orphan' என்பது 'ஒரு குழந்தை எனக்கு அப்பா அம்மா இல்லை')* என்பதன் ஒருபொருள்பன்மொழி (synonymy) ஆகும்.

2. X entails Y (e.g. 'I am an orphan' entails 'I have no father')

X என்பது Y என்பதை உட்படுத்தும் (entails) (எ.கா. 'நான் அனாதை' என்பது 'எனக்கு அப்பா இல்லை' என்பதை உட்படுத்தும்.)

3. X is inconsistent with Y (e.g. 'I am an orphan' is inconsistent with 'I have a father')

X ஆனது Y உடன் முரணானது. (inconsistent) (எ.கா. நான் ஒரு அனாதை என்பது 'எனக்கு அப்பா இருக்கிறார்' என்பதை உட்படுத்தும்.)

4. X is a tautology (e.g. 'This orphan has no father')

X என்பது ஒரு கூறியது கூறல் (tautology) (எ.கா. 'இந்த அனாதைக்கு தந்தை இல்லை')

5. X is a contradiction (e.g. 'This orphan has a father')

X என்பது ஒரு முரண்பாடாகும் (contradiction) (எ.கா. 'இந்த அனாதைக்கு தந்தை இருக்கிறார்')

6. X presupposes Y (e.g. 'My father is at home' presupposes 'I have a father')

X என்பது Yஐ என்பதை முற்கோள் (presuppose) செய்யும் (எ.கா. 'என் தந்தை வீட்டில் இருக்கிறார்' என்பது 'எனக்கு இருக்கிறது ஒரு தந்தை' என்பதை முற்கோள் செய்யும்)

7. X is semantically anomalous (e.g. 'The orphan's mother lives in New York')

X பொருண்மை அடிப்படையில் முரண்பாடானது (anomalous) (எ.கா. 'அனாதையின் தாய் நியூயார்க்கில் வசிக்கிறார்')

இது அடிப்படை அறிக்கைகளாகக் கருதப்படும் வகைகளின் முழுமையான பட்டியல் அல்ல, ஆனால் பொதுவாக விவாதிக்கப்படும் வகைகளை உள்ளடக்கியது. ஒன்றாக அடைப்புக்குறிக்குள் அந்த வகைகளுக்கு இடையே உள்ள மாறுபட்ட உறவுகள் எடுத்துக்காட்டுகளிலிருந்து தெளிவாக இருக்கும். ஏன் இவற்றை அடிப்படை அறிக்கைகளாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்? முதலாவதாக, அவை புலனாய்வாளர்கள் தங்களை உள்ளுணர்வாக ஒப்புக்கொள்வது போல் தோன்றும் ஒரு மட்டத்தில் அறிக்கைகள் என்பதால். இரண்டாவது காரணம், சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி முதல் காரணத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது, அவை உண்மை மற்றும் பொய்யின் அடிப்படையில் எளிதில் மொழிபெயர்க்கக்கூடிய அறிக்கைகள், சாதாரண மொழி பயனர்கள் அனைவரும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய கருத்துக்கள். இதன் பொருள், அவர்கள் செல்லுபடியாகும் சோதனைகளுக்குத் தங்களைக் கடனாகக்

கொடுக்கிறார்கள் (அதில் மேலும் பின்னர்). உண்மை மற்றும் பொய் பற்றிய புள்ளி பின்வரும் பகுதி வரையறைகளால் நிரூபிக்கப்படலாம்:

1. X is synonymous with Y

X என்பது Y க்கு ஒருபொருள்பன்மொழி (synonymy) ஆகும்.

X has the same truth value as Y: ie. if X is true, Y is true; also if X is false, Y is false; and vice versa.

X க்கும் Y போன்ற உண்மை மதிப்பு உள்ளது: அதாவது. : X உண்மை என்றால், Y உண்மை: X பொய் என்றால், Y உம் பொய்; மற்றும் நேர்மாறாகவும்.

2. X entails Y If X is true, Y is true; also, if Y is false, X is false.

X என்பது Y-ஐ உட்படுத்துகிறது (entails) X உண்மை என்றால், Y உண்மை; மேலும், Y பொய் என்றால் X உம் பொய்.

3. X is inconsistent with Y

X ஆனது Y உடன் முரணானது

If X is true, Y is false; also, if Y is true, X is false.

X உண்மை என்றால், Y என்பது பொய்; மேலும், Y உண்மை என்றால், X பொய்.

4. X is a tautology

X என்பது ஒரு கூறியதுகூறல் (tautology)

X is invariably true

X என்பது மாறாமல் உண்மை.

5. X is a contradiction

X என்பது ஒரு முரண்பாடு

X எப்போதும் தவறானது.

6. X presupposes Y

X என்பது Y ஐ முற்கோள் செய்கிறது.

If X is true, Y is true; also, if the negation of X is true, Y is true.

X உண்மை என்றால், Y உண்மை; மேலும், X இன் மறுப்பு உண்மையாக இருந்தால், Y உண்மையாகும்.

*அனாதை/ Orphan' என்பது சில சமயங்களில் ஒரே ஒரு பெற்றோர் இல்லாத குழந்தை என்று எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது (O.E.D.ஐப் பார்க்கவும்), ஆனால்

இந்த பயன்பாடு வழக்கத்திற்கு மாறானதாக இருப்பதால், பொது அறிவு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

7. X is semantically anomalous

X என்பது பொருண்மையியல் அடிப்படையில் முரண்பாடானது

X is absurd in the sense that it presupposes a contradiction (therefore it makes no sense to ask whether Y is true or false).

X என்பது ஒரு முரண்பாட்டை முற்கோள் செய்யும் அர்த்தத்தில் அபத்தமானது (எனவே Y உண்மையா பொய்யா என்று கேட்பதில் அர்த்தமில்லை).

(6இன் (முற்கோள்) நிலையில் நிறைய கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன: இயல் 14-ஐப் பார்க்கவும்.)

1. X 'Charlotte lives in Paris' has the same truth value as ¥ 'Charlott lives in the capital of France'.

X 'சார்லட் பாரிஸ்சில் வசிக்கிறார்' என்பது Y 'சார்லட் ஃபிரான்ஸ் தலைநகரில் வசிக்கிறார்' என்ற அதே உண்மை மதிப்பைக் கொண்டுள்ளது.

2. If X 'It has just been raining hard' is true, then Y 'The ground . is wet' is true; also, if Y is false, Y is false.

X 'இப்போதுதான் கடுமையாக மழை பெய்து வருகிறது' என்பது உண்மையாக இருந்தால், Y 'தரையில் . ஈரமாக இருக்கிறது' என்பது உண்மை; மேலும், Y பொய் என்றால், X என்பது பொய்.

3. If Y 'John has just eaten a seven-course meal' is true, then Y 'John is hungry' is false; also, if Y is true, ¥ is false

X 'ஜான் இப்போதுதான் ஏழு வேளை உணவைச் சாப்பிட்டிருக்கிறார்' என்பது உண்மை என்றால், Y 'ஜான் பசியாக இருக்கிறார்' என்பது பொய்; மேலும், Y உண்மை என்றால், X பொய்.

4, , 'Houses are made of solid materials' is invariably true.

'வீடுகள் திடப் பொருட்களால் ஆனவை' என்பது மாறாமல் உண்மை.

5 Mr Smith bit his own ear off" is invariably false.

. 'மிஸ்டர் ஸ்மித் தனது காதைத் தானே கடித்துக்கொண்டார்' என்பது எப்போதும் பொய்.

உண்மை நிலைமைகள் பற்றிய நமது தீர்ப்பில் நுழையும் அனைத்து 'நிஜ-உலக' அறிவுக்கும் ஒரு பொருண்மையியல் கோட்பாட்டை எதிர்பார்ப்பது நியாயமற்றது மற்றும் நடைமுறைக்கு மாறானது (இயல் 1-இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காரணங்களுக்காக). ஆகவே, இது போன்ற எடுத்துக்காட்டுகளை நாம் பொருண்மையியல் களத்திலிருந்து விலக்க வேண்டும், மேலும் அடிப்படை அறிக்கைகளின் மேலே உள்ள வரையறைகளுடன் உண்மை மற்றும் பொய்யைப் பற்றிய இந்த அறிக்கைகள் *கருத்துருசார் அர்த்தத்தின்* அடிப்படையில் மட்டுமே உள்ளன. இது ஒரு சிக்கலைக் கொண்டுவருகிறது, இது பக்கம். 82-4 இல் விவாதிக்கப்படும்.

ஆனால் முதலில், அடிப்படை அறிக்கைகளின் பட்டியலைக் கருத்தில் கொள்வோம். (அ) இந்தப் பட்டியல் மிகவும் சிறியது என்றும் (ஆ) மிக நீளமானது என்றும் கூறுவதற்கு வாதங்கள் உள்ளன. இது மிகவும் சிறியது, அடிப்படை அறிக்கைகளை உண்மை-மதிப்பு பண்புகளுக்கு கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம், கருத்துரைகளைக் propositions கையாள்வதில் பொருண்மையிலை நாம் கட்டுப்படுத்துகிறோம்: அதாவது, அறிவிப்பு வாக்கியங்களால் வெளிப்படுத்தப்படும் அர்த்தங்களுக்கு, கேள்விகள் மற்றும் கட்டளைகள் போன்ற பிற வாக்கியங்களின் இழப்பில் கேள்விகள் மற்றும் கட்டளைகளுக்கு உண்மை மதிப்பு இல்லாவிட்டாலும் 'செல்லுபடியாகும்' அவற்றின் சொந்த நிபந்தனைகள் உள்ளன என்பதில் சந்தேகமில்லை. Yes-no/ஆம்-இல்லை கேள்விகள் உதாரணமாக, எதுவும் இல்லை, எடுத்துக்காட்டாக, நேர்மறை கருத்துரை (Yes/"ஆம்") அல்லது எதிர்மறையான கருத்துரை ('No'/இல்லை) ஆகியவற்றை அவற்றின் பதிலாக வெளிப்படுத்தும் தர்க்கரீதியான பண்பு உள்ளது, எனவே ஒவ்வொரு அடிப்படை அறிக்கைகளுக்கும் அமைக்க முடியும். ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட, கேள்விகளுடன் தொடர்புடைய அடிப்படை அறிக்கை. ஆம்-இல்லை கேள்விகளின் தொடர்புடைய பண்புகளை நாம் 'Q-ஒருபொருள்பன்மொழி/Q-synonymy, 'Q-உட்படுத்தம்/Q-entailment, Q-முரண்பாடு/'Q-contradiction' என்று அழைக்கலாம். இவ்வாறு Is your father a man?/'உங்கள் தந்தை ஒரு மனிதரா?' என்பது அர்த்தமற்ற கேள்வி, ஏனென்றால் அதற்கு ஒரே விவேகமான பதில் 'ஆம்'. இது ஒரு Q-கூறியதுகூறல்/Q-tautology, ஏனெனில் அதன் நேர்மறையான பதில் ஒரு கூறியதுகூறல்/tautology. அதேபோல, 'உன் அப்பா ஒரு பெண்ணா' என்ற

கேள்வி Q-முரண்; மற்றும் 'நீங்கள் ஏதேனும் ஆப்பிள் வாங்கினீர்களா?' மற்றும் 'ஏதாவது பழம் வாங்கினீர்களா?' ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான தொடர்பு Q-உட்படுத்தம்/Q-entailment. கருத்துரைகள் propositions மற்றும் கட்டளைகளுக்கு/commands இடையே ஒரு முறையான தொடர்பு உள்ளது, அதில் ஒரு கட்டளைக்கு ஒரு 'திருப்தி நிலை' 'satisfaction condition' உள்ளது, இது ஒரு கருத்துரையால் குறிக்கப்படலாம்; உதாரணத்திற்கு. 'Jane will shut the window'/'ஜன்னலை மூடு, ஜேன்' என்பது 'ஜேன் ஜன்னலை மூடுவார்' என்ற கருத்துரையில் திருப்திகரமான நிலையைக் கொண்டுள்ளது இவ்வாறு 'மூன்று வாத்தியங்களுக்கு இந்த டியட் பாடுங்கள்' என்ற கட்டளை, "நீங்கள் மூன்று இசைக்கருவிகளுக்கு இந்த டியட் பாடுவீர்கள்" என்ற பொருண்மையியல் ஒழுங்கின்மைக்கு இணையான வகையில் பொருண்மைசார் முரண்பாடானது semantic anomaly. உண்மையில், இது சாத்தியமற்ற கட்டளை.

கருத்துரைகளின் சமமான பண்புகளை நாம் அங்கீகரிப்பது போலவே கேள்விகள் மற்றும் கட்டளைகளின் ஒத்த, அபத்தம் போன்றவற்றை உள்ளுணர்வாக அங்கீகரிக்கிறோம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் கேள்விகள் மற்றும் கட்டளைகளுக்கான சிறப்பு அடிப்படை அறிக்கைகளை அமைப்பதில் சிறிதும் பயனில்லை, ஏனெனில் ஒட்டுமொத்தமாக, சில எளிய விதிகள் மூலம் இவை ஏற்கனவே பட்டியலிடப்பட்டுள்ள அடிப்படை அறிக்கை வகைகளாகக் குறைக்கப்படலாம். எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும், கருத்துரைகள் மிகவும் 'அடிப்படை' என்று தெரிகிறது, அதாவது கருத்துரைகள் அல்லாதவற்றின் செல்லுபடியை நாம் தீர்மானிக்கும்போது, தொடர்புடைய முன்மொழிவுகளின் தரத்திற்கு எதிராக அவ்வாறு செய்கிறோம். (உதாரணமாக, அனாதைகளில் யாருக்காவது தந்தைகள் இருக்கிறார்களா? என்ற கேள்விக்கான இயல்பான எதிர்வினை என்ன ஒரு முட்டாள்தனமான கேள்வி! நிச்சயமாக அவர்கள் இல்லை ~ அனாதைகளுக்கு தந்தைகள் இல்லை - இறுதி கூறியதுகூறல் கருத்துரை அதற்கான காரணத்தை வழங்குகிறது. கேள்வி அபத்தமானது.)

உண்மை அடிப்படையிலான பொருண்மையியல்

அடிப்படை அறிக்கையின் வகைகள் சிறிய எண்ணிக்கையிலான வகைகளாகவோ அல்லது ஒரு வகையாகவோ குறைக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக இந்த வாதத்தை மேலும் எடுத்துச் செல்லலாம். எடுத்துக்காட்டாக, இணைச்சொற்களை இரு-திசை உள்ளடக்கமாக வெளிப்படுத்தலாம்: 'X என்பது Y உடன் ஒருபொருள்பன்மொழியமாக

உள்ளது' என்பது *X என்பது Yஐ உள்ளடக்கும்' 'Y என்பது Xஐ உள்ளடக்கும்' என்பதாகும். இதேபோல், Y மற்றும் Y-இன் சீரற்ற தன்மையை (inconsistency) X மற்றும் Y-இன் உட்படுத்தும் உறவுக்கும், Y மற்றும் Y-இன் மறுப்புக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு உறவாக வெளிப்படுத்தலாம். கூறியதுகூறல் மற்றும் முரண்பாட்டை நாம் ஈடுபாட்டின் அடிப்படையில் கூட வரையறுக்கலாம்: ஒரு முரண்பாடு என்பது ஒரு கருத்துரை, அதன் மறுப்பு ஒரு கூறியதுகூறல், மற்றும் ஒரு கூறியதுக்கூறல் என்பது மற்ற எல்லா கருத்துரைகளாலும் உள்ளடக்கப்பட்ட ஒரு கருத்துரை. இந்த வழியில் அனைத்து அடிப்படை அறிக்கைகளையும் உள்ளடக்கம் (entailment) பற்றிய அறிக்கைகளாக மொழிபெயர்க்கலாம்.

அப்படியானால், பொருண்மையியல் கோட்பாட்டின் குறிக்கோள்களை ஒரு வகையான அடிப்படை அறிக்கையின் விளக்கத்திற்கு வரம்புக்குட்படுத்துவதன் மூலம் நம்மைத் தடுக்க எதுவும் இல்லை: X என்பது Y. இந்த வழியில் வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு கோட்பாட்டை ஒரு அனுமானக் கோட்பாடு என்று அழைக்கலாம். உள்ளடக்கங்களை விளக்குவது (X மற்றும் Y ஆகியவை எளிய கருத்துரைகளின் இணைப்புகள் உட்பட) ஒரு தாய்மொழி பேசுபவர் தனது மொழியில் சில முன்மொழிவுகளின் உண்மையை பிற கருத்துரைகளின் உண்மையிலிருந்து ஊகிக்க முடியும்; அல்லது அதை இன்னும் முறைசாரா மற்றும் பொதுவாக வைத்து, பொருள் ஒருவரின் மொழியை தர்க்கரீதியாகப் பயன்படுத்துவதற்கான ஒருவரின் திறனை விளக்குவதாக இருக்கும். ஜெஃப்ரி சாம்ப்சன் (Geoffrey Sampson), தி ஃபார்ம் ஆஃப் லாங்குவேஜில் (The Form of Language) (1975, ப. 140) பொருண்மையியல் பற்றிய இந்த பார்வையை ஏற்றுக்கொண்டார்.

பொருண்மையியல் இலக்கை உருவாக்குவதற்கான மற்றொரு வழி இதற்கு சமமானதாகும். பொருண்மையியலுக்கான உண்மை-நிபந்தனை அணுகுமுறையில் (truth-conditional approach) ஒரு வாக்கியத்தின் பொருளை அறிவது, அந்த வாக்கியம் எந்த நிலையில் உண்மையாக இருக்கும் என்பதை அறிவதற்குச் சமம் என்று முன்மொழியப்பட்டது. எனவே பொருள் பற்றிய அனைத்து அறிக்கைகளும் உண்மை நிலைமைகள் பற்றிய அறிக்கைகளாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன:

(1) S is true if and only if p

S என்பது உண்மை என்றால் மற்றும் p என்றால் மட்டும்

(இங்கு S என்பது ஒரு வாக்கியம் மற்றும் p என்பது S இன் உண்மை நிலைமைகளை விவரிக்கும் கருத்துரைகளின் தொகுப்பாகும்). இந்த சூத்திரம் தர்க்கவாதி டார்ஸ்கியின் (Tarski) பணியிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது, அவர் கணித மொழிகளுக்கு உண்மை என்ற கருத்தை முறைப்படுத்துவதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தார்; ஆனால் ஆங்கிலம் போன்ற இயற்கை மொழிகளில் பொருளைக் குறிப்பிட அதே வகை முறைப்படுத்தலைப் பயன்படுத்தலாம் என்று முன்மொழியப்பட்டது. இருப்பினும், இங்கு உண்மை-நிபந்தனை சொற்பொருள் 'தற்செயலான உண்மை'-இப்போது பழக்கமான பிரச்சனையை எதிர்கொள்கிறது - உண்மையின் அடிப்படையில் உண்மை, மொழியியல் தேவையின் காரணமாக அல்ல. உதாரணமாக, 'இப்போதுதான் கடுமையான மழை பெய்து வருகிறது' என்பதன் உண்மை நிலைகளில் ஒன்று, நிலம் ஈரமாக இருக்கிறது, ஆனால் சிலர் இந்த உண்மையை அந்த வாக்கியத்தின் சொற்பொருள் விவரக்குறிப்பில் சேர்க்க விரும்புவார்கள். உண்மை நிலைமைகளை நாம் பொதுவாக புரிந்து கொள்ளும் பொருளுடன் பொருந்துமாறு செய்ய, ரூத் கெம்ப்சன் (Ruth Kempson 1977) டார்ஸ்கியின் (Tarski's) சூத்திரத்தை பின்வருமாறு பலப்படுத்துகிறார், நிபந்தனைகள் அவசியமாகப் பெறப்பட வேண்டும்:

(2) S means that p = necessarily S is true if and only if p

(S என்பது p = அவசியமாக S என்பது உண்மை என்றால் மற்றும் p என்றால் மட்டுமே

இது உண்மை-நிபந்தனை பொருண்மையியலை அனுமானிய பொருண்மையியலின் அதே பணியைச் செய்கிறது. ஏனென்றால், 'தேவையான உண்மை' என்பதன் மூலம், 'உண்மையான உலகில் உள்ள சில சூழ்நிலைகளால் உண்மை' (தொகுப்பு உண்மை/synthetic truth) என்பதற்குப் பதிலாக, 'மொழியின் இயல்பிலேயே உண்மை' (பகுப்பாய்வு உண்மை analytic truth) என்று அர்த்தம். இப்போது, சூத்திரத்தில் (2), p என்பது P_1, P_2, P_3 போன்ற நிபந்தனைகளின் தொகுப்பைக் குறிக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். மேலும் இந்த நிபந்தனைகள் ஒவ்வொன்றும் கேள்விக்குரிய மொழியில் X_1, X_2, X_3 போன்ற கருத்துரையால் குறிக்கப்படுகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். பிறகு S என்று சொன்னால், p என்பது X_1, X_2, X_3 போன்ற ஒவ்வொரு கருத்துரையையும் S உட்படுத்துகிறது (entails) என்று கூறுவதற்கு சமம்.. (தற்போதைக்கு வாக்கியங்கள் மற்றும் கருத்துரைகளுக்கு இடையே உள்ள முரண்பாட்டை நாம் புறக்கணிக்கிறோம்.) இந்த விளக்கத்தில், பின்னர், இரண்டும் அனுமானம்

மற்றும் உண்மை-நிபந்தனை பொருண்மையியல் (truth-conditional semantics) என்பது ஒரு மொழியில் உள்ள அனைத்து தொடர்பு உறவுகளையும் கணக்கிட்டு அர்த்தத்தை விளக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்ட கோட்பாடுகளைக் குறிக்கிறது.

இது பொருண்மையியலின் இலக்கை அதிகபட்சமாக எளிமையான முறையில் கூறுவதன் நன்மையைக் கொண்டிருந்தாலும், பல்வேறு வகையான அடிப்படை அறிக்கைகளுக்கு இடையிலான வேறுபாடுகளைப் பராமரிப்பதில் சில நன்மைகளையும் நாம் காண்கிறோம். அவற்றுள் ஒன்று, அனுமானிய பொருண்மையியல் inferential semantics மற்றும் உண்மை-நிபந்தனை பொருண்மையியல் வரையறையின்படி, கருத்துரை அர்த்தத்திற்கு கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன: உண்மை மற்றும் பொய்யுடன் தொடர்புடைய பொருள். எனவே, கேள்விகள் மற்றும் பிற வாக்கிய வகைகளைக் கையாள்வதற்கு அவற்றை எவ்வாறு (பொருள் மறுவரையறை இல்லாமல்) நீட்டிக்க முடியும் என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை. இரண்டாவது காரணம் உள்ளுணர்வை அணுகுவது: பிற பேசுபவர்களின் (குறிப்பாக தர்க்கவாதிகள் அல்லாதவர்கள்) உள்ளுணர்வுகளுக்கு எதிராக நமது அடிப்படை அறிக்கைகளைச் சரிபார்க்க விரும்பினால், ஒருபொருள்பன்மொழியம் (synonymy), முரண்பாடு (contradiction) போன்றவற்றைப் பற்றிய அறிக்கைகளைக் குறைத்து, மேலும் சிக்கலான அறிக்கைகளுக்கு உட்படுத்தல்/entailment என்பது சாதாரண மொழிப் பயனர் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய மற்றும் மிகவும் தெளிவற்ற ஒன்றின் மூலம் எதிர்வினையாற்றக்கூடிய ஒன்றை மாற்றுவதாகும். எவ்வாறாயினும், இந்த வாதங்கள் நமக்கு முக்கியமானதாகத் தோன்றவில்லை, ஏனெனில் பொருண்மையியலின் எந்த இலக்கை ஒருவர் விரும்புகிறாரோ, ஒரு கோட்பாட்டின் மீது வைக்கப்பட்டுள்ள தேவைகள் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இருக்கும். நாம் வலியுறுத்த விரும்பும் விஷயம் என்னவென்றால், பொருண்மையியல் கோட்பாடு முதன்மையாக மொழியின் பண்புகளுடன் உண்மை மற்றும் பொய்யுடன் தொடர்புடையது என்பதில் பரந்த உடன்பாடு உள்ளது: உண்மை அடிப்படையிலான பொருண்மையியல் (truth-based semantics) என்ற சொல்லில் சுருக்கமாகக் கூறப்படும் ஒரு பார்வை.

பொருண்மை மயக்கம் Ambiguity

இங்கு எழும் மற்றொரு கேள்வி என்னவென்றால், பொருண்மைமயக்கம் என்பது பொருண்மையியலின் அடிப்படைத் தரவுகளாகக் கருதப்பட

வேண்டுமா என்பது; அதாவது 'XY பொருண்மைமயக்கம் உள்ளதா' என்பதை அடிப்படை அறிக்கையாக வகைப்படுத்த வேண்டும். மொழியியலாளர்கள் பெரும்பாலும் ஒரு வாக்கியத்தின் பொருண்மை மயக்கத்தை தாய்மொழி பேசுபவர்களுக்கு சுயமாகத் தெரியும் என்று கருதுவது உண்மைதான்; ஆனால் பொருண்மைமயக்கத்தின் தன்மை மற்றும் அளவு பெரும்பாலும் தெளிவாக இல்லை, மேலும் சூழல் துப்பு, பொழிப்புரை போன்றவற்றின் மூலம் விளக்கப்பட வேண்டும். பொருண்மை மயக்கம் எப்பொழுதும் நாம் ஏற்கனவே வைத்திருக்கும் அடிப்படை அறிக்கைகளின் தொகுப்பாக குறைக்கப்படலாம் என்பது வாதிடத்தக்கது. அங்கீகரிக்கப்பட்டது. எடுத்துக்காட்டாக, Hugo is drawing a cart/ஹ்யூகோ ஏன் வண்டியை வரைகிறார் என்பதை பொருண்மைமயக்கம் உள்ளதாகக் காட்ட, ஒரு வகையில் இது (அ) Hugo is drawing a picture of a cart/ஹ்யூகோ ஒரு வண்டியின் படத்தை வரைகிறார் என்பதுடன் ஒத்ததாக இருக்கிறது என்றும் மற்றொரு அர்த்தத்தில் அது (ஆ) Hugo is pulling a cart ஹ்யூகோ. ஒரு வண்டி இழுக்கிறது என்பதற்கு ஒத்ததாக இருக்கிறது என்றும் நான் கூறலாம். (அ) மற்றும் (ஆ) ஒன்றுக்கொன்று ஒருபொருள்பன்மொழியம் ஆக இல்லை என்பதிலிருந்து பொருண்மை மயக்கம் (ambiguity) தெளிவாகத் தெரிகிறது. இந்த வழியில் பொருள்மயக்கத்தை மிகவும் அடிப்படை, உண்மை அடிப்படையிலான கருத்துகளின் அடிப்படையில் விளக்கப்படலாம் என்பதால், அடிப்படை அறிக்கைகளின் வகைகளில் இருந்து இது சிறந்த முறையில் விலக்கப்பட்டிருக்கலாம். முறைசாரா முறையில், மொழியியலாளர்கள் பெரும்பாலும் பகுப்பாய்வுகளை உருவாக்குவதில் பொருண்மை மயக்கங்களை அங்கீகரிப்பதில் தங்கியிருப்பதை மறுக்க முடியாது.

அடிப்படை அறிக்கைகளை உருவாக்குவதைப் பாதிக்கும் ஒரு முக்கியமான புள்ளிக்கு இது நம்மைக் கொண்டுவருகிறது. அடிப்படை அறிக்கை சூத்திரங்களில் பயன்படுத்தப்படும் X மற்றும் Y ஆகியவை கருத்துரைகள் (propositions), வாக்கியங்கள் அல்ல என்று முன்பு சொன்னோம். மறுபுறம், பொருண்மைமயக்கம் என்பது வாக்கியங்களின் சொத்து; உண்மையில், ஒரு பொருண்மைமயக்கமுள்ள (அறிவிப்பு) வாக்கியம் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட முன்மொழிவுகளை வெளிப்படுத்தும் (அறிவிப்பு) வாக்கியமாக வரையறுக்கப்படலாம். இது மொழியியல் அறிக்கையின் நிலைகளுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாட்டை பிரதிபலிக்கிறது: வாக்கியங்கள் தொடரியல் அலகுகள், அதேசமயம் முன்மொழிவுகள் சொற்பொருள் அலகுகள்; தெளிவின்மை என்பது தொடரியல் மற்றும்

உணர்வுக்கு இடையே உள்ள பல தொடர்பு. ஆகவே, ஹ்யூகோ ஒரு வண்டியை வரைகிறார் என்பது தெளிவற்றது என்று நாம் கூறலாம், அதில் குறைந்தபட்சம் இரண்டு வேறுபட்ட முன்மொழிவுகளை வெளிப்படுத்துகிறது: 'Hugo is drawing (a picture of) a cart' 'ஹ்யூகோ ஒரு வண்டியை வரைகிறார் (ஒரு படம்)' மற்றும் 'Hugo is drawing (= pulling) a cart' 'ஹ்யூகோ ஒரு வண்டியை வரைகிறார் (= இழுக்கிறார்)'. எந்த அளவிலான மொழியியல் அறிக்கையை நாம் விவாதிக்கிறோம் என்பதை அறிவது முக்கியம் என்பதால், மேலே நான் பயன்படுத்திய கிராஃபிக் மாநாட்டை இப்போது தெளிவாக்குவேன், மேலும் ஷாலி தொடர்ந்து பயன்படுத்துகிறேன்: சாய்வுகள் ஒரு தொடரியல் பொருளைக் குறிக்கின்றன, அதே சமயம் ஒற்றை மேற்கோள் குறிகள் பொருண்மையியல்சார் பொருளைக் குறிக்கின்றன. (இந்த மாநாடு பல குழப்பமான சிந்தனைகளைச் சேமிக்கும், ஆனால் எச்சரிக்கையுடன் விளக்கப்பட வேண்டும்: இது நிலைகளின் குழப்பத்தைத் தவிர்ப்பதற்கான கடினமான மற்றும் தயார் சாதனமாகும், ஆனால் இது (ஒற்றை மேற்கோள்களைப் பயன்படுத்தும் போது) அர்த்தங்களின் குழப்பத்தைத் தவிர்க்காது. அல்லது உதாரணம் , 'Hugo is drawing a cart' 'ஹ்யூகோ ஒரு வண்டியை வரைகிறார்' என்ற ஒற்றை மேற்கோள்கள் நாம் ஒரு பொருளைப் பற்றி விவாதிக்கிறோம் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன, ஆனால் நாம் எந்த அர்த்தத்தைப் பற்றி விவாதிக்கிறோம் என்பதை அவை கூறவில்லை!)

பொருண்மைமயக்க என்பது வாக்கியத்திற்கும் அர்த்தத்திற்கும் இடையே உள்ள ஒன்று-பல தொடர்பு என்றால், ஒருபொருள்பன்மொழியம் என்பது எதிர் நிகழ்வு என்று வாதிடலாம், அதாவது. அர்த்தத்திற்கும் வாக்கியத்திற்கும் இடையே ஒரு-பல தொடர்பு. இந்த அடிப்படையில், இரண்டு வாக்கியங்கள் ஒருபொருள்பன்மொழியம் என்று கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும் (Hugo is drawing a cart/ஹ்யூகோ ஒரு வண்டியை வரைகிறார் மற்றும் Hugo is pulling a cart/ஹ்யூகோ ஒரு வண்டியை இழுக்கிறார்) அவை ஒரே கருத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆனால் கருத்துரைகள் வாக்கியங்களின் அர்த்தங்கள் என்றால், இரண்டு கருத்துரைகள் ஒருபொருள்பன்மொழிகள் என்று சொல்வது நியாயமற்றதாகத் தோன்றும், அதாவது இரண்டு அர்த்தங்கள் ஒரே பொருளைக் கொண்டுள்ளன. எவ்வாறாயினும், வாக்கியங்களுக்கிடையேயான அர்த்தங்கள் சமமானதாக ஒருபொருள்பன்மொழியை நாம் வரையறுக்க முடியாது என்பதைக்

கவனியுங்கள், ஏனென்றால் இரண்டு வாக்கியங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட அர்த்தத்தைப் பொறுத்து மட்டுமே ஒருபொருள்பன்மொழியமாக இருக்கும் என்று (ஹ்யூகோவின் உதாரணத்தில் ஒரு வண்டியை வரைவது போல) அடிக்கடி சொல்ல வேண்டும். நாம் பின்னர் (இயல் 13 இல்) இரண்டு கருத்துரைகள் சமமானதாக இருக்க முடியும் என்று வாதிட விரும்புகிறோம், அவை அர்த்தத்தில் ஒரே மாதிரியாக இல்லாமல் ஒன்றையொன்று உட்படுத்துகின்றன. இந்தக் காரணங்களுக்காக, தற்போதைக்கு, வாக்கியங்கள் அல்லது கருத்துரைகளின் ஒரு பண்பாக, 'ஒருபொள்பன்மொழி'-ஐ தளர்வாக விளக்குவதில் நாம் திருப்தி அடைவோம்.

மொழிபெயர்ப்பு சமன்பாடு Translation Equivalence

அடிப்படை அறிக்கைகளை விட்டுவிடுவதற்கு முன், சுருக்கமாக கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய பொருண்மையியலின் மற்றொரு தரவு உள்ளது: மொழிபெயர்ப்பு சமன்பாடு. (translation equivalence) *X என்பது Y-இன் மொழிபெயர்ப்பு" (எ.கா. 'Sie singt sehr schdn என்பது ஆங்கிலத்தின் ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பு She sings very beautifully') அடிப்படை அறிக்கைகளின் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட வேண்டுமா? என்னென்றால் X மற்றும் Y ஒரேமொழியைச் சேர்ந்தது என்று முன்னர் எதுவும் கூறப்படவில்லை. நாம் ஏற்கனவே அதை முன்னிருப்பாகச் சேர்த்துள்ளோம், மொழிபெயர்ப்பு என்பது மற்றொரு மொழியில் ஒருபொருள்பன்மொழிய வெளிப்பாட்டைக் கண்டறிவது என வரையறுக்கலாம். இந்தத் தரவைப் பெற, நிச்சயமாக, இருமொழி பேசுபவரின் உள்ளுணர்வை நாம் அணுக வேண்டும், இல்லையெனில் மொழிபெயர்ப்புகள், இலக்கணங்கள் மற்றும் அகராதிகள் போன்ற ஆவணச் சான்றுகளைப் பார்க்கவும். ஆனால், கொள்கையளவில், மொழிபெயர்ப்பை விளக்குவது பொருண்மையியலின் குறிக்கோள்களில் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. இங்கு நாம் இரண்டு வகையான பொருண்மையியல் கோட்பாட்டை வேறுபடுத்திப் பார்க்க வேண்டும்: ஒரு குறிப்பிட்ட மொழியின் (ஆங்கிலம் என்று சொல்லுங்கள்): அடிப்படை அறிக்கைகள் அனைத்தையும் கணிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு குறிப்பிட்ட கோட்பாடு (specific theory), மற்றும் பொதுவாக மனித மொழியின் பொருண்மையியல் பண்புகளைக் குறிப்பிடுவதை நோக்கமாகக் கொண்ட. ஒரு பொதுக் கோட்பாடு general theory. நாம் பொருண்மைசார் விளக்கம் (semantic description) என்று அழைக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட மொழியின் கோட்பாடு பொதுவான கோட்பாட்டில் (general theory)

உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது, இது பொருண்மையியல் விளக்கங்களின் பொதுவான வடிவத்தைப் பற்றிய 'அடிப்படை அறிக்கைகள்' அறிக்கைகளைக் கொண்டுள்ளது. இந்த அர்த்தத்தில், ஒரு பொதுவான பொருண்மையியல் கோட்பாடு, பொருண்மையியல் 'உலகளாவியங்கள்' (semantic 'universals') (பக். 26-30 மற்றும் இயல் 12 ஐப் பார்க்கவும்) முன்னறிவிக்கிறது, இது ஒரு நீக்குதலில் மட்டுமே பொய்யாக்கப்படலாம், அது போலவே, சில மொழிகள் விவரிக்கப்பட முடியாதவை. அது குறிப்பிடும் விதிமுறைகள். ஒரு பொதுவான சொற்பொருள் கோட்பாடு, மிகவும் சுருக்கமானது என்று சொல்லத் தேவையில்லை, அது பொய்யாக்குவது மிகவும் கடினம். ஆனால் அத்தகைய கோட்பாட்டின் களத்தில்தான் மொழிகளின் பொருண்மையியல் ஒப்பீடுகள் (semantic comparisons) மற்றும் மொழிபெயர்ப்புச் சமன்பாட்டின் சான்றுகளைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். இந்த அர்த்தத்தில், மொழிபெயர்ப்புச் சமன்பாடு என்பது இதுவரை அனுமானிக்கப்பட்டவற்றுக்கு அப்பால் பொருண்மையியலின் இலக்குகளின் விரிவாக்கத்தைக் குறிக்கிறது.

மொழிபெயர்ப்பு, அன்றாட அர்த்தத்தில், மொழிபெயர்ப்புச் சமன்பாடு என்ற உண்மை அடிப்படையிலான கருத்தை விட மிக அதிகமாகவும் குறைவாகவும் உள்ளது. ஒரு 'சிறந்த' மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு உரையின் முழு தகவல்தொடர்பு மதிப்பையும் (பக். 23ஐப் பார்க்கவும்) மற்றொரு மொழியில் மொழிபெயர்ப்பதாகும். ஆனால் இது பொதுவாக சாத்தியமற்றது என்பதால் (வெளிப்படையாக இலக்கிய நூல்களுடன்), மற்ற வகையான பொருள்-சமநிலையைப் பாதுகாப்பதற்காக அர்த்தத்தின் மொழிபெயர்ப்பு பெரும்பாலும் தியாகம் செய்யப்படுகிறது. 'கட்டில்லா'/'சுதந்திர' 'free' மற்றும் 'சொல்லுக்குச்சொல்' ('literal') மொழிபெயர்ப்பிற்கு இடையிலான வேறுபாடு, மற்ற காரணிகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கும் வகையில் அர்த்த-சமநிலை எவ்வளவு தூரம் பராமரிக்கப்படுகிறது என்பது ஒரு கேள்வி.

பொருண்மையியல் சோதனை Semantic Testing

'அடிப்படை அறிக்கை' என்ற கருத்து, உள்ளுணர்வின் பயன்பாட்டைக் குறியிடுவது மற்றும் கட்டுப்படுத்துவது மட்டுமல்ல; புலனாய்வாளர் தனது சொந்த உள்ளுணர்வைத் தாண்டிச் செல்லவும், அவரது சொந்த கண்டுபிடிப்புகள் மொழியியல் சமூகத்தில் எவ்வளவு தூரம் பொதுவான செல்லுபடியாகும் என்பதைக் கண்டறியவும் உதவும் சோதனை நடைமுறைகளை நோக்கிய வழியையும் இது காட்டுகிறது. மொழியியலாளர் அவர் சொந்த மொழி பேசாத ஒரு மொழியைப் படிக்கும் இடத்தில் இது

மிகவும் அவசியமானது, இதனால் அவரது உள்ளுணர்வு தெளிவற்றதாகவோ அல்லது பயன்படுத்தக்கூடியதாகவோ இருக்கலாம்.

முடிவுகள் உண்மையிலேயே ஒரு மொழியியல் சமூகத்தின் பிரதிநிதியாக இருக்க வேண்டும் என்றால், அத்தகைய சோதனைகள் மொழியின் தொழில்நுட்ப அறிவு இல்லாத மக்களுக்கு புரியும் வகையில் வழங்கப்பட வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, 'X வாக்கியம் Y வாக்கியத்தை உள்ளடக்கியதா?' என்ற கேள்வியுடன் வயதுவந்த ஆங்கிலம் பேசுபவர்களின் சீரற்ற தொகுப்பை எதிர்கொள்வது மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்காது, ஆனால் அவர்களிடம் 'Y வாக்கியம் உண்மையாக இருந்தால், Y வாக்கியம் உண்மையாக இருக்க வேண்டுமா?' எனவே கருத்துருசார் அர்த்தத்தின் கேள்விகளை உண்மை மற்றும் பொய் பற்றிய கேள்விகளாகக் குறைப்பதன் மதிப்பு: அனைவருக்கும் நன்கு தெரிந்த கருத்துக்கள். அத்தகைய சோதனைகளின் இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகள் இங்கே உள்ளன, முதலாவது உட்படுத்தல் (entailment) மற்றும் ஒழுங்கின்மையைச் (inconsistency) சோதிக்க இரண்டாவது கூறியதுகூறல் (tautology) மற்றும் முரண்பாட்டை (contradiction) சோதிக்க வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது,:

உட்படுத்தல் மற்றும் ஒழுங்கின்மை சோதனை

X: George is my half-brother

ஜார்ஜ் எனது ஒன்றுவிட்ட சகோதரர்

Y: George is my brother

ஜார்ஜ் என் சகோதரர்

வழிமுறைகள்: Instructions:

Assuming X is true, judge whether Y is true or not

X உண்மை எனக் கருதி, Y உண்மையா இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிக்கவும்.

If you think Y must be true, write 'YES'

Y உண்மையாக இருக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் நினைத்தால், 'YES' என்று எழுதவும்.

If you think Y cannot be true, write 'NO'

Y உண்மையாக இருக்க முடியாது என்று நீங்கள் நினைத்தால், 'NO' என்று எழுதவும்.

Y. உண்மையாக இருக்கலாம் அல்லது இல்லாமல் இருக்கலாம் என்று நீங்கள் நினைத்தால், 'YES/NO' என்று எழுதவும்.

எந்தப் பதிலைச் சொல்வது என்று உங்களுக்குத் தெரியாவிட்டால், “?” என்று எழுதவும்.

இந்தச் சோதனையில் 'ஆம்' மற்றும் 'இல்லை' என்ற பதில்கள் முறையே உட்படுத்தல் (entailment) மற்றும் ஒழுங்கின்மையைக் inconsistency கண்டறியும்.

கூறியதுகூறல் (Tautology) மற்றும் முரண்பாடு (Contradiction) சோதனை

My half-brother is my brother

என் ஒன்றுவிட்ட சகோதரன் என் சகோதரன்

வழிமுறைகள்:

எந்த சூழ்நிலையிலும் அறிக்கை உண்மையாக இருந்தால், 'ஆம்' என்று எழுதவும்.

எந்த சூழ்நிலையிலும் அறிக்கை தவறானதாக இருந்தால், 'இல்லை' என்று எழுதவும்.

அறிக்கை உண்மையாகவோ அல்லது பொய்யாகவோ இருந்தால், 'ஆம்/இல்லை' என்று எழுதவும்.

எந்தப் பதிலைச் சொல்வது என்று உங்களுக்குத் தெரியாவிட்டால், “?” என்று எழுதுங்கள்.

இங்கே மீண்டும் முதல் இரண்டு பதில்கள் ('ஆம்' மற்றும் 'இல்லை') கண்டறியும்: அவை முறையே டட்டாலஜி மற்றும் முரண்பாட்டைக் குறிக்கின்றன.

நடத்தை சோதனைகள் (பக். 72~3) பற்றிய நமது முந்தைய கருத்துக்களில் இருந்து, அத்தகைய சோதனைகளில் இருந்து 100 சதவீத உறுதிப்படுத்தலை ஒருவர் எதிர்பார்க்க மாட்டார்; தற்காலிக உருவக விளக்கங்கள் மற்றும் பிற 'தொல்லை காரணிகள்' தவிர்க்க முடியாமல் தலையிடுகின்றன. இருப்பினும், ஒரு திசையில் அல்லது மற்றொரு திசையில் 80 சதவிகிதம் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட உயர்வை (predominance) என்பது ஒரு அடிப்படை அறிக்கையின் வலுவான உறுதிப்படுத்தலாக எடுத்துக் கொள்ளப்படலாம். அத்தகைய முடிவுகளின் எடுத்துக்காட்டுகள் இங்கே:

உட்படுத்தம் மற்றும் ஒழுங்கின்மை சோதனை

(லீச் மற்றும் பெபிசெல்லோவின் (Leech and Pepicello 1972) எடுத்துக்காட்டுகள்)

	சதவீதங்கள்			
சோதனை வாக்கியங்கள்	ஆம்	இல்லை	ஆம்/ இல்லை	?

1. X: Someone killed the Madrid chief of police last night. X: மாட்ரிட் காவல்துறைத் தலைவரை நேற்றிரவு யாரோ கொன்றனர். Y The Madrid chief of police died last night. மாட்ரிட் காவல்துறைத் தலைவர் நேற்று இரவு காலமானார்.	96	0	3	1
2. X: Every radio made by Stumpel carries a 12-month guarantee. ஸ்டம்பல் தயாரித்த ஒவ்வொரு வானொலியும் 12 மாத உத்தரவாதத்தைக் கொண்டுள்ளது Y: Some radios made by Stumpel do not carry a guarantee. ஸ்டம்பல் தயாரித்த சில ரேடியோக்கள் உத்தரவாதத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை.	4	88	7	1

விஞ்ஞான முறையின்படி (பக். 60), அர்த்தத்தைப் பற்றிய உண்மைகளைக் கண்டறிவதற்கான வழிமுறையாக இல்லாமல், கருதுகோளை (hypothesis) உறுதிப்படுத்துவது அல்லது பொய்யாக்குவது போன்ற முடிவுகளை நாம் கருத வேண்டும் என்பதைக் கவனியுங்கள். கண்டுபிடிப்பு நடைமுறைகளாகக் கருதப்பட்டால், அவை 'பொருண்மையில்'-ஐ மற்றும் 'உண்மையான' உண்மை-அறிக்கைகளிலிருந்து வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியாவிட்டால், அவை தோல்வியடைகின்றன, ஆனால் கருதுகோள்களின் சோதனைகளாக (அடிப்படை அறிக்கைகள்) பார்க்கும்போது, அத்தகைய பாகுபாடுகளைச் செய்ய மொழியியலாளர் அல்லது தகவலறிந்தவர் தேவையில்லை; அடிப்படை அறிக்கைகள் என்பது ஒரு கோட்பாடு உண்மை என்று கணிக்கும் கூற்றுகளாக இருப்பதால், 'உண்மையான' வகை என்பது மொழியியலாளர் தனது கோட்பாட்டின் களத்திலிருந்து தவிர்க்கும் அவதானிப்புகளின் தொகுப்பாக வரையறுக்கப்படுகிறது - எனவே அவர் சோதனை செய்வதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை.

இருப்பினும், பொருண்மையியல் சோதனைகளின் முடிவுகள் அளவு சார்ந்ததாக இருப்பதால், அவை அடிப்படை அறிக்கைகளை முழுமையாக உறுதிப்படுத்தவோ அல்லது பொய்யாக்கவோ முடியாது; அவைகள் அடிப்படை அறிக்கைகளை உறுதிப்படுத்தவோ அல்லது பொய்யாக்கவோ முனைகின்றன என்று ஒருவர் கூற இயலும் - நடைமுறையில் அவைகள்

புலனாய்வாளர் ஏற்கனவே உள்ளுணர்வு ஆதாரங்களை வைத்திருப்பதை உறுதிப்படுத்தவோ அல்லது உறுதிப்படுத்தவோ முனைகின்றன. பொருண்மையியல் சோதனையில் வேறு பல சிக்கல்கள் உள்ளன: எடுத்துக்காட்டாக, பொருண்மையியலுக்கமுள்ள வாக்கியங்களை எவ்வாறு சோதிப்பது என்ற சிக்கல். ஆனால், தகவல் தரும் சோதனைகளைப் informant tests பயன்படுத்துவதன் மூலம், தனிப்பட்ட உள்ளுணர்வைக் காட்டிலும் பரந்த, முறையான ஆதாரங்களைக் கண்டறிய முடியும் என்பது முக்கியமானது - குறிப்பாக தனிப்பட்ட உள்ளுணர்வு தெளிவாக இல்லாத சந்தர்ப்பங்களில்.

பகுப்பாய்வும் தொகுப்பும் Analytic and Synthetic

நாம் ஏற்கனவே பலமுறை கவனத்தை ஈர்த்துள்ள பிரச்சனைக்கு திரும்புகிறோம், மேலும் இது எந்த அர்த்தத்தின் கோட்பாட்டின் அடிப்படையையும் அச்சுறுத்துகிறது: 'பொருண்மையியல் அறிவு' மற்றும் 'உண்மை அறிவு' ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள கோட்டை எப்படி வரையலாம் என்ற பிரச்சனை, அல்லது, பகுத்தறிவு உண்மை (analytic truth) (அர்த்தத்தின் மூலம் உண்மை, சாத்தியமான அனைத்து உலகங்களிலும் உண்மை) மற்றும் தொகுப்பு உண்மை (synthetic truth) (உண்மையின் மூலம் உண்மை) ஆகியவற்றுக்கு இடையே நீண்ட காலமாக தத்துவத்தில் நன்கு அறியப்பட்ட சொற்களில். பொருண்மையியல் கோட்பாடு அத்தகைய வேறுபாட்டைக் கருதுவதைக் கண்டோம்; ஆனால் மறுபுறம், தத்துவத்தில் ஒரு செல்வாக்குமிக்க சந்தேகப் பள்ளி உள்ளது (குறிப்பாக Quine/குயின், 1960-ஐப் பார்க்கவும்) அதற்கு எதிராக வாதிட்டது. சோதனைச் சான்றுகள் (பார்க்க Steinberg/ஸ்டெயின்பெர்க் 1970; Leech and Pepicello/லீச் மற்றும் பெபிசெல்லோ 1972) இது வாதத்தின் இரு பக்கங்களையும் ஆதரிக்கிறது, ஒருபுறம் எந்தெந்த வழக்குகள் பகுப்பாய்வு அல்லது தொகுப்பு என்பது குறித்து ஒரு பெரிய அளவிலான உடன்பாட்டை பரிந்துரைக்கிறது, மறுபுறம் எல்லைக்கோடு நிச்சயமற்ற தன்மை. (உதாரணமாக, "கொலை ஒரு குற்றம்" அல்லது 'ஒவ்வொருவரும் இறப்பதற்கு முன்பே பிறக்கிறார்கள்' போன்ற முன்மொழிவுகளின் நிச்சயமற்ற பகுப்பாய்வைக் கவனியுங்கள்.)

அடிப்படை அறிக்கைகளை கோட்பாடு உண்மை என்று கணிக்கும் கூற்றுகள் என்று நாம் மேலே பரிந்துரைத்தோம், இந்த சிக்கலை நாம் தீர்க்க வேண்டியதில்லை, ஏனெனில் வேறுபாடு கோட்பாட்டின் மூலம் வரையப்படுகிறது. ஆனால் பிரச்சனை முற்றிலும் நீங்கவில்லை; மாறாக,

அது வேறு இடத்திற்கு மாறுகிறது. இந்த இயலின் அறிமுகத்தில், பொருண்மையியல் கோட்பாட்டிற்கான பல தேவைகளை நாம் குறிப்பிட்டோம்: வெளிப்படையான தன்மை, முழுமை, எளிமை, வலிமை மற்றும் அனுபவ சோதனைத் திறன் ஆகியவற்றின் தேவைகள். பகுப்பாய்வு/தொகுப்பு பிரச்சனை சோதனைத்திறனை அச்சுறுத்தவில்லை என்று நாம் வாதிட்டோம்; ஆனால் அது முழுமையை அச்சுறுத்துகிறது. அதாவது, எந்த உண்மை அறிக்கைகள் பகுப்பாய்வு மற்றும் தொகுப்பானவை என்பதை நாம் தீர்மானிக்க முடியாவிட்டால், கோட்பாடு கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளும் அவதானிப்புகளின் களம் என்ன என்பதை தீர்மானிக்க (தன்னிச்சையான ஃபியட்டைத் தவிர) நமக்கு எந்த வழியும் இருக்காது, எனவே தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அந்த அவதானிப்புகள் கோட்பாட்டின் மூலம் கணிக்கப்படும் போது. இது ஒரு முக்கியத்துவமற்ற முன்னுரிமையாகத் தோன்றலாம் - குறிப்பாக தற்போது ஒருவர் கற்பனை செய்யக்கூடிய அனைத்து பொருண்மையியல் விளக்கங்களும் வெளிப்படையாக முழுமையடையாது. ஆனால் ஒரு கோட்பாட்டின் களத்தை வரையறுப்பதற்கான அளவுகோல்கள் இல்லாமல், எளிமையின் எந்த அளவுகோலையும் ஒருவர் உறுதியாகப் பயன்படுத்த முடியாது (எளிமை என்பது அதே களத்திற்குப் பொருந்தும் மாற்றுக் கோட்பாடுகளை நாம் ஒப்பிடலாம் என்பதைக் குறிக்கிறது). எனவே ஒருவரின் கோட்பாட்டை மதிப்பிடுவதற்கான முழு அடிப்படையும் நடுங்கும் நிலையிலேயே உள்ளது. ஆயினும்கூட, பகுப்பாய்வு/செயற்கை வேறுபாடு, இந்த விளக்கத்தில், சற்றே குறைவான சிக்கலாக மாறும்; இப்போது நமக்குத் தேவைப்படுவது, நமது சொற்பொருள் கோட்பாடு எந்த உண்மைகளைக் கணக்கிட வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கான ஒரு கொள்கை ரீதியான வழி. ஒரு குறிப்பிட்ட வழக்கில், நாய் என்ற வார்த்தையின் வரையறையை எடுத்துக் கொள்வோம். நாய்களில் காலவரையின்றி பல பண்புகள் உள்ளன (நேர்மறை மற்றும் எதிர்மறை) இது மாறாமல் தவறான முன்மொழிவுகளை உருவாக்க முடியும்:

The dog had eighty legs.

நாய்க்கு எண்பது கால்கள் இருந்தன.

Dogs have horns.

நாய்களுக்கு கொம்புகள் உள்ளன.

Some dogs talk sensibly

சில நாய்கள் புத்திசாலித்தனமாக பேசும்.

முதலியன

இந்த கருத்துரைகளின் அபத்தத்தை நமது பொருண்மையியல் கோட்பாடு விளக்க வேண்டுமானால், நாய் பற்றிய நமது வரையறையில் 'நான்கு கால்', 'கொம்பு இல்லாத', 'பேச்சுத் திறன் இல்லாத' போன்ற அம்சங்களைச் சேர்க்க வேண்டும். ஆனால் இதுபோன்ற அனைத்து அம்சங்களையும் சேர்த்தால், அகராதி உள்ளீட்டுடன் முடிவடையாமல், காலவரையற்ற நீளமுள்ள கலைக்களஞ்சிய நுழைவுடன் முடிவடையும். எனவே இரண்டு சாத்தியமான தீர்வுகள் ஒன்று (அ) இந்த வகையான சில அம்சங்களைச் சேர்ப்பது, ஆனால் மற்றவை அல்ல; அல்லது (ஆ) அத்தகைய அனைத்து அம்சங்களையும் விலக்க வேண்டும். முதல் தீர்வு உண்மையில் தீர்வு இல்லை, ஏனென்றால் அது இன்னும் தன்னிச்சையான எல்லை நிர்ணயம் செய்யும் பணியை நமக்கு விட்டுச்செல்கிறது: காலவரையற்ற சாத்தியமான வரையறைகளுக்கு நாங்கள் வருகிறோம், அவற்றுக்கு இடையே ஒரு நாணயத்தை தூக்கி எறிவதே தேர்வு. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நாய்க்கு காலவரையின்றி பல அர்த்தங்கள் உள்ளன என்று நாம் கூறுவதைக் காண்கிறோம், ஆனால் எதுவும் மற்றவற்றை விட 'சரியானது'. இந்தக் குறைபாடு இல்லாத இரண்டாவது தீர்வு, 'கோரை இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு விலங்கு' என்பதைத் தவிர, நாயின் பொருளை உடற்கூறியல் செய்ய மறுப்பதாகும். முடிவு என்னவென்றால், "நாய்க்கு எண்பது கால்கள் இருந்தது" போன்ற முன்மொழிவுகளின் வினோதமானது கருத்தியல் சொற்பொருளை விட விலங்கியல் விளக்க வேண்டிய ஒன்று. இந்த வகையான ஒரு உத்தியை நாம் பயன்படுத்த முடிந்தால் (விளைவாக, ஒரு பொருண்மையியல் கோட்பாட்டிற்கு என்ன நியாயமாக இருக்கும் என்பதை நடைமுறை அடிப்படையில் தீர்மானிக்கும் ஒரு உத்தி), எல்லை நிர்ணய சிக்கலைத் தீர்ப்பதில் நாம் நீண்ட தூரம் செல்லலாம்.

முன்மாதிரி வகைபாடுகள் Prototypic Categories

ஒரு தத்துவ இக்கட்டான நிலையில் இருந்து நம்மை மீட்பதற்கு ஒரு உளவியல் கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டு வருவது இங்கு உதவியாக இருக்கும். அறிவாற்றல் உளவியலின் பார்வையில், பகுப்பாய்வு/தொகுப்பு சிக்கல் என்பது மனிதனின் மன அகராதி (அவனது மொழி-பயன்படுத்தும் திறனின் ஒரு பகுதி) எவ்வாறு அவனது மன கலைக்களஞ்சியத்துடன் (உலகின் அனுபவத்தை ஒருங்கிணைத்து, சேமித்து மற்றும்

செயல்படுத்துவதற்கான பொதுவான திறன்) தொடர்பு கொள்கிறது. இந்தத் துறையில் பல வேலைகள் ஊகமாக இருந்தாலும், அனுபவத்தை விளக்குவதும் ஒழுங்கமைப்பதுமான நமது திறன், வகைப்பாடுகள் (categories) எனப்படும் மன பூர்வாங்கப்படங்களில் ('blueprints') பெரிதும் சார்ந்துள்ளது என்பது தெளிவாகியுள்ளது. மேலும், எலினோர் ரோஷ் (Eleanor Rosch) மற்றும் பிறரின் ஆராய்ச்சி (பார்க்க, எடுத்துக்காட்டாக, ரோஷ் மற்றும் பிறர்/ Rosch et al., 1976) ஒரு வகையின் உறுப்பினர்களை அந்த வகைபாட்டின் முன்மாதிரி (prototype) அல்லது 'வழக்கமான எடுத்துக்காட்டு' மூலம் பொருத்துவதன் மூலம் நாம் அங்கீகரிப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, அனைத்து மீன்களும் (fish) சமமாக மீன் மாதிரி இல்லை: ஹெர்ரிங்ஸ் (herrings) மற்றும் ட்ரவுட் (trout) என்பன ஈல்ஸ் (eels) அல்லது ஆக்டோபஸ்களை (octopuses) விட 'முன்மாதிரியாக' ('prototypic') இருக்கும். வகைபாட்டின் சுற்றளவு பற்றி நாம் நிச்சயமற்றவர்களாக இருக்கலாம் (உதாரணமாக, பர்னாக்கிள்ஸ்/barnacles அல்லது கில்லர்-திமிங்கலங்கள்/killer-whales மீனா?) ஆனால் வழக்கமான மீன் எது என்பதில் சிறிய கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கும். வகைப்பாட்டு அங்கீகாரத்தின் அதே திட்டம் (அந்த வகைகளுக்கு தெளிவான மையம் உள்ளது, ஆனால் தெளிவற்ற மற்றும் மாறக்கூடிய எல்லைகள்) புலனுணர்வு செயல்முறைகளுக்கும் (எ.கா. வடிவ அங்கீகாரம் மற்றும் வண்ண உணர்தல்) மற்றும் மனிதரல்லாத இனங்களால் செய்யப்படும் பாகுபாடுகளுக்கும் பொருந்தும், எனவே இது குறிப்பாக மொழியுடன் தொடர்புடையது அல்ல..

இப்போது நாய்கள்/dogs, மீன்கள்/fish, மரங்கள்/trees போன்ற இயற்கை இனங்கள் (natural species), முன்மாதிரி வகைகளுக்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டுகள் (நாம் உயிரியலாளரின் அல்ல, ஆனால் சாதாரண மனித இனங்களின் அங்கீகாரத்தைப் பற்றி பேசுகிறோம்), எனவே இதற்கு ஒரு ஆதரவைப் பார்ப்பது நியாயமானது. நாய்களின் பண்புகள் பற்றிய கருத்துரைகளை தொகையாகக் கருதுவதற்கான முந்தைய முடிவு: அவை 'நாய்' வகையை வேறுபடுத்தும் பண்புகளின் மூட்டைகளை அடையாளம் காணும் நமது அறிவாற்றல் திறனை பிரதிபலிக்கின்றன. இந்த சூழலில், நாய் என்ற வார்த்தையின் பொருளைப் பற்றி நாம் சொல்லக்கூடியது அது ஒரு குறிப்பிட்ட வகையைப் பெயரிடுகிறது. அல்லது உளவியல் ரீதியில், நாய் என்ற வார்த்தையை நாம் விளக்கும் போதெல்லாம், அதை கோரைகளின் (canines) வகைப்பாட்டுடன் தொடர்புபடுத்துகிறோம். நமது மன அகராதி

நாய் என்ற சொல்லை நாய்களின் குணாதிசயங்களுடன் தனித்தனியாக இணைக்கிறது என்று கருதுவதற்கு எந்த காரணமும் இல்லை - குரைத்தல் மற்றும் வால் ஆட்டுதல் போன்றவை.

இது கருத்துருசார் அர்த்தத்தின் எளிமையான சாத்தியமான பார்வையுடன் ஒத்துப்போகிறது: அர்த்தத்தின் பெயரளவிலான பார்வை (nominal view of meaning) (பார்க்க Putnam/புட்னம் 1975; Clark and Clark/கிளார்க் மற்றும் கிளார்க் 1977, பக். 413-14), இது ஒரு வார்த்தைக்கு அதன் அர்த்தத்துடன் உள்ள தொடர்பு வெறுமனே ஒரு பெயரிடும் உறவு; பெர்லின்/Berlin ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு பெயரிடுவது போல அல்லது குட் குயின் பெஸ்/ Good Queen Bess ஒரு குறிப்பிட்ட நபருக்கு பெயரிடுவது போல, நாய், மேசை, பறவை அல்லது கோப்பை ஒவ்வொன்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட வகைப்பாட்டை (category) பெயரிடுகிறது. இது வார்த்தையின் அர்த்தத்தை விளக்குவதில், ஒரு சொல்லை ஒரு வகைப்பாட்டுடன் பொருத்துவதற்கு குறைந்தபட்சம் கருத்துருசார் பொருண்மையியலின் (conceptual semantics) பங்கைக் குறைக்கும். ஆனால் பெயரளவிலான பார்வை மிகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது: முதலாவதாக, இது பொதுவான பெயர்ச்சொற்களுக்கு மட்டுமே எளிதாகப் பயன்படுத்தப்படும் (பெயரடைகள், வினைச்சொற்கள் போன்றவற்றுக்குப் பதிலாக); இரண்டாவதாக, 'ஓக்ஸ் மரங்கள்', "பால் ஒரு உலோகம் அல்ல", "வானளாவிய கட்டிடங்கள் உயரமான கட்டிடங்கள்" 'தச்சர்கள் மரத்தால் பொருட்களை உருவாக்குகிறார்கள்' போன்ற சொற்றொடர்கள் வகைப்பாடுகளுக்கு (உட்படுத்துதல் அல்லது விலக்குதல்) இடையேயான உறவுகளை வெளிப்படுத்தும் பகுப்பாய்வு கருத்துரைகளாக கருத அனுமதிக்காது. உண்மையான உலகத்தைப் பற்றி நமக்குத் தெரிந்ததை விட கருவேலம், பால், தச்சர் போன்ற சொற்களின் அர்த்தங்களை அறிந்ததால் இவை உண்மை என்று நமக்குத் தெரியும் என்று சொல்வது முற்றிலும் இயற்கையானது. அவை அகராதிகளில் நாம் காணும் வரையறை அறிக்கைகளை ஒத்திருக்கின்றன.

இவ்வாறு, வகைப்பாடு-அங்கீகரிப்புத் திறனுடன் (category-recognizing ability) கூடுதலாக, மனிதர்களுக்கு அறிவாற்றல் திறனின் வேறுபட்ட வரிசையும் உள்ளது - இது மொழியுடன் மிகவும் நெருக்கமாக பிணைக்கப்பட்டுள்ளது - இது வகைகளுக்கு இடையிலான கட்டமைப்பு உறவுகளை அடையாளம் காணும் திறன் ஆகும். இந்த திறன், மனிதரல்லாத

இனங்களால் பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடியது அல்ல, மேலும் இது நமது பொருண்மையியல் திறனின் ஒரு அம்சம் - குறிப்பாக மனித மொழி-கற்றல் மற்றும் மொழியைப் பயன்படுத்தும் திறனின் ஒரு பகுதி - மாறாக இது நியாயமானது. பொதுவான அறிவாற்றல் செயல்முறைகளுக்கு சொந்தமான சிலவற்றை விட.

எனவே மொழியியல் மற்றும் நிஜ உலக அறிவுக்கு இடையிலான எல்லையை விளக்குவதற்கு உளவியல் ரீதியாக நம்பத்தகுந்த வழி உள்ளது. இருப்பினும், உளவியல் கண்ணோட்டம் பகுப்பாய்வு (analytic) மற்றும் தொகுப்புகளுக்கு (synthetic) இடையே ஒரு முழுமையான எல்லையை அனுமானிப்பதில் இருந்து நம்மை ஊக்கப்படுத்துகிறது; அனுபவம், சிந்தனை மற்றும் மொழி ஆகியவற்றுக்கு இடையே மனித மனம் அடையும் குறிப்பிடத்தக்க ஒருங்கிணைப்பு, தற்போதைய மாதிரிகள் குறிப்பிடுவதை விட மிகவும் சிக்கலான ஒருங்கிணைப்பின் விளைவாக இருந்தால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. பக். 119-22ல் இதைப் பற்றி நாம் மேலும் கூறுவோம். இதற்கிடையில், பகுப்பாய்வு மற்றும் தொகுப்பு உண்மைக்கு இடையிலான வேறுபாட்டைச் சுற்றியுள்ள சிக்கல்கள், ஒரு நியாயமான அனுமானமாக (postulate), அத்தகைய வேறுபாடு உண்மையானது என்று கருதுவதைத் தடுக்காது என்று நாம் நம்புகிறோம்.

பொருண்மையியல் விளக்கத்தின் கூறுகள்

ஒரு குறிப்பிட்ட மொழிக்கான கருத்துருசார் பொருளைக் கையாளும் ஒரு சிறந்த சொற்பொருள் விளக்கத்தின் ஒட்டுமொத்த வடிவத்தைப் பார்க்கும் நிலையில் நாம் இப்போது இருக்கிறோம்.

1. கோட்பாடு, சில மொழிகளுக்கு ஒருபொருள்பன்மொழியம் synonymy, உட்படுத்தம் entailment, கூறியதுகூறல் tautology, முரண்பாடு contradiction போன்றவற்றின் அடிப்படைக் கூற்றுகளை (basic statements) கணிக்கின்றது. ஒரு மொழியைப் பற்றி உருவாக்கக்கூடிய இத்தகைய அறிக்கைகளின் எண்ணிக்கை மிகப் பெரியது - கொள்கையளவில், எல்லையற்றது - ஆனால் கோட்பாடு அவற்றை வரையறுக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையிலான விதிகள் மற்றும் கட்டமைப்புகள் மூலம் கணிக்க வேண்டும் (இவை குறைவான மற்றும் எளிமையானவை, சிறந்தது),

2. மொழி எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதற்கான ஒட்டுமொத்த கோட்பாட்டிற்குள் உள்ள தொடரியல் அர்த்தத்தையும் கோட்பாடு தொடர்புபடுத்துகிறது. தொடரியலில் இருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்ட அர்த்தத்தின் கோட்பாடு நினைத்துப் பார்க்க முடியாதது, ஏனென்றால் அடிப்படை கூற்றுகளில் அர்த்தங்கள் குறிப்பிடப்படும் வாக்கியங்களை

அடையாளம் காணாமல், இயற்கை மொழிகளில் அடிப்படை அறிக்கைகளை நாம் அடையாளம் காண முடியாது. நடைமுறையில், நாம் (அ) சொல்-அர்த்தங்களின் கணக்கையும், (ஆ) வாக்கிய அர்த்தங்களின் கணக்கையும், (இ) சொல்-அர்த்தங்களும் வாக்கிய அர்த்தங்களும் தொடர்புடைய விதத்தின் கணக்கையும் கொடுக்க வேண்டும் என்பதாகும்.

3. கோட்பாடானது நடைமுறைக்கு அர்த்தத்துடன் தொடர்புடையதாக இருக்க வேண்டும் - வாக்கியங்கள் உண்மையில் பேசுபவர்-கேட்பவர் (speaker-hearer) தொடர்புகளில் பயன்படுத்தப்படும் மற்றும் விளக்கப்படும் விதம். இதுவும் ஒரு அவசியமாகும், ஏனென்றால் (பக். 69-70-இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி) 'சுருக்கத்தில்' என்று பொருள்படும், பொருண்மையியல் திறனுக்கு சொந்தமானது, மொழிப் பயன்பாட்டின் சூழ்நிலைகளிலிருந்து முற்றிலும் பிரிக்க முடியாது.

4, கோட்பாடு என்பது பொருண்மையியல் விளக்கங்களின் தன்மையை வரையறுக்கும் பொதுவான கோட்பாட்டின் ஒரு பகுதியாக இருக்க வேண்டும், எனவே மொழி உலகளாவிய ஒரு விவரக்குறிப்பை உருவாக்குகிறது - எல்லா மொழிகளிலும் வெளிப்படும் பொருளின் பொதுவான பண்புகள்.

நான் இதை 'ஒரு சிறந்த சொற்பொருள் விளக்கம்' என்று ஆலோசனையுடன் அழைக்கிறேன், ஏனெனில் இது யதார்த்தமான சிந்தனைக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு மகத்தான ஆராய்ச்சி திட்டத்தை வகுக்கிறது. இன்னும், மேலே உள்ள நான்கு கூறுகளும் சேர்க்கப்படாவிட்டால், விளக்கம் முழுமையடையாது - அதாவது, உண்மையில், இது எவ்வளவு எளிமையானது, எவ்வளவு நல்ல கோட்பாடு என்பதை நாம் இறுதியில் தீர்மானிக்க முடியாது. முக்கிய சிரமங்கள் இவை இரண்டு:

(A) மொழிகளின் அனைத்து விளக்கங்களும் - பொருண்மையியல் மற்றும் மொழியியல் இரண்டிலும் - துண்டு துண்டானவை. முழுமை என்ற இலக்கிலிருந்து நாம் வெகு தொலைவில் இருக்கிறோம்.

(B) பொருண்மையியல் களத்தின் வரையறை - என்ன பொருண்மையியல் விளக்க முயல்கிறது என்பது நிச்சயமற்றது. மேலே பட்டியலிடப்பட்டுள்ள நான்கு கூறுகளில் ஒவ்வொன்றும் எல்லை நிர்ணயம் செய்வதில் சிக்கலை உள்ளடக்கியது என்பதை நாம் கருத்தில் கொண்டால் இது தெளிவாகிறது: (1) உண்மையான உலக அறிவிலிருந்து ஒரு மொழியின் பொருண்மையியலை எவ்வாறு வரையறுப்பது; (2) தொடரியல்; (3) சூழ்நிலை அறிவு; மற்றும் (4) பொதுவாக மனித மொழியின் பொருண்மையியல்.

பொருண்மையியலில் தற்போதைய சிந்தனையின் பெரும்பகுதி அடிப்படைச் சிக்கல்களைப் பற்றிய சர்ச்சையுடன் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது - குறிப்பாக மேலே (B)-இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காரணிகளைப் பற்றிய 'பிராந்திய மோதல்கள்' - கோட்பாட்டின் விரிவான வேலை அல்ல. மேலும், கோட்பாடுகள் சில விரிவாக உருவாக்கப்பட்டாலும், போட்டியிடும் கோட்பாடுகளுக்கு இடையே தேர்வு செய்வதற்கான தெளிவான அளவுகோல்கள் இன்னும் இல்லை.

முடிவுரை

பொருண்மையியலில் குறிக்கோளுக்கும் சாதனைக்கும் இடையில் இவ்வளவு பெரிய இடைவெளி இருப்பதால், இந்த இயலின் தலைப்பில் எழுப்பப்பட்ட கேள்விக்கு 'இல்லை' என்ற அவநம்பிக்கையான பதிலுக்கு ஏராளமான நியாயங்கள் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால், கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் இந்தப் பாடத்தில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றம் - இலக்குகளைத் தெளிவுபடுத்துதல் மற்றும் கோட்பாடுகள் மற்றும் விளக்கங்களை உருவாக்குதல் ஆகிய இரண்டிலும் ~ அர்த்தவியலில் அறிவியல் முறையின் பயன்பாட்டை நிரூபிக்கிறது என்பதை நாம் இன்னும் உறுதியாகக் கருதுகிறோம். குயின் (1960, ப. 3) நியூராத்தின் அறிவியலை ஒரு படகுடன் ஒப்பிட்டதை மேற்கோள் காட்டினார், 'நாம் அதை மீண்டும் உருவாக்க வேண்டுமானால், அதில் மிதந்து கொண்டே பலகை மூலம் பலகையை மீண்டும் உருவாக்க வேண்டும்'. முக்கியமான இடங்களில் சில பலகைகள் காணாமல் போயிருந்தாலும், சொற்பொருள் கசிவு கப்பல் இன்னும் முன்னேறி வருகிறது. இந்த புத்தகத்தின் எஞ்சிய பகுதியில் நாம் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ள முக்கிய பகுதிகளில் கவனம் செலுத்துவோம்.

விஞ்ஞான முறை என்பது பரந்த அளவிலான நடைமுறைகள் மற்றும் கொள்கைகளுக்கான ஒரு சொல் ஆகும், இது உண்மையைக் கண்டறிவதற்காக நாம் நம்மால் முடிந்தவரை பயன்படுத்துகிறோம்; மேலும் பொருண்மையியல் போன்ற தத்துவ ரீதியில் சிக்கல் நிறைந்த பாடத்தைப் படிப்பதில், அதன் வித்தியாசமான பிரச்சனைகளுக்கு நம்மால் இயன்ற புத்திசாலித்தனத்துடன் அவற்றை மாற்றியமைக்க வேண்டும். இந்த தழுவலின் ஒரு அறிகுறி — இது மொழியியலில் பொதுவான போக்கை பிரதிபலிக்கிறது மற்றும் உண்மையில் மனித அறிவியலில் ஒட்டுமொத்தமாக ~ கோட்பாடுகளைப் பற்றி பேசுவதற்குப் பதிலாக மாதிரிகளைப் பற்றி பேசுவதற்கான விருப்பம். இந்த சொல் மாற்றத்தின் முக்கியத்துவம் அரிதாகவே விவாதிக்கப்படுகிறது, ஆனால் பின்வருமாறு விளக்கலாம். கோட்பாடுகள் எதார்த்தம் எப்படி இருக்கும் என்று கூறினாலும்,

மாதிரிகள் சில ஊக அனுமானங்களின் அடிப்படையில் யதார்த்தம் எப்படி இருக்க முடியும் மற்றும் எப்படி இருக்க முடியும் என்று கூறுவதாக கூறுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, மனதை ஒரு கணினியாகவோ அல்லது சமூகத்தை ஒரு சந்தையாகவோ உருவாக்கலாம், இது உண்மையல்ல, அல்லது ஓரளவு மட்டுமே உண்மை என்பதை அறிந்து, ஆனால் சிலவற்றைப் பற்றிய விரிவான ஆனால் சிறந்த புரிதலை வழங்க இந்த வழியில் முயல்கிறோம். ஒரு விரிவான கோட்பாட்டிற்குள் இணைக்கக் காத்திருக்க வேண்டிய களம்

. இந்த வழியில், ஏறக்குறைய நம்பிக்கையின் செயல்பாட்டின் மூலம், சொற்பொருளுக்கான ஒரு களத்தை வரையறுத்து, அதைப் படிக்கிறோம், நமது மாதிரிகள் மனித மொழியின் பொதுவான கோட்பாட்டிலும், இன்னும் பரந்த அளவில், மனித சிந்தனையிலும் இணைக்கப்படும் வரை முழுமையாக விளக்க முடியாது என்பதை அறிவோம். மற்றும் தகவல்தொடர்பு, ஆனால், அறிவுசார் நம்பிக்கையின் செயல்கள் - பாப்பர் (Popper) 'தேரீயமான யூகங்கள்' (bold conjectures) என்று அழைப்பது - அறிவியலின் ஸ்பிரிங்போர்டுகள்.

மீதமுள்ள இயல்களில் நமது நோக்கம் கருத்துரு அர்த்தத்தின் மாதிரியை ஆராய்வதும், அதன் மூலம் வாசகரை பொருண்மையியலின் மையப்பகுதிக்கு அழைத்துச் செல்வதும் ஆகும் - சமீபத்திய ஆராய்ச்சி மற்றும் விவாதத்தின் மையமாக இருந்த தலைப்புகளின் விசாரணை, அதாவது வார்த்தை-பொருள் (இயல்கள் 6-7) மற்றும் வாக்கியத்தின் பொருள் (இயல்கள் 8-9), அகராதியின் தன்மை (இயல் 11), பொருண்மையியல் உலகளாவியங்கள் (semantic universals) (இயல் 12), மற்றும் பொருண்மையியல் மற்றும் தொடரியல் (அத்தியாயம் 10 மற்றும் 17) மற்றும் பொருண்மையியல் மற்றும் பயன்வழியியல் (pragmatics) இடையிலான உறவுகள் (இயல்கள் 14-16). ஒட்டுமொத்தமாக, வெவ்வேறு மாதிரிகளை ஒப்பிடுவதை விட, ஒரு மாதிரியை உருவாக்கும் முறையைப் பின்பற்றுவோம் (நமது மாதிரி மற்றவற்றுடன் எவ்வளவு தூரம் முரண்படுகிறது அல்லது அதற்கு இணையாக உள்ளது என்பதை குறிப்புகளில் தெளிவுபடுத்துகிறோம்). இதேபோல், வெவ்வேறு மொழிகளை ஒப்பிடுவதை விட ஒரு மொழியில் - ஆங்கிலம் - மீது கவனம் செலுத்துவோம். இந்த வழியில் புலத்தை மட்டுப்படுத்துவதன் மூலம், சிகிச்சையின் ஆழத்திற்கும் அகலத்திற்கும் இடையில் நாம் சமநிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்

என்றாலும், பொருண்மையியல் என்ன என்பதைப் பற்றிய ஒரு ஒத்திசைவான படத்தை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளோம்.

6 பொருண்மையின் கூறுகளும் முரண்பாடுகளும்

இங்குச் சொற் பொருண்மைகளின் முறையான விளக்கத்தைத் தருவதற்கு முக்கியத்துவம் தரப்படும். அடுத்தப் பகுதியில் சொற்களின் பொருண்மைகள் எல்லாம் எவ்வாறு இணைந்து வாக்கியப் பொருண்மையைத் தருகின்றது என்பது விளக்கப்படும்.

பொருண்மைகளின் கூறுகள்

சொற்களின் பொருண்மைகளை ஆய்வது பெரும்பாலும் ஒரு சொல்லின் அர்த்தத்தைக் குறைந்த பொருண்மைக் கூறுகளாக ஆவ்வதாகத்தான் பார்க்கப்படுகின்றது. மனிதன், மனுஷி, சிறுவன், சிறுமி போன்ற தொடர்புள்ள சொற்கள் எளிய எடுத்துக்காட்டைத் தருகின்றன. இச்சொற்கள் 'மனித இனம்' என்ற பொருண்மைக் களத்தைச் சாரும். இவற்றிற்கு இடையிலான உறவு பின்வருது போன்ற இருபரிமாணக் களப்படத்தால் சரியாக உருப்படுத்தம் செய்யப்படும்.

‘ஆண்’

‘பெண்’

Adult முதுமை'	'man' 'மனிதன்'	'woma ' மனுஷி
'young' 'இளமை'	'boy' சிறுவன்'	'girl' 'சிறுமி'

மனிதன்

மேற்கண்ட அட்டவணை 'பால்'/'sex' மற்றும் 'வயதுக்குவந்தமை'/'adulthood' என்ற பொருண்மையின் இரு பரிமாணங்களைக் காட்டும். முன்றாவது பரிமாணம் இக்களத்தை முழுவதுமாகத் தனிநிலைப்படுத்துவதால் முற்கோள் செய்யப்படும்; அதாவது 'மனிதவினம்' 'human' மற்றும் 'மனிதனல்லா இனம்'/'non-human' என்பனவற்றிற்கு இடையே செய்யப்படும்.

பலவகைகளில் மிகவும் திருப்தியான மற்றொரு வழி பொருண்மையின் பரிமாணங்கள் 'மனிதவினம்'/HUMAN மற்றும் 'வயதுக்குவந்தமை'/ADULT என்ற குறியீடுகளால் வெளிப்படுத்தம் செய்யும்படிக்கு இந்த அர்த்தங்களை வாய்ப்பாடாக எழுதுவதாகும்.

$$\left\{ \begin{array}{l} +\text{HUMN 'human'} \\ -\text{HUMAN 'animal, brute'} \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{l} +\text{ ADULT 'adilt'} \\ -\text{ ADULT 'young'} \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{l} +\text{ MALE 'male'} \\ -\text{ MALE 'female'} \end{array} \right\}$$

$$\left\{ \begin{array}{l} +\text{ மனிதவினம் 'மனிதவினம்'} \\ -\text{ மனிதவினம் 'விலங்கு'} \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{l} +\text{முதுமை 'வயதுக்குவந்தமை'} \\ -\text{முதுமை 'இளமை'} \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{l} +\text{ஆண்} \\ -\text{ஆண்} \end{array} \right\}$$

'பெண்'

தனிச் சொற்களின் பொருள்களை இந்தப் பண்புக்கூறுகளின் இணைப்பால் வெளிப்படுத்தலாம்.

man: + HUMAN + ADULT + MALE

woman: +HUMAN + ADULT - MALE

boy : + HUMAN - ADULT + MALE

girl: + HUMN - ADULT - MALE

மனிதன்: +மனிதவினம் +முதமை +ஆண்

மனுஷி: +மனிதவினம் +முதுமை -ஆண்

சிறுவன்: +மனிதவினம் -முதுமை +ஆண்

சிறுமி: +மனிதவினம் -முதுமை -ஆண்

இந்த வாய்ப்பாடுகள் (formulae) சொற்களின் பொருண்மைக் கூறுசார் வரையறை விளக்கங்கள் (COMPONENTIAL DEFINITIONS) எனப்படும். இவற்றை முறைப்படுத்தப்பட்ட அகராதி வரையறை விளக்கங்கள் என்று கருதவியலும். பொருளின் பரிமாணங்கள் பொருண்மை எதிர்நிலைகள் (semantic OPPOSITIONS) என்று கூறப்படும்.

எதிர்நிலையின் பண்புக்கூறுகள் the (features of an opposition) ஒன்றுக்கொன்று வரையறை செய்வன. '+' என்பதால் புலக்குறிப்பு செய்யப்பட்டுள்ள நேர்மறைக்கு அடையாளப் படுத்தப்பட்டனவாகவும் '-' என்பதால் அடையாளப் படுத்தப்பட்டுள்ளவை எதிர்மறையாகவோ அடையாளப் படுத்தப்படுவனவாகவோ எடுத்துக்கொள்ளப்படும். தர்க்கக் கூற்றில், 'ஆண்' என்பதற்கு -பெண் என்றும் 'பெண்' என்பதற்கு +பெண் என்றும் அல்லது மரபுக் குறியீடுகளான '♂' அல்லது '♀' என்பதைப் பயன்படுத்தவியலும்.

இம்மாதிரியான வாய்பாட்டைப் பயன்படுத்தி ஒரே பொருண்மைக்கூறு வரையறைவிளக்கங்களைத் தந்து இரு சொற்களின் ஒருபொருள் பன்மொழியத்தைக் (synonymy) காட்டவியலும். எடுத்துக்காட்டாக வயதுக்குவந்தவர், வளர்ந்தவர் என்பனவற்றிற்கு, அவை நடையியல் அடிப்படையில் வேறுபட்டாலும், +மனிதவினம் +முதுமை என்ற ஒரே வரையறை விளக்கத்தைத் தரவியலும். ஒருபொருள்பன்மொழியத்திற்கு எதிரிடையானது பல்பொருண்மையாகும் (polysemy). இதன்படி ஒரு சொல்லுக்கு ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட வரையறை விளக்கங்கள் இருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக மனிதன் என்பது +மனிதவினம்+HUMAN + முதுமை+ADULT + ஆண்+MALE என்ற விளக்கத்துடன் +மனிதவினம் என்ற பரந்த வரையறை விளக்கத்தையும் கொண்டிருக்கும். மற்றொரு எடுத்துக்காட்டு குழந்தை என்பது +மனிதவினம் -வயதுக்குவந்தமை என்பதுடன் 'பெற்றோர்' என்பதற்கு எதிரிடையான வரையறை விளக்கத்தையும் கொண்டிருக்கும். 'வயதுக்குவந்தவர்', 'குழந்தை' மற்றும் 'மனிதன்' என்பனவற்றிற்கான வரையறை விளக்கங்கள் ஒரு பொருண்மைக் களத்திற்கு எல்லா பொருண்மை எதிர்நிலைகளும் பயன்படுத்தத் தேவையில்லை. எடுத்துக்காட்டாக குழந்தை, வயதுக்குவந்தவர் என்பன 'பால்' என்பதற்கு வேண்டி சிறப்பீடு செய்யப்படவில்லை. மனிதன் (மனிதவினம்) என்பது 'பால்' என்பதற்கும் 'வயதுக்குவந்தமை' என்பதற்கும்

சிறப்பீடு செய்யப்படவில்லை. நாம் விரும்பினால் இந்த எதிர்நிலைகளின் எதிர்நீக்கத்தை (neutralization) '0' என்ற குறியீட்டால் உருப்படுத்தம் செய்யலாம்.

man: +HUMAN (OMALE) (OADULT)

adult.: +HUMAN +ADULT (OMALE)

child: +HUMAN —ADULT (OMALE)

female: (QHUMAN) (OADULT) MALE

மனிதன்: +மனிதவினம் (0ஆண்) (0முதுமை)

வயதுக்குவந்தவர்: +மனிதவினம் +வயதுக்குவந்த(0ஆண்)

குழந்தை: +மனிதவினம் -வயதுக்குவந்த (0ஆண்)

பொதுவாக 'எதிர்நீக்கம்' என்ற பரிமாணத்தை விட்டுவிடலாம். சாத்தியமான பொருண்மை எதிர்நிலைகள் மிகக் கூடுதலானவை என்பதால் அவற்றைப் பயன்படுத்துவது தவறுக்கு வழிவகுக்கும். மேலும் அவற்றைப் பட்டியலிடும் எந்த முயற்சியும் முழுமையுறாது போகும். பொருண்மைக் கூறு ஆய்வு COMPONENTIAL ANALYSIS இங்கு பயன்படுத்தப்படும் ஆய்வுமுறையைக் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இது ஒரு சொல்லின் பொருளை அதன் முரண்படும் தனிமங்களாகப் பகுப்பாய்வு செய்வதாகும். வேறுபடுத்தும் நுட்பமாக பொருண்மைக்கூறாய்வு உறவுமுறைச் சொற்களை ஆய்வதற்காக முதலில் மானிடவியல்சார் மொழியியலில் (anthropological linguistics) பயன்படுத்தப்பட்டது. இது ஒரு எண்ணைக் காரணிகளாகப் பகுக்கும் கணிதச் செயல்பாட்டுடன் சிறிது ஒப்புமை உடையது. கணித விகிதங்களின் ஒப்புமையின் அடிப்படையில் பொருளின் பொருண்மைக்கூறுகளைப் பெறும் முறைசாராத வழிமுறை அமைந்துள்ளது. கீழ்வரும் அட்டவணை ஒரு குழும எண்களிலிருந்து ஒரு பொதுவான காரணி தோர்ந்தெடுக்கப்படுவதைக் காட்டுகின்றது.

4	என்பது	10
6	என்பது	15
8	என்பது	20
(2x)		(5x)

இதுபோன்று நாம் 'பால்' மற்றும் 'வயதுக்குவந்தமை' என்பனவற்றின் பண்புக்கூறுகளைப் பிரித்தெடுக்கலாம்.

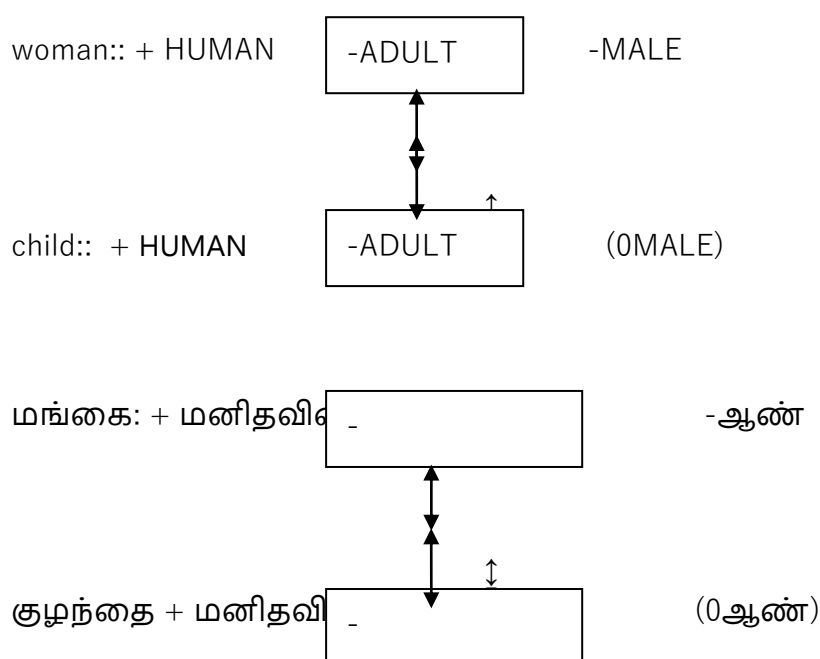
as	'man'	Is to	'boy'
as	'boy'	Is to	'girl'
as	'gander'	Is to	'goose'
as	'ram'	Is to	'ewe'
	(male x)		(female x)

	'man'	Is to	'boy'
as	'woman'	Is to	'girl'
as	'horse'	Is to	'foall'
as	'cat'	Is to	'kitten'
	(adult y)		(young y)

பொருண்மை உறவுகள்/ Meaning Relations

நமது மொழியில் பொருண்மை தொடர்பிற்காகப் semantic relatedness பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படும் சொற்கள் ஒருபொருள் பன்மொழியமும் (ஒரே பொருள்கொண்ட சொற்கள்) எதிர்மொழியமும் (எதிர்மறைப் பொருள்கொண்ட சொற்கள்) ஆகும். எளிய எடுத்துக்காட்டுகள் கூட இந்தக் கலைச்சொற்களுக்கு இடையே உள்ள பொருள்களின் முரணை வெளிப்படுத்துவதற்குப் போதுமானதல்ல. மங்கை என்பதன் எதிர்மொழியம் என்ன? என்ற கேள்விக்கு ஒரு விடை இல்லை: சிறுமி, மனிதன் என்பனவும் பொருத்தமான எதிர்மொழிகள் தாம். 'எதிர்மொழியம்' என்ற சொல் சொற்கள் ஒரு பரிமாணத்தில் தான் முரண்படுகின்றன என எண்ணத் தூண்டுகின்றது. உண்மையில் அவை ஒரே நேரத்தில் பல பரிமாணங்களில் முரண்படும். எனவே எதிர்மொழியம் என்பதைவிட 'பொருண்மை முரண்படுதன்மை' (semantic contrastiveness) என்பதன் கூடுதல் பொதுமைவாய்ந்த கருத்துச்சாயல் இணக்கமின்மை (incompatibility) ஆகும். இரண்டு பொருண்மைக்கூறு வாய்பாடுகள் அல்லது அவை வெளிப்படுத்தும் பொருள்களில் ஒன்று மற்றதன் பொருண்மைக்கூறுகளில் ஒன்றுடன்

முரண்படும் ஒரு பொருண்மைக்கூறாகக் கொண்டிருந்தால் அவை இணக்கமின்மையானவையாகும் என்று கூறலாம். இவ்வாறு மங்கை என்பதன் பொருள் குழந்தை என்பதன் பொருளுடன் இணக்கமின்மை உடையது. ஏனென்றால் +வயதுக்குவந்த என்பது -வயதுக்குவந்த என்பதுடன் முரண்படும்.

‘மங்கை’ என்பதுடன் இணக்கமின்றி இருக்கும் பிற பொருள்கள் ‘மனிதன்’, ‘சிறுவன்’, ‘சிறுமி’, ‘பசு’ என்பனவும் தொலைவாக முரண்படும் ‘மரம்’ ‘திருகுபுளி’ என்பனவும் ஆகும்.

பொருளின் மற்றொரு உறவு ‘பொருண்மை உள்ளடங்கல்’ அல்லது ‘உள்ளடங்குமொழியம்’ ஆகும். ஒரு பொருளின் பொருண்மைக்கூறுசார் வாய்ப்பாடு மற்றொரு பொருளின் எல்லாப் பண்புக்கூறுகளையும் உள்டக்கியிருந்தால் அப்பொருள்களுக்கிடையில் உள்ளடக்குமொழிய உறவு இருக்கிறது எனக்கூறலாம். இதன்படி ‘மங்கை’ என்பது ‘வயதுக்குவந்தவர்’ என்பதுடன் உள்ளடங்கு உறவு கொண்டுள்ளது. ஏனென்றால் ‘வயதுக்கு

வந்தோர்' என்பதன் வரையறை விளக்கத்தை செய்யும் இரு பண்புக்கூறுகள் (+மனிதவினம் +வயதுக்குவந்த) 'மங்கை' என்பதன் வரையறை விளக்கத்திலும் இருக்கிறது: +மனிதவினம் + வயதுக்குவந்தவர் -ஆண். 'மங்கை' என்பது 'பெண்' என்பதுடனும் 'மனிதவினம்' என்பதுடனும் உள்ளடங்குமொழிய உறவுகொண்டுள்ளது. பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகள் இதை வெளிப்படுத்தும்.

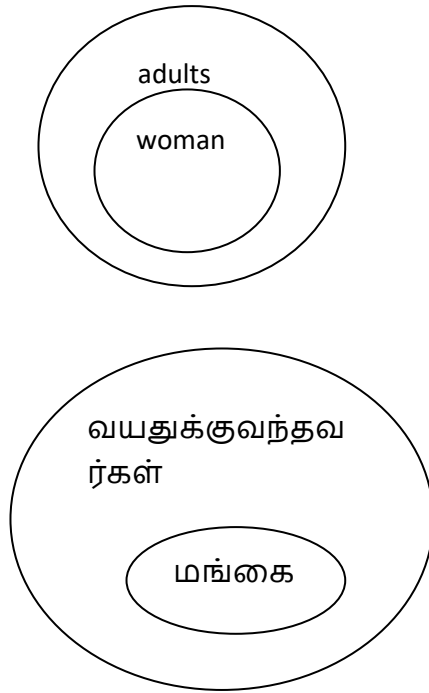
+HUMAN + ADULT -MALE -	woman	grown-up
+HUMAN +ADULT -MALE	Woman	female
+HUMAN + ADULT - MALE	woman	human being
+மனிதவினம்வயதுக்குவந்த -ஆண்	மங்கை	வயதுக்குவந்தவர்
+மனிதவினம் +வயதுக்குவந்த ஆண்	மங்கை	பெண்
+மனிதவினம் +வயதுக்குவந்த ஆண்	மங்கை	மனிதவினம்

பொருண்மையின் ஒற்றுமை உள்ளடங்கு மொழியத்தின் சிறப்பு நேர்வாகக் கையாளப்படுகின்றது. எனவே 'மங்கை' என்பது பிற எந்த கூறுசார் பொருண்மையைப் போல் அதனுடன்தானே உள்ளடங்குமொழிய உறவுகொண்டுள்ளது.

+மனிதவினம் +வயதுக்குவந்த -	மங்கை	மங்கை

உள்ளடங்குமொழியத்தை வருணனை விளக்கம் செய்யும் ஒரு வழி 'பொதுவினம்' ('genus') மற்றும் 'வேறுபடுவினம்' (differentia) என்பதால் விளக்குவதாகும். கூடுதல் சிறப்பான சொல் உள்ளடங்குமொழி என்றும் கூடுதல் பொதுவான சொல் உள்ளடக்கு மொழி (superordinate term) என்றும் கூறப்படும்.

பொருள்களைத் தொடர்புபடுத்த 'உள்ளங்குதல்' (inclusion) என்பதைப் பயன்படுத்துவது குழப்பம் விளைவிப்பதாகும். ஏனென்றால் ஒரு வழியில் 'மங்கை' என்பது 'வயதுக்குவந்தவர்' என்பதை உள்ளடக்கும். மற்றொரு வழியில் எதிரிடையானதாகும்: பொதுவான சொல் கூடுதல் சிறப்பான சொல்லை உள்ளடக்கும் என்ற அர்த்தத்தில் 'வயதுக்குவந்தவர்' என்பது 'மங்கை' என்பதை உள்ளடக்கும்.

'உள்ளடங்குதல்' என்பதன் பிந்தைய அர்த்தத்தில் நாம் குறிப்புரை செய்யும் சொல்லைக் (அது குறிப்பிடும் தனிநபர்கள் அல்லது பொருள்களின் தொகுப்பு) (reference term) குறிப்பிடுகின்றோம்; பொருளை அல்ல. ஏனென்றால் 'பொருள் உள்ளடங்குதல்' என்பதற்கும் 'குறிப்புரைசார் உள்ளடங்குதல்' என்பதற்கும் மறுதலை இருக்கின்றது. இதைத் தவிர்க்க ஜான்லையான்சைப் பின்பற்றி உள்ளடங்குமொழியம் என்ற சொல் பயன்படுத்துபடுகின்றது.

பின்வரும் பொருண்மைக்கூறு உறவுகள் கருத்தில் கொள்ளப்படவேண்டும்:

1. ஒருபொருள்பன்மொழியமும் Synonymy பல்பொருண்மையும் polysemy வடிவத்திற்கும் பொருண்மைக்கும் இடையிலுள்ள உறவாகும்.

(அ) ஒருபொருள்பன்மொழியம்: Synonymy ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட வடிவங்கள் ஒரே பொருளைக் கொண்டிருப்பது.

(ஆ) பல்பொருண்மை Polysemy: ஒரே வடிவம் ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட பொருளைக் கொண்டிருப்பது.

2. உள்ளடங்கு மொழியமும் Hyponymy இணக்கமின்மையும் incompatibility இரு பொருள்களுக்கு இடையிலுள்ள உறவாகும்:

(அ) உள்ளடங்கு மொழியம் Hyponymy என்பது ஒரு பொருள் மற்றொரு பொருளில் உள்ளடங்குவது.

(ஆ) இணக்கமின்மை Incompatibility ஒரு பொருளை மற்றொருபொருளிலிருந்து விலக்கிவைப்பது.

இயல் 5இல் உட்படுத்தம் (entailment) மற்றும் இணக்கமின்மை (incompatibility) போன்றவற்றிற்குப் பயன்படுத்தப்படும் காரணங்களுக்காக, வடிவங்களுக்கிடையில் அல்லாமல், அர்த்தங்களுக்கு senses இடையேயான உறவுகளாக உள்ளடங்குமொழியையும் hyponymy மற்றும் இணக்கமின்மையையும் inconsistency கருதுவது தெளிவாக அவசியமாகிறது: பொருண்மை மயக்கம் ambiguity அல்லது பல அர்த்தங்கள் multiple meaning இருந்தால், பொதுவாக ஒரு வடிவத்தின் ஒரு பொருள் மட்டுமே இருக்கும். ஒரு பொருண்மையியல்சார் உறவில் நுழையும். child/குழந்தை என்ற வார்த்தை woman/பெண் என்ற சொல்லுடன் இணக்கமின்றி வரும் என்று சொல்வது தவறாகும், ஏனெனில் இது குழந்தையின் இரண்டு முக்கிய அர்த்தங்களில் ஒன்றிற்கு மட்டுமே (+மனிதHUMAN + வயதுக்குவந்த/ABULT ஆல் குறிப்பிடப்படுகிறது) இந்தக் கூற்று உண்மை. child/குழந்தை என்ற உறவின் அர்த்தத்தில், ஐம்பது வயதுடைய ஒரு பெண்ணை எழுபதுகள் அல்லது எண்பதுகளில் உள்ள ஒருவரின் குழந்தை என்று சொல்வது மிகவும் நியாயமானது.

இங்கு வடிவத்திற்கும் பொருளுக்கும் இடையிலுள்ள குழப்பத்தைத் தவிர்க்க வேண்டி பல்பொருண்மையையும் ஒருபொருள்பன்மொழித்தையும் பற்றி விளக்கும் போது சொற்கள் சாய்வு எழுத்துக்களாலும் உள்ளடங்குமொழியத்தையும் இணக்கமின்மையையும் பற்றி விளக்கும்

போது மேற்கோள் குறிகளும் பயன்படுத்தப்பட்டன. இது சாய்வு எழுத்துக்கள் வடிவங்களை உருப்படுத்தும் செய்யும் மற்றும் மேற்கோள் குறிகளால் உள்ளடக்கப்பட்டவை இவ்வடிவளுடன் பொருந்தும் பொருள்களை உருப்படுத்தும் செய்யும் என்ற மரபின் அடிப்படையிலாகும். எடுத்துக்காட்டாகக் 'Child' குழந்தை என்ற சொல் குழந்தை எனச் சாய்வு எழுத்துக்களாலும் குழந்தை என்பதன் பொருள் 'குழந்தை' என ஒற்றை மேற்கோள் குறியீட்டிற்குள்ளும் தரப்படும்.

பொருண்மைக் கருத்துச் சாயல் 'குறியன்' (signese)

லீச் முறையான மொழியைப் பொருள்மயக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் இயற்கை மொழியிலிருந்து வேறுபடுத்த குறியன் (signese) என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி விளக்குகின்றார். குறியன் என்பது கணித மற்றும் தர்க்க மொழிகளைப் போன்று முறையான மொழியாகும் (formal language). இதற்கு இரண்டு முக்கியச் சிறப்புப்பண்புகள் உள்ளன. முதலாவதாக குறியனிலுள்ள எந்த ஒரு வெளிப்பாடும் பொருள் மயக்கமற்றதாகும். இரண்டாவது குறியன் என்பதை மற்றொரு எழுதுக் குறியீட்டால் பொருள்மயக்கத்திற்கு உள்ளாக்காமல் இடம்பெயர்க்கவிலும் என்ற அர்த்தத்தில் இது எழுத்துரு அடிப்படையில் இடுகுறியாகும் (arbitrary).

பொருண்மைகளை உருப்படுத்தும் செய்ய ஒரு முறையான மொழியின் formal language முக்கியத்துவம் பின்வரும் படத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது.

இயற்கை மொழி முறையான மொழி
எழுதப்பட்ட உணர்தல் எழுதப்பட்ட உணர்தல்

எழுதப்பட்ட உணர்தல்
தொடரியல்
பொருண்மையியல்
பொருண்மையியல்

இயற்கை மொழி பல்மட்ட குறிய அமைப்பொழுங்காகும் (multi-level coding system). இது ஒரு எழுத்துச் செய்தியைக் குறியத்திறவு செய்யும் ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் (பொருண்மை) மயக்கத்தை அனுமதிக்கின்றது. இவ்வாறு ஒரே எழுத்து மெய்ப்படுத்தம் வேறுபட்ட பல பொருள்களை உருப்படுத்தம் செய்யும். ஆனால் முறையான மொழி ஒரு எழுத்து வாய்பாட்டிற்கு ஒரு பொருளைத் தான் அனுமதிக்கின்றது. இது A என்ற அம்புக்குறியால் காட்டப்பட்டுள்ளது. தமிழ் பொருள்களை உருப்படுத்தம் செய்வதற்கு வேண்டி திட்டவரைவு செய்யப்பட்ட குறியன் போன்ற முறையான மொழி தமிழின் அதே பொருண்மைச் சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டிருக்க விரும்பப்படுகின்றது. இது B என்ற அம்புக்குறியால் காட்டப்பட்டுள்ளது. எனவே இந்த ஒற்றுமை பெறப்பட்டால் குறியன் தமிழில் ஒரு மயக்கமற்ற பொருண்மை உருப்படுத்தத்தைத் (semantic representation) தரும். இது C என்ற அம்புக்குறியால் காட்டப்பட்டுள்ளது. முறையான மொழியில்லாமல் பொருள்களைப் பற்றி மயக்கமில்லாமல் நாம் எழுதவியலாது என்பதோடு பொருள்பற்றி தெளிவான வருணனைக் கோட்பாட்டை உருவாக்கவியலாது. முறையான மொழிகள் பொருண்மை விளக்கங்களைத் தெளிவாகவும் வெளிப்படையாகவும் செய்வதற்கு முக்கியமான பங்களிப்பு செய்கின்றது. லீச் (Leech, 1981: 96-97) குறியனுக்குப் பின்வரும் மரபுகளை சிறப்பீடு செய்கின்றார்.

(அ) பொருண்மைக்கூறுகள் வைக்கப்படுகின்ற வரிசை முறை பொருள்களை வேறுபடுத்தச் சிறப்பானது அல்ல. எனவே + மனிதவினம் +வயதுக்குவந்த +ஆண் என்பதும் +ஆண் +மனிதவினம் +வயதுக்குவந்த என்பதும் குறிமான வேறுபாடுகள் ஆகும்.

(ஆ) ஒரு வாய்பாட்டில் ஒரே பண்புக்கூறின் இரு நேர்வுகள் இருந்தால் நேர்வுகளின் ஒன்று மிகைமையாகும். எனவே +மனிதவினம் +வயதுக்குவந்த +ஆண் +வயதுக்குவந்த என்பது +மனிதவினம் +முதுமை +ஆண் என்பதன் குறிமான வேறுபாடாகும்.

(இ) ஒரே வாய்பாட்டில் முரண்படும் பண்புக்கூறுகள் வது (எ.கா. + ஆண் மற்றும் -ஆண்) குறிமான அமைப்பொழுங்கின் வரம்புமீறலாகும்.

பொருண்மைக்கூறாய்வை நியாயப்படுத்துதல்

பொருண்மைக் கூறாய்வை நியாயப்படுத்துதல் என்பது பொருள்களின் முரண்பாடுகளும் இணைப்புகளும் தரமான தரவை விளக்குவதற்குத் தேவையானவைகளாகும் மற்றும் போதுமானவைகளாகும் என்று காட்டுவதாகும். இங்கு கருத்திற்கொள்ளப்படுகின்ற பொருண்மையியல் ஆய்வின் தரவுகள் உட்படுத்தல் (entailment) போன்ற ஒரு

குழும அடிப்படைக் கூற்றுகளாகும். பின்வரும் எடுத்துக்காட்டு உள்ளடக்கு மொழியத்திற்கும் உட்படுத்தலுக்கும் இடையிலுள்ள உறவை வெளிப்படுத்தும்.

The secretary is a woman' entails 'The secretary is an adult.'

'செயலாளர் ஒரு மங்கையாவார்' என்பது 'செயலாளர் ஒரு வயதுக்குவந்தவர்' என்பதை உட்படுத்தும்.

'I met two boys' entails 'I met two children.'

'நான் இரு சிறுவர்களைச் சந்தித்தேன்' என்பது நான் இரு குழந்தைகளைச் சந்தித்தேன்' என்பதை உட்படுத்தும்.

பொருண்மைக் கூறாய்வுக்கும் அடிப்படைக் கூற்றுகளுக்கும் உள்ள தொடர்பு உள்ளடக்குமொழியம், இணக்கமின்மை என்ற பொருண்மை உறவுகளால் நிறுவப்படும். இவைகள் பொருண்மைக் கூறுகளால் வரையறை விளக்கம் செய்யப்படுவதுபோல், உட்படுத்தல், ஒருமைப்பாடினமை (inconsistency) என்ற அடிப்படைத் தர்க்க உறவுகளை உட்படுத்துமொழியம், இணக்கமின்மை என்ற பொருண்மை உறவுகளால் வரையறை விளக்கம் செய்லாம். பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகள் இணக்கமின்மைக்கும் ஒருமைப்பாடினமைக்கும் இடையிலுள்ள உறவை வெளிப்படுத்தும்.

'The secretary is a woman' is inconsistent with

'செயலாளர் ஒரு மங்கையாவார்' என்பது 'செயலாளர் ஒரு ஆடவாராவார்' என்பதுடன் ஒருமைப்பாடினமை உறவுகொண்டிருக்கும்.

"Her best pupil is a boy" is inconsistent with "Her best pupil is an adult."

அவளுடைய சிறந்த மாணவர் ஒரு பையன்' என்பது 'அவளுடைய சிறந்த மாணவர் வயது வந்தவர்' என்பதற்கு முரணானது.

(தற்செயலாக, அத்தகைய உறவுகள் அனைத்திலும், செயலர், அவள், ஜான் போன்ற உறுதியான அர்த்தத்தின் வெளிப்பாடுகள் இரண்டு வாக்கியங்களிலும் ஒரே குறிப்பைக் கொண்டிருப்பதாக நாம் கருத வேண்டும்.) (பக்கம் 155 ஐப் பார்க்கவும்.)

சிலவகைக் கூறியது கூறலையும் (tautology) முரணையும் (contradiction) உள்ளடக்குமொழியம், hyponymy இணக்கமின்மை incompatibility என்பனவற்றால் வரையறை விளக்கம் செய்லாம்.

‘That boy is a woman’ is a contradiction.

‘அந்த மனிதர் வயதுக்குவந்தவர்’ என்பது கூறியது கூறலாகும்.

“That man is an adult” is a tautology.

‘That boy is a woman’ is a contradiction.

‘அச்சிறுவன் ஒரு மங்கையாவான்’ என்பது முரணாகும்.

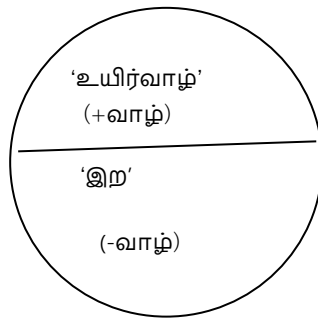
இரண்டு முற்கோள்களின் ஒத்த கருத்து ஒரு சிறப்பு நிகழ்வாக இருப்பதால் (எ.கா. ‘ஜான் ஒரு பெரியவர்’ என்பது ‘ஜான் ஒரு வயது வந்தவர்’ என்பதை உள்ளடக்கியது), கூறு அர்த்தத்தின் அடையாளத்தை உள்ளடக்குவதற்கு ஹைப்போனிமியை (நாம் ஏற்கனவே செய்ததைப் போல) வரையறுப்பது எளிது. . பின்தொடர்தல் மற்றும் ஹைப்போனிமி ஆகியவற்றுக்கு இடையே ஒரு துல்லியமான கடித தொடர்பு உள்ளது, மேலும் ஒவ்வொரு முன்மொழிவும் தன்னைத்தானே உள்ளடக்குகிறது, எனவே ஒவ்வொரு கூறு கருத்தும் தனக்குத்தானே பெயரிடப்பட்டது. ஒரு கூறு பகுப்பாய்வு அதன் அனுபவ விளைவுகளைப் பின்தொடர்வதன் மூலம் எவ்வாறு சரிபார்க்கப்படலாம் என்பது குறித்து இப்போது சில யோசனைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன: அதாவது, அடிப்படை அறிக்கைகளை கணிக்க அதைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், பின்னர் உள்நோக்கம் அல்லது தகவலறிந்த சோதனை மூலம் ஆய்வாளருக்கு கிடைக்கும் தீர்ப்புகளுடன் ஒப்பிடலாம். மதிப்பீட்டில் அவர் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய மற்றொரு காரணி என்னவென்றால், அவரது பகுப்பாய்வு எவ்வளவு சிக்கனமானது: எடுத்துக்காட்டாக, அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட பொதுமைப்படுத்தலைச் செய்யத் தவறிவிட்டாரா, எனவே ஒரே விதியை ஒருமுறை மட்டுமே கூறுவதற்குப் பதிலாக இரண்டு வெவ்வேறு இடங்களில் குறிப்பிடுகிறார்.

அடிப்படை அறிக்கைகளின் அடிப்படையில் அதன் தர்க்கரீதியான விளைவுகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் கூறு பகுப்பாய்வை நியாயப்படுத்துவது, வார்த்தையின் அர்த்தத்தை விட வாக்கிய அர்த்தத்திற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட முன்னுரிமையை வழங்குவதைக் குறிக்கிறது; மற்றும் இந்த முன்னுரிமையானது அத்தியாயம் 5 இல் உள்ள எனது கூற்றிலிருந்து பின்தொடர்கிறது, அவை வாக்கிய அர்த்தங்களின் பண்புகளாகும், ஆனால் வார்த்தை-அர்த்தங்களின் பண்புகள் அல்ல, அவை அர்த்தத்தின் விளக்கங்களைச் சோதிப்பதற்கான உறுதியான அடிப்படையாகும். இணைச்சொல் போன்ற கருத்துக்கு இது பொருந்தும் என்பதால் இதன்

பொருள் என்ன என்பதைக் கருத்தில் கொள்வோம். ஒரு ஆங்கிலம் பேசும் தகவலறிந்தவர், அவற்றைக் கொண்ட சமமான வாக்கியங்களின் ஒத்திசைவைத் தீர்ப்பதற்குக் கேட்கப்படுவதைக் காட்டிலும், பயமுறுத்தப்பட்ட மற்றும் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட சொற்களின் ஒத்த சொற்களாகக் கேட்கும் போது, குறைந்த நம்பிக்கையுடனும் நிலைத்தன்மையுடனும் செயல்படுவார் என்பது அனுமானம்.) ஜான் தனது தந்தைக்கு பயப்படுகிறார், (b) ஜான் தனது தந்தைக்கு பயப்படுகிறார். வார்த்தைகளின் சமத்துவத்தைக் கருத்தில் கொள்ளுமாறு கேட்கப்படும்போது, பயம் (பாதிப்பு மற்றும் சமூக அர்த்தத்தின் காரணிகள்) என்ற உணர்ச்சிப்பூர்வமான மற்றும் பேச்சுவழக்கு மேலோட்டங்களால் அவர் ஒருவேளை கவலைப்படுவார், அதேசமயத்தில் வாக்கியங்களை உண்மை மதிப்புக்கு பொருத்தமான மனநிலையில் தீர்மானிப்பதில் (அதாவது, அவை உண்மையா அல்லது பொய்யானாலும், தொடர்புடைய வேறுபாடுகள் சிக்கலில் உள்ள புள்ளியை மறைக்க அனுமதிக்காது: அதாவது, (அ) பொய்யாக இருக்க முடியுமா, (ஆ) உண்மையாக இருந்தால், அல்லது (அ) உண்மையாக இருக்கும்போது (ஆ) பொய்யாக இருக்க முடியுமா.

வகைபாட்டியல்சார் எதிர்நிலைகள் (taxonomic opposition)

முன்னர் கூறிய பொருண்மை எதிர்நிலைகளின் மூன்று எடுத்துக்காட்டுகளும் ஒரு வகையைச் சாரும்: எதிர்நிலைக்கு இரு சொற்கள் இருக்கின்றன; அவைகளுக்கிடையே உள்ள முரண்பாடு நாடுகளுக்கிடையே உள்ள எல்லையைப்போல் முழுமையானதாகும். இவ்வகையிலான எதிர்நிலை ஈரிணை வகைப்பாட்டியல் (binary taxonomy) எனப்படும். பின்வரும் எடுத்துக்காட்டு இதை விளக்கும்.

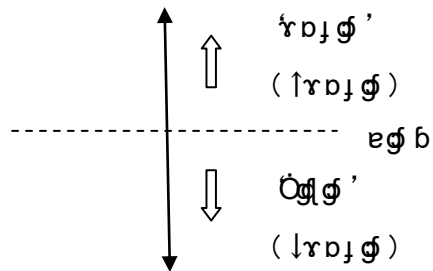

எல்லா எதிர்நிலைகளும் இவ்வகையிலான ஈரிணை முரண்பாடுகளல்ல. பல எதிர்நிலைகள் இரண்டிற்கும் மேற்பட்ட சொற்களை உள்ளடக்கிய முரண்பாடுகளாகும். இவை பல்வகைப்பாட்டியல்கள் (multiple taxonomies) எனப்படும். பின்வரும் எடுத்துக்காட்டு இதை விளக்கும்.

'தங்கம்' (*உலோகம்)
'செம்பு' († உலோகம்)
'இரும்பு' (ஃஉலோகம்)
'பாதரசம்' (0 உலோகம்)
போன்றன

துருவ எதிர்நிலைகள் (Polar oppositions)

பொருண்மை எதிர்நிலைகள் ஈரிணையாக இல்லாவிடில் அவை வகைபாட்டியலாக இருக்காது. ஏதிர்மொழிய இணைகளால் வெளிப்படுத்தப்படும் ஈரிணை முரண்பாடுகளை (எ.கா. ஏழ்மை/வளமை, முதுமை/இளமை, பொரிய/சிறிய) இரு துருவங்களுக்கிடையே அல்லது இரு முனைகளுக்கிடையே மாறி வரும் அளவையாகக் (scale) கருதலாம். இவ்வளவையை ஏறுமுகமாகவோ இறங்குமுகமாகவோ வேறுபடும் முரண்பாடுகளாகக் காணலாம் (எ.கா. 'பெரிய', 'மிகப் பெரிய', 'மிகமிகப் பெரிய'...) 'பெரிய' (↑ பெரிய) நியமம் 'சிறிய' (↓ பெரிய)

ஓத்தறி எதிர்நிலைகள்

ஈரிணை எதிர்நிலையின் முக்கியமான வகை திசையின் முரணை உள்ளடக்கியதாகும். எ.கா. 'மேலே'/'கீழே', 'முன்னே'/'பின்னே', 'முன்னர்'/'பின்னர்', 'இடது'/'வலது', 'மேற்கு'/'கிழக்கு', 'பெற்றோர்'/'குழந்தை', 'ஆசிரியர்'/'மாணவன்'. ஓத்தறி உறவுகளை அவை உறவுபடுத்தும் இரு இருப்பான்கள் (entities) இல்லாமல் கருதவியலாது. அவற்றை நாம்

பங்கெடுப்பாளர்கள் (arguments) என்கின்றோம். பங்கெடுப்பாளர்கள் வேறுபட்ட தொடரியல் நிரல்களில் வந்து முரண்படும்.

எ.கா.

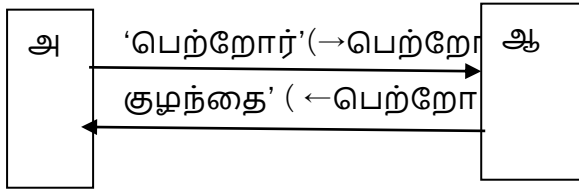
அ	→பெற்றோர்	ஆ

ஆ	→பெற்றோர்	அ

ஆ →பெற்றோர் ஆ

இராஜாவும் இராணியும் இராதையின் பெற்றோர் ஆவர்.

இராதை இராணிக்கும் இராஜாவுக்கும் குழந்தை ஆவாள்.

பெற்றோர், குழந்தை என்பன மறுதலைகள் (converses) ஆகும். இது பின்வருமாறு ஒருபொருள்பன்மொழிகளைத் தரும். 'இராஜா இராதையின் பெற்றோர் ஆவார்' என்பது 'இராதை இராஜாவின் குழந்தை ஆவாள்' என்பதுடன் ஒருபொருள்பன்மொழிய உறவுகொண்டுள்ளது. '.

அ	→பெற்றோர்	ஆ

ஆ	→பெற்றோர்	அ

இராதை இராஜாவின் குழந்தை ஆவாள்' என்பது 'இராஜா இராணியின் பெற்றோர் ஆவார்' என்பதுடன் ஒருபொருள்பன்மொழிய உறவுகொண்டுள்ளது.

இவ்வினை வாக்கியங்களின் வெளிப்படும் ஒருபொருள்பன்மொழியத்தை பின்வரும் இணைகளிலும் காணலாம்.

'என் அண்ணா ஒரு வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரர்' என்பது

'ஒரு வீடு என் அண்ணாவுக்குச் சொந்தமாகும்' என்பதுடன் ஒருபொருள்பன்மொழிய உறவு கொண்டுள்ளது. '.

பச்சைப் பேருந்து சிவப்பு பேருந்துவுக்கு முன்னால் நிற்கின்றது' என்பது

'சிவப்பு பேருந்து பச்சைப் பேருந்துவுக்குப் பின்னால் நிற்கின்றது' என்பதுடன் ஒருபொருள்பன்மொழிய உறவு கொண்டுள்ளது.

'இராஜா பாம்பைக் கொன்றான்'; என்பது 'பாம்பு இராஜாவல் கொல்லப்பட்டது' என்பதுடன் ஒருபொருள்பன்மொழிய உறவு கொண்டுள்ளது.

இருப்பினும் சொல்சார் மறுதலைகள் இல்லாத பிற உரவுகளும் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக பட்டுப்பூச்சி சுவரின் மீது இருக்கிறது என்பதற்கு *சுவர் பட்டுப்பூச்சியைக் கொண்டிருக்கிறது என்ற மறுதலை இல்லை.

துருவங்கள் போன்ற உறவுகள் அவற்றின் தர்க்கச் சிறப்புப் பண்புக்கூறுகளில் வேறுபடும். பல திசை முரண்பாடுகள் 'பெற்றோர்' உறவு போல ஒன்றையொன்று விலக்குகிறனவாகும். $\rightarrow R/\leftarrow R$ என்ற குறியீட்டைப் பயன்படுத்தி எந்த ஒத்தறி எதிர்நிலைகளையும் வாய்ப்பாடாக வெளிப்படுத்தலாம்.

ஆ	$\rightarrow R$	அ

என்பது

ஆ	$\leftarrow R$	அ

என்பதுடன் ஒருமைப்பாடில்லாததாகும். இவ்வுறவு தர்க்க அடிப்படையில் சமன்பாடில்லாதாகும். சில எதிர்நிலைகள் சமன்பாட்டு உறவைக் காட்டுகின்றன.

ஆ	$\rightarrow R$	அ

என்பது

ஆ	$\leftarrow R$	அ

என்பதை உட்படுத்தும். எடுத்துக்காட்டாக, 'இராஜா இரணியைத் திருமணம் செய்தான்' என்பது 'இராணி இராஜாவைத் திருமணம் செய்தாள்' என்பதை உட்படுத்தும். சில உறவுகள் உட்படுத்தலைக் காட்டாதோ ஒருமைப்பாடில்லாதோ வரும். எடுத்துக்காட்டாக, இராஜா இரணியைக்

காதலிக்கிறான்' என்பது 'இராணி இராஜாவைக் காதலிக்கிறாள்' என்பதை உட்படுத்தாதோ என்பதுடன் ஒருமைப்பாடில்லாதோ வரும். பிற தர்க்க உறவுகள் கடவு (transitivity) மற்றும் தற்சுட்டு (reflexivity) என்ற உறவுகளாகும். ஆவற்றின் நேரிடையான எதிர்நிலைகள் கடவின்மை (intransitivity) மற்றும் தற்சுட்டின்மை (irreflexivity) என்பனவாகும். கடவு என்பதைத் தர்க்க அடிப்படையில் பின்வரும் விதியால் வரையறை விளக்கம் செய்யலாம்.

அ	$\rightarrow R$	ஆ	மற்றும்	ஆ	$\rightarrow R$	இ

என்பது

அ	$\rightarrow R$	இ

என்பதை உட்படுத்தும். எடுத்துக்காட்டாக 'நாய் ஒரு பாலுட்டி'மற்றும் 'பாலுட்டி ஒரு விலங்கு' என்பன 'நாய் ஒரு விலங்கு' என்பதை உட்படுத்தும். 'இராஜா தஞ்சாவூரில் இருக்கிறான்'மற்றும் 'தஞ்சாவூர் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறது' என்பன 'இராஜா தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறான்' என்பதை உட்படுத்தும். -இல் என்பதால் வெளிப்படுத்தப்படும் உறவு கடவு உறவாகும். ஏனென்றால் பெரும்பாலான இட உறவுகள் கடவு உறவை வெளிப்படுத்துவனவாகும். மாறாக, கடவின்மை பின்வரும் விதியால் வரையறை விளக்கம் செய்யப்படும்.

அ	$\rightarrow R$	ஆ	மற்றும்	ஆ	$\rightarrow R$	இ

என்பது

அ	$\rightarrow Rஇ$

என்பதுடன் ஒருமைப்பாடின்றி வரும். எடுத்துக்காட்டாக 'இராஜா கண்ணனின் பெற்றோர்' 'கண்ணன் குமாரின் பெற்றோர்' என்பன 'இராஜா குமாரின் பெற்றோர்' என்பதுடன் ஒருமைப்பாடின்றி வரும். பல உறவுகள் இந்த இரு உறவுகளையும் சாராது வரும். எடுத்துக்காட்டாக 'காதலி' என்பது கடவையோ கடவின்மையோ காட்டாது வரும்.

ஒரு பங்கெடுப்பாளர் தன்னையே தொடர்புபடுத்தவியலும் உறவுகள் தற்சுட்டு எனப்படும். அதாவது எல்லாத் தற்சுட்டு உறவுகளையும் கூறியதுகூறல் எனக் குறிப்பிடலாம்.

அ	$\rightarrow R$	அ

எடுத்துக்காட்டாக 'கண்ணன் தன்னைப்போல வயதானவன்' என்பது கூறியது கூறலாகும். எதிரிடையானது என்றால், அதாவது

அ	$\rightarrow R$	அ

என்பது முரண்பாடு (contradiction) என்றால் அந்த உறவு தற்சுட்டாமை (irreflexivity) ஆகும். எடுத்துக்காட்டாக 'கண்ணன் தனக்கு முன்னால் நிற்கிறான்' என்பது முரண்பாடாகும். சமன்பாடினமை, கடவு, தற்சுட்டாமை என்பதன் குறிப்பிட்ட ஒன்றுசேர்க்கை இயற்கை மொழியில் பல எண்ணிக்கையிலான உறவுகளுக்குப் பொதுவானதாகும் (எ.கா. 'மேலே'/'கீழே', 'முன்னர்'/'பின்னர்', 'முன்னோர்'/'வழிவந்தோர்'). எனவே அவற்றிற்கு ஒரு சிறப்பான பெயர் இருப்பது நல்லது. பொருள் பரிமாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவை பங்கெடுப்பாளர்களைத் திருப்ப இயலாத நிரலில் வைப்பதால் இந்த எதிர்நிலைகளை நிரல் உறவுகள் (ordring relations) எனக்கூறலாம். மற்றொரு முக்கியமான வகுப்பு சமன்பாடு, தற்சுட்டாமை ('எதிரில்', 'அண்மையில்', 'திருமணமாகு', 'ஒன்றுமையாக இரு') என்பனவற்றின் சிறப்பியல்புகளைக் கொண்ட உறவுகளால் ஆனதாகும். திசை முரண்பாடு பரிமாற்றத்தில் (reciprocal) (மற்றும் பிற சமன்பாட்டில்) எதிர்நீக்கம் செய்யப்படுவதால் அவற்றை இருதலை அம்புக்குறியால் குறிப்பீடுசெய்வது பயனுள்ளதாகும்.

எ.கா.

$\leftrightarrow$ திருமணம்செய், $\leftrightarrow$ அண்மை

பிற உறவுகளை இருதலை அம்புக்குறியால் குறிப்பீடுசெய்யலாம்.

எ.கா.

$\rightarrow$ பெற்றோர், $\leftarrow$ பெற்றோர்

பொருளின் ஒத்தறி பண்புக்கூறுகள் பெரும்பான்மையும் வினைகளாலோ முன்னுருபுகளாலோ ('மேலே'/'அடியில்') அல்லது இணைப்பான்களாலோ ('முன்னர்'/'பின்னர்', 'பொழுது', 'ஆகையால்', 'அப்படியென்றால்'). ஆனால் ஒப்பீட்டுக் கட்டுமானங்களில் பெயரடையும், வினையடையும் ஒத்தறிப்பொருள் கொண்டிருக்கும். சமனற்ற ஒப்பீடுகள் ('கூடுதலான', 'குறைவான') பின்வரும் எடுத்துக்காட்டில் நாம் காண்பதுபோல் நிரலான உறவுகளின் இயல்பைக் கொண்டிருக்கும்.

'கண்ணன் குமாரைவிட கூடுதல் உயரமானவன்' என்பது

‘குமார் கண்ணனைவிட கூடுதல் உயரமானவன்’ என்பதுடன் ஒருமைப்பாடின்றி இருக்கும்.

‘கண்ணன் குமாரைவிட கூடுதல் உயரமானவன்’ மற்றும் ‘குமார் சிவனைவிட கூடுதல் உயரமானவன்’ என்பன ‘கண்ணன் சிவனைவிட கூடுதல் உயரமானவன்’ என்பதை உட்படுத்தும்.

‘கண்ணன் தன்மைவிட கூடுதல் உயரமானவன்’ என்பது முரணாகும். மேலும் எதிர்மறையான பெயரடைகள், வினையடைகள் இவற்றின் ஒப்பீட்டு வடிவங்கள் மறுதலையாகும். எடுத்துக்காட்டாக,

‘கண்ணன் குமாரைவிட உயரமானவன்’ என்பது

‘கண்ணன் குமாரைவிட குள்ளமானவன்’ என்பதன் ஒருபொருள்பன்மொழியமாகும்.

பிற வகையிலான எதிர்நிலைகள்

பிற குறைந்த பொதுவான பொருண்மை எதிர்நிலை வகைகள் படிநிலை எதிர்நிலைகளை (hierarchical opposition) உட்படுத்தும். எ.கா. (உயரம்1, உயரம் 2, உயரம் 3, ...) • இவை நிரல் தனிமத்தைக் கொண்டிருக்காது என்பது தவிர பல் வகைப்பாட்டியல் போன்றவையாகும். அளவை அலகுகள் (‘மில்லிமீட்டர், சென்டிமீட்டர், ...), ஆண்டின் மாதங்கள் (சனவரி, பெப்ரவரி, மார்ச்சு,...), வாரத்தின் நாட்கள் (ஞாயிறு, திங்கள், ...) போன்ற நாள்காட்டி அலகுகள் மற்றும் எண்கள் (ஒன்று, இரண்டு, மூன்று...) போன்றன படிநிலைகள் எதிர்நிலைகளின் எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

8 வாக்கியங்களின் பொருண்மை அமைப்பு

சொற்பொருள்களை ஆய்வதற்கு ஒரு நுட்பமான சொற்கூராய்வு முந்தைய பகுதியில் விளக்கப்பட்டது. இப்பொழுது இந்தப் பகுதியில் முழு வாக்கியங்களின் பொருள்களையும் எவ்வாறு விளக்குவது என்ற கேள்விக்கான விடை விளக்கப்படும். எளிதான மற்றும் இயல்பான கருதுகோள் என்னவென்றால் ஒரு வாக்கியத்தின் பொருள் அது கொண்டிருக்கும் சொற்கள் மற்றும் பிற உறுப்புகளின் பொருள்களின் கூட்டுத்தொகையால் கிடைப்பதாகும். ஆனால் இது தவறாகும். முதலவதாகப் பின்வரும் வாக்கியங்களுக்கிடையே உள்ள பொருள் வேறுபாட்டைக் கூறவியலாது. (அவற்றின் சொற்கள் ஒன்றாக இருந்தபோதிலும் அவை பொருண்மையில் வேறுபடுகின்றன.)

என்னுடைய புதிய உதவியாளர் வேலைக்காரி வைத்திருக்கிறாள்.

என்னுடைய புதிய வேலைக்காரி உதவியாளர் வைத்திருக்கிறாள்.

இரண்டாவதாக, பொருண்மைக் கூறாய்வைச் சொற்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் முழு வாக்கியத்திற்கும் பயன்படுத்துவதானால், அந்த வயதானவர் நாய்க்குட்டியை விரும்புகிறார் என்பது பொருளில்லாது போகும். வயதானவர் என்பதில் உள்ள +வயதான மற்றும் நாய்குட்டி என்பதிலுள்ள -வயதான என்பன ஒன்றையொன்று முரண்படுத்தும். சில மொழியிலாளர்கள் இதுபோன்ற ஆனால் கூடுதல் நுட்பமான தீர்வுக்குச் செயல்பட்டனர். அதாவது முழு வாக்கியத்தின் பொருளை உருவாக்க வேண்டி ஒரு குறிப்பிட்ட வழியில் வாக்கிய உறுப்புக்களின் பொருள்களை ஒன்றிணைக்கும் ஒரு குழும சிறப்பான விதிகளை (('ஒருங்கிணைப்பு விதிகள்' ('combinatorial rules') அல்லது வருவரைவு விதிகள் ('projection rules')) நிறுவ முயன்றனர்.

பொருண்மையியலைச் சொற்களாலும் வாக்கியங்களாலும் விளக்கும் இந்த அணுகுமுறை தவறுக்கு வழி செய்யும். எனவே நாம் பொருண்மையியல் ஆய்வை பெயர்கள், வினைகள் என்ற அலகுகளின் அச்சில் பெருத்த முயலாமல் பொருண்மையியல் மட்டத்தில் இயங்கும் அலகுகளையும் அமைப்புகளையும் பார்க்க வேண்டும். இது பொருண்மையியல் வகைப்பாடுகளுக்கும் தொடரியல் வகைப்பாடுகளுக்கும் தொடர்பு படுத்த முடியும் என்பதை மறுக்காது.

பொருண்மைக் கூறாய்வைத் தொடக்கப் புள்ளியாக எடுத்துக் கொள்வோம். பொருண்மைக் கூறாய்வு முரண்படும் பண்புக் கூறுகளின் ஒருங்கிணைப்பின் அடிப்படையிலான வருணனை விளக்கமாகும். இதைச் சொற்பொருள்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம்; ஆனால் முழு வாக்கியத்திற்கும் பயன்படுத்த இயலாது. பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகளைக் கருத்தில் கொள்ளவும்.

சிறுமி +மனித இனம் -வயதுவந்த

சிறுவன் +மனித இனம் -வயதுவந்த

பூனைக்குட்டி -மனித இனம் -வயதுவந்த

நாய்குட்டி -மனித இனம் -வயதுவந்த

குதிரைக்குட்டி -மனித இனம் -வயதுவந்த

ஆங்கிலத்தில் பூனைக்குட்டி என்பதை kitten என்றும் நாய்க் குட்டி என்பதை puppy என்றும் குதிரைக் குட்டி என்பதை foal என்றும் அழைப்பர். இதனால் குரங்குக் குட்டி என்பதை வெளிப்படுத்தும் வழி இல்லை என்பதும் தவறாகும். குரங்குக்குட்டி என்பது ஆங்கிலத்தில் young monkey என்ற தொடரால் வெளிப்படுத்தப்படும். #இனம் -வயதுக்குவந்த என்ற பண்புக்கூறுகளின் ஒன்றிணைப்பு ஆங்கிலத்தில் ஒரு சொல்லுக்குப் பதிலாக ஒரு தொடரால்

வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. முந்தைய கருத்துருக்களில் இது தனித்தனிச் சொற்களால் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. இது போல ஆங்கிலத்தில் *lionness* என்பது தமிழில் *பெண் சிங்கம்* என்று வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. ஆங்கிலத்தில் *old man* என்பது லத்தீன் மொழியில் ளநஇநஓ என்ற சொல்லால் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. இதிலிருந்து கிடைக்கப்பெறும் முடிவு என்னவென்றால் பொருண்மைக் கூறாய்வு பயன்படுத்தும் பொருண்மை அலகு ஒரு வாக்கியத்தைவிட சிறியது என்பததோடு ஒரு சொல்லை விட பெரியது என்பதாகும்.

3.3.1. வினைப்பாடுகள், பங்கெடுப்பாளர்கள் மற்றும் பயனிலைகள்

வாக்கியங்களின் பொருளைச் சொற்களாக விளக்குவதற்கு அலகுகளின் ஒரு படிநிலை தேவையாகும். முக்கியமான அலகு வினைப்பாடு (predication) ஆகும். இது கருத்துரைக்குச் (proposition) சமமானதல்ல; ஆனால் கருத்துரைகள், கேள்விகள் மற்றும் கட்டளைகள் என்பவைகளால் பங்கிடப்படும் பொதுவான வகைப்பாடாகும். பின்வரும் வாக்கியங்களைக் கருத்தில் கொள்ளவும்.

அ. குழந்தைகள் மதிய உணவு உண்டனர்.

ஆ. குழந்தைகள் மதிய உணவு உண்டனரா?

இ. குழந்தைகளே மதிய உணவு உண்ணுங்கள்

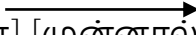
இவ்வாக்கியங்களுக்கு இடையே உள்ள காலம் மற்றும் மாற்றுப் பெயர்கள் சார்ந்த பொருண்மையை விட்டுவிட்டுப் பார்த்தால் இவைகள் 'குழந்தைகள் மதிய உணவு உண்' என்ற ஒரு பொதுவான உள்ளடக்கத்தை கொண்டிருப்பது தெரியவரும். வினைப்பாடுகளுக்கும் தேற்றக் கூற்றுகளுக்கும் உள்ள வேறுபாடு பின்னர் விளக்கப்படும். பின்வரும் கருத்துரையை பார்க்கவும்.

[என் மாமா] [வைத்திருக்கிறார்] [இந்தக் காரை]

'என் மாமா இந்தக் காரை வைத்திருக்கிறார்'

இந்தத் கருத்துரையை 'என் மாமா', 'இந்தக் கார்' என்ற இரண்டு பங்கெடுப்பாளர்களாகவும் (அல்லது தர்க்க அடிப்படையிலான பங்கெடுப்பாளர்களாகவும்) இவற்றைத் தொடர்படுத்தும் 'வைத்திரு' என்ற தனிமத்தைக் கொண்டிருப்பதாகவும் பிரித்து ஆய இயலும். இந்தத் தொடர்படுத்தும் தனிமம் 'பயனிலை' என்ற இலக்கணக் கலைச்சொல் அல்லாத தர்க்கக் கலைச்சொல் ஆகும். எழுவாய், செயப்படுபொருள், வினை, வினையடை போன்ற வாக்கியங்களின் உறுப்புகள் போன்று பயனிலையும் பங்கெடுப்பாளர்களும் வாக்கியத்தால் வெளிப்படுத்தப்படும் வினைப்பாட்டின் உறுப்புகளாகும். பங்கெடுப்பாளர்கள் சில நேரங்களில்

தொடரியல் தனிமங்களான எழுவாய், வினை, பயனிலை, செயப்படுபொருள் ஆகியவற்றுடன் பொருந்தும். சில நேரங்களில் பொருந்தாது. நாம் மரபிலக்கணம் 'பயனிலை' என்று கூறும் அர்த்தத்தில் 'பயனிலை' என்பதைத்; தொடர்புபடுத்தக் கூடாது. இந்தத் தர்க்க பொருண்மையியல் அலகுகள்; தொடரியல் அலகுகளுடன் பொருந்துவதை நாம் எதிர்பார்க்கக் கூடாது. கீழ்வரும் எடுத்துக்காட்டில் 'முன்னால் நில்' என்ற பயனிலை தொடரியல் அர்த்தத்தில் ஒரு தனிநிலை அலகு அல்ல.

[ஒரு உயரமான பெண்] [முன்னால் நிற்கிறாள்] [பேருந்துக்கு]

'ஒரு உயரமான பெண் பேருந்துக்கு முன்னால் நிற்கிறாள்.

எல்லா வினைப்பாடுகளையும் பங்கெடுப்பாளர்களாகவும் பயனிலைகளாகவும் பிரிக்க இயலும் என்று வைத்துக் கொண்டால் எவ்வாறு இந்த அலகுகளின் பொருளடக்கத்தை ஆயவியலும் என்பது கேள்வியாகும். நாம்; பார்த்த எடுத்துக்காட்டு இந்த அலகுகளைப் பொருண்மைக் கூறுகளாக ஆய இயலும் என்பதைக் கூறுகின்றது. எடுத்துக்காட்டில் பங்கெடுப்பாளர்களில் ஒருவராக வரும் 'ஒரு உயரமான பெண்' என்பதைப் பின்வரும் குழுப்பண்பு கூறுகளாக ஆயலாம்.

ஒரு உயரமான பெண்: ↑ உயரமான + மனிதவினம் + வயதுக்குவந்த - ஆண் + ஒருமை பேருந்து என்பது 'தானியக்கம்' மற்றும் 'ஊர்தி'; என்ற பண்புக்கூறுகளைக் கொண்டிருப்பதாக ஆயலாம். இங்கு வெளிப்படையற்றது என்னவென்றால் பயனிலைகளையும் பண்புகூறுகளாகப் பிரித்து உள்ளடங்கு மற்றும் இணக்கமின்மை உறவுகளாகக் குறிப்பிடலாம் என்பதாகும். 'ராஜா ஒரு முட்டையை அவித்தான்' என்ற வாக்கியத்தின் பயனிலையை மூன்று பொருண்மைக் கூறுகளாக பகுக்கலாம்: 'வேகவை', 'தண்ணீரில்' மற்றும் 'இறந்தகாலம்'. இந்தப் பொருண்மைக் கூறுகளில் இரண்டாவது வேகவை என்பதைப் பொரி என்பதிலிருந்து வேறுபடுத்தும் மற்றும் இது முதல் கூறை சார்ந்து வரும். மூன்றாவது பண்புக்கூறின் இயல்பு கலவைத் தன்மையானது என்றாலும் இது இறந்தகால அர்த்தமான அவித்தான் என்பதை அவிக்கிறான் என்ற நிகழ்கால அர்த்தத்திலிருந்து வேறுபடுத்தத் தேவையாகும். அவி என்பதைக் கூறுகளாகப் பிரிப்பது பின்வரும் உட்படுத்து உறவை (entailment relation) விளக்கத் தேவை.

ராஜா முட்டையை அவித்தான் என்பது ராஜா முட்டையை வேகவைத்தான் என்பதை உட்படுத்தும்.

இந்தத் தகவலைக் மேலும் எடுத்துக்காட்டப் பயனிலைகளின் பொருண்மைக் கூறாய்வின் சிறிது சிக்கல் வாய்ந்த எடுத்துக்காட்டை எடுத்துக் கொள்வோம். இங்கு இட உறவு எடுத்துக்காட்டாக எடுக்கப்பட்டுள்ளது. முன்பு கூறிய 'முன்னால் நில்' என்பதை எடுத்துக் கொள்வோம். இதைப் பொருண்மைக் கூறாய்வின் அடிப்படையில் உருப்படுத்தம் செய்யும் எளிதான வழி அது 'பின்னால்' என்ற ஒத்தறி பண்புக்கூறுடன் திசை அடிப்படையில் முரண்படுவதாகக் குறிப்பீடு செய்வதாகும்.

[அ[→ முன்னிலிரு] ஆ]

[அ [←முன்னிலிரு] ஆ]

'அ என்பது ஆ என்பதற்கு முன்னாலிருக்கிறது'

'அ என்பது ஆ என்பதற்குப் பின்னாலிருக்கிறது'

இது போதுமானதல்ல. இந்த 'முன்னால்' என்பதன் கூறாய்வு 'மேலே', 'கீழே', 'அருகே', 'இடது பக்கம்', 'வலது பக்கம்' போன்ற இட அர்த்தங்களின் உறவுகளைக் காட்டத் தவறிவிட்டது. இதற்கு வேண்டி மூன்று பொருண்மை முரண்கள் (எதிர்மறைகள்) தேவை.

{ →திசை ('முன்னால்' மற்றும் 'பின்னால்' என்பதற்கும்
←திசை 'மேலே' மற்றும் 'கீழே' என்பதற்கும் இடையே உள்ள திசை சார்ந்த முரண்பாடு) + கிடக்கையான +பக்கவாடு 'பக்கத்திலிருந்து பக்கம்'

- செங்குத்தான

-பக்கவாடு 'பின்னிலிருந்து பின்னால்'

நாம் இந்த எல்லா அர்த்தங்களும் இட உறவு என்ற அடிப்படையைக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் காட்டும் இந்தப் பரிமாற்ற உறவுடன் பின்வரும் பண்புக்கூறை சோக்க வேண்டும். ↔இடம் 'அ என்பது ஆ-உடன் இட உறவு கொண்டுள்ளது' நாம் பின்வரும் மிகை விதிகளையும் சோக்க வேண்டும். +கிடைநிலை என்பது [↔இட] என்பதை வேண்டும். +பக்கவாடு என்பது [+கிடைநிலை] என்பதை வேண்டும். முன்னால், பின்னால் போன்ற பின்னருபுகள் இப்பொழுது பின்வருமாறு விளக்கப்படலாம் (Leech, 1981:126).

(அ) மேலே (

ஆ) அடியில்

(இ) முன்னால்

(ஈ)

பின்னால்

[↔இடம்]

[↔இடம்]

[↔இடம்]

[↔இடம்]

→திசை

←திசை

→திசை

←திசை

-கிடைநிலை

-கிடைநிலை

[-கிடைநிலை]

[+கிடைநிலை]

-பக்கவாடு

-பக்கவாடு

(உ) இடதுபக்கம்

(ஊ) வலதுபக்கம் (எ) அடுத்து, பக்கம்

[↔இடம்]	[↔இடம்]	[↔இடம்]
→திசை	←திசை	+அண்மை
[+கிடைநிலை]	[+கிடைநிலை]	[+கிடைநிலை]
+பக்கவாடு	+பக்கவாடு	+பக்கவாடு

அடைப்புக்குறிக்குள் தரப்பட்டுள்ள பண்புக்கூறுகள் மிகைவிதிகளால் முற்கோள் செய்யப்படும். எனவே வரையறை விளக்கத்தின் பகுதியாகச் சிறப்பிக்கப்படாமல் சேர்க்கப்படலாம். இவ்வாறு ஒவ்வொரு பின்னொட்டும் இரண்டு பண்புக்கூறுகளால் வரையறை விளக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன. (அ) முதல் (ஊ) வரை உள்ள வாய்ப்பாட்டின் இணக்கமின்மை காரணமாக இந்த ஆய்வு பின்வரும் எல்லாத் கருத்துரைகளிலும் ஒன்றுக்கொன்றான ஒருமைப்பாட்டின்மையைக் காட்டும்.

- அ ஆ-இன் முன்னால் இருக்கின்றது
- அ ஆ-இன் பின்னால் இருக்கின்றது
- அ ஆ-இன் மேல் இருக்கின்றது
- அ ஆ-இன் கீழ் இருக்கின்றது
- அ ஆ-இன் இடப்பக்கம் இருக்கின்றது
- அ ஆ-இன் வலப்பக்கம் இருக்கின்றது

இது சிக்கலாக்கப்பட வேண்டுமா? எடுத்துக்காட்டாக, நாம் மூன்று அச்சுகளை (செங்குத்து, முன்னிலிருந்துபின் பக்கத்திலிருந்து பக்கம்) சிக்கனமாக மூன்று சொல் எதிர்மறைகளால் வேறுபடுத்த வேண்டுமா அல்லது ஈரிணை எதிர்மறைகளால் வேறுபடுத்த வேண்டுமா என்ற கேள்வி எழும். முதலாவதாக நாம் செங்குத்து மற்றும் கிடைநிலை என்ற சொற்களின் பொருண்மையை சரியாக விளக்க செங்குத்து நிலைக்கும் கிடைநிலைக்கும் இடையில் வேறுபாடு செய்ய வேண்டும். இரண்டாவதாக செங்குத்துக்கும் கிடைநிலைக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாடு அண்மை என்ற இடப் பொருண்மையால் விளக்க வேண்டி வரும். அண்மை என்பதற்குப் பொதுமையின் அளவீட்டில் மூன்று இட பொருண்மைகள் இருக்கும்: இந்தப் பொருண்மைகளில் ஒன்று (மையத்தில் இருக்கிற ஒன்று) கிடைநிலை என்ற பொருண்மையின் அருவமாக்கத்தால் விளக்கப்படும். இந்த மூன்று அர்த்தங்கள் கீழே எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

1. ஆகாயவிமானத்தின் இறக்கைக்கு அண்மையில் குண்டு வெடித்தது.
2. ஒரு நாணயத்தை மற்றொன்றின் அண்மையில் வை.
3. சிவப்பு ஊர்திக்கு அண்மையில் பச்சை ஊர்தி நிறுத்தப்பட்டுள்ளது.

முதல் வாக்கியத்தில் அண்மை இட அடிப்படையிலான நெருக்கத்தைக் குறிப்பிடும். இங்கு *அண்மை* என்பது மேலே அல்லது கீழே என்பதை உள்ளடக்கும். இரண்டாவது வாக்கியத்தில் கூடுதல் சாத்தியமான அர்த்தம் இடைமட்டத்திற்கு அருகே என்பதாகும். இது *மேலே* மற்றும் *கீழே* என்பதைத் தவிர்க்கும். மூன்றாவதில் அர்த்தம் கூடுதல் சிறப்பானதாகும். இது முன்னால் அல்லது பின்னால் என்பதுடன் முரண்பட்டு வரும் பக்கத்தில் என்பதாகும். ஒன்றாவது வாக்கியத்தில் அண்மை என்பது (தூரத்தில் என்பதுடன் முரண்படும்) +அருகாமை என்பதாக விளக்கப்பட்டால், இரண்டாவது வரையறை விளக்கத்திற்கு நாம் +கிடைநிலை என்பதையும் மூன்றாவது வரையறை விளக்கத்திற்கு +பக்கவாடு என்பதையும் சோ;க்க வேண்டி வரும் (Leech, 1981:127).

அண்மை (1)	அண்மை (2)	அண்மை (3)
↔ இடம்	(↔ இடம்)	[↔ இடம்]
+அருகாமை	+அருகாமை	+அருகாமை
	+கிடைநிலை	[+கிடைநிலை]
		+பக்கவாடு

மீண்டும் மிகைப்பண்பு கூறகளைத் தள்ளுபடி செய்கையில் ஒவ்வொரு வரையறை விளக்கமும் இரண்டு பண்புக்கூறுகளை மட்டும் கொண்டிருக்கும். எனவே நாம் கவனத்தில் கொண்ட எல்லா பின்னூறுகளும் அவற்றின் அர்த்தங்கள் கலவைத் தன்மையான வழிகளில் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு கொண்டிருந்தாலும் அவை ஒரே அளவு முரண்பட்ட தகவலை வெளிப்படுத்துகின்றன என்ற ஆர்வம் உள்ள முடிவுக்கு வரலாம்.

அண்மை என்பதன் மூன்று பொருண்மைகளும் உள்ளடங்கு உறவில் இருக்கின்றன. இவை முன்னால் வாதிடப்பட்ட அடையாளப்படுத்தப்படாத சொற்களின் பொருண்மயக்க வகையை எடுத்துக்காட்டும். இருப்பினும் இந்த ஆய்வுக்குச் சாதகமாக இருக்கும் கூடுதல் செய்தி இதை *மேல்*, *கீழ்* (*அடி*) *முன்*, *பின்*, *பக்கம்* என்ற பெயர்களுடன் பொதுமைப்படுத்த இயலும். இந்தக் கலைச்சொற்களுக்கும் நாம் கருத்தில் கொண்டிருக்கின்ற முன்னூறுகளுக்கும் இடையில் தெளிவான இணைநிலை இருக்கிறது: 'மேல்' என்பது 'உயரத்தில்' என்பதுடனும் 'அடி' என்பது 'கீழே' என்பதுடனும் தொடர்புள்ளது. இதே எதிர்நிலைகளான ±கிடைமட்டம் மற்றும் ±பக்கவாடு என்பனவற்றை இரு சொற்களின் குழுமங்களுக்கும் பயன்படுத்தலாம். இருப்பினும் +கிடைமட்டம் என்ற பண்புக்கூறை வேறுபடுத்துவதன் தேவை பக்கம் என்பதன் மூன்று மடங்கு பொருள் மயக்கத்தால் நிரூபிக்கலாம்.

பந்தின் பக்கம் (வெளிப்புறம் என்ற பொதுவான அர்த்தத்தில்)

செங்கல்லின் பக்கம் (மேல் அல்லது கீழ் என்பதற்கு முரணாக)

ஊர்தியின் பக்கம் (முன் அல்லது பின் என்பதற்கு முரணாக)

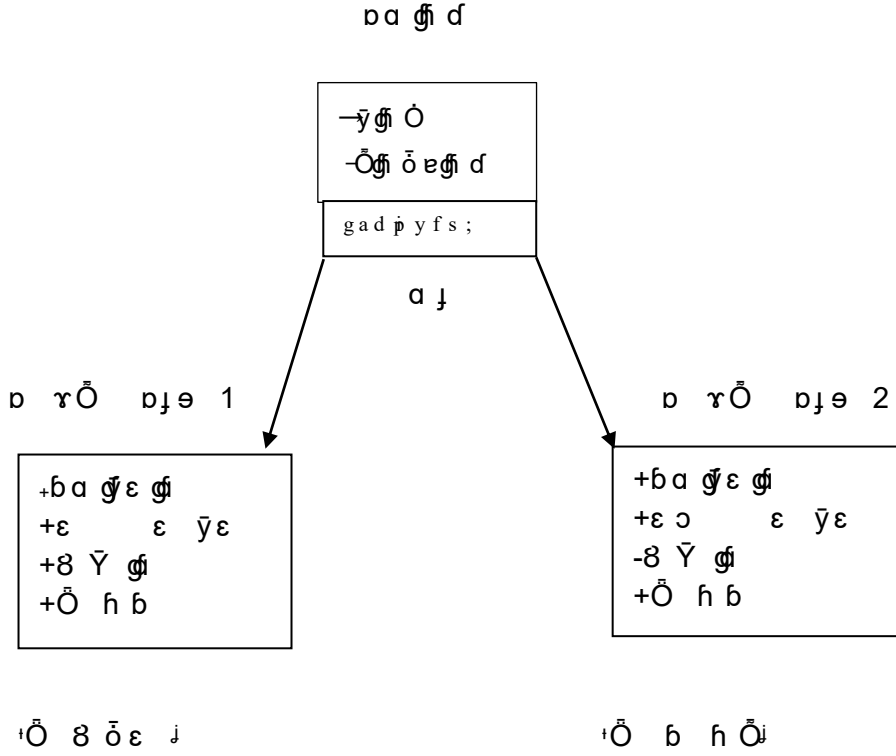
இந்த எடுத்துக்காட்டுகள் பொருண்மைக் கூறாய்வின் எளிய கொள்கையை எடுத்துக்காட்டும். அடிப்படைக் கூற்றுகளை வெளிப்படுத்த பண்புக்கூறுகள் மற்றும் முரண்பாடுகளின் எண்ணிக்கையை எந்த அளவுக்கு குறைக்க இயலுமோ அந்த அளவுக்குக் குறைத்துச் சிக்கனம் செய்கிறோம். ஆனால் இந்த நேர்வில் பின்னொட்டுகளுக்களுக்குச் சிறிது கூடுதல் கலவைத் தன்மையான ஆய்வு கூடுதல் சிக்கனத்தன்மை உடையதாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் ஒரே எதிர்நிலைகளைப் பிற அர்த்தங்களுக்கும் பிற சொற்றொகைக்கும் பிற சொற்களுக்கும் பயன்படுத்த இயலுகிறது. ஒரு ஆய்வைப் பொதுப்படுத்திக் கூறுவதனால் இது நீண்ட காலகட்டத்தில் முழு பொருண்மை விளக்கத்தை எளிதாக்க உதவும்.

இட உறவுகளின் இந்த வாதம் பயனிலைகளைப் பங்கெடுப்பாளர்களைப் போன்று பொருண்மைக்கூறுகளாக ஆய இயலும் என்று வலியுறுத்துகின்றது. எனவே பங்கெடுப்பாளர்களும் பயனிலைகளும் ஒப்பிடத்தக்க அலகுகளாகும்: மாறாக அவைகள் வினைப்பாடுகளில் தனிமங்களாகும் மற்றும் மாறாக அவைகள் பண்புக்கூறுகளைக் கொண்டிருக்கும். இதன் அடிப்படையில் வாக்கிய ஆய்வுக்கு பின்வரும் மூன்று மட்ட அமைப்பு முன் வைக்கப்படுகிறது (Leech, 1981:128).

₹

பயனிலைகள்	கொண்டிருக்கி	பங்கெடுப்பாளர்கள்,	கொண்	பண்புக்கூறுகள்

இந்நிலையில் பயனிலைகள் என்பதற்கு (மிகைபண்புக் கூறுகள் தவிர்த்து) பின்வரும் முழு பகுப்பாய்வைத் தரலாம்.

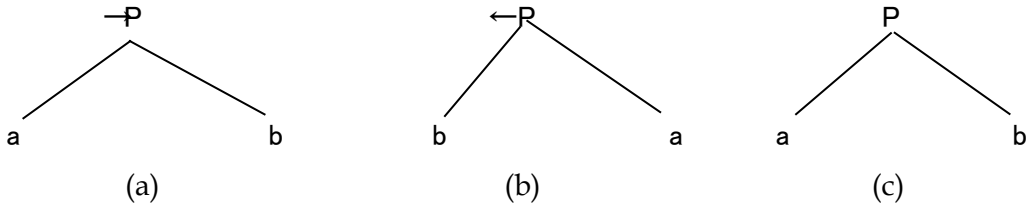

இந்த வினைப்பாடு ஒரு ஆடவன் ஒரு மங்கை முன்னால் இருக்கிறான்/இருந்தான் என்ற வாக்கியத்தின் பொருளடக்கத்தை வெளிப்படுத்தும். இதில் உள்ள முரண்படும் பண்புக்கூறுகள் யாவும் இந்த வாக்கியத்தின் பொருண்மையை வெளிப்படுத்தப் பங்களிப்பு செய்கின்றது என்பதை உறுதிசெய்ய, எந்தப் பொருண்மை மாற்றங்கள் விளையும் என்பதைத்தைக் கருத்தில் கொண்டு இந்தப் பண்புக் கூறுகளை ஒவ்வொன்றாக மாற்றும் பயிற்சியைச் செய்வது பயனுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, ←திசை என்பதை →திசை என்பதற்காக, இடம் பெயர்ப்பது 'ஒரு ஆடவன் ஒரு மங்கையின் பின்னால் இருக்கிறான்/இருந்தான்' எனப் பொருண்மை மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும்.

பயனிலையும் பங்கெடுப்பாளர்களும் அவற்றின் பொருண்மைக் கூறுகளின் அமைப்பின் அடிப்படையில் ஒரே வகையான அலகாக இருந்தாலும், முழு வினைப்பாட்டில் வேறுபட்ட பங்களிப்புகள் செய்கின்றன. பயனிலை முக்கியமான தனிமம் ஆகும். இது இதனுடன் சார்புறவு வைத்துள்ள பங்கெடுப்பாளர்களை ஆளுமை செய்கின்றது. இதனால்தான் மேலேயுள்ள படத்திற்குப் பயனிலையிலிருந்து பங்கெடுப்பாளர்கள் கிளையிட்டுள்ளதாகச் சார்புப் படத்தின் வடிவு உள்ளது. பயனிலைதான் பங்கெடுப்பாளர்களின் எண்ணிக்கையையும் இயல்பையும் நிருணயிக்கிறது என்ற அளவில் அது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். மேற்கண்ட நேர்வில்

‘முன்னால்’ என்பதன் ஒத்தறிவுப் பொருண்மை இட உறவில் வைக்க இயலும் இரண்டு பங்கெடுப்பாளர்களின் இருப்பை வேண்டும்; இது இல்லாமல் ‘முன்னால்’ என்பது எந்த அர்த்தத்தையும் தராது.

நாம் இரண்டு பங்கெடுப்பாளர்களை ஆளும் ஈரிடப்பயனிலைகளுக்கும் (two-place predicate) ஒரு பங்கெடுப்பாளரை ஆளும் ஓரிடப்பயனிலையும் (one-place predicate) இடையில் வேறுபாட்டைக் காணலாம். இதுவரை நாம் எடுத்துக்கொண்ட வினைப்பாடுகள் யாவும் ஈரிடப் பயனிலைகள் ஆகும். எனவே அவைகளை ஈரிட வினைப்பாடுகள் (two-place predication) என்று அழைக்கலாம். இவற்றைப் பின்வருமாறு அருவமாக வரைபடப் படுத்தலாம் (Leech, 1981:129):

படம் ஈரிடவினைப்பாடுகளுக்கெழுத்துத்தமிழியுலேறுபட்டவழிகள்

எல்லா ஈரிட வினைப்பாடுகளும் →திசை என்ற ஒத்தறிப் பண்புக்கூறைக் கொண்டிருப்பதால், இது முழு பயனிலையின் திசைத் தன்மையையும் வினைப்பாட்டையும் தீர்மானிக்கும். இதன் காரணத்தால் P என்பது (a)-க்கும் (b)-க்கும் மேல் ஒரு அம்புக்குறியால் (→) முன்னொட்டப்பட்டுள்ளது. கண்ணாடி பிரதிபலிப்பு மரபு காரணமாக (a)-யும் (b)-யும் ஒரே வினைப்பாட்டை உருப்படுத்தம் செய்கிறன. எடுத்துக்காட்டாக அவை முறையே ‘ஒரு ஆடவர் ஒரு மங்கை முன்னால் நிற்கிறான்’ என்பதற்காகவும் ‘ஒரு மங்கை ஒரு ஆடவன் பின்னால் நிற்கிறாள்’ என்பதற்காகவும் வரலாம். அம்புக்குறி இல்லாத (c)-இல் திசையின் காரணி சிறப்பீடு செய்யாமல் விடப்பட்டுள்ளது. (a)-யிலும் (b)-யிலும் a தொடக்கப் பங்கெடுப்பாளர் ஆகும், b இறுதிப் பங்கெடுப்பாளர் ஆகும். அதாவது தொடக்க மற்றும் இறுதி என்பன இடதிலிருந்து வலம் என்ற நிரலில் அல்லாமல் b-க்கு முன்னர் வரும் அம்புக்குறியின் திசையை குறிப்புரை செய்து பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஓரிடப் பயனிலைகள் ஒரே ஒரு பங்கெடுப்பாளரை மட்டும் ஆளுமை செய்யும்.

பின்வருவது எடுத்துக்காட்டாகும் (Leech, 1981:130): (9) வினைப்பாடு (10) வினைப்பாடு பயனிலை பயனிலை பங்கெடுப்பாளர் ‘சிறிய விலங்குகளாக

இரு 'டோபர்மேன்கள்' பங்கெடுப்பாளர் 'பூனைகள்' ஓரிட பயனிலைகள் இந்நேர்வுகளில் உள்ளது போல் ஒரு பெயர் அல்லது பெயரடை நிரப்பியால் மாதிரியாக உட்படுத்தம் செய்யப்படுகிறது. டோபர்மேன் பெரியவைகள், பூனைகள் சிறிய விலங்குகள். ஆனால் இந்த வகையிலான பயனிலை செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகளாலும் வெளிப்படுத்தப்படும்: விளக்கு பிரகாசிக்கிறது. காலை வந்தது. அந்தப் பெட்டி கீழே விழப்போகிறது (Leech, 1981:130). (11).

(11)

P
|
a

(a)

P
|
a

(b)

P
|
a

(c)

மேற்கண்ட மூன்று படங்களுக்கிடையில் வேறுபாடு இல்லை. அதையெல்லாம் ஒரு பங்கெடுப்பாளர் ஒரு பயனிலையை சார்ந்திருப்பதைக் காட்டுகிறது. இது ஒரு பொருண்மைக்கூறு ஆய்வு என்பதைத் தவிர இடமிருந்து வல நிரல் இங்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது அல்ல. ஓரிடப் பயனிலைகள் →திசை போன்ற உறவுப் பண்புக் கூறுகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை; ஏனென்றால் ஒரு உறவு இரு பங்கெடுப்பாளர்களை உறவுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை உணர்த்துகிறது.

3.3.2. வினைப்பாடு ஆய்வு

நாம் பொருண்மை ஆய்வில் இரண்டாவது நிலையை அடைந்துவிட்டோம். இது பொருண்மை உள்ளார்ந்த தொடர்புடையதாகவோ நிரப்பியத் தன்மை உடையதாகவோ இருக்கிறது. இந்த ஆய்வு பயனிலைகளை அவற்றின் உறுப்புகளாகப் பிரிப்பதை உள்ளடக்கியது. எனவே இதை வினைப்பாடு ஆய்வு என்பர். பொருண்மைக் கூறாய்வும் வினைப்பாடு ஆய்வும் இணைந்து நம்மை வாக்கியங்களின் பொருண்மையின் பெரும் பாகத்தை உருப்படுத்தம் செய்ய இயலவைக்கின்றது. இருப்பினும் இந்த ஒருங்கிணைந்த ஆய்வு எதிர்மறை (negation), சமநிலை இணைப்பு (coordination), காலம் (tense), அல்லது கட்டுப்பாடு (conditon) என்ற வாக்கியப் பொருளின் தர்க்கத் தனிமங்களைக் கணக்கில் எடுக்கவில்லை. இந்த அளவில் வினைப்பாடு ஆய்வு முழுமையற்றதாகும்: நாம் உலகைப்பற்றி உண்மை-உரிமைகள் (truth claims) செய்யாத

‘உள்ளடக்கப்படாத’,

மெய்ப்படுத்தப்படாத

கருத்துரைகளைக்

கருத்தில்கொண்டிருக்கின்றோம்.

இருப்பினும் பயனிலைகளை வினைப்பாடுகளின் முக்கிய அல்லது ஆளுமைசெய்யும் தனிமங்களாக கருதுவதில் தர்க்க அடிப்படையிலான காரணம் இருக்கின்றது: வினைப்பாட்டைச் சார்ந்த தர்க்கத் தனிமங்கள் முழுமையும் காணப்படும் இடம் பயனிலையாகும். எடுத்துக்காட்டாக காலம், வினைநோக்கு, மற்றும் வினையடைப் பொருள்கள் யாவும் பயனிலையில் காணப்படும். பயனிலையை விட்டுவிட இயலாது என்ற அர்த்தத்திலும் இது வினைப்பாட்டின் முக்கியத் தனிமமாகும். பங்கெடுப்பாளர்களை விட்டுவிட இயலும்; மற்றும் அவை எண்ணிக்கையில் வேறுபடுபன. நாம் வினைப்பாடு இரு பங்கெடுப்பாளர்களையோ ஒரு பங்கெடுப்பாளரையோ கொண்டிருக்கலாம் எனவும் சில நேர்வுகளில் வினைப்பாடு பங்கெடுப்பாளர் இன்றியும் வரும் எனப் பார்த்தோம். *நாளைக் குளிராக இருக்கும்* போன்ற வானிலைக் கூற்றுக்களில் பங்கெடுப்பாளர் இல்லை.

மேற்சொன்னதன் அடிப்படையில் மூன்று பொதுவகையானப் பயனிலைகளை வேறுபடுத்தவேண்டும்: ஈரிடப் பயனிலை, ஓரிடப் பயனிலை இடமில்லாப் பயனிலை; இப்பயனிலைகளை p1, p2 மற்றும் p0 எனக் குறியீடு செய்வோம். (இந்த வகைப்பாடு வினைகளை செயப்படுபொருள் குன்றா வினைகள், செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகள் என வகைப்படுத்துவரை ஒக்கும். இருப்பினும் ஒருபக்கம் பங்கெடுப்பாளர்களுக்கும் பயனிலைகளுக்கும் மறுபக்கம் எழுவாய், செயப்படுபொருள், வினை என்பவைகளுக்கும் இடையில் மிக நெருக்கமான பொருத்தம் பார்பது தவறுக்கு வழிவகுக்கும்.) இந்த மூன்று வினைப்பாட்டைத் தவிர கூடுதல் வினைப்பாடு வகை இருக்கின்றதா என்பது ஐயத்திற்குரியதாகும். மூவிட மற்றும் நாவிடப் வினைப்பாடுகள் யாவும் ஈரிட மற்றும் ஓரிடப் பயனிலைகளின் ஒருங்கிணைப்புகளாகும். இதன்படி ‘கண்ணன் அந்த நாய்கு ஒரு எலும்புத்துண்டு கொடுத்தான்’ என்பதைப் பின்வருமாறு ஆயலாம்:

(12) கண்ணன் X-ஐச் செய்வித்தான்.

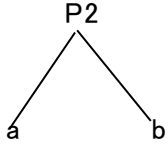
‘X’ = அந்த நாய் ஒரு எலுத்துண்டைப் பெற்றது.

சுருக்கமாக, நாம் மூன்று வகையான பயனிலைகளை வேறுபடுத்தலாம். வினைப்பாட்டின் மூன்று பொருத்தமான வகைகள் பின்வருவனவாகும் (Leech, 1981:130).

(13) ஈரிடப்பயனிலை

ஓரிடப்பயனிலை

இடமிலாய்யனிலை

p0

குழந்தைகள்+விரும்புகின்றன+இனிப்புகளை
'0+இருக்கிறது+குளிராக இருக்கிறது

கண்ணன்+இருக்கிறான்+உடல்நலமின்றி'

3.3.3. வினைப்பாட்டு ஆய்வின் குறிமானங்கள்

முறையான மொழியான குறிமொழி பொருள்களை உருப்படுத்தம் செய்யும். முன்னர் குறிமொழி பண்புக் கூறுகளின் குழுமங்களை உருப்படுத்தம் செய்யும் பொருண்மைக்கூறு வாய்ப்பாட்டு அளவில் எல்லைப்படுத்தப்பட்டது. இப்போது வினைப்பாடுகளை உருப்படுத்தம் செய்ய வேண்டி விரிவுப்படுத்தப்பட வேண்டும். முன்னால் உள்ள சார்புப் படங்களான (9)-ஐயும்; (11)-ஐ கிடைநிலை வாய்ப்படாக மாற்றி இதைச் செய்யலாம்.

(14)

ஈரிடப் பயனிலையாக்கங்கள் ($a \rightarrow p.b$) அல்லது ($b \leftarrow p.a$) அல்லது ($a.p.b$)

ஓரிடப் பயனிலையாக்கங்கள் ($a:p$) அல்லது ($p:a$)

முழு வினைப்பாட்டை எல்லைப்படுத்த அடைப்புக்குறிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன: ஒரு தனிப்புள்ளி (.) ஈரிட வினைப்பாட்டில் பங்கெடுப்பாளர்களைப் பயனிலையிலிருந்து வேறுபடுத்தும்; அரைப்புள்ளி (:) ஓரிட வினைப்பாட்டில் பங்கெடுப்பாளரை பயனிலையிலிருந்து பிரிக்கும். மீண்டும் கண்ணாடிப் பிரதிபலிப்பு மரபு பழக்கத்தில் வரும். இடதிலிருந்து வலம் மற்றும் வலமிருந்து இடம் என்ற நிரல்களுக்கு இடையே உள்ள முரண்பாடு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததல்ல. (இருப்பினும் இந்த வாய்ப்பாட்டை கூடுதல் புரிந்து கொள்ள அவை தொடரியலில் உருப்படுத்தம் செய்யப்படும் நிரலில் உருப்படுத்தம் செய்யப்படும். மேல்வரும் எழுத்துக்களான 1 மற்றும் 2 என்பனவற்றைப் பயன்படுத்துவது தேவையில்லாதது; ஏனென்றால் பயனிலை வகையை வினைப்பாட்டு வகையிலிருந்து எளிதில் முற்கோள் செய்யவியலும்.

(14)-இல் இந்த வாய்ப்பாட்டிலும் பின்னரும் கூடுதல் கலவைத் தன்மையான வாய்ப்பாடு பயன்படுத்தப்படுகிறது. a, b, c போன்றவை பங்கெடுப்பாளர்களின் மாறிகளாகவும் P, னு, சு போன்றவை பயனிலைகளின் மாறிகளாகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அல்ஜிபிராவில்

இந்தக் குறியீடுகளால் குறிப்பிடப்படும் சரியான அளவு அறியப்படாததால் ஒ, ல என்ற மாறிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதே வழியில் a, b, c, P, Q, R போன்றவை இந்தப் பயனிலைகளை உருவாக்கும் உண்மையான பொருண்மைக்கூறுகள் அறியப்படாததால் அல்லது சிறப்பிக்கப்படாததால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இருப்பினும் நாம் வினைப்பாட்டை அவற்றின் பொருண்மைக்கூறுகளின் உள்ளடக்கத்துடன் (componential content) குறியாக்கம் செய்ய விரும்புகிறோம். இவ்வாறு முழு பொருண்மைக்கும் உருப்படுத்தம் தரப்படும். எனவே குறிமொழி இது போன்ற 'வினைப்பாட்டுப் பொருண்மைக்கூறுகளின்' (predication-componential) வாய்ப்பாடுகளை அனுமதிக்கிறது.

(7 a) (a, $\rightarrow P$ b)
 மனிதவினம் திசை மனிதவினம்
 வயதுவந்த பக்கவாடு வயதுவந்த
 ஆண் -ஆண்
 ஒருமை ஒருமை
 'ஒரு ஆடவன் ஒரு மங்கையின் முன்னால் இருக்கிறான்'

(9a) (a : p)
 *சாதி பெரிய -ஒருமை

'டோபர்மேன் நாய்கள் மிகப்பெரியவை'
 இப்போதிலிருந்து அடையாளப்படுத்தப்படாத அல்லது ஆளுமை செய்கின்ற சொற்களுக்கு +, ↑, → என்ற குறியீடுகளை விட்டுவிடும் மரபான சிக்கனம் கடைபிடிக்கப்படுகின்றது. இருப்பினும் மேலும் எளிமையைக் கடைபிடிக்கலாம்: அதாவது மாறிகளை விட்டுவிட்டு பொருண்மைக் கூறுகளை எளிய கிடைநிலை வரிசையில் வைப்பது:

(7b) (மனிதவினம் வயதுக்குவந்த ஆண் ஒருமை.திசை - பக்கவாடு.மனிதவினம் வயதுக்கு வந்த -ஆண் ஒருமை) 'ஒரு ஆடவன் ஒரு மங்கைக்கு முன்னால் நிற்கிறான்' (9b) (சாதி -ஒருமை: பொpய 'டோபர்மேன் நாய்கள் மிகப்பெரியவை'.

இவை 'கிடைநிலை வினைப்பாட்டுப் பொருண்மைப் பண்புக்கூறு வாய்ப்பாடுகள்' (linear preidcation-componential formulae) ஆகும்; இவை கிடைநிலை வடிவில் முழுப் பொருளையும் தரும். இம்மாதிரியான வேறுபட்ட குறிமான மாறுபாடுகள் தேவையில்லை என்றாலும், அவற்றைக் வைத்திருப்பது வசதியானதாகும். இதனால்

இக்கருத்துச்சாயலை ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காகத் தேவையான அளவு விளக்க இயலும் அல்லது தேவையற்ற இடத்தையோ முயற்சியையோ குறைக்க இயலும். குறிமொழியை பொருள்களை உருப்படுத்தம் செய்வதற்காக வேண்டி ஒரு நெகிழ்வான தன்மையுள்ள மொழியாக ஆக்குவதில் நன்மை இருக்கிறது. இதனால் இது பொருண்மை மயக்கத்தைத் தராதவரை நாம் விரும்புகிற அளவுக்கு பல குறிமான வேறுபாடுகளை (notational variation) உள்ளடக்க அனுமதிக்க இயலும்.

மற்றொரு வசதி குறிமொழியின் 'கலவை' மாதிரியைக் கொண்டிருப்பதாகும். இதில் a , b , P என்ற மாறிகள் பண்புக்கூறு குறியீடுகளுடன் க்கப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, நாம் 'அந்தச் சிவப்பு ஊர்தி சுவரில் மோதியது' என்ற பொருண்மையை உருப்படுத்தம் செய்ய விரும்பி, அதே நேரம் வினைப்பாட்டின் முழு பொருளடக்கத்தையும் உருப்படுத்தம் செய்ய விரும்பாவிட்டால், நாம் பொருண்மையைப் பின்வருமாறு உருப்படுத்தம் செய்யலாம்:

(15) (ஊர்தி ஒருமை a , p , பருமை ஒருமை b)

இது ஒரு ஊர்தி ஒரு பொருளுடன் (object) ஏதோ ஒரு உறவுடன் இருக்கிறது என்று சிறப்பீடு செய்கிறது. இருப்பினும் a , P , b என்ற மாறிக் குறியீடுகள் (variable symbols) வழி பங்கெடுப்பாளர்களிலும் சிறப்பீடு செய்யப்படாத பயனிலையிலும் கூடுதலான ஏதோ பொருளடக்கம் இருக்கின்றது என்றும் காட்டுகிறது. a , b , c , P , Q , R போன்ற குறியீடுகள் மிச்ச மாறிகள் (residual variables) என்று அழைக்கப்படும். ஏனென்றால் அவை பங்கெடுப்பாளர் அல்லது பயனிலையின் முழு பொருளடக்கத்தையும் உருப்படுத்தம் செய்யத் தேவையில்லை. அவை வரும் வாய்ப்பாட்டில் அவ்விடத்தில் சிறப்பீடு செய்யப்படாததாக ஒன்றோ அதற்கு மேலோ பண்புக்கூறுகள் எடுக்கப்படலாம் என்ற உண்மையை குறியீடு செய்கின்றன.

இறுதியாகப் பொருண்மையின் முறையற்ற மற்றும் பகுதி முறையற்ற உருப்படுத்தத்தைப் பற்றி குறிப்பிட வேண்டும். பொருண்மையை முறையற்று உருப்படுத்தம் செய்வதன் வழக்கமான மரபு இருக்கிறது. இதன்படி தமிழ் வெளிப்பாடுகளை ஒற்றை மேற்கோள் குறியீட்டில் தரலாம்; எ.கா. 'அந்தச் சிவப்பு ஊர்தி சுவரில் மோதியது'. இந்த மரபு வெளிப்பாட்டிற்குப் பயனுள்ளதாக இருந்தாலும் நுண்மையற்றதாகும். கீழே பகுதி முறையற்ற ஒரு வகை

உருப்படுத்தம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது ஏற்கெனவே பயன்படுத்தப்பட்ட குறிமான வழக்கத்தைப் பின்பற்றுவதால் இது புரிந்து கொள்வதற்கு எளிமையானதாகும். பின்வருவன எடுத்துக்காட்டுகளாகும்:

(ஒரு ஆடவன்.முன்னால்.ஒரு மங்கை) (டோபர்மேன்: பெரியது ஆன)

(சிவப்பு ஊர்தி.மோது.சுவர்) (தொடர்வண்டி: புறப்பட்டது)

இங்கு வினைப்பாட்டு ஆய்விற்குக் குறியீடுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன; அழுத்தமான எழுத்துக்கள் பயனிலைகளை குறிக்கவும் (எ.கா. முன்னால், மோது) அழுத்தமில்லா எழுத்துக்கள் பங்கெடுப்பாளர்களை குறிக்கவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பங்கெடுப்பாளர்கள் மற்றும் பயனிலையின் பொருளடக்க முறை குறைவாக ஆங்கில சொற்களால் உருப்படுத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

3.3.4. உட்படுத்தமும் இசைவின்மையும்

நாம் உள்ளடங்கு மொழியம் (hyponymy) மற்றும் உட்படுத்தம் (entailment) என்பவைகளுக்கு இடையே உள்ள நெருங்கிய தொடர்பையும் இணக்கமின்மை (inconsistency) மற்றும் இசைவின்மை (incompatibility) என்பவைகளுக்கு இடையே உள்ள நெருங்கிய தொடர்பையும் முன்னர் பார்த்தோம். இப்பொழுது இந்தத் தொடர்புகளைக் கூடுதலாகப் பார்ப்போம். வினைப்பாட்டு ஆய்வில் உள்ளடங்கு மொழியமும் இணக்கமின்மையும் சொல் பொருண்மைகளுக்கு இடையே உள்ள உறவுகளாகக் கருதப்படாமல் பங்கெடுப்பாளர்களுக்கும் பயனிலைகளுக்கும் உள்ள உறவாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. ஒன்றின் பங்கெடுப்பாளர் மற்றொன்றின் பங்கெடுப்பாளருக்கு உள்ளடக்க மொழியாக இருக்கும்படி வேறுபட்டால் இந்த இரு கருத்துரைகளுக்கும் இடையில் உட்படுத்த உறவு இருக்கிறது எனலாம். பின்வரும் எடுத்துக்காட்டில் b என்பது a என்பதன் உள்ளடங்கு மொழியாகும்.

(16) 'நான்

a
சிறுவ

 பார்த்தேன்' என்பது

நான்

b
குழந்தை

 பார்த்தேன் என்பதை உட்படுத்தும்.

உள்ளடங்கு மொழியம் இரண்டும் பயனிலைகளுக்குள்ளும் இருக்கலாம்.

(17) 'ராஜா ஒரு குதிரை

P
விற்பான்

 என்பது

'ராஜா ஒரு குதிரை

P
கொடுத்த

 என்பதை உட்படுத்தும்.
(ஏனென்றால் 'விற்பன்' என்பது ஒரு வகை 'கொடுத்தல்' ஆகும்).
உட்படுத்தல் என்பது ஒரு வினைப்பாடு மற்றொரு வினைப்பாட்டின் பொருண்மை உள்ளடக்கத்தால் இருப்பதாகும். எடுத்துக்காட்டாக 'ராஜா ஒரு குதிரையை விற்பான்' என்பது 'ராஜா ஒரு குதிரையைக் கொடுத்தான்' என்பதில் உள்ள எல்லாப் பண்புக்கூறுகளையும் உள்ளடக்கும். கருத்தில் கொள்ளப்பட்ட பங்கெடுப்பாளர் ஒரு சிறப்பான அல்லது பொதுவான பொருள்கோளை கொண்டிருக்கிறதா என்பதன் அடிப்படையில் உட்படுத்தலின் உறவு இரு வேறுபட்ட திசைகளில் செயல்படும். மேற்சொன்ன இரண்டில் காணப்படும் சிறப்பான பொருள்கோள் பின்வருவனவற்றிலும் காணப்படுகிறது.

(18) (குழந்தைகள்.ஆப்பிள்.சாப்பிடுகின்றன)என்பது

(குழந்தைகள்.பழங்கள்.சாப்பிடுகின்றன) என்பதை உட்படுத்தும்.
இருப்பினும் பின்வரும் பொது கருத்துரைக்கு உட்படுத்தம் மாறுபட்டு வரும்.

(19) (குழந்தைகள்:தொந்தரவானவர்கள்) என்பது

(சிறுவர்கள்:தொந்தரவானவர்கள்) என்பதை உட்படுத்தும்

இரண்டாவது வரும் பங்கெடுப்பாளர்களின் உள்ளடங்கு மொழியத்தில் மட்டும் செயல்படும். இணக்கத்துக்கும் இசைவின்மைக்கும் இடையில் தொடர்பு இருக்கிறது. இதனைப் பயனிலைகளின் இணக்கமின்மைக்கு மட்டும் பிரயோகிக்கவியலும் என்பதால் இது கூடுதல் கட்டுப்பாடு உள்ளது.

(20) (மோரி.வேலையை.வெறுக்கிறாள்) என்பது

(மோரி.வேலையை.விரும்புகிறாள்) என்பதுடன் இணக்கமின்றி இருக்கும்.

(21) (பீட்டர்.தன் தந்தையின்.இடது பக்கம் இருக்கிறான்) என்பது

(பீட்டர்.தன் தந்தையின். வலது பக்கம் இருக்கிறான்) என்பதுடன் இணக்கமின்றி இருக்கும்.

உட்படுத்தலுக்கும் இணக்கமின்மைக்கும் பின்வரும் பொதுமை விதிகளை இப்போது கூறவியலும்:

பின்வருவனவற்றைத் தவிர X-உம் Y-உம் ஒன்றுபட்டிருந்தால் X என்பது Y-ஐ உட்படுத்துதல்:

- 1. X என்பது a என்ற பங்செடுப்பாளரைக் கொண்டிருக்கும் மற்றும், Y என்பது b என்ற பங்கெடுப்பாளரைக் கொண்டிருக்கும், மற்றும்
- 2. a என்பது b-யின் உள்ளடங்கு மொழியமாகும் (a, b என்பன சிறப்பாகப் பொருள்கோள் செய்யப்படும்)

அல்லது

- 1. X என்பது a என்ற பங்கெடுப்பாளரைக் கொண்டிருக்கும் மற்றும், Y என்பது b என்ற பங்கெடுப்பாளரைக் கொண்டிருக்கும், மற்றும்
- 1. b என்பது a-யின் உள்ளடங்கு மொழியமாகும் (a, b என்பன பொதுவாகப் பொருள்கோள் செய்யப்படும்)

அல்லது

- 1. X என்பது P என்ற பயனிலையையும் Y என்பது Q என்ற பயனிலையையும் கொண்டிருக்கும், மற்றும்
- 2. P என்பது Q -வின் உள்ளடங்கு மொழியமாகும்.

பின்வருவனவற்றைத் தவிர X-உம் Y-உம் ஒன்றுபட்டிருந்தால் X என்பது Y-உடன் இசைவின்றி இருக்கும்

- 1. ஓ என்பது P என்ற பயனிலையையும் Y என்பது Q என்ற பயனிலையையும் கொண்டிருக்கும்
- 2. P என்பது Q -உடன் இணக்கமின்றி இருக்கும்.

இவை முரணான மற்றும் தயார் நிலையிலுள்ள விதிகள் ஆகும்; ஏனென்றால் தேற்றக் கூற்றுகளின் வினைப்பாடுகளுக்கும் உண்மை கட்டுப்பாடுகளுக்கும் இடையில் உள்ள உறவைப் பற்றி விவாதிக்கும் நிலையை நாம் இது வரை எய்தவில்லை. கண்டிப்பாகப் பொருண்மை உட்படுத்துகைக்கும் (semantic inclusion) பொருண்மை விலக்குகைக்கும் (semantic exclusion) இடையில் உள்ள வினைப்பாடுகளின் உறவுகளை இவ்விதிகள் வரையறை விளக்கம் செய்யும் எனவும் சில கட்டுப்பாடுகள் பின்பற்றப்பட்டால் இந்த உறவுகள்

வினைப்பாடுகளுக்கு இடையில் உள்ள உட்படுத்தல் மற்றும் இணக்கமின்மை உறவுகளுடன் பொருந்தும் எனவும் கூற வேண்டும். ஆனால் நாம் பொண்மை உருப்படுத்தங்களிலிருந்து அடிப்படை கூற்றுகளை ஊகம் செய்யும் வழியை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறோம். உட்படுத்தல் மற்றும் இசைவின்மை என்பனவற்றின் விதிகள் அவற்றின் பயன்படுத்தலில் எல்லைப்படுத்தப்பட்டவைகளாக தோன்றுகிறது; ஆனால் அவை கூடுதல் வலிமை வாய்ந்தவையாகும். இதைக் காட்ட பின்வரும் நான்கு தனித்தனியான தகவல்களைக் கூறலாம்:

1. இவ்விதிகள் ஈரிடப் வினைப்பாடுகளுக்கு மட்டுமின்றி வினைப்பாடுகளின் எல்லா வகைகளுக்கும் பயன்படுத்தப்படும். பின்வருவன ஓரிட வினைப்பாடுகளுக்கு அவற்றின் பயன்பாட்டின் எடுத்துக்காட்டுகளாகும்:

(22) (இந்த மை : ஊதா ஆகும்) என்பது (இந்த மை : நீலம் ஆகும்) என்பதை உட்படுத்தும் ('ஊதா' என்பது 'நீலம்' என்பதன் உள்ளடங்கு மொழியாகும்)

(23) (இந்த மை : ஊதா ஆகும்) என்பது (இந்த மை : சிவப்பு ஆகும்) என்பதுடன் இசைவின்றி இருக்கும் ('ஊதா' என்பது 'சிவப்பு' என்பதுடன் இணக்கம் இல்லாதது)

2. இந்தக் கண்ணாடிப் பிரதிபலிப்பு மரபு காரணமாக தனிமங்கள் எந்த வரிசையில் வந்தாலும் இவ்விதிகள் பயன்படுத்தப்படும். எனவே 'இந்தக் குப்பியில் ஓயின் இருக்கிறது' என்பதற்கும் 'இந்த குப்பியில் மதுபானம்' இருக்கிறது என்பதற்கும் இடையில் உள்ள உறவு உட்படுத்து உறவாகும் என்பது 'ஓயின்' என்பது 'மதுபானம்' என்பதன் உள்ளடங்கு மொழியாகும் என்ற உண்மையிலிருந்து வருவதாகும்.

3. நாம் பார்த்தப்படி உள்ளடங்கு மொழியும், இணக்கமின்மை என்ற உறவுகள் சொற்களுக்கு இடையில் மட்டும் எல்லைப்படுத்தப்படுவதில்லை: அவைகள் சொல்லுக்கும் தொடருக்கும் இடையிலோ தொடருக்கும் தொடருக்கும் இடையிலோ வரலாம். எனவே உட்படுத்து விதி பின்வரும் நேர்வுகளையும் அடக்கும்:

(அ) இரண்டு கருத்துரைகளுக்கு இடையில் உள்ள வேறுபாடு ஒன்றோ அதற்கு மேற்பட்ட சொற்களின் சேர்க்கையில் அடங்குவது.

(ஆ) அல்லது சொல்லுக்குப் பதில் ஒரு தொடரை இடம்பெயர்ப்பது.

(24) அவள் . ஒரு உயரமான அழகான வடநாட்டவனை .
மணம்புரிந்தாள்) என்பது (அவள்.ஒரு வடநாட்டவனை.
மணம்புரிந்தாள்) என்பதை உட்படுத்தும்.

(25) (ராஜா : ஒரு படைத்தலைவன்) என்பது (ராஜா : ஒரு இராணுவ
அதிகாரி) என்பதை உட்படுத்தும்.

(26) (அவன் . என்னால். மிகவும் பாதிக்கப்பட்டான்) என்பது (அவன் .
என்னால். பாதிக்கப்பட்டான்) என்பதை உட்படுத்தும்.

4. உட்படுத்தல், இசைவின்மை என்பனவற்றின் விதிகள் மொத்தமாக
பின்வரும் வழியில் பயன்படுத்தப்படும்:

(அ) X என்பது Y-ஐ உட்படுத்தினால் மற்றும் Y என்பது Z -ஐ
உட்படுத்தினால், X என்பது Z -ஐ உட்படுத்தும் (அதாவது உட்படுத்தல்
ஒரு கடத்தல் உறவாகும்.)

(ஆ) X என்பது Y-ஐ உட்படுத்தினால் மற்றும் Y என்பது Z-உடன்
இசைவின்றி இருந்தால் X என்பது Z -உடன் இசைவின்றி வரும்.

இந்த இரு துணைநிலை விதிகளை X, Y, Z என்பனவற்றை பின்வருமாறு
கருதிக்கொண்டு எடுத்துக்காட்டலாம்.

(அ) X: 'சிறுவர்கள் மரத்திலிருந்து கீழே இறங்கினர்'.

Y: 'சிறுவர்கள் மரத்திலிருந்து கீழே வந்தனர்'.

Z: 'குழந்தைகள் மரத்திலிருந்து கீழே இறங்கினர்'

(ஆ) X: 'ராஜா உரக்கப் பாடினான்'

Y: 'ராஜா பாடினான்'

Z: 'ராஜா அமைதியாக இருந்தான்'

இவ்வாறு நாம் பயனிலையாக்க ஆய்வைப் பயன்படுத்தி உட்படுத்தலைப்
பற்றியும் இணக்கமின்மை பற்றியும் அடிப்படைக் கூற்றுகளை ஆக்க விதி
பயன்பாட்டிற்கு விதிகளை உருவாக்க இயலும்.

பூஜியப் பங்கெடுப்பாளர்கள் (Null arguments)

இத்திசையில் அடுத்த முன்னேற்ற நிலை பூஜியப்
பங்கெடுப்பாளர்களை அல்லது பண்புக்கூறுகளைக் கொண்டிராத
பங்கெடுப்பாளர்களை அறிமுகப்படுத்துவதாகும். ஒரு பூஜியப்
பங்கெடுப்பாளர் அது குறிப்பின் கூடுதல் பொதுமையைக் கொண்டிருக்கும்
என்ற அர்த்தத்தில் பொருளடக்கம் இல்லாததாகும். அதற்குத் தொடரியல்
உறவு இல்லை: ஆனால் அது எதிர்மறையாகக் கண்டுபிடிக்கப்படும்.
எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு வினைக்கு அது இயல்பாக தேவைப்படும்
செயப்படுபொருள் இல்லாமை: ராஜா சாப்பிடுகிறான் (அதாவது ராஜா ஏதோ

சாப்பிடுகிறான்)

இதேப்போல்

ராஜா

படிக்கிறான்/எழுதுகிறான்/விளையாடுகிறான் போன்றவை வரும். பூஜியப் பங்கெடுப்பாளர்களைக் குறியீடு செய்யும் பிற தொடரியல் இடைவெளிகள் செயப்பாட்டு வினை வாக்கியத்தில் செயலித் தொடர் (agent phrase) இல்லாமை மற்றும் ஒரு அருவப் பெயருக்குப் பங்கெடுப்பாளர்-சிறப்பீடு அடைகள் இல்லாமை ஆகும்:

(27) உணவு சமைக்கப்பட்டது (அதாவது யாராலோ உணவு சமைக்கப்பட்டது)

(28) எதிரிகள் அடக்கப்படுதல் (அதாவது எதிரிகள் யாராலோ அடக்கப்படுதல்)

(29) அடக்கப்படுதல் (யாரோ யாராலோ அடக்கப்படுதல்)

இம்மாதிரியான நேர்வுகளில் ஒரு ஈரிடப் பயனிலையின் ஒன்றோ அல்லது இரண்டோ பங்கெடுப்பாளர்கள் மெய்ப்படுத்தப்படுவதில்லை.

பூஜியப் பங்கெடுப்பாளரை ϕ என்ற பூஜியக் குயீட்டால் குறிப்பிடலாம்.

(27) என்பதை பொருண்மையியல் அடிப்படையில் பின்வருமாறு உருப்படுத்தம் செய்யலாம்: (உணவு.←சமை. ϕ) • அல்லது பொதுவான சொற்களால் பின்வருமாறு உருப்படுத்தம் செய்யலாம்: (a.P. ϕ). பூஜியப் பங்கெடுப்பாளர்கள் பண்புக்கூறுகளைக் கொண்டிராததால் அவை வரையறை விளக்க அடிப்படையில் எல்லாப் பங்கெடுப்பாளர்களுக்கும் உள்ளடக்கியாக வரும். இதனால் பின்வருமாறு உட்படுத்தல் உறவால் விளக்க இயலும்.

(30) ராஜா ஓயின் குடிக்கிறான் என்பது, ராஜா குடிக்கிறான் என்பதை உட்படுத்தும்.

(31) ராஜா மாங்காய் சாப்பிடுகிறான் என்பது, ராஜா சாப்பிடுகிறான் என்பதை உட்படுத்தும்.

இது ஒரு பொது விதியாகும். (a.P.b) என்பது (a.p. ϕ) என்பதை உட்படுத்தும் மற்றும் (a:P) என்பது (ϕ :P) என்பதை உட்படுத்தும். இந்த விளக்க மதிப்புதான் பூஜ்ய பங்கெடுப்பாளர்களின் எடுகோளை நியாயப்படுத்துகிறது. ராஜா சாப்பிடுகிறான் என்ற வாக்கியத்திற்கும் ராஜா உறங்குகிறான் என்ற வாக்கியத்திற்கும் இடையில் முக்கிய வேறுபாடு இருக்கிறது. பிந்தையது ஒரு செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையைக் கொண்டிருக்கின்றது. முந்தையது இதற்கு மாறாக ஒரு ஈரிடப் பயனிலையைக் கொண்டிருக்கின்றது; இதில் பங்கெடுப்பாளர்களில் ஒன்று பூஜியமாகும்.

தேர்வுக் கட்டுப்பாடுகள் (Selection restrictions)

நாம் பூஜியப் பங்கெடுப்பாளர்களைப் பற்றிக் கூறியவை பல நேர்வுகளில் வெளிப்படுத்தப்படாத பங்கெடுப்பாளர்கள் ஏதாவது பொருளடக்கத்தைக் கொண்டிருக்கும் என்ற உற்று நோக்கிற்கு எதிராக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, *மதிய உணவு சமைக்கப்பட்டது* என்பதில் செயலியானது குறிப்பிடப்படாவிட்டாலும் குறைந்தது நாம் 'சமைப்பவர்' என்ற குறிப்பிடப்படாத பங்கெடுப்பாளரை ஒரு மனித இனமாகக் கணிக்கிறோம். சமைப்பவர் ஒரு மனித இனச் செயலி என்ற புரிந்து கொள்ளுதலின் அடிப்படையில் பின்வரும் வாக்கியங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாதவை என்று உற்று நோக்கி அறிகிறோம்:

நீர் உணவைச் சமைத்தது.

உணவு பாத்திரத்தால் சமைக்கப்பட்டது.

இந்த நேர்வுகளில் இருந்து நாம் பொருண்மையானது வாக்கியத்தின் ஒரு பகுதியிலிருந்து மற்றொரு பகுதிக்கு ஒரு பக்கமாக நகர்வதாக உற்று நோக்குகிறோம். மேலும் பொருண்மை சூழலிலிருந்து சில பொருண்மைப் பண்புக்கூறுகளைக் கணிக்க இயலும் என்றும் இப்பண்புக் கூறுகளின் முரண்பாடு ஏற்றுக் கொள்ள இயலாத மொழிபுகளை விளைவிக்கும் என்றும் உற்றுநோக்கி அறிகிறோம்.

இந்த நடத்தைகள் தேர்வுக்கட்டுப்பாடுகள் (selection restriction) என்ற தலைப்பில் விவாதிக்கப்படுகிறது. பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகள் இந்தக் கட்டுப்பாடுகளின் மீறலின் விளைவாக வரும் ஏற்றுக் கொள்ள இயலாத மொழிபுகளாகும்:

தண்ணீர் என்னுடைய நண்பனைக் காதலிக்கிறது. (தண்ணீர் என்பது உயிரில்லா இனமாகும்)

அந்தப் பெண் அங்கு கூடினாள் (பெண் என்பது ஒருமை ஆகும் பன்மை அல்ல) மகிழ்ச்சி பச்சையானதாகும் (மகிழ்ச்சி அருவப் பொருளாகும் பருமைப் பொருள் அல்ல) அந்தச் சிறுவன் வடை குடித்தான் (வடை திடப் பொருள், திரவப் பொருள் அல்ல) அந்தப் புழு விவாகரத்து செய்யப்பட்டது (புழு மனித இனம் அல்ல பூச்சி இனம்)

தொடக்க காலத்தில் வுக்கட்டுப்பாடுகள் தொடரியல் உடன் வருகையாக (syntactic co-occurrence) எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது (சாம்ஸ்கி 1965) அல்லது குறைந்தது உடன்வருகை கட்டுப்பாடுகள் (co-occurrence conditions) பெயர்கள் மற்றும் வினைகள் போன்ற தொடரியல் அலகுகளின் அடிப்படையில் வரையறை செய்யப்பட்டன (Katz and Fodor, 1963; Weinreich, 1966). இருப்பினும் தேர்வுக்கட்டுப்பாடுகளைத் தொடரியல் அடிப்படையில் வரையறை

விளக்கம் செய்யாமல் பொருண்மையியல் அடிப்படையில் அதன் அலகுகளான பங்கெடுப்பாளர்கள் மற்றும் பயனிலைகள் மூலம் வரையறை விளக்கம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு இரு நல்ல காரணங்கள் இருக்கின்றன.

1. இரு சொற்கள் ஒருபொருள் பன்மொழிகள் என்றால் அவற்றின் தேர்வுக்கட்டுப்பாடுகள் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாகப் பயமுறுத்து, அச்சுறுத்து என்பனவற்றிற்கு ஒரே அர்த்தம் இருப்பதாக எடுத்துக்கொண்டால், ஒரே கட்டுப்பாடு ஏன் அந்தக் கருத்து சிறுமியை பயமுறுத்தியது மற்றும் அந்தக் கருத்து சிறுமியை அச்சுறுத்தியது என்பன ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கன, ஆனால் *சிறுமி கருத்தைப் பயமுறுத்தினாள், *சிறுமி கருத்தை அச்சுறுத்தினாள் என்பன ஏற்றுக்கொள்ள இயலாதன என்று விளக்குகின்றது.

2. இரு மொழிபுகள் மறுதலையாக இருந்தால் அவைகளுக்கு ஒரே கட்டுப்பாடுகள் தலைகீழ் வரிசையில் பயன்படுத்தலாம்.

இவ்விரு நேர்வுகளிலும் தொடரியல் நிலையில் இரு தனியான மொழிபுகள் தேவைப்படும் கட்டுப்பாடுகளைப் பொருண்மையியல் நிலையில் சேர்த்து மொழிய இயலும். எனவே எளிய கூடுதல் விளக்கமான கணிப்பு, தேர்வுக்கட்டுப்பாடுகளைப் பொருண்மையியல் அடிப்படையில் விளக்குவதாகும்.

தேர்வுக்கட்டுப்பாடுகளின் தொடக்கால விளக்கங்களின் தவறு அவற்றை உடன்பாட்டின் இலக்கணவிதிகளாக கையாளுவதாகும். உடன்பாட்டு விதிகள் ஒரு உறுப்பை மற்றொரு உறுப்புடன் உடன்படச் செய்யுபடி ஒரு பண்புக்கூறால் கட்டாயமாக அடையாளப்படுத்துவது போலத் தேர்வுக்கட்டுப்பாடுகளைப் பின்வருமாறு கட்டாயமாக வடிவமைக்கலாம். 'x' என்ற பண்புக்கூறு A என்ற அலகில் இருந்தால், Y என்ற பண்புக்கூறு B என்ற அலகில் இருக்கவேண்டும். இம்மாதிரியான விதி, எடுத்துக்காட்டாக *பிளிறு* என்ற வினை *யானை* என்ற பெயரை அதன் எழுவாயாக இருக்கும் *கனை* என்ற வினை *குதிரை* என்ற பெயரை அதன் எழுவாயாக இருக்கும் என வேண்டும். இது பின்வரும் நேர்வுகளை வேறுபடுத்த உதவும்:

(32) குதிரை கனைத்தது

(33) *குதிரை பிளிறியது.

இருப்பினும் இது பின்வரும் இரண்டின் ஏற்பை விளக்காது:

(34) விலங்கு கனைத்தது

(35) விலங்கு பிளிறியது.

விலங்கு பொருண்மை அடிப்படையில் ஒரு குதிரையோ யானையோ அல்ல. இவ்வகையிலான கட்டாய சேர்ந்ருவருகைக் கட்டுப்பாடு (33)-ஐயும் (34)-ஐயும் ஊகம்செய்யும். தேர்வுக்கட்டுப்பாடு நுட்பமாக 'விலங்கு' முறையே (34)-இல் குதிரையையும் (35)-இல் யானையையும் விளக்கவேண்டும்.

இம்மாதிரி வகை விளைவைப் பெற வென்ரெ (Weinreich, 1966) 'பண்புக்கூறுகளின் மாற்றம்' என்ற இயக்கநுட்பத்தை முன்மொழிந்தார். இதன்படி பண்புக்கூறுகள் வினையின் சிறப்பீட்டிலிருந்து பெயருக்கு மாற்றப்படும் மற்றும் மற்றத்தின் விளைவு பண்புக்கூறுகளின் சேர்க்கையின் காரணமாக முரணாக இருந்தால் தடைசெய்யப்படும். எடுத்துக்காட்டு (33)-இல் *பிளிறு* என்பதிலிருந்து 'குதிரை' என்ற பண்புக்கூறை மற்றுவது எழுவாயில் 'குதிரை' மற்றும் 'யானை' என்ற எதிரிடையான பண்புக்கூறுகளின் மோதலை விளைவிக்கும்; ஆனால் (35)-இல் 'யானை' என்பதன் மாற்றம் வினையிலிருந்து பெயருக்கு பொருளின் ததும்பிவழிதலை சரியாக உருப்படுத்தம் செய்யும். எனவே வென்ரேயின் பண்புக்கூறுகளின் மாற்றம் ஒரு தொடரியல் உறுப்பிலிருந்து மற்றொன்றிற்கு பண்புக்கூறுகளை இடமாற்றும் நுட்பத்தின் அடிப்படையில் வடிவமைக்கப்பட்டாலும் சரியான விளைவுகளைத் தந்தது. அம்மாதிரியான கட்டுப்பாடுகளை வினைப்பாடுகளின் மீது இயங்கும் மற்றும் ஒரு பண்புக்கூறை ஆளமை செய்யும் பயனிலையிலுள்ள மற்றொரு தரப்பட்ட பண்புக்கூறு இருந்தால் ஒரு பங்கெடுப்பாளரில் தரப்பட்ட பண்புக்கூறின் இருப்பை வேண்டும் சூழல் மிகைமை விதிகளாக வடிவமைப்பதால் (contextual redundancy rules) சமமான விளைவுகளைக் கூடுதல் திருப்தியாகப் பெற இயலும். எடுத்துக்காட்டாக, (36) உலோகம் என்பது [-விலங்கினம்] என்பதை அவசியப்படும் என்ற விதி உலோகம் என்பதன் எதிர்நிலையின் ஒரு உறுப்பினர் ஒரு குழுமப் பண்புக்கூறுகளில் வந்தால், அந்தக் குழுமத்தில் -விலங்கினம் என்பதும் வரும் என்று கூறும். தேர்வுக்கட்டுப்பாடுகளை கணிக்க, பயனிலைகளுக்குக் கட்டுப்பாட்டுப் பண்புக்கூறுகளையும் பங்கெடுப்பாளர்களுக்கு மிகை பண்புக்கூறுகளையும் கொண்ட நேர்வுகளில் மிகை விதிகளை நீட்சி செய்வது தேவையாகும்.

(37) வைத்திரு என்ற பயனிலை அப்பயனிலையால் ஆளப்பட்ட தொடக்கப் பங்கெடுப்பாளரில் [+நபர்] என்பதை அவசியப்படும்.

இவ்விதியைப் பின்வருமாறு வாய்பாட்டு வழியில் மிகைப் பண்புக்கூறை செவ்வக அடைப்புக்குறிகள் அமைத்துப் பின்வருமாறு தரலாம்:

[+நபர்] .→வைத்திரு

பொருண்மைக்கூறுசார் மீறலின் ஒரு சிறப்பான நேர்வாகும். எடுத்துக்காட்டு 'ஆண் மங்கை', 'ஆண் வீடு'. இம்முறையில் தேர்வுக்கட்டுப்பாடுகளைக் கையாள்வது பின்வரும் வாக்கியங்களில் பொருண்மை தழும்பலை மதிப்பீடு செய்கின்றது.

விலங்கு கனைக்கிறது.

மதிய உணவு சமைக்கப்பட்டது.

முதல் நேர்வில் □இனம் ('குதிரை') என்ற பண்புக்கூறு 'விலங்கு' என்ற பங்கெடுப்பாளருடன் சேர்க்கப்படுகின்றது; பின்னர் வருவதில் மனிதவினம் என்ற பண்புக்கூறு 'சமைப்பவர்' என்பதை உருப்படுத்தம் செய்யும் பூஜியப் பங்கெடுப்பாளர்களுடன் சேர்க்கப்படுகின்றது.

இவ்வழியில் பிற காரணங்களுக்குத் தேவைப்படும் விதி வகைகளின் குறைந்த நீட்சியை அறிமுகப்படுத்தும்; மற்றும் மாதிரியின் பிற நோக்கங்களுடன் நெருக்கமாகப் பொருந்தும் ஒரு முறையாலும் தேர்வுக்கட்டுப்பாடு பொருண்மையியல் விளக்கத்தில் உட்படுத்தப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக சமநிலை மிகைமை விதிகள் பயனிலைகளுக்கும் அவற்றின் பங்கெடுப்பாளருக்கும் இடையில் உள்ள சொல்லியையு உறவுகளுக்கு கூடுதல் முக்கியத்துவம் தருகிறது: பயனிலைகள் பங்கெடுப்பாளர்களின் எண்ணிக்கையை நிர்ணயிப்பதுடன் ஓரளவுக்கு அவற்றின் கலவையையும் நிர்ணயிக்கிறது. மேலும் பொருண்மைசார்; ஒழுங்கின்மையாகத் தேர்வுக்கட்டுப்பாடுகளின் மீறலைக் கொண்ட தேற்றக் கூற்றுகளைப் பொருண்மை அடிப்படையில் வகைப்படுத்துவதால் நாம் அடிப்படை கூற்றுகளின் விளக்கத்தில் அறிமுகம் செய்த பொருண்மைசார் ஒழுங்கின்மையையின் வகைக்கு அவற்றின் இணக்கத்தை காட்டினோம். அடிப்படை பொருண்மை முரண்பாடுகளையும் விளக்க இயலும். எடுத்துக்காட்டாக,

* அந்த அனாதையின் தந்தை நிறைய குடிக்கிறார் என்ற வாக்கியம்

*அந்த அனாதைக்கு தந்தை இருக்கிறார் என்ற முரண்பாட்டை முற்கோள் செய்யும்.

* தங்கம் அந்த மனிதனை வைத்திருக்கின்றது என்பது 'தங்கம் ஒரு நபர்' என்ற முரண்பாட்டை முற்கோள் செய்யும்.

முதலில் வருதில்; மிகைமை விதி வழி முரண்பாடு மறைமுகமாக வருகின்றது என்பது இங்குள்ள ஒரே வேறுபாடாகும். இவ்வாறு தேர்வுக்கட்டுப்பாடுகள் அடிப்படை கூற்றுகளைக் கணிக்க விளக்கச் செயல்பாட்டைக் கொண்டிருப்பது தெரியவருகிறது. மொழியின் பல உருவக

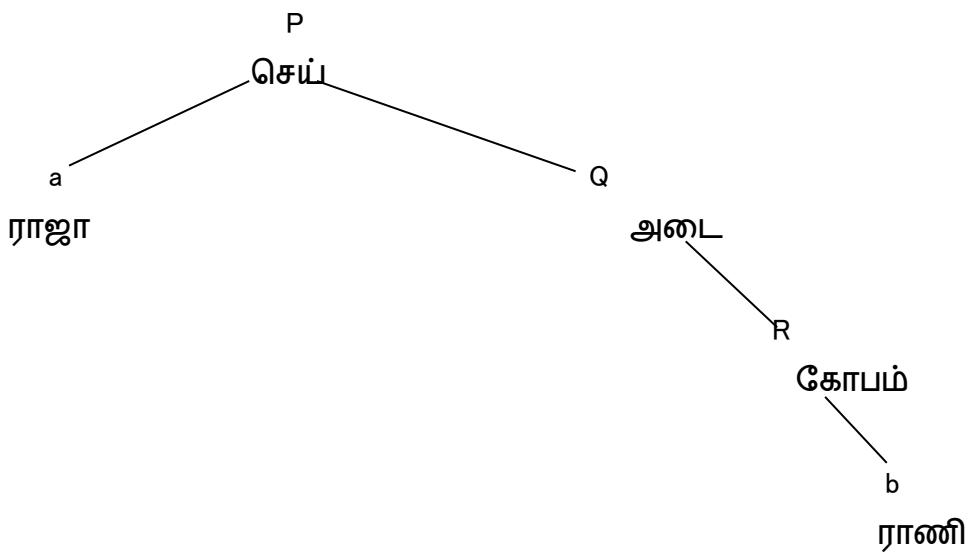
பயன்பாடுகள் தேர்வுக்கட்டுப்பாடுகளின் வரம்பு மீறலை உள்ளடக்கும். இங்கும் சூழல் மிகைமை விதிகள் இதை விளக்க உதவும்.

துணைநிலை வினைப்பாடுகள் (subordinate predications)

இதுவரை நாம் பயனிலையாக்கங்களுக்கு மிக எளிய அமைப்பை மட்டும் உருவாக்கிப் பார்த்தோம். ஓரிட மற்றும் ஈரிட வினைப்பாடுகளின் சார்புக் கிளைப்படங்கள், ஒரு எளிய வாக்கியத்தின் உறுப்பு அமைப்பை உருப்படுத்தும் செய்யத் தேவைப்படும் கிளைப்படங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் மிக எளிதானதாகும். ஒரு தனி ஒட்டு மொத்தமான வினைப்பாட்டில் ஒரே சிறு தொகு அமைப்புகள் மீள் நிகழ்வதன் வழி பொருண்மையியலில் கலவைத் தன்மை வருகின்றது. இந்த மறுநிகழ்வுக் கொள்கை (recursive principle) அடிப்படையில் உருவாக்க நாம் ஒரு பயனிலையானது பங்கெடுப்பாளர்களை மட்டுமின்றி பிற பயனிலைகளையும் ஆளுமை செய்யும் சாத்தியத்தை அனுமதிக்கிறோம். இதன் பொருள் என்னவென்றால் தொடரியலில் ஒரு துணைநிலைப் பெருந்தொடர் (suordinate clause) முதன்மைப் பெருந்தொடரின் (main clause) ஒரு பகுதியாக வருவது போல் துணைநிலை வினைப்பாடு முதன்மை வினைப்பாட்டின் பகுதியாக அமையும். இந்த நிபந்தனையுடன் வினைப்பாட்டு ஆய்வு பின்வருவன போன்ற கலவைத் தன்மையான அமைப்புகளை உள்ளடக்கும்:

(39)

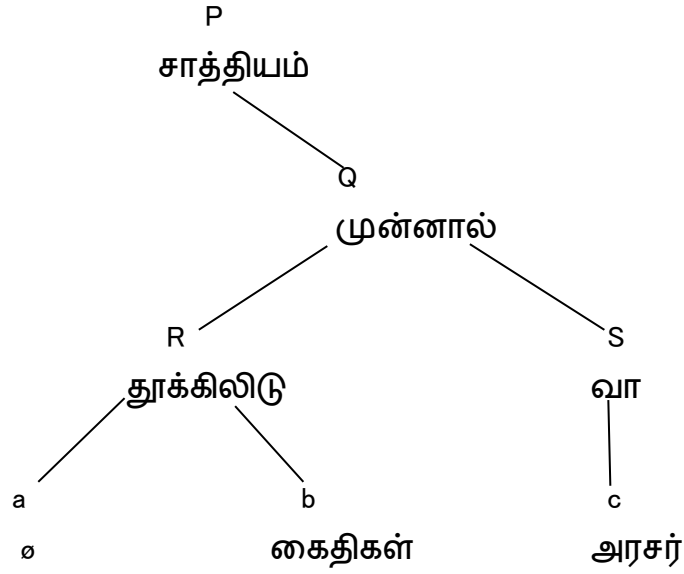
குறிப்பு: P, Q, R என்பன பயனிலைகள். a, b என்பன பங்கெடுப்பாளர்கள்.

அதாவது, 'ராஜா ராணியைக் கோபம் அடையச் செய்தான்'.

அல்லது 'ராஜா ராணியைக் கோபப்படுத்தினான்'.

(40)

அதாவது, 'அரசர் வருவதற்கு முன் கைதிகள் தூக்கிலிடப்படுவார்கள் என்பது சாத்தியம்' அல்லது 'கைதிகளைத் தூக்கிலிடப்படுவது அரசர் வருவதற்குமுன் நடைபெறும்', போன்றன. துணைநிலை வினைப்பாடுகளையும் முதன்மை வினைப்பாடுகளையும் அடைப்புக்குறிகளுக்குள் தந்து (39), (40) என்பனவற்றை பின்வருமாறு வரிசை குறிமானத்தில் உருப்படுத்தம் செய்வது சாத்தியமாகும்:

(39a) (a.p.(Q:(R:b)))

(40a) (P:((a.R.b). Q.(c.S)))

அல்லது பகுதி ஒழுங்கற்ற முறையைப் பயன்படுத்திய நாம் பின்வருமாறு உருப்படுத்தம் செய்யலாம்.

(39b) (இராஜா.செய்.(அடை:(கோபம்:ராணி))

(40b) (சாத்தியம்:(ஃ. தூக்கிலிடு.கைதிகள்).முன்னால்.(அரசர்:வா))

எவ்வாறு மிகு கலவைத் தன்மையான வாக்கியங்களை இந்தத் துணைநிலையாக்கத்தின் வழி சிறிய மற்றும் எளிய அலகுகளாக ஆய இயலும் என்பதைக் கற்பனைசெய்வது கடினமல்ல. ஆனால் (39), (40) என்பதிலிருந்து துணைநிலை வினைப்பாடுகளுக்கு வேறுபட்ட தொடரியல் மெய்மையாக்கங்கள் இருக்கும் என்றும் அவற்றைத் துணைநிலை எச்சத்தொடர் வகுப்புகளால் வெளிப்படுத்தப்பட தேவையில்லை என்று அறிந்து கொள்கிறோம்.

தாழ்த்தப்பட்ட அல்லது பண்புக்கூறாக்கப்பட்ட வினைப்பாடுகள்

ஒரு பயனிலையாக்கத்தை மற்றொரு பயனிலையாக்கத்தில் அடக்க இரண்டாவது வழி ஒன்று இருக்கிறது. அதாவது பொருண்மை படிநிலையில்

அதன் நிலையை மேலும் கூடுதலாக குறைப்பதாகும். அதாவது பண்புக் கூறுகளைப் பயன்படுத்துவதாகும். இவ்வழியில் தாழ்நிலைப்படுத்தப்பட்ட பயனிலையாக்கங்கள் தாழ்த்தப்பட்ட பயனிலையாக்கங்கள் (DOWN GRADED PREDICATIONS) என்று அழைக்கப்படும். ஏன் இவை தேவை என்பதை அறியப் பின்வரும் வாக்கியங்களுக்கு இடையே உள்ள ஒரு வழி உட்படுத்தலை எடுத்துக் கொள்வோம். (41) 'தலைப்பாகை அணிந்த ஒரு மனிதன் அறைக்குள் நுழைந்தான்.'

(42) 'ஒரு மனிதன் அறைக்குள் நுழைந்தான்.'

உட்படுத்து விதி (rule of entailment) செயல்பட வேண்டுமென்றால் 'தலைப்பாகை அணிந்த மனிதன்' என்பது 'ஒரு மனிதன்' என்பதன் உள்ளடக்கு மொழியாக இருக்க வேண்டும். பொருண்மைக் கூறுகளின் அடிப்படையில் 'தலைப்பாகை அணிந்த' என்பது 'உயர்ந்த மனிதனை' என்பதில் உள்ள 'உயர்ந்த' என்பது போன்று கூடுதல் பண்புக்கூறுகளால் உருப்படுத்தம் செய்யப்பட வேண்டும். ஆனால் அதன் அக கட்டுமானத்தில் 'தலைப்பாகை அணிந்த' என்பதே ஒரு வினைப்பாடாகும். (முறை குறைவாக (மனிதன். அணி. தலைப்பாகை) 'அணி' என்பது அதன் தேர்வுக்கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்ட ஒரு ஈரிடப் பயனிலையாகும் (எடுத்துக்காட்டாக, *'ஒரு காரணத்தை அணிந்த' என்பது இக்கட்டுப்பாடுகளின் மீறலாகும்). இதன் பொருள் என்னவென்றால் செயல்பாட்டில் ஒரு பண்புக்கூறுக்கு இணையான ஒரு தனிமம் இருக்கின்றது, ஆனால் அதற்கு வினைப்பாட்டின்; உள் அமைப்பு இருக்கிறது என்பதாகும்.

தாழ்த்தப்பட்ட வினைப்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் மிக வெளிப்படையான வழி பெயரெச்சத் தொடரை கையாள்வதாகும்; இருப்பினும் பெரும்பாலும் வெளிப்பாட்டின் நீளம் குறைந்த தொடரியல்சார் அமைப்புகளும் இருக்கின்றன: எ.கா.

தலைப்பாகை அணிந்த மனிதன் - தலைப்பாகையுடைய மனிதன்

தலைப்பாகை மனிதன்

வெளிப்பாட்டின் மிகக் குறுகிய வடிவம் ஒரு தனிச்சொல்லின் வரையறை விளக்கத்திற்குள் தாழ்த்தப்பட்ட பயனிலையாக்கத்தை அடக்குவதாகும். பல பெயர்கள் அவற்றின் வரையறை விளக்கத்தில் அம்மாதிரியான தனிமத்தைக் கொண்டிருக்கும்: எ.கா.

சமையல்காரன் - 'சமையல் வேலை செய்பவன்', 'சமையல் செய்யும் ஆண் நபர்'

வேலைக்காரி - 'வேலை செய்பவள்', 'வேலை செய்யும் பெண் நபர்'

ஊமை - 'பேச இயலாத நபர்'

ஓட்டுநர் - 'ஊர்தி ஓட்டும் நபர்'

இருக்கை - 'இருப்பதற்கு உரிய இடம்'

அழகி - 'அழகாக இருக்கும் பெண்'

பெயரடைகளும் தாழ்த்தப்பட்ட வினைப்பாடுகளால் வரையறை விளக்கம் செய்யப்படும்: எ.கா.

ஏழ்மையான - பணம் இல்லாத

பணக்கார - சொத்து, பணம் இவை உள்ள

கரும் - கறுமை நிறம் உள்ள

குளிரான - வெப்பம் குறைந்த

தாழ்த்தப்பட்ட வினைப்பாடுகள் மேலும் கூடுதல் வினைப்பாடுகளைக் கொண்டிருக்கலாம் (துணைநிலை வினைப்பாடு அல்லது தாழ்த்தப்பட்ட வினைப்பாடு): எடுத்துக்காட்டாக, 'கடவுள் இல்லை' என்பது நாத்திகன் (கடவுள் இல்லை என்று நம்புகிற நபர்) என்பதன் வரையறை விளக்கத்தில் உட்படுத்தப்பட்டிருக்கும்.

முறையான மொழியின் பொருண்மையியல் குறிமானத்தில், தாழ்த்தப்பட்ட வினைபாட்டை நாம் கோண அடைப்புக்குறிக்குள் < > அடக்கிக் காட்டலாம்:

(43) மனிதவினம்

வயதுக்குவந்த ஆண் ஒருமை

<யார்.எழுது.புதினம்>

<யார்.வெறு.பெண்கள்>

(43)-இல் உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட பயனிலையாக்கங்கள் பொருண்மை பண்புக் கூறுகளின் அடிப்படையில் விரிவாக்கலாம்.

(44) < a

o j

P

→z Ÿ Ög
Ke

b>

b a Ÿ e Ÿ
ε o ε Ÿ
-8
-Ö h b

யார்

வேறு

பெண்கள்

தாழ்த்தப்பட்ட வினைப்பாட்டின் கருத்துச்சாயலை பயனிலைகளின் பண்புக்கூறுகளாக இருக்கிற வினைப்பாட்டிற்கும் நீட்சிசெய்யலாம். எனவே நாம் இருவகையான தாழ்த்தப்பட்ட வினைப்பாடுகளை வேறுபடுத்தலாம்:

1. ஒரு அடைசெய்யும் வினைப்பாடு (A QUALIFYING PREDICATION) ஒரு பங்கெடுப்பாளருக்குள் வரும் மற்றும் தொடரியலின் பல பெயரடைச் செயல்பாடுகளை உள்ளடக்கும்: பெயரடைகள், எச்சத்தொடர்கள், அடை செய்யும் பின்னருபுத் தொடர் போன்றவை. எ.கா.

‘பணக்கார பிரம்மச்சாரிகள்’,

‘இலண்டனில் உள்ள பிரம்மச்சாரிகள்’,

‘விரைவான கார்கள் வைத்திருக்கிற பிரம்மச்சாரிகள்’.

இதுவரை நாம் எடுத்துக்கொண்ட எல்லா எடுத்துக்காட்டுகளும் அடை செய்யும் வினைப்பாடுகளாகும்.

2. ஒரு அடைசெய்யும் வினைப்பாடு (A MODIFYING PREDICATION) ஒரு பயனிலைக்குள் வரும்; மற்றும் தொடரியலின் பல்வேறு பெயரடைச் செயல்பாடுகளை உள்ளடக்கும்: வினையடைகள், வினையடைசார் பின்னருபுத் தொடர்கள், வினையடை எச்சத்தொடர்கள் ((adverbial clauses). எ.கா.

அவன் கோவிலில் திருமணம் புரிந்தான்

அவன் விரைவில் மணம் புரிந்தான்

அவன் தன்னுடைய குடும்பத்தை திருப்திப்படுத்த திருமணம் புரிந்தான்.

வருணனை செய்யும் வினைப்பாடுகளைப் போல மாற்றம் செய்யும் வினைப்பாடுகளையும் ஒரு சொல்லில் வரையறை விளக்கத்தில் உட்படுத்த இயலும். எடுத்துக்காட்டாக ஊர்தல் என்பது ‘மெதுவாக நகர்தல்’ என்று

பொருள் தரும். திரும்பு என்பது 'மீள்ப் போ' என்று பொருள் தரும். மாற்றியமைக்கும் வினைப்பாட்டின் எடுத்துக்காட்டு கீழே தரப்பட்டுள்ளது:

(a

:

p)

-வயதுக்குவந்த
-8
0 h b

+
<η .eg 0 .
b Y g
uee >

அதாவது, அந்த சிறுமி மூன்று மணி நேரம் தூங்கினாள்.

அந்த சிறுமி தூங்கினாள், அது மூன்று மணி நேரம் நீண்டது.

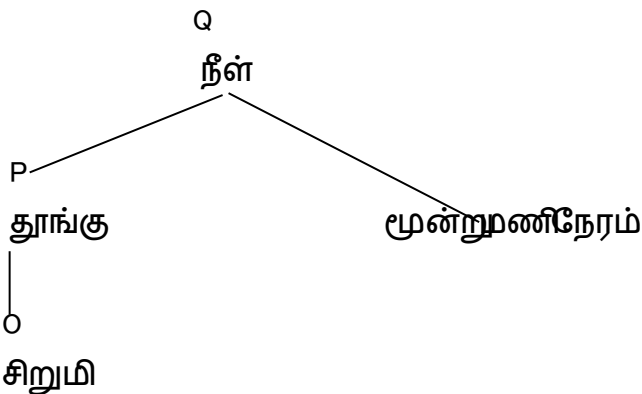
இந்த வினையடைப் பொருளின் இந்த கணிப்பு விளக்கம், ஒரு வினையடைக் கட்டுமானத்தின் இருப்பு அல்லது இல்லாமையால் வேறுபடும் இரண்டு வாக்கியங்களின் பொருள்களுக்கு இடையே உள்ள உட்படுத்து; உறவை ஊகம் செய்யும்:

(47) 'நாங்கள் மூன்று மணி நேரம் தூங்கினோம்' என்பது 'நாங்கள் தூங்கினோம்' என்பதை உட்படுத்தும்.

(48) 'ராஜா கழுதையைப் போல் பாடினான்' என்பது 'ராஜா பாடினான்' என்பதை உட்படுத்தும்.

இந்தப் பங்கெடுப்பாளர் 'தூங்கு' என்பதை குறிப்பிடும். 'அந்த சிறுமி மூன்று மணி நேரம் தூங்கினாள்' என்பதால் வருணனை செய்ப்பட்ட சூழ்நிலை தொடர்பாக 'எது மூன்று மணி நேரம் நீண்டது?' என்ற கேள்வியை எழுப்பி 'அந்த சிறுமியின் தூக்கம்' என்ற விடையைப் பெறுவோம். இது (46)-க்கு நெருக்கமான மற்றொரு ஆய்வைத் தரும்.

(49)

'அந்தச்சிறுமிமூன்றுமணிநேரத்தூங்கினாள்

வினைகள் பயனிலை வெளிப்படுத்தும் தனிமங்களாக இருப்பதால் வினையடைத் தனிமங்களின் பயனிலைப் பொருளானது 'அந்த சிறுமியின் தூக்கம் மூன்று மணி நீண்டது', 'அந்த சிறுமி மூன்று மணி நேரமாகத் தூங்கினாள்' என்ற பெயர்புரைகளால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. முதலில் உள்ள வாக்கியத்தில் காலநீட்சியானது நீள் என்ற வினையாலும் இரண்டாவது வாக்கியத்தில் காலநீட்சி -ஆக எந்தால் அறிமுகப்படுத்தப்படும் வினையடையாலும்; குறிப்பிடப்படுகிறது. பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகள் வினை, வினையடை பெயர்புரைக்கு சான்றாக அமையும்.

(50) அவன் கத்தியால் கேக்கை துண்டித்தான்

அவன் கத்தியைப் பயன்படுத்தி கேக்கை துண்டுகளாக வெட்டினான்

(51) விருந்தினர் வருவதற்கு முன் நகை திருடப்பட்டது.

நகை திருட்டு விருந்தினர் வருவதற்கு முன் நிகழ்ந்தது.

தாழ்த்துகை (downgrading) என்பது இருக்கிற பொருண்மை பண்புக் கூறுகளிலிருந்து புதிய பண்புக் கூறுகளை உருவாக்குவதாகும். ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட பயனிலை ஒரு தனிநிலைப் பண்புக்கூறாக செயல்படுகிறது; ஆனால் அதன் உள் அமைப்பு நாம் விரும்புகிற படி கலவைத் தன்மையானதாக இருக்கலாம். கூறுகள் (பொருண்மை கூறாய்வின் அடிப்படை முரண்படும் அணுக்கள்) மற்றும் பொருண்மைப் பண்புக்கூறுகள் (semantic features) (பங்கெடுப்பாளர்களையும் பயனிலைகளையும் உருவாக வேண்டி இணையும் தனிமங்கள்) என்பனவற்றுக்கிடையே கலைச்சொல் சார்ந்த வேறுபாட்டைச் செய்வது பயனுள்ளதாக அமையும். எல்லாப் பொருண்மைக்கூறுகளும் (components) பண்புக்கூறுகள் (features) ஆகும்; ஆனால் எல்லாப் பண்புக்கூறுகளும் பொருண்மைக்கூறுகள் அல்ல. இவ்வாறு தாழ்த்தப்பட்ட வினைப்பாடுகள் யாவும் பண்புக்கூறுகளாகும். ஆனால் அவை அணுக்கூறுகள் (atomic components) அல்ல. அவை பொருண்மை முதன்மைகளாகும் (semantic primes). இந்த வேறுபாட்டை உள்ளடக்கிய பொருண்மை மாதிரி சொல் பொருண்மைகளை அவற்றின் இறுதி அணுப் பகுதிகளாகப் பிரிக்கும் முறையான பொருண்மை கூறாய்வின் கண்டிப்பான கொள்கை நோக்கைக் கொண்டிருக்கவில்லை. சொற்பொருண்மையின் திறந்த இறுதித் தன்மையைப் பிற வழிகளில் கணிக்க இயலும்: துணைநிலை ஆக்கம் மற்றும் தாழ்மைப்படுத்தம் வழி சொல் பொருண்மை பெறும் எல்லையற்ற கலவைத் தன்மையின் அடிப்படையில். மொழியின் முழு சொற்றொகுதிக்கும் பொருண்மைக் கூறாய்வை விரிவு செய்வது பொருண்மைக் கூறுகளின் எல்லையற்ற எண்ணிக்கையை வேண்டும் என்ற

வாதத்திற்கு அடிப்படையில்லை. உண்மையில் ஒரு மொழி இயங்கும் பொருண்மைக் கூறுகளின் எண்ணிக்கை ஒத்தறி அடிப்படையில் குறைவாக இருக்க கூடாது என்பதற்கும் காரணம் இல்லை.

பொருண்மை விலகல்

இந்த இயலை முழுமைச் செய்ய துணைநிலையாக்கம் மற்றும் தாழ்மையாக்கம் என்ற கருத்துருக்களினால் உருவாக்கப்பட்ட வினைப்பாட்டு ஆய்வை எவ்வாறு கூறியதுகூறல் (tautology), முரண்பாடு (contradiction) போன்ற பொருண்மையியல் விலகலை (semantic deviation) விளக்கப் பயன்படுத்தலாம் என்று காட்டப்படும்.

மேலோட்டமாக கூறினால் ஒரு வினைப்பாட்டின் பங்கெடுப்பாளரில் உள்ளடங்கப்பட்டுள்ள தகவல் அந்த வினைப்பாட்டின் பிற மீதி இருக்கிற பகுதியில் உள்ளடங்கி இருக்கும் தகவலை உட்படுத்தினால் கூறியது கூறல் வரும். ஒரு ஓரிட வினைப்பாட்டில் பங்கெடுப்பாளர் பயனிலைக்கு உள்ளடங்கும் மொழியாகும் என்று இது பொருள்படும்.

(a : P)

மனிதவினம்
வயதுக்குவந்த
-ஆண்
<யார்
காதுலிசு>

-ஆண்

‘நீ காதலிக்கும் மங்கை ஒரு பெண்’

இரு ஈரிட வினைப்பாட்டில் சிறப்புசெய்யும் ஒரு வினைப்பாடு அதன் பங்களிப்பாளர்களுள் ஒன்றில் பொருண்மை அடிப்படையில் மீதமுள்ள முக்கிய வினைப்பாட்டை உட்படுத்தும் போது கூறியது கூறல் வரும்.

(a . வில்.உணவு)

மனிதவினம்
-ஆண்
<யார்
←வில்.இறச்சி>

‘கசாப்புக் கடைக்காரன் உணவு விற்கிறான்’.

இந்த விதிகளைக் கிடைவரிசைக் குறிமானத்தில் கூடுதல் துல்லியமாகக் கூறவியலும். கூறியது கூறலின் விதிகள்:

(அ) ‘a’ என்பது ‘P’ என்பதன் உள்ளடங்கு மொழியமாக இருந்தால் (a:P) ஒரு கூறியது கூறலாகும்.

(ஆ) (a.P.b) என்பது பொருண்மை அடிப்படையில் (a.Q.c) என்பதை உட்படுத்தினால், (a<a.P.b>.Q.c) ஒரு கூறியது கூறலாகும்.

முரண்பாட்டின் விதிகள் இவற்றிற்கு எதிரிடையாகும்; ஒரு ஓரிட வினைப்பாடுகளுக்குப் பங்கெடுப்பாளர் பயனிலையுடன் இணக்கமின்றி இருக்கும் என்பது விதியாகும் ('நீ காதலிக்கிற மங்கை ஒரு பெண்') மற்றும் ஈரிட வினைப்பாடுகளுக்குச் சிறப்பு செய்யும் வினைப்பாடு முக்கிய வெளிப்பாட்டின் மீதத்தை பொருண்மை அடிப்படையில் விலக்கும் என்பது விதியாகும் ('கிரிக்கெட் விரும்பிகள் கிரிக்கெட்டை வெறுக்கின்றனர்').

விலகலின் மூன்றாவது வகை பொருண்மை ஒழுங்கின்மையாகும் (semantic anomaly): பங்கெடுப்பாளர்களில் ஒன்று அல்லது முக்கிய வினைப்பாட்டின் பயனிலை தன்முரண்பாடாக இருந்தால் இது வரும்: அதாவது '+ மனித இனம்' மற்றும் '- மனித இனம்' என்ற இரு முரண்பாடும் பண்புக்கூறுகளைக் கொண்டிருந்தாலோ ஒன்றையொன்று பொருண்மை அடிப்படையில் விலக்கி வைக்கும் இரு தாழ்த்தப்பட்ட வினைப்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தாலோ இது நிகழும். எடுத்துக்காட்டாக,

(1) மனிதக் குதிரைகள் ஓட்டை உணவாகக் கொள்கின்றன.

(2) இந்த நிகழ்ச்சி இசையை வெறுக்கும் இசை விரும்பிகளுக்கு வேண்டி நடத்தப்படும். நாம் மேற்சொன்னவற்றில் இணக்கமற்ற மற்றும் முரண்பட்ட இரு தேற்றக்கூறுகளுக்கு இடையேயுள்ள தேவையான தொடர்பைக் கண்டுகொள்கின்றோம்:

'a ஒரு குதிரை' என்பது 'a ஒரு மனிதன்' என்பதுடன் இணக்கமின்றி வருகிறது.

'a இசையை விரும்புகிறான்' என்பது 'a இசையை வெறுக்கிறான்;' என்பதுடன் இணக்கமின்றி வருகின்றது.

(a) என்ற பங்கெடுப்பாளருக்கு உண்மையுடன் கருத்தக்க குறிப்பு இல்லை: 'ஒரு மனிதக் குதிரை' என்ற பொருளோ 'இசையை வெறுக்கிற ஒரு இசைவிரும்பி' என்ற பொருளோ இல்லை. எனவே இம்மாதிரியான பங்கெடுப்பாளர்கள் உண்மையா, பொய்யா என்ற கேள்விகளைத் தள்ளி வைக்கும் என்று பெரும்பாலும் கூறப்படுகிறது. இந்தப் பார்வையின் படி 'மனிதக் குதிரைகள் ஓட்டை உண்ணும்' என்பது உண்மையான அல்லது பொய்யான கருத்துரையா என்று வினவுவது அர்த்தமற்றதாகும்.

சுருக்கவுரை

இந்த இயலின் முக்கிய நோக்கம் வினைப்பாட்டு ஆய்வு பொருண்மைக் கூறாய்வுக்குத் தேவையான சேர்க்கையாகும் என்று காட்டுவதாகும். முழு வாக்கியத்தின் பொருண்மையை விளக்க இயலும் என்று பார்த்தோம். வினைப்பாட்டு ஆய்வானது உள்ளடங்கு மொழியும், இணக்கமின்மை மற்றும் உட்படுத்தலின் அடிப்படைக் கூற்றுகள், கூறியது கூறல், முரண் போன்ற

பொருண்மை உறவுகளுக்கு இடையில் உள்ள தொடர்பைத் தருகின்றது எனப் பார்த்தோம். அதே நேரத்தில் வாக்கிய பொருண்மையின் மாதிரிக்கு வினைப்பாட்டு ஆய்வு உண்மை உலகத்தைப் பற்றிய தகவலுடன் வினைப்பாடுகளைத் தொடர்புப்படுத்தும் தர்க்கத் தனிமம் என்ற முக்கியமான தனிமத்தைக் கொண்டிராத குறைப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது. நாம் கருத்தில் கொண்டிருக்கிற வினைப்பாடுகள் உண்மை மற்றும் பொய் என்பதன் சிறப்புப்பண்புகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை. இருப்பினும் தேற்றக்கூற்று இவற்றைக் கொண்டிருக்கும். அடுத்தப் பகுதியில் இக்குறை நிவர்த்தி செய்யப்படும்.

அன்றாட மொழியில் தர்க்கம்

பகுத்தறிவு சிந்தனைகளின் ஒழுங்கமைப்பு பற்றிய ஆய்வான தர்க்கவியல் எப்பொழுதும் தத்துவ இயலாரின் உரிமையாக கருதப்படுகிறது. இன்றைய நூற்றாண்டில் இந்தப் பழமையான ஆய்வு குறியீட்டு தர்க்கவியலின் (symbolic logic) முன்னேற்றம் வழி கணிதத்துடன் தொடர்பு கொள்ள உயர்ந்த ஆய்வாக வளர்ந்துள்ளது. இப்பொழுது மொழியியலார் இதனை மொழியியலாய்வில் உட்படுத்த முயற்சிக்கின்றனர். ஒரு வாக்கியத்தின் பொருண்மை உருப்படுத்தம் ஒரு தர்க்க உருப்படுத்தம் ஆகும். எனவே பொருண்மை அமைப்பில் தர்க்கம் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

தர்க்கவியல் ஒழுங்குமுறைகளும் இயல்பு மொழியும்

தர்க்கவியலாரும் மொழியியலாரும் தமது நோக்கத்தில் வேறுபடுகின்றனர். தர்க்கவியலாரின் ஒழுங்குமுறை ஒரு விதிமுறை ஒழுங்குமுறையாகும்; வருணனை ஒழுங்குமுறையல்ல. தர்க்கவியலார் நாம் எவ்வாறு மொழியில் சிந்தனைகளை ஒழுங்குபடுத்துகிறோம் என்பதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. அதாவது பொருள் மயக்கம், முரண்பாடு, அமைப்பு சார் குழப்பம் போன்றவற்றை விளக்குவதற்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது குறித்து கவலைப்படவில்லை. வரலாற்று அடிப்படையில், மொழியின் தொடர் அமைப்புகள் பொருண்மையின் அக அமைப்பை மறைமுகமாகத்தான் பிரதிபலிக்கிறது என்பதைத் தத்துவவியலார் கண்டு கொண்டதன் காரணமாகக் குறியீட்டுத் தர்க்கவியல் (symbolic logic) தோன்றியது. தர்க்கவியலார்கள் சாதாரண இயற்கை மொழியை விட்டுவிட்டு செயற்கை முறையான மொழிகள் அல்லது கணக்கியல்களை (calculi) ஏற்றுக் கொள்வதன் அனுகூலத்தை அறிந்து கொண்டார்கள். செயற்கை வடிவ மொழிகள் எண்ணனைப் பற்றி சாதாரண ஆங்கிலக் கூற்றுகள் கொண்டிருக்கும். எண்கணிதம் (arithmetics) மற்றும் குறிக்கணக்கியல் (algebra) என்பதன் மொழிகளாகச் சாதாரணப் பேச்சிலும் எண்ணத்திலும்

மக்கள் பயன்படுத்தும் இயற்கைத் தர்க்கவியலுடன் (natural logic) அதே வகை உறவைக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுவிட்டால் நேர்த்தியான மற்றும் அருவத் தன்மையான வாய்பாட்டு கூற்றுகள் சாத்தியமாகும்.

(1) உன்னிடம் 10 பசுக்கள் இருந்தது அதில் 6 எடுக்கப்பட்டுவிட்டால் உன்னிடம் எஞ்சியிருப்பது 4 ஆகும்.

(2) '10-6=4'

சாதாரண மொழியியலிருந்து விடுதலைப் பெற்று இம்மாதிரியான கணக்கீடுகள் அதற்குரிய போக்கில் உருவாகிறது. தேவைக்கு மேல் கூடுதல் முதன்மைக் கூற்றுகள் (Primitives) அல்லது ஊடுகோள்கள் (axioms) இல்லாது ஒரு கண்டிப்பான விதிதரு ஒழுங்கு முறையை உருவாக்குவது இதன் நோக்கமாகும். இவ்வாறு வளர்ச்சி அடைந்து அவை சாதாரண மொழிகளில் இருந்து பிரிந்து எண்ணத்தின் திறமையான ஒழுங்கு முறையாக மாறியுள்ளது.

எவ்வாறு இயற்கை மொழிகளும் தர்க்க மொழிகளும் வேறுபட்டுள்ளன என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக கருத்துரைக் கணக்கியல் (propositional calculus) என்று அறியப்படுகிற தர்க்க ஒழுங்குமுறை அமைகிறது. இதிலிருந்து முறையான தாக்கவியல் (natural logic) தொடங்குகிறது. இங்கு தர்க்கவியலார்கள் பல தர்க்கத் தொடர்புச் சொற்களையோ (logical-link-words) ('இல்லை', 'மற்றும்', 'அல்லது', 'என்றால்') இயக்கிகளையோ (operators) ஒரு தனியான முதன்மை தர்க்க இயக்கியாகக் குறைப்பதில் வெற்றி பெற்றுள்ளனர். இந்த குறைப்பின் நடவடிக்கைகளில் ஒன்று 'X-இல்லை' (X என்பது ஏதாவது ஒரு கருத்துரை) என்ற விளக்கம்; இது X -உம் இல்லை Y -உம் இல்லை என்பதன் சுருக்கமாகும். இந்த ஒழுங்கு முறையில் (அ) 'ராஜா ஒரு மனிதன் இல்லை' என்பது (ஆ) 'ராஜா ஒரு மனிதனும் இல்லை, அவன் ஒரு மனிதன் என்பதும் இல்லை' என்பதன் சுருக்கமாகும். இது இப்பொழுது தர்க்கவியலாருக்கு மிகவும் திருப்பதிகரமானதாகும்; ஏனென்றால் இரண்டு கருத்துரைகளிலும் ஒரே உண்மை மதிப்பு இருக்கிறது. ஆனால் இது மொழியியலாருக்கு உதவுவதில்லை. ஏனென்றால் (ஆ) என்பது நல் வடிவமாக்கப்படவில்லை. சாதாரண கருத்தாடலில் எந்த சூழலிலும் ஒரு கருத்துரை அதனுடனேயே இணைக்கப்படுவதில்லை. இதே சமயத்தில் தர்க்கவியல் மற்றும் பொருண்மையியல் என்பனவற்றின் கருதல்கள் ஒன்றுசேரும் இடங்களும் உள்ளன. அறுபதுகளில் மொழியியலார்கள் மொழி வெளிப்பாடுகளின் (ஒலியனியல் மற்றும் தொடரியல்) புற அமைப்புகளில்

தங்கள் கவனத்தை செலுத்தினர். இவற்றை உள்ளுறை செய்யும் பொருண்மை அமைப்புகளில் தங்கள் கவனத்தை செலுத்தவில்லை. அப்போதிலிருந்து தர்க்க உறவுகளில் வழிகாட்டியாகக் கருதப்பட்ட தொடரியல் அமைப்பில் தத்துவவியலார்களை அதிருப்தியுறச் செய்த அதே வகையான கருதல்கள் மொழியியலாரை ஒரு வாக்கியத்தின் பொருண்மைகளையும் வடிவத்துடன் அவற்றுக்குள்ள உறவையும் விளக்க வேண்டி ஒரு அகநிலை உருப்படுத்தத்தை அதாவது ஒரு பொருண்மையியல் அல்லது தர்க்கவியல் உருப்படுத்தத்தை தேடத்தூண்டின. எடுத்துக்காட்டாக, யாரோ ஒருவர், ஒவ்வொருவர் மற்றும் இதுபோன்ற அளவீட்டு வெளிப்பாடுகள் பெயராக அவற்றிற்கு அதே இலக்கணச் செயல்பாடு கொண்டிருந்தாலும் அவை எழுவாயாகவும் செயப்படுபொருளாகவும் செயல்பட இயலும் என்றாலும் ராஜா, ராணி போன்ற சொற்களைப் போன்று நடத்தை காட்டவில்லை.

(3) அ. ராணி அழகானவள்

ஆ. நீ ராணியை மணம் புரிவாய்

இ. எனவே நீ யாரோ அழகானவளை மணம் புரிவாய்

(4)அ. யாரோ அழகானவள்

ஆ. நீ யாரையோ மணம் புரிவாய்

இ. எனவே நீ யாரோ அழகானவளை மணம் புரிவாய்.

ஏன் இவற்றில் முதல் முக்கூற்று முடிவு (syllogism) சரியாக இருக்கிறது? இரண்டாவது முடிவு சரியாக இல்லை? இம்மாதிரியான தர்க்கச் சிக்கல்கள் தான் தத்துவவியலாரை செயற்கை முறையான மொழிகளை (artificial formal languages) உருவாக்க தூண்டியது. பயனிலை கணக்கியலில்; (predicate calculus) 'எல்லா' 'சில' என்ற அளவடைகளைக் கையாளும் ஒழுங்கமைப்பு)) (4)அ-வை (3)அ-விலிருந்து வேறுபட வெளிப்படுத்துவதால் சிக்கல் தீர்க்கப்படுகின்றது. (4)அ போன்ற எல்லாத் கருத்துரைகளும் அளவடைகளை உட்படுத்தி இருக்கும். அவை X மற்றும் Y என்ற மாறிகளின் பயன்பாட்டை உட்படுத்தி இருக்கும். (3)அ என்பது 'Ba' என வெளிப்படுத்தப்படலாம். இதில் B என்பது 'அழகானவள்' என்ற பயனிலை a என்பது 'ராணி' என்ற பங்கெடுப்பாளர் (4)அ பின்வருமாறு விரிவாகக் குறியீடு செய்யப்படும்.

($\exists x$) (Px & Bx)

(அதாவது ஒரு x இருக்கிறது, எப்படி என்றால் x ஒரு நபர் மற்றும் x அழகானது). $\exists$ (என்ற குறியீடு இருப்புசார் அளவடையை (existential quantifier) உருப்படுத்தம் செய்யும். தமிழ் மொழியில் இது 'சில' என்பதால்

வெளிப்படுத்தப்படும்). தர்க்கவியலார் தனித் தன்மையான குறிமானங்களைக் கொண்டு விடைகண்ட சிக்கல்கள் பொருண்மையியல் சார்பான மொழியியலாருக்குச் சவாலாகும். அவர்கள் தர்க்கக் கணிதவியல் முறையில் பிரதிபலித்த வேறுபாட்டை போன்று வேறுபாட்டை பிரதிபலிக்கும் பொருண்மையியல் உருப்படுத்தத்தின் ஒழுங்கு முறையை அமைக்க வேண்டும். ஆனால் மொழியியலார் தர்க்கவியலாரிலிருந்து வேறுபட்ட கட்டுப்பாடுகளில் செயல்படுகின்றனர். அவர் மொழியியலார் வாக்கியங்களின் தர்க்க பொருண்மையியல் உருப்படுத்தத்தை சிறப்புசெய்ய எளிய விதிகளை கண்டுபிடிப்பதோடு பின்வருவனவற்றையும் கையாள வேண்டும்.

(அ) மொழிப் பயன்பாட்டின் நடப்புநிலை உண்மைகள் (the actual facts of language usage): ஒரு மொழியைப் பேசுபவர்கள் எந்தத் தேற்றக்கூற்றுக்களை அர்த்தமுள்ளதாகவும் அர்த்தம் இல்லாததாகவும் முரணாகவும் ஒருபொருள் பன்மொழியாகவும் காண்கிறார்களோ அவை மொழியியலார் விளக்கக்கூடிய தரவின் பகுதியாக அமைகின்றது. அவர் தர்க்கத்தின் இலட்சியத் தன்மையான அல்லது செயற்கையாக இயல்பாக்கம் செய்யப்பட்ட ஒழுங்கு முறைகளில் ஈடுபடக்கூடாது.

(ஆ) மொழியின் ஒட்டுமொத்தமான கணிப்பில் தர்க்கப் பொருண்மையியலின் இடம் (the place of logical semantics in the overall account of language): இதன் அர்த்தம் ஒரு பக்கம் பொருண்மையியலுக்கும் தொடரியலுக்கும் உள்ள உறவைக் காட்டும் விதிகளையோ அல்லது பிற விதிமுறை வடிவவாதங்களையோ தரவேண்டும்: மறுபக்கம் பொருண்மையிலையும் பயன்வழியியலையும் தரவேண்டும். தர்க்கவியலாருக்குத் தானிக்க ஒழுங்குமுறையாக இருக்கும் தர்க்கம், மொழியியலாருக்குத் தானியக்கமானது அல்ல.

(இ) பொருண்மையியல் விளக்கங்களுக்கு உளவியல் சாத்தியங்கள் (the psychological plausibility of semantic descriptions): மொழியியலாருக்கு 'இயற்கைத் தர்க்கவியல்' என்பது மக்கள் எண்ணமிடவும் அவர்களுடைய எண்ணங்களை விவேகமுடன் வெளிப்படுத்தவும் பயன்படுகின்ற உளம்சார் கருவி என்று பொருள்படும். தர்க்கவியல்சார் கணக்கீடுகளின் (logical calculi) சில நடைமுறை மரபுகள் (எடுத்துக்காட்டாக இடமிருந்து வலமாக எழுதுதல்) உளவியல் அடிப்படையில் குறிப்பாக சாத்தியமானதல்ல. மனித மனம் தர்க்க உறவுகளை ஒரு வரிசை முறையில் புரிந்து கொள்கிறது என்று கருதுவதற்குக் காரணமில்லை. மீண்டும் தர்க்கவியலாருக்கு நன்மையானது மொழியியல் பொருண்மையியலுக்கு நன்மையாக இருக்கத் தேவையில்லை.

இந்தக் காரணங்களுக்காக நாம் மொழியியலில் விளக்க முற்படுகின்ற 'இயற்கைத் தர்க்கவியல்' தத்துவவியலில்; உருவாக்கப்பட்ட முறையான தர்க்கங்களைப் போன்று இருக்க தேவையில்லை. உண்மையில், மொழியியலாரும் தர்க்கவியலாரும் தர்க்கவியலின் மற்றும் இயற்கை மொழிப் பொருண்மையியலின் இலக்குகளில் அவர்கள் ஒரு பொருத்தத்தைக் காண்கின்ற அளவில் வேறுபடுவர். முன்னர் கூறப்பட்ட நிலைபேறுபெற்ற கருத்துரைசார் கணக்கியல் மற்றும் பயனிலைக் கணக்கியல் என்பதுடன் மொழிப் பொருண்மையியலின் வேறுபட்ட பரப்புகளை ஒழுங்குபடுத்தும் வேறுபட்ட கணக்கியல்களைத் தருகின்றது: ('சாத்தியம்' மற்றும் 'தேவை' என்ற கருத்துருக்களைக் கையாளும்) வினைநோக்குத் தர்க்கவியல் (modal logic), கருத்துரைகளுக்கும் காலக் குறிப்புக்கும் உள்ள உறவைக் கையாளும்) காலத் தர்க்கவியல் மற்றும் பிற.

உண்மையாக்கம் (Actualization)

இயற்கைத் தர்க்கவியலை விளக்குவது என்பது கருத்துரையின் மெய்மை, பொய்மை, பொருளின்மை போன்றவற்றைப் பற்றிய பொருள்கோளை அல்லது முடிவுகளை அடைய வேண்டி அவற்றிற்கிடையே அல்லது அவற்றிற்கு அவற்றின் பகுதிகளுக்கும் இடையே எந்த உறவுகள் இருக்கின்றன என்பதைக் காட்ட தமிழ் போன்ற மொழிகளின் கருத்துரைகளைப் பண்பாக்கம் செய்வதாகும். இது இங்கு தரப்பட்டுள்ள அடிப்படை கூற்றுகளை விளக்கும் செயலுக்குச் சமமானது மற்றும் வாக்கியங்களுக்கு பொருண்மை உருப்படுத்தங்களைத் தருவது அவற்றிற்குத் தர்க்க வடிவம் தருவதற்குச் சமமானது.

பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகள் 'ஒரு பையன் குதிரையை ஓட்டுகிறான்' என்ற பயனிலையாக்கத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

(5) அ. அந்தப் பையன் ஒரு குதிரையை ஓட்டினான்.

ஆ. அந்தப் பையன் ஒரு குதிரையை ஓட்டவில்லை.

இ. அந்தப் பையன் ஒரு குதிரையை ஓட்டினானா?

ஈ. அந்தப் பையனின் ஒரு குதிரையை ஓட்டுதல்

உ. அந்தப் பையன் ஒரு குதிரையை ஓட்டுவதற்கு

அ, ஆ என்பன மட்டும் தான் கருத்துரைகள்; அவற்றை உண்மை அல்லது பொய் என்று விளக்கலாம். அவை 'உண்மை நடப்பில் நங்கூரம்' இடப்பட்டுள்ளது அல்லது உண்மையாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன்படி இ, ஈ என்பன இவ்வாறில்லை. ஒரு தொடரியல் வேறுபாடு என்னவென்றால் அ, ஆ என்பன, நிகழ்வு ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் (நிகழ் காலத்தில்தான் இறந்த காலத்தில்) ஏதோ ஒன்று நடந்ததாய் விளக்க அடையாளப்படுத்தப்பட்ட

காலவடிவத்தைக் கொண்ட ஒரு வினைமுற்று அடங்கிய எச்சத்தொடரால் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மற்றொரு தொடரியல் வேறுபாடு இந்த எச்சத்தொடர் கூற்று வினை நோக்கில் இருக்கிறது. அதாவது இது ஏதோ ஒன்றை நிறுவுவதற்கு இருக்கிறதே தவிர கேள்வி கேட்க அல்ல.

ஆனால் இந்த வெளிப்படையான அடைமொழிகள் ஒரு வினைப்பாட்டிடை ஒரு முழு சிறப்பீடு செய்யப்பட்ட கருத்துரையாக மாற்றப் போதுமானதல்ல. அ-வையும் ஆ-வையும் வேறுபடுத்தும் மற்றொரு காரணி நேர்மறைக்கும் எதிர்மறைக்கும் உள்ள முரண்பாடு ஆகும்: அ-வில் வினைப்பாட்டில் விளக்கப்பட்டுள்ள சூழல் ஒரு நடைமுறை உண்மையுடன் பொருந்துகிறது. ஆனால் ஆ-வில் அவ்வாறு இல்லை. மேலும் அ-வில் 'அந்தப் பையன்', 'ஒரு குதிரை' என்பன, இருக்கும் ஒன்றை குறிப்புரை செய்யும். இருப்பின் இந்த நிபந்தனை இல்லாமல், அ என்பதை ஏதோ ஒன்றின் உண்மைக் கோரலாக எடுத்துக்கொள்ள இயலாது. இதன் தொடர்பாக, *அந்தப் பையன்* என்ற குறிப்புடை வெளிப்பாட்டிற்கும் (definite expression) *ஒரு குதிரை* என்ற குறிப்பிலா வெளிப்பாட்டிற்கும் (indefinite expression) இடையில் உள்ள வேறுபாட்டைக் கருத்தில் கொள்ளவும்: அந்த என்ற குறிப்புடை சுட்டு (definite article) அ என்பதில் மட்டுமற்றி ஆ-உ என்பனவற்றிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட பையனின்; இருப்பைக் குறிப்பிடும். 'ஒரு' என்ற குறிப்பிலா சுட்டு அ என்பதில் மட்டும் ஒரு குதிரையின்; இருப்பைக் குறிப்பிடும்.

உண்மை நடப்பின் வினைப்பாட்டைக் கூறினால் கருத்துரையின் உண்மையாக்கம் மேற்கண்ட காரணிகளின் ஒருங்கிணைப்பாகும். உண்மையாக்கத்தில் கட்டுப்பாடுகள் நிறைவேற்றப்பட்டால்தான் எந்தச் சூழல்களில் ஒன்று உண்மையா பொய்யா என்று நாம் தீர்மானிக்க இயலும். இது அடிப்படைக் கூற்றுகளின் மதிப்பிற்கு முக்கியமான ஆதரவைக் கொண்டிருக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக பின்வரும் உட்படுத்தல் கூற்றுகளைக் கருத்தில் கொள்ளவும்:

(6) அந்தப் பையன் ஒரு ஆண் குதிரையை ஒட்டுகிறான் என்பது

(7) அந்தப் பையன் ஒரு குதிரையை ஒட்டுகிறான் என்பதை உட்படுத்தும்.

முன்னர் கூறிய விதிப்படி இது உட்படுத்தலின் நேரடியான நேர்வாகத் தெரிகிறது. இருப்பினும் மேற்கூறிய இரண்டு கூற்றிற்கும் இடையே உட்படுத்தல் உறவு இல்லாத நேரலையும் எண்ணிப் பார்க்க இயலும். ஏனென்றால் மேற்கூறிய இரண்டு கூற்றும் இரண்டு நேர்வுகளைக் குறிப்பிட இயலும். பையன் இராமனாகவோ கண்ணனாகவோ இருக்க இயலும்.

நிகழ்வுகளின் காலங்கள் வேறுபட இயலும். மேற்கூறிய கூற்றில் இரண்டு கூற்றுகளில் பையனும் காலமும் இயல்பாக வந்ததால் தான் உட்படுத்தல் உறவை நிறுவ இயலும். அதாவது பொதுவாக இயற்கைத் தர்க்கத்துடன் தொடர்பு கொண்ட உண்மை-மதிப்பீட்டின் உறவுகள் உடனிலைக்குறிப்பின் (coreference) ஊகத்தைச் சார்ந்து அமையும். அடிப்படை கூற்றுகள் இவற்றைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள ஒரு வழி உடனிலைக்குறிப்புசார் சொல்லடைவுகளாகச் (referential indices) செயல்படுகின்ற X மற்றும் Y என்ற கருத்துரை மாறிகளின் (propositions variables) பொருண்மை உருப்படுத்தத்தை உள்ளடக்குவதாகும். *பையன்* என்பதற்கு X என்ற ஒரே மாறியையும் *ஓட்டு* என்பதற்கு t என்ற மாறியையும் இணைத்து 6, 7 என்பனவற்றில் *பையன்* என்பதும் காலம் என்பதும் ஒன்று எனக் காட்ட இயலும்.

(6அ) ‘(பையன் X.ஓட்டு_{காலம் t}-இல்.ஆண் குதிரை)’ என்பது

(7அ) ‘(பையன் X. ஓட்டு_{காலம் t}-இல்.குதிரை)’ உட்படுத்தும்; ஆனால்

(7ஆ) ‘(பையன் X.ஓட்டு_{காலம் t}-இல்.குதிரை)’ என்பதை உட்படுத்தாது.

இயற்கை மொழிகள் (முறையான மொழிகளுக்கு மாறாக) மாறிகளுடன் இந்த அர்த்தில் செயல்படவில்லை. இந்த உள்நோக்குக்காக திட்டவட்டமான குறிப்புக்கும் (definite reference) திட்டவட்டமற்ற குறிப்புக்கும் (indefinite reference) இடையில் உள்ள முரண்பாட்டின் இயல்பற்றி விவாதிக்கவேண்டும்.

குறிப்புடைமை (Definiteness)

குறிப்புடைமைக்கும் குறிப்புடைமை இல்லாமைக்கும் இடையில் உள்ள முரண்பாடு ஒரு மிகப் பொதுமையான பொருண்மையியல் நடத்தையாகும். ஆங்கிலத்தில் ‘the’ என்பது குறிப்புடை சுட்டாகவும் a, an என்பன குறிப்பிலாச் சுட்டாகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்த இரு சொற்களுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடு, பொருண்மைக்கூறாய்வால் கையாளப்படும் பொருண்மை எதிர்மறைமைகளிலிருந்தும் வேறுபட்டதாகும். தமிழில் *அந்த*, *இந்த* என்பன குறிப்புடை சுட்டாகவும் *ஒரு* என்பது குறிப்பிலா சுட்டாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ‘அந்த நிர்வாகி கண்ணன் ஆவார்.’ ‘கண்ணன் ஒரு நிர்வாகி ஆவார்.’ என்பன ஒன்றுக்கொன்று இணக்கமற்றன என்று கூற இயலாது; மாறாக முதலாவது இரண்டாவதை உட்படுத்தும் என்று கூறலாம். இந்த வகையில் குறிப்புடைச் சுட்டு ஒரு பொருண்மைச் சிறப்பீட்டைச் சேர்க்கிறது. அது குறிப்பிலாச் சுட்டில் இல்லை. மாறாக ‘கண்ணன் ஒரு மாளிகைக்குள் நுழைந்தார்’ என்பது ‘கண்ணன் ஒரு

கட்டிடத்திற்குள் நுழைந்தார்' என்பதை உட்படுத்தும். ஆனால் 'கண்ணன் அந்த மாளிகைக்குள் நுழைந்தார்' என்பது 'கண்ணன் அந்தக் கட்டிடத்திற்குள் நுழைந்தார்' என்பதை உட்படுத்தும் என்று கூறுவது தவறாகும்: ஏனென்றால் 'அந்த மாளிகை' என்பதும் 'அந்தக் கட்டிடம்' என்பதும் ஒன்றையொன்று குறிப்புரை செய்யும் என்பதற்கு உத்திரவாதன் இல்லை. உண்மையில் 'கண்ணன் அந்த மாளிகைக்குள் நுழைந்தார்' என்பதும் 'கண்ணன் அந்த மாளிகைக்குள் நுழைந்தார்' என்பதும் ஒரு பொருள் பன்மொழிகள் என்பதற்கு உத்திரவாதம் இல்லை. ஏனென்றால் ஒன்றையொன்று குறிப்புரை செய்யும் குறியீடு இல்லாமல் முதலில் கூறப்பட்ட மாளிகையும், இரண்டாவதில் கூறப்பட்ட மாளிகையும் ஒன்று என்று கூற இயலாது. இவ்வாறு குறிப்புடைச் சுட்டு உள்ளடங்குமொழியும், ஒருபொருள்பன்மொழியும் மற்றும் அடிப்படைக் கூற்றுக்கள் இவற்றிற்கிடையில் ஊகிக்கப்பட்ட உறவுகளுக்கு மறுப்புரைகளை உருவாக்கும்.

குறிப்புடை சுட்டின் பயன்பாடு தூய்மையான பொருண்மையியல் கலைச் சொற்களால் அன்றி பயன்வழியியலால் விளக்கப்படுகிறது. அதாவது 'அந்த' என்பதைப் பொருள்கோள் செய்ய நாம் அதை ஒரு குறிப்பிட்ட பேச்சுச் சூழல் மற்றும் பேசுபவர் மற்றும் கேட்பவர் ஊகங்களுடனும் தொடர்புபடுத்தவேண்டும்;. 'அந்த x' என்ற தொடர் பேசுபவரால் ஒரு முற்கோளை வெளிப்படுத்துகின்றது. அதாவது பேசுபவருக்குத் தெரிந்த x என்ற இருப்புப் பொருள் கேட்பவருக்கும் தெரியும் என்பது 'அந்த' என்பதால் முற்கோள் செய்யப்படும். 'ஒரு' என்பது இத்தகைய முற்கோளைச் செய்யாது. பேசுபவர் 'நான் அந்தப் புத்தகத்தைப் படித்துவிட்டேன்' என்று கூறுகையில் பேசுபவரால் குறிப்பிடப்பட்ட புத்தகத்தைப் பற்றி கேட்பவரும் அறிவார் என்பது முற்கோள் செய்யப்படுகின்றது. ஆனால் பேசுபவர் 'நான் ஒரு புத்தகம் படித்தேன்' என்று கூறுகையில் பேசுபவர் குறிப்பிடும் புத்தகம் பற்றி கேட்பவருக்குத் தெரியாது என்பது முற்கோள் செய்யப்படும்.

உடனிலைக் குறிப்பு (Co-reference)

பின்வரும் வாக்கியங்களில் முதல் வாக்கியத்தில் வரும் 'ஒரு புத்தகம்' என்பது தொடர்ந்து வரும் வாக்கியத்தில் வரும் 'அந்த புத்தகம்' என்பதை உடனிலைக் குறிப்பு செய்யும்.

நான் காலையில் ஒரு புத்தகம் வாங்கினேன். அந்த புத்தகத்தை படித்து முடித்து விட்டேன்.

ஒரு புத்தகம்

...

அந்தப் புத்தகம்

நாம் பெயருக்கு பதிலாக வரும் மாற்றுப்பெயர்களை மூன்றாகப் பிரிக்கலாம்.

மூவிட மாற்றுப் பெயர்	தன்மை இடம்	நான், நாம், நாங்கள்
	முன்னிலை இடம்	நீ, நீர், நீங்கள்
	படர்க்கை இடம்	அவன், அவள், அவர், அது,
தற்சுட்டுப்பெயர்		தான், தாம்
சுட்டுப்பெயர்		அந்த/இந்த, இங்கே/அங்கே, இப்பொழுது/அப்பொழுது

குறிப்புடைமையின் பண்புக்கூறு இச்சொற்களின் பொருண்மையைச் சாரும். குறிப்புடைமை அ/இ எனக் குறியீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் குறிப்புடைச் சொல் பிற பண்புக்கூறுகளையும் உள்ளடக்கும். எடுத்துக்காட்டாக,

அவள் என்பது 'அ/இ நபர் ஒருமை -ஆண்' எனப் பொருள்படும்

இது 'அ/இ -நபர்' எனப்பொருள்படும்

அவை என்பது அ/இ -நபர் ஒருமை எனப் பொருள்படும்.

சுட்டுச் சொற்கள் இந்த (அ/இ அண்மை) மற்றும் அந்த (அ/இ -அண்மை) 'அண்மை' என்ற எதிர்நிலையால் வேறுபடும்; மேலும் இங்கே/அங்கே, இப்பொழுது/அப்பொழுது என்ற வினையடைகளும் எதிர்நிலையால் முரண்படும். எடுத்துக்காட்டாக *இப்பொழுது* என்பது 'இந்த சமயத்தில்' என்றும் *அப்பொழுது* என்பது 'அந்த சமயத்தில்' எனவும் பொருள்படும். ± அண்மை என்ற எதிர்நிலையின் துல்லியமான பொருள்கோள் ஒரு ஆர்வமுள்ள பயன்வழியியல் கேள்வியாகும்; இருப்பினும் இந்த எதிர்நிலை வேறுபட்ட பல சொல் முரண்பாடுகளில் பிரதிபலிக்கின்றது என்பது கருத்தில் கொள்ளப்படவேண்டும்.

ஏல்லா சொல்வகைகளும் நாம் குறிப்புடைமையுடன் தொடர்புபடுத்தும் தனித்தன்மையான, சூழல் அடிப்படையில் நிர்ணயம் செய்யப்படுகின்ற தனிமத்தைக் கொண்டிருக்கும்; அவற்றின் பொருள்கள் குறிப்புடைப் பண்புக்கூறைக் கொண்டிருக்கின்றது என உருப்படுத்தம் செய்வதன் நியாயம் இதுதான். இருப்பினும் அவை உடனிலைக்குறிப்புடன் தொடர்புகொண்டிருக்கும் பரப்பில் அவை வேறுபடும். படர்க்கை மாற்றுப்பெயர்களான அவள், அவர் போன்றவை பெரும்பான்மையும் உடனிலைக்குறிப்புகளாகத்தான் பயன்படுத்தப்படுகின்றன; இலக்கைச்

சுட்டும் சொற்கள் (deictics) பெரும்பான்மையும் உரைக்கு வெளியே உள்ள சூழல் குறிப்புக்குத்தான் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. தற்சுட்டுகள் பொதுவாக முற்சுட்டுக்களாகத்தான் பயன்படுத்தப்படுகின்றன மற்றும் அவற்றின் முதன்மைச் செயல்பாடு ஒரே வாக்கியத்தில் வரும் ஏதாவது ஒரு தனிமத்துடன் (வழக்கமாக எழுவாயுடன்) உடனிலைக்குறிப்பு உறவை நிறுவுவதாகும். பின்வருவது தற்சுட்டு மாற்றுப்பெயரின் வழக்கமான பயன்பாடாகும்:

(9) 'ராணி தன்னைத்தானே மெச்சிக்கொண்டாள்'(ராணி.அ/இ'-ஆண்.மெச்சு)

பிற சொற்களும் சொல்வடிவங்களும் குறைந்த அளவில் குறிப்புடைமையை வெளிப்படுத்துகின்றன: குறிப்பாக இயற்பெயர்கள் மற்றும் சார்பு மாற்றுப்பெயர்கள். இயற்பெயர்கள் தனித்தன்மையைத் தெளிவாக உட்படுத்துகின்றன; அவற்றிற்குக் குறிப்பின் சூழல் வேறுபாடு உள்ளது; இதை நாம் குறிப்புடைமையுடன் தொடர்புபடுத்துகின்றோம். எனவே நாம் பின்வரும் உட்படுத்தல் கூற்றுகளிலிருந்து கூடதலாகக் கருதுவதில்லை: 'அந்தச் சிறுமி ஒரு கார் ஓட்டுகிறாள்' என்பது 'அந்தச் சிறுமி ஒரு ஊர்தி ஓட்டுகிறாள்' என்பதை உட்படுத்தும். பின்வரும் உட்படுத்தல் உள்ளது:

(10) 'ராணி ஒரு கார் ஓட்டுகிறாள்' என்பது 'ராணி ஒரு ஊர்தி ஓட்டுகிறாள்' என்பதை உட்படுத்தும்.

இரண்டு பெயர்களும் உடனிலைக்குறிப்பு கொண்டிருந்தால்தான் உட்படுத்தலுக்கு உத்திரவாதம் தரவியலும்; அதாவது இந்தத் கருத்துரைகள் ஒரே நபரைப்பற்றி இருந்தால் மட்டுமே இது சாத்தியம்:

(10அ) 'ராணி' ஒரு கார் ஓட்டுகிறாள்' என்பது 'ராணி' ஒரு ஊர்தி ஓட்டுகிறாள்' என்பதை உட்படுத்தும்.

ராணி என்பது இந்தக் குணங்களைக் குறிப்புடை பெயர்த்தொடர்களின்; மற்றும் மாற்றுப்பெயர்களுடன் பங்கிட்டுக்கொள்வதால், ராணி என்பது 'ராணி என்று பெயரிடப்பட்ட ஒருவர்' என்று பொருண்மையியல் அடிப்படையில் எளிதாக வரையறைவிளக்கம் செய்யப்படுகின்றது. இம்மாதிரியான வரையறை விளக்கம் இயற்பெயர்கள் முரண்பாட்டுப் பொருளைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்ற பொதுவான உற்றுநோக்கலை வெளிப்படுத்துகின்றது. (அதாவது அவை பொருண்மைக்கூறு வரையறை விளக்கத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை.) மாறாக பொதுப்பெயர்களான சிறுமி, புத்தகம் என்பன பொருண்மைக்கூறு வரையறை விளக்கத்தைக்

கொண்டிருக்கும். எனவே ராணி என்ற பெயரை +நபர் +ஆண் என்று அடையாளப்படுத்தவேண்டுமா என்ற ஐயம் எழுகின்றது. ஏனென்றால் ராணி என்ற பெயர் ஒரு பையனுக்கோ ஒரு காருக்கோ ஒரு மலைக்கோ வரலாம்.

அடைசெய்யும் ('வினையடை') வினைப்பாடுகளுக்கும் உடனிலைக்குறிப்புக் கொள்கை பொருந்தும்:

(17) '(ராஜா.சந்தி <அ/இ'.இடம்.பஸ் நிறுத்துமிடம்>.ராணி)'

ராஜா சந்தித்தான் <பஸ் நிறுத்துமிடத்தில்> ராணியை, அதாவது

'ராஜா ராணியைப் பஸ் நிறுத்துமிடத்தில் சந்தித்தான்.

இந்நேர்வில் உடனிலைக்குறிப்புத் தொடர்பு தாழ்த்தப்பட்ட வினைப்பாட்டின் குறிப்புடைச் சொல்லுக்கும் முழு முதன்மை வினைப்பாட்டிற்கும் ஆகும். இதைப் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தலாம்: 'ராஜா ராணியைச் சந்தித்தான். அது பஸ் நிறுத்துமிடத்தில் நிகழ்ந்தது'. உடனிலைக்குறிப்பு குறிப்புடைப் பண்புக்கூறுக்கும் பங்கெடுப்பாளருக்கும் மட்டுமல்லாமல் குறிப்புடைப் பண்புக்கூறுக்கும் வினைப்பாட்டிற்கும் இடையலும் வரும்.

பூஜிய வெளிப்பாடு (Zero Expression)

இறுதியாக குறிப்புடை பண்புக்கூறு மொழி வடிவில் மெய்படுத்தம் பெறும் மற்றொரு வழி உள்ளது: இது பூஜிய வெளிப்பாடு ஆகும். நாம் குறிப்புடைமை இல்லாத பொருண்மையின் கூடுதல் சிறப்பின்மையை உருப்படுத்தம் செய்யும் ஒரு பூஜிய பங்கெடுப்பாளர் தொடரியல் வெளிப்பாட்டின் இல்லாமையால் மெய்படுத்தம் பெறுகின்றது என்று பார்த்தோம். இப்போது நாம் குறிப்புடைப் பொருளின் மிகக்கூடதலான சிறப்பின்மையை உருப்படுத்தம் செய்யும் அ/இ என்ற பண்புக்கூறைக் கொண்ட பங்கெடுப்பாளர் அதேவழியில் மெய்படுத்தம் பெறவியலும் எனப் பார்ப்போம். நாம் 'நான் சேரலாமா?' மற்றும் 'அவன் ஜெயித்தான்' என்ற வாக்கியங்களின் பொருளைக் கருத்தில் கொள்வோம்; சூழலால் உறுதிசெய்ப்படும் தனிமத்தை யாராவது புரிந்துகொள்ளும் செயப்படுபொருளின் இல்லாமை வெளிப்படையாகும்; ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் இந்த வாக்கியங்களைப் பின்வருமாறு பெயர்ப்புரை செய்யலாம்: நான் கல்லூரியில் சேரலாமா?. அவன் போட்டியில் ஜெயித்தான்.

உடனிலைக்குறிப்பும் பொருண்மையும் (Coreference and Meaning)

முந்தைய பகுதியில் குறிப்புடைமைப் பற்றிய வாதம் பொருண்மையியலை வேறுபடுத்துவதைப் பற்றிய கேள்வியை எழுப்பியது. குறிப்புடைமையின் பொருள்கோள் சூழல் பற்றிய அறிவையும் குறிப்புப்பற்றிய அறிவையும் உள்ளடக்கும் எனப் பார்த்தோம். கருத்துரு பொருண்மையியல் எதை மொழியியல் வெளிப்பாடு குறிப்பிடுகின்றது

அல்லது எவ்வாறு சூழல் அடிப்படையில் அவை பொருள்கோள் செய்யப்படுகின்றன என்பதை உட்படுத்த இயலாது எனப் பார்த்தோம். எனவே குறிப்புடைமையை நாம் பொருண்மையிலிலிருந்து வெளிப்படுத்த வேண்டுமா என்பது கேள்வியாகும். இதன் விடை நாம் குறிப்புடைமை பற்றிய சிலவற்றை விளக்கவேண்டும் என்பதாகும். நாம் உட்படுத்தலின் அடிப்படைக் கூற்றைக் குறிப்புடைமை எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்பதன் வழியை விளக்க வேண்டி 'அந்தச் சிறுமி' என்பதற்கும் 'ஒரு சிறுமி' என்பதற்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாட்டை கணிக்கவேண்டும். நாம் உடனிலைக்குறிப்பின் விளக்கத்தைப் பொருண்மையியல் மாதிரியில் உட்படுத்தவேண்டும். இல்லாவிடில் குறிப்புடை வெளிப்பாடுகளைக் கொண்ட கருத்துரைகளுக்கு இடையில் உட்படுத்தல்கள் போன்றவை எந்த கட்டுப்பாடுகளில் வருகிறது என்பதைக் நம்மால் கூறவியலாது போகும். தாழ்மைப்படுத்தல் ஆய்வுக்கும் ஒருபொருள்பன்மொழியும் அல்லாதவற்றின் விளக்கத்திற்கும் உடனிலைக்குறிப்பு தேவை. எடுத்துக்காட்டாக, ராணி தன்னைத்தானே மெச்சிக்கொண்டாள் என்பதும் ராணி அவளை மெச்சினாள் என்பதும் முந்தையதில் மாற்றுப்பெயருக்கும் எழுவாய்க்கும் உடனிலைக் குறிப்பு இருக்கிறது என்ற அளவில் பொருண்மையியல் அடிப்படையில் வேறுபடும். நாம் குறிப்பின் நிகரனை மட்டும்தான் அடையாளம் காணவேண்டும்; ஒரு வெளிப்பாட்டின் சாத்தியமான நிகரன்களின் பண்பாக்கத்திற்குக் கொண்டுசெல்லும் களஞ்சிய அறிவுடன் பொருண்மையியல் மாதிரி தலையிடத் தேவையில்லை. உடனிலைக்குறிப்பு பொருண்மையின் பகுதியாகும், ஆனால் குறிப்பு அப்படியல்ல. எனவே குறிமொழியில் இந்தப் பொருண்மை நோக்கிற்கு முன்னால் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட குறிமானம்சார் சேர்கைகள் தேவை: பொருண்மை முதன்மையான அ/இ, உடனிலைக் குறிப்பை அடையாளப்படுத்த ஒரு திறந்த-இறுதிக் குழும முதன்மை அடையாளங்கள்: ', ". ''' போன்றவை. பொருண்மையியல் குறிமானம் அ/இ என்ற உடனிலைக்குறிப்பு பல வேறுபட்ட பொருள்கோள்களை வேறுபடுத்துகின்ற நேர்வுகளில் மயக்கமாக உருப்படுத்தம் பெறும்:

(18அ) ராணி' தன் தங்கையிடம் அவள்' புத்தகத்தை எடுத்துவரச் சொன்னாள்.

(18ஆ) ராணி தன் தங்கையிடம்" அவள்" புத்தகத்தை எடுத்துவரச் சொன்னாள்.

(18இ) ராணி தன் தங்கையிடம் அவள் புத்தகத்தை எடுத்துவரச் சொன்னாள். மேற்கண்ட வாக்கியங்களில் மூன்று மடங்கு

உடனிலைக்குறிப்பு மயக்கம் உள்ளது: (18அ)-இல் 'அவள்' என்பது 'ராணி' என்பதுடன் உடனிலைக்குறிப்பு உள்ளது; (18ஆ)-இல் 'அவள்' என்பதுடன் உடனிலைக்குறிப்பு உள்ளது; (18இ)-இல் 'அவள்' என்பதற்கு உடனிலைக்குறிப்பு இல்லை, ஆனால் மொழிக்கு வெளியே ஏதோ மூன்றாம் நபரைக் குறிப்பிடுகின்றது.

உடனிலைக்குறிப்பு பொருண்மையியல் வருணனையின் பாகமாகும் என்பதை வாதிட நல்ல காணம் இருக்கின்றது. பின்வரும் வாக்கியத்தில் (18ஆ)-இல் கண்ட பொருள்கோள்களில் ஒன்று இல்லாமல் போகும்.

(19) ராணி தன் அண்ணனிடம் அவள் புத்தகத்தை எடுத்து வரச் சொன்னாள்

ராணி என்பது தன், அவள் என்பனவற்றுடன் உடனிலைக்குறிப்பு உறவு கொண்டுள்ளது. 'அவள்' என்பது 'அண்ணன்' என்பதுடன் உடனிலைக்குறிப்பு உறவு கொள்ளாது; ஏனென்றால் 'அண்ணன்' என்பது +ஆண் என்ற பண்புக்கூறாகக் கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு உள்ளடங்க்மொழியம் மற்றும் இணக்கமின்மை என்ற பொருண்மை உறவுகள் பங்கெடுப்பாளர்களுக் இடையே உள்ள உடனிலைக் குறிப்பின் சாத்தியத்தை நேரடியாகக் கட்டுப்படுத்துகின்றன.

அவன் தன்னைத்தானே புகழ்ந்து கொண்டான் என்பதில் தன்னைத்தானே என்பது அவன் என்பதைக் குறிப்பிடும். பின்வருவது பிழையான வாக்கியமாகும்.

அவள் தன்னைத் தானே புகழ்ந்து கொண்டான் என்பது தவறாகும்.

இம்மாதிரியான அபத்தங்களைப் பொருண்மையியல் கோட்பாட்டில் புறக்கணிக்க இயலாது; அவரற்றை விளக்கவும் மற்றும் உடனிலைக்குறிப்பின் பிற உட்பொருள்களை விளக்கவும் ஒரு பொதுவான விதியைக் கூற இயலும்.

உடனிலைக்குறிப்பின் விதி:

இரண்டு பங்கெடுப்பாளர்களுக்கு ஒரே குறிப்புரை இருந்தால் அவை ஒரே பொருண்மையைப் பகிர்ந்துகொள்ளும்; அதாவது a என்பது b என்பதைக் குறிப்புரைசெய்தால், b என்பதன் பொருண்மைப் பண்புக்கூறுகள் aக்கும் உரிமையாகும்.

சூழ்நிலையில் மிகைமை விதியைப் போலவே, இந்த விதியானது பண்புக்கூறுகளை ஒரு தனிமத்திலிருந்து மற்றொன்றுக்கு மாற்றுகிறது.

மேலே உள்ள (20) மற்றும் (21) இல், ஒரே பங்கெடுப்பாளர்களின் இரண்டு முரண்பாடான பண்புக்கூறுகளின் (ஆண் -ஆண், -நபர் நபர்) மோதலை இது ஏற்படுத்தும். இந்த விதியின் மற்றொரு முடிவு என்னவென்றால், ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று வேறுபடும் இரண்டு கருத்துரைகள், அவை உடனிலைக்குறிப்பான பங்கெடுப்பாளர்களைக் கொண்டிருப்பதால் மட்டுமே ஒருபொருள்பன்மொழிகளாகக் காட்டப்படும். எடுத்துக்காட்டாக, 'என் சகோதரி மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறாள்' மற்றும் 'அவள் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறாள்' என்பதில் 'அவள்' என்பது 'என் சகோதரி' என்பதை உடனிலைக்குறிப்புரைசெய்தால் அவற்றை ஒருபொருள்பன்மொழிகளாகக் காட்ட இயலும்.

காலமும் நேரமும் (Tense and Time)

காலம் வினைப்பாடுகளின் உண்மையாக்கத்தில் பங்களிக்கின்றது: இப்பொழுது என்பதை 'இந்த நேரம்' என்று ஆயும் போது நிகழ்காலம் (இந்த நேரத்தில்) என்பதை <அ/இ.காலம்.அ/இ.அண்மை> என ஆயலாம். இறந்த காலம் நிகழ்வை ஒரு பிந்தைய காலத்தில் நிலைநிறுத்தும். இதைப் பின்வருமாறு உருப்படுத்தம் செய்யலாம்:

<அ/இ.காலம்.அ/இ> <அ/இ.முன்னர்.அ/இ.அண்மை>> அதாவது 'இப்பொழுதுக்கும் முந்திய காலத்தில் நிகழ்ந்த'. 'ராஜா ஒரு குதிரையை ஓட்டினான்' என்பது முற்று வினையாற்று வகையைக் கொண்ட 'ராஜா ஒரு குதிரை ஓட்டியிருக்கிறான்' என்பதிலிருந்து வேறுபடும். இதைப் பின்வருமாறு உருப்படுத்தம் செய்யலாம்:

<அ/இ.காலம்<அ/இ.முன்னர்.அ/இ.அண்மை> அதாவது 'இப்போதிலிருந்து முந்திய காலத்தில் நிகழும்'. 'ராஜா குதிரையை ஓட்டுவான்' என்பதன் எதிர்காலப் பொருள் 'முன்னர்' என்பதன் மறுதலையால் இடம்பெயர்த்து பின்வருமாறு உருப்படுத்தம் செய்யப்படும்: <அ/இ.காலம் <அ/இ←முன்னர் அ/இ அண்மை>> - அதாவது 'இப்போதிலிருந்து பிந்திய காலத்தில் நிகழும்'.

உடனிலைக்குறிப்பு காலத்தின் பொருள்கோளிலும் வருகின்றது; 'காலங்களின் வரிசை' என்ற மொழியியல் நடத்தை இந்த உண்மையைச் சார்ந்து இருக்கிறது. உட்படுத்தல் உறவுகளை முழுவதுமாகச் சிறப்புரை செய்ய இயலுமாறு வினைப்பாடுகளின் உண்மையாக்கத்தின் தொடக்கநிலைச் சிக்கலை இதன் அடிப்படையில் நேரிடலாம். (6அ)-(7அ) என்பதன் தற்காலிக வாய்ப்பாடுகளை தற்போது பின்வருமாறு குறியீடுசெய்யலாம்:

(6ஆ) (அ/இ' சிறுமி.ஒட்டு<அ/இ".காலம்.அ/இ"" <அ/இ"".முன்னர்.அ/இ அண்மை>.ஒரு கார்)" 'அந்தச் சிறுமி ஒரு கார் ஓட்டினாள்' என்பது

(7ஆ) (அ/இ' சிறுமி.ஒட்டு<அ/இ".காலம்.அ/இ"" <அ/இ"".முன்னர்.அ/இ அண்மை>.ஒரு ஊர்;தி)" 'அந்த சிறுமி ஒரு ஊர்தி ஓட்டினாள்' இவற்றில் சொல்லடைவுகள் பொருந்துகின்றன. எனவே இரு தேற்றக்கூற்றுகளும் ஒரே நிகழ்வைக் குறிப்பிடுகின்றன என்று நிச்சயம் செய்யலாம்.

தர்க்க இயக்கிகள் (Logic Operators)

தர்க்க இயக்கிகள் தர்க்கச் சொற்களுக்கும் (logical words) பொருளடக்கச் சொற்களுக்கும் (content words) உள்ள மரபு வேறுபாட்டை வெளிப்படுத்தும் 'இல்லை', 'அல்லது', 'உண்மை', 'பொய்' என்பன தர்க்க சொற்களாகும். 'மாடு', 'வேலை', 'உயரம்' என்பன பொருளடக்கச் சொற்களாகும். பொருளடக்கச் சொற்களுடன் ஒப்பிடும் போது தர்க்கச் சொற்கள் வரையறை விளக்கம் செய்வதற்கு கடினமானவை ஆகும். நாம் சொற்களைத் தர்க்கத் தன்மையானவை பொருளடக்கத் தன்மையானவை என்று பிரிக்கையில் தர்க்கமும் பொருளடக்கமும் கலந்த சொற்களை நேரிடுவோம். அவை பகுதி தர்க்க தன்மையுடையதாகவும் பகுதி பொருளடக்க தன்மையுடையதாகவும் இருக்கும்.

தர்க்கத் தனிமம்	பொருளடக்கத் தனிமம்
ஒருபோதும் எதிர்மறை	+காலம்
எங்காவது அளவு	+இடம்
யார் கேள்வி	+நபர்
வா 'இ'தன்மை (குறிப்புடை பொருள்)	+இயக்கம்

'எதிர்மறை' (negation) மற்றும் 'அளவீடு' (quantification) என்ற கருத்துருக்கள் குறிப்புடைமையைப் போல் வேறுபட்ட தொடர்ச்சியான சொற்களால் பங்கிடப்பட்டுள்ளன. இந்தத் தர்க்கத் தனிமங்கள் பொருளடக்கத் தனிமங்களைப் போல், அம்மாதிரியான சொற்களின் வரையறைவிளக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக இருப்பதால், அவற்றைப் பொருளடக்கத் தனிமங்களைப்போல் பொருண்மைக் கூறுகளாகக் கையாளுவது நியாயமானதாகும். இதற்கு ஆதரவாக தர்க்கத் தனிமங்கள் பொருண்மைக்கூறாய்வுடன் ஒப்பிடத்தக்க ஈரிணை எதிர்நிலைகளில் வருவதைக் கூறலாம். எடுத்துக்காட்டாக, 'உண்மை', 'பொய்' என்பவைகளுக்கு இடையே உள்ள உறவு மனிதவினம், -மனிதவினம் என்பனவைகளுக்கு இணையான ஈரிணை வகைப்பாட்டியலாகும். இதுபோன்று 'எல்லா', 'சில' என்ற அளவை அடைகள், 'சாத்தியம்', 'அவசியம்'

என்ற வினைநோக்கு இயக்கிகள் அல்லது 'நிலைமாறு' என்பதை 'நிலைத்திரு' என்பதிலிருந்து வேறுபடுத்தும் பண்புக்கூறுகள் என்பன போன்று மறுதலை எதிர்நிலைச் சொற்களாக முரண்படுகின்றன. இந்தத் தர்க்க இயக்கிகளின் முரண்படு இணைகளின் வெளிப்படையான விதிவிலக்கு 'அ/இ', 'இல்லை' என்பனவாகும்; இங்கும் 'நேர்மறை'/'எதிர்மறை', 'குறிப்புடைமை'/'குறிப்பில்லாமை' என்ற பொருண்மை முரண்கள் இருக்கின்றன என வாதிடலாம்; இவற்றில் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட சொற்கள் தாம் சொல் அடிப்படையில் மெய்ப்படுத்தம் பெற்றுள்ளன. இந்த முரண்படுதன்மை 'பொருளடக்க' பண்புக்கூறுகளுக்கும் 'தர்க்க' பண்புக்கூறுகளுக்கும் இடையில் தொடர்ச்சியைக் காட்டுகின்றன; உண்மையில் இந்த வேறுபாடு தெளிவானதல்ல; ஏனென்றால் சில எதிர்நிலைகள், எடுத்துக்காட்டாக பல வினையடை வகைப்பாடுகளில் உள்ளுறையும் 'காரணம்', 'காலம்', 'இடம்', 'முறை' போன்ற உறவுகள், எதாவது வழியில் 'தர்க்க' மற்றும் 'பொருளடக்க' பண்புக்கூறுகளுக்கு இடையில் ஒரு இடைப்பட்ட நிலையைக் கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றுகின்றது.

இருப்பினும் இங்கு தர்க்க இயக்கிகள் இயல்பான பொருண்மைக்கூறுகள்சார் வழியில் உருப்படுத்தம் செய்யப்படவில்லை; மாறாக குறிமொழியின் (Signees) புரிதலைப் பாதுகாக்க அதனுடன்; தர்க்க இயக்கிகளை உருப்படுத்தம் செய்யும் பின்வரும் தான்விளக்க குறியீடுகள் சோக்கப்படும்: இல்லை, மற்றும், அல்லது, எல்லா, என்றால், உண்மை, பொய் போன்றன.

'தர்க்க இயக்கி' என்ற கலைச்சொல், இந்தப் பொருண்மைத் தனிமங்கள் பெரும்பாலும் செயல்படும் இயக்கிகளாகக் (performing operations) கருதப்படுகின்றது என்ற உண்மையைப் பிரதிபலிக்கின்றது. இவை தாம் இயங்குவது எண்களுடன் அல்ல என்பது தவிர எண்கணிதத்தில் கூட்டல், கழித்தல் போன்றவை. ஏதிர்மறை, அளவையாக்கம், வினாவாக்கம் போன்றவை இந்த கருத்தைத் வலியுறுத்துகின்றது மற்றும் மனித மொழியில் இந்த இயக்கிகளின் செயல்பாடு என்ன என்று வினவும்போது முக்கியமான உளவைத் தருகின்றது. இந்த வினாவுக்கான விடை இந்த தனிமங்கள் மனித எண்ணத்தின் சக்தியை மிகப்பெரிய அளவில் அதிகரிக்கின்றது என்று தோன்றுகின்றது. ஏனென்றால் அவை பொருண்மை உள்ளடக்கத்தின் வகைப்பாடுகளையும் உறவுகளையும் வெளிப்படையாக நாம் கையாள உதவும் கருவிகள் ஆகும்; அவை உண்மையின் ஒழுங்குபடுத்தும் கருத்துருவைப் பயன்படுத்தி அனுபவத்தை விளக்க மட்டுமல்லாமல் அனுபவத்தின் சாட்சியிலிருந்து அதை மதிப்படவும் அதைப் பற்றி வாதிடவும்

அதிலிருந்து முடிவைப் பெறவும் நம்மை இயலவைக்கின்றது. எனவே தர்க்க இயக்கிகளுக்கும் பொருண்மைக்கூறு-வினைப்பாடு ஆய்வின் வகைப்பாடுகளுக்கும் இடையில் குறிப்பிடத்தகுந்த பொருத்தங்கள் இருக்கின்றன என்பது ஆச்சரியப்படத்தக்கதல்ல. எடுத்துக்காட்டாக, *என்றால்* என்பது உட்படுத்தல் கருத்துச்சாயலுடன் பொருந்தும்: X என்ற ஒரு கருத்துரை Y என்ற மற்றொரு கருத்துரையை உட்படுத்தினால், கூட்டுக் கருத்துரை $\text{ஒ} \rightarrow \text{என்றால்}$ லு என்பது வரையறை விளக்கத்தால் உண்மையாகும்:

(22) 'ராஜா' புத்தகங்கள் எழுதுகிறான்' என்பது 'அவன்' புத்தகங்கள் எழுதுகிறான் என்பதை உட்படுத்தும். எனவே 'ராஜா' புத்தகங்கள் எழுதுகிறான்' என்றால் 'அவன்' எழுதுகிறான் என்பது கூறியது கூறல்.

இதுபோல் இல்லை இயைபின்மையுடன் பொருந்தும்; மற்றும், அல்லது என்பன முறையே பொருண்மைக்கூறாய்வின் இணைப்பு மற்றும் முரண் அச்சுக்களுடன் பொருந்தும்; உண்மை கூறியதுகூறலுடன் பொருந்தும்; பொய் முரண் என்பதுடன் பொருந்தும்.

1 எதிர்மறை இயக்கி இல்லை

ஏந்த X என்ற நேர்மறைத் கருத்துரைக்கும் எதிர்மறைக் கருத்துரை (இல்லை: (X)) என்பதை ஆக்கவியலும். எதிர்மறை கருத்துரையில் இல்லை (X)-ஐ ஆளுமை செய்யும் ஓரிடப் பயனிலையை உருவாக்கும். இல்லை என்பதன் தர்க்க விதிகள் பின்வருவனவாகும்:

(அ) (X) என்பது (இல்லை:(X)) என்பதுடன் இசைவற்ற நிலையில் இருக்கிறது:

எ.கா. 'இந்தக் கத்திகள் யாவும் கூர்மையானது' என்பது 'இந்தச் கத்திகள் யாவும் கூர்மையற்றது' என்பதுடன் இசைவற்ற நிலையில் இருக்கிறது.

(ஆ) (X) ஒரு கூறியது கூறல் என்றால், (இல்லை:(X)) என்பது முரண் ஆகும்.

எ.கா. ஆப்பிள்கள் எல்லாம் பழங்கள் ஆகும் என்பது கூறியது கூறல். எனவே 'ஆம்பிள்கள் எல்லாம் பழங்கள் அல்ல' என்பது முரணாகும்.

(இ) மறுதலையாக, (X) ஒரு முரண் என்றால், (இல்லை (X)) என்பது கூறியது கூறல் ஆகும்.

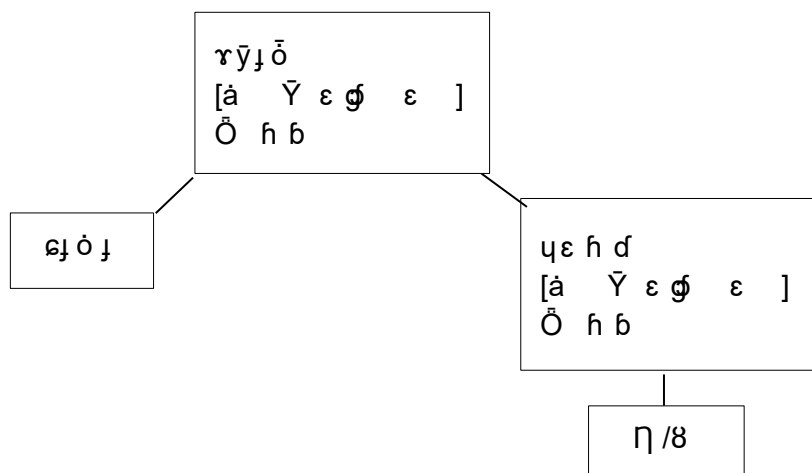
எ.கா. 'ஆப்பிள்கள் யாவும் விலங்குகள்' என்பது முரண் ஆகும், எனவே 'ஆப்பிள்கள் யாவும் விலங்குகள் அல்ல' என்பது கூறியது கூறலாகும்.

(ஈ) (இல்லை:(இல்லை:(X))) என்பது (X) உடன் ஒரு பொருள்பன்மொழியத்தில் உள்ளது.

தீர்மானமாகக் கூறினால் **இல்லை** என்பது ஒரு பயனிலை அல்ல; பயனிலையின் பண்புக்கூறாகும். இதைக் காட்ட நாம் மேலும் ஒரு பொருண்மை எதிர்நிலையைக்; குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது: 'அடி', 'பேசு', 'விழு', 'மாறு', 'விளைவி' என்ற நிகழ்வுகளுக்கு இடையே உள்ளவை மற்றும் 'செழிப்பாயிரு', 'வயோதிகமாயிரு', 'உறங்கு', 'கொண்டிரு' என்ற நிலைமைகளுக்கு இடையே உள்ளவை. இந்த வேறுபாடு வினை மற்றும் பெயரடை பொருள்கள் வழிச் செல்லும்; இது பெயர்களை 'எண்ணவியலுபவை', 'எண்ணவியலாதவை' என்று வேறுபடுத்துவது போன்றது. *மேசை, சிறுமி, வீடு* போன்ற எண்ணவியலும் பெயர்கள் இட எல்லைகளைக் கொண்ட இருப்புப்பொருள்களைக் குறிப்பிடுவது போல், நிகழ்வு வினைகளும் கால எல்லைகளைக் கொண்ட நிகழ்வுகளைக் குறிப்பிடுகின்றன. எனவே பன்மைக் கருத்துரு இரண்டிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது: எண்ணவியலும் இருப்புப்பொருள்கள் ஒரு குழுவை உருவாக்கும்; நிகழ்வுகள் தொடர்வரிசையை உருவாக்கும். நிலை/நிகழ்வு முரணை **எண்ணவியலுவது** அல்லது -**எண்ணவியலாதது** என்ற பண்புக்கூறைப் பயனிலைகளுடன்; சேர்த்து உருப்படுத்தம் செய்யலாம்.

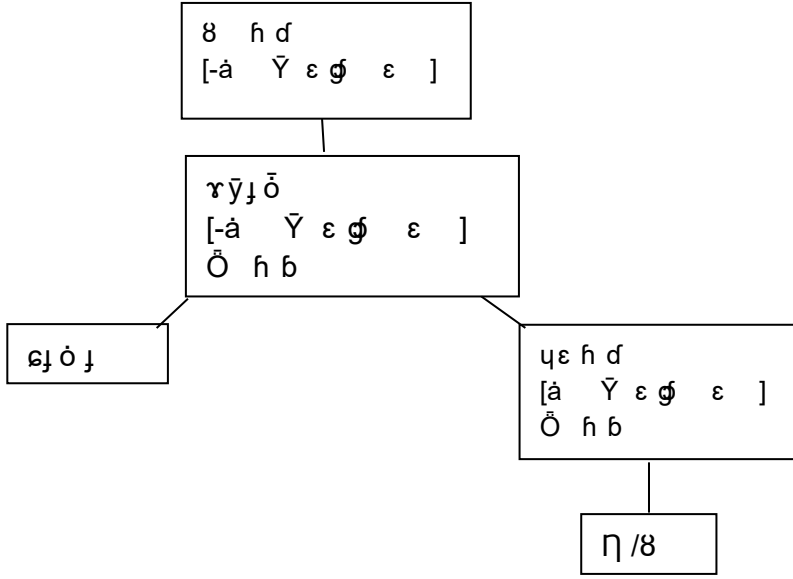
ஒரு நேர்மறை நிகழ்வை எதிர்மறைப்படுத்தினால், அது ஒரு நிலையாக மாறும்: எடுத்துக்காட்டாக, 'ராஜா வேலைசெய்யத் தொடங்கினான்' என்பதை எதிர்மறைப்படுத்தினால் அது 'ராஜா வேலைசெய்யத் தொடங்கவில்லை' என்று மாறும். அதாவது 'ராஜா வேலைசெய்யாத நிலையில் இருந்தான்' என்று பொருள்படும். எனவே இல்லை என்பது - எண்ணவியலாதது என்ற பண்புக்கூறுடன் சேர்க்கப்படுகின்றது.

(25)

{ 'ராஜா வேலைசெய்யத் தொடங்கினான்'.
 { 'ராஜா வேலையைத் தொடங்கினான்'.

(26)

{ 'ராஜா வேலைசெய்யத் தொடங்கவில்லை'.
 { 'ராஜா வேலையைத் தொடங்கவில்லை'.

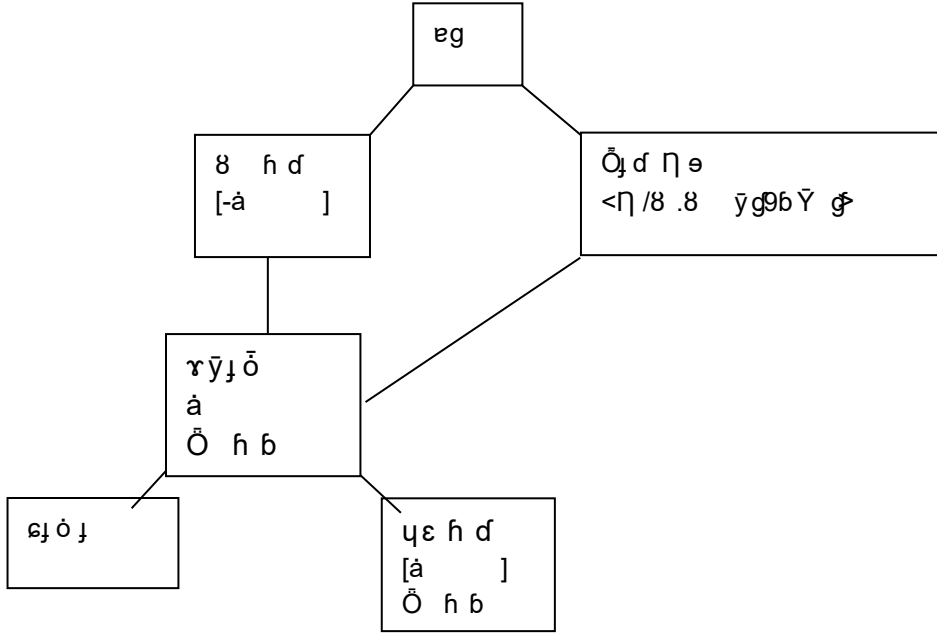
ஆனால் 'ஒன்பது மணிவரை' என்ற வினைப்பாடு (25)-இலும் (26)-இலும் சேர்க்கப்பட்டால், ஒன்று ஏற்றுக்கொள்ள இயலாதாகும்.

(25அ) *'ராஜா ஒன்பது மணிவரை வேலையைத் தொடங்கினான்'.

(26அ) 'ராஜா ஒன்பது மணிவரை வேலையைத் தொடங்கவில்லை'.

நேர்மறை, எதிர்மறை கட்டுமானங்களுக்கிடையே உள்ள சமமின்மை என்ன என்பது கேள்வியாகும். 'வரை' என்பது கால அளவின் பின்னருபாகும்; இது 'ஒரு கால அளவு நீடித்து x என்ற நேரத்தில் இறுதியுறும்' எனப் பொருள் தரும். கால அளவு என்பது நிலைகளின் பண்பு; நிகழ்வுகளின் பண்பல்ல. அதாவது நீடி என்ற பயனிலை அதன் தொடக்கச் சொல்லாக [-எண்ணவியலுவது] என்ற பண்புக்கூறைக் கொண்ட ஒரு பயனிலையை வேண்டும். கீழே வரும் படம் காட்டுவதுபோல் இந்தக் கட்டுப்பாடு (26)-இல் உள்ள எதிர்மறை

பயனிலையால் நேர்செய்யப்படுகின்றது; (25)-இல் உள்ள நேர்மறை பயனிலையால் நேர்செய்யப்படவில்லை.

2. மற்றும், அல்லது இயக்கிகள்

இரண்டு சமநிலைக்கட்டு இயக்கிகளுக்கு இடையில் ஒரு வகையான எதிர்நிலை இருக்கிறது. அவை **மற்றும், அல்லது** என்பனவாகும். அவைகள் 'சாத்தியம்/அவசியம்' என்ற மறுதலை எதிர்நிலைகளின் உறுப்பினர்களை ஒக்கும். மறுதலை எதிர்நிலைகளின் வேறுபடுத்தும் பண்பு என்னவென்றால் அவை ஒரு சிறப்பான நிகர் உறவில் வருகின்றன என்பதாகும். இதனால் ஒரு பண்புக்கூறை மற்றொன்றால் இடம் பெயர்ப்பது ஒருபொருள் பன்மொழியத்தைத் தக்க வைக்கும். இந்த நிகர் உறவை ($\equiv$ என்ற குறியீட்டை ஒருபொருள் பன்மொழியத்திற்கும் பயன்படுத்தி) முறையாகக் கூறவியலும்.

(27) (இல்லை: (Δ சாத்தியம் (X) $\equiv$ (∇ சாத்தியம்: (இல்லை): X))

(இல்லை: (∇ சாத்தியம் (X) $\equiv$ (∇ சாத்தியம்: (இல்லை: X))

எ.கா. 'ராணி துங்குகிறாள் என்பது சாத்தியமில்லை' $\equiv$ 'இராணி விழித்திருக்கிறாள் என்பது அவசியம்'

அல்லது எளிமையாக வெளிப்படுத்தினால்:

‘ராணியால் தூங்க இயலவில்லை’ $\equiv$ ‘ராணி விழித்திருந்திருக்கவேண்டும்’

மற்றும், அல்லது என்பனவற்றிற்கு இதே மாதிரியான விதி செயல்படும். ஆனால் இம்முறை ‘எதிர்மறை’ இரண்டு துணைநிலை வினைப்பாடுகளிலும் மாற்றப்படுகின்றது:

(28) (இல்லை:(X).அல்லது.(Y))) $\equiv$ இல்லை (X))).மற்றும்.(இல்லை:(Y)))

(இல்லை:(X)மற்றும்.(Y))) $\equiv$ (இல்லை:(X)).அல்லது.(இல்லை:(Y)))

இந்த துணைநிலைவருகைமுறை செய்யும் விதிகளில் முதலாவதை எடுத்துக்காட்ட, சந்தேகிக்கப்படுபவர் இரு குற்றச்சாட்டுகளையும் மறுக்கும் திடமான சூழலை எண்ணவியலும்: (29) ‘நான் ஜன்னலை உடைக்கவில்லை, மற்றும் நான் பணத்தைக் திருடவில்லை. சந்தேகிக்கப்படுபவர் இல்லை’ என்பதன் நோக்கெல்லைக்குள் ‘அல்லது’ என்பதைப் பயன்படுத்தி இரு குற்றச்சாட்டுகளையும் மறுக்கவியலும்:

(30) ‘நான் ஜன்னலை உடைக்கவோ அல்லது பணத்தைத் திருடவோ இல்லை.

இச்சூழலில் போலிஸ் ஒரு நபர் இரு குற்றங்களையும் செய்யவில்லை என்று கண்டுபிடித்தருந்தால், அவர் பின்வரும் கூற்றைச் செய்வார்:

(31) அவன் ஜன்னலை உடைப்பதையும் மற்றும் பணம் திருடுவதையும் செய்வில்லை.

‘இல்லை’ என்பதை ‘அல்லது’ என்பதன் நோக்கெல்லைக்கு வெளியே வைத்துவிட்டு அதே பலனைப் பெற இயலும்.

(31) அவன் ஜன்னலை உடைக்கவில்லை அல்லது பணத்தைத் திருடவில்லை.

தெளிவாக **மற்றும், அல்லது** என்பன பரஸ்பர பயனிலைகளாகும். இவை பின்வரும் விதிகளைப் பெறும்.

(33) ((X).மற்றும் (Y)) $\equiv$ ((Y).மற்றும்.(X))

(34) (X) அல்லது (Y)) $\equiv$ ((Y).அல்லது.(X))

மற்றும், அல்லது என்பன பொருண்மையியல் அடிப்படையில் கலவைத் தன்மையான பயனிலைகள் ஆகும்: அவைகள் இணைப்புக்கிளவி என்ற பரஸ்பர உறவைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளும். அவை மறுதலை விகிதத்தைப் போன்று எதிர்நிலை அடிப்படையில் முரண்படும். சமநிலை இணைப்புடன் தொடர்புடைய கூடுதலான விதிகள் பின்வருவனவாகும்:

(அ) ((X). மற்றும்.(Y)) (X)-ஐ உட்படுத்தும்.

எ.கா. 'ராஜா கால்பந்து போட்டிக்குச் சென்றான் மற்றும் ராணி கால்பந்து போட்டிக்குச் சென்றாள்' என்பன 'ராஜா கால்பந்து போட்டிக்குச் சென்றான்' என்பதை உட்படுத்தும்.

(ஆ) ((X) என்பது ((X).அல்லது.(Y))-ஐ உட்படுத்தும்.

எ.கா. 'ராஜா கால்பந்து போட்டிக்குச் சென்றான்' என்பது 'ராஜா கால்பந்து போட்டிக்குச் சென்றான் அல்லது 'ராணி கால்பந்து போட்டிக்குச் சென்றாள்' என்பதை உட்படுத்தும்.

(இ) ((X) மற்றும்.(இல்லை:(X)) என்பது முரண்.

எ.கா. 'ராஜா திருமணம் ஆனவன் மற்றும் ராஜா திருமணம் ஆனவன் இல்லை' என்பது முரண்.

(ஈ) ((X).அல்லது.(இல்லை:(X)) என்பது கூறியது கூறல்.

எ.கா. 'ராஜா திருமணம் ஆனவன் அல்லது ராஜா திருமணம் ஆகாதவன்' என்பது கூறியதுகூறல்.

சமநிலை இணைப்புடன் தொடர்புடைய பல சிக்கல்கள் உள்ளன. குறிப்பாக சமநிலை இணைப்பு தேற்றக் கூற்றுகள் இரண்டுக்கு மேற்பட்ட கூற்றுகளைக் கொண்டிருக்கும்.

3.எல்லா மற்றும் சில என்ற அளவடைகள்

இருப்பு அளவடையான சில என்பதும்; உலகளாவிய அளவடை எல்லா என்பதும் மறுதலை எதிர்நிலை என்ற முரண்பாடு வகையில் வரும். இது பின்வரும் நிகர்களிலிருந்து வெளிப்படும். இது 'சாத்தியம்' மற்றும் 'தேவை' என்பவைகளுக்கு இணையானவை.

(35) எல்லா நோயாளிகளையும் குணப்படுத்த இயலாது $\equiv$ சில நோயாளிகளைக் குணப்படுத்த இயலும்.

(36) யாரும் உண்மையானவர் இல்லை $\equiv$ எல்லோரும் உண்மையானவர் இல்லை.

(35)-இல் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள பொது விதியைப் பின்வருமாறு உருப்படுத்தம் செய்யலாம்:

(35அ) (இல்லை: (a.எல்லா (a:P))) $\equiv$ (a.சில.(இல்லை: (a:P)))

(36) பின்வரும் பொது வடிவின் மறுதலை நிகரை எடுத்துக்காட்டும்:

(36அ) (இல்லை:(a.சில.(a:P))) $\equiv$ (a.எல்லா.(இல்லை: a:P)))

இந்த மறுதலை உறவு சில மக்கள், எல்லா ஊர்திகள் போன்ற பெயர்த்தொடர்களின் பொருண்மையை பிற பெயர்த்தொடர்களைவிட அதிக சிக்கலான வழியில் ஆய்வதை வேண்டும். இதுவரை நாம்

(ராஜா.விரும்பு.அந்த சிறுமி) ("ராஜா அந்த சிறுமியை விரும்புகிறான்) போன்ற வினைப்பாடுகளில் பங்கெடுப்பாளர்களை வெளிப்படுத்திய ராஜா, அந்த சிறுமி, சிவப்பு மை போன்ற அளவையற்ற வெளிப்பாடுகளைப் பற்றி விளக்கினோம். அதுபோலவே 'சில பையன்கள் அந்த சிறுமியை விரும்புகின்றனர்' என்பதும் அதே வழியில் ஆயப்படவேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்போம்; ஆனால் அளவையாக்கம் செய்யப்பட்ட பெயர்த்தொடர்கள் பிற பெயர்த்தொடர்களிலிருந்து வேறுபட்ட தர்க்கத்தைக் கொண்டுள்ளன என்பதை முன்னர் பார்த்தோம். அளவையடைகளை சுதந்திரமாக எதிர்மறைப் படுத்த இயலும் என்பது இதற்கான தெளிவான சான்றாகும்.

(37) எல்லா நல்ல சிறுமிகளும் அல்ல ஆசிரியர்களை விரும்புகிறார்கள்..

(38) எல்லா நல்ல சிறுமிகளும் ஆசிரியர்களை விரும்பவில்லை.(அதாவது எல்லா நல்ல சிறுமிகளும் ஆசிரியர்களை வெறுக்கிறார்கள்)

இந்த காரணத்திற்கு மட்டும்தான் அளவையடைகளை 'சிறுமிகள் ஆசிரியர்களை விரும்புகிறார்கள்' போன்றவற்றிலிருந்து வேறுபட்ட வினைப்பாட்டிலிருந்து வேறுபடுத்தி உருப்படுத்தம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. (37), (38) என்ற இரு எதிர்மறை வாக்கியங்களில், (37) எல்லா நல்ல சிறுமிகளும் ஆசிரியர்களை விரும்புகிறார்கள் என்பதன் உண்மையான எதிர்மறையை வெளிப்படுத்துகிறது; ஏனென்றால் அதன் அர்த்தம் அதற்கு இணையான நேர்மறை வாக்கியத்துடன் இசைவின்மையைக் கொண்டிருக்கின்றது. முன்னர் கூறியபடி தர்க்க இயக்கிகளால் அறிமுகப்படுத்தப்படும் இதுவும் மற்றும் பல பிற தர்க்க மாறுபாடுகளும் நோக்கெல்லை என்ற கருத்துருவின் அடிப்படையில் வெளிப்படுத்த இயலும். (37)இல் அளவையடை எதிர்மறையின் நோக்கெல்லையில் இருக்கிறது, மாறாக (38)இல் எதிர்மறை அளவையடையின் நோக்கெல்லையில் இருக்கிறது.

ஆங்கிலத்தில் நோக்கெல்லையின் வேறுபாடுகள் தொடரியல்வடிவில் பிரதிபலிக்க வேண்டியதில்லை. Everybody didn't enjoy it நோக்கெல்லை

அடிப்படையில் பொருண்மைமயக்கம் உள்ளதாகும்; நாம் அதன் அர்த்தத்தை தெளிவாக்க விரும்பினால், நாம் இசையோட்டத்தைப் பயன்படுத்தவேண்டும்.

(39) Everybody didn't enjoy it, (அதாவது 'Nobody enjoyed it')

(40) Everybody didn't enjoy it, (அதாவது 'Not everybody enjoyed it')

(39)-இல் நாம் குரலை everybody-இல் விழச்செய்கிறோம் மற்றும் அதை இசைமையில் தாழ்வாக வைத்திருக்கிறோம். (40)-இல் நாம் அதையே செய்கின்றோம் ஆனால் குரலை enjoy என்பதிலிருந்து it வரை சிறிது உயரச்செய்கிறோம். விளைவு வேறுபட்ட அர்த்தமாகும்.

தமிழிலும் கிட்டத்தட்ட ஆங்கிலம் போன்ற நிலைமை இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

(39அ) ஒவ்வொருவரும் அதை அனுபவிக்கவில்லை. (அதாவது யாரும் அதை அனுபவிக்கவில்லை')

(40அ) ஒவ்வொருவரும் அதை அனுபவிக்கவில்லை. (அதாவது ஒவ்வொருவரும் அல்ல அதை அனுபவித்தது')

அளவடைகளைப்பற்றிய ஒன்றோ இரண்டோ உண்மைகளைக் குறித்து விளக்கம் தரவேண்டியுள்ளது. முதலாவதாக, **மற்றும், அல்லது** என்ற அளவடைகள் பொருண்மையியல் அடிப்படையில் கலவைத்தன்மையான தனிமங்கள்; அவை ஒரு தொடர்புள்ள பண்புக்கூறைத்தான் மறுதலை எதிர்நிலையின் ஒரு பண்புக்கூறுடன் சேர்க்கின்றது. அவற்றை குறியீடு செய்யும் முழு வழி பின்வருவதாகும்:

(41) சில →அளவையா
க்கு

எல்லா →அளவையாக்
கு

பல, கொஞ்சம், நிறைய, மற்றும் எண்கள், ஒன்று, இரண்டு, மூன்று போன்ற உள்ளடக்குச் சொற்களை வரையறை விளக்கம் செய்ய 'சில' என்பதுடன் கூடுதல் பண்புக்கூறுகளைச் சேர்க்கவேண்டும்:.

(42) பல கொஞ்சம் நிறைய மூன்று

→அளவையா க்கு △சில -ஒருமை * ^ - - - - -	→அளவையா க்கு △சில -ஒருமை * ^ - - - - -	→அளவையாக் கு △சில - * ^ - - - - -	→அளவையா க்கு △சில -ஒருமை * ^ - - - - -

இரண்டாவதாக (35அ), (36அ) என்பனவற்றின் வாய்ப்பாடு a என்ற ஒரே பங்கெடுப்பாளர் ஒருதடவை அளவையாக்க பயனிலையாக்கத்திலும் மற்றோருதடவை மற்றொரு பயனிலையாக்கம் என இரண்டுதடவை வருகின்றன என்று காட்டுகின்றன. இந்த குறியீடு பயனிலைக் கால்குலஸ் வாய்பாட்டில் வரும் x, y போன்ற மாறிகளை ஒத்த செயல்பாட்டைக் கொண்டிருக்கிறது. a, b என்பன குறிப்பிடப்படாத பண்புக்கூறுகளின் குழுமத்திற்கு 'எஞ்சிய மாறிகள்' என முன்னர் கூறப்பட்டது. எனவே a என்ற குறியீடு இரண்டு பங்கெடுப்பாளர்களில் வத்தால், ஒரே பண்புக்கூறுகளின் குழுமம் இரு இடங்களிலும் வரும் என்று பொருள்படும். இம்மாதிரியான பொருண்மை நிகரன்கள் அளவையடைகளுடன் சேர்ந்துவரும். அளவை வெளிப்பாடுகளின் அர்த்தங்களை 'பிட்ஜின் ஆங்கிலத்தில்' பின்வருமாறு கூற இயலாஈஓம்.

(43) (a.some.(a.P.b) 'For some girls, girl like teachers.

(a.சில. .(a.P.b)

(44) (a.all.(a.P.b) 'For all girls, girl like teachers'

(a.எல்லா. .(a.P.b)

இந்த எடுத்துக்காட்டில், a என்பது மனிதவினம் -வயதான -ஆண் -ஒருமை 'girls/சிறுமி' என்ற பண்புக்கூறுகளின் குழுமத்தை உருப்படுத்தம் செய்கின்றது. இரு நிகரான பங்கெடுப்பாளர்களுக்கு இடையே உள்ள உறவு உடனிலைக்குறிப்பின் ஒன்றாக இருக்கத் இயலாது: அதாவது (43)-ஐ (a'.some.(the'.P.b) என்று ஆய்வது தவறு. பின்வருமாறு உருப்படுத்தம் வரும்:

(45) (a'.some.(the'.LIKE.the')) 'Some girls like themselves'

(a'.some.(the'.LIKE.the'))

சில சிறுமிகள் தங்களைத் தாமே விரும்புகின்றனர் அனால் இது தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படும், ஏனென்றால் a என்பது ஒருகுழும girls-ஐக் குறிப்பிடும், மாறாக themselves அந்தக் குழுமத்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் LIKE/விரும்பு என்பதன் இரண்டு பங்கெடுப்பாளர்களுக்கு இடையில் உடனிலைக்குறிப்பின் உறவைக்

குறிப்பிடுகிறது. 'Some girls like themselves'/சில சிறுமிகள் தங்களைத்தாமே விரும்புகின்றனர் என்பதற்கும் 'Some girls like girls' 'சில சிறுமிகள் சிறுமிகளை விரும்புகிறார்கள்' என்பதற்கும் இடையில் வேறுபாட்டைக் காண்பதற்கான வழி இருக்கவேண்டும். நாம் உடனிலைக்குறிப்பு உறவுக்கும் (43), (44)-இல் a என்ற ஒரே பங்கெடுப்பாளரின் திரும்பக்கூறலில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள சம அர்த்தம் (COSEMY=equivalence of sense) என்பதற்கும் வேறுபாட்டைக் காணவேண்டும். ஆனால் இந்த இரண்டு நிகர் உறவுகளின் வகைகளுக்கு பொதுவனது இருக்கிறது; அவை இரண்டும் பூஜிய வெளிப்பாட்டுடன் இணைக்கப் பட்டுள்ளன. முன்னர் குறிப்பிட்டபடி உடனிலைக்குறிப்பு the/அ/இ என்பதற்கு அடிக்கடி எந்த தொடரியல் உருப்படுத்தமும் கொடுக்கப்படுவதில்லை மரற்றும் சம அர்த்தத்தின் உறவில் மீள்நிகழும் தனிமங்களுக்கும் இது உண்மையாகும்.

இருப்பினும் (43) மற்றும் (44)-இல் இரு a ஆகக் குறியீடு செய்யப்பட்டுள்ள இரு பங்கெடுப்பாளர்களுக்கிடையில் வேற்றுமை இருக்கின்றது. இந்த அளவில் வாய்ப்பாடு முழுமையற்றது. பங்கெடுப்பாளர்களில் ஒன்று girls/சிறுமிகளைத் தொகுதியாக குறிப்பிடுகின்றது மற்றும் வேறொன்று girls/சிறுமிகளை தனித்தனியாகக் குறிப்பிடுகின்றது. (43அ) (a. some.(a. . P.b)

[SET] [- SET]

(a. சில.(a .P.b)

[குழுமம்] [-குழுமம்]

([குழுமம்]/[SET], [-குழுமம்]/[- SET] என்ற பண்புக்கூறுகளை எல்லா/some மற்றும் சில/some என்ற அளவையடைகளிலிருந்து (சூழல் மிகை விதிகளிலிருந்து) ஊகிக்க இயலும்.)

'குழும்/'set'/'உறுப்பினர்/'member' வேறுபாடு அளவையடைகளின் வெளிப்படையிலான தர்க்கமின்மையை விளக்கும். Every/ஒவ்வொரு என்பதால் வெளிப்படுத்தப்படும் உலகளாவிய அளவையாக்கம் ஒருமை, பன்மை என்பதன் புதிரான கலவையை உட்படுத்துவதாகத் தோன்றுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக ஒவ்வொரு கிரகம்/கிரகங்கள்/every planet ஒரு வழியில் கிரகங்களின் முழு குழுமத்தையும் குறிப்பிடுகிறது மற்றும் மற்றொரு வழியில் ஒரு தனியொன்றாக குழுமத்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரையும் குறிப்பிடுகின்றது. இந்த தோன்றமளிக்கும் தந்தன்மையான முரண்பாடு (43அ) குறிப்பிடும் ஒரு வழியில் தீர்வுகாணப்படுகிறது.

(கிரகம்.எல்லா. (கிரகம்:நீள்கோளம்)) 'ஒவ்வொரு கிரகமும் நீள்கோளமானது'

[குழுமம்] [-குழுமம்]

-ஒருமை ஒருமை

(planet.all.(planet:SPHEROID)) 'Every planet is spheroid'

[SET] [-SET]

-SING SING

நாம் சிறுவர்கள் வாரம்தோறும் காப்பிக்கு வேண்டி ஐம்பது ரூபாய் செலவழிக்கின்றனர்./The boys spend fifty rupees a week on coffee. என்ற வாக்கியத்தின் பொருள்கோளைக் கருத்தில் கொண்டால், சூழல் இல்லாமல் ஐம்பது ரூபாய்/fifty rupees என்ற எண்ணிக்கை சிறுவர்கள்/ boy என்பதை ஒரு குழுமம் ஆகக் (மொத்தமாக ஐம்பது ரூபாய்) கொள்கிறதா அல்லது சிறுவர்கள்/boys என்பதைத் தனித்தனி நபராகக் (ஒவ்வொருவரும் ஐம்பது ரூபாய்)கொள்கிறதா என்று தெரியவில்லை.

மற்றொரு பொருண்மை மயக்கம் அளவையாக்கத்திற்கு நேரடியாகக் கற்பித்துக்கூறத் தக்கது: சில/ some என்பது எல்லா/ all என்பதன் நோக்கவெல்லைக்குள் உட்படுத்தப்பட்டுளதா அல்லது எல்லா/all என்பது சில/some என்பதன் நோக்கவெல்லைக்குள் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளதா என்பதன் அடிப்படையில் பொருண்மை வேறுபாடு இருக்கிறது.

(46) ஒவ்வொரு சிறுவர்களும் சில ஜோக்குகளை அறிவார்கள்.

Every boy knows some jokes.

(47) சில ஜோக்குகள் ஒவ்வொரு சிறுவர்களாலும் அறியப்படும்,

Some jokes are known by every boy.

நாம் (46), (47) என்பவைகளுக்கு ஒரே அர்த்தத்தை எதிர்பார்போம்; எனென்றால் ஒன்று மற்றதன் செயப்பாட்டு வினைப்பாடு. ஆனால் அவற்றின் சாத்தியமான பொருள்கோளில் அவை ஒருபொருள் பன்மொழிகள் அல்ல.

(அ) ஒவ்வொரு சிறுவனுக்கும், அவன் அறியும் ஜோக்குகள் உள்ளன என்பது உண்மை,

'For every boy, it is true to say that there are some jokes that he knows.

(ஆ) ஒவ்வொரு சிறுவனாலும் அறியப்படும் சில ஜோக்குகள் உள்ளன.

'There are some jokes which are known to every boy,

கருத்துரை (ஆ) என்பது பொய் என்ற கட்டுப்பாட்டில் கருத்துரை (அ) என்பது உண்மை. (46), (47) போன்ற வாக்கியங்களின் பொருள்கோள்கள் மீது உண்மையில் அதிகமான உடன்படாமை உள்ளன: சில பேசுபவர்கள் (அ), (ஆ) என்ற இரண்டு பொருள்கோள்களும் இரண்டு வாக்கியங்களுக்கும்

உள்ளன என்று உணர்கின்றனர், ஆனால் விரும்பப்பட்ட பொருள்கோள்கள் மேலே கூறப்பட்டுள்ளன. முன்னர் கூறியபடி பொருள்கோளின் தேர்வு இசையோட்டத்தால் செல்வாக்கு பெற்றுள்ளது. (அ), (ஆ) என்ற இந்த இரண்டு அர்த்தங்களும் சில/some, எல்லா/all என்பவைகளுக்கிடையில் உள்ள நோக்கெல்லைகளின் உறவை சிக்னீசில் (Signese) தலைகீழாக மாற்றுவதால் உருப்படுத்தம் செய்யலாம்.

(அ) (boy.all.(joke.some.(boy.'KNOW.joke)))

(சிறுவன்.எல்லா. (ஜோக்.சில.சிறுவன்.அறி.ஜோக்)))

(ஆ) (joke.some.(boy.all.(boy.KNOW.joke)))

(ஜோக்.சில.(சிறுவன்.எல்லா. (சிறுவன்.அறி.ஜோக்)))

முன்னர் வாதிடப்பட்ட நிகரன் விதி (equivalence rule) அடிப்படையில் இவை மாறுபட்ட வாய்ப்பாடு ஆகும்; இதில் அக அளவுசெய்யும் வினைப்பாடு அடைசெய்யும் வினைப்பாடாக மாறுகிறது.

(அ) (boy.all.(boy.KNOW <the'.←some.joke> .joke)')

'For every boy, boy know joke <for some joke> '.

(சிறுவன்.எல்லா. (அறி(அ/இ'.←சில.ஜோக்) .ஜோக்)')

'ஒவ்வொரு சிறுவனுக்கும், சிறுவன் ஜோக் அறி (சில ஜோக்குக்கு) '.

(ஆ) (joke.some.(joke.KNOW < the'.←all.boy> .boy)')

'For some joke, joke is known by boy <for every boy> '.

(ஜோக்.சில(ஜோக் அறி(அ/இ'.←எல்லா.சிறுவன்) .சிறுவன்)')

'சில ஜோக்குக்கு, ஜோக் சிறுவனால் அறியப்படும் (ஒவ்வொரு சிறுவனுக்கும்) '.

இறுதி வாய்ப்பாடு தான் விரும்பத்தக்கது, ஏனென்றால் அவை (46), (47)-இன் தொடரியல் வரிசைக்கு மிக அண்மையாக பொருந்துகிறது, மற்றும் பொருண்மையியலுக்கும் தொடரியலுக்கும் இடையில் உள்ள உறவை எளிமையாக்குகின்றது.

(a) (boy . all . (boy . KNOW <the'.←some.joke> .joke)')

↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓ ↓

(46) (0) Every boy knows (0) some (0) jokes.

(சிறுவன். எல்லா. (சிறுவன் . <அ/இ'.←சில.ஜோக்). ஜோக்) அறி)

□ □ □ □ □ □ □ □

(0) ஒவ்வொரு சிறுவனும் (0) சில (0) ஜோக்குகள் அறிவான்

அம்புக்குறி '0'இல் முடியும் இடத்தில் பொருண்மையியல்சார் பங்கெடுப்பாளர் முன்னர் விளக்கப்பட்ட சம்பொருண்மை அல்லது திட்டவட்டத்தின் கட்டுப்பாடுகளின் கீழ் பூஜிய வெளிப்பாடு பெறும்.

3.அளவை அடைகள், அடிப்படை கூற்றுகள், மெய்மையாக்கம்

'இயற்கைத் தர்க்கத்தில்' அளவையடைகளின் பங்கிற்கு நமது கவனத்தைத் திருப்புவோம். the/அ/இ என்ற திட்டவட்ட இயக்கிக்கு மாறாக அளவையடைகள் பொருண்மை அடிப்படையில் திட்டவட்டமற்றவை. திட்டவட்டமற்ற பங்கெடுப்பாளர்களில் உட்படையாக உள்ள பொருண்மை மயக்கத்தை வெளிப்படையாகவும் துல்லியமாகவும் செய்து காணலாம். உட்படுத்தத்தின் திசை ஒரு (திட்டவட்டமற்ற) பங்கெடுப்பாளர் சிறப்புப் பொருளைத் தருகின்றதா பொதுப் பொருளைத் தருகின்றதா என்பதைப் பொறுத்து அமையும். எடுத்துக்காட்டாக,

(48) காவலர் துப்பாக்கிகளை ஏந்தியுள்ளார் என்பது காவலர் ஆயுதங்களை ஏந்தியுள்ளார் என்பதை உட்படுத்தும்.

(49) ஆயுதங்கள் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை என்பது துப்பாக்கி அனுமதிக்கப்படுவதில்லை என்பதை உட்படுத்தும்.

அளவையடைகளான சில மற்றும் எல்லா என்பன பங்கெடுப்பாளர்களின் சிறப்பு மற்றும் பொது அர்தங்களுடன் பொருந்தும். ஆனால் அவை இப்பொருண்மைகளை வெளிப்படையாகவும் உறுவதியாகவும் செய்கின்றன. எனவே உட்படுத்தல் விதியை அளவையடைகளுக்குக் கூடுதல் துல்லியமாகக் கூறவியலும்: (50) 'எல்லா ஆயுதங்களும் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளன' என்பது 'எல்லா துப்பாக்கிகளும் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளன' என்பதை உள்ளடக்கும்.

(51) 'காவலாளிகள் சில துப்பாக்கிகளை வைத்திருக்கின்றனர்' என்பது 'காவலாளிகள் ஆயுதங்களை வைத்திருக்கின்றனர்' என்பதை உள்ளடக்கும்.

மேலும் அரிஸ்டாட்டில் தர்க்கத்தின் மரபு முக்கூற்றுமுடிவை (syllogisms) அளவையடைகள், இணைப்புகள் மற்றும் குறிப்புடை இயக்கி அ/இ என்பனவற்றை உள்ளடக்கிய உட்படுத்தல் எனக்கருதவியலும்.

(அ) 'எல்லா இளம்பருவத்தினரும் நடிகர்களை விரும்புகிறார்கள்' மற்றும் 'அடுத்த வீட்டுப் பெண் ஒரு இளம்பருவத்தினள்'

(ஆ) 'அடுத்த வீட்டுப் பெண் நடிகர்களை விரும்புகிறாள்'

இருப்பினும் இந்த விதிகள் உருவாக்கத்தில் மேலும் செல்வது காலவிரயமாகும்.

சுருக்க உரை

மனித எண்ணமும் மனித கருத்துப் பரிமாற்றமும் பொருள்களைப் (things) பற்றியும் வடிவங்களைப் பற்றியும் தெளிவுற்று மற்றும் தெளிவாகப் பேசுபவர்களைக் கொண்டுள்ளன. இந்த இயலில் தமிழ்வழி, இயற்கை தர்க்கத்தின் பண்புநலன்களை வெளிப்படுத்தும் முறை ஆயப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறு கருத்துருப் பொருண்மையியல் (conceptual semantics) அடிப்படைக் கூற்றுக்களை ஆயப் பயன்படுகின்றது என விளக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் உட்படுதல், கூறியது கூறல், முரண் என்பதன் மாதிரி விதிகள் தரப்பட்டுள்ளன.

10. பொருண்மையியலும் தொடரியலும்

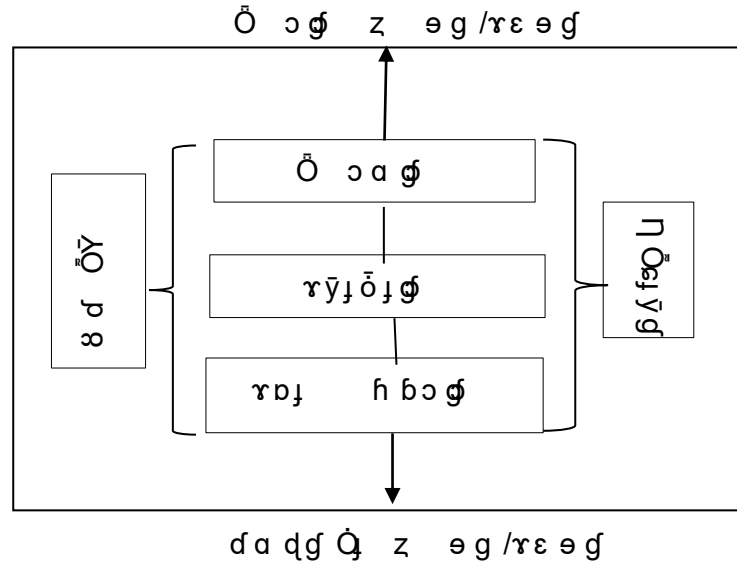
மொழியை (Wallace Chafe தமது Maning and the Structure of Language என்ற நூலில் விளக்கியது போல்) “பொருண்மை உலகத்தையும் ஒலி உலகத்தையும் மிக கலவைத்தன்மையான முறையில் இணைக்கும் ஒரு அமைப்பொழுங்கு’ என விளக்கலாம். முன்னர் கூறப்பட்ட பகுதிகளில் மொழியின் பொருண்மை, குறிப்பாக வாக்கியங்களின் கருத்துரு உருப்படுத்தம் விளக்கப்பட்டது. ஒரு பொருண்மையியல் கோட்பாடு உண்மையில் முழுமையான மொழியியல் கோட்பாட்டின் துணைக் கோட்பாடாகும். பொருண்மையியல் ஆய்வு, ஒரு கூற்றின் பொருண்மை உருப்படுத்தத்தின் உறவை பிற மட்டங்களில், குறிப்பாக தொடரியல் மட்டத்தில் அதன் உருப்படுத்தத்துடன் இணைத்து விளக்கவேண்டும். இதன்படி எந்தப் பொருண்மையியல் உருப்படுத்தங்கள் எந்த வாக்கியங்களைச் சார்ந்தவை என்பதைக் காட்டவியலும். இதனால் இறுதியாக மொழி எவ்வாறு ஒரு கருத்துருசார் கருத்துப்பரிமாற்ற ஒழுங்குமறையாக (Conceptual communication system) வேலைசெய்கின்றது – அதாவது கருத்துக்களின் அமைப்பை ஒலிகளாலோ காகிதத்தின் மீது குறிகளாலோ பரப்புவதற்கு – என்பதைக் காட்டவியலும்.

மொழியியல் மட்டங்கள்

மொழியியல் மொழியாய்விற்கு ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட மட்டங்களை வேண்டுகின்றது. இருப்பினும் எந்த மட்டங்களைக் கருத்தில் கொள்வேண்டும் அவை எவ்வாறு புரிந்துகொள்ளப்படவேண்டும் என்பன விவாதத்திற்குரியன. மரபாக மொழி மூன்று முக்கியமான மட்டங்களில் ஆயப்படவேண்டும் என்று கருதப்படுகின்றது: பொருண்மையியல், தொடரியல், ஒலியனியல்.

இருப்பினும் மொழியின் பொருண்யியல், தொடரியல், ஒலியனியல் என்ற இந்த மூவகைப் பிரிவினை பல வழிகளில் ஒரு எளிமையாக்கமாகும். மரபாக மற்றொரு பிரிவினை முன்னர் செய்யப்பட்ட பிரிவினையின் குறுக்காகச் செய்யப்பட்டுள்ளது: இலக்கணம் மற்றும் அகராதி (சொற்களஞ்சியம்). ஒரு மொழியின் அகராதி மொழியின் ஒரு குறிப்பிட் எல்லா உண்மைகளின் பட்டியலாகப் பண்பாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது, அதாவது விதிகளாக பொதுமையாக்கம் செய்ய இயலாத்தவை. எடுத்துக்காட்டாக ஆடவர் என்ற குறிப்பிட்ட ஒலிகளின் வரிசை +மனிதவினம் + வயதுக்குவந்த + ஆண் என்ற பொருண்மையை வெளிப்படுத்துகின்றது.

மொழி மட்டங்களின் நிலைகள் பற்றி முந்தைய படத்தைப் பின்வருமாறு சிறிது எளிய முறையில் பின்வருமாறு தரலாம்:

வெளிப்படையாக இலக்கணத்தில் எவ்வளவு இயலுமோ அவ்வளவு தருவது மொழியியல்சார் விளக்கத்தின் மொத்த எளிமைக்கு உகந்தாக இருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக ஆடவர். மங்கை போன்ற சொற்களின் அகராதி வரையறை விளக்கங்கள் சுருக்கமான வரையறை விளக்கங்களாக இருக்கவேண்டும். (+மனிதவினம் + வயதுவந்தவர் + ஆண், (+மனிதவினம் +

வயதுவந்தவர் - ஆண்); ஏனென்றால் அவற்றின் பொருண்மையில் உட்படையாக உள்ளன பிற பண்புக்கூறுகள் (விலங்கினம் +விலங்கு + பருப்பொருள், போன்றன) மிகை விதிகளால் முன்னுணரக்கூடியவை. இருப்பினும் குறிப்பிட்ட சொற்களைப் பற்றிய தற்போக்கான உண்மைகள் மொழியியல்சார் விளக்கத்தின் பெரும்பகுதியைக் கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

மொழியில் 'ஒலி' என்பதற்கும் 'அர்த்தம்' என்பதற்கும் இடையிலுள்ள உறவு பற்றி எண்ணுகையில் ஒரு திசை மாதிரியை (directional model) கற்பனை செய்வது இயல்பாகும்; இது பேசுபவர் மாதிரியாகவோ (speaker's model) (பொருண்மையியல்சார் உருப்படுத்தத்தை ஒலியியல்சார் வெளியீடாக மாற்றுவது) கேட்பவர் மாதிரியாகவோ (speaker's model) (ஒலியியல்சார் உருப்படுத்தத்தை பொருண்மையியல்சார் உருப்படுத்தமாக மாற்றுவது) இருக்கலாம். ஆனால் தெளிவாக கருத்துப்பரிமாறச் செயல்பாட்டு எந்த திசையிருந்து இயக்கப்பட்டாலும் மட்டங்களுக்கு இடையில் ஒத்த உறவுகள் இருக்கின்றன. எனவே நாம் பேசுபவருக்கும் கேட்பவருக்கும் மதிப்புள்ள விதிகளை கூறுவதற்கு இலக்கு செய்யவேண்டும்; இதனால் ஒரே விஷயத்தை இரண்டு தடவைக் கூற வேண்டியதில்லை, அதாவது ஒருதடவை அர்த்தத்திலிருந்து ஒலிக்கு இயங்க மற்றும் மற்றொரு தடவை ஒலியிலிருந்து அர்த்தத்திற்கு இயங்க. இது சில மொழியியலாளர்களை விதியின் சரியான மொழிபுக்கு திசைசார் ஒருபுறச்சார்பு அறிமுகப்படுத்தவேண்டும் என்பது தவிர்க்க இயலாதாகும் என்ன வாதிடத் தடைசெய்யவில்லை. 'ஆக்கமுறை பொருண்மையியல்' (generative semantics) (அதன் ஒரு பொருள்கோளில்) பொருண்மையியல்சார் உருப்படுத்தம் 'அடிப்படை' ஆகும்; அதிலிருந்துதான் தொடரியல் (புற அமைப்பு) உருப்படுத்தங்கள் ஆக்கப்படுகின்றன. மாறாக 'பொருள்கோள் பொருண்மையியல்' (interpretive semantics) தொடரியல்சார் 'அடிப்படை'இல் இருந்து பொருள்கோள் விதிகளால் (interpretive rules) பொருண்மையியல்சார் 'அர்த்தங்கள்' ஆக்கப்படுகின்றன என்ற பார்வையை உருப்படுத்தம் செய்கின்றது. இங்கு ஒரு நடுநிலை பொருண்மையியல்சார் உருப்படுத்தம் தரப்படுகின்றது; மற்றும் தொடரியல்சார் உருப்படுத்தங்கள் அவற்றின் சொந்த தானியக்க அமைப்புகளையும் நல்லுருவாக்கத்தின் (இலக்கணத்துவம் அல்லது பொருட்செறிவு) அவற்றின் சொந்தக் கட்டுப்பாடுகளையும் கொண்டிருக்கின்றன; அவற்றை உறவுபடுத்தும் விதிகளின் செயல்பாடு ஒன்றை ஒன்றுடன் பொருத்துவதாகும்; அதாவது ஒரு

திசையிலோ மற்ற திசையிலோ கருதின்றி செயல்படுத்தப்படும் ஒரு செயன்மை. நாம் வசதியாக்காக பொருண்மையியலையும் தொடரியலையும் உறவுபடுத்தும் விதிகளை வெளிப்பாட்டு விதிகள் (expression rules) என்று அழைக்கலாம் மற்றும் கேட்பவரின் மாதிரி (குறியத்திறவு) (decoding) அடிப்படையில் அல்லாமல் பேசுபவரின் மாதிரி (குறியனாக்கம்) (encoding) அடிப்படையில் முதன்மையாக எண்ணலாம். இது விளக்க எளிமைக்குத்தான் என்பதேயன்றி மொழி உள்ளார்ந்த நிலையில் அர்த்தத்திலிருந்து ஒலி திசையில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளது என்ற ஒருதிசைக் கருதுகோளை மேற்கொள்கின்றோம் என்பதல்ல.

பொருண்மையியல் மற்றும் தொடரியல் நல்வடிவமாக்கம்

பொருண்மையியலுக்கும் தொடரியலுக்கும் இடையில் எதாவது மட்டங்கள் இருக்கிறதா என்ற கேள்வியைத் திறந்துவிட்டுவிட்டு அவைகளுக்குச் சொந்தமான தனி நல்வடிவமாக்கக் கட்டுப்பாடுகள் உள்ளன என்ற கருத்திற்குச் சாதகமான சான்றுகளைப் பார்ப்போம். இதன் போக்கில் பொருண்மையியலையும் தொடரியலையும் உறவுபடுத்தும் வெளிப்பாட்டு விதிகளின் வகைகளில் சில விவாதிக்கப்படும் மற்றும் சான்றுகள் தரப்படும்.

கருத்தில் கொள்ளப்படவேண்டிய எளிய தமிழ் வாக்கியங்களின் முக்கிய உறுப்புகள் பின்வருவனவாகும்:

பெயர்த்தொடர் (பெதொ): எ.கா. எனது நல்ல நண்பன், அங்கு நிற்கிற அழகான பெண், அவன், அவர், ராஜா, ராஜாவின் தந்தை.

பெயர்த்தொடர் தலைச்சொல்லையும் விருப்பாக ஒன்றோ அதற்கு மேலோ அடைகளையும் கொண்டிருக்கும்.

வினைத்தொடர் (விதொ): எ.கா. மாணவன், மாணவன் ஆவான், வரவில்லை, வந்துகொண்டிருக்கிறான்.

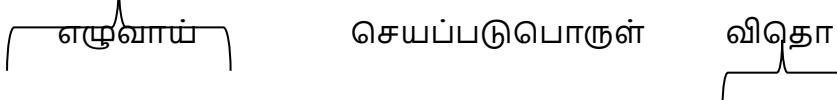
வினைத்தொடர்கள் (முற்று வினைகளைக் கொண்ட) முற்றாகவோ (முற்றுறா வினைகளைக் கொண்ட) எச்சத்தொடராகவோ வரலாம்.

பெயரடை அல்லது பெயரடைத்தொடர்: எ.கா. நல்ல, மிக நல்ல

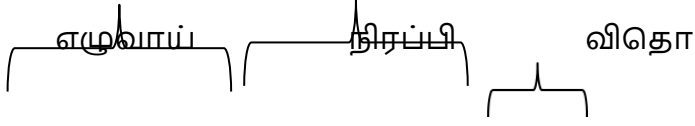
வினையடை அல்லது விடையடைத்தொடர்: எ.கா. விரைவாக, மிக விரைவாக

மேலும் உள்ளடக்கப்பட்ட வாக்கியங்கள் (அல்லது துணைநிலை எச்சத்தொடர்கள்) முன்னர் பட்டியலிட்ட உறுப்புகள் போன்று தொடரியல் பங்குகள் கொண்டிருக்கலாம்.

பெயர்த்தொடர் எழுவாயாகவோ செயப்படுபொருளாகவோ பயனிலையாகவோ வரலாம்,

ராஜாவின் தந்தை அங்கு நிற்கிற அழகாப் பெண்ணைப் பார்த்தார்
பெயர்த்தொடர் ஆகு போன்ற சமன்படுத்தும் வினைகளின் நிரப்பியாகவும்
வரும்.

ராஜாவின் தந்தை என் நல்ல நண்பர் ஆவார்.

பெயரடைப்பெயர்களும் நிரப்பியாக வரலாம்.

ராஜா மிக அழகானவன்

எழுவாய் (S-subject), செயப்படுபொருள் (O=object), வினைத்தொடர் (V=verb phrase), நிரப்பி (C=complement) என்பன வரிசை மற்றும் இனைப்பு ஒரு எல்லைக்கு உட்பட்டவை. பின்வரும் வரிசையில் வரலாம்: SOV, OSV, SC(V). தமிழில் வினைத்தொடர் வாக்கியத்தின் இறுதியில் தான் வரும். எழுவாயும் செயப்படுபொருளும் வினைத்தொடருக்கும் முன்னும் பின்னுமாக வரலாம். நிரப்பியைத்தொடர்ந்து வரும் சமன்படுத்தும் வினை விருப்பாகும். SVO, VOS, OVS, VSO, (V)SC, (V)CS, C(V)S என்ற வரிச்சைகள் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாதவை. வினைகள் எழுவாய்க்காகத் திரிபுறுவதால் எழுவாய் இன்றி வாக்கியங்கள் வரலாம்.

மாம்பழம் சாப்பிட்டேன்.

நிரப்பியைத்தொடர்ந்து வரும் சமன்படுத்தும் வினை விருப்பாக வருவதை பின்வரும் எடுத்துக்காட்டு வெளிப்படுத்தும்.

அவன் ஒரு மாணவன் (ஆவான்).

தொடரியல் உறுப்புகளுக்கும் பங்கெடுப்பாளர் மற்றும் பயனிலைகள் என்ற பொருண்மையியல் தனிமங்களுக்கும் நேரடியான பொருத்தம் இருக்கின்றது. அவற்றில் முக்கியமான தொடர்புகள் பின்வருவனவாகும்:

தொடரியல்		பொருண்மையியல்
பெயர்த்தொடர்	↔	பங்கெடுப்பாளர்
வினைத்தொடர்	↔	பயனிலை
பெயரடை (தொடர்)	↔	ஓரிடப் பயனிலை
முன்னுருபுத் தொடர்	↔	தாழ்த்தப்பட்ட வினைப்பாடு
பெயரெச்சத் தொடர்	↔	தாழ்த்தப்பட்ட அடைசெய்யும் வினைப்பாடு
வினையடை, வினையடைத்	↔	தாழ்த்தப்பட்ட அடைசெய்யும்

தொடர் அல்லது எச்சத்தொடர்		வினைப்பாடு அல்லது பயனிலை + பங் பெடுப்பாளர் (துணைநிலை வினைப்பாட்டுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட)
பின்னருபு	↔	பயனிலை
இணைப்பான்	↔	பயனிலை (பயனிலைகளான இரு சொற்களும்)
பெயர்ப் பெருந்தொடர் (அதாவது பெயர்த்தொடராகச் செயல்படும் பெருந்தொடர்)	↔	துணைநிலை வினைப்பாடு
பெயராக்கம் (அதாவது வினையிலிருந்தோ பெயரடையிலிருந்தோ ஆக்கப்பட்ட அருவப் பெயரைத் தலையாகக் கொண்ட பெயர்த்தொடர்)	↔	துணைநிலை வினைப்பாடு

அட்டவணையில் காண்பதுபோல் பொருத்தங்கள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பானவை அல்ல (அப்படி என்றால் பொருண்மைசார் அலகுகளுக்கும் தொடரியல்சார் அலகுகளுக்கும் வேறுபாடு காட்டவேண்டியதில்லை.), ஆனால் இருதிசைகளிலும் பலவற்றிற்கு ஒன்று என்ற பொருத்தத்தைக் காணலாம்.

வெளிப்பாடு விதிகளில் உள்ள செயல்பாடுகள்

தொடரியலும் பொருண்மையியலும் இரண்டு சுதந்திரமான அமைப்புகளும் முரண்பாடுகளும் கொண்ட மட்டங்கள் என்பது எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. ஒரு மொழியியல் கோட்பாடு ஒவ்வொரு மொழிக்கும் பின்வருவற்றைக் கூறவேண்டும்:

(அ) ஒரு குழும நல்வடிவாக்க பொருண்மை உருப்படுத்தங்கள்
 (ஆ) ஒரு குழும நல்வடிவாக்க தொடரியல் உருப்படுத்தங்கள்
 (இ) பொருண்மையியல் உருப்படுத்தத்தைத் தொடரியல் உருப்படுத்தத்துடன் பொருத்தும் விதிகள் (வெளிப்படுத்த விதிகள்) இந்த திட்டத்தில் நாம் மூன்றுவிதமான சீரின்மைகளைக் கணிக்கின்றோம்:

(1) பொருண்மையியல் அடிப்படையில் சீரற்றவடிவமாக்கப்பட்ட ஆனால் தொடரியல் அடிப்படையில் நல்வடிவமாக்கப்பட்ட கூற்றுகள்:

எ.கா. *ராஜா தன்னைவிடப் படித்தவன்.

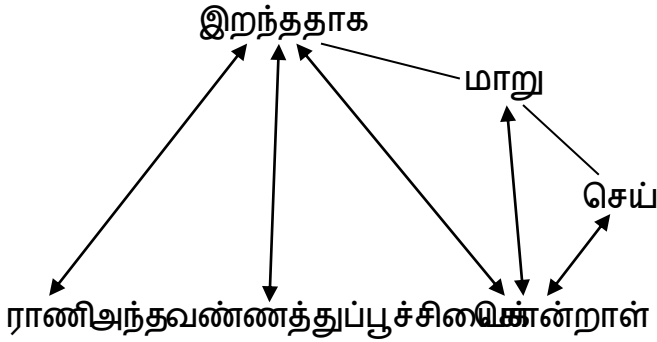
(2) தொடரியல் அடிப்படையில் சீரற்ற வடிவமாக்கப்பட்ட ஆனால் பொருண்மை அடிப்படையில் நல்வடிவமாக்கப்பட்ட கூற்றுகள்:

எ.கா. *ராஜா தன் சகோதரனைவிட படித்தவர்கள்.

(3)பொருண்மையியல் மற்றும் தொடரியல் அடிப்படையில்
சீரற்றவடிவமாக்கப்பட்டவை:

எ.கா. *ராஜா தன்னைவிட படித்தவர்கள்.

ஒரு சொல்லின் அர்த்தம் (அதாவது அதன் அகராதி வரையறை விளக்கம்) பொதுவாகத் தாழ்த்தப்பட்ட வினைப்பாடுகளை உள்ளடக்கும் பொருண்மைப் பண்புக்கூறுகளின் ஒரு தனி குழுமமாக உருப்படுத்தம் செய்யப்படலாம். எடுத்துக்காட்டாக கொல் என்ற வினையை 'செய்...மாறு...இற' என்ற மூன்று பயனிலைகளால் விளக்கலாம். 'ராணி ஒரு வண்ணத்துப்பூச்சியைக் கொன்றாள்' என்ற வாக்கியத்தைப் பின்வரும் தோராயமான பொருண்மையியல் உருப்படுத்தால் விளக்கலாம்:

(எழுவாய்செயப்படுபொருள் (வினைதிதாடர்

பெரும்பான்மையான சொற்களை ஒரு தனிப் பண்புக்கூறுக்கோ ஒரு குழுமப் பண்புக்கூறுகளுக்கோ கட்டுப்படுத்துவது கருத்தக்க அளவு அமைப்புக் கலவைத்தன்மையிலிருந்து தடை செய்வதில்லை. ஏனென்றால் தாழ்த்தப்பட்ட வினைப்பாடுகளான பண்புக்கூறுகள் அவைகளாகவே துணைநிலை மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட வினைப்பாடுகளை கொண்டிருக்கின்றன.

தொடரியல் கலவைத்தன்மையின் குறைப்பு பூஜிய வெளிப்படுத்தம் (நீக்குதல், விட்டுவிடுதல்) மூலமோ மாற்றுப்பெயர்கள் போன்ற பதிலீடு வடிவுகளைப் பயன்படுத்துவதாலோ நிறைவேற்றப்படுகின்றது. பூஜிய வெளிப்பாட்டைப் பெறும் மூன்றுவகையான பொருண்மைத் தனிமங்கள் பின்வருவன ஆகும்: பூஜிய பங்கெடுப்பாளர், குறிப்புடை இயக்கி, மற்றும் பிற தனிமங்களின் பொருளடக்கத்தை மீண்டும் கூறும் தனிமங்கள். இந்த இறுதி நடத்தை இணைப்பொருண்மை (cosemy) எனப்படும்.

சமநிலை இணைப்புக் கட்டுமானங்களை கருத்தில் கொள்ளவும். பொருண்மையியல் அடிப்படையில் அம்மாதிரியான கட்டுமானங்கள் இரு வினைப்பாடுகளை இணைப்பதாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டாலும் தொடரியல்

அடிப்படையில் விட்டுவிடல் (ellipsis) தொடர் போன்ற சிறிய உறுப்புகளின் சமநிலை இணைப்புகளாக குறைக்கின்றது:

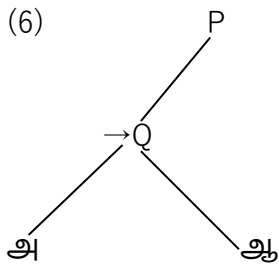
அறையில் ஒரு மேஜையும் நாற்காலியும் இருக்கின்றது.

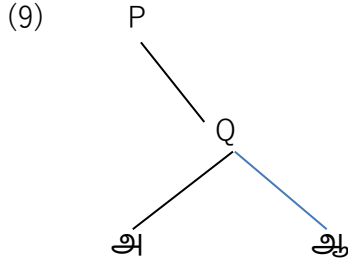
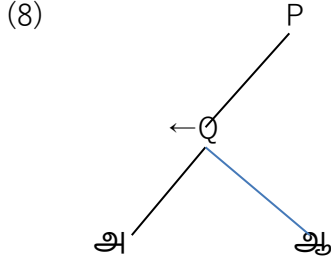
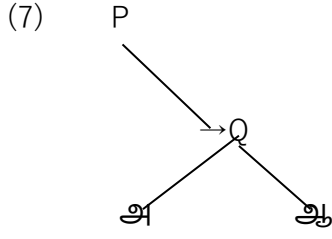
இது பின்வரும் உள்ளுறையும் பொருண்மை அமைப்பைக்கொண்டிருக்கும்:

((அ/இ அறை'.←இல்.மேஜை).மற்றும்.(அ/இ'.இல்.நாற்காலி)

‘அறையில் ஒரு மேஜை இருக்கின்றது மற்றும் அறையில் ஒரு நாற்காலி இருக்கின்றது’. இருப்பினும் இரண்டாவது வினைப்பாட்டின் பங்கெடுப்பாளரும் முறையே பயனிலையும் குறிப்புடைமையாகவும் இணைப்பொருண்மையாகவும் இருந்தாலும் அவைகளுக்குப் பூஜிய பெளிப்பாடு தரப்பட்டுள்ளது.

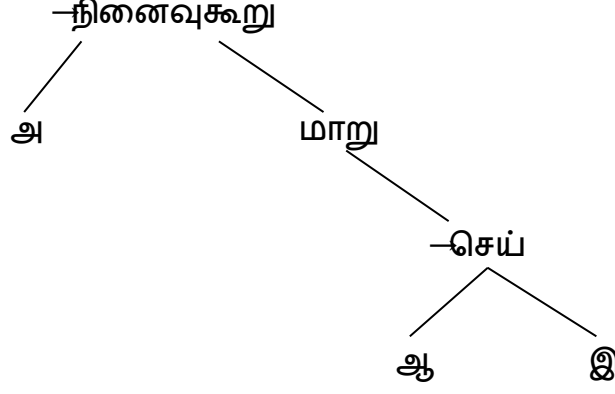
வெளிப்பாட்டு விதியால் செயல்படுத்தப்படும் மூன்றாவது செயன்மை (வாலஸ் சேப்பின் கலைச்சொல்லைப் பயன்படுத்தினால்) வரிசைப்படுத்தம் (linearization) ஆகும். இது பொருண்மையியல் உருப்படுத்தங்களைத் (இது வலதிலிருந்து இடது அல்லது முதலிருந்து அடுத்தது என்ற வரிசை ஒழுங்குமறையைப் பொறுத்த அளவில் தீர்மானிக்கப்படாததாகக் கருதப்படுகின்றது) தவிர்க்கவியலாத காலக்கட்டுண்ட (time bound) செய்தியின் ஒலியியல் கடத்தலுக்குப் பொருத்தமான முழுமையான வரிசை வடிவில் மாற்றியமைப்பதாகும். சேஃப்ஹல் பயன்படுத்தப்பட்ட பொருண்மை அமைப்பின் உருவம் தொடரியல் அமைப்பிற்குப் பொருத்தமான இருபரிமாண அமைப்பிலிருந்து வேறுபட்ட சுதந்திரமாகச் சுழலக்கூடிய கிளைகளின் ஒரு ‘நகர்வு (அடிபடைந) அமைப்பாகும்’. பொருண்மை அமைப்பில் ஒழுங்குமறையின் ஒரே சுட்டிக்காட்டி ஒத்தறி பயனிலைகளைச் சார்ந்த திசை அம்புக்குறியாகும்; இதனால் ‘அ என்பது ஆ-விற்கு மேலானது’ மற்றும் ‘அ என்பது ஆ-விற்குக் கீழானது’ என்பனவற்றின் பொருண்மைகள் வேறுபடுத்தப்படுகின்றன. இதன் விளைவாக ஒவ்வொரு பயனிலையும் அதன் சொற்களைச் சுழலச்செய்யும் ஒரு சுழலச்சாகக் கையாளப்படுவதால்; வேறுபட்ட இருபரிமாணப் படங்கள் கிடைக்கும்;.

மேலே காட்டப்பட்டுள்ள நான்கு படங்களும் ஒரே பொருண்மை உருப்படுத்தத்தின் கட்டில மாறுபாடுகளாகும். வரிசைப்படுத்தலின் போது வினைகள் மற்றும் பிற பயனிலையை

வெளிப்படுத்தும் சொற்கள் (எழுவாய், செயப்படுபொருள் போன்ற) எந்தத் தொடரியல் தனிமங்களுடன் இந்த உருவமைப்புகள் (உடிஇகபைரசயவடிஇள) பொருத்தப்படவேண்டும் என்று குறிப்பிடும். நினைவுபடுத்து (நினைவுகூறச் செய்) என்ற வினையின் வரையறை விளக்கத்தைத் தோராயமாகப் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்:

எழுவாம்பினைத்தொம்செயப்படுபொருள்

ராஜா என் சத்தியத்தை நினைவுபடுத்தினான்

ராஜா அவனுக்கு நான் பணம் தரவேண்டும் என்பதை நினைவுபடுத்தினான் **வடிவவை பொருண்மையோடு பொருத்துதல்**

நாம் தொடரியலுக்கும் பொருண்மையிலுக்கும் உள்ள உறவின் பொதுவான பண்பைப் பற்றி சிந்தித்தோம்; ஆனால் இந்த உறவை வடிவமாக்க (formalize) ஒரு குறிப்பிட்ட வாக்கியத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட பொருண்மையியல் உருப்படுத்தத்துடன் பொருத்தவேண்டும் முழுவதும் வெளிப்படையான செயல்முறைத் தரப்படவேண்டும். ஏடுத்துக்காட்டாக (23) என்பதை (24) என்ற பொருண்மையின் சரியான வெளிப்படுத்தம் எனக்கொள்ளலாம்.

(23) ((அ/இ மனிதவினம் -வயதுவந்த ஒருமை: - உறங்கு):மாறு<கா>)

(24) குழந்தை விழித்துவிட்து.

ஒரு வினையின் இணைதிறன் (valency) என்பது வினையின் பொருண்மையை முழுமை செய்ய நிரப்பப்படவேண்டிய தொடரியல் இடங்கள்; (எலஇவயஉவ்உ எடடிவ) இல்லது பங்களிப்புகளின் எண்ணிக்கையும் வகையும் ஆகும். தொடரியல் திறன் 'பொருண்மையியல் திறன்' என்பதிலிருந்து சுதந்திரமானதாகும்: இது பயனிலைகளுக்கும் அதன் பங்கெடுப்பாளர்களுக்கும் இடையிலுள்ள சேர்க்கை சாத்தியமாகும். சொல் மற்றும் பேசு என்பன ஒரே ஈரிட பயனிலையை வெளிப்படுத்தினாலும், அவற்றின் தொடரியல் திறன்கள் வேறுபட்டவைகளாகும்.

1 இணைதிறன் 2 இணைதிறன் இணைதிறன் 3

அ பேசு ஆ அ சொல் ஆ அ நினைவுபடுத்து

ஆ

இணைதிறன் ஒரு எண்ணல் பொருள் அல்ல. பொருண்மை ஒருங்கிணைப்புகள் தொடரியல் ஒருங்கிணைப்புகளுடன் பொருத்துவது பல சாத்தியங்களை அனுமதிக்கின்றது. வினைகள் பிற வகைச் சொற்களைப் போல் பொருள்மயக்கம் உள்ளவை. இதன் அர்த்தம் ஒரே வினை வேறுபட்ட இணைதிறன்களைக் கொள்ளவியலும். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு அர்த்தத்தில் பேசு, சொல் என்பன ஒருபொருள் பன்மொழிகளாகும்: அந்த நடிகர் வசனத்தைப் பேசினார், அந்த நடிகர் வசனத்தைச் சொன்னார் என்பன ஒரு அர்த்தத்தைத் தருவனவாகும். மேலும் விருப்பாக உருப்படுத்தம் செய்யப்படும் தனிமங்களைக் கொண்ட இணைதிறன் சாத்தியத்தையும் உட்படுத்த வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக எழுது என்பது விருப்பாக ஏற்கும் நேரடிச் செயப்படுபொருள்: ராஜா எழுதிக்கொண்டிருந்தான், ராஜா கடிதம் எழுதிக்கொண்டிருந்தான். இறுதியாக நாம் வினைகள் மட்டுமல்லாமல் பிற சொல்வகுப்பைச் சார்ந்த சொற்களும் இணைதிறனைக் கொண்டிருக்கும் என உணரவேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக மகிழ்ச்சியான என்ற பெயரடை ஒரு இணைதிறன்கொண்டது (மகிழ்ச்சியான செய்தி); இடையில் என்ற பின்னுருபு இரு இணைதிறன் கொண்டது (ராஜாவுக்கும் ராணிக்கும் இடையில்). பெயர்கள் இணைதிறனைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கலவை வகைப்பாடாகும். எடுத்துக்காட்டாக இயற்கை வகைகளை அல்லது உருவாக்கப்பட்ட பொருள்களைக் குறிப்பிடும் பெயர்கள் ஓரிணைதிறன் கொண்டனவையெனலாகும்; ஒத்தறிப்பெயர்களைக் குறிப்பிடும் தந்தை, இறுதி, பணியாளர் போன்றன ஈரியைதிறன் கொண்டனவாகும். ஆகராதிப் பதிவுகள் இணைதிறன் பற்றி தகவல் தரும் என ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டால், அர்த்தத்தை தொடரியலாகக் குறியாக்கம் செய்யும் செய்முறை அல்லது தொடரியலைக் குறியத்திறவு செய்யும் செய்முறை எளிதான திரட்டு அல்லது குறைப்பு ஆகும். 'குழந்தை விழித்துவிட்டது' என்பதன் பொருண்மை உருப்படுத்தமுன் தொடரியல் பொருத்தமும் கீழே தரப்பட்டுள்ளன:

(23) ((அ/இ மனிதவினம் -வயதுக்குவந்த ஒருமை: -தூங்கு):மாறு<கா>)

(24) வாக்கியம் எழுவாய் விதொ அஅ பெயர் வி [இகா] அந்தக் குழந்தை விழித்துவிட்டது

சுருக்கவுரை

நாம் பொருண்மையியலை முழு மொழிக் கோட்பாட்டின் பகுதியாகப் பார்க்கவேண்டும். எனவே பொருண்மையியல் மாதிரியை

மதிப்பீடு செய்வது 'எவ்வாறு இந்த மாதிரி தொடரியலுடன் ஒன்றிணைகின்றது?' என்ற கேள்வியைக் கேட்பதாகும். நாம் தொடரியலையும் பொருண்மையியலையும் பொருத்தும் விதிகளை உருவாக்க முயலவேண்டும். பொருண்மையியலையும் தொடரியலையும் உருப்படுத்தங்களின் வேறுபட்ட மட்டங்களாக, நல்வடிவாக்கத்தின் வேறுபட்ட 'கட்டுப்பாடுகளுடன்' அல்லது 'இலக்கணத்தன்மையுடன்' கையாளுவதற்கான வாதங்களைப் பார்த்தோம். பொருண்மையியல்-தொடரியல் பொருத்தத்தில் பங்கெடுக்கும் பல ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பான செயன்மைகள் உள்ளன. இவற்றை இரு காரணிகளாகச் சுருக்கவியலும்: செய்தியை வரிசைப்படுத்துதல், வெளிப்பாட்டின் சிக்கனத்தைப் பெறுதல். குறியனாக்க மற்றும் குறியத்திறவுச் செயன்மைகள் நமது மன அகராதி அல்லது சொற்களஞ்சியத்தால் நடத்தப்பெறும்.

11. பொருண்மையியலும் அகராதியும்

ஆங்கிலம், தமிழ் போன்ற மொழிகள் மிகப் பெரிய எண்ணிக்கையிலான சொல் அலகுகளைக் (அதாவது சொற்கள், மரபுச்சொற்கள்) கொண்டுள்ளன. அகராதியின் செயல்பாடு இந்த சொற்களைப் பட்டியலிட்டு அவைகளுக்குத் தேவையான (ஒலியனியல், தொடரியல், பொருண்மையியல், நடையியல் போன்ற) தகவல்களைத் தருவதாகும். ஒரு சொல்லைப்பற்றித் தரப்படும் தகவல் 'சொல் பதிவு' எனப்படும். தினமும் பயன்படுத்துகின்ற அகராதி பயன்பாட்டாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் முக்கியமான பாகம் அதன் பொருண்மையியல் பகுதியாகும் என்பது உண்மையாக இருக்கலாகும்.

நடைமுறைசார் மற்றும் கோட்பாடுசார் அகராதிகள்

இங்கு ஒரு மொழியைப் பேசுபவர் அம்மொழியின் சொற்களைப் பற்றி அறிந்துள்ளதை உருப்படுத்தம் செய்யும் மாதிரி அல்லது கோட்பாடுசார் ஒழுங்குமறையை தருவதுதான் நோக்கமாகும். முதலில் கோட்பாடுசார் அகராதிக்கும் நடைமுறை அகராதிக்கும் வேறுபாடு பாராட்டவேண்டும்.

சொற்களஞ்சியம் (அல்லது கோட்பாடுசார் அகராதி)

ஒரு சொல்பதிவு பின்வரும் மூன்று குறிப்பீடுகளின் ஒன்றுசேர்ப்பைக் கொண்டதாகக் கருதப்படுகின்றது: உருபனியல் குறிப்பீடு (சொல்லின் வடிவை பகுதி மற்றும் ஒட்டுக்களின் அடிப்படையில் தருவது), தொடரியல் குறிப்பீடு (வாக்கியங்களுக்குள் ஒரு சொல்லின் வருகைமுறையின் அடிப்படையில் அதை பாகுபாடு செய்தல்), பொருண்மையியல் குறிப்பீடு (அல்லது வரையறை விளக்கம்).

உச்சரிப்பு மற்றும் எழுத்துக்கூட்டல் உருபனியல் குறிப்பீடு அடிப்படையில் மறைமுகமாகச் மிகச் சிக்கனமாக காட்டவியலும்; உருபனியல் குறிப்பீடு சொல்லை உருபன்களின் (பகுதிகளின் மற்றும்; ஒட்டுகளின்) அமைப்பாக பிரிக்கும். அம்மாதிரியான உருபன்கள் பல சொற்களில் வரும் (எடுத்துக்காட்டாக புத்தகம் என்ற உருபன்; புத்தகங்கள், புத்தகங்களை, பாடப்புத்தகம் என்ற சொற்களில் வரும்). இதன் பொருள் சொல் பதிவுகளின் ஒரு குழுமாக பார்க்கப்படும் சொற்களஞ்சியம் தவிர உருபன்களை அவற்றின் உச்சரிப்பு மற்றும் எழுத்துக்கூட்டலுடன் தரும் உருபன் சொல்லடைவுகளும் இருக்கவேண்டும்.

புத்தகம் பகுதிபுத்தகம்

புத்தகங்கள் பகுதிபுத்தகம் +ஒட்டுகள்

புத்தகங்களை பகுதிபுத்தகம் +ஒட்டுஐ

பாடபுத்தகம் பகுதிபுத்தகம் +(பகுதிபாடம் +பகுதிபுத்தகம்)

ஒரு சொல்லின் தொடரியல் குறிப்பீடு பெயர், வினை, பெயரடை என்பனவற்றை முதனிலை வகைப்பாடுகளாகவும் 'எண்ணவியலும் (பெயர்)', 'பயனிலை' (பெயரடை), மற்றும் பிறவற்றைத் துணைநிலை வகைப்பாடுகளாகவும் பாகுபாடுசெய்யும் ஒரு குழும பண்புக்கூறுகளையும் கொண்டிருக்கின்றது. பொருண்மையியல் பண்புக்கூறுகளைப் போன்று இந்த பண்புக்கூறுகளும் முரண்பாடு உள்ளவை (எ.கா. 'எண்ணவியலுபவை' என்பது 'திரள்' என்பதுடன் முரண்படும்); ஆனால் ஈரிணையான எதிர்நிலையால் என்பது தேவையில்லை. பல துணைநிலை வகைப்பாடுகள் தொடரியல் இணைதிறன் அடிப்படையிலானது, எ.கா. செயப்படுபொருள் குன்றா வினைகள் மற்றும் செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகள்.

ஒரு சொல்லின் பொருண்மையியல் குறிப்பீடு (அல்லது வரையறை விளக்கம்) பொருண்மைக்கூறாய்வு அல்லது வினைப்பாடு ஆய்வு அடிப்படையில் அதன் பொருளை உருப்படுத்தம் செய்வது ஆகும். ஒரு குழும முரண் பண்புக்கூறுகளைக் (எ.கா. மனிதவினம் வயதுக்குவந்த -ஆண்)

கொண்ட வரையறை விளக்கங்கள் முன்னரே தேவையான அளவு எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன; இருப்பினும் துணைநிலை மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட வினைப்பாடுகளை உள்ளடக்கிய வரையறை விளக்கங்களின் வகை எடுத்துக்காட்டுவது பொருத்தமானதாகும். இதற்கு வேண்டி பொருண்மைகளை உருப்படுத்தும் செய்யும் வரிசை முறை (linear method) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சொற்களஞ்சியத்தல் மிகப் பெரிய வகுப்புகள் பெயர்கள், பெயரடைகள், வினைகள் என்பனவாகும். பின்வரும் வாய்பாட்டில் அ, ஆ, ப, ப1 போன்றவை சிறப்பிக்கப்படாத பண்புக்கூறுகளாகும்.

பெயர்கள்

வகை அ: நபர் அ' <அ/இ'. → ப.ஆ>

அதாவது 'ஏதாவது நபருடனோ பொருளுடனோ (ஆ) குறிப்பிட்ட இயக்க உறவு கொண்டிருக்கும் ஒரு நபர்'

எ.கா. புத்தகவியாபாரி, அரசன், ஆசிரியர், நடிகர், பயிற்சியாளர் போன்றவை

வகை ஆ: நபர் அ' <அ/இ.ப.(ஒ)> எ.கா. மாணவர், மக்கள், பணியாளர் போன்றவை வகை இ: விலங்கினம் அ'.ப.(ஒ)> கத்தி, இருக்கை, கரும்பலகை, பாதை, ஊர்தி, ஆடை போன்றவை

பெயர்கள் வகை ஈ: அ' <அ/இ. → பாகம்.ஆ>

தலை, உடல், கை, விரல், இறக்கை, கூரை, ஜன்னல் போன்றவை

பெயர்கள் வகை: அ'. → பகுதி.ஆ>

வகை அ பரந்த அர்த்தத்தில் 'செயலி' ஆகும்: அதாவது ஒரு உறவில் செயலாற்றும் திறனுள்ள பங்களிப்பு கொண்ட நபரைக் குறிப்பிடும் பெயர்கள் ஆகும். இந்த வகையிலும் பிற வகையிலும், ஈரிட பயனிலையின் இரண்டாவது கலைச்சொல் பூஜியமாகும்: <அ/இ. → ப. ஃ>; எடுத்துக்காட்டாக ஒரு ஆசிரியர் என்பவர் 'யாரவது ஒருவரை கற்பிக்கும் ஒரு நபர்' ஆவார்.

வகை ஆ என்பது வகை அ பெயர்களின் மறுதலையான செயலுக்கு உள்ளாக்கப்படும் பெயர்களின் வரையறை விளக்கத்தை உருப்படுத்தும் செய்யும் (எ.கா. மாணவன் என்பது ஆசிரியர் என்பதன் மறுதலையாகும்), மக்கள் என்பது அரசரின் மறுதலையாகும்.

வகை இ என்பது 'செயற்பாடு பெயர்களின்' வரையறை விளக்கத்தை உருப்படுத்தும் செய்யும்; அதாவது செயற்பாடுகளால் அடையாளம் காணப்படும் பொருட்களைக் குறிப்பிடும் பெயர்கள்: எடுத்துக்காட்டாக இருக்கை என்பது 'உட்காரப் பயன்படும் பொருள்' என வரையறை விளக்கம்

செய்யப்படும்; கத்தி என்பது 'வெட்ட உதவும் கருவி' என வரையறை விளக்கம் செய்யப்படும்.

வகை ஈ 'சினைப் பெயர்கள்' என்ற பெரிய வகைப்பாட்டின் கண்படும்; அவை மனிதப் பாகங்களையோ உயிருள்ளவைகளின் பாகங்களையோ (மரங்களின் கிளை, தண்டு, இலை), செய்ப்பட்ட பொருள்களின் பாகங்களையோ (கூரை, கைப்பிடி போன்றன) குறிப்பிடலாம். '0பகுதி' ஒரு கடவு உறவாகையால், அம்மாதிரியான சொற்கள் வடித்தின் படிநிலை அமைப்பை உருவாக்கும்: எ.கா. கை →விரல்→மூட்டு.

பெயரடைகள் பின்பருமாறு வகைப்படுத்தப்பட்டு வரையறை விளக்கம் பெறும். பெயரடை வகை அ: <அ/இ'.ப.அ>

பணக்கார, படித்த போன்றன

வகை ஆ: <இல்லை:(அ/இ.ப.அ)>

எளிய, படிக்காத போன்றன

வினைகள் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்பட்டு வரையறை விளக்கம் பெறும்.

வினைகள்

வகை அ: (அ'.செய்.(அ/இ:நிகழ்வு))

எ.கா. ராஜா நகர்ந்தான்/குதித்தான்/நடந்தான்

வகை ஆ: (அ'செய்.(அ/இ.நிகழ்வு.ஆ))

ராஜா கடிகாரத்தைப் பார்த்தான்.

வகை இ: (அ'.மாறு.(அ/இ'.நிலை))

எ.கா. கதவு மூடியது/திறந்தது; பஸ் நின்றது; அவள் எழுந்தாள்.

வகை ஈ: (அ/இ'.மாறு.(அ/இ'.நிலை.ஆ))

எ.கா. ராஜா என் பெயரை படித்தான்/கண்டுபிடித்தான்/மறந்தான்

வகை உ: (அ.செய்.(ஆ'.மாறு.(அஇ':நிலை))

எ.கா. அவள் பஸ்சை நிறுத்தினாள்; அவள் குழந்தைகளை எழுப்பினாள்.

வகை ஊ: (அ.செய்.(ஆ'.மாறு.(அஇ'.நிலை.இ))

எ.கா. அவன் எனக்கு ஒரு புத்தகம் தந்தான்/விற்பான்.

இவ்வகையிலான வினையின் வரையறை விளக்கம் ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட பயனிலைகளைக் கொண்டுள்ளது. அவை மூன்று முக்கிய காரணிகளால் முரண்படும்: (அ) நிலைத்தன்மை, (ஆ) தொடக்கத்தன்மை, (இ) செயல்.

வினைகளின் ஆறு வகை வரையறை விளக்கங்களை பின்வருமாறு வகைப்பாடு செய்யலாம்:

வகை அ: செயப்படுபொருள் குன்றிய செயல் வினை (இணைதிறன்: 1)

வகை ஆ: செயப்படுபொருள் குன்றா செயல் வினை (இணைதிறன்: 2)
வகை இ: செயப்படுபொருள் குன்றிய தொடங்கு வினை (இணைதிறன்:

1)

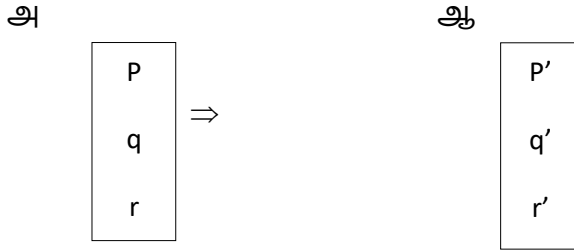
வகை ஈ: செயப்படுபொருள் குன்றா தொடங்கு வினை (இணைதிறன்:

2)

வகை அ: ஒரு செயப்படுபொருள் குன்றா செயல்-தொடங்கு வினை (இணைதிறன்: 2) வகை அ: இரு செயப்படுபொருள் குன்றா செயல்-தொடங்கு வினை (இணைதிறன்: 3)

சொல் விதிகள்

பொதுவான விதி ஒரு சொல் பதிவிலிருந்து மற்றொரு பதிவை பின்வருமாறு ஆக்குதல்.

(இங்கு அ, ஆ என்பன சொல் பதிவுகள்; p என்பது உருபியல் குறிப்பீடு; q என்பது தொடரியல் குறிப்பீடு; r என்பது பொருண்மையியல் குறிப்பீடு.)

உருபனியல் ஆக்கம் உருபனியில் குறிப்பீட்டில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும்; எடுத்துக்காட்டாக அடி என்று அழைக்கப்படுகின்ற முதலாவதான உருபனியல் குறிப்பீட்டுடன் ஒட்டை சேர்த்தல்

விதியின் பொது வடிவு எடுத்துக்காட்டு	அடி $\Rightarrow$ அடி + ஒட்டுஇல்லா
$p \Rightarrow p2$	பெயர் $\Rightarrow$ பெயரடை
$q1 \Rightarrow q2$	அ $\Rightarrow$ <இல்லை:(அஇ.கொண்டிரு.அ)>
$r \Rightarrow r2$	

(எ.கா. உப்பு $\Rightarrow$ உப்பில்லா)

மாற்ற விதி (rule of conversion) ஒரு சொல் விதியாகும்; இது உருபனியல் குறிப்பீட்டின் மாற்றமின்றி தொடரியல் செயல்பாட்டில் மாற்றம் ஏற்படுத்தும்.

விதியின் பொது வடிவு எடுத்துக்காட்டு	அடி $\Rightarrow$ அடி
$p1 \Rightarrow p1$	வினை, செயப்படுபொருள் குன்றாதது $\Rightarrow$
$q \Rightarrow q2$	பெயர், பருமை, எண்ணவியலுவது
$r \Rightarrow r2$	$\rightarrow P \Rightarrow \phi' < \text{அஇ.} \leftarrow P.\phi >$
எ.கா. பிடி [வினை] $\Rightarrow$ பிடி [பெயர்]	

பொருண்மை மாற்றில் விதி (semantic transfer rule) பொருண்மைக் குறிப்பீட்டில் மட்டுமே முக்கிய மாற்றத்தைக் கொண்டுவரும்.

விதியின் பொது வடிவு	எடுத்துக்காட்டு
$p1 \Rightarrow p2$	அடி $\Rightarrow$ அடி
$q1 \Rightarrow q2$	பெயர் $\Rightarrow$ பெயர்
$r1 \Rightarrow r2$	அ $\Rightarrow$ <அஇ'. $\leftrightarrow$ ஒத்திரு.அ)

இங்கு கூறப்பட்ட விதி உருவகத்திற்கு (metaphor) ஓரளவிற்குத்தான் பொருந்தும். இது பின்வருமாறு பொருள்படும்: 'அ' என்ற பொருண்மைக்குப் பதிலாக அதை 'அ' என்பதுடன் ஒற்றுமையுள்ள ஏதாவது ஒன்றால் இடம் பெயர்க்கலாம்'.

பிற பொருண்மை மாற்றல்கள் பெரும்பான்மையும் ஆகுபெயர் (metonymy) என மரபுக் கலைச் சொல்லால் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

- அண்டைவீடு அவன் திட்டத்தை எதிர்த்தது
- 1 (அண்டைவீடு = 'அண்டைவீட்டிலுள்ளவர்கள்'
நகரம் முழுவதும் அவர்களை வரவேற்க வந்ததது.
(நகரம் = 'நகரத்தில் வசிக்கின்ற மக்கள்;')
 - 2 நான் ஷேக்ஸ்பியரை விரும்பிப் படிக்கின்றேன்.
(ஷேக்ஸ்பியர் = 'ஷேக்ஸ்பியர் எழுதிய நூல்கள்'
 - 3 நெப்போலியனுக்குப் பிறகு இவ்வாறு நடக்கவில்லை.
(நெப்போலியன் = 'நெப்போலியன் வாழ்ந்த காலம்')

ஒவ்வொரு எடுத்துக்காட்டும் வேறுபட்ட விதிகளை வெளிப்படுத்தும்; இதைப் கிட்டத்தட்ட பின்வருமாறு கூறலாம்.

1. அ $\Rightarrow$ மனிதவினம்' <அஇ'.இரு இல்/மேல்.அ>
(அ என்பது 'இடம்' என்ற பண்புக்கூறைக் கொண்டிருக்கும்) 2.
அ ϕ ϕ ' <அஇ'. $\leftarrow$ எழுது.அ> (அ என்பது 'மனிதவினம்' என்ற பண்புக்கூறைக் கொண்டிருக்கும்)
3. அ $\Rightarrow$ காலம்' <அஇ'. $\leftarrow$ இல்.(ஒ) (ஒ என்ற உட்படுத்தப்பட்ட வினைப்பாடு அ-வைக் கொண்டிருக்கும்)

மூன்றாவது விதி பின்வருமாறு பொருள்கொள்ளப்படவேண்டும்: 'அ என்பதுடன் தொடர்புடைய ஏதோ ஒன்று நிகழ்ந்த காலம்'; இது இது மாறி தகவலை அறிமுகம் செய்யும் உருவக விதியைப் போன்று இருக்கிற ஒரு வகை ஆகுபெயர் விதியை எடுத்துக்காட்டும்.

சொல் விதிகளைப் பற்றிய கூடுதல் உற்றுநோக்கல்

சொல் விதிகளைப் பற்றிய கூடுதல் செய்திகள் இருக்கின்றன: (அ) இந்த விதிகள் புதிய சொற்களை உருவாக்கும் திறனில் சக்தி வாய்ந்தவை; (ஆ) உருபன் ஆக்கம், மாற்றம், பொருண்மையியல் மாற்றல் என்பனவற்றை ஒரே நடத்தையின் நேர்வுகளாகக் கருதி ஒன்றிணைப்பது அவற்றின் நடைமுறை விளைவாக்கத்தன்மை மட்டுமன்றி பிற சிறப்பியல்புகளாலும் உந்தப்பட்டதாகும். சொல் விதிகளின் ஐந்து தன்மைகள் பின்வருவனவாகும்:

- (1) அவற்றின் வேறுபட்டதன்மை (னிஎநசளவைல),
- (2) அவற்றின் பொருண்மையியல் திறந்த-இறுதித்தன்மை (open-endedness), (3) அவற்றின் மறுநிகழ்வுத்தன்மை (recursiveness),
- (4) அவற்றின் இருதிசைத்தன்மை (bனைசைநஉவடிஇயடவைல) மற்றும்
- (5) சொல்லின்; 'உறைதலால்' (pநவசகைiஉயவடிஇ) வேறுபடும் அவற்றின் இயல்பு. இக்கலைச்சொற்களின் பொருள் பின்வரும் விளக்கம் மூலம் தெளிவுறும்.

1. வேறுபட்ட தன்மை

சொல் விதிகளின் வேறுபட்ட தன்மை ஒரே சொற்பதிவுக்கு பல எண்ணிக்கையிலான வேறுபட்ட விதிகளை பயன்படுத்தும் சாத்தியத்தை அனுமதிக்கின்றது. இது உருபனியல் ஒட்டாக்கத்தால் கிடைக்கப்பெறும் கலவைத்தன்மையான சொற்களின் ஆக்கத்தை நியாயப்படுத்தும். ஆனால் பொருண்மையியல் மாற்றல் விதிகள் இம்மாதிரியான வேறுபட்டதன்மை கொண்டிருக்கும்; அதேசமயம் அது ஒரு சொல்லின் பொருளில் பல செயல்திறமுள்ள மயக்கங்களுக்கு வழிவகுக்கும்.

எ.கா.

1. மனிதக் குழந்தை : 'மனிதவினம்'
2. மனித இனம் : மனிதரைக் கொண்ட இனம்
3. மனித யானை : மனிதனைப் போன்ற யானை
4. மனித நுகர்வு : மனிதனால் செய்யப்படும் நுகர்வு
5. மனிதப் பரிசோதனை : மனிதனின் மேல் செய்யப்படும்

பரிசோதனை

2. திறந்த-இறுதித்தன்மை

பொருண்மையைப் பரவல்செய்யும் சொல் விதிகளின் அவற்றின் பல்வேறுபட்டதன்மையில் மட்டுமன்றி அவற்றின் பொருண்மைசார் திறந்த-இறுதித்தன்மையிலும், அதாவது புதிய சொற்பதிவுகளிலிருந்து அதைப் புரிந்துகொள்ளத் தேவையான தகவல்களைப் பெறும் மொழிபயன்படுத்துபவர் சுதந்திரத்தை அனுமதிப்பதிலும் உள்ளது.

‘உட்புரிதல்’ (சநயனிஇப-இ) என்ற கற்பனைத் தன்மை உருவகத்தில் உள்ள குறிப்பீடு செய்யப்படாத ஒப்பீட்டில் பார்த்தோம். இது ஆகுபெயர் மாற்றல்களிலும் குறிப்பாக கற்பனை எழுத்துப் படைப்புகளில் உள்ளது.

பொருண்மையில் பாலம் தெளிவற்றதும், குறிப்பாக இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பெயர்களின் சேர்க்கையால் உருவாக்கப்படும் கூட்டுச்சொற்களில் (உடிஅடிஇனள) அளவுக்குமீறி மறைமுகமானதுமாக உள்ளது. தனியான சொல் விதிகள் என்று வடிவமைப்பதற்கு வேண்டிய அளவு தொடர்பின் மிகப்பழக்கமான வழிகள் தெளிவாக இருந்தாலும் பல ஒ-ல கூட்டுச்சொற்களுக்கு மிகப்பொதுவான விதியான ‘x என்பது y -உடன் ஏதோ விதத்தில் தொடர்புள்ளது’ என்ற விரிவான ஒன்றுதான் சாத்தியமான தனிப்போக்கான பொருண்மைகளை உள்ளடக்குவதற்குத் தகுந்ததாகும்.

X – Y

உண்ணாவிரதப் போராட்டம் : ‘போராட்டத்தில் உண்ணாவிரதத்தை கருவியாகப் பயன்படுத்தல்’

மனித குண்டு : ‘மனிதன் குண்டுடன் தாமே வெடிப்பது’

காற்றாலை : காற்றின் சக்தியால் இயந்திரத்தை இயக்கிப் பயன்படுத்தும் ஆலை’

பொருண்மையியல் தொடர்புகள் யாவும் தனிப்போக்கானவை . அவற்றைக் கணிப்பதற்காக ஒருவர் மூன்று சிறப்பு மாற்றல் விதிகளை உருவாக்கினால் ஒவ்வொன்றும் ஒரு எடுத்துக்காட்டை மட்டும்தான் கணிக்கும். 3. மறுநிகழ்வதன்மை சொல் விதிகளின் திறனுக்குப் பங்களிப்பு செய்யும் மூன்றாவது தன்மை மறுநிகழ்வாகும் . அதாவது ஒரு சொல் விதியின் வெளியீடாக வரும் ஒரு சொற்பதிவு மற்றொரு சொல் விதியின் உள்ளீடாக வரும். ஒரு சொற்பதிவு மூன்று குறிப்பீட்டைக் கொண்டிருந்தால், மறுநிகழ்வு கொள்கையைப்

பின்வருமாறு வரிசையாக உருப்படுத்தம் செய்யலாம்:

$$\left. \begin{matrix} p \\ q \\ r \end{matrix} \right\} \Rightarrow \left\{ \begin{matrix} p' \\ q' \\ r' \end{matrix} \right\} \Rightarrow \left\{ \begin{matrix} p'' \\ q'' \\ r'' \end{matrix} \right\} \Rightarrow \left\{ \begin{matrix} p''' \\ q''' \\ r''' \end{matrix} \right\}$$

உருபனியல் மட்டத்தில் இந்தக் கொள்கைகளின் விளைவுகள் உற்றுநோக்குவதற்கு கடினமானவையல்ல. தனிநிலைப் பகுதிகளிலிருந்து பின்வருமாறு ஒரு கலவைத்தன்மையான சொல்லை ஒரு நிலையிலிருந்து மற்றொருநிலைக்கு உருவாக்கவியலும்.

காரம்

⇒ காரசாரம் ⇒ காரசாரமாக

சாரம்

இக்கொள்கை பெயர் + பெயர் என்ற கூட்டாகச் செயன்மையால் உருவாக்கப்பட்ட விமான நிலைய உணவு விடுதி போன்ற கலவைப் பெயர்-வரிசைகளால் எடுத்துக்காட்டப்படும்.

4. இருதிசைத்தன்மை

இதுவரை நாம் சொல்லாக்கத்தின் செயன்மையை ஒருதலை அம்புக்குறியீட்டால் (⇒) உருப்படுத்தம் செய்து ஒருதலை செயன்மையாக அல்லது திருப்பவியலாத செயன்மையாக உருப்படுத்தம் செய்தோம். இப்போது சொல்லாக்கம் இருதிசை செயன்மையாகக் கருதப்பட்டு இச்செயன்மை இருதலை அம்புக்குறியீட்டால் (⇔) சரியாக உருப்படுத்தம் செய்யப்படும். வரலாற்று அடிப்படையில் சொல்லாக்கங்கள் இருதிசையிலும் போகவியலும் என்ற காரணத்தால், சொல் விதிகள் இருதிசைச் செயன்மைகளாக வடிவமைக்கப்படவேண்டும்.

5. சொற்பொருண்மையின் உறைதல்

உருவகத்தாலோ ஆகுபெயராலோ செய்யப்படும் பொருண்மை மாற்றல் சொற்கள் அவற்றின் பொருண்மையை நீட்சிசெய்யும் மற்றும் மாற்றம் செய்யும் முக்கியமான இயக்க நுட்பங்களில் ஒன்றாகும். ஒரு நிறுவப்பட்ட சொற்பொருண்மை (institutionalized lexical meaning) சொல் விதியால் குறிப்பீடு செய்யப்பட்ட 'கோட்பாட்டு' பொருண்மையிலிருந்து ('theoretical' meaning) விலகுவது 'உறைதல்' என்று கூறப்படுகின்றது.

சக்கர நாற்காலி,

தள்ளு நாற்காலி என்ற கூட்டுப் பெயர்கள் சொற்பொருளின் நிறுவப்பட்ட சுருக்கத்திற்கு (institutional narrowing) எடுத்துக்காட்டாக அமையும். இந்த கூட்டுக்களை உருவாக்கிய விதிகள் பின்வரும் வரையறை விளக்கங்களைத் தரும்:

சக்கர நாற்காலி 'சக்கரங்கள் உள்ள நாற்காலி'

தள்ளு நாற்காலி 'தள்ளப்படுகிற நாற்காலி' சக்கர நாற்காலி

என்பதன் பொருள் சக்கரம் உள்ள நாற்காலி என்பதைவிட கூடுதல் பொருள் உள்ளதாகும். அதுபோல் தள்ளு நாற்காலி என்பதும் அதை உருவாக்கும் சொற்கள் உணர்த்துகின்ற பொருளைக் காட்டிலும் கூடுதல் பொருள் உள்ளதாகும்.

6. ஒப்புருச்சொன்மை மற்றும் பல்பொருண்மை

ஒரே வடிவமுள்ள சொற்கள் வேறுபட்ட பொருள்களைத் தருவதற்கும் ஒரே சொல் தொடர்புள்ள பல பொருள்களைத் தருவதற்கும் உள்ள

எல்லைக்கோடு பொருண்மையியலில் சிக்கலான பகுதியாகும். பெரும்பான்மையும் வரலாற்று உண்மைகள் அடிப்படையில்தான் இத்தகைய தீர்மானங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன.

ஒப்புருச்சொன்மை (homonymy)

எ.கா.

படி 'மாடிப்படி' போன்றவற்றில் வரும் 'படி'

படி 'ஒரு படி அரிசி' என்பதில் வரும் முகத்தல் அளவையைக் குறிக்கும் 'படி'

படி 'புத்தகம் படி' என்பதில் வரும் படித்தலாகிய செயல்

பல்பொருண்மை (polysemy)

எ.கா.

கண் 'காட்சி உறுப்பு

கண் 'தேங்காயிலுள்ள கண்போன்ற பகுதி'

இருப்பினும் மொழி பேசுபவர் பெரும்பாலும் சொற்களுக்கிடையே உள்ள உருவக நீட்சியைப் புரிந்துகொண்டு சொல் பற்றிய தமது புரிந்துகொள்ளலை மாற்றிக்கொள்கின்றனர்.

ஒப்புருசொன்மை-பல்பொருண்மைச் சிக்கல் 'உளவியல் அடிப்படையில் தொடர்புள்ளவை' என்ற பொருளைத் தெளிவாக்குகின்றது. மொழிபேசுபவர் இரு சொற்பொருண்மைகளுக்கு இடையில் உள்ள தொடர்பை சொல் விதிகளால் ஆய இயலுமானால் இவ்விரு பொருண்மையும் 'உளவியல் அடிப்படையில் தொடர்புள்ளவை' எனக் கூறவியலும். சொல் விதிகள் தாய்மொழி பேசுபவரின் மொழித் திறனைப் ஒரு பகுதியாகும் என்ற அளவில்; இவ்விதிகள் உளவியல் உண்மையைக் கொண்டிருக்கின்றன என்ற புரிந்துகொள்ளலிருந்து இந்த வரையறை விளக்கத்திற்கு உறுதிப்பாடு கிடைக்கின்றது. சொற்களின் வரையறைவிளக்கம் அகராதியைப் பொறுத்தவரையால் முக்கியமானதாகும். ஒரு சொற்பதிவை முன்னர் கூறிய மூன்று குறிப்பீடுகளால் (p ங, ச) விளக்கலாம்: அதாவது உருபனியல் குறிப்பீடு (p) , தொடரியல் குறிப்பீடு (ங) மற்றும் பொருண்மையியல் குறிப்பீடு (ச). சொல்லை விளக்கும் இரு பயன்தரும் வழிகள்:

(1) p1 என்ற ஒரே உருபனியல் குறிப்பீட்டைப் பங்கிட்டுக்கொள்ளும் சொற்பதிவுகளின் ஒரு கட்டு (தொகுதி).

(2) p1 என்ற ஒரே உருபனியல் குறிப்பீட்டையும் ங1 என்ற தொடரியல் குறிப்பீட்டையும் பங்கிட்டுக்கொள்ளும் சொற்பதிவுகளின் ஒரு கட்டு (தொகுதி)

(1), (2) என்ற வரையறைவிளக்கங்களுக்கு இடையிலுள்ள நேர்வு கலைச்சொல்சார் வசதியாகும்; சாதாரணமாக ஒவ்வொன்றிற்கும் தனி கலைச்சொற்களைப் பயன்படுத்தலாம்: (1) என்ற வரையறை விளக்கத்திற்கு சொல் (lexical item) என்ற கலைச்சொல்லையும் (2) என்ற வரையறை விளக்கத்திற்கு சொல்லன் (lexeme) என்ற கலைச் சொல்லையும் பயன்படுத்தலாம். ஏதேனும் ஒரு வரையறையைப் பயன்படுத்தி, 'ஒரே சொல்லுக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருண்மையியல்சார் விவரக்குறிப்புகள் இருப்பது' என நாம் பல்பொருள் ஒழுமொழியை (polysem) மகிழ்ச்சியுடன் விளக்கலாம்; ஒரே ஒலியியல் அல்லது கிராஃபிக் வடிவத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட உருபனியல் விவரக்குறிப்புகள் இருப்பதையும் ஒப்புருமொழிகள் (Homonyms) நாம் வரையறுக்கலாம். மோல் 'அனிமல்' மற்றும் மோல் "தோல் மீது வெளிப்படுதல்' போன்ற ஒப்புருமொழிகள் (Homonyms) பின்னர் வெவ்வேறு தண்டுகள், தண்டு மற்றும் தண்டு என அடையாளம் காணப்படுகின்றன, அவை ஒரே உச்சரிப்பு மற்றும்/அல்லது எழுத்துக்கூட்டல் கொண்டவை. இந்த வழியில், சொற்கள் மற்றும் அகராதி உள்ளீடுகளைப் பார்க்கும் சில பாரம்பரிய வழிகள், அகராதியின் முறையான கணக்கு மூலம் இடமளிக்கப்படலாம் மற்றும் தெளிவுபடுத்தப்படலாம்.

முடிவுரை

சொல்சார் விதிகளின் 'வரையறுக்கப்பட்ட உற்பத்தித்திறன்' பண்புக்கூறு பொருண்மைசார் பரிமாற்றத்திலும், உருபனியல்-தர்க்க ஆக்கத்திலும் தொடரியல் மாற்றத்திலும் காணப்படுவதை இந்த இயலில் பார்த்தோம். இவ்வாறாக உருவக அர்த்தங்கள், முறையான பொருண்மையியல் கோட்பாட்டிலிருந்து விலக்கப்படாமல், சொல்சார் விதிகள் lexical rule மற்றும் சொல்சார் வரையறைகள் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதைப் பற்றிய பொதுவான புரிதலுக்குள் வைக்கலாம்.

இது ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மை மற்றும் விலகல் என்பது முழுமையான ஆம்-அல்லது-இல்லை கருத்துக்கள் அல்ல என்ற முக்கியமான புள்ளியை (பெரும்பாலும் தொடரியல் மற்றும் பொருண்மையியலில் கவனிக்கப்படுவதில்லை) அங்கீகரிக்க வழிவகுக்கிறது. இதற்கு முந்தைய முரண்பாடுகள் மற்றும் பொருண்மையியல் அமைப்பின் பிற மீறல்கள் (பக். 148-50) திருத்தப்பட வேண்டும் என்று அர்த்தமல்ல. மாறாக, ஒரு விளக்கத்திற்கு முரணான அல்லது அபத்தமான ஒரு வாக்கியம் அர்த்தத்தை

மாற்றுவதற்கான விதிகளின் செயல்பாட்டின் மூலம் விவேகமானதாக மாறக்கூடும் என்பதை நாம் சுட்டிக்காட்டுகிறோம்: எனவே ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மை என்பது ஒரு சொல்சார் விதி நமக்கு மாற்று விளக்கத்தை வழங்குவதற்கான ஒரு கேள்வியாக மாறும். , முகமதிப்பு அல்லது நேரடி விளக்கம் மீறல் என நிராகரிக்கப்பட்டால். தீராத நோயிலிருந்து என் மாமா குணமடைந்துவிட்டார் என்பது போன்ற வெளிப்படையான அபத்தமான வாசகம், 'குணப்படுத்த முடியாதது' என்று பொருள்படும் சொற்பொருள் பரிமாற்றத்தின் மூலம் புத்திசாலித்தனமாகிறது, உதாரணமாக 'அதைக் குணப்படுத்த முடியாது' என்று அல்ல, ஆனால் 'யாரோ நினைத்த அல்லது கூறியதைக் குணப்படுத்த முடியாது' . உருவகம், முரண் மற்றும் ஒத்த விளைவுகள் ~ அர்த்தத்தின் கருத்தியல் மற்றும் தர்க்கரீதியான கட்டமைப்பின் முறையான கணக்கிலிருந்து சட்டப்பூர்வமாக பிரிக்க முடியாது.

12. நிறம் மற்றும் உறவினர்: 'உலகளாவிய பொருண்மையின் ' இல் இரண்டு நேர்வு ஆய்வுகள்

உலகளாவிய பொருண்மையியல் என்பதன் அர்த்தம் என்ன?

மொழியியலின் தொடர்ச்சியான ஊகங்களில் ஒன்று: அனைத்து இயற்கை மொழிகளுக்கும் ஒரே பொருண்மையியல் பகுப்பாய்வைப் பயன்படுத்துவது எவ்வளவு தூரம் சாத்தியம்? எவ்வளவு தூரம், அதாவது, கடந்த ஆறு அத்தியாயங்களில் நாம் பரிசீலித்ததைப் போன்ற விதிகள் மற்றும் பொருள் வகைகள், மொழியின் மனித ஆசிரியத்தின் சிறப்பியல்புகள், அது எங்கு வெளிப்படும்? ஒருவர் மொழியின் உட்கட்டமைப்பிற்குள் ஆழமாகச் செல்லும்கையில் (அதாவது, மொழியின் இயற்பியல் பொருளில் இருந்து அதன் கருத்துருசார் உள்ளடக்கத்தை நோக்கிச் செல்கையில்) மொழியின் உட்கட்டமைப்பில் ஒருவர் நுழைகிறார் என்று நம்பப்படுகிறது: நெருங்கி இருப்பது மொழியியல் உலகளாவியவைகளின் (linguistic universals) பொதுவான மையத்தை அடைகிறது.

ஆனால் சில வேறுபாடுகள் செய்யப்படாவிட்டால், உலகளாவிய விவாதங்கள் எளிதில் குழப்பமடையலாம். முதல் வேறுபாடு சாம்ஸ்கியால் (Chomsky 1965: பக். 27-30) முறையான மற்றும் அடிப்படையான உலகளாவியங்களுக்கு (formal and substantive universals) இடையில் உள்ளது. முறையான உலகளாவியவை (formal universals), தோராயமாக, பொதுவான பண்புகள் அல்லது மொழிக் கட்டுமான விதிகள், பொது மொழியியல் கோட்பாட்டைக் கட்டமைக்க விரும்பும் எவராலும் முன்வைக்கப்பட வேண்டும்; மறுபுறம், ஒரு மொழி எந்த அலகுகள் அல்லது தனிமங்கள் அல்லது கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது என்பதன் அடிப்படையில் மனித மொழியின் உலகளாவிய பண்புகள். பொருண்மையியல் மட்டத்தில், 'தர்க்கரீதியான கட்டமைப்பின் உலகளாவிய விதிகள்' மற்றும் 'கருத்து உள்ளடக்கத்தின் உலகளாவிய வகைகளுடன்' கணிசமான உலகளாவிய விதிகள் ஆகியவற்றுடன் முறையான உலகளாவியங்களை நாம்

தொடர்புபடுத்தலாம். ஒவ்வொரு வகையையும் குறிப்பிடும் அறிக்கைகளின் எடுத்துக்காட்டுகள்:

(அ) 'எல்லா மொழிகளிலும் உள்ள அனைத்து லெக்சிகல் வரையறைகளும் கூறுகளின் தொகுப்பாக பகுப்பாய்வு செய்யக்கூடியவை.' (முறையான)

(ஆ) 'அனைத்து மொழிகளுக்கும் "உயிருள்ள" மற்றும் "உயிரற்ற" இடையே வேறுபாடு உள்ளது. (கருத்தான)

இரண்டு வகையான உலகளாவிய தன்மைக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடு அனைத்து விவரங்களிலும் தெளிவாக இல்லை, ஆனால் முதல் வகை ஏன் இரண்டாவதாக முன்வைக்க தேவையில்லை என்பதைப் பார்ப்பது மிகவும் எளிதானது. எந்தவொரு தீவிரமான மொழியியல் கோட்பாடும் மனித மொழியின் இயல்பைப் பற்றி சில பொதுவான கருதுகோள்களை முன்வைக்க வேண்டும், இல்லையெனில் அது இந்த மொழியை அல்லது அதைப் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கான தற்காலிகச் செயல்முறையைத் தவிர வேறு எந்த ஆர்வத்தையும் கொண்டிருக்கவில்லை. (ஆகவே, குறைந்தபட்சம், இந்த புத்தகத்தின் கடந்த ஆறு இயல்களில் பொருண்மையியல் பகுப்பாய்வு மாதிரியைப் பற்றிய முன்மொழிவுகள் மனித மொழியின் உலகளாவிய தன்மையைப் பற்றிய அறிக்கைகளாகும்: அவை சில மொழிகளுக்குப் பொருந்தாதவை என்று கண்டறியப்பட்டால் அவை பொதுவாகத் தோல்வியடையும்..) முறையான உலகளாவிய நம்பிக்கைகள், அதாவது, கோட்பாட்டு ரீதியாக விரும்பும் எந்த மொழியியலாளருக்கும் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

மறுபுறம், ஒரு மொழியியல் கோட்பாடு கணிசமான உலகளாவியவை இல்லாமல் நன்றாகப் பெற முடியும், மேலும் உண்மையில் அவற்றின் இருப்பை மறுக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, தொடரியல் கட்டமைப்பின் சில பொதுவான கொள்கைகளை ஒருவர் முன்வைக்கலாம், மேலும் அனைத்து மொழிகளிலும் ஒரே மாதிரியான சில வகை 'பெயர்ச்சொல்' இருப்பதை மறுக்கலாம். இதேபோல் பொருண்மையியல் பகுப்பாய்விற்கு: அனைத்து மொழிகளுக்கும் கூறு பகுப்பாய்வின் (componential analysis) பொருந்தக்கூடிய தன்மையை ஒருவர் நம்பலாம், எல்லா மொழிகளும் வயதுவந்த/ADULT மற்றும் —வயதுவந்த/ADULT ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான வேறுபாட்டைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று வலியுறுத்தாமல். எனவே இந்த விஷயத்தில் பெரும்பாலான விவாதங்கள் மற்றும் கருத்து வேறுபாடுகள் மையச் சுற்றின் அடிப்படை உலகளாவியவை.

'உலகளாவியம்' ('universal') என்றால் என்ன என்பதற்கான வலுவான மற்றும் பலவீனமான விளக்கத்திற்கு இடையே, கணிசமான உலகளாவிய வகைக்குள் இரண்டாவது வேறுபாடு செய்யப்பட வேண்டும். உலகளாவிய கருதுகோளின் வலுவான பதிப்பு 'எல்லா மொழிகளுக்கும் x வகை உள்ளது' என்று கூறுகிறது.. ஆனால் மொழிகளுக்கிடையேயான மாறுபாட்டைப் பற்றிய பொதுவான அவதானிப்பு, பல சந்தர்ப்பங்களில் குறைந்தபட்சம், இந்த வலிமையின் ஒரு கூற்று தவறானது என்று நம்மை நம்ப வைக்கிறது. எனவே பொருண்மையியல் அம்சங்களுடன், ஒலியியல் அம்சங்களைப் போலவே, உலகளாவிய கருதுகோளின் பலவீனமான பதிப்பு முன்மொழியப்படுவது இயற்கையானது. இது "உலகளாவிய சொற்பொருள் அம்சங்களின் தொகுப்பு உள்ளது, அதில் ஒவ்வொரு மொழியும் ஒரு துணைக்குழுவைக் கொண்டுள்ளது" என்று கூறுகிறது. இந்த கருதுகோள் அதன் உச்சக்கட்டத்திற்கு அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டால், இந்த கருதுகோள் வெற்றிடமாக இருக்கும் அளவுக்கு பலவீனமாக உள்ளது: ஒவ்வொரு மொழியும் அதன் தனித்துவமான அம்சங்களைக் கொண்ட முற்றிலும் "வொர்ஃபியன்" உலகத்தின் (பக். 27) வரம்புக்குட்பட்ட விஷயத்தால் திருப்தி அடையலாம். மொழிகளுக்கிடையே கருத்தியல் அடையாளத்தின் அளவு இல்லை. நடைமுறையில், ஒரே சொற்பொருள் வகைகள் வெவ்வேறு மொழிகளில் செயல்படுவதை நாம் கண்டறியும் அளவுக்கு இத்தகைய கருதுகோள் பலவீனமாகிறது. ஆனால் சொற்பொருள் அம்சங்கள் மற்றும் எதிர்ப்புகளுக்கான பலவீனமான உலகளாவிய கருதுகோளை ஏற்றுக்கொள்வது என்பது நமது அறிவின் தற்போதைய கட்டத்தில் பொருளைக் காட்டிலும் கொள்கையின் ஒரு விஷயமாகும்: இதன் பொருள் பொருள் வகைகளை 'மொழி-நடுநிலை' என்று கருதலாம், அதாவது சொந்தமானது. இந்த மொழி அல்லது அந்த மொழியைப் பேசும் திறனைக் காட்டிலும், மொழியின் பொதுவான மனித ஆசிரியம். 'உலகளாவிய கருதுகோள்' என்பதை விட, 'மொழி-நடுநிலை கருதுகோள்' உண்மையில் இந்த வழக்கில் பயன்படுத்த ஒரு சிறந்த சொல்லாக இருக்கலாம். ஆயினும்கூட, இரண்டு நிகழ்வுகளையும் 'உலகளாவிய' என்று குறிப்பிடும் வழக்கமான நடைமுறையை நான் கடைப்பிடிப்பேன், தேவையான இடங்களில் வலுவான உலகளாவிய தன்மை (= 'எல்லா மொழிகளிலும் x' உள்ளது) மற்றும் பலவீனமான உலகளாவிய தன்மை (= 'x ஒரு உலகளாவிய

தொகுப்பின் உறுப்பினர்') ஆகியவற்றுக்கு இடையே வேறுபடுத்திப் பார்க்கிறேன்.

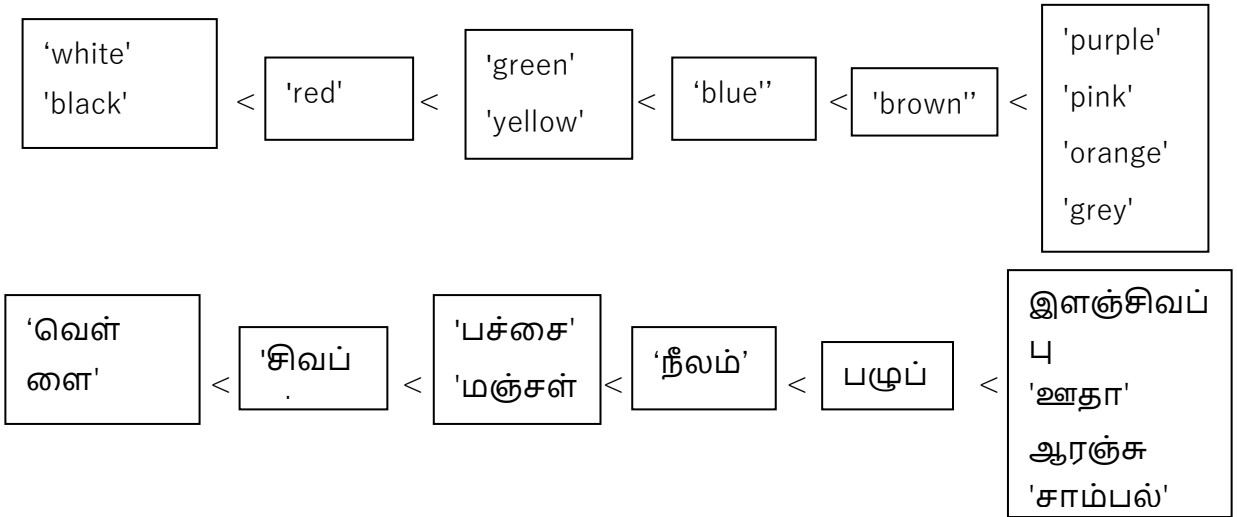
சமீப காலம் வரை பல்வேறு மொழிகளில் உள்ள கருத்துரு அமைப்புகளின் ஒப்பீடு குறித்த விரிவான ஆராய்ச்சியின் பற்றாக்குறையே பொருண்மையியல் உலகளாவிய விவாதத்தின் தற்காலிகத் தன்மைக்கு ஒரு காரணம். ஆனால் இந்தப் பொதுமைப்படுத்தலுக்கு இரண்டு குறிப்பிடத்தக்க விதிவிலக்குகள் உள்ளன. மானுடவியலாளர்கள் மற்றும் பிறர் மீதான அவர்களின் உள்ளார்ந்த ஆர்வத்தின் காரணமாகவும், மற்றவற்றிலிருந்து கருத்துருசார் கோளங்களாக (conceptual spheres), அவற்றின் ஒப்பீட்டளவில் தனிமைப்படுத்தப்பட்டதன் காரணமாகவும், இரண்டு களங்கள், நிறம் (colour) மற்றும் உறவின் (kinship) பொருண்மையியல்சார் களங்களுக்கு அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளன. மொழி. எனவே, பொருண்மையியல் உலகங்கள் குறித்து நமது சொந்த ஊகங்களை வழங்குவதை விட. இந்த இரண்டு பகுதிகளிலும் பொருண்மையியல் பற்றிய சுருக்கமான மற்றும் எளிமைப்படுத்தப்பட்ட கணக்கை நாம் தருகிறோம், மேலும் இதன் மூலம் நாம் ஒரு 'உலகளாவிய' பார்வையின் நம்பகத்தன்மையைப் பற்றி என்ன முடிவுகளை எடுக்க முடியும்.

வண்ண சொற்கள்: பெர்லின் மற்றும் கேயின் கருதுகோள்

வண்ணச் சொற்கள் துறையில், பெர்லின் மற்றும் கே Berlin and Kay அடிப்படை வண்ணச் சொற்கள் (Basic Color Terms) (ஏற்கனவே இயல் 3, பக். 24, 27 இல் விவாதிக்கப்பட்டது) ஆய்வு கிட்டத்தட்ட நூறு மொழிகளின் ஒப்பீட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது. பெர்லின் மற்றும் கேயின் புத்தகம் பலதரப்பட்ட மொழிகளின் தரவுகளை உள்ளடக்கியதற்காக மட்டுமல்லாமல், முன்னர் சார்பியல் சொற்பொருளுக்கான மகிழ்ச்சியான வேட்டைக் களமாகக் கருதப்பட்ட ஒரு நிலப்பரப்பில் உலகளாவியவாதத்திற்காக அது செய்த ஆச்சரியமான கூற்றுக்காகவும் குறிப்பிடத்தக்கது. கடந்த காலங்களில், வெவ்வேறு மொழிகளின் வண்ணச் சொற்களின் அமைப்புகள் பரவலாகவும் கணிக்க முடியாத வகையிலும் அவை 'வண்ணத்தின் தொடர்ச்சியை' குறைக்கும் விதத்தில் வேறுபடுகின்றன என்பதைக் காட்டுவது மிகவும் எளிதானது. ஹனுனா மற்றும் ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளுக்கான மாறுபட்ட வண்ண விளக்கப்படங்கள் (பக். 25 ஐப் பார்க்கவும்) இதை வரைபட வடிவில் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. இருப்பினும், உலகின் ஒவ்வொரு முக்கியப் பகுதியிலிருந்தும் பலவிதமான பொருள்களின் உறுதியற்ற தன்மையிலிருந்து, பெர்லினும் கேயும்

துல்லியமான பதினொரு வண்ண வகைகளின் உலகளாவிய தொகுப்பு உள்ளது என்ற தைரியமான கருதுகோளுக்கு வந்தனர், அதில் இருந்து ஒவ்வொரு மொழியும் ஒரு துணைக்குழுவைப் பெறுகிறது.

பெர்லின் மற்றும் கேயின் கூற்று வழக்கத்திற்கு மாறாகத் துல்லியமானது: பதினொரு அடிப்படைப் பிரிவுகள் ('white'/'வெள்ளை', 'black'/'கருப்பு', 'red'/'சிவப்பு', 'green'/'பச்சை', 'yellow'/'மஞ்சள்', 'blue'/'நீலம்', 'brown'/'பழுப்பு', 'purple'/'ஊதா', 'pink'/'இளஞ்சிவப்பு', 'ஆரஞ்சு' மற்றும் 'grey'/'சாம்பல்') உள்ளன என்று மட்டும் அவர்கள் கூறவில்லை ஆனால் கீழே காட்டப்பட்டுள்ளபடி இந்த வகைபாடுகள் வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன (அல்லது கடுமையான கணித அடிப்படையில், ஓரளவு வரிசைப்படுத்தப்படுகின்றன):

< என்ற குறியீட்டால் குறிக்கப்பட்ட வரிசைப்படுத்தல் உறவு 'நிபந்தனை உலகளாவிய தன்மையை' ('conditional universality') குறிக்கிறது, மேலும் இது பின்வருமாறு விளக்கப்படுகிறது: ஏதேனும் [x] மற்றும் [y] இரண்டு வண்ண வகைபாடுகளுக்கு, [x] < [y] என்பது ஒரு மொழியில் y இருந்தால், அது கண்டிப்பாக வேண்டும் x ஐயும் கொண்டுள்ளது. இந்த அடிப்படையில், ஒரு சிறிய எண்ணிக்கையிலான முக்கிய வண்ண சொற்களஞ்சியத்தை அமைக்க முடியும் (அட்டவணையில் உள்ள வகை 8 என்பது பெர்லின் மற்றும் கேயின் 8-22வகைகளை உள்ளடக்கியது.):

வகை	சொற்களின் எண்ணிக்கை	சொற்களின் பட்டியல்	மொழிகளின் எடுத்துக்காட்டுகள்
1	இரண்டு	'வெள்ளை', 'கருப்பு'	ஜாலே (நியூ கினியா

			மலைப்பகுதிகள் மொழி)
2	மூன்று	வெள்ளை', *கருப்பு', 'சிவப்பு'	டிவ் (நைஜீரியா)
3	நான்கு	'வெள்ளை', 'கருப்பு', 'சிவப்பு', *பச்சை'	ஹனுனியோ/Hanunoo (பிலிப்பைன்ஸ்)
4	நான்கு	'வெள்ளை', 'கருப்பு', 'சிவப்பு', 'மஞ்சள்'	ஐபோ (நைஜீரியா)
5	ஐந்து	'வெள்ளை', 'கருப்பு', 'சிவப்பு', பச்சை', மஞ்சள்'	செல்டல் /Tzeltal (மெக்சிகோ)
6	ஆறு	வெள்ளை', "கருப்பு", 'சிவப்பு', 'பச்சை', 'மஞ்சள்', 'நீலம்'	'சமவெளித் தமிழ் (இந்தியா)
7	ஏழு	'வெள்ளை', 'கருப்பு', 'சிவப்பு', 'பச்சை', 'மஞ்சள்', 'நீலம்', 'பழுப்பு'	Nez Perce (வட அமெரிக்க இந்தியன்)
8	எட்டு, ஒன்பது, பத்து, அல்லது பதினொன்று	'வெள்ளை', 'கருப்பு', 'சிவப்பு', 'பச்சை', 'மஞ்சள்', 'நீலம்', 'பழுப்பு', ஊதா', மற்றும்/அல்லது 'இளஞ்சிவப்பு' மற்றும்/அல்லது 'ஆரஞ்சு' மற்றும்/அல்லது 'சாம்பல்'	ஆங்கிலம்

வகைகள் 3 மற்றும் 4 க்கு இடையேயான வேறுபாடு, சொற்களின் எண்ணிக்கை பற்றிய கேள்வி அல்ல, ஆனால் 'பச்சை' அல்லது 'மஞ்சள்' நான்காவது சொல்லாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதா என்பது பார்க்கப்படும்: . 'மஞ்சள்' இல்லாமல் 'பச்சை' ஏற்பட வாய்ப்பு உள்ளது அல்லது 'மஞ்சள்' என்பதுதான்; 'green'/'பச்சை' என்பது 'yellow'/'மஞ்சள்' இல்லாமல் நிகழ்கிறது, அல்லது 'yellow'/'மஞ்சள்' என்பது 'green'/'பச்சை' இல்லாமல் நிகழ்கிறது; எனவே இந்த இரண்டு வகைபாடுகளுக்கும் இடையில் எந்த வரிசைப்படுத்தும் உறவையும் அமைக்க முடியாது. 'purple'/'ஊதா', 'purple'/'இளஞ்சிவப்பு', 'orange'/'ஆரஞ்சு' மற்றும் 'grey'/'சாம்பல்' ஆகிய நான்கு

வண்ணங்களும் ஒரே காரணத்திற்காக வரிசைப்படுத்தப்படவில்லை, மேலும் வசதிக்காக அட்டவணையில் ஒன்றாக வைக்கப்பட்டுள்ளன.

(1) அவற்றின் குறிப்பு வரம்பு வேறு எந்த வண்ணச் சொல்லிலும் சேர்க்கப்படவில்லை (கருஞ்சிவப்பு மற்றும் கருஞ்சிவப்பு சிவப்பு வகைகளைக் குறிக்கிறது).

(2) ஒரு சிறிய எண்ணிக்கையிலான பொருட்களைக் குறிப்பதில் அவை கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை என்ற உண்மை (பொன்னிறமானது பெரும்பாலும் முடிக்கு மட்டுமே கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது).

(3) முழு வார்த்தையின் அர்த்தமும் அதன் பகுதிகளின் அர்த்தத்திலிருந்து யூகிக்க முடியாத உண்மை (இது நீல-பச்சை, நீலம், எலுமிச்சை-நிறம் போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் உள்ளது).

இரண்டாவது அனுமானம் என்னவென்றால், மக்கள் ஒரு வண்ண வரம்பின் மையத்தை அல்லது மையத்தை அதன் சுற்றளவைக் கணக்கிடுவதை விட எளிதாகவும் நிலையானதாகவும் தீர்மானிக்க முடியும் என்பதால், வண்ணக் கருத்துகள் அவற்றின் குறிப்பு வரம்பின் எல்லைகளைக் காட்டிலும் foci மூலம் அடையாளம் காணப்பட வேண்டும். அதன்படி, மூன்று-வண்ண அமைப்பில், 'வெள்ளை', 'கருப்பு' மற்றும் 'சிவப்பு' ஆகிய சொற்கள் பதினொரு-கால அமைப்பிற்குள் இருப்பதை விட, பரந்த அளவிலான சாயல்கள் மற்றும் வண்ணத்தின் தீவிரங்களில் வெளிப்படையாகப் பரவும்; ஆனால் அவர்களின் மையங்கள் நெருங்கிய தொடர்பு உள்ளதால், இன்னும் அவர்களை 'ஒரே வகை' என்று அடையாளம் காண முடியும். வண்ணச் சொற்களின் இந்த விளக்கத்தின் ஒரு விளைவு, நிச்சயமாக, ஒரு மொழியில் 'சிவப்பு' வார்த்தையால் லேபிளிடப்படும் பல பொருள்கள் மற்றொரு மொழியில் 'சிவப்பு' வார்த்தையால் லேபிளிடப்படாது: அதன்படி 'சிவப்பு' சொல் ஒரு மொழியில் மற்றொரு மொழியில் 'சிவப்பு' வார்த்தையால் தவறாக மொழிபெயர்க்கப்படாது. ஆயினும்கூட, முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், இந்த அமைப்பிற்குள், வண்ண சொற்பொருள் முற்றிலும் தன்னிச்சையாக இருப்பதை நிறுத்துகிறது, மேலும் மிகவும் குறுகிய வரம்புகளுக்குள் கணிக்கக்கூடியதாகிறது. பெர்லினும் கேயும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது போல், கணித ரீதியாக, பதினொரு வகைகளின் 2,048 சாத்தியமான சேர்க்கைகள் உள்ளன, அதேசமயம் இருபத்தி இரண்டு வகைகள் மட்டுமே அவற்றின் தரவுகளில் உள்ளன.

1969 இல் பெர்லின் மற்றும் கேயின் ஆய்வு வெளியிடப்பட்டதிலிருந்து, அவர்களின் வண்ணச் சொற்களின் கோட்பாட்டின் மீது நிறைய சர்ச்சைகள் உள்ளன, மேலும் புதிய சான்றுகள் அதற்கு ஆதரவாகவும் எதிராகவும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. கோட்பாட்டின் விவரங்களில் நிச்சயமற்ற தன்மையும் உள்ளது. உதாரணமாக, பெர்லின் மற்றும் கே குறிப்பிட்டது, இரண்டு மொழிகள் விதிவிலக்கானவை, அவற்றில் பன்னிரெண்டு அடிப்படை வண்ணச் சொற்கள் இருப்பதாகத் தோன்றியது (ரஷ்ய மொழியில் 'நீலம்' பகுதியில் இரண்டு அடிப்படைச் சொற்கள் உள்ளன, மேலும் 'சிவப்பில்' ஹன்-கேரியன்) மற்றும் அது உள்ளது. (Forbes 1979 ஆல்) பிரெஞ்சு என்பது மற்றொரு பன்னிரெண்டு நிற மொழியாகும், இதில் இரண்டு அடிப்படைச் சொற்கள் உள்ளன, brunand marron, 'brown' உடன் தொடர்புடையது. உண்மையில் ஆசிரியர்களில் ஒருவர் (கே, 1975) கோட்பாட்டின் ஒரு திருத்தத்தை முன்மொழிந்தார், அதில் வரைபடத்தில் உள்ள 'பச்சை' நிலை 'க்ரூ' என்ற புதிய அடிப்படைச் சொல்லால் எடுக்கப்பட்டது, அதன் பெயர் குறிப்பிடுவது போல், 'பச்சை அல்லது நீலம்' என்பதன் கவர் சொல். ஆனால் பல கருத்துக்கள் மாறினாலும், உளவியல் சான்றுகள் (பார்க்க கிளார்க் மற்றும் கிளார்க், 1977, பக். 524-7) வெவ்வேறு மொழிகளில் உள்ள வண்ண சொற்பொருளின் ஒப்பீட்டு சீரான தன்மை மனித எந்திரத்தின் சீரான தன்மையுடன் அதிகம் தொடர்புடையது என்ற முடிவுக்கு வலுவாக சுட்டிக்காட்டுகிறது. காட்சி உணர்தல். ஒரு நபர் எந்த மொழியில் பேசினாலும், அவர் சில குவிய வண்ணத் தூண்டுதல்களை மற்றவர்களை விட அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உணருவார்; மேலும் அவரது மொழியும், இந்த புலனுணர்வு சார்ந்த முக்கிய பகுதிகளின் அடிப்படையில் வண்ணங்களை பாகுபடுத்தும்.

உறவினர் பொருண்மையியல்: கூறாய்வுசார் முறை

வண்ணச் சொற்களைப் போலவே, உறவினர் சொற்களும் ஒப்பீட்டளவில் ஒரே மாதிரியான சொற்பொருள் அர்த்தங்களின் வசீகரத்தை வழங்குகிறது, அதன் அமைப்பு மொழியிலிருந்து மொழிக்கு குறிப்பிடத்தக்க அளவில் வேறுபடுகிறது, இருப்பினும் எப்படியோ சீரான தன்மையின் அடிப்படைக் கூறு உள்ளது. எவ்வாறாயினும், இந்த விஷயத்தில், மொழிகளுக்கு இடையிலான பொதுவான தளம் புலனுணர்வுக்கு பதிலாக கலாச்சாரமானது. இந்த துறைக்கு மிக முக்கியமான பங்களிப்புகள் மானுடவியலில் முதன்மையான ஆர்வமுள்ள அறிஞர்களிடமிருந்து வந்துள்ளது என்பது தற்செயலானது, அதாவது எப். ஜி. லெளன்ஸ்பரி (F. G.

Lounsbury) மற்றும் டபிள்யூ. எச். குட்னஃப் (W. H. Goodenough) போன்றவர்கள், கூறு பகுப்பாய்வு நுட்பத்தை முதன்முதலில் உருவாக்கினர் (இலக்கியங்கள் 6 மற்றும் 7 ஐப் பார்க்கவும்) நுட்பமான பட்டம். பின்னர், லௌன்ஸ்பரி ஒரு வித்தியாசமான பகுப்பாய்வு முறையை உருவாக்கினார், இது இந்த இயலில் குறைப்பு விதிகளை உள்ளடக்கியதாக விவாதிக்க மாட்டோம் - Lounsbury 1964a, 1964b, 1965, D'Andrade 1970 ஐப் பார்க்கவும்.

மீண்டும் வண்ணச் சொற்களைப் போலவே, உறவுமுறைச் சொற்கள் பாரம்பரியமாக மொழியியலுக்கு 'சார்பியல்' கருத்துகளை ஒளிபரப்புவதற்கான வாய்ப்பை வழங்கியுள்ளன, ஏனெனில் உறவின் வகைகள் ஒரு மொழி அல்லது கலாச்சாரத்திலிருந்து மற்றொரு மொழிக்கு தீவிரமாக வேறுபடுகின்றன. ஆனால் உலகளாவியவாதிக்கான வாய்ப்பும் உள்ளது - உறவு சொற்களின் பகுப்பாய்விற்கான 'தரவு' பொதுவாக உலகளாவிய அல்லது குறைந்தபட்சம் மொழி-நடுநிலை குறியீடுகளான F = 'தந்தை' போன்றவற்றின் அடிப்படையில் வழங்கப்படுகிறது என்பதிலிருந்து இதைப் பார்க்கிறோம். , M = 'அம்மா', B = 'சகோதரன்', S = 'சகோதரி', s = 'மகன்', d = 'மகள்', H = 'கணவன்', W = 'மனைவி'.

கூறு பகுப்பாய்வு நுட்பம் (பார்க்க Goodenough 1956, 1965, 1970; Lounsbury 1956, 1964a) ஒரு சொல்லின் குறிப்பு வரம்பை 'denotata' பட்டியல் மூலம் அடையாளம் காண்பது அல்லது மேலே உள்ள குறியீடுகளின் அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தப்படும் குறிப்பிட்ட உறவுகளுடன் தொடங்குகிறது. எனவே ஆங்கிலத்தில் uncle என்ற சொல்லின் வரம்பை இவ்வாறு குறிப்பிடலாம்:

FB ('தந்தையின் சகோதரர்', MB ("mother's brother" 'தாயின் சகோதரர்'), FSH ('('father's sister's husband'தந்தையின் சகோதரியின் கணவர்') அல்லது MSH ('mother's sister's husband' 'தாயின் சகோதரியின் கணவர்').

பகுப்பாய்வின் பணியானது மாறுபாட்டின் குறிப்பிடத்தக்க பரிமாணங்கள் மற்றும் ஒரு சொல்லின் பயன்பாட்டை மற்றொரு சொல்லிலிருந்து வேறுபடுத்தும் பொருளின் கூறுகளை அமைத்து நியாயப்படுத்துவதாகும். இது ஒரு சொல்லின் ஒவ்வொரு குறிப்பிலும் பொதுவான அம்சங்களைக் கண்டறிகிறது ('ஆண்' 'இணை' மற்றும் 'உறவு கண்டறியப்பட்ட நபருக்கு மேலே ஒரு தலைமுறை' ஆகியவை மேலே பட்டியலிடப்பட்டுள்ள மாமாவின் நான்கு டெனோடாட்டாக்களுக்கு பொதுவான அம்சங்களாகும்); எனவே, ஒரு சொல்லின் ('x' அல்லது 'y' அல்லது 'z'... என) பிரித்தெடுக்கும் குறிப்பு விவரக்குறிப்பு, அம்சங்களின் (a + b + c) ஒரு கூறு, இணைந்த பட்டியலாக மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது.

ஆங்கிலத்தில், பாலினத்தின் பரிமாணம் (MALE/ —MALE) என்பது ஒரு வித்தியாசமான காரணியாக முக்கியமானது என்பது வெளிப்படையானது — இது 'uncle' / 'மாமா'-வை 'aunt'/அத்தை'-யிலிருந்தும், 'brother/சகோதரன்'-ஐ 'சகோதரி'-யிலிருந்தும் பிரிக்கும் ஒரே அம்சமாகும். மற்றொன்று. ஆங்கில உறவின் பயன்பாட்டிற்கான முக்கியத்துவத்தின் எதிர்ப்பானது / இன்கல் உறவினர் (குடும்ப கிளையில் செங்குத்து வம்சாவளியுடன் தொடர்புடையது) மற்றும் இணை உறவினர் (குடும்பக் கிளையில் உள்ள இரண்டு உடன்பிறப்புகளுக்கு இடையே ஒரு கிடைமட்ட இணைப்பை உள்ளடக்கியது) இடையே உள்ள வேறுபாடு ஆகும். Brothers/சகோதரர்கள், aunts/அத்தைகள், nephews/ cousins/மருமகன்கள், உறவினர்கள், முதலியன அனைத்தும் இணையாக collateral உள்ளன, அதே நேரத்தில் fathers/தந்தைகள், daughters/மகள்கள், grandparents/தாத்தா-பாட்டி, grandchildren/பேர்க்குழந்தைகள், முதலியன அனைத்தும் நடுநிலை உறவுக்கு lineal உட்பட்டவை.

இந்த முறையின் ஒரு எடுத்துக்காட்டு, இங்கே, மிகவும் எளிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது, இது ஒரு அமெரிக்க இந்திய (இரோகுவோயிஸ்/Iroquois) பழங்குடியினரான செனெகா (Seneca) (Lounsbury லூன்ஸ்பரி, 1964a) உறவுமுறையின் பொருண்மையியல் (kinship semantics) பற்றிய லூன்ஸ்பரியின் Lounsbury's பகுப்பாய்வின் ஒரு பகுதியாகும். லூன்ஸ்பரி தனது பகுப்பாய்வை அடிப்படையாகக் கொண்ட தரவின் ஒரு பகுதியை அட்டவணை 1 வழங்குகிறது: இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள தரவு, ஒரு தலைமுறை ஈகோவிற்குள் இருக்கும் இரத்தம் சார்ந்த (இரத்தம் தொடர்பான) உறவினர்களை மட்டுமே உள்ளடக்கியது. (தற்செயலாக, மானுடவியல் மரபுகளின்படி, ஈகோ மற்றும் ஆல்டர் என்ற சொற்களை முறையே உறவைக் கண்டறியும் நபரைக் குறிக்கப் பயன்படுத்துகிறோம், மேலும் உண்மையில் உறவினர் வார்த்தையில் குறிப்பிடப்படுபவர். எனவே Charlie/சார்லியின் அத்தை என்ற சொற்றொடரில், சார்லி ஈகோ, மற்றும் அவரது aunt/அத்தை ஆல்டர்.)

உறவினர் பகுப்பாய்வுகள் கணித புதிர்களின் மனதைக் கிண்டல் செய்யும் தரத்தைக் கொண்டுள்ளன என்பதை இப்போது தெரிந்துகொள்வது வாசகருக்கு உறுதியளிக்கலாம். திகைப்புக்கு ஒரே மருந்து, நன்றாக யோசித்து, வெளிச்சம் விடியும் என்று நம்புவதுதான்!

அட்டவணை 1

1. ha?nih'என் தந்தை'	F; FB; FMSs, FFBs, FMBs, FFSs, FFFBss, போன்றவை	A
2. no? yéh'என் அம்மா	MS; MMSd; MFBd, MMBd, MFSd, MMSdd, போன்றவை	
3. hakhno?séh'என் மாமா'	MB; MMSs, MFBs, MMBs, MFSs, MMMsSas முதலியன	B
4. akecha 'என் அத்தை'	FS; FMSd, FFBd, FMBd, FFSa; FFFBsd, போன்றவை	
5. hahtsi? "my elder"/எனது மூத்த சகோதரன்' "my elder brother'	B; MSs, FBs; MMSds, FFBss, MFBds, 1 FMSss, MMBas, முதலியன. (ஈகோவை விட வயதான போது)	
6. he?ke? "என் இளைய சகோதரன்"/"my younger brother'	(அதே, ஈகோவை விட இளமையாக இருக்கும்போது)	
7. ahtsi? 'என் மூத்த சகோதரி/'my elder sister'	S; MSd, FBd; MMSdd, FFBsd, MFBad, FMSsd, MMBdd, போன்றவை.	
8. khe?'kéev? 'என் இளைய சகோதரி/'my younger sister'	(அதே, ஈகோவை விட இளமையாக இருக்கும்போது)	
9. akya.? sev? "my cousin'	MBs, FSs; MMSss, FFBds, MFBss, FMSds, MMBss, FMSds, MMBss, etc. afso: D MBd, FSd; MMSsd, FFBdd, MFBsd. FMSdd, MMBsd, போன்றவை.	
10.herawak (a) 'என் மகன்' 'my son"	(a) s; Bs; MSss: FBss; MBss; FSss; MMSass, போன்றவை. ஆண் ஈகோவிற்கு /for male ego (b) s; Ss; MSds, FBds, MBds, FSds; MMSdds, போன்றவை பெண் ஈகோவிற்கு/ for female ego	E
11. herawak 'my daughter' ' 'என் மகள்'	(a) d; Bd; MSsd, FBsd, MBsd, FSsd MMSdsd, போன்றவை. for male ego (b) d; Sd; MSdd, FBdd, MBdd, FSdd; MMSddd, போன்றவை. for female ego பெண் ஈகோவிற்கு	
12.heyé:wGue? 'my nephew'/ 'என் மருமகன்'	Ss; MSds, FBds, MBds, FSds, MMSdds, போன்றவை for male ego/ஆண் ஈகோவிற்கு	

13.hehs6?neh *my nephew' *என் மருமகன்'	Bs; MSss, FBss, MBss, FSss; MMSdss, போன்றவை for female ego பெண் ஈகோவிற்கு	F
14. kheyé:wéue? my niece' என் மருமகள்'	Sd; MSdd, FBdd, MBdd, FSdd, MMsSddd, போன்றவை for male ego/ஆண் ஈகோவிற்கு	
15. khehs6?neh my niece' என் மருமகள்'	Bd; MSsd, FBsd, MBsd, FSsd, MMSdsd, போன்றவை for female ego/பெண் ஈகோவிற்கு	

'father'/'தந்தை', cousin'/'உறவினர்', முதலியவற்றின் அர்த்தங்கள்; செனிகா வார்த்தைகளின் (Seneca words) ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளைத் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது: அவை தோராயமாக தொடர்புடைய லேபிள்களை விட அதிகமாக இல்லை, செனிகா வார்த்தையால் குறிக்கப்படும் நெருங்கிய உறவினர் ஆங்கிலத்தில் அந்த வார்த்தையால் குறிக்கப்படுவார் என்ற அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. வண்ண வகைகளுக்கான 'கருப்பு', 'வெள்ளை' போன்ற லேபிள்களைப் போலவே, அவை ஒரு பயனுள்ள சொற்களஞ்சிய மாநாட்டைக் குறிக்கின்றன.

லௌன்ஸ்பரியின் வாதத்தின் படினைப் பின்பற்றுவதற்குப் பதிலாக, இந்தப் புத்தகத்தின் சூழலில் எளிதாகப் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் சின்னங்களை மாற்றியமைத்து, அவரது பகுப்பாய்வின் முடிவுகளை எளிமையாக முன்வைத்து விளக்குகிறோம். சில குழுக்கள், A, B, C, D, E, F குறிப்பிடப்படும் அளவிற்கு, டேப்/இ ஜே மூலம் தரவு ஏற்கனவே முன்கூட்டியே தீர்மானிக்கப்பட்டது. திடமான கிடைமட்ட கோடுகள், வெவ்வேறு தலைமுறை குழுக்களைப் பிரிக்கும்:

A, B இன் உறுப்பினர்கள் ஈகோவிற்கு ஒரு தலைமுறை மூத்தவர்கள்

F உறுப்பினர்கள் ஈகோவை விட ஒரு தலைமுறை இளையவர்கள்

C, D இன் உறுப்பினர்கள் ஈகோவின் அதே தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர்கள்.

இந்த அம்சங்களை முறையே > தலைமுறை 'மூத்த தலைமுறை', < தலைமுறை 'இளைய தலைமுறை' மற்றும் = தலைமுறை 'அதே தலைமுறை' என அடையாளப்படுத்தலாம். எடுத்துக்காட்டாக: (1) Aa?nih 'my father' என்பதன் வரையறையில் > தலைமுறை என்ற அம்சம் இருக்கும், அதே சமயம் (10) 'my son' என்பதன் அம்சம் < தலைமுறை. மாறுபாட்டின் மற்ற பரிமாணங்களில், இரண்டு அடையாளம் காண மிகவும் எளிதானது. முதலில், பாலினத்தின் பழக்கமான மாறுபாடு உள்ளது (-+:ஆண்/MALE) அதன்

அடிப்படையில் அட்டவணை 1-இல் உள்ள விதிமுறைகளை (ak ya? se: “என் கசின்’ தவிர) பிற சொற்களுடன் இணைக்கலாம்: எடுத்துக்காட்டாக, உடன் பாலினத்தைப் பொறுத்தமட்டில், 1 ‘அப்பா’ என்ற சொல் 2 ‘அம்மா’ உடன் வேறுபடுகிறது, மேலும் 3 ‘மாமா’ என்பது 4 ‘அத்தை’ என்ற சொல்லுடன் முரண்படுகிறது. இரண்டாவதாக, முதுநிலை (seniority) +முதுநிலை (+SENIOR) என்ற வேறுபாடு உள்ளது, இது 5-8 உடன்பிறந்த சொற்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும் (‘மூத்த / இளைய சகோதரர்’ மற்றும் ‘மூத்த / இளைய சகோதரி’).

அட்டவணையில் 1இல் உடைந்த கோடுகளால் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் முரண்பாடு/மாறுபாடு புரிந்துகொள்வது மிகவும் கடினம்: அதாவது குழு B இலிருந்து குழு Aஐ, குழு D இலிருந்து குழு Cஐ மற்றும் குழு F இலிருந்து குழு Eஐ வேறுபடுத்துவது எது? நிச்சயமாக ஆங்கில ‘மொழிபெயர்ப்புகள்’ இங்கு உதவுகின்றன. ஆங்கிலம் மற்றும் பிற நன்கு அறியப்பட்ட மொழிகளில், தலைமுறை மற்றும் பாலினத்தைத் தவிர, முரண்பாட்டின் முக்கிய பரிமாணம் இணை: இது, எடுத்துக்காட்டாக, மாமா மற்றும் தந்தை அல்லது மகள் மற்றும் மருமகள் ஆகியவற்றின் அர்த்தங்களை முதன்மையாக வேறுபடுத்துகிறது. ஆனால் செனிகா தரவுகளில், ஒரே உறவின் வகையின் கீழ் வெவ்வேறு அளவிலான பிணையத்தின் உறவினர்கள் ஒன்றாக அடைப்புக்குறிக்குள் அடைக்கப்பட்டுள்ளனர்: எடுத்துக்காட்டாக, F (தந்தை), FB (தந்தையின் சகோதரர்), மற்றும் FFSகள் (தந்தையின் தந்தையின் சகோதரியின் மகன்), இவை அனைத்தும் இந்த வார்த்தையால் குறிக்கப்படுகின்றன. ஆனினு.

எனவே வேறு வகையான பொருண்மைசார் முரண்பாட்டை நாட வேண்டும். மூத்த தலைமுறை குழுக்கள் A மற்றும் Bக்கு, மாற்றத்தின் பாலினம் மற்றும் ஈகோவை இணைக்கும் பெற்றோரின் பாலினம் ஒன்றுதான் என்ற அடிப்படையில் ha’nih ‘அப்பா’ மற்றும் no?yéh ‘அம்மா’ ஆகியவற்றை ஒன்றாகக் கொண்டு வரலாம். hakhnoséh ‘மாமா’ மற்றும் ake:hak ‘அத்தை’ விஷயத்தில் இது இல்லை. பொருந்தும் உறவினர்கள் இதில் சாய்ந்து தரப்பட்டுள்ளது.

1. . ha? nih ‘father’/ ‘அப்பா’ FLFBFMSs: FF Bs: போன்றவை. பொருந்தும்
 2. no?yéh ‘mother’ ‘ M; MS; MMS4: MFBd போன்றவை. }
 3. hakhno?séh ‘uncle’/‘மாமா’ MB; MMSs5; MF B } s: போன்றவை.
- பொருந்தாது
4. ake:hak ‘aunt’ ‘/அத்தை’ FS; FMSd FFBd; போன்றவை.

[எளிய தந்தை மற்றும் தாய் உறவுகளான எஃப் மற்றும் எம் விஷயத்தில், ஆல்டர் இணைக்கும் பெற்றோரும் ஒரே நபர் என்பதன் மூலம் பாலினத்தின் சமமான அளவுகோல் வெற்றிடமாக திருப்தி அடைகிறது.] முதல் விதிமுறைகள் | மற்றும் 2, சாய்ந்த உறவுகளின் பாலினம் ஒன்றுதான், அதே சமயம் 3 மற்றும் 4 விதிமுறைகளுக்கு இது வேறுபட்டது.

நாம் இப்போது E மற்றும் F குழுக்களைப் பார்த்தால், A மற்றும் B குழுக்கள் முரண்படுவதைப் போன்றே அவை ஒன்றுடன் ஒன்று முரண்படுவதைக் காணலாம். குழு E இல், ஈகோ என்பது ஆல்டரின் இணைக்கும் பெற்றோரின் பாலினத்தைச் சேர்ந்தது: அதாவது, ஒரு ஆண் ஈகோவிற்கு, கடைசி சின்னம் ஆனால் ஒவ்வொரு சூத்திரத்திலும் ஒன்று ஆண்: அதேசமயம் ஒரு பெண்ணின் ஈகோவிற்கு, கடைசி சின்னம் ஆனால் ஒன்று பெண். (மீண்டும் ஒருமுறை, எளிமையான மகன் மற்றும் மகள் உறவுகளின் விஷயத்தில். ஈகோவும் மாற்றத்தின் பெற்றோரும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதால் பாலினத்தின் சமமான அளவுகோல் வெற்றிடமாக திருப்தி அடைகிறது.) ஈகோவின் பாலினம் E மற்றும் F குழுக்களின் வரையறைக்குள் நுழைவதால், 'மகன்' மற்றும் 'மகள்' என்பதற்கான சொற்களின் குறிப்பானது ஈகோ ஆணா அல்லது பெண்ணா என்பதைப் பொறுத்து மாறுபடுவது மிகவும் இயல்பானது. ஆனால் இது இருந்தபோதிலும், ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் ஒரு ஒருங்கிணைந்த வரையறையை வழங்குவது சாத்தியம்: *khe:awak* 'daughter' என்பதற்கு, எடுத்துக்காட்டாக, > GENERATION — MALE, அந்த மாற்றின் இணைக்கும் பெற்றோரைக் ஈகோ போன்ற பாலினத்தைச் சேர்ந்தது.என்று குறிப்பிடுவது போதுமானது.

ஆய்வு செய்ய வேண்டிய மூன்றாவது மற்றும் இறுதி விதிமுறைகள் C மற்றும் D குழுக்களுக்கு சொந்தமானவை: "சகோதரன்"/'சகோதரி'/'கசின்' சொற்கள். அட்டவணை 1ஐ நாம் திரும்பிப் பார்த்தால், ஒருபுறம் 'சகோதரன்'/'சகோதரி' சொற்களுக்கும் மறுபுறம் 'கசின்' என்ற சொல்லுக்கும் இடையே ஒரு பெரிய வேறுபாடு இருப்பதைக் காண்கிறோம். குழு C க்கு, ஈகோவின் இணைக்கும் பெற்றோரும் ஆல்டரின் இணைக்கும் பெற்றோரும் ஒரே பாலினத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், ஆனால் குழு Dக்கு இது பொருந்தாது. எடுத்துக்காட்டாக, FBs ('father's brother's son'/தந்தையின் சகோதரனின் மகன்) 'சகோதரன்' என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது, FSs ('தந்தையின் சகோதரியின் மகன்') ஒரு 'கசின்' என வகைப்படுத்தப்படும் போது: இங்குள்ள சோதனையானது, குறியீட்டு சூத்திரத்தின் முதல் மற்றும் இறுதிக் குறியீடுகள் பாலினத்துடன் பொருந்துமா என்பதுதான். (நேரடி

உடன்பிறந்தவர்களின் விஷயத்தில், B மற்றும் S குறியீடுகளை Fs அல்லது Ms, Fd அல்லது Md என விரிவுபடுத்தலாம், இதில் முதல் மற்றும் இறுதிக் குறியீடுகள் மீண்டும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும்.) வரைபட அடிப்படையில், இந்த ஐந்து சொற்களின் எதிர்ப்புகள் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்படுகிறது:

		பால்			
		ஆண்	பெண்		
வயது	மூதுமை	hahtsi? elder brother'/மூத்த சகோதரன்	ahtsi? Elder sister' மூத்த சகோதரி	பாலின் சமநிலை	பால் சமநிலை
	இளமை	he *ké:? younger brother' இளைய சகோதரன்	Khe "ké:? 'younger sister' இளைய சகோதரி		
		akya: ses? 'cousin'		பாலின் சமன்நிலை இல்லாமை	

இப்போது நாம் மூன்று முரண்பாடுகளைக் காண்கிறோம், அவை சற்று வேறுபடுகின்றன, ஆனால் அவை அனைத்தும் ஒரே தலைமுறையின் உறவினர்களுக்கு இடையிலான பாலினத்தின் சமநிலையைப் பற்றியது. மூத்த தலைமுறை கசின்களுக்கு, 'ஆம்' அல்லது 'இல்லை' என்று பதிலளிக்க வேண்டிய கேள்வி: ஈகோவை இணைக்கும் பெற்றோருக்கும் மாற்றத்திற்கும் இடையே பாலின சமத்துவம் உள்ளதா? இளைய தலைமுறை உறவினருக்கு, கேள்வி இதற்கு நேர்மாறானது: ஈகோவிற்கும் ஆல்டகளை இணைக்கும் பெற்றோருக்கும் இடையே பாலின சமத்துவம் உள்ளதா? ஈகோவைப் போன்ற அதே தலைமுறையின் உறவினர்களுக்கு, கேள்வி: ஈகோவை இணைக்கும் பெற்றோருக்கும் மாற்றுத் திறனாளிகளின் இணைக்கும் பெற்றோருக்கும் இடையே பாலினச் சமன்பாடு உள்ளதா?

அவரது பகுப்பாய்வின் முடிவில், இவை அனைத்தும் ஒரே பொருண்மையியல்சார் முரண்பாட்டின் நிகழ்வுகள் என்று லவுன்ஸ்பரி கூறுகிறார், எனவே ஒற்றை கூறு எதிர்ப்பைப் பயன்படுத்தி பகுப்பாய்வை

எளிதாக்கலாம், அதை இப்போது நாம் + இணை என்பதைக் குறிக்கலாம் மற்றும் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்:

+ இணை/PARALLEL: “ஈகோ அல்லது மாற்றத்திற்கு மேலே உள்ள தலைமுறையின் இரண்டு உறவினர்களிடையே பாலினத்தின் சமநிலை உள்ளது (அவற்றில் எப்பொழுதும் இளையவர்)

— இணை/PARALLEL:: (மேலே உள்ளவற்றின் எதிர்மறை)
 லேபிளின் தேர்வு "இணை உறவினர்கள் ('parallel cousins') மற்றும் 'குறுக்கு உறவினர்கள்' ('cross cousins') ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான மானுடவியல் வேறுபாட்டை பிரதிபலிக்கிறது.

அட்டவணை 1-ஐக் மீண்டும் குறிப்பிடுகையில், வகுப்புகள் A இலிருந்து B, C இலிருந்து D மற்றும் E இலிருந்து F-ஐ பிரிக்கும் உடைந்த கிடைமட்டக் கோடுகள், உண்மையில் +இணை/PARALLEL/—இணை/PARALLEL வேறுபாட்டிற்குப் பொருந்துவதைக் காணலாம். = தலைமுறை விதிமுறைகளுக்கு, மூத்தநிலைக்கு (seniority) மேலும் எதிர்ப்பு உள்ளது, இது ±மூத்தவர்/SENIOR என்று குறிப்பிடப்படலாம்; மற்றும் மற்ற பொருள் களங்களில் இருந்து உறவினர் களத்தை ஒட்டுமொத்தமாக பிரிக்க, உறவு/KIN அம்சம் உட்படுத்தப்படலாம். இந்த சேர்த்தல்களுடன், 1-15 சொற்களின் கூறு வரையறைகள் இறுதியாக பின்வருமாறு இயங்குகின்றன:

1. ha?nih KIN > தலைமுறை + இணை + ஆண்
 *my father'/'என் தந்தை'
2. no?yéh KIN > தலைமுறை + இணை - ஆண்
 “my mother'/'என்அம்மா'
3. hakhno? səh KIN > தலைமுறை - இணை + ஆண்
 ‘my uncle’ /'என் மாமா' .
4. akethak KIN > தலைமுறை - இணை - ஆண்
 “my aunt'/'என் அத்தை'
- 5 hahtsi? KIN = தலைமுறை + இணை + ஆண் +
 மூத்தவர்
 ‘my elder brother’ /'என் மூத்த சகோதரர் '
6. he?ké:? “என் உறவினர் KIN = தலைமுறை + இணை + ஆண் —
 மூத்தவர்
 “my younger brother'/'இளைய சகோதரர்'

7. ahtsi? KIN = தலைமுறை + இணை —ஆண் +
மூத்தவர்
my elder sister' 'என் மூத்த சகோதரி'
8. khe?ké: ' KIN = தலைமுறை + இணை —ஆண் —
மூத்தவர்
'my younger sister'/'என் இளைய சகோதரி'
9. ak yz? sev? KIN = தலைமுறை - இணை
'my cousin'/'என் கசின்'
10. he:awak KIN <தலைமுறை + இணை + ஆண்
'my son'/'என் மகன்'
11. khesawak KIN <தலைமுறை + இணை ~ஆண்
'my daughter'/'என் மகள்'
12. heyé:wō: te? KIN <தலைமுறை —இணை + ஆண்
"my nephew'/'என் மருமகன்'
13. hehsō?neh KIN <தலைமுறை —இணை + ஆண்
"my nephew'"என் மருமகன்'
14. kheyé:wō:te? KIN <தலைமுறை - இணை - ஆண்
'my niece'/'என் மருமகள்'
15. khehsd'neh KIN <தலைமுறை —இணை —ஆண்
'my niece'/'என் மருமகள்'

இந்த பகுப்பாய்வின் கூடுதல் நீட்டிப்புகள் மற்றும் சுத்திகரிப்புகள் லவுன்ஸ்பரி ஆல் விவாதிக்கப்படுகின்றன; ஆனால் இந்த சுருக்கமான மற்றும் எளிமைப்படுத்தப்பட்ட ஓவியம், அந்த முறையை போதுமான அளவு விளக்கியுள்ளது என்று நம்புகிறோம். உபகரண பகுப்பாய்வு என்பது ஒவ்வொரு மொழியின் உறவின் சொற்பொருளை அதன் சொந்த சொற்களில் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கான ஒரு நுட்பமாகும், இது உறவின் சாத்தியமான கூறுகளின் உலகளாவிய தொகுப்பு பற்றிய எந்த முன் அனுமானங்களும் இல்லாமல். ஆனால் முந்தைய அனுமானங்கள் பகுப்பாய்வு தரவுகளில் காணப்படுகின்றன. 'டெனோடாட்டா' என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மொழிக்கான தரவுகளும் 'அணுகுடும்பத்தின்' (F, M, B, 8, d,s, H, W) அடிப்படைக் குடும்ப உறவுகளின் அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தப்படுவது ஒரு உலகளாவிய அல்லது மொழி-நடுநிலை கருத்தாக்கத்தைக் குறிக்கிறது. அடிப்படை உறவுமுறை உறவுகள், மானுடவியலாளர்கள் இந்த உலகளாவிய வகைகளின் துல்லியமான முக்கியத்துவத்தை ஏற்கவில்லை என்றாலும்,

வகைகளின் கலாச்சார விளக்கம் ஒரு மொழியிலிருந்து மற்றொரு மொழிக்கு மாறுபடும். F, MB, MSd போன்ற சூத்திரங்களை அழைப்பதற்கு, 'தரவு' என்பது உண்மையில் ஒரு தவறான பெயராகும், ஏனெனில் இவையே மொழியியல் சூத்திரங்களாக விளங்குகின்றன. இந்த சூத்திரங்களில் பொதிந்துள்ள அணுகுடும்பக் கருத்துக்கள், வெவ்வேறு மொழிகளின் மாறுபட்ட மற்றும் சிக்கலான அமைப்புகளைப் பெறக்கூடிய மொழி-நடுநிலை வகைகளாக இருக்க முடியுமா? அப்படியானால், (Berlin and Kay) பெர்லின் மற்றும் கேயின் உலகளாவிய வண்ணத் தொகுப்பை (universal colour-set) ஒத்த, உறவினர் சொற்களுக்கு ஒரு உலகளாவிய 'திறவு' இருக்கும்.

உறவினர் பொருண்மையியலின் பயனிலை கூறு பகுப்பாய்வு

கூறு பகுப்பாய்வு (componential analysis) வரம்புகளை இங்கே நினைவுபடுத்துவது மதிப்புக்குரியது, இது அத்தியாயம் 8-இல் கணிப்புகளின் அடிப்படையில் கூடுதல் பகுப்பாய்வை முன்வைக்க வழிவகுத்தது. பயனிலைப் பகுப்பாய்வை (predication analysis) அறிமுகப்படுத்துவதற்கான முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று, முற்றிலும் வகைப்படுத்தப்பட்ட கட்டமைப்புகளுக்கு மாறாக, அர்த்தத்தின் தொடர்புடைய கட்டமைப்புகளைக் கணக்கிட வேண்டிய அவசியம் ஆகும். உறவினரின் விதிமுறைகள் தொடர்புடைய கட்டமைப்புகளை உள்ளடக்கியது என்பது வெளிப்படையானது: பில்லின் தாய் போன்ற எந்தவொரு வெளிப்பாடும் இரண்டு நபர்களுக்கு இடையேயான உறவை வெளிப்படுத்துகிறது, இது ஈகோ மற்றும் மாற்று/alter என்ற பொதுவான லேபிள்களால் அடையாளம் காணப்படுகிறது. எனவே, உறவுகளை வகைப்பிரித்தல் வகுப்புகளுக்குக் குறைப்பதற்குப் பதிலாக, உறவுகளாகக் கருதுவதை ஏன் முயற்சிக்கக் கூடாது? பயனிலைப் பொருண்மையியல் உறவினர் சொற்களின் பகுப்பாய்விற்கு நன்கு பொருந்தியிருக்க வேண்டும்.

நாம் இப்போது ஆங்கில உறவின் பொருண்மையியலை பயனிலைப் பகுப்பாய்வு மற்றும் கூறு பகுப்பாய்வு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் கோட்டுக் காட்டுகிறோம். நமது இலக்கு (அ) பயனிலை முறையைப் (predication method) பயன்படுத்துவதால் சில நன்மைகள் எவ்வாறு உருவாகின்றன என்பதைக் காட்டுவதும், (ஆ) உலகளாவிய மற்றும் மொழிக்கு இடையிலான உறவைப் பற்றி கடைசிப் பகுதியின் முடிவில் எழுப்பப்பட்ட கேள்வியை வேறு கட்டமைப்பிற்குள் ஆராய்வதும் ஆகும். உறவினர் பொருண்மையியலின் குறிப்பிட்ட அம்சங்கள். (விஷயங்களை

எளிமையாக்க, நாம் திருமணம் மூலம் உறவுகளை விட இரத்த-உறவுகளில் (உறவுநிலை/consanguineal) கவனம் செலுத்துவோம்.)

பாலினம் மற்றும் பெற்றோபருவம் என்ற இரண்டு எதிர்ப்புகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் உறவினர் விதிமுறைகளின் பயனிலைக்-கூறு பகுப்பாய்வை (predication- componential analysis) நோக்கி நியாயமான அளவு முன்னேற்றம் அடைய முடியும்:

+ ஆண் 'ஆண்' → பெற்றோர் 'பெற்றோர்'

- ஆண் 'பெண்' ← பெற்றோர் 'குழந்தை'

'பெற்றோர்' மற்றும் 'குழந்தை' இடையே உள்ள உரையாடல் உறவின் காரணமாக, இரண்டாவது எதிர்ப்பு ஒரு ஒப்பீட்டு எதிர்ப்பாக இருப்பதைக் காண்கிறோம் (ப. 102).

ஜான், ஜோவின் பெற்றோர் என்பது ஜோ, ஜானின் குழந்தை. என்பதன் ஒருபொருள்பன்மொழி

பெற்றோர்பருவம்/குழந்தைப் பருவம் என்பதன் உறவு, உறவுமுறைச் சொற்களின் தொகுப்புகளுக்கு இடையே உள்ள அனைத்து சமச்சீரற்ற உரையாடல் உறவுகளுக்கு அடிகோலுகிறது (உதாரணமாக, 'மாமா' மற்றும் 'அத்தை' போன்றவை, 'மச்சிமகன்' மற்றும் 'மொத்துமகள்' ஆகியவற்றுடன் உரையாடுகின்றன).

பயனிலை மட்டத்தில், அனைத்து உறவு உறவுகளும் தரமிறக்கப்பட்ட (தகுதி) கணிப்புகளாக குறிப்பிடப்படுகின்றன (பக். 144-8). இவ்வாறு ஒரு பையனின் தாயின் அர்த்தத்தை குறிப்பிடலாம்:

(1) ~ஆண்' <அ/இ'. +பெற்றோர்.மனிதன்—வயது வந்தவர்கள் +ஆண்>

இரண்டாவது வாதம் (ஈகோவைக் குறிக்கும்) பூஜ்யமாக இருப்பதைத் தவிர, மாதரின் வரையறையை அதே வழியில் குறிப்பிடலாம்:

(2) தாய்: --ஆண்' <அ/இ'. > பெற்றோர். φ>

"பெண் (யார்) பெற்றோர் ..."

இந்த அடிப்படையில், grandfather/தாத்தா போன்ற ஒரு சொல், இதன் பொருள் இரண்டு பெற்றோர் உறவுகளின் சங்கிலியை உள்ளடக்கியது, மற்றொன்றிற்குள் ஒரு தரமிறக்கப்பட்ட கணிப்பு மூலம் வரையறுக்கலாம்:

தாத்தா: +ஆண்' (அ/இ'. >பெற்றோர். φ" <அ/இ". +பெற்றோர். φ>>

'ஆண் (யார்) பெற்றோரின் (யாரோ) பெற்றோரின் ...'

இந்த வகையான வடிவமைப்பிற்கு ஏற்ற வரையறைகள் உள்ளன. எனவே அடைப்புக்குறிகள், திட்டவட்டமான ஆபரேட்டர்கள் மற்றும் குறியீட்டு குறியீடுகளை நாம் தவிர்க்கும் எளிமையான குறியீட்டை ஏற்றுக்கொள்வது

வசதியானது. மேலும், '9' என்ற பூஜ்ய அம்சக் குறியீடு கூட யூகிக்கக்கூடியதாக தவிர்க்கப்படலாம், ஏனெனில் எந்த ஆங்கில உறவின் சொல்லும் ஈகோ அல்லது உறவினரை இணைக்கும் பாலினம் குறித்த விவரக்குறிப்புகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை. இந்த அனைத்து குறைபாடுகளுடன், தாத்தாவின் மேலே உள்ள வரையறை பின்வருமாறு எலும்பு வடிவமாக குறைக்கப்படுகிறது:

+ஆண்.-பெற்றோர்..-பெற்றோர்.

இதன் விளைவாக, ஆங்கில உறவின் விதிமுறைகளின் முழு தொகுப்பையும் மிகவும் எளிமையாக பின்வருமாறு வரையறுக்க முடியும் (குறிப்பு: இரண்டு புள்ளிகள் ‘..’ ஒரு பூஜ்ய வாதத்தைக் குறிக்கின்றன (தரமிறக்கப்பட்ட முன்னறிவிப்பு இருப்பதைத் தவிர) — அதாவது குறிப்பிடப்படாத இணைக்கும் உறவினர்):

அப்பா father::	+ஆண்.→பெற்றோர்.
அம்மா mother	-ஆண்.—>பெற்றோர்.
மகன் son:	+ஆண்.←பெற்றோர்.
மகள் daughter:	-ஆண். ←பெற்றோர்.
தாத்தா grandfather:	+ஆண். →பெற்றோர்..→ பெற்றோர்.
பாட்டி grandmother.	-ஆண்.→பெற்றோர்..→ பெற்றோர்.
பேரன் grandson:	+ஆண்+-பெற்றோர்.. ←பெற்றோர்.
பேத்தி granddaughter.	-ஆண்.+பெற்றோர்.. ←பெற்றோர்.
பெரிய தாத்தா great grandfather.	
+ஆண்.→பெற்றோர்..→பெற்றோர்..→பெற்றோர்.	

(முதலியன)

'பால்' மற்றும் "பெற்றோர்நிலை" ஆகியவற்றின் எதிர்ப்புகள் வரிசையான உறவினர் சொற்களை வரையறுப்பதில் சிரமம் இல்லாமல் இருப்பதைக் கவனித்த பிறகு, இந்த இரண்டு எதிர்ப்புகளும் இணை உறவினரின் வரையறைகளை வழங்க முடியுமா என்று பார்ப்போம்:

சகோதரர் brother:	+ஆண்.←பெற்றோர்..→ பெற்றோர்.
சகோதரி sister:	-ஆண்.←பெற்றோர்..→பெற்றோர்.
மாமா uncle:	+ஆண். ←பெற்றோர்.. →பெற்றோர்., →பெற்றோர்.
அத்தை aunt:	-ஆண் ←பெற்றோர்.. →பெற்றோர்.. →பெற்றோர்.

மருமகன் nephew: +ஆண்.← பெற்றோர்..←பெற்றோர்..→ பெற்றோர்.
 பெரிய மருமகள் great niece: →ஆண். ←பெற்றோர்... ←பெற்றோர்..
 ←பெற்றோர்.
 → பெற்றோர்.

மேலோட்டமாகப் பார்த்தால், இவை போதுமான வரையறைகளாகத் தெரிகிறது; எடுத்துக்காட்டாக, சகோதர என்பதன் வரையறை பின்வருமாறு உச்சரிக்கப்படுகிறது:

* பெற்றோரின் ஆண் குழந்தை ...°

ஆனால், ஒவ்வொரு ஆணும் தன் சொந்த சகோதரன் என்ற கூற்றை இந்த வரையறை தவறாகப் புரிந்துகொள்வதை விழிப்புடன் படிப்பவர் கவனிப்பார். உதாரணமாக, போரிஸின் சகோதரர்கள் அனைவரும் போரிஸின் பெற்றோரின் ஆண் பிள்ளைகள் என்றால், போரிஸ் அவருடைய சொந்த சகோதரராக இருக்க வேண்டும். இதை இன்னும் தொழில்நுட்ப ரீதியாக வைத்து, இந்த வரையறை தவறாக 'உடன்பிறப்பு' ('சகோதரன்-அல்லது-சகோதரி') உறவை பிரதிபலிப்பதாக மாற்றுகிறது (ப. 105). மேலே உள்ள பிணைய உறவினரின் மற்ற அனைத்து வரையறைகளும் ஒரு இணையான குறைபாட்டைக் கொண்டிருப்பதைக் கவனியுங்கள்: மாமா மற்றும் அத்தை என்பதன் வரையறைகளின்படி, ஒருவரின் தந்தையும் ஒருவரின் மாமா, மற்றும் ஒருவரின் தாயும் ஒருவரின் அத்தை.

கூறு-மற்றும்-பயனிலை பகுப்பாய்வு (componential-plus-predicational analysis) அமைப்பிற்குள் இணை உறவினர் சொற்களைக் கணக்கிட, மேலும் பொருண்மையியல்சார் பழமையானது semantic primitive, அதாவது 'உடன்பிறப்பு' உறவைக் கொண்டுவருவது அவசியம் என்று நாம் முடிவு செய்ய வேண்டும். இது இரட்டை-தலை அம்புக்குறியுடன் குறிப்பிடப்படுகிறது, ஏனெனில் உடன்பிறப்பு, பிரதிபலிப்பு இல்லாவிட்டாலும், சமச்சீர் (ப. 104); அதாவது 'x என்பது y இன் உடன்பிறப்பு' என்பது "y என்பது x இன் உடன்பிறப்பு". இப்போது சகோதரன்/brother, சகோதரி/sister, முதலியன மறுவரையறை செய்யப்பட்டுள்ளன:

சகோதரன்; = +MALE. உடன்பிறப்பு. 'ஆண் உடன்பிறப்பு...'

சகோதரி: —MALE. உடன்பிறப்பு. 'பெண் உடன்பிறப்பு...'

மாமா: +MALE. @உடன்பிறப்பு..-+பெற்றோர். 'பெற்றோரின் ஆண் உடன்பிறப்பு...'

aunr: —MALE. #*உடன்பிறப்பு..→பெற்றோர். "பெற்றோரின் பெண் உடன்பிறப்பு..."

மருமகன்: +MALE. "பெற்றோர்... உடன்பிறப்பு. 'சகோதரியின் ஆண் பிள்ளை..."

பெரிய மருமகள். - ஆண். <~பெற்றோர்.. «-பெற்றோர்..@உடன்பிறப்பு. 'சகோதரரின் குழந்தையின் பெண் குழந்தை...

'உடன்பிறப்பு' உறவானது, சமச்சீரற்றதாகவும், சமச்சீராகவும் வரையறுக்கப்படும் வரை, இந்த பகுப்பாய்வு, ஈகோவை விலக்கும் வகையில் உடன்பிறப்புகளை வரையறுப்பதில் சிக்கலைச் சுற்றி வருகிறது. ஆனால் 'SIBLING' என்பது உண்மையில் ஒரு புதிய சொற்பொருள் பழமையானது அல்ல, ஏனெனில் அதன் முக்கியத்துவத்தை ஏற்கனவே பயன்படுத்தப்பட்ட எதிர்ப்பு 'பெற்றோர்ஹுட்' என்பதிலிருந்து பெறலாம். உடன்பிறப்பு என்றால் என்ன என்பதை விளக்க, 'உடன்பிறப்புகள் ஒரே பெற்றோரைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் இரண்டு வெவ்வேறு நபர்கள்' என்று மட்டுமே சொல்ல வேண்டும். இந்த அறிக்கையின் சூத்திரப் பதிப்பு பின்வருமாறு:

உட்குறிப்பு விதி Rule of implication (A):

* $x \cdot \leftarrow$ பெற்றோர்... $\rightarrow \cdot$ பெற்றோர். y " என்பது ' $x \cdot$ உடன்பிறப்பு. y ' இதில் $x \neq y$.

அதாவது, " x என்பது பெற்றோரின்(களின்) குழந்தைகளின் குழந்தை" என்பது ' x என்பது y இன் உடன்பிறப்பு" (அதனால்) $x \cdot 1$ ஐ ஒத்ததாக இல்லாத வரை).

இந்த சிறப்பு 'குறிப்பு விதி' (அத்தியாயம் 13 இல் இன்னும் முழுமையாக விளக்கப்பட வேண்டிய கருத்து) உடன்பிறந்தவர்களின் 'பெறப்பட்ட' உறவை பெற்றோரின் அடிப்படை உறவின் அடிப்படையில் வரையறுக்கிறது.

நாம் இப்போது பார்த்தது போல, 'உடன்பிறப்பு' உறவின் உதவியுடன், மாமா போன்ற தொலைதூர பிணைய உறவுகளையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தலாம். இது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அளவு பிணையத்தின் உறவினர்களுக்கும் பொருந்தும், அதாவது உறவினர் என்ற போர்வை வார்த்தையால் அதன் பரந்த பொருளில் குறிக்கப்படுபவர்களுக்கு:

முதல் கசின். $\leftarrow$ பெற்றோர்... $\leftrightarrow$ உடன்பிறப்பு.. $\rightarrow$ பெற்றோர்.

இரண்டாவது கசின்: $--$ பெற்றோர்.. $\leftarrow$ பெற்றோர்..

$\leftrightarrow$ உடன்பிறப்பு.. $\rightarrow$ பெற்றோர்.. $\rightarrow$ பெற்றோர்.

மூன்றாவது கசின். $\leftarrow$ பெற்றோர்.. $\leftarrow$ பெற்றோர்.. $\leftarrow$ பெற்றோர்.. $\leftrightarrow$ உடன்பிறப்பு. $\rightarrow$ பெற்றோர்

.. →பெற்றோர்..→பெற்றோர்.

{முதலியன.}

லான்ஸ்பரி மற்றும் குட்னெஃப் போன்றவரின் அடிப்படையில் முற்றிலும் கூறுசார்ந்த பகுப்பாய்வை நாம் சவால் செய்ய விரும்பவில்லை என்றாலும், உறவினர் சொற்களை பகுப்பாய்வு செய்வதற்கும் வகைப்படுத்துவதற்கும் வரையறுக்கப்பட்ட நோக்கத்திற்காக, கூறுகள் மற்றும் பயனிலை கட்டமைப்புகள் இரண்டையும் பயன்படுத்தும் பகுப்பாய்வு புறக்கணிக்கப்படாத சில நன்மைகளைக் கொண்டுள்ளது, அதே போல் பொதுவான பொருளின் கோட்பாட்டிற்குள் உறவினரின் பொருண்மையியல் எவ்வாறு ஒருங்கிணைக்கப்படலாம் என்பதைக் காட்டுகிறது.

முதலாவதாக, இது உறவின் விதிமுறைகளுக்கு இடையேயான உரையாடல் (ப. 103) உறவுகளை சரியாக பிரதிபலிக்கிறது (எ.கா. பெற்றோருக்கும் குழந்தைக்கும் இடையே, தாத்தா பாட்டி மற்றும் பேர - குழந்தை grand - child, மாமா அல்லது அத்தை uncle-or-aunt மற்றும் மருமகன் அல்லது மருமகள் nephew-or-niece, முதலியன). இந்த உரையாடல் உறவுகள் ஒரு சூத்திரத்தின் கண்ணாடி-பட தொடர்பு மூலம் மற்றொன்றுக்கு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறு, பாலுறவின் அம்சம் மாறாமல், மாமா, அத்தைக்கு uncle and aunt இடமிருந்து வலமாகப் படிக்கும் ஃபார்முலாக்கள் மருமகன், மருமகள் nephew and niece ஆகியோரின் ஃபார்முலாக்கள் வலமிருந்து இடமாகப் படிக்கப்படுகின்றன.

இரண்டாவதாக, இது உடன்பிறப்பு மற்றும் உடன்பிறப்புகளுக்கு இடையேயான சமச்சீர் அல்லது பரஸ்பர உறவு உறவுகளை சரியாக பிரதிபலிக்கிறது, மற்றும் கசின் மற்றும் கசின் இடையே, இந்த சமச்சீர் உறவுகள் சமச்சீர் சூத்திரங்களால் காட்டப்படுகின்றன -- அதாவது, வலமிருந்து வலமாக இடமிருந்து வலமாக படிக்கும் சூத்திரங்கள். விட்டு.

மூன்றாவதாக, மறைமுக உறவுமுறைகள் எவ்வாறு நேரடியானவைகளின் கலவையாக சிதைக்கப்படலாம் என்பதை இது சரியாகக் குறிக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, பின்வரும் சுற்றிவளைத்துப்பேசுதல் நாம் 'மருமகள்/niece' பிரிவில் வைக்கும் உறவுகளை அடையாளப்படுத்துகின்றன, மேலும் அவற்றின் அர்த்தத்தின் விவரக்குறிப்புகள் மருமகளின் வரையறையில் உள்ளடங்கியிருப்பதன் மூலம் இது காட்டப்படுகிறது (அவை 'மருமகள்' சூத்திரம் போல இருக்கின்றன ஆனால் கூடுதல் அம்சங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதைத் தவிர):

அண்ணன் மகள். brother's daughter -ஆண்.←பெற்றோர். +ஆண்↔
உடன்பிறப்பு,

சகோதரியின் மகள். sister's daughter -ஆண்+-பெற்றோர். -
ஆண்↔உடன்பிறப்பு.

மருமகள்: - ஆண், ←பெற்றோர்.. ↔ உடன்பிறப்பு.

இதேபோல், பின்வருபவை அனைத்தும் மால்கமின் முதல் கசின்களைக் first
cousins குறிக்கின்றன என்பதைக் காட்டலாம்:

மால்கமின் மாமாவின் மகன் மால்கமின் தந்தையின் சகோதரியின்
மகள்

மாட்கோயியின் தாயின் மருமகன் மால்கமின் தாயின் சகோதரனின் மகள்
முதலியன

இந்த மாதிரியான பகுப்பாய்வை எவ்வாறு அதிக எண்ணிக்கையிலான
உட்கோள்கள் (entailments), பொருத்தக்கேடுகள் (inconsistencies),
சொல்மிகைமைகள் (tautologies) மற்றும் முரண்பாடுகள் (contradictions) -
சுருக்கமாக, அதிக எண்ணிக்கையிலான அடிப்படை அறிக்கைகள் (பக். 73
ஐப் பார்க்கவும்) - இது ஒரு பொருண்மையியல் பகுப்பாய்வு ஆகியவற்றை
விளக்குவதற்கு எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதைக் காண்பிப்பது
கடினம் அல்ல. , தற்போதைய கருத்துருவிற்குள், கணக்கில் கொள்ள
வேண்டும். (இந்த அடிப்படை அறிக்கைகளை கணக்கிடும் திறன்,
உண்மையில், நாம் மேலே கூறும்போது, 'சரியாக' பகுப்பாய்வு சில
உண்மைகளை பிரதிபலிக்கிறது என்று நாம் கூறுகிறோம்.)
பகுப்பாய்விலிருந்து பெறப்பட்ட அடிப்படை அறிக்கைகளின்
எடுத்துக்காட்டுகள் மற்றும் நாம் மேலே குறிப்பிட்ட மூன்று நன்மைகளை
விளக்குவது.

'Bill is Jake's father' is synonymous with 'Jake is Bill's son'.

(converseness of 'parent'/'child' relation)

'பில் ஜேக்கின் தந்தை' என்பது 'ஜேக் பில்லின் மகன்' என்பதற்கு
ஒருபொருள்பன்மொழியாகும்.

('பெற்றோர்'/'குழந்தை' உறவின் மறுதலை)

'Bill is Kate's cousin' is synonymous with 'Kate is Bill's cousin.'

(symmetry of 'cousin' relation)

‘பில் கேட்டின் கசின்’ என்பது ‘கேட், பில்லின் கசின்’ என்பதற்கு ஒருபொருள்பன்மொழியாகும்.

(‘உறவினர்’ உறவின் சமச்சீர்மை)

‘Susan is Mrs Brown’s daughter’s daughter’ entails “Susan is Mrs Brown’s granddaughter.”

(decomposition of granddaughter into daughter's daughter)

‘சூசன் திருமதி பிரவுனின் மகளின் மகள்’ என்பது “சூசன் திருமதி பிரவுனின் பேத்தி.” என்பதை உட்கோள்செய்யும்.

(பேத்தி மகளின் மகளாக சிதைவு)

ஆனால் ஆங்கில உறவின் பயன்பாடு பற்றிய முழுமையான பகுப்பாய்விற்கு, ஒருவர் மேலும் சிக்கல்களைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, uncle/மாமா என்பதற்கு மேலே உள்ள வரையறையைக் கவனியுங்கள்: +ஆண் ↔ உடன்பிறப்பு.. → பெற்றோர். இது இரத்தம் தொடர்பான uncles/மாமாக்களுடன் (FB, MB) மட்டுமே கையாள்கிறது மற்றும் திருமணம் (FSH, MSH) மூலம் தொடர்புடைய uncles/மாமாக்கள்-ஐ கருத்தில் கொள்ள முடியாது. uncles/

மாமா-வின் முழுமையான வரையறைக்கு, ஒருவர் விருப்பத் திருமண இணைப்பை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும்:

uncle/மாமா. +ஆண்[. @திருமணம்.]. ↔ உடன்பிறப்பு .. → பெற்றோர்.

(சதுர அடைப்புக்குறிகள் விருப்பத்தை குறிக்கிறது)

இது கூட முற்றிலும் போதுமான வரையறை இல்லை, ஏனெனில் - குட்எனஃப் யாங்கி (Yankee) உறவின் சொற்கள் பற்றிய தனது ஆய்வில் (குட்எனஃப்/Goodenough 1965) சுட்டிக்காட்டியபடி - aunt/அத்தை-ஐ திருமணம் செய்யும் அனைவரும் uncle/மாமா ஆக கருதப்படுவதில்லை. மூதாதையர்/descendant மற்றும் வழித்தோன்றல் என்ற சொற்களையும் கவனியுங்கள். இதுவரை கொடுக்கப்பட்ட பகுப்பாய்வின் அமைப்பு இந்த விதிமுறைகளின் ஒற்றை வரையறைகளை வழங்க முடியாது. அதற்குப் பதிலாக, சந்ததி என்பதன் அர்த்தம், இது போன்ற காலவரையற்ற பெரிய வரையறைகளாக வழங்கப்பட வேண்டும்:

. ← பெற்றோர்.. ← பெற்றோர்.

‘பேரக்குழந்தை’ அல்லது

. ← பெற்றோர்... ← பெற்றோர்.. ← பெற்றோர்.

"பெரிய

பேரக்குழந்தை" அல்லது

. ←பெற்றோர்... ← பெற்றோர்... ← பெற்றோர்..← பெற்றோர்.. 'பெரிய பெரிய பேரக்குழந்தை'

{போன்றவை.)

அல்லது...

(போன்றவை.)

மூதாதையர் (ancestor) என்பது சந்ததியினர் (descendant) என்பதன் மறுதலை போலவே வரையறுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் ஒற்றை வார்த்தையின் அர்த்தத்தின் இந்த பல, திறந்த-நிலை விவரக்குறிப்பு, முந்தைய இயலில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட கொள்கைக்கு எதிரானது, ஒரு வரையறையானது வரையறுக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையிலான அம்சங்களைக் கொண்ட ஒற்றை விவரக்குறிப்பாக இருக்க வேண்டும் (ப. 189). 'பேரக்குழந்தை'/'grand-child', 'பெரியப் பேரக்குழந்தை'/'great grandchild' போன்றவை 'சந்ததி'/'descendant' என்பதன் உள்ளடக்குமொழிகள் (hyponyms) என்பதைக் காட்ட விரும்புகிறோம், மேலும் சந்ததிக்கான தற்காலிக வரையறையாக மேலே கொடுக்கப்பட்ட சுழல்நிலை பட்டியலைத் தவிர்க்க விரும்புகிறோம். இந்த சுழல்நிலை வரையறை recursive definition பொருத்தமற்றதாக இருப்பதற்கான ஒரு காரணம், அது சந்ததி என்பது எல்லையற்ற பொருள்மயக்கமானது என்றும், ஒரு வகையில் பேரக்குழந்தை/'grand-child' என்பதன் ஒருபொருள்பன்மொழி என்றும், மற்றொரு வகையில் இது பெரியப் பேரக்குழந்தைக்கு/'great grandchild' என்பதன் ஒருபொருள்பன்மொழியாகும் என்றும், காலவரையின்றி கூறுகிறது. எனவே இந்த அபத்தமான கூற்றைத் தவிர்க்க, 'உடன்பிறப்பு' உறவை அறிமுகப்படுத்தியதைப் போன்ற மற்றொரு உட்குறிப்பு விதியை உருவாக்குவோம்:

உட்குறிப்பு விதி Rule of implication (B):

(i) 'x. →பெற்றோர். y' என்பது 'x. →நேர்மரபுவழிசார்ந்த. y

1 தலைமுறை

(ii) "x. → நேர்மரபுவழிசார்ந்த -- → பெற்றோர்.y°" என்பது "x. → நேர்மரபுவழிசார்ந்த

i தலைமுறை

i தலைமுறை + 1

தலைமுறை

அதாவது (i) ஒருவரின் பெற்றோர் ஒருவரின் முதல் தலைமுறை மூதாதையர், மற்றும்

(ii) ஒருவரின் பெற்றோரின் i ஆவது தலைமுறை ஒருவரின் சொந்த i + 1ஆவது தலைமுறையின் மூதாதையர்

(இங்கு i எந்த நேர்மறை முழு எண்ணாக இருந்தாலும்)

இந்த இரண்டு-பகுதி விதியின் விளைவு, 'பெற்றோர்-பருவம்' உறவிலிருந்து இரண்டு புதிய பொருண்மைசார் எதிர்ப்புகளைப் பெறுவதாகும்: 'நேர்மரபுவழிசார்ந்த சந்ததி' (→நேர்மரபுவழிசார்ந்த/ ←நேர்மரபுவழிசார்ந்த) மற்றும் 'தலைமுறை'யின் படிநிலை எதிர்ப்பு (1 தலைமுறை/2 தலைமுறை)... போன்றவை). விதியின் ஒரு முடிவு என்னவென்றால், தந்தை, தாத்தா போன்ற சொற்களுக்கு இரண்டு வெவ்வேறு ஆனால் (பெரும்பாலும்) சமமான வரையறைகள் உள்ளன:

+ஆண்.→பெற்றோர்..-→பெற்றோர். = +ஆண்.→ நேர்மரபுவழிசார்ந்த .
'தாத்தா'

2 தலைமுறை

பெற்றோரின் ஆண் பெற்றோர் ° =: 'ஆண் இரண்டாம் தலைமுறை மூதாதையர்'

இத்தகைய வரையறைகள் ஒரு பொருண்மைமயக்கத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதில்லை, மாறாக அதே உள்ளடக்கத்தின் மாற்று கருத்தாக்கங்களை உருப்படுத்தும் செய்கின்றது (கீழே உள்ள ப. 249 ஐப் பார்க்கவும்),

இந்த விதியின் மற்றொரு விளைவு, மூதாதையர் மற்றும் வழித்தோன்றல் இவற்றிற்கு ஒற்றை வரையறைகளை வழங்குவதாகும், இது 'தாத்தா'/'grand-father' போன்றவற்றைக் காண்பிக்கும் வகையில், 'மூதாதையர்' என்பதன் உள்ளடங்குமொழிகளாகவும், 'பேரன்' போன்றவற்றைக் 'சந்ததி' என்பதன் உள்ளடங்குமொழிகளாக காட்டுவதாகவும் உள்ளது. ..இருக்க வேண்டும். உண்மையில், மூதாதையர் என்பதன் வரையறை பேச்சாளரிடமிருந்து பேச்சாளருக்கு ஓரளவு மாறுபடும். ஒரு மூதாதையர் குறைந்தபட்சம் ஆண் பாலினத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டும் என்று சிலர் நினைப்பார்கள் (எனவே ஒரு பெண் மூதாதையரில் இருந்து வேறுபட்டவர்); இந்த உயர்ந்த நிலையத்திற்கு தகுதி பெறுவதற்கு முன், ஒரு நபர் குறைந்தபட்சம் இறந்திருக்க வேண்டும் என்று மற்றவர்கள் நினைக்கிறார்கள். எனவே இரண்டு சாத்தியமான வரையறைகள்:

மூதாதையர்: { +ஆண். → நேர்மரபுவழிசார்ந்த,
- { -உயிர்வாழ்.→ நேர்மரபுவழிசார்ந்த.

விதி (B) இடமிருந்து வலமாக மட்டுமல்ல, (கண்ணாடி-பட மரபுப்படி) வலமிருந்து இடமாகவும் படிக்கலாம் என்று சொல்லாமல் போகிறது. எனவே

இது சந்ததியின் ஒற்றை வரையறையையும் நமக்கு வழங்குகிறது: .
←நேர்மரபுவழிசார்ந்த,

விதி (B) இன் ஒரே நோக்கம், ஆங்கில மொழியின் ஒப்பீட்டளவில் அரிதான இரண்டு சொற்கள், ancestor/மூதாதையர் மற்றும் descendant/வழித்தோன்றல் இவற்றின் ஒற்றை வரையறைகளை அனுமதிப்பதாக இருந்தால், அதன் முக்கியத்துவம் ஒரு சிறப்பு விதியின் விலை மதிப்பிற்குப் போதுமானதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் உறவினரின் ஒற்றை வரையறையை வழங்குவதற்கு விதி (B) அவசியமானது (எந்த ஒரு தொலைதூர உறவின் பரந்த பொருளில், அதாவது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அளவு பிணையத்தால் எந்தவொரு உறவினர் தொலைநிலையும்). இவை அனைத்தும், எடுத்துக்காட்டாக, கசின் என்பதன் வகைகள்:

(அ) ←பெற்றோர்.. ← உடன்பிறப்பு.. → பெற்றோர் "முதல் கசின்"

'பெற்றோரின் உடன்பிறந்தவரின் குழந்தை ...

(ஆ) {←பெற்றோர்..←பெற்றோர்..↔உடன்பிறப்பு..→பெற்றோர். அகற்றப்பட்ட முதல் கசின்

←பெற்றோர்....↔உடன்பிறப்பு.. → பெற்றோர் →பெற்றோர்.

(இ) .←பெற்றோர்.. ← பெற்றோர்..↔உடன்பிறப்பு.. →பெற்றோர் ..→பெற்றோர்.
'இரண்டாவது கசின்'

(போன்றன)

ஆனால் இவை அனைத்தும், மற்றும் பிற வகைகள், இப்போது ஒற்றை சூத்திரத்தில் சேர்க்கப்படலாம் (விதி (B)க்கு நன்றி): .← நேர்மரபுவழிசார்ந்த..
↔ உடன்பிறப்பு..→ நேர்மரபுவழிசார்ந்த
எழும் இறுதிப் பிரச்சனை, "உறவுமுறை" தான் என்ற கருத்தை எவ்வாறு வரையறுப்பது என்பதுதான். பொதுவான உறவின் விவரக்குறிப்பிற்கான முதல் தோராயமானது 'உறவு ஆகும்' என்பதுதான் தொடர்புடையது': .
நேர்மரபுவழிசார்ந்த.↔ நேர்மரபுவழிசார்ந்த (அதாவது. 'ஒருவருடைய மூதாதையரின் வழித்தோன்றல்'). ஆனால் இந்த வரையறையில் உடன்பிறப்பு என்ற வரையறையின் அதே வகையான குறைபாடு உள்ளது.
←பெற்றோர்..→பெற்றோர்.: அதாவது, இது உறவின் பிரதிபலிப்பான உறவை அது ஒரு பிரதிபலிப்பு உறவாகக் கருதுகிறது, அதனால் நாம் நமது சொந்த உறவினர் என்பதைக் குறிக்கிறது. எனவே, x y உடன் உறவினராக இருக்க, x, yஇலிருந்து வேறுபட்டிருக்க வேண்டும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்த, விதி (A) க்கு இணையாக இன்னும் ஒரு விதி தேவை.

உட்குறிப்பு விதி (C) Rule of Implication (C):

"X. ← நேர்மரபுவழிசார்ந்த..→ நேர்மரபுவழிசார்ந்த' என்பது 'x.↔KIN. y' என்பதை உட்கோள் செய்யும் (இங்கு $x \neq y$).அதாவது 'x., yஇன். ஒரு மூதாதையரின் வழித்தோன்றல் ஆகும்' என்பது 'x, y-யின் KIN ஆகும்' என்பதை உட்கோள் செய்யும் (இங்கு $x \neq y$).

.இப்போது கொடுக்கப்பட்ட விதிகள் (குறிப்பு விதிகள் (A)}-(C)) பொருண்மையியல் பகுப்பாய்விற்கு ஒரு புதிய பரிமாணத்தைக் கொண்டு வருகின்றன, ஏனெனில் அவை வெவ்வேறு வழிகளில் குறிப்பிடப்படும் ஒற்றை அர்த்தத்தின் ('முதல் கசின்' போன்ற) சாத்தியத்தை அறிமுகப்படுத்துகின்றன. (p) மற்றும் (q) இரண்டும் (முதல்) கசின்-இன் வரையறைகள்:

(p) ←பெற்றோர்..↔ உடன்பிறப்பு.. →பெற்றோர்.

(q) .←நேர்மரபுவழிசார்ந்த .. ↔உடன்பிறப்பு... நேர்மரபுவழிசார்ந்த

தலைமுறை

தனல்முறை

எவ்வாறாயினும், இந்த வரையறைகள் இரட்டை பொருண்மையக்கத்தைக் குறிக்கவில்லை, ஆனால் இரண்டு வெவ்வேறு வழிகளில் கருத்தாக்கம் செய்யக்கூடிய ஒரு உள்ளடக்கத்தைக் குறிக்கிறது. தனிப்பட்ட பெற்றோர் மற்றும் உடன்பிறந்த உறவுகள் ('அணு' குடும்ப அலகு உருவாக்கும் அணு உறவுகள்) அடிப்படையில் நாம் ஒரு உறவினரைப் பார்க்கலாம் அல்லது குடும்பக் கிளையின்/மரத்தின் பரந்த விரிவாக்கங்களில் கணித ஒருங்கிணைப்புகளின் அடிப்படையில் அதைப் பார்க்கலாம். . எனவே உறவானது ஒரு கருத்தியல் களமாக கருதப்படாமல், வெவ்வேறு கருத்துக்கள் களங்கள் (ஒரே உள்ளடக்கத்தின் வெவ்வேறு கருத்துருவாக்கங்கள்) ஒன்றுடன் ஒன்று சேரும் ஒரு துறையாக கருதப்படலாம். விதிகள் (A)}-(C) போன்ற உட்குறிப்பு விதிகள் உளவியல் யதார்த்தத்துடன் ஒத்துப் போவதாகத் தெரிகிறது, அதில் மிகக் குறுகிய சூத்திரம் (அம்சங்களின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில்) கொடுக்கப்பட்ட உறவுக்கு மிகவும் பொருத்தமான கருத்தாக்கத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாகத் தோன்றுகிறது. nephew/மருமகன் (+ ஆண். ←பெற்றோர்.. ↔உடன்பிறப்பு.) என்பதற்கான எளிய வரையறை, வம்சாவளியைப் பற்றிய கேள்வியைக் கொண்டுவரும் மிகவும் சிக்கலான வரையறைக்கு மாறாக, அத்தகைய உறவு என்ன என்பது பற்றிய ஒருவரின் உள்ளுணர்வு உணர்வோடு ஒத்துப்போகிறது:

+ஆண்,. ←நேர்மரபுவழிசார்ந்த .. ←உடன்பிறப்பு,

1 தலைமுறை

மேலே உள்ள விதிகள் (A) முதல் (C) வரையிலான உறவின் விரிவான, அணு பார்வையை நிலைகளின்படி பொதுவான, சுருக்கமான பார்வையுடன் தொடர்புபடுத்துகிறது. மேலும் களங்களை நுண்ணோக்கிகள் ஒரே பொருளைக் குறிப்பதாகக் கற்பனை செய்யலாம், ஒன்று வலுவான உருப்பெருக்கத்துடன் குறுகிய வரம்பில் கவனம் செலுத்துகிறது, மற்றொன்று பலவீனமான உருப்பெருக்கத்துடன் பரந்த வரம்பில் கவனம் செலுத்துகிறது, **உட்குறிப்பு விதிகள் Rules of Implication**

உட்குறிப்பு விதிகள் (அல்லது, அவற்றை அழைக்க விரும்புவது போல், 'பொருண்மைசார் மாற்றங்கள்' 'semantic transformations') சில அர்த்தப் பகுதிகளுக்கு தேவை, அதாவது உறவினர்-உறவு போன்றவை, இல்லையெனில் ஒரு குறிப்பிட்ட அர்த்தத்திற்கு ஒரு ஒற்றை, வரையறுக்கப்பட்ட வரையறையை வழங்க இயலாது. இந்த விதிகள் தயக்கத்துடன் முன்வைக்கப்படுகின்றன, ஏனெனில் அவை சூத்திரங்களின் அர்த்தங்களுக்கு ஒன்றுக்கு ஒன்று உறவை அழிக்கின்றன, இல்லையெனில் நாம் பாதுகாக்க விரும்புகிறோம். ஆனால் சொல்வசார் அர்த்தத்தின் பல பகுதிகள் உள்ளன, அங்கு மாற்று கருத்தாக்கங்கள் சாத்தியமாகும், எனவே சிறப்பு உட்குறிப்பு விதிகளை அமைக்க வேண்டும். 'warm'/'cool' and *'hot'/'cold' தெளிவாக இரண்டாவது எதிர்ப்பு என்பது, அதிக தீவிரத்தின் மாறுபாட்டைக் குறிக்கிறது என்பதைத் தவிர, தோராயமாக அதே பகுதியை உள்ளடக்கியது. இரண்டு எதிர்ப்புகளுக்கு இடையிலான இந்த உறவை வெளிப்படுத்த, வானிலை வெப்பம் மற்றும் வானிலை மிகவும் சூடாக இருக்கிறது, மேலும் வானிலை சற்று வெப்பம் மற்றும் வானிலை சூடாக உள்ளது போன்ற தோராயமான ஒத்த உண்மைகளை விளக்குவதற்கு சிறப்பு உட்குறிப்பு விதிகள் தேவைப்படும். like'/'dislike'/'விரும்பம்'/'விரும்பமின்மை' மற்றும் 'love'/'காதல்'/'hate'/'வெறுப்பு' ஆகிய துருவங்களுக்கு இடையே இதேபோன்ற ஒன்றுடன் ஒன்று உள்ளது.

உட்குறிப்புக்கான இரு-திசை விதிகள், நிச்சயமாக, ஒத்திசைவு விதிகள்; விதிகள் (A)-(C), மற்றும் அதே வகையான பிற விதிகள் இரு திசையில் சிறப்பாக உருவாக்கப்படுமா என்று கேட்கப்படலாம். இந்த விஷயத்தில் எனது சொந்த மனம் திறந்தே உள்ளது, ஏனெனில் ஒரு தீர்வை விட மற்றொன்றிற்கு ஆதரவாக போதுமான உறுதியான ஆதாரங்களை நாம்

இன்னும் கண்டுபிடிக்கவில்லை. இந்த இயலில் இந்த விதிகளை ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட அம்சங்களாக உருவாக்குவதற்கு நம்மை வழிவகுத்த ஒரு கருத்தில் உள்ளது, ஆனால் உறவினர் கருத்துகளின் உலகளாவிய பிரச்சனையை நாம் கையாளும் வரை இந்தக் கருத்தில் விளக்க முடியாது - இந்த கருத்துக்கு இப்போது நாம் திரும்புவோம்.

உறவினர் மற்றும் பொருண்மியியல் உலகளாயவைகள்

ஆங்கில உறவின் சொற்பொருளின் முந்தைய கூறு-பயனிலைசார் பகுப்பாய்வு (componential-predicational analysis) ஒரு வகையில் லவுன்ஸ்பரியின் செனெகன் பகுப்பாய்வின் (Lounsbury's Senecan analysis) முற்றிலும் கூறு பகுப்பாய்வு போன்றது: இது கலாச்சார ரீதியாக மிகவும் பொதுவான, உலகளாவியதாக இல்லாவிட்டாலும், பாலினம் மற்றும் பெற்றோர்-பருவம் வகைகளுக்கு இடையே ஒரு பாலமாக இருப்பதைக் காணலாம். 'அணுகுடும்பத்தில்' 'nuclear family', மற்றும் தலைமுறை சீனியாரிட்டியை எப்படி நிர்ணயிக்கும் உறவின் வகைப்பாட்டின் கலாச்சார-உறவினர் காரணிகள். பிணைப்பு, உடலுறவு மற்றும் அந்த வகையான பிற சுருக்க மாறிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட மொழியால் கையாளப்படுகின்றன. +ஆண்/-ஆண் மற்றும் →பெற்றோர்/←பெற்றோர் ஆகிய இரண்டு எதிர்ப்புகளையும் நாம் இரண்டாவது பகுப்பாய்வை வலுவான உலகளாவியதாகத் தொடங்கினோம். ஆனால் அத்தகைய நம்பத்தகுந்த பொதுமைப்படுத்தல்கள் அனைத்தும் மானுடவியல் இலக்கியத்தில் (anthropological literature) எதிர் நிகழ்வுகளுக்குப் புறம்பானதாகத் தெரிகிறது.

குடனஃப் (Goodenough 1970: பக். 4-38) பல கலாச்சாரங்களை (எ.கா. தென்னிந்தியாவின் நாயர் சாதிகள்) தெரிவிக்கிறது, இதில் பெற்றோர் மற்றும் குழந்தைகளின் அணு குடும்பத்திற்கு இடமில்லை: மற்றும் லெளன்ஸ்பரி (Lounsbury 1969) உயிரியல் ரீதியாக ஒன்று அல்லது மற்ற பெற்றோர்கள் இனப்பெருக்கத்தில் ஒரு தற்செயலான பகுதியை மட்டுமே கொண்டிருப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. எனவே தாய்மை மற்றும் தந்தையை உள்ளடக்கிய சுருக்கமான 'பெற்றோர்த்துவம்' என்பது உறவினர் சொற்பொருளின் கிட்டத்தட்ட உலகளாவிய (வலுவான அர்த்தத்தில்) மட்டுமே.

இது மற்றொரு மானுடவியல் விவாதப் புள்ளிக்கு எதிராக நம்மைக் கொண்டுவருகிறது: பாலினம் மற்றும் இனப்பெருக்கம் ஆகியவற்றின் உயிரியல் முதன்மைகளின் (biological primes) அடிப்படையில் உறவினர்

உறவுகள் எவ்வளவு தூரம் வரையறுக்கப்பட வேண்டும்? மறுபுறம், அவை முற்றிலும் சமூக நிறுவனங்களாக எவ்வளவு தூரம் கருதப்படுகின்றன? இந்த இயலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஆங்கில உறவின் பயன்பாடு பற்றிய பகுப்பாய்வு 'உயிரியல்' மற்றும் 'சமூக' பார்வைகளை வழங்குகிறது: நாம் 'பால்' ('sex') மற்றும் 'பெற்றோர்த்துவம்' ('parenthood') ஆகியவற்றின் அடிப்படை எதிர்ப்புகளை உயிரியல் ரீதியாக நிறுவப்பட்டவை மற்றும் உடன்பிறப்பு (siblinghood), வம்சாவளி (ancestry) மற்றும் கசின்நிலை (cousinship) ஆகிய ஆக்கப்பட்ட உறவுகளை உரிமைகள் rights, கடமைகள் duties மற்றும் உயிரியல் அல்லாத பிற சமூகம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வரையறுக்கத்தக்கதாக நாம் அடையாளம் கண்டால்.. உட்குறிப்பு விதிகள், உயிரியல் ரீதியாக நிறுவப்பட்ட உறவுகளின் மையத்திலிருந்து உறவின் சமூக ரீதியாக நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட மேற்கட்டமைப்பைப் ஆக்குவதன் விளைவைக் கொண்டுள்ளன. எந்தவொரு அடிப்படை உயிரியல் உறவும் இல்லாமல் சமூக அடிப்படையில் (எ.கா. தத்தெடுப்பு மூலம்) உறவுமுறை உறவுகள் இருக்கும் நிகழ்வுகளை அனுமதிக்க, இந்த விதிகள் இருதரப்பு நோக்கங்களுக்குப் பதிலாக, ஒரு திசையாக உருவாக்கப்படுவது பொருத்தமானது.

உட்குறிப்பு விதிகள், அவ்வாறு கருதப்படுகின்றன, வெவ்வேறு மொழிகளில் உறவின் கருத்துருவாக்கங்களுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடுகளைக் கூறுவதற்கான வழிமுறையாகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, செனிகா உறவின் சொற்களில் 'இணை'/'குறுக்கு' எதிர்ப்பானது தோராயமாக பின்வருமாறு ஒரு விதியின் மூலம் நிறுவப்பட வேண்டும்:

உட்குறிப்பு விதி (D):

(அ) 'x. ←நேர்மரபுவழிசார்ந்த .. → நேர்மரபுவழிசார்ந்த . y "உட்கோள்செய்

α ஆண் தலைமுறை y தலைமுறை α ஆண்

'x. ↔ஒப்பான.y

+ இணை

(ஆ) 'x. ←நேர்மரபுவழிசார்ந்த .. →நேர்மரபுவழிசார்ந்த . y ' உட்கோள்செய்

α ஆண் தலைமுறை y தலைமுறை β ஆண்

'x↔. ஒப்பான y

–இணை.

(இங்கு x என்பது 5 ஐ ஒத்ததாக இருக்கலாம்)

இங்கு மொழியியலில் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படும் வழக்கம் பயன்படுத்தப்படுகிறது: கிரேக்க குறியீடுகள் α மற்றும் β ஆகியவை

எதிர்ப்பின் விதிமுறைகள் வரையிலான மாறிகளைக் குறிக்கின்றன. இவ்வாறு α ஆண்... α ஆண் பாலினத்தின் பொருந்தக்கூடிய அம்சங்களைக் குறிக்கிறது; α ஆண்... β ஆண் பொருந்தாத அம்சங்களைக் குறிக்கிறது. y தலைமுறை ... y தலைமுறை என்பது பொருந்தக்கூடிய தலைமுறைகளின் எண்ணிக்கையைக் குறிக்கிறது. ஆங்கில அமைப்புக்கு 'உடன்பிறப்பு' என்பது போல, செனகன் அமைப்புக்கு முக்கியமான 'தலைமுறை-ஒப்பானவர்' என்ற கருத்தை விதி வரையறுக்கிறது. மாதிரி வரையறைகள் பின்வருமாறு இயங்குகின்றன:

1. ha'nih 'என் அப்பா//my father' +ஆண் $\leftrightarrow$ ஒப்பான .. $\rightarrow$ பெற்றோர்,

+இணை

5. khehsO° neh *என் மருமகள்'/ 'my niece' ~ஆண். $\leftarrow$ பெற்றோர். $\leftrightarrow$ ஒப்பான .- ஆண்

(பெண் ஈகோ)

~ இணை

9. akyai?sex? 'என் கசின்'/my cousin'. $\leftarrow$ பெற்றோர். $\leftrightarrow$ ஒப்பான -+பெற்றோர்.

- இணை

இந்த வரையறைகளின் விளக்கத்தில் இரண்டு கருத்துகள்:

(அ) $\leftrightarrow$ ஒப்பான உறவு (PEER relation) நிர்ப்பந்தமானது மற்றும் சமச்சீரானது, எனவே மேலே வரையறுக்கப்பட்டுள்ளபடி ha?nih என்பது 'ஆண் பெற்றோர்' என்ற குறுகிய அர்த்தத்தில் ஒருவரின் தந்தையை உள்ளடக்கியது.

(ஆ) மேற்கூறியவை, உறவினர் விதிமுறைகளின் முந்தைய வரையறைகளைப் போலவே, தரமிறக்கப்பட்ட பயனிலைகளின் எளிமைப்படுத்தப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பு என்பதை நினைவுகூர்ந்து, ஒவ்வொரு 'மூத்த உடன்பிறப்பு' அல்லது 'இளைய உடன்பிறப்பு' என்ற சொல்லையும் இரண்டு தனித்தனி தரமிறக்கப்பட்ட கணிப்புகளால் வரையறுக்கலாம்: ஒன்று ஈகோவை மாற்றுவது உறவைப் பற்றியது, மற்றும் உறவினர் வயது அடிப்படையில் அவர்களை தொடர்புபடுத்துகிறது. அனைத்து அர்த்தங்களையும் ஒரு தரமிறக்கப்பட்ட கணிப்புக்குள் சுருக்க முயற்சித்தால் என்ன பிரச்சனையாக இருக்கும் என்பதை இது சமாளிக்கிறது: 'உடன்பிறப்பு' உறவை இணைக்கும் போது, 'வயதான'/'இளைய' உறவை ஈகோவிற்கும் மாற்றத்திற்கும் இடையே நேரடியாக நீட்டிப்பது எப்படி. அவை மறைமுகமாக மட்டுமே. இவ்வாறு அஹிசி என்பதன் பொருள்? 'மூத்த சகோதரி' என்பது மூன்று தனித்தனி அம்சங்களால் குறிப்பிடப்படும், அவற்றில் இரண்டு தரமிறக்கப்பட்ட கணிப்புகள்:

-ஆண்
<X>
<Y>

(இங்கு X = 'ஈகோவின் பெற்றோரின் இணையான குழந்தை'

(இங்கு Y = 'ஈகோவை விட மூத்தவர்')

உட்குறிப்பு விதிகளால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சில பெறப்பட்ட உறவுகள் ('உடன்பிறப்பு' விதி விதி (A) போன்றவை) வெவ்வேறு மொழிகளுக்கு பரவலாகப் பொருந்தும், எனவே அவை 'பலவீனமான உலகளாவியதாக' கருதப்படலாம் என்று நாம் கருதலாம். மொழி-நடுநிலை. லௌன்ஸ்பரி தனது 'குறைப்பு விதிகளை' பயன்படுத்தி, தற்போதைய உட்குறிப்பு விதிகளுக்கு ஒப்பானவை, அத்தகைய விதிகள் கொடுக்கப்பட்ட மொழிகள் மற்றும் கலாச்சாரங்களிலிருந்து சுயாதீனமானவை என்ற முடிவுக்கு வரவழைக்கிறது, மேலும் உறவினர் சொற்பொழிவுகளுக்கான பொதுவான வகைப்பாடு அமைப்புக்கு அடிப்படையாக இருக்கலாம் (Lounsbury 1964a , 1964b, 1965).

வர்ணப் பொருளியலுடன் ஒப்பிடுகையில், உறவினரின் பொருண்மையியலில் உலகளாவிய வழக்குகள் ஆய்வு செய்யப்பட்ட நிகழ்வின் கலாச்சாரத் தன்மையால் சிக்கலானது. 'உலகளாவிய உறவுப் பிரிவுகள்' பற்றிப் பேசுவது, உறவின் பண்பாட்டுப் பிரபஞ்சங்கள் உள்ளனவா என்ற கேள்வி எழுகிறது. 'உறவு' என்ற சொல் கலாச்சார ரீதியாக நடுநிலையான வழியில் வகைப்படுத்தக்கூடிய எதையும் குறிக்கிறதா என்பது போன்ற அடிப்படைப் பிரச்சினையில் கூட சந்தேகத்திற்கு இடமுண்டு. எதுவாக இருந்தாலும், பலவீனமான உலகளாவிய நிலைப்பாட்டிற்கு தத்துவ ரீதியாக சாய்ந்திருப்பவர்கள், புவியியல் மற்றும் மொழியியல் ரீதியாக வேறுபட்ட சூழல்களில் எழும் உறவின் வெளிப்படையாக ஒத்த கருத்துருவில் ஒரு பொதுவான அடிப்படையைக் காண இது அவர்களுக்கு உதவுகிறது.

முடிவுரை

சாம்ஸ்கியின் சம்பிரதாய மற்றும் அடிப்படையான உலகளாவிய வேறுபாடுகளைக் குறிப்பிட்ட பிறகு, இந்த வகைகளில் இரண்டாவதாக 'வலுவான உலகளாவிகள்' ('strong universals') (ஒவ்வொரு மொழிக்கும் பொதுவான பண்புகள்) மற்றும் 'பலவீனமான உலகளாவிகள்' ('weak universals') (மொழி-நடுநிலை பண்புகள், மொழி-நடுநிலை பண்புகள், ஒவ்வொரு மொழியும் துணைக்குழு எடுக்கும் உலகளாவிய தொகுப்பைச் சேர்ந்தது).

ஒரு 'பலவீனமான உலகளாவிய' கருதுகோளின் ஒரு உதாரணம், பதினொரு அடிப்படை வண்ண வகைகள் உள்ளன என்ற பெர்லின் மற்றும் கேயின் கருதுகோள், அவை நிபந்தனையுடன் வரிசைப்படுத்தப்படுகின்றன, அதாவது ஒரு வகையின் இருப்பு வேறு சில வகைகளின் இருப்பைப் பொறுத்தது. எவ்வாறாயினும், 'பலவீனமானது' என்பது இந்த கருதுகோளின் மிகவும் துரதிர்ஷ்டவசமான விளக்கமாகும், இது எந்த மனித மொழிக்கும் அடிப்படை வண்ண வகைகளின் சாத்தியமான தொகுப்பு எது மற்றும் எது சாத்தியமில்லை என்பதற்கான வலுவான கணிப்புகளை உருவாக்குகிறது. பெர்லின் மற்றும் கேயின் வண்ண வகைகளில் இரண்டு, 'கருப்பு' மற்றும் 'வெள்ளை', உண்மையில் வலுவான உலகளாவியதாக தகுதி பெற்றுள்ளன. உறவினரின் பொருண்மையிலிலும், பலவீனமான உலகளாவிய நிலைப்பாட்டை எடுப்பதற்கு நல்ல (எனினும் எதிர்ப்பு இல்லாத) வாதங்கள் உள்ளன, இது பெற்றோர், பாலினம் மற்றும் திருமணம் போன்ற வகைகளின் மொழி-நடுநிலையை ஏற்றுக்கொள்வது மட்டுமல்லாமல், உறவினர் பொருண்மையிலுக்கு அடிப்படையாக அங்கீகரிக்கிறது. பெரும்பான்மையான மொழிகள். எனவே, நிறம் மற்றும் உறவின் எடுத்துக்காட்டுகள், வலுவான மற்றும் பலவீனமான உலகளாவியவற்றுக்கு இடையேயான வேறுபாட்டை ஒரு பட்டத்தின் விஷயமாக மாற்றுவதில் சில தகுதிகள் இருப்பதாகக் கூறுகின்றன.

இந்த இயலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட உட்குறிப்பு விதிகள், உறவினர் பொருண்மையிலின் உலகளாவிய மற்றும் கலாச்சார ரீதியாக தொடர்புடைய அம்சங்களுக்கு இடையே ஒரு பாலமாக அமைகிறது. பொருண்மையிலில் கோட்பாட்டில் இத்தகைய விதிகளுக்கு முக்கிய இடம் உண்டு என்று நாம் நம்புகிறோம், மேலும் அவற்றைப் பற்றிய விரிவான ஆய்வுக்கு அடுத்த இயலில் திரும்புவோம்.

13. சொற்பொருள் சமநிலை மற்றும் 'ஆழமான சொற்பொருள்'

கருத்துருசார் சமன்பாடு அல்லது ஒருபொருள்பன்மொழி, ஒரு பொருண்மைசார் உருப்படுத்ததின் ஒழுங்கமைப்பால் நேரடியாகக் காட்ட இயலும் என்ற அனுமானத்தை (ப. 90) நாம் முன்னர் செய்தோம்; எப்படி என்றால் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வெளிப்பாடுகள் ஒருபொருள்பன்மொழிகளாக இருக்கும் போதெல்லாம் அவைகளுக்கு ஒரே பொருண்மைசார் உருப்படுத்தம் இருப்பதாகக் காட்ட இயலும், ஆனால் ஒரு பொருண்மைசார் பிரதிநிதித்துவத்தின் மற்றொரு சமத்துவத்தைக் கணக்கிட சிறப்பு விதிகளை அமைப்பது அவசியம் என்று கண்டறியப்பட்டபோது. இந்த அனுமானம் மிகவும் வலுவானது என்பதை

கடைசி இயலில் நிரூபிக்கப்பட்டது, அந்த இடத்தில் இந்த விதிகளின் அறிமுகம் ஓரளவு தன்னிச்சையாகத் தோன்றியிருக்கலாம் - உறவினரின் பொருண்மையியல் தொடர்பான கடினமான பகுப்பாய்வு சிக்கல்களில் இருந்து சொற்பொருளியல் வல்லுனரை வெளியேற்ற ஒரு மேம்படுத்தப்பட்ட டியூஸ் எக்ஸ் மெஷினா. இத்தகைய விதிகள் நமக்கு ஏன் தேவை என்பதை இன்னும் தெளிவாகக் கூறுவது இப்போது எனது நோக்கமாக இருக்கும். நான் உட்குறிப்பு விதிகளின் பல நிகழ்வுகளைத் தருகிறேன், பின்னர் இந்த விதிகள் 'ஆழமான பொருண்மையியல்' ('deep semantics') (ப. 269) - மொழியின் ஒலிப்புப் பொருளில் இருந்து மிகவும் தொலைவில் உள்ள மொழியியல் அமைப்பின் நிலைக்கான ஆதாரங்களை வழங்குகின்றனவா என்பதை ஊகிக்கிறோம். இதுவரை கருதப்பட்ட பொருண்மையியல்சார் பிரதிநிதித்துவத்தின் நிலை. இந்த ஆய்வு இறுதியில் உட்குறிப்பு விதிகளை 'பொருண்மையியல்சார் மாற்றங்கள்' (semantic transformations) என மறுவிளக்கம் செய்ய வழிவகுக்கும்.

விஷயங்களை தெளிவுபடுத்த, ஒன்று அல்லது இரண்டு வரையறைகளுடன் ஆரம்பிக்கலாம்:

1. உட்குறிப்பு விதி என்பது கொடுக்கப்பட்ட சொற்பொருள் சூத்திரத்திற்கு மற்றொரு பொருண்மையியல்சார் சூத்திரத்தை மாற்றுவது சாத்தியம் என்பதைக் குறிப்பிடும் ஒரு விதி. இதன் பொருள் என்னவென்றால், $A - B$ என்ற உட்குறிப்பு விதிக்கு, B சூத்திரத்திலிருந்து பெறப்படும் தருக்க விளைவுகள், A சூத்திரத்தை வெளிப்படுத்தும் எந்த வாக்கியத்திற்கும் பொருந்தும். கடந்த இயலைப் போலவே, அத்தகைய விதிகள் கோட்பாட்டின் ஒரு திசை மாற்றீடுகளில் இருப்பதாக நாங்கள் கருதுகிறோம்., இருப்பினும், நடைமுறையில், இந்த அத்தியாயத்தில் கையாளப்பட்ட பெரும்பாலான விதிகள் இரு திசையில் உள்ளன, எனவே " $A \leftrightarrow B$ " என்பதை விட " $A \rightarrow B$ " என மிகவும் பொருத்தமாக வடிவமைக்க முடியும். ஆனால் இது பிரச்சினைக்கு நாம் பின்னர் திரும்புவோம்.

2. உட்குறிப்பு விதி (Substantive Rule of Implication) என்பது குறிப்பிட்ட அம்சங்களை ($\leftarrow$ பெற்றோர் மற்றும் $\leftrightarrow$ உடன்பிறப்பு) குறிப்பிடும் உட்குறிப்பு விதியாகும்.

3. ஒரு முறையான உட்குறிப்பு விதி Formal Rule of Implication என்பது குறிப்பிட்ட சொற்பொருள் அம்சங்களைக் குறிப்பிடாத ஒன்றாகும், மாறாக ஒரு பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட சொற்பொருள் கிளைஅமைப்புக்கு மற்றொன்றின் சமநிலையைக் கூறுகிறது.

உட்குறிப்புக்கான தற்சார்பிலான substantive மற்றும் முறையான formal விதிகளுக்கு இடையிலான வேறுபாடு, சாம்ஸ்கியின் தற்சார்பிலான மற்றும் முறையான உலகளாவியவைகளுக்கு (பக்கம் 231) இடையிலான வேறுபாட்டிற்கு இணையாக உள்ளது. முந்தைய இயலின் விதிகள் 'உடன்பிறப்பு' மற்றும் 'மூதாதையர்' போன்ற குறிப்பிட்ட கருத்துகளைக் கையாளும் அடிப்படை விதிகளாக இருந்தபோதிலும், இந்த இயலில் கையாளப்படும் விதிகள் முறையானதாக இருக்கும்., இந்த அறிமுகக் குறிப்புகளை முடிக்க, ஒரு எச்சரிக்கையான வார்த்தை: இந்த இயல் மிகவும் தற்காலிகமானது, இன்றைய மொழியியல் பொருண்மையியலைப் பொருத்தவரையில் அதிகம் ஆராயப்படாத ஒரு விஷயத்தைக் கையாள்கிறது.

ஏன் உட்குறிப்பு விதிகள் தேவை

பொருண்மையியல்சார் சமத்துவத்தின் விதிகளை நிறுவுவதற்கு நம்மை வழிநடத்தும் நோக்கங்கள், பொருண்மையியல் பகுப்பாய்வில் எந்தவொரு கருதுகோளுக்கும் நம்மை இட்டுச் செல்லும் நோக்கங்கள்தான். இவை:

முதலாவதாக, ஒரு கோட்பாட்டின் பொருண்மையியல்சார் பொறுப்பை விரிவுபடுத்த வேண்டியதன் அவசியம், ஒரு பகுப்பாய்வின் அடிப்படை அறிக்கைகளை (அதாவது உட்குறிப்புகள், ஒழுங்கின்மைகள் (inconsistencies), முரண்பாடுகள் (contradictions), மிகைகூறல்கள் (tautologies), முதலியன) கூற்றுக்களுக்கு ஒதுக்குகிற அந்த பகுப்பாய்வின் பொருண்மையியல்சார் பிரதிநிதித்துவத்தின் வடிவத்தில் இருந்து எவ்வாறு பெற முடியும் என்பதைக் காண்பிப்பதன் மூலம்..

இரண்டாவதாக, பொருண்மையியல் மற்றும் தொடரியல் கட்டமைப்பிற்கு இடையே பொதுவான மேப்பிங் நடைமுறைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியம் (பக். 183-202 ஐப் பார்க்கவும்).

இந்த கொள்கைகள், நிச்சயமாக, முரண்படலாம்; ஆனால் பொதுவாக, இரண்டு களங்களிலும் செய்யக்கூடிய பொதுமைப்படுத்தல்களைப் பாதுகாக்க முயற்சிக்கிறோம்.

இந்த இரண்டு கொள்கைகளின் தொடர்புதான் கடந்த இயலில் (A) முதல் (C) வரையிலான உட்குறிப்பு விதிகளை நிலைநிறுத்த வழிவகுத்தது: சில உறவுமுறை அர்த்தங்கள் (அவற்றின் அடிப்படை அறிக்கைகளின் அடிப்படையில், எப்போதும் போல) சரியாகப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படுவது கண்டறியப்பட்டது.) ஒரு வார்த்தையின் வரையறையை வரையறுக்கப்பட்ட பொருண்மையியல்சார் அம்சங்களின் அடிப்படையில்

குறிப்பிட முடியும் என்ற முக்கிய கொள்கையை கைவிடுவதன் விலையில் மட்டுமே. அதாவது, அதுவரை நன்கு நிறுவப்பட்டதாகக் கருதப்பட்ட இரண்டு முற்கோள்களுக்கு இடையே ஒரு முரண்பாடு காணப்பட்டது: வரையறுக்கப்பட்ட கூறு வரையறையின் முற்கோள் (பக். 13, 91) மற்றும் அடிப்படை அறிக்கைகளுக்கான மொத்த பொறுப்புக்கூறல் (பக். 13, 91) பக் 73). இந்த இரண்டையும் அப்படியே வைத்திருக்க, அதுவரை மறைமுகமாக கடைபிடிக்கப்பட்டு வந்த மற்றொரு முற்கோளை மீறுவது அவசியம்: ஒரு வாக்கியத்தின் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஒரு தனித்துவமான சொற்பொருள் பிரதிநிதித்துவம் உள்ளது. மற்ற இரண்டைக் காட்டிலும் ஏன் இந்த அனுமானம் மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடியதாகக் கருதப்பட்டிருக்க வேண்டும்? எப்படியும் உட்குறிப்பு விதிகள் தேவை என்று பதில் இருக்க வேண்டும்: தற்காலிக சாதனங்களாக இல்லாமல், அவை பல்வேறு நிகழ்வுகளைப் பற்றிய பொதுமைப்படுத்தலைச் செய்ய உதவுகின்றன, இல்லையெனில் அவை தனித்தனியாக ஒரு தற்காலிக வழியில் கையாளப்பட வேண்டும். இந்த பதிலின் விளக்கம், அதாவது, உட்குறிப்பு விதிகள் சொற்பொருள் கோட்பாட்டிற்கு மதிப்புமிக்க கூடுதலாகும் என்பதற்கான ஒரு நேர்மறையான நிரூபணமாகும், மேலும் இதுவே நான் இப்போது என்னைப் பற்றி பேசும் பணியாகும்.

துணைநிலை விதி The Rule of Subordination

கீழ்நிலை விதியின் தேவை, கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய முதல் முறையான உட்குறிப்பு விதி, ஏற்கனவே இரண்டு முந்தைய இயல்களில் (பக். 147, 175) எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இது இரண்டு பொருண்மையியல்சார் பிரதிநிதித்துவங்களை பின்வருமாறு சமன் செய்யும் விதி:

$$(a. P < \text{the } Q0 \dots) = ((a.P \dots).Q \dots)$$

(குறிப்பு: நீள்வட்டங்கள் (...) இரண்டாவது சொல் விருப்பமானது என்பதைக் குறிக்கிறது: அதாவது இரண்டு வினைப்பாடுகளும் ஒரு இடமாகவோ one-place அல்லது இரண்டு இடமாகவோ two-place இருக்கலாம்.

ஒரு வினைப்பாட்டுக்கும் மற்றொன்றுக்கும் இடையே உள்ள உள்ளடக்கத்தின் உறவை தோராயமாகப் பேசும் விதி, பின்வருமாறு வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்தலாம்:

ஒரு முக்கிய வினைப்பாடு X ஆனது அதன் வினைப்பாட்டுக்குள் மாற்றியமைக்கும் வினைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தால் (ப. 146) Y, அதற்கு சமமான சூத்திரத்தில் X ஆனது Yக்குக் கீழ்ப்பட்டதாக இருக்கும்.

இந்த விதி தோன்றிய முந்தைய சந்தர்ப்பங்கள் அதற்கு இரண்டு உந்துதல்களை வழங்கியுள்ளன. நாம் மூன்று மணி நேரம் தூங்கினோம், எங்கள் தூக்கம் மூன்று மணி நேரம் நீடித்தது (பக்கம் 146-7) போன்ற வாக்கிய ஜோடிகளின் ஒத்த பொருளை/ ஒருபொருள்பன்மொழியத்தை விளக்குவது முதல் உந்துதல். இரண்டாவதாக, (1) மற்றும் (2) போன்ற வாக்கியங்கள் ஏன் மயக்கமுள்ளவைகளாக இருக்கின்றன என்பதை விளக்குவது (3) மற்றும் (4) போன்ற வாக்கியங்கள் அல்ல:

(1)) All cats eat some bats.

அனைத்து பூனைகளும் சில வெளவால்களை உண்ணும்.

(2) Some bats are eaten by all cats.

சில வெளவால்கள் அனைத்துப் பூனைகளாலும் உண்ணப்படும்.

(3) Some cats eat some bats.

சில பூனைகள் சில வெளவால்களை உண்ணும்.

(4) Some bats are eaten by some cats.

சில வெளவால்கள் சில பூனைகளால் உண்ணப்படும்.

இயல் 9 (பக். 174-5) இல் ஏற்கனவே கவனிக்கப்பட்ட விஷயம் என்னவென்றால், அளவீடுகள் கலக்கப்படும் போது (அதாவது சில மற்றும் அனைத்தும் ஒரே முக்கிய முன்கணிப்பின் வாதங்களை அளவிடும் போது), உண்மை நிலைமைகள் அனைத்தின் நோக்கத்தைப் பொறுத்து மாறுபடும். சிலவற்றில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது, அல்லது நேர்மாறாகவும். ஆனால் இரண்டு ஒரே மாதிரியான அளவுகோல்கள் இணைந்து நிகழும்போது, இரண்டு சில அல்லது இரண்டு எல்லாமாக இருந்தாலும், இரண்டு அளவீடுகளின் ஒருங்கிணைப்பு உள்ளது, மேலும் அளவுகோல்களின் நோக்கம் எந்த வித்தியாசத்தையும் ஏற்படுத்தாது. இந்த ஒருங்கிணைப்பு (அளவு புனைகதை பற்றிய எனது முந்தைய பகுப்பாய்வைப் போல) கீழ்நிலை விதியின் செயல்பாட்டின் விளைவாகும்; ஆனால் (1) மற்றும் (2) இன் தெளிவின்மை, கலப்பு அளவீடு விஷயத்தில், கீழ்நிலை விதியானது நோக்கம் காரணியால் மீறப்படுகிறது என்பதைக் காட்டுகிறது.

துணைநிலை விதி (rule of subordination) விளக்கங்களின் ஒருங்கிணைப்பை விளக்க உதவும் மற்றொரு வழக்கு உள்ளது, மேலும் இது மறுப்பு நோக்கத்தை உள்ளடக்கியது. எதிர்மறை வாக்கியம் (6) ஒரு பொருண்மைமயக்கத்தைக் கொண்டிருப்பதைக் கவனியுங்கள், இது தொடர்புடைய நேர்மறை வாக்கியத்தில் (5):

(5) He listens to you on purpose.

(5) அவர் வேண்டுமென்றே உங்கள் பேச்சைக் கேட்கிறார்.

(6) He doesn't listen to you on purpose.

(6) அவர் வேண்டுமென்றே உங்கள் பேச்சைக் கேட்கவில்லை.

(6)இன் எதிர்மறையானது வினையடை உட்பட வாக்கியத்தின் முழுமைக்கும் பொருந்தினால், இதன் பொருள்:

(6அ) It is not true that he listens to you on purpose."

'அவர் வேண்டுமென்றே உங்கள் பேச்சைக் கேட்கிறார் என்பது உண்மையல்ல."

மறுபுறம், வினையடைகள் மறுப்பின் நோக்கத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டால், இதன் பொருள்:

(6b) 'On purpose, he doesn't listen to you."

'வேண்டுமென்றே, அவர் உங்கள் பேச்சைக் கேட்கவில்லை."

இதே வகையான பொருண்மைமயக்கத்திற்கான பிற எடுத்துக்காட்டுகள்:

He hasn't been out of work for a long time.

அவர் நீண்ட நாட்களாக வேலை இல்லாமல் இல்லை.

I didn't marry Jane because she owned several oil wells.

ஜேன் பல எண்ணெய் கிணறுகளை வைத்திருந்ததால் நான் அவளைத் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை.

இதற்கு முன்னர் கொடுக்கப்பட்ட மறுப்பு விளக்கம் (பக்கம் 167) இந்த பொருண்மைமயக்கம் கணக்கில் கொள்ளாது. ஒவ்வொரு வினைப்பாட்டையும் நிராகரிக்க முடியும் என்பதால், எதிர்மறை இயக்கியைச் negative operator சேர்ப்பதன் மூலம், ஒருமுறை மற்றும் ஒருமுறை மட்டுமே, நேர்மறை மற்றும் எதிர்மறையான வாசிப்புகளுக்கு இடையே ஒன்றுக்கு ஒன்று பொருத்தம்/இயைபு இருக்க வேண்டும். ஆனால், கீழ்ப்படிதல் விதியின்படி, ஒரு வினையடை வெளிப்பாட்டின் பொருளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த இரண்டு வழிகள் உள்ளன என்பதை நாம் இப்போது பார்த்தோம்: இது ஒரு மாற்றியமைக்கும் (தரமிறக்கப்பட்ட downgraded) வினைப்பாடாக இருக்கலாம் அல்லது அது ஒரு உயர்ந்த வினைப்பாடாக higher predication இருக்கலாம். முக்கிய வினைப்பாடு கீழ்படிந்துள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, மேலே உள்ள (5) இல், on purpose என்ற வினையடையின் உருப்படுத்தம், (5a)இல் மாற்றியமைக்கும் வினைப்பாடாகவோ அல்லது (5b)இல் முக்கிய பயனிலை மற்றும் பங்களிப்பாளர் ஆகவோ வரும்.

(5a) (he . LISTENTO <the' . Q. b> . you)'

(அவர் . கேள் < Q. b>நீங்கள்'

(5b) ((he . LISTENTO. you). Q. b)

(அவர் . கேள். நீங்கள்). Q. b)

எவ்வாறாயினும், (5a) மற்றும் (5b) இல் 'He listens to you'/'அவர் உங்கள் பேச்சைக் கேட்கிறார்' என்ற முதன்மை வினைப்பாடு நிராகரிக்கப்பட்டால், இந்த சூத்திரங்கள் இனி சமமாக இருக்காது. முன்பு போலவே, எதிர்மறையின் நோக்கத்தை, not/இல்லை என்பதன் மூலம் நிர்வகிக்கப்படும் வினைப்பாடாக வரையறுத்தால், வினையடைகள் வழக்கில் மறுப்பு நோக்கத்தில் சேர்க்கப்படும். (5a), ஆனால் (5b) வழக்கில் not/இல்லை. எனவே (5a) மற்றும் (5b)இன் எதிர்மறை இணைகள் முறையே (6a) மற்றும் (6b) வாசிப்பைக் குறிக்கின்றன.

கலப்பு அளவீடு வழக்கு மற்றும் மறுப்பு மாறி வரம்பு வழக்கு ஆகியவை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாதவை.

No cat eats no bats.

எந்த பூனையும் வெளவால்களைச் சாப்பிடுவதில்லை.

Not all bats are not eaten by all cats.

எல்லா வெளவால்களையும் எல்லா பூனைகளும் சாப்பிடுவதில்லை.

கலப்பு அளவீடு mixed quantification மற்றும் எதிர்மறையின் மாறக்கூடிய நோக்கம் ஆகிய இரண்டிலும், சமச்சீரற்ற பொருண்மை மயக்கத்தை கீழ்ப்படிதல் விதிக்கு விதிவிலக்காக விளக்குகிறோம்: மேலும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், தருக்க இயக்கிகளின் வரம்பில் ஏற்படும் மாற்றம் காரணமாக விதி மீறப்படுகிறது.

அடையாள விதி Rule of Identification

உட்குறிப்புக்கான இரண்டாவது முக்கியமான முறையான விதி, அடையாள rule of identification விதியாகும், இதன் மூலம் எந்த வினைப்பாடும், ஒரு இடம் அல்லது இரண்டு இடமாக இருந்தாலும், சமமான வினைப்பாடாக மாற்றப்படலாம்.

My father is a doctor/என் தந்தை ஒரு மருத்துவர் அல்லது Marco Polo is my favourite explorer மார்கோ போலோ எனக்குப் பிடித்த எக்ஸ்ப்ளோரர் போன்ற வாக்கியங்களுக்கு அடியில் இருக்கும் முன்கணிப்புகள் சமமான கணிப்புகள் ஆகும், இதில் இரண்டு பெயர்ச்சொல் சொற்றொடர்கள் to be என்ற வினைச்சொல்லால் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வாக்கியங்களின்

பொருண்மையியல்சார் தன்மை இதுவரை விவாதிக்கப்படவில்லை. (7) ஒரு பெயரடை நிரப்பு மற்றும் (8) ஒரு பெயரளவு (சமமான) நிரப்பு இருந்தாலும், (7) மற்றும் (8) ஒத்ததாக இருப்பதைக் கவனியுங்கள்:

(7) That gander is male அந்த ஆண் வாத்து ஆண்.

(8) That gander is a male அந்த ஆண்வாத்துஒரு ஆண்.

மேலும் ஒரு இட வினைப்பாடுக்கான கூறியதுகூதல் tautology விதி (பக். 149), ஏன் (7) ஒரு கூறியதுகூறலை வெளிப்படுத்துகிறது என்பதை விளக்குகிறது, மேலும் (8) ஏன் ஒரு கூறியதுகூறலை வெளிப்படுத்துகிறது என்பதையும் விளக்குகிறது. அப்படியானால், அவற்றின் தொடரியல் வேறுபாடு இருந்தபோதிலும், (7) மற்றும் (8) ஒரே வினைப்பாட்டை வெளிப்படுத்துவது போல் தெரிகிறது (gander: ஆண்), இது ஒரு இடத்தில் வினைப்பாடு. நிகழ்காலத்தின் பண்புக்கூறு, இங்கே மற்ற நேர்வில் (ப. 164), பயனிலைக்கு உரியது: (gander: (gander: MALE <the' . TIME . the NEAR>)/ஆண் <அ/இ. காலம் . அ/இ அண்மை>)'.

இந்த வழியில் சமமான வினைப்பாடுகளை equative predications ஒரு-இட வினைப்பாடுகளாக பகுப்பாய்வு செய்வது பொதுவாக சரியாகத் தோன்றினாலும், இரண்டாவது (நிரப்புதல்) பெயர்த்தொடர் மற்ற பெயர்த்தொடர்களைப் போலவே செயல்படும் பண்புக்கூறுகளும் உள்ளன, இது நாம் வேறு இடங்களில் பார்த்தது போல, பயனிலைகளை விட பங்கெடுப்பாளர்களை arguments வெளிப்படுத்துகிறது. குறிப்பாக, Mandy is a writer மாண்டி ஓர் எழுத்தாளர் என்பதில் a writer/ஒரு எழுத்தாளர் போன்ற பெயர்த்தொடர் ஒரு தொடர்புடைய பெயரெச்சத்தொடரின் relative clause அர்த்தத்தை வெளிப்படுத்துகிறது, அதாவது அடைசெய்யும்/விசேடணைசெய்யும் வினைப்பாட்டை:

(mandy: PERSON' <the'. WRITE. φ>)

(மாண்டி: மூவிடப்பெயர்' <அ/இ'. எழுது. φ>)

மேலும் சில வினைப்பாடுகள், 'சமமான' என்ற சொல் மிகவும் பொருத்தமாக பொருந்தும், இரண்டு திட்டவட்டமான கூறுகளைக் கொண்டிருக்கின்றன, அதாவது பங்களிப்பாளர் மற்றும் வினைப்பாடு ஆகியவற்றின் பங்கு குறைந்தபட்சம் வேறுபட்டது, பதட்டமான மற்றும் அம்சத்தின் அம்சங்கள் மட்டுமே ஒன்றை மற்றொன்றிலிருந்து வேறுபடுத்துகின்றன: என் தந்தை ஒரு மருத்துவர். பாத்திரங்களை மாற்ற இங்கே வாதம் மற்றும் முன்கணிப்பு உண்மையில் சாத்தியம், அதனால்

9a) and (9b) are logically interchangeable (though thematically different):

(9a) மற்றும் (9b) தர்க்கரீதியாக ஒன்றுக்கொன்று மாறக்கூடியவை (கருப்பொருள் ரீதியாக வேறுபட்டாலும்):

((9a) 'My father is the doctor' = (9b) 'The doctor is my father')

என் தந்தை மருத்துவர்' = (9b) 'டாக்டர் என் தந்தை'.

இருப்பினும், அடையாள விதியின் நோக்கங்களுக்காக, சமமான வினைப்பாடுகளின் தனித்தன்மையை மேலும் ஆராய்வது தேவையற்றது, இந்த வினைப்பாடுகளை நாம் ஓரிட வினைப்பாடுகளாகக் கருதலாம், மேலும் நேரியல் குறியீட்டைப் பயன்படுத்தி அடையாள விதியைக் கூறலாம். பின்வருமாறு:

(10a) (a. P...) = (10b) (a: ϕ <the'. P...>)

அல்லது வாய்மொழியாக பின்வருமாறு:

பங்கேற்பாளர் (argument) a மற்றும் பயனிலை P-யைக் கொண்ட எந்த வினைப்பாடு Yஉம் என்பது ஒரு சமமான வினைப்பாட்டுக்கு சமமானதாகும், இதில் a பங்கேற்பாளர் மற்றும் வினைப்பாடு ஒரு தரமிறக்கப்பட்ட (தகுதி) வினைப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது, இது XY க்கு ஒத்ததாக இருக்கும்.

{குறிப்புகள்: மீண்டும், (10) இல் நீள்வட்டம் (...) இரண்டாவது பங்கேற்பாளரின் விருப்பத்தை குறிக்கிறது. குறியீடு ϕ என்பது, தரமிறக்கப்பட்ட வினைப்பாட்டைத் தவிர, முன்னறிவிப்பில் எந்த பண்புக்கூறும் இல்லை என்பதைக் குறிக்கிறது. எனவே, காலம் tense மற்றும் வினையாற்றுவகையின் aspect பண்புக்கூறுகள் மேற்கண்ட விதியின் உருவாக்கத்தில் தோன்றவில்லை. உடனிலைக்குறிப்பு பங்கேற்பாளரில் உள்ள மற்ற அம்சங்களும் தவிர்க்கப்பட்டன: எ.கா. ஆளுமையின் அம்சம் who'/'யார்' என்பது which 'எது' என்பதில் இருந்து வேறுபடுத்துகிறது. இந்த விடுபடல்கள் பொதுவாக (10a) மற்றும் (10b) ஆகியவற்றின் சமநிலையைப் பாதிக்காது, ஏனெனில் (10a)-இல் இருக்கும் காலத்தின் அம்சங்கள் போன்றவை (10b) இலும் இருக்கும்.]

மற்றவற்றுடன், அத்தகைய ஜோடிகளின் பொருண்மையியல் சமநிலை அல்லது அரை-சமநிலையைக் காட்ட அடையாள விதி பயன்படுத்தப்படலாம்:

(11) Bert collects stamps பெர்ட் ஸ்டாம்ப்களை சேகரிக்கிறார் என்பது Bert is a philatelist பெர்ட் ஒரு தபால்தலை சேகரிப்பவர் என்பதற்கு இணையானதாகும்.

(12) Jim is employed by General Motors is synonymous with Jim is an employee of General Motors.

ஜிம் ஜெனரல் மோட்டார்ஸால் பணியமர்த்தப்படுகிறார், ஜிம் ஜெனரல் மோட்டார்ஸின் ஊழியர்.

(13) Mabel loves music is synonymous with Mabel is a music-lover.

மேபல் இசையை நேசிக்கிறார், மேபல் ஒரு இசைக் காதலர் என்பதற்கு ஒத்ததாக இருக்கிறது.

பொருந்தக்கூடிய ஒவ்வொரு ஜோடி வாக்கியங்களுக்கும் ஒரே சொற்பொருள் பிரதிநிதித்துவத்தை வழங்குவதன் மூலம் இந்த சமன்பாடுகளை நாம் ஏன் நேரடியாகக் காட்ட முடியாது? பதில் என்னவென்றால், இது தொடரியல் மற்றும் பொருண்மையியலுக்கும் இடையிலான உறவை பெரிதும் சிக்கலாக்கும். பின்வரும் நேர்வுகளை மட்டும் கவனியுங்கள்:

(bert. COLLECT. stamps)

(IIa) Bert collects stamps

(பெர்ட். சேகரி. முத்திரைகள்)

(பெர்ட் ..முத்திரைகள். சேகரி)

Subject VP Object

(bert : [PERSON] <the'. COLLECT. stamps>)

எழுவாய்விதொ செயப்படு பொருள்

(bert : [மூவிடப்பெயர்] <the'. சேகரி. தபால்தலைகள்>)

(11b) Bers is one who collects stamps

பெர்ஸ் என்பவர் முத்திரைகளை சேகரிப்பவர்

(11c) Bert is a stamp-collector

பெர்ட் ஒரு முத்திரை சேகரிப்பாளர்

(11d) Bert is a philatelist

பெர்ட் ஒரு தபால்தலை நிபுணர்

எழுவாய் VP நிரப்பு

(11a)இன் எழுவாய்.விதொ.செயப்படுப்பொருள் கட்டுமானமானது இரண்டு-

இட வினைப்பாடு அமைப்புடன் நேரடியாகப் பொருந்துகிறது, அதேசமயம்

(11 b-d)இன் ஒத்த எழுவாய்-விதொ-நிரப்பு கட்டுமானம் ஒரு-இட முன்கணிப்புடன் (பூஜ்ஜிய வெளிப்பாட்டுடன்) நேரடியாகப் பொருந்துகிறது. , ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளபடி). மேலும், (11b) இல் உள்ள தொடர்புடைய

உட்பிரிவு, p இல் விவாதிக்கப்பட்ட நல்ல காரணங்களுக்காக, ஒரு உணர்தல் இருக்க வேண்டும். ஒரு தகுதி வினைப்பாடு; மற்றும் பெயர்ச்சொற்கள்

ஸ்டாம்ப்-கலெக்டர் stamp-collector மற்றும் பிலட்டலிஸ்ட்/philatelist ஆகியவை பக்கம் 145இல் விவாதிக்கப்பட்ட பெயர்ச்சொல் வரையறையின் (வகை a) முகவர் வகையை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. பக்கம் 209. (11a) இன் எளிமையான பொருண்மையியல் பிரதிநிதித்துவத்தில் (11b-d) வரைபடத்தை உருவாக்க முயற்சித்தால், அத்தகைய ஒழுங்குமுறைகள் தியாகம் செய்யப்பட வேண்டும். (11 b-d) உடன் (11 b-d) என்ற பொருளுக்கு ஒருபொருள்பன்மொழி எண்ணற்ற இணைகளைக் கொண்டுள்ளது என்பதை மனதில் கொண்டு, தொடரியல்-பொருண்மையியல் உறவு பல முறைகேடுகளை அறிமுகப்படுத்துவதை விட, ஒரு பொது விதி ~ அடையாள விதி – மூலம் அவற்றைக் கணக்கிடுவது நல்லது..

விதி போன்ற வாக்கிய ஜோடிகளின் ஒருபொருள்பன்மொழியைக் காட்டுகிறது:

(14) Doctors can read.

மருத்துவர்கள் படிக்கலாம்.

(15) Doctors are literate.

மருத்துவர்கள் கல்வியறிவு பெற்றவர்கள்.

பக்கம் 210இல் உள்ள பெயரடை வரையறையின் கணக்கை ஏற்று, தரமிறக்கப்பட்ட வினைப்பாட்டைக் கொண்ட சூத்திரத்தின் மூலம் literateஐ வரையறுக்கிறோம்:

<the' . ABLETO . (the' . READ . ϕ)> 'which is/are able to read'.

<அ/இ' . முடி . (அ.இ' . படி . ϕ)> 'எது/படிக்க இயலுகிறது'.

இவ்வாறு (14) மற்றும் (15) ஆகியவற்றின் பிரதிநிதித்துவங்கள்/உருப்படுத்தங்கள் பின்வருமாறு வேறுபடும்:

(14a)(doctors' . ABLETO . (the' . READ. ϕ))

(14a)(மருத்துவர்கள்' . இயலு . (அ/இ . படி. ϕ))

'Doctors can read'

'டாக்டர்கள் படிக்க இயலும்'

(15a) (15a) (doctors : ϕ' <the'. ABLETO. (the'. READ . ϕ)>)

'Doctors are which-can-read'

(மருத்துவர்கள் : ϕ' <அ/இ'. இயல். (அ/இ'. படி. ϕ)>)

'படிக்கக்கூடியவர்கள் டாக்டர்கள்'

அடையாள விதியின்படி, இவை சமமானவை. இன்னும் மறைமுகமாக, அடையாளம் காணும் விதியானது கண்ணாடி-பட மரபுடன் ஒத்துழைத்து இதன் சமத்துவத்தைக் காட்டலாம்:

(16) திரு ஜோன்ஸ் வில்லியமின் ஆசிரியர்.

(16a) வில்லியம் திரு ஜோன்ஸின் மாணவர்.

செயல்விளக்கம் அல்லது 'ஆதாரம்? இந்த சமநிலை பின்வருமாறு இயங்குகிறது [இங்கு a = 'Mr Jones'/'மிஸ்டர்-ஜோன்ஸ்; P = teach''கற்பி'; b = 'William' /'வில்லியம்']:

(16) = (a: <the'. > P. b)

(i.e. 'Mr-Jones (a) is-who-teaches- William')

(அதாவது, 'மிஸ்டர்-ஜோன்ஸ் (a) யார்-கற்பிக்கிறார்- வில்லியம்')

= (a.→P.b) (அடையாள விதி மூலம்)

(அதாவது 'மிஸ்டர்-ஜோன்ஸ் (a) கற்பிக்கிறார் (- பி) வில்லியம் (b)')

= (b.→P.a) (கண்ணாடி-பட மரபு மூலம்)

(i.e. 'William (b) is-taught-by (←P) Mr-Jones (b)')

(அதாவது 'வில்லியம் (b)-கற்பித்தவர் (←P) மிஸ்டர்-ஜோன்ஸ் (b)')

= ((b.:φ <the'. —P. a>) (by rule of identification)

= (b.:φ <அ/இ'. ←P. a>) (அடையாள விதியின்படி)

(அதாவது, 'வில்லியம் (b)-யார்-மிஸ்டர்-ஜோன்ஸ்-ஆல்-கற்பிக்கப்பட்டது')

= (b.+«P.a) (கண்ணாடி-பட மாநாட்டின் மூலம்)

(i.e. 'Mr-Jones (a) is-who-teaches- William')

(அதாவது 'வில்லியம் (a)-கற்பிக்கிறார் (<P) மிஸ்டர்-ஜோன்ஸ் (b)')

= (b:φ <the'. ←P. a>) (by rule of identification)

= (b:φ <அ/இ'. ←P. a>) (அடையாள விதியின்படி)

(i.e. 'William (b) is-who-is-taught-by-Mr-Jones')

(அதாவது, 'வில்லியம் (b)-யார்-மிஸ்டர்-ஜோன்ஸ்-ஆல்-கற்பிக்கப்பட்டது')

அடையாள விதி இங்கே இரண்டு முறை பயன்படுத்தப்படுகிறது: முதலில் வலமிருந்து இடமாக, பின்னர் இடமிருந்து வலமாக மாற்றுதல். ஆசிரியர் மற்றும் மாணவர் போன்ற சொற்கள், அதன் திசை பொருண்மையியல்சார் மாறுபாட்டை இந்த வழியில் காட்டலாம், அவை மறைமுகமாக உரையாடல் என்று அழைக்கப்படலாம். மறைமுக உரையாடலின் மிகவும் சிக்கலான நிகழ்வுகள் அடையாள விதி மற்றும் கண்ணாடி-பட மாநாட்டின்

தொடர்ச்சியான பயன்பாடுகளால் மட்டுமே வெளிப்படுத்தப்படும். இந்த வகையான ஒரு உதாரணம் தாத்தா மற்றும் பேரக்குழந்தைகளுக்கு இடையே உள்ள சொற்பொருள் உறவு, அதன் வரையறைகள் (பக். 243 இல் இருந்து நினைவில் இருக்கும்) தரமிறக்கலின் இரண்டு நிலைகளை உள்ளடக்கியது:

grandparent: $\phi <the'. >PARENT. \phi <the". >PARENT.@>>$

தாத்தா பாட்டி: $\phi <the'. > பெற்றோர். \phi <அ/இ. \leftarrow பெற்றோர்.@>>$

grandchild: $(Q <the'. -PARENT. 9" <the". -PARENT . D>$

பேரன்: $(Q <the'. -PARENT. 9" <the". -PARENT . D>$

வாக்கியங்களின் (17) மற்றும் (18) ஒத்த பொருளைக் காட்ட விரும்புகிறோம் என்று வைத்துக்கொள்வோம்:

(17) (17) Henry VII was Queen Elizabeth's grandparent.

ஹென்றி VII ராணி எலிசபெத்தின் தாத்தா பாட்டி ஆவார்.

(18) Queen Elizabeth was Henry VII's grandchild.

ராணி எலிசபெத் ஹென்றி VII இன் பேரக்குழந்தை.

ஆதாரம் பின்வருமாறு இயங்குகிறது [$Henry VII = a$; $ராணி எலிசபெத் = b$]:

(17) = $(a: \phi <the'. >PARENT. \rightarrow)" <the". +PARENT.4>>)$

(i.e. 'HVII (a) is-grandparent-of-Q.E.')

(அதாவது 'HVII (a) என்பது Q.E.-ன் தாத்தா பாட்டி')

== $(@. >PARENT. @ <the'. >PARENT. b>)$ (அடையாள விதிப்படி)

(அதாவது "'HVII (a) என்பது Q.E.-ன் பெற்றோரின் காப்புரிமையாகும்.")

= $() <தி'. > பெற்றோர். b>. - பெற்றோர். அ)$ (கண்ணாடி-பட மாநாட்டின் மூலம்)

(அதாவது 'Q.E.-ன் பெற்றோர் HVII (a)'-ன் குழந்தை')

= $(\phi <the'. \rightarrow PARENT . b>: Q" <the". \leftarrow PARENT . a>)$ (அடையாள விதிப்படி)

(அதாவது, 'Q.E. இன் பெற்றோர் HVII-யின் குழந்தை')

= $(9" <the'. -PARENT. a> : 0" <the". +PARENT . b>)$ (கண்ணாடி-படம் மூலம் மாநாடு)

(அதாவது 'HVII-ன் குழந்தை Q.E.-ன் பெற்றோர்')

= $(9 <the". PARENT. @ . +PARENT.)$ (அடையாள விதியின்படி)

(அதாவது, 'HVII-ன் குழந்தை Q.E. (6)'-ன் பெற்றோர்')

= $(5. -PARENT. @" Cthe". -PARENT . a>)$ (கண்ணாடி-பட மாநாட்டின் மூலம்)

(அதாவது 'Q.E. (4) என்பது HVII-யின் குழந்தையின் குழந்தை')

= $(6:9. <the'. CPARENT.@ <the". \leftarrow PARENT.a@>>)$ (அடையாள விதிப்படி)

(அதாவது 'Q.E. (b) என்பது HVII-யின் பேரக்குழந்தை)

= (18)

ஆடி-பிம்பம் மரபு வழக்கம் இங்கு எங்கு பயன்படுத்தப்பட்டாலும், அது முக்கிய வினைப்பாட்டின் வரிசைமுறையில் மட்டுமே தலைகீழாக மாறுகிறது என்பதைக் கவனியுங்கள். மரபின் இந்த வரம்பு ஆதாரத்தை வழங்குவதில் அதிக தெளிவு மற்றும் வெளிப்படையான தன்மையை உறுதி செய்கிறது, இருப்பினும் ஆடி பிம்பம் மரபு/வழக்கம் முக்கிய மற்றும் தரமிறக்கப்பட்ட வினைப்பாடுகள் இரண்டிற்கும் ஒரே நேரத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டால் ஒரு குறுகிய ஆதாரத்தை உருவாக்க முடியும்.

அடையாள விதியின் மற்றொரு பயன்பாடானது, (19) போன்ற 'போலி-பிளவு' வாக்கியங்கள் மற்றும் (20) போன்ற எளிமையான கட்டுமானத்தின் தொடர்புடைய வாக்கியங்கள் என்று அழைக்கப்படுபவற்றின் அருகிலுள்ள ஒத்த தன்மையைக் காட்டுவதாகும்.

(19) What the car hit was a lamp-post.

கார் மோதியது ஒரு விளக்குக் கம்பம்.

(20) The car hit a lamp-post.

கார் விளக்குக் கம்பத்தில் மோதியது.

What the car hit/கார் என்ன தாக்கியது (19) என்ற பெயரளவிலான பெயரெச்சத்தொடர் தகுதிவாய்ந்த வினைப்பாட்டைக் கொண்ட ஒரு வாதத்தின் மூலம் சொற்பொருளில் குறிப்பிடப்படுகிறது the' <the'. —P. a> 'that which the car hit

இ/அ '<இ/அ'. ← P. a> 'கார் மோதியது

எனவே பின்வருபவை (19) மற்றும் (20)க்கான பொருண்மையியல் பிரதிநிதித்துவங்கள்:

(19) (the' <the'. ←P. a>: b)

(20) (a. ←P. b) ;

{a = 'the car'; b = 'a lamp-post'; P = 'hit'}

{a = 'கார்'; b = 'ஒரு விளக்கு கம்பம்'; P = 'மோது '}

(19) மற்றும் (20) இடையே ஒரு சிறிய அர்த்த வித்தியாசம், (19) இல் உள்ள திட்டவட்டமான (the) ஆரம்ப அம்சத்தின் முன்னிலையில் இருந்து வருகிறது, இது சூழலில் அறியப்பட்டதாகக் கருதப்படும் சில குறிப்பிட்ட விஷயத்தை கார் தாக்கியதாகக் கூறுகிறது. இந்த கூடுதல் அம்சத்தை (19) இலிருந்து கழித்தால், நாம் முடிவடையும் சூத்திரம் (19a) (Q' <the'.. <P. a>: b)

பின்வருவனவற்றின் மூலம் (20) க்கு சமமானதாகக் காட்டலாம்:

(19a) = (b: ® <the'. —P. a>) (ஆடிபிம்ப வழக்கத்தின் மூலம்)

=(b.←P.a) (அடையாள விதி மூலம்)

=(a.→P.b) (ஆடிபிம்ப மரபின் மூலம்)

= (20)

பொருண்மையியல் சமன்பாட்டின் பிற நிகழ்வுகளும் உள்ளன, அவை அவற்றின் செயல்விளக்கத்திற்கு அடையாள விதி மட்டுமல்ல, துணை விதியும் தேவை. பின்வரும் ஜோடிகளைக் கவனியுங்கள்:

(21a) The consul's anger was great

தூதரகத்தின் கோபம் அதிகமாக இருந்தது

(21b) The consul was very angry

தூதரகம் மிகவும் கோபமாக இருந்தது

*(22 a) The consul's anger was great

ஸ்டோன்ஹெஞ்சின் வயது நம்பமுடியாதது

(22b) Stonehenge is unbelievably old

ஸ்டோன்ஹெஞ்ச் நம்பமுடியாத அளவிற்கு பழையது

(23 a) The boy's stupidity was unusual

சிறுவனின் முட்டாள்தனம் அசாதாரணமானது

(23b) The boy was unusually stupid

சிறுவன் வழக்கத்திற்கு மாறாக முட்டாள்தனம்

(24a) John suffered noticeably

ஜானின் துன்பம் கவனிக்கத்தக்கது

(24b) John suffered noticeably

ஜான் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் பாதிக்கப்பட்டார்

ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், ஒரு நபர் அல்லது பொருளுக்கு ஒரு தரத்தின் பண்புக்கூறு உள்ளது, மேலும் அந்த குணம் எந்த அளவிற்கு அல்லது அளவு உள்ளது என்பதன் வெளிப்பாடு. ஒவ்வொரு ஜோடியின் இரண்டாவது வாக்கியத்திலும், அளவு வினைஅடைகளால் குறிக்கப்படுகிறது (அதாவது, பொருண்மையியல் அடிப்படையில், மாற்றியமைக்கும் வினைப்பாடு மூலம்).

எனவே (21b) ஒரு பகுப்பாய்வு இருக்கும்:

(21b) (a: †ANGRY<the'. EXTENT. †AMOUNT>)'

'The consul was angry to a great extent' [a = 'the consul']

'தூதரக அதிகாரி அதிக அளவில் கோபப்பட்டார்' [a = 'தூதரகம்']

[குறிப்பு: †AMOUNT என்ற துருவப் பண்புக்கூறு, 'a few 'சில மற்றும் a little' 'கொஞ்சம்' (பக். 172) என்பதற்கு மாறாக, 'பல' மற்றும் 'அதிகம்' என்பதன்

வரையறைகளில் வருவதைப் போலவே இருக்கும் என்று நாம் கருதுகிறோம். Very' ' (= <the'. -EXTENT. †AMOUNT)) இந்த பண்புக்கூறின் அடிப்படையில், 'a little' 'கொஞ்சம்' (= <the' . →EXTENT . †AMOUNT)) உடன் வேறுபடுகிறது.

(21a) (the'<the'. —EXTENT. (a: †ANGRY)) : †AMOUNT

'The extent to which the consul was angry was great."

தூதரகத்தின் கோபம் எவ்வளவு பெரியது.

இந்த பகுப்பாய்வு, (21a) இல் உள்ள அருவப் பெயர்ச்சொல் கோபத்தை அளவின் வெளிப்பாடாகக் காட்டுகிறது, உண்மையில் தூதரகத்தின் கோபத்தை தூதரகத்தின் கோபத்தை விளக்குவதற்கான சாத்தியக்கூறு மூலம் தூதரகத்தின் கோபம் அல்லது தூதரகத்தின் கோபத்தின் அளவு குறிப்பிடப்படுகிறது.

மேலே உள்ள (21a) மற்றும் (21) பொருண்மையியல் பிரதிநிதித்துவங்களை எடுத்துக் கொண்டால், முந்தைய அதே வரிகளில் ஒரு ஆதாரம் மூலம் அவற்றின் நிகர சமநிலையைக் காட்டலாம். (21a) இல் உள்ள திட்டவட்டத்தின் ஆரம்ப பண்புக்கூறின் காரணமாக, இங்கே மீண்டும் ஒத்த சொல் மிகவும் துல்லியமாக இல்லை என்பதை முதலில் கவனத்தில் கொள்வோம்: (21a) எந்த இடத்தில் (21b) இல்லை என்று கருதுகிறது, எந்த அளவிற்கு தூதரகம் இருந்தார். கோபம். எனவே, (19) இல் உள்ளதைப் போல இந்த அம்சத்தைக் கழிப்போம், மேலும் (2 லை) தொடக்கப் புள்ளியாகப் பயன்படுத்துகிறோம் (இனிமேல், முதன்மைக் குறிகள் மற்றும் வெளிப்புற அடைப்புக்குறிகளைத் தவிர்க்கிறோம்):

(21a) †< the'. ←EXTENT. (a: †ANGRY)> : †AMOUNT

= AMOUNT: f) < the | EXTENT . (a: †ANGRY)> (ஆடி-பிம்பம் மூலம்-~~ வழக்கம்)

= †AMOUNT. <-EXTENT. (a: †ANGRY) (அடையாள விதியின்படி)

= (4: TANGRY). EXTENT. †AMOUNT (ஆடி-பிம்பம் வழக்கம் மூலம்)

=a: †ANGRY "the. EXTENT. †AMOUNT> (அடிபணிதல் விதிப்படி)

== (21b) :

ஆதாரம் (21-4) போன்ற பட்டத்தின் வினையடைகளுடன் மட்டுமல்லாமல், வேறு சில வகையான வினையடைகளிலும் செயல்படுகிறது, எ.கா. முறை வினையடைகள்:

(25)My uncle's walk was peculiar. (= "The manner in which my uncle walked ...')

என் மாமாவின் நடை விசித்திரமானது. (= "என் மாமா நடந்துகொண்ட விதம்...')

(26) My uncle walked in a peculiar manner.

என் மாமா ஒரு விசித்திரமான முறையில் நடந்தார்.

வினையடை உறவை மாற்றுவதன் மூலம் (25) மற்றும் (26) ஆகியவற்றின் இணைச்சொல்லுக்கு (21) ஆதாரத்தை மாற்றியமைப்பதில் சிரமம் இல்லை.

→MANNER/+-MANNER for that of →EXTENT/←EXTENT.

→விதம்/←விதம் என்பதற்கு →அளவு/←அளவு

அடையாளம் மற்றும் துணைநிலை விதிகளின் செயல்பாட்டின் இறுதி எடுத்துக்காடாக, ஒப்பீட்டு வாக்கியங்களுக்கு இடையில் ஒருபொருள்பன்மொழியத் நிரூபிப்பதில் சிக்கலை எடுத்துக்கொள்வோம்:

(27) Paris is more beautiful than London.

பாரிஸ் லண்டனை விட அழகானது.

(28) London is less beautiful than Paris.

லண்டன் பாரிஸை விட குறைவான அழகு.

more ... than X 'Xக்கும் அதிகமான', less ... than X 'Xஐ விடவும் குறைவான' என்ற கட்டுமானங்கள் வினையடைகளை தீவிரப்படுத்தும் வினையடைகளுக்கு இணையானவை. மேலும், மேலும் more ... than X 'X ஐ விடவும் அதிகமான', less... than X X ஐ விடவும் குறைவாகவும் உள்ள தொடர்பு தாத்தா-பாட்டி மற்றும் பேரக்குழந்தை போன்ற மறைமுக உரையாடல்களுக்கு இடையே உள்ள தொடர்புக்கு மிகவும் ஒத்திருக்கிறது. இந்த இரண்டு அவதானிப்புகளும் பின்வருமாறு ஒப்பீட்டு வாக்கியங்களின் பொருண்மையியல் பிரதிநிதித்துவத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன [a = 'Paris'; b = 'London']:

(27) a: OBEAUTIFUL <the . →EXTENT . φ<the. →GREATER. the! <the . ←EXTENT . (b: OBEAUTIFUL)>>>

(27) a: OBEAUTIFUL <தி . EXTENT . φ<தி. +பெரியது. தி!< the . - EXTENT. (b: OBEAUTIFUL)>>>

('Paris is beautiful to an extent greater than the extent to which London is beautiful.')

('பாரிஸ் எந்த அளவுக்கு அழகாக இருக்கிறது லண்டன் அழகாக இருக்கிறது.

(28) b: OBEAUTIFUL <the. +EXTENT .@ <the . GREATER. the!

அழகான <தி. +EXTENT .@ <தி . பெரியது. தி! <தி . EXTENT. (@: அருமை)>>>

(London is beautiful to an extent less than the extent to which Paris is beautiful.*)

(பாரிஸ் எந்த அளவுக்கு அழகாக இருக்கிறதோ அதைவிட குறைந்த அளவுக்கு லண்டன் அழகாக இருக்கிறது.*)

நாம் தொடர்வதற்கு முன், இந்தப் பிரதிநிதித்துவங்களைப் பற்றிய இரண்டு முக்கியவிசயங்கள் விளக்கப்பட வேண்டும்: முதலில், OBEAUTIFUL என்ற சின்னம் {BEAUTIFUL 'அழகான' மற்றும் [BEAUTIFUL 'அசிங்கமான' ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள துருவ எதிர்ப்பின் நடுநிலைப்படுத்தலைக் குறிக்கிறது. அதாவது, ஒப்பீட்டு கட்டுமானங்களில், எப்படி' என்ற கேள்விகள் மற்றும் வேறு சில தொடரியல் கட்டுமானங்களில், ஒரு துருவத்தை நோக்கி அல்லது மற்றொன்றை நோக்கிச் சாய்வதைக் குறிப்பிடாமல் ஒரு துருவப் பரிமாணம் குறிப்பிடப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, 'வெல்ஷ் ஸ்லாக்-குவியல்கள் ஆங்கிலத்தை விட அழகாக இருக்கின்றன' என்பது 'வெல்ஷ் ஸ்லாக்-குவியல்கள் அழகானவை' என்பதை உள்ளடக்காது என்பதைக் கவனியுங்கள்.

இரண்டாவதாக, உறுதியின் ஒரு அம்சம் குறிக்கப்பட்டது! மேலே உள்ள இரண்டு சூத்திரங்களிலும் இரண்டு வாக்கியங்களின் முழுமையான ஒத்த தன்மையை மீண்டும் ஒருமுறை மாற்றுகிறது. (27) மற்றும் (28) இடையே உள்ள சிறிய சொற்பொருள் வேறுபாடு அனுமானத்தில் உள்ளது

(27) லண்டனின் அழகின் அளவு அறியப்படுகிறது, மற்றும் (28) இல் பாரிஸின் அழகின் அளவு அறியப்படுகிறது என்று எதிர் அனுமானம். எனவே இந்த அம்சங்களை அவற்றின் சமநிலையைக் காண்பிப்பதற்கு முன் அவற்றை முற்றிலும் ஒத்ததாக மாற்ற சூத்திரங்களிலிருந்து கழிப்போம்:

(27) a: OBEAUTIFUL <the . →-EXTENT .φ (the. →GREATER. φ <the' ←EXTENT (b: OBEAUTIFUL)>>>

[1]

a: Oஅழகிய <இ/அ . →அளவு .φ (இ/அ. →பெரிய<இ/அ . -அளவு (b: அழகிய)>>>

[1]

= (a OBEAUTIFUL). →EXTENT. φ (the. →GREATER . φ <the.«EXTENT. (b : OBEAUTIFUL))> (by rule of subordination) [2]

= (a: Oஅழகிய→அளவு φ (. →GREATER . φ <இ/அ .அளவு (b: Oஅழகிய)>>>

= (a: அழகிய). அளவு. φ (இ/அ → பெரிய. φ <இ/அ.

←அளவு. (b: Oஅழகிய)> (துணைநிலை விதி மூலம்) (21

= φ (the. →GREATER . φ (the. ←EXTENT.(b: OBEAUTIFUL)>> .

←EXTENT . (a: OBEAUTIFUL) (by mirror-image convention) [3]
 = ϕ <அ/இ. →பெரிய. ϕ (இ/அ. ←அளவு.(b: b அழகிய)>> .
 ←-அளவு . (a அழகிய) (கண்ணாடி-பட மரபின் மூலம்) [3]
 = ϕ<the. -GREATER. ϕ (the. EXTENT. (0: OBEAUTIFUL)> :
 ϕ<the . EXTENT . (a: OBEAUTIFUL)> (by rule of identification) [4]
 = ϕ<அ/இ. -பெரிய. ϕ (அ/இ. அளவு. (0: அழகிய)> :
 ϕ<அ/இ . அளவு . (a: 0அழகிய)> (அடையாள விதியின்படி) [4]
 = ϕ<the. →EXTENT. (a: OBEAUTIFUL)> : ϕ (the. GREATER .
 ϕ <the . →EXTENT . (b: OBEAUTIFUL)> (by mirror-image convention) [5]
 = ϕ<அ/இ.←அளவு. (b: அழகிய)> : ϕ (அ/இ. பெரிய .
 ϕ <அ/இ. அளவு . (b: அருமை)> (கண்ணாடி-பட மரபின் மூலம்) [5]
 = ϕ (the. →EXTENT. (a: OBEAUTIFUL)> . GREATER. ϕ (the.
 ←EXTENT. (6: OBEAUTIFUL)> (by rule of identification) [6]
 = ϕ (தி. —அளவு. (a: அழகிய)> . பெரியது.ϕ(அ/இ
 அளவு. (b:: அழகிய)> (அடையாள விதியின்படி) [6]
 = ϕ<the. ←ExTENT. (b: OBEAUTIFUL)> . ←GREATER . ϕ (the .
 EXTENT . (a: OBEAUTIFUL)) (by mirror-image convention) [7]
 = ϕ<அ/இ. -அளவு. (b: அழகிய)> . ← பெரியது. ϕ (அ/இ.
 ϕஅளவு . (ϕ: அருமை)) (கண்ணாடி-பட மரபின் மூலம்) [7]
 = ϕ<the. ←EXTENT. (b: OBEAUTIFUL)> : ϕ (the. ←GREATER.
 ϕ<the. ←EXTENT. (a: OBEAUTIFUL))> (by rule of identification) {8}
 = ϕ<அ/இ. -அளவு. (b: ϕஅழகிய)> : ϕ (அ/இ. ←பெரியது.
 ϕ <அ/இ. ←அளவு. (a: ϕஅழகிய)> (அடையாள விதியின்படி) {8}
 = ϕ (the. ←GREATER . ϕ (the. EXTENT. (ϕ: OBEAUTIFUL)>:
 ϕ <the . ←EXTENT . (6: OBEAUTIFUL)> (by mirror-image convention) [9]
 = இ/அ. ←பெரிய. ϕ (the. EXTENT. (ϕ:0அழகிய)>:
 ϕ <அ/இ. ←அளவு. (6: அழகிய)> (கண்ணாடி-பட துணைநிலை மூலம்) [9]
 = ϕ <the. ←GREATER . 9 (the. -EXTENT.(@: OBEAUTIFUL)>>.
 EXTENT . (b : OBEAUTIFUL) (by rule of identification) {10}
 = ϕ <அ/இ. - பெரிய . 9 (The. -அளவு.(@: OBஅழகியL)>>.
 அளவு . (b: 0அழகிய) (அடையாள விதியின்படி) {10}
 = (b: OBEAUTIFUL). ~EXTENT. Q (the. —GREATER . 9 <the .
 EXTENT . (4: OBEAUTIFUL)>> (by mirror-image convention) {11]

= (ஆ: அழகிய). ~பரப்பு. கே (தி. —கிரேட்டர். 9 <தி .

EXTENT . (4: அருமை)>> (கண்ணாடி-பட மாநாட்டின் மூலம்) [11]

= 6: OBEAUTIFUL (the. +EXTENT.@ (the. —GREATER .9

<the . -EXTENT . (b : OBEAUTIFUL)>>> (by rule of subordination) [12]

= b: அழகிய (தி. +எக்ஸ்டென்ட்.@

<தி . - EXTENT. (b: OBEAUTIFUL)>>> (துணைநிலை படிதல் விதி மூலம்) [12]

= (28).

(28) ஒருபொருள்பன்மொழி

இந்த நிரூபணத்தின் போக்கில் நாம் கிட்டத்தட்ட ஒருபொருள்பன்மொழிகளைக் கடந்து காட்டுகிறோம்

(27) மற்றும் (28) பின்வரும் இரண்டிற்கும்:

(27a) The beauty of Paris is greater than the beauty of London

லண்டனின் அழகை விட பாரிஸின் அழகு பெரியது (அதாவது. 'பாரிஸ் எந்த அளவுக்கு அழகாக இருக்கிறது ...')

(28 a) The beauty of London is less than the beauty of Paris

லண்டனின் அழகு பாரிஸின் அழகைக் காட்டிலும் குறைவு இந்த இரண்டு வாக்கியங்களும் முறையே [5] மற்றும் [8] சூத்திரங்களின் தொடரியல் மெய்யாக்கங்கள் (நிச்சயத்தின் கூடுதல் அம்சங்களை மீண்டும் குறைத்தல்), நிரூபணத்தின் இரண்டு நடுநிலை நிலைகள். அடிபணிதல் மற்றும் அடையாளப்படுத்தல் விதிகளின் வெவ்வேறு பயன்பாடுகளுக்கு போதுமான எடுத்துக்காட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த விதிகள் இப்போது தற்காலிக சமன்பாடுகள் அல்ல, மாறாக மாறுபட்ட மற்றும் வெளிப்படையாக தொடர்பில்லாத ஒத்த சொற்களைக் கணக்கிடுவதற்கான மிகவும் சக்திவாய்ந்த சாதனங்களாக இருப்பதைக் காணலாம்.

பிற முறையான உட்குறிப்பு விதிகள் (Other Formal Rules of Implication)

பிற முறையான உட்குறிப்பு விதிகளில், இப்போது கையாளப்பட்டவற்றிலிருந்து சற்றே வித்தியாசமான இரண்டை நாம் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுகிறோம், அவை இரண்டு வினைப்பாடுகளுக்கு இடையில் இல்லாமல் இரண்டு பங்களிப்பாளர்கள் a மற்றும் b க்கு இடையில் சமன்பாட்டைக் கூறுகின்றன. (அனைத்தும், இந்த விதிகள் X மற்றும் Y ஆகிய இரண்டு கணிப்புகளுக்கு இடையில் மறைமுகமாக சமன்பாட்டைக் காட்டலாம், அவை முறையே a மற்றும் b ஐக் கொண்டிருப்பதில் மட்டுமே வேறுபடுகின்றன.)

இந்த விதிகளில் முதன்மையானது, கவனிப்பின் விதி என்ற தலைப்பின் கீழ் நாம் ஏற்கனவே சந்தித்துள்ளோம். திட்டவட்டமான இயக்கி பற்றி விவாதிக்கப்படும் போது இது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது (பக். 163), ஆனால் இது முறையான உட்குறிப்பு விதிகளின் வகைக்குள் பொருந்துவதை நாம் இப்போது பார்க்கலாம். இந்த விதியே, ஒரு வாதமானது, மற்றொரு வாதத்திற்கு இணையான திட்டவட்டமான இயக்கி (the) ஐக் கொண்டிருந்தால், b இன் உள்ளடக்கம் in a இன் அர்த்தத்தில் மாற்றமின்றி மாற்றப்படலாம் என்று கூறுகிறது. எனவே இரண்டு-வாக்கிய வரிசையில் (30) வாக்கியத்திற்கு (30b) சமம்:

(29) கடந்த வாரம் உங்கள் சகோதரியை கச்சேரியில் சந்தித்தேன்.

(30a) உங்கள் சகோதரியை நான் அறிவேன். (30b) கடந்த வாரம் நடந்த கச்சேரியில் நான் அவளை சந்தித்தேன்.

இரண்டாவது விதியானது பண்புக்கூறு விதி ஆகும், இது ஒரு கூறுகளை தரமிறக்கப்பட்ட ஒரு-இட முன்கணிப்புடன் சமன் செய்கிறது. எனவே, Fi அம்சத்தைக் கொண்ட எந்த வாதத்திற்கும், இந்த விதியானது, Fis ஐ <the : F* ஆல் மாற்றுவதைத் தவிர, எல்லா வகையிலும் a க்கு ஒத்த வாதம் b ஐ மாற்ற அனுமதிக்கிறது. உதாரணமாக:

+ மனிதர் - வயது வந்தோர் பெண்

'girl/சிறுமி'

+ மனிதர் - வயது வந்தோர்

'பெண்ணான குழந்தை'

விதியை மீண்டும் பயன்படுத்துவதன் மூலம், நாம் நிச்சயமாக பண்புக்கூறுகளின் தொகுப்பை முடிக்க முடியும் இவை அனைத்தும் தரமிறக்கப்பட்ட வினைப்பாடுகள்:

+ மனிதர் <அ/இ :- வயதுவந்தோர்>

<அ/இ : + மனிதர்> <அ/இ:-வயது வந்தோர்>

* வயதுக்கு வராத மனிதன் 'யார் மனிதர் (மற்றும்) யார்(மற்றும்) யார் பெண்' வயது வந்தவர் அல்லாதவர் (மற்றும்) யார் பெண்'

[குறிப்பு: இந்த சூத்திரங்கள், வாதத்தின் முக்கிய நோக்கத்தைக் குறிக்கவில்லை, இது நிகழும் தரமிறக்கப்பட்ட வினைப்பாட்டை தவிர.

முழுமையாகப் பயன்படுத்தினால், பண்புக்கூறு விதியானது, குறைந்தபட்சம், வாதங்களைப் பொறுத்த வரையில், முன்கணிப்புப் பகுப்பாய்விற்குக் கூறுப் பகுப்பாய்வைக் குறைக்கும் விளைவைக் கொண்டிருக்கும்; உண்மையில், விதியானது முன்னறிவிப்புகளுக்கும் நீட்டிக்கப்படக் கூடாதா என்பதை ஒருவர் பரிசீலிக்கலாம், இதில் நாம் இதுவரை புரிந்துகொண்டுள்ள கூட்டுச் சூத்திரங்கள், தரமிறக்கப்பட்ட கணிப்புகளைக் கொண்ட சூத்திரங்களுக்கான குறியீட்டுச் சுருக்கங்களாகக் கருதப்படலாம். இதன் தாக்கங்கள் எந்த வகையிலும் அற்பமானவை அல்ல என்றாலும், தற்போதைய நோக்கத்திற்காக நான் இங்கு கருதப்படும் மற்ற விதிகளைப் போலவே பண்புக்கூறு விதியை முறையான உட்குறிப்பு விதியாகக் கருதுவேன், மேலும் இந்த கட்டத்தில் அதை ஒரு வழிமுறையாகப் பயன்படுத்துவேன். போன்ற வெளிப்பாடுகளின் ஒத்த தன்மையை சுட்டிக்காட்டுகிறது:

man /மனிதன் - வயது வந்த ஆண் மனிதன்

stewardess/ பணிப்பெண் ~ பெண் (மற்றும்) பயணிகளைக் கவனிக்கும் நபர்
sage/முனிவர் ~ வயதானவர் (மற்றும்) ஞானமுள்ளவர்.

'ஆழமான பொருண்மையியல்' அமைப்பு உள்ளதா?

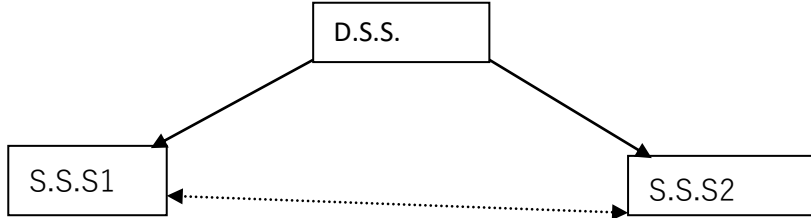
இப்போது எழும் கேள்வி என்னவென்றால், இந்த விதிகளின் மேற்கூறிய உருவாக்கம் சிறந்ததா, அல்லது வேறு ஏதேனும் விதிகள் சிறந்ததாக இருக்குமா என்பதுதான். உதாரணமாக, மொழியின் இயல்பில் என்ன இருக்கிறது என்று நாம் கேட்க விரும்பலாம், இது அடையாளம் காணும் விதி மற்றும் துணைநிலை விதி போன்ற விதிகளை அவசியமாக்குகிறது. தொடரியல் மட்டத்தில் மாற்ற விதிகளுடன் ஒப்புமையால் கேள்வி கேட்கப்படலாம். தொடரியல், பொருள் மற்றும் கட்டமைப்பு உறவுகளில் நெருக்கமாக ஒத்திருக்கும் சொற்றொடர்கள் மேலோட்டமாக மிகவும் மாறுபட்ட வடிவங்களைக் கொண்டிருக்கும் போது (செயலில் மற்றும் செயலற்ற வாக்கியங்களைப் பொருத்துவது போல), மொழியியலாளர் இந்த உறவை ஒரு 'அடிப்படை அமைப்பு' மூலம் விளக்கினர். இரண்டு வாக்கியங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியானவை. இவ்வாறு, பூனைகள் வெளவால்களை உண்கின்றன மற்றும் வெளவால்கள் பூனைகளால் உண்ணப்படுகின்றன என்ற இரண்டு வாக்கியங்களும், மாற்றிலக்கணத்திற்குள் (transformational grammar), ஏறக்குறைய ஒரே

வடிவத்தின் 'ஆழமான அமைப்பிலிருந்து' பெறப்பட்டவையாகக் காணப்படுகின்றன. இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள வரிசை, வினை வடிவம் போன்றவற்றின் வெளிப்படையான வேறுபாடுகளை உருவாக்கும் வகையில் உறுப்புகளை மறுவரிசைப்படுத்துவது செயலற்ற மாற்றத்தின் பாத்திரமாகும்.

பொருண்மையியல் மட்டத்தில் சமமான பொருண்மையியல் பிரதிநிதித்துவங்களுக்கு இடையிலான கடிதப் பரிமாற்றத்திற்கு இதேபோன்ற தீர்வு பரிந்துரைக்கப்படலாம். அதாவது, இரண்டு பொருண்மையியல் பிரதிநிதித்துவங்கள் ஒரே பொருளைக் குறிக்கின்றன என்றால், ஒருவேளை 'ஆழமான' மட்டத்தில் இவை ஒரே பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொண்டிருப்பதாகக் காட்டப்பட வேண்டும்:

(D.S.S. = deep semantic structure ஆழமான பொருண்மையியல் அமைப்பு)

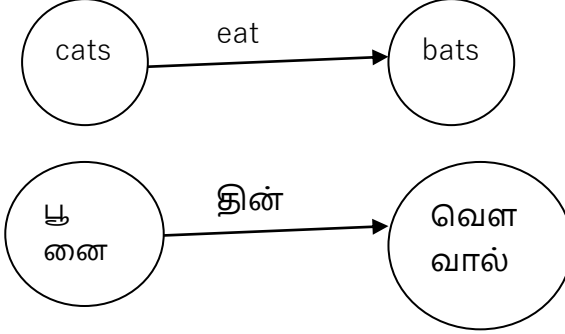
(S.S.S. = surface semantic structure மேற்பரப்பு பொருண்மையியல் அமைப்பு)

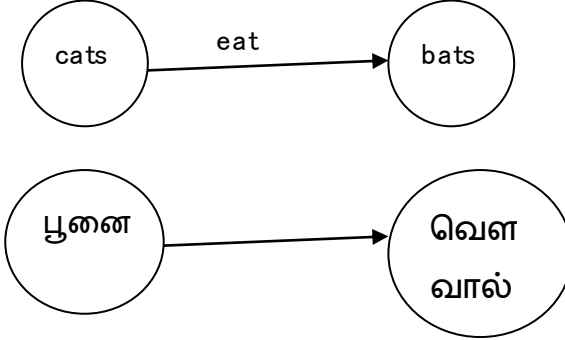
இந்த வரைபடத்தில் உள்ள உடைந்த கிடைமட்ட அம்பு இந்த இயலில் நாம் கையாளும் விதிகளின் சமன்படுத்தும் செயல்பாட்டைக் குறிக்கிறது; ஒரு ஒற்றை D.S.S.-இலிருந்து இரண்டு மேற்பரப்பு பொருண்மையியல் அமைப்புகளின் ஒரு-திசை வழித்தோன்றலைக் கண்டறியும் மூலைவிட்ட அம்புகள், இரண்டு வெவ்வேறு பொருண்மையியல் உருப்படுத்தங்களுக்கு/பிரதிநிதித்துவங்களுக்கு இடையில் சமத்துவத்தை விளக்குவதற்கான ஒரு மாற்று வழியாகும். இந்த கட்டத்தில், 'ஆழமான பொருண்மையியல் கட்டமைப்பு கருதுகோள்'க்கான உந்துதல் பற்றிய விவாதத்தை நாம் ஒத்திவைக்கிறோம், மேலும் ஆழமான பொருண்மையியல் உருப்படுத்தங்கள்/பிரதிநிதித்துவங்கள் எப்படி இருக்கும் என்பதை சுருக்கமாகக் காண்போம். “ஆழமான பொருண்மையியல்” சார்பு-கட்டமைப்பு அடிப்படையில் அல்ல, ஆனால் வலைப்பின்னல்களின்/நெட்வொர்க்குகளின் அடிப்படையில் சிந்திப்போம். (தொழில்நுட்ப ரீதியாக வரைபடங்கள் என அழைக்கப்படுகிறது) 'இணைப்புகள்' மற்றும் 'டெர்மினி' கொண்ட கிளைகளைக் கொண்டுள்ளது.

(1) ஒவ்வொரு இரு-இட (தொடர்புடைய) வினைப்பாடும் (two-place (relational) predication) இந்த ஆழமான மட்டத்தில் ஒரு இணைப்பால் இணைக்கப்பட்ட இரண்டு முனையக்களைக் கொண்ட ஒரு கிளையால் குறிக்கப்படுகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம் (இங்கு ஒரு வட்டம் ஒரு முனையத்தைக் குறிக்கிறது, மேலும் ஒரு அம்பு அவற்றுக்கிடையேயான இணைப்பைக் குறிக்கிறது) :

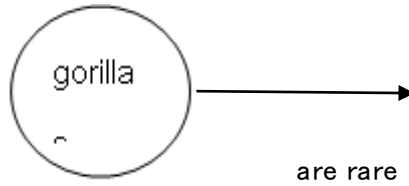
I.

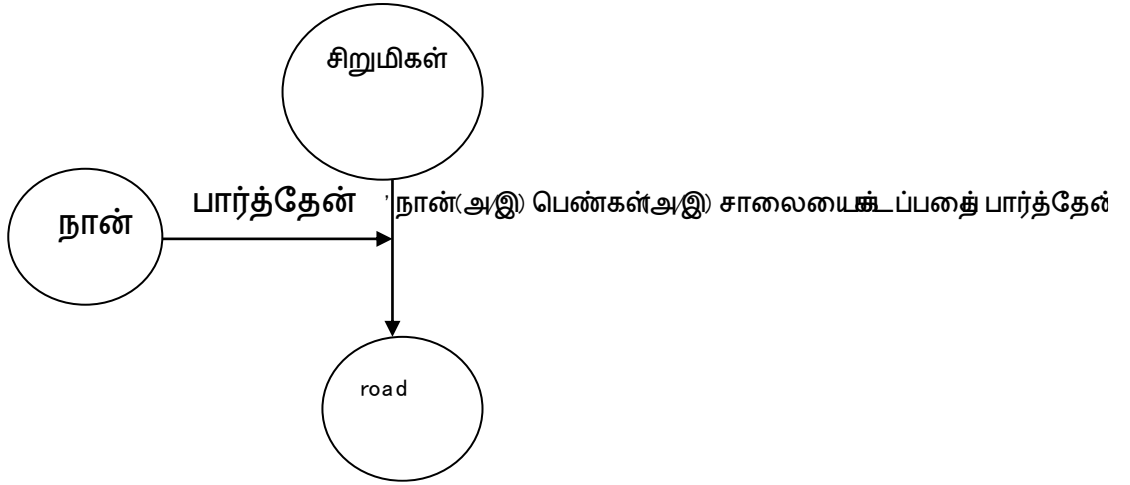
I.

(2) இணைப்பில் ஒரு முனையில் மட்டும் முனையங்கள் இருப்பதைத் தவிர, ஒவ்வொரு ஓரிட வினைப்பாடும் ஒரே மாதிரியாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம்:

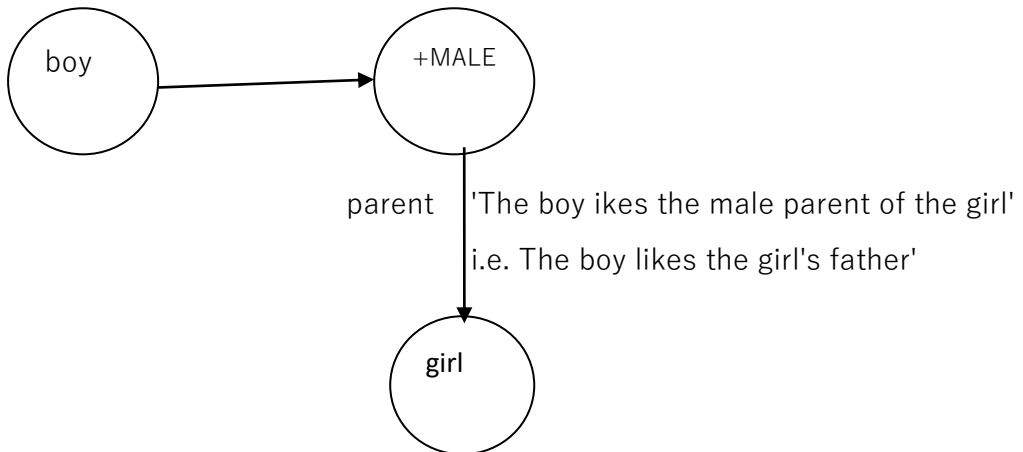
Gorillas are rare

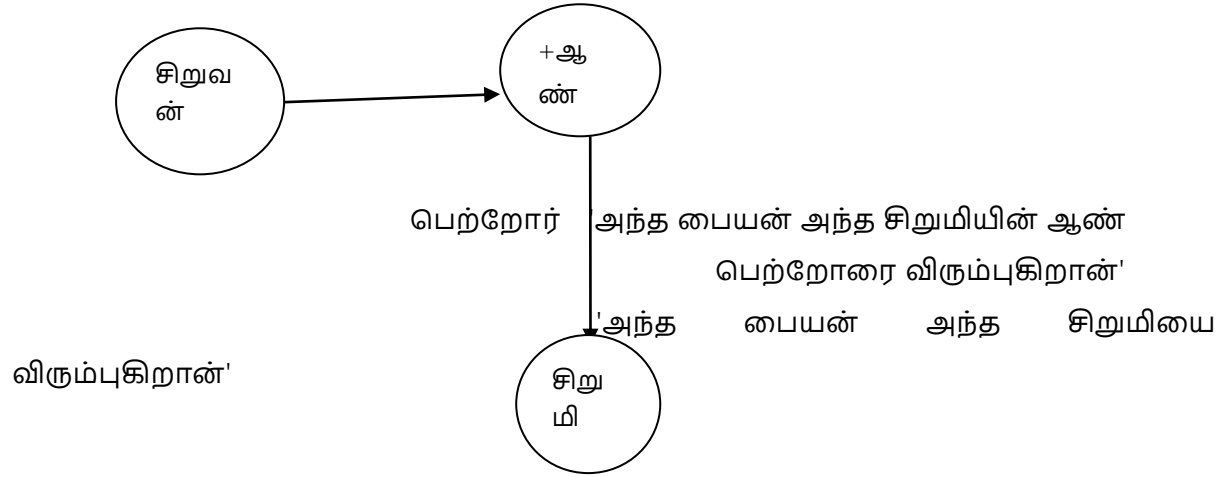
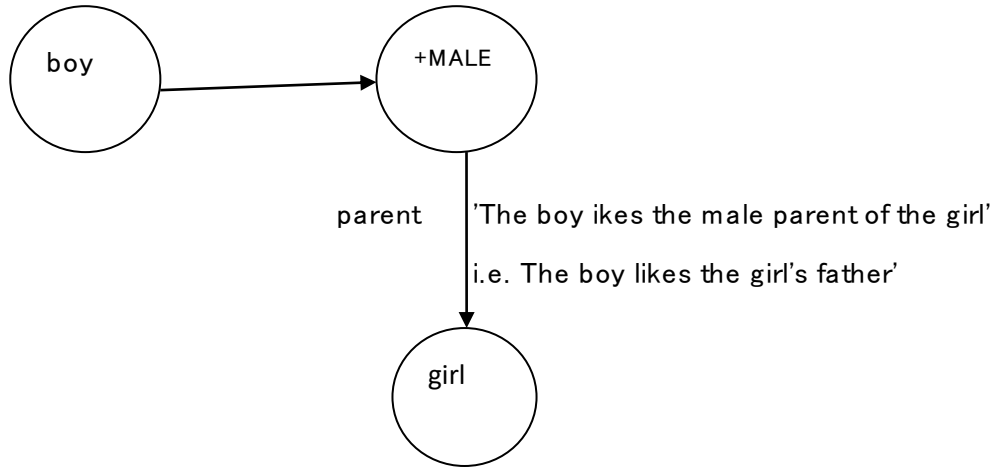
இந்த அமைப்பில், பங்கெடுப்பவர்கள் வட்டங்களால் குறிப்பிடப்படுகின்றன; பயனிலைகளின் விதிமுறைகள் முனையம் (அல்லது கிளைகளின் முடிவுப் புள்ளிகள்) என விளக்கப்படுகின்றன; பயனிலைகள் இணைப்புகளாக விளக்கப்படுகின்றன (= வரைபடங்களில் நேர் கோடுகள்); மேலும் ஒரு கிளையானது எந்தவொரு டெர்மினஸுடனும் இணைந்த இணைப்பாக வரையறுக்கப்படுகிறது, அது ஒரு இணைப்பாக இல்லை (அதாவது (ILL) இல் . 'I saw'/'நான் பார்த்தேன்' என்பது ஒரு கிளை, மற்றும் ' girls cross road'/பெண்கள் ரோட்டின் குறுக்கு கடந்தனர்' என்பது மற்றொரு கிளை).

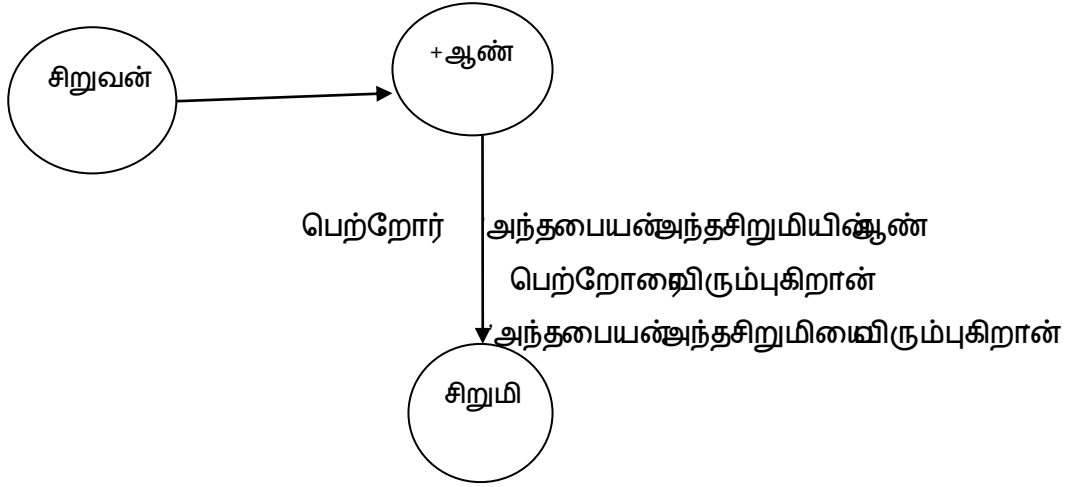
(4) தகுதிவாய்ந்த வினைப்பாடு இருந்தால், அதாவது மற்றொரு வினைப்பாட்டின் பங்கெடுப்பாளருக்குள் தரமிறக்கப்பட்ட வினைப்பாடு, இது 'ஆழமான பொருண்மையியலில்' ஒரே முனையத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் இரண்டு கிளைகளாக விளக்கப்படலாம்:

(IV)

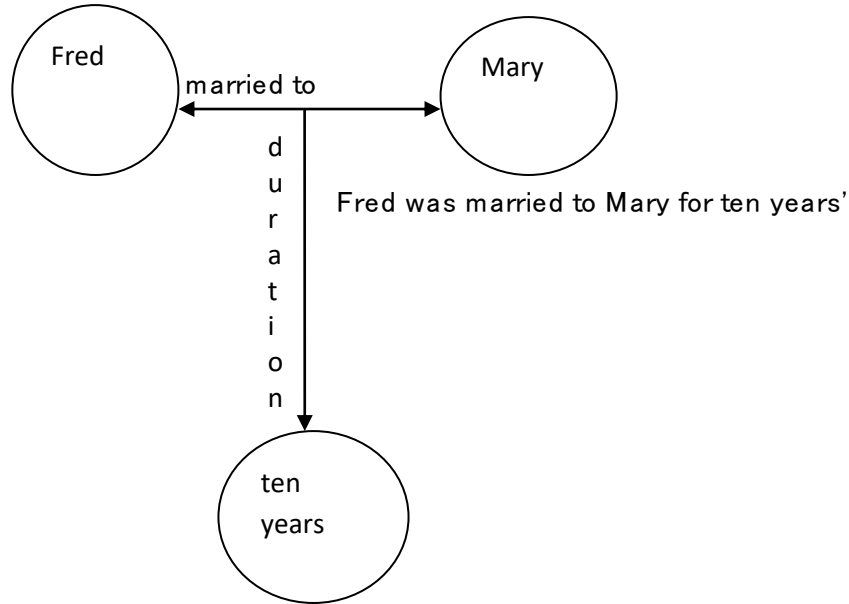
(IV)

(5) ஒரு மாற்றியமைக்கும் வினைப்பாடு, அதாவது வினைப்பாட்டுக்குள் தரமிறக்கப்பட்ட வினைப்பாடு, 'ஆழமான பொருண்மையியலில்' மற்றொரு கிளையுடன் ஒரு கிளையாக மாறுகிறது.

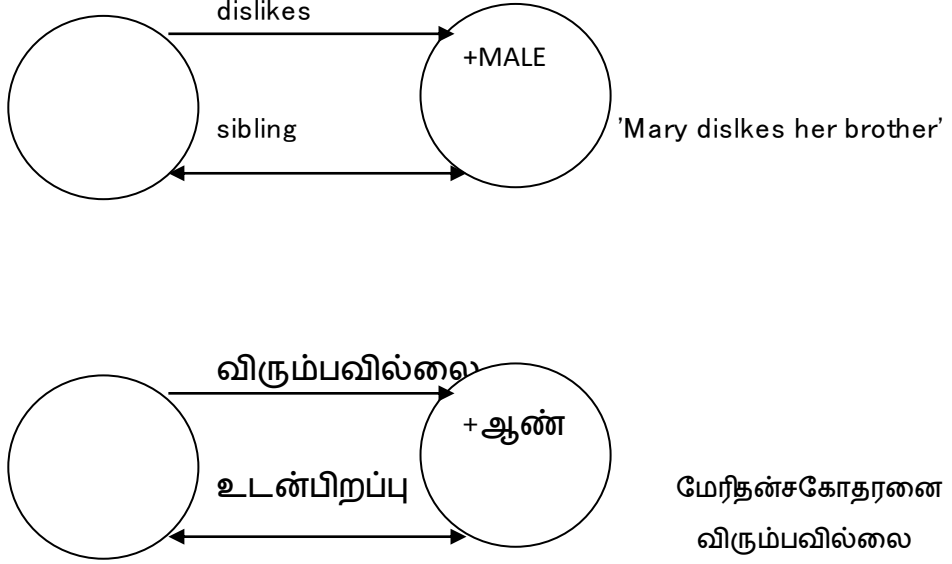
(V)

(6) இந்த ஆழமான பொருண்மையியலில் உடனிலைக்குறிப்பு (Coreference) இல்லை - அதற்குப் பதிலாக, இரண்டு பங்கெடுப்பாளர்களின் குறிப்பு அடையாளமானது அவற்றின் மூலமாக ஒற்றை முனையத்தைக் கொண்டிருப்பதில் நேரடியாகக் காட்டப்படுகிறது. எனவே இது சாத்தியமானது மற்றும் உண்மையில் பொதுவானது, ஒரு ஆழமான

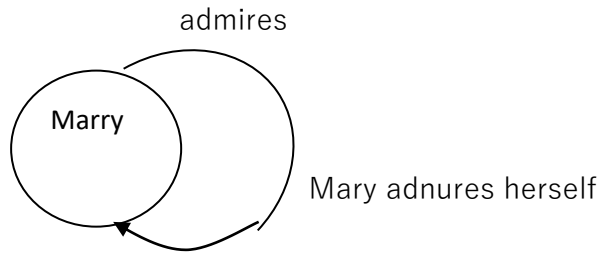
பொருண்மையியல் பிரதிநிதித்துவம் (deep semantic representation) ஒரு கட்டத்தில் ஒரு மூடிய வலைப்பின்னலாக (closed network) உருவாக்குகிறது:

(VI)

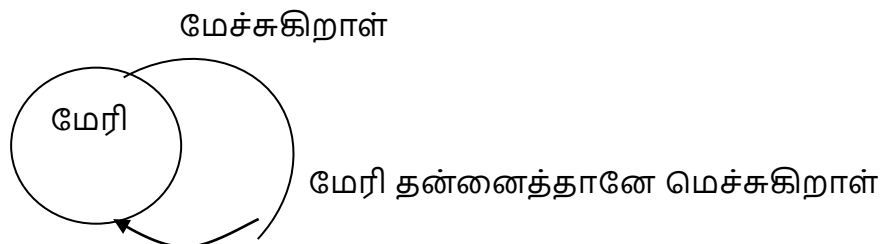

மூடிய வலைப்பின்னலின் எளிமையான நேர்வு ஒரு பிரதிபலிப்பு உறவாக (reflexive relation) இருக்கும். இதில் ஒரு இணைப்பு ஒரே முனையத்தில் தொடங்கி முடிவடையும்:

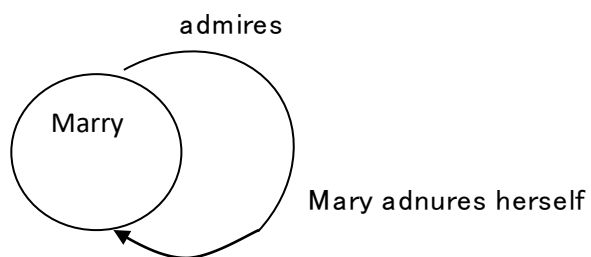
(VII)

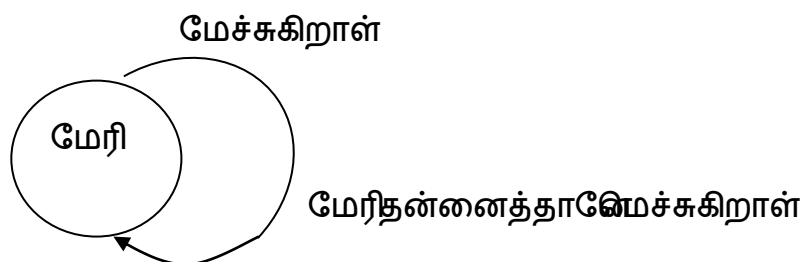
(VII)

(VII)

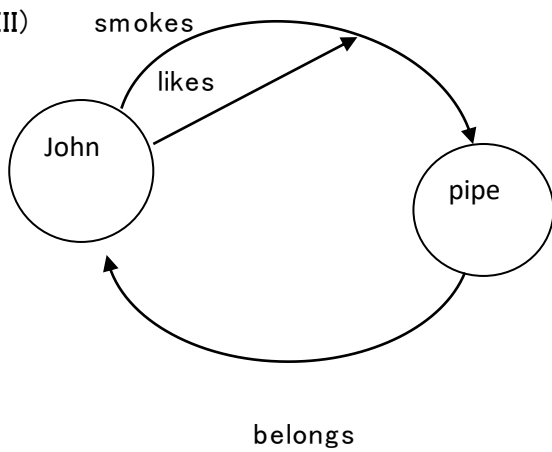

(VII)

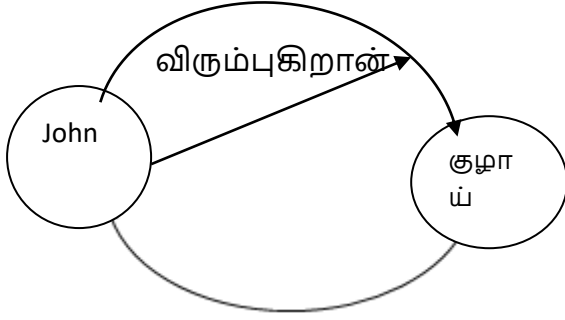
மிகவும் சிக்கலான வலைப்பின்னல்கள் இந்த கொள்கைகளின் கலவையால் எளிதில் கட்டமைக்கப்படுகின்றன:

(VIII)

'John likes smoking his pipe

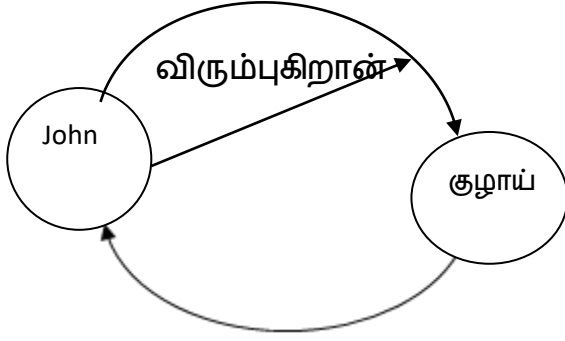
(VIII) புகைபிடிக்கிறான்

உரியது

'ஜானுக்கு தன் குழாய் புகைப்பிடிப்பது பிடிக்கும்'

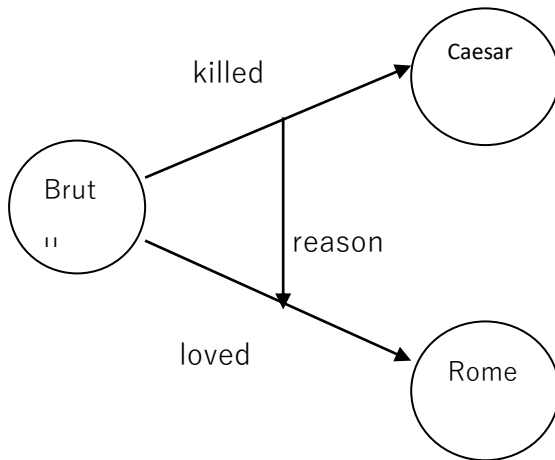
(VIII) புகைபிடிக்கிறான்

உரியது

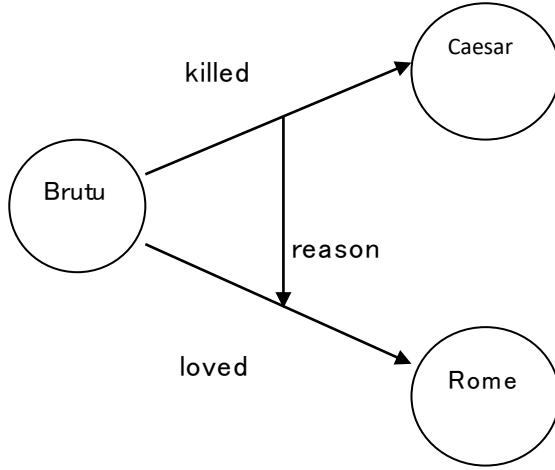
ஜானுக்குன்குழாய்புகைப்பிடிப்பதுபிடிக்கும்

(IX)

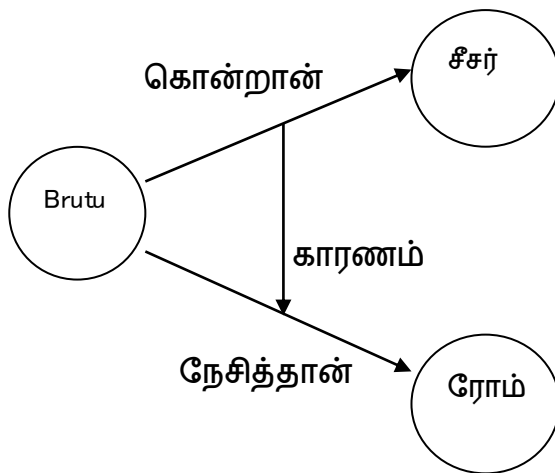
'Brutus killed Caesar because he (i.e. Brutus) loved Rome'

(IX)

'Brutus killed Caesar because he (i.e. Brutus) loved Rome'

(IX)

புருடஸ்ரோமைநேசித்ததாசைகொன்றான்

{குறிப்பு: இந்த வலைப்பின்னல் வரைபடங்கள் அனைத்தும் வினைச்சொல்லின் காலத்தால் வெளிப்படுத்தப்படும் நேர உறவுகளைத் தவிர்க்கின்றன, மேலும் அந்த அளவிற்கு எளிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.]

ஆழமான பொருண்மையியலில் இருந்து உடநிலைக்குறிப்பு (coreference) விலக்கப்பட்டால், புற பொருண்மையியல் எங்கெல்லாம் ஒரு முக்கிய தொடர்பு இருக்கிறதோ, அந்த இரண்டு பங்கெடுப்பாளர்களும் (arguments) ஒரே 'ஆழமான பொருண்மையியல்' வலைப்பின்னலின் பகுதியாக இருக்க வேண்டும். இரண்டு வாதங்களும் வாக்கிய எல்லையால் தொடரியல் முறையில் பிரிக்கப்பட்டாலும் இது பொருந்தும். எடுத்துக்காட்டாக, மேலே உள்ள பிணையத்தை (IX) புற மட்டத்தில் (surface level) (31) போன்ற ஒற்றை வாக்கியமாக மாற்ற முடியாது, ஆனால் (32) அல்லது (33) போன்ற வாக்கியங்களின் வரிசையாக மாற்றலாம்:

(31) Brutus killed Caesar because he loved Rome.

புருட்டஸ் ரோமை நேசித்ததால் சீசரைக் கொன்றார்.

(32) Brutus killed Caesar. This was because he loved Rome.

புருட்டஸ் சீசரைக் கொன்றார். அவர் ரோமை நேசித்ததே இதற்குக் காரணம்.

(33) Brutus loved Rome. For this reason he killed Caesar.

புருடஸ் ரோமை நேசித்தார். இந்த காரணத்திற்காக அவர் சீசரை கொன்றார்.

இவ்வாறாக ஆழமான பொருண்மையியல் நேரடியாக ஒற்றை வாக்கியங்களுக்கு வாக்கிய-வரிசைகளின் ஒத்த தன்மையை அல்லது வாக்கிய-வரிசைகளுக்கு வாக்கிய-வரிசைகளின் ஒத்த தன்மையை, அகப்பொருண்மையியல் (deep semantics) சாத்தியமற்ற வகையில், அடிப்படை விதியின் செயல்பாட்டின் மூலம் இல்லாமல் காட்டுகிறது. இதன் உட்குறிப்புகளில் ஒன்று, ஆழமான பொருண்மையியல் அலகு வெறுமனே ஒரு வாக்கியமாக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை: வாக்கியங்களின் முழுக் குழுவின் அர்த்தமும் ஒரு பிணையத்தால் குறிப்பிடப்படலாம். ஆனால் இந்த திசையில் ஆழமான பொருண்மையியல் பொருண்மையியல் கோட்பாட்டின் நோக்கத்தை விரிவுபடுத்துகிறது, மற்றொரு திசையில் அது வரம்புக்குட்படுத்துகிறது: இப்போது விவரிக்கப்பட்டுள்ளபடி ஆழமான பொருண்மையியல்கள் 'தர்க்கத்திற்கு முந்தைய சிந்தனை' மட்டத்தில் இருக்க வேண்டும், ஏனெனில் ஒருவர் 'உண்மை' பற்றி பேச முடியாது அல்லது நெட்வொர்க்கின் 'பொய்'. உட்குறிப்பு விதிகள் நடைமுறைப்படுத்தப்படாத முன்கணிப்பு கட்டமைப்புகளில் செயல்பட முனைகின்றன, மேலும் (ஒரு விதிவிலக்கு தவிர) தருக்க இயக்கிகள் அவற்றில் ஒரு பங்கைக் கொண்டிருக்கவில்லை. உண்மையில், தர்க்க இயக்கிகளின் விளக்கம் முக்கியமாகச் சார்ந்திருக்கும் நோக்கத்தின் கருத்து, நெட்வொர்க்குகளின் அடிப்படையில் வடிவமைக்கப்பட முடியாது, மேலும் நாம் ஏற்கனவே (பக். 257-8 இல்) மறுப்பு மற்றும் அளவீடுகளின் நோக்கம் எவ்வாறு தலையிடுகிறது என்பதைப் பார்த்தோம். அடிபணிதல் விதியின் பயன்பாடு.

பின்வரும் காரணத்திற்காக 'நோக்கம்' என்ற கருத்து ஆழமான பொருண்மையியலுக்கு (deep semantics) அந்நியமானது. ஆழமான பொருண்மையியல் அமைப்பில், கண்ணாடி-பட மாநாடு மேலும் ஒரு கட்டத்தை எடுத்து, இரு பரிமாணமாக விளக்கப்படுகிறது. புற

பொருண்மையியல் இடமிருந்து வலமாக வரிசைப்படுத்துவது முக்கியமில்லாதது என்றாலும், ஆழமான சொற்பொருளில் மேலிருந்து கீழான வரிசையும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்காது, இதனால் எந்தப் பாதையில் ஒரு வலைப்பின்னல் பட்டியலிடப்பட்டாலும், கிளைகளின் அதே கட்டமைப்பு இருக்கும் வரை, வலைப்பின்னல் மாறாமல் உள்ளது. ஆழமான பொருண்மையியலில் (உறவுகளுக்கு உள்ளார்ந்த ஒழுங்கின் வேறுபாடுகள் மற்றும் அம்புகளால் குறிக்கப்பட்டவை தவிர) இந்த வரிசைப்படுத்தல் இல்லாதது, மொழியியல் பிரதிநிதித்துவத்தின் நிலைகள் என நாம் நினைத்தால், வரிசைமுறையின் தேவையிலிருந்து படிப்படியாக மேலும் விலகிச் செல்வது கடினம் அல்ல. அமைப்பின் ஒலிப்பு மற்றும் மேற்பரப்பு தொடரியல் நிலைகளை நிலைநிறுத்தும் வெளிப்பாடு, மேலும் நம்மைச் சுற்றியுள்ள யதார்த்தத்தில் நாம் அங்கீகரிக்கும் நிகழ்வுகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளின் கட்டமைப்பின் நகலாக இருப்பதற்கு அருகில் உள்ளது. ஆழமான சொற்பொருளில், வாக்கியம்/பெண்கள் தெருவைக் கடந்து செல்வது என்பது இரண்டு ஊடாடும் நிகழ்வுகளின் சந்திப்பாகும் - பார்த்தல் மற்றும் கடத்தல். ஆனால் தொடரியல் இந்த நிகழ்வுகளை இரண்டு வழிகளில் வரிசைப்படுத்துகிறது: (அ) 'கிடைமட்டமாக' அவற்றை வரிசைப்படுத்துவதன் மூலம் ஒரு நிகழ்வு மற்றொன்றுக்கு முன் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது; மற்றும் (b) 'செங்குத்தாக' அவற்றை வரிசைப்படுத்துவதன் மூலம் ஒரு நிகழ்வு மற்றொன்றுக்கு கீழ்ப்படிகிறது. ஆழமான பொருண்மையியலில், செங்குத்து வரிசைமுறை மட்டுமே தக்கவைக்கப்படுகிறது; ஆழந்த சொற்பொருளில், வரிசைப்படுத்துதல் பற்றிய இந்த கருத்து கூட மறைந்துவிடும், மேலும் அனைத்து வெளிப்புற வரிசைப்படுத்துதலும் இல்லாத நெட்வொர்க்குகள் நமக்கு எஞ்சியுள்ளன. இத்தகைய வலைப்பின்னல்கள், குறைந்த பட்சம், நம்மைச் சுற்றியுள்ள உலகத்தைப் பற்றிய நமது அறிவு எவ்வாறு மனித மனதில் சேமிக்கப்பட்டு பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதற்கான நம்பத்தகுந்த மாதிரியை உருவாக்குகிறது.

எனவே, ஆழமான பொருண்மையியல் பற்றிய சாத்தியமான கோட்பாட்டின் சுருக்கமான வரைவு இப்போது நம்மிடம் உள்ளது. கேள்வி என்னவென்றால்: அத்தகைய ஒரு அளவிலான பொருண்மையியல் அமைப்பு இருப்பதைக் கூறுவதற்கு என்ன காரணங்கள் உள்ளன? கொடுக்க முடியாது என்று ஒரு காரணம் அடிப்படை அறிக்கைகள் விளக்குவது வழக்கமான ஒன்று. ஆழமான சொற்பொருள்கள் சார்பாக வாதங்கள், மொழியின் விளக்கத்தை

ஒரு பெரிய கட்டமைப்பிற்குள் எளிமையாக்குகிறது, இல்லையெனில் தேவையற்றதாகத் தோன்றும் மொழியின் பண்புகளுக்கான விளக்கங்களை வழங்குகிறது.

எடுத்துக்காட்டாக, ஒற்றை வலைப்பின்னல் (IX) கீழ்க்கண்ட மூன்று முன்மொழிவுகளுக்கும் அடிபணிய மற்றும் அடையாளப்படுத்தல் விதிகளை பொருத்தமான முறையில் உருவாக்குவதன் மூலம் காட்டலாம், மேற்பரப்பின் பொருண்மையியல் மட்டத்தில், நாம் பார்த்தபடி, மூன்று வெவ்வேறு கிளைகள் தேவைப்படும். கட்டமைப்புகள்:

(31a) (brutus'. →KILL <THE" . ←REASON. (the' a. →»LOVE.rome)) . caesar)"

Brutus killed Caesar because he loved Rome'

"புருட்டஸ் ரோமை நேசித்ததால் சீசரைக் கொன்றார்"

(31b) ((brutus'. Love. rome). REASON. (the' a. →KILL . caesar)

(புருடஸ்'. காதல். ரோம்) காரணம். (அ/இ. a. →கொல். சீசர்)

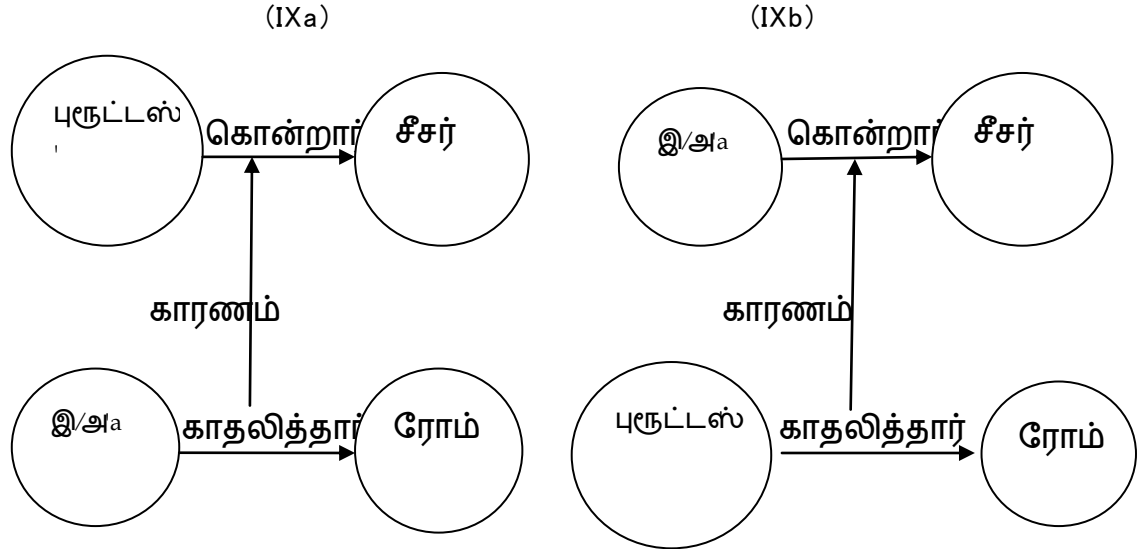
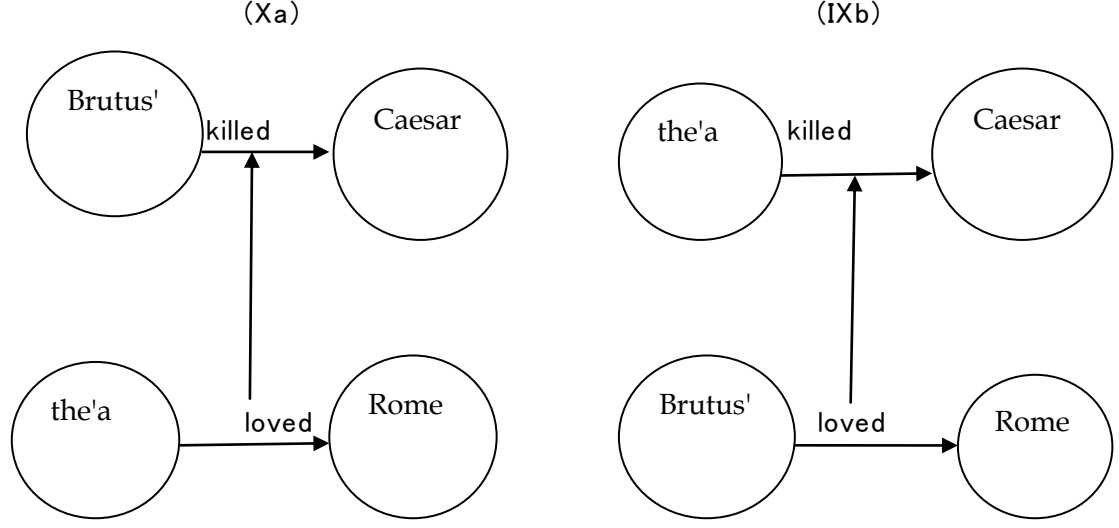
"புருடஸ் ரோமை நேசித்தார், அதனால் அவர் சீசரைக் கொன்றார்"

(brutus' . Love . rome) : the" <the" . REASON . (the' a. →KILL.

(புருடஸ்' . காதலி. ரோம்) : அ/இ" <அ/இ" . காரணம். (அ/இ' a. கொல்.) சீசர்)>)

"புருட்டஸின் ரோம் மீதான காதல் அவர் சீசரைக் கொல்லக் காரணம்'.

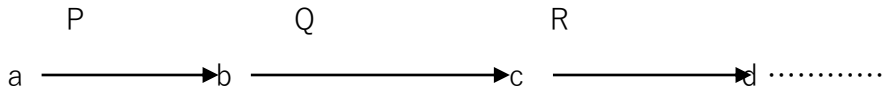
துணைநிலையாக்கம், அடையாளம் காணுதல் மற்றும் உடனிலைக்குறிப்பு என்ற அடிப்படை விதிகளை மறுபரிசீலனை செய்தால், அவற்றை 'பொருண்மையியல் மாற்றங்கள்' அல்லது ஒரு திசை விதிகள் ஆழமான பொருண்மையியல் உருப்படுத்தத்தை புற பொருண்மையியல் உருப்படுத்தங்களாக மாற்றினால், ஒவ்வொரு விதிகளுக்கும் ஒதுக்குவது சாத்தியமாகும். குறிப்பிட்ட செயல்பாடு. பின்னலின் வெவ்வேறு இடங்களில் ஒரே மாதிரியான வாதத்தை நகலெடுப்பதும், (VI)-({IX) போன்ற மூடிய வலைப்பின்னல்களை திறந்த வலைப்பின்னல்களாக மாற்றுவதும் அடிப்படை விதியின் செயல்பாடு ஆகும். வலைப்பின்னல் ([X) இவ்வாறு (IXa) அல்லது (IXb) ஆகலாம்:

கீழ்ப்படிதல் செயல்பாட்டின் விதியானது rule of subordination's function வலைப்பின்னல் ஒரு குறிப்பிட்ட கிளையை முக்கிய முன்னறிவிப்பாகத் தேர்ந்தெடுப்பது, எனவே கணிப்புகளுக்கு ஒரு படிநிலை வரிசையை ஒதுக்குவது (அதாவது, சேர்ப்பின் 'செங்குத்து' வரிசைப்படுத்தல்). மேலே

உள்ள வரைபடங்கள் (HI) மற்றும் (V) ஆகியவை, ஒரு வலைப்பின்னல் T-வடிவ சந்திப்பு இருக்கும்போதெல்லாம், இது சார்பு அமைப்பில் (Tஐ அதன் பக்கத்தில் வைப்பதன் மூலம்) செங்குத்தாக கிடைமட்டமாக கீழ்ப்படுத்துவதாக விளக்குகிறது. அல்லது (Tஐ நிமிர்ந்து நிற்பதன் மூலம்) கிடைமட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் செங்குத்தாக தரமிறக்கப்படும். இந்த மாற்றுகள் முன்பு கூறியது போல் கீழ்ப்படிதல் விதியால் (rule of subordination) சமப்படுத்தப்பட்ட இரண்டு சூத்திரங்கள். வரைபடங்கள் (IXa) மற்றும் (IXb) இரண்டு T-சந்திகளை உள்ளடக்கிய H-வடிவ வரைபடங்களாக இருப்பதால், அவை எவ்வாறு (31a) மற்றும் (31b) ஆக மாற்றப்படலாம் என்பதைப் பார்ப்பது எளிது, அதன்படி எந்தக் கிளை பிரதானமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது கணிப்பு.

நாம் இப்போது அடையாள விதிக்கு வருவோம். ஆழமான சொற்பொருள் நெட்வொர்க்குகளில், இது போன்ற உறவுகளின் சங்கிலிகள் ஏற்படலாம்:

ஆனால் புற பொருண்மையியல் சார்பு அமைப்புகளில் (dependency structures), சங்கிலியின் ஒரு உறுப்பினர் மட்டுமே முக்கிய வினைப்பாடாக மாற முடியும், மற்றவை அதன் ஒன்று அல்லது மற்ற வாதங்களுக்குள் தரமிறக்கப்பட்ட கணிப்புகளாக மாற வேண்டும். எனவே, மேலே உள்ள உறவுகளின் சங்கிலியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கான இரண்டு மாற்று வழிகள்:

(a. $\rightarrow P.$ ' <the'. $\rightarrow Q.$ c" <the". $\rightarrow R.$ d>>>

(d. $\leftarrow R.$ c' <the'. $\rightarrow Q.$ b" the". $\leftarrow P.$ a>>>

அடையாள விதியின் விளைவு (rule of identification) இந்த சூத்திரங்களின் சமநிலையை ('மறைமுக உரையாடல்') கணக்கிடுவதாகும். எனவே இங்கே மீண்டும், ஒரு உட்குறிப்பு விதியானது வலைப்பின்னல் முன்னறிவிப்பு பகுப்பாய்விற்கு ஏற்ற வடிவமாக மாற்றுவதற்கான ஒரு விதியாக நல்ல அர்த்தத்தைத் தருகிறது.

மொழியின் செயல்பாட்டிற்கு உட்குறிப்பு விதிகள் rules of implication ஏன் அவசியம் என்பதற்கான விளக்கத்தை பரிந்துரைப்பதைத் தவிர, 'ஆழமான பொருண்மையியல் கருதுகோள்' பொருண்மையியல் உருப்படுத்தங்களின் இதுவரை தன்னிச்சையாகத் தோன்றும் மற்றொரு பண்பைக் குறிக்கிறது. ஒவ்வொரு தரமிறக்கப்பட்ட கணிப்பும் அதன் ஒரு பகுதியாக இருக்கும்

முக்கிய கணிப்புடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் கொள்கை இதுவாகும். தரமிறக்கப்பட்ட முன்னறிவிப்புகளுக்கு அடியில் இருக்கும் ஆழமான பொருண்மையியல் உள்ளமைவுகளை இப்போது நாம் பார்த்தோம், ஏன் இத்தகைய முக்கிய இணைப்பு அவசியம் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம்: தரமிறக்குதல் என்பது ஒரு பிணையத்தின் இரண்டு கிளைகளுக்கு இடையிலான சந்திப்பின் முற்கோள் மறுவிளக்கம் என்றால், அது அந்த சந்திப்பை மட்டுமே குறிக்கும், அல்லது ஒரு முக்கிய முற்கோள், தரமிறக்கப்பட்ட முற்கோளின் கட்டமைப்பைப் பகிர்ந்து கொள்ள எந்த நேரடி வழியும் இல்லாததால், அடிப்படைக் குறிப்பின் மூலம், கட்டமைப்பு ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

இறுதியாக, "ஆழமான பொருண்மையியல் கருதுகோள்" ("deep semantics hypoth) esis'பொருண்மையியல் மற்றும் தொடரியல் இடையே ஒரு இணையாக பார்க்க உதவுகிறது: ஆழமான பொருண்மையியல் வலைப்பின்னல்கள் புற பொருண்மையியல் கிளை-கட்டமைப்பு உருப்படுத்தங்களாக மாற்றப்படுவதைப் போலவே, (இயல் 10 இல் பரிந்துரைக்கப்பட்டது) தொடரியல் உருப்படுத்தங்கள் மாற்றப்படுகின்றன. செய்தியின் நேரியல் விளக்கத்திற்கான 'புற தொடரியல்' கட்டமைப்புகள், இதனால் முக்கியத்துவம் மற்றும் தகவல் கவனம் திறம்பட வைக்கப்படும். இரண்டு செட் உருமாற்றங்களுக்கு இடையில், பொருண்மையியல் உருப்படுத்தங்களை தொடரியல் உருப்படுத்தங்களில் பொருத்தன் செய்வதற்கான விதிகள் (பக். 197-202) உள்ளன. மொழியியல் அமைப்பின் ஒவ்வொரு அடுக்குக்கும், ஒலியை அர்த்தத்துடன் அல்லது பொருளை ஒலியுடன் இணைக்கும் ஒட்டுமொத்த மத்தியஸ்த செயல்பாட்டில் அந்த அடுக்கை ஒரு முக்கிய கட்டமாக மாற்றும் சில செயல்பாடுகள் உள்ளன.

ஆழ்ந்த பொருண்மையியலுக்கு ஆதரவான இந்த வாதங்கள் அனைத்தும் முறைசாராவை, மேலும் ஒரு ஊக கருதுகோளாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் ஓரளவு தீவிரத்தன்மையுடன் பார்ப்பதற்கான அடிப்படையைத் தவிர வேறு எதையும் நிறுவவில்லை. இந்த கருதுகோளின் முக்கிய ஈர்ப்பு, மொழியின் சில சிக்கல்கள் ஏன் தன்னிச்சையாக இல்லை என்பதைக் குறிக்கும் திறன் ஆகும், ஆனால் மொழி பல நிலை குறியீட்டு அமைப்பாக செயல்படும் விதத்தின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும்.

முடிவுரை

இந்த இயலில்லிருந்து நமது முக்கிய முடிவுகள்:

1. இயற்கை மொழியில், பொருண்மையியல்சார் நிகர் அல்லது ஒருபொருள்பன்மொழியம் என்பதை எப்போதும் நேரடியாகக் காட்ட

முடியாது, இரண்டு வாக்கியங்களை ஒரே அடிப்படையான பொருண்மையியல் உருப்பத்திற்குத் திரும்பப் பெறுவதன் மூலம். அதற்குப் பதிலாக, நாம் உட்குறிப்பு விதிகள் என்று அழைத்ததன் மூலம் மறைமுகமாக ஒருபொருள்பன்மொழியம் (synonymy) காட்டப்பட வேண்டும்.

2. சில உட்குறிப்பு விதிகள் (எ.கா. துணைநிலையாக்க விதி மற்றும் அடையாளம் காணும் விதி) தனித்தனி அறிக்கைகள் மூலம் விளக்கப்பட வேண்டிய, வெளிப்படையாக தொடர்பில்லாத ஒத்த நிகழ்வுகளைக் கணக்கிடும் திறனால் மிகவும் உந்துதல் பெற்றதாகக் காட்டப்படலாம்.

3. உட்குறிப்பு விதிகள் (rules of implication) 'பொருண்மையியல் மாற்றங்கள்' (semantic transformations) என ஊகரீதியாக மறுவிளக்கம் செய்யப்படலாம், ஆழமான பொருண்மையியல் உருப்படுத்தங்களை (deep semantic representations) புற பொருண்மையியல் உருப்படுத்தங்களில் (surface semantic representations) பொருத்தம் செய்யலாம்.

4. அவ்வாறு முன்வைக்கப்பட்ட ஆழமான பொருண்மையியல் உருப்படுத்தங்கள் சார்பு-கட்டமைப்பு கிளையமைப்பு அல்ல, தொடர்பு வலைப்பின்னல்களாகப் (relational networks) பார்க்கப்படுகின்றன.

14, முற்கோள்கள்

இந்த இயல் ஒரு தேடலின் தன்மையில் உள்ளது: முற்கோள்கள் (presupposition) என்ற கருத்துக்கான விளக்கத்திற்கான தேடலானது. இந்த மழுப்பலான கருத்து, தத்துவம் மற்றும் மொழியியல் இரண்டிலும் அதிகம் விவாதிக்கப்பட்டது, மேலும் பல போட்டி கோட்பாடுகள், வரையறைகள் மற்றும் அதன் விளக்கங்கள் வரவேற்கப்பட்டுள்ளன. முற்கோள் என்பது பொருண்மையியல் பற்றிய புத்தகம் புறக்கணிக்க முடியாத ஒன்று, ஏனெனில் இது விஷயத்திற்கு அடிப்படையான சிக்கல்களை எழுப்புகிறது. குறிப்பாக, பொருள் மற்றும் பயன்பாட்டிற்கு இடையேயான - பொருண்மையியல் மற்றும் நடைமுறைக்கு இடையேயான தொடர்பை

எவ்வாறு விளக்குவது என்ற சிக்கலை இது எழுப்புகிறது ~ இயல் 16 இல் நாம் நேரடியாகக் கவனம் செலுத்துவோம்.

உட்படுத்தல், முற்கோள் மற்றும் உட்பொருள் Entailment, Presupposition, and Implicature

முற்கோளைச் சரியாகச் சமாளிக்க, அதை இரண்டு வகையான உறவுகளிலிருந்து வேறுபடுத்துவது அவசியம், இது குடும்ப ஒற்றுமையைக் கொண்டுள்ளது:

(1) X Yஐ உட்படுத்தும் (ENTAILS)

X: 'He married a blonde heiress.'

X: 'அவர் ஒரு பொன்னிறமுடி வாரிசை மணந்தார்.'

Y: 'He married a blonde.'

Y: 'அவர் ஒரு பொன்னிறமுடியாளை மணந்தார்.'

(2) X PRESUPPOSES Y

X ஐ Yஐ முற்கோள் செய்யும்.

X: 'அவர் திருமணம் செய்து கொண்ட பெண் ஒரு வாரிசு.'

Y: 'அவர் ஒரு பெண்ணை திருமணம் செய்து கொண்டார்.'

(3) X IMPLICATES Y

X Yஐ உட்குறிப்பு செய்யும்

X: Few men marry blonde heiresses.'

X: 'குறைந்த ஆண்கள் பொன்னிறமுடி வாரிசுகளைத் திருமணம் செய்து கொள்கிறார்கள்.'

Y: 'Few men marry blonde heiresses.'

Y: 'சில ஆண்கள் பொன்னிறமுடி வாரிசுகளை மணக்கிறார்கள்.'

இந்த மூன்று உறவுகளிலும், 'X இலிருந்து Y°' என்று முடிவு செய்கிறோம்: இந்த பொது அர்த்தத்தில், அவை அனைத்தும் உட்குறிப்பு (implication) உறவுகள். முதலாவது, உட்படுத்தலின் (entailment) தர்க்கரீதியான அல்லது பொருண்மையியல் தொடர்பு, இது முந்தைய இயல்களில் விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டது; இரண்டாவதாக முற்கோள் (presupposition) உறவு, இது ஏற்கனவே இங்கும் அங்கும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, ஆனால் இப்போது இந்த இயலின் முக்கிய தலைப்பை உருவாக்கும்; மற்றும் மூன்றாவது ஒரு பலவீனமான உறவு, இது உட்குறிப்பு (implicature) என்று அறியப்படுகிறது, மேலும் இது இயல் 16இல் கூடுதல் கவனம் செலுத்தப்படும்.

இந்த மூன்று நிகழ்வுகளிலும், கருத்துரைகளுக்கிடையேயான பொருள்-தொடர்பு, உட்பொருளை முதன்மையாக தீர்மானிக்கிறது: இந்த வகையில் இந்த உறவுகள் பக்கம் 75 இல் விவாதிக்கப்பட்ட 'உண்மையான உட்குறிப்பு' ('factual implication') விஷயத்தில் இருந்து வேறுபட்டவை., Yஇலிருந்து X-இன் அனுமானம் உண்மை அறிவுக்குக் காரணம். ஆனால் பிரக்ஞை சம்பந்தப்பட்ட அளவில் வித்தியாசம் உள்ளது. உட்படுத்தல் (entailment) என்பது மிகவும் மையமாக ஒரு பொருண்மையியல் தொடர்பு - இதை நாம் 'தர்க்கரீதியான உட்குறிப்பு' ('logical implication') என்று அழைக்கலாம் - இருப்பினும், பக்கம். 155-6இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, இங்கே கூட நடைமுறைகள் படத்தில் நுழைகின்றன: எடுத்துக்காட்டாக, (1) இன் உடனிலைக்குறிப்பில் (coreference) உள்ள நடைமுறை அனுமானம் இல்லாமல் X இன் 'He' மற்றும் Y இன் 'He' க்கு இடையே, இந்த இரண்டு கருத்துரைகளுக்கும் (propositions) இடையே உள்ள தொடர்பு இருப்பதாகக் கூற முடியாது. மறுபுறம், உட்குறிப்பு என்பது பொதுவாகப் பேசுபவர் மற்றும் கேட்பவரின் அனுமானங்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் வரையறுக்கப்பட்ட நடைமுறை உட்பொருளின் தொடர்பு என்று புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. X மற்றும் Y கருத்துரைகளின் கருத்துருசார் பொருள் உட்குறிப்பு விஷயத்தில் பொருத்தமற்றது என்று இது தெளிவாகக் கூறவில்லை - மாறாக, பயன்வழியியலில் பொதுவாக, ஒரு நபர் பேச்சுச் சூழ்நிலைகளில் கூற்றுக்களைப் பயன்படுத்தும் மற்றும் விளக்கும் விதம் முக்கியமாகப் பொறுத்தது என்று கருதப்படுகிறது. அவைகளின் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் திறன். இது உட்குறிப்புக்கும் பொருந்தும், அது பின்னர் தெளிவாகிவிடும் (பக். 295-8, 331-4 ஐப் பார்க்கவும்).

முற்கோள் என்பது ஒரு பிரச்சனைக்குரிய வகையாகும், ஏனெனில் இது மற்ற இரண்டிற்கும் இடையில் எங்காவது இருப்பது போல் தெரிகிறது. உண்மையில், முற்கோளுக்கு இரண்டு போட்டி கோட்பாட்டு அணுகுமுறைகள் உள்ளன - ஒரு தருக்க கோட்பாடு, முற்கோளை கருத்துரைகளுக்கு (propositions) இடையேயான உறவாகக் கருதுகிறது, அவற்றின் உண்மை மற்றும் பொய்யின் அடிப்படையில் வரையறுக்கப்படுகிறது; மற்றும் ஒரு பயன்வழியியல் கோட்பாடு, இது பேசுபவர் அல்லது கேட்பவரின் நம்பிக்கைகள் தொடர்பான பேச்சுச் செயலின் நிலை குறித்த கேள்வியாக முற்கோளைக் கருதுகிறது. நாம் உண்மையில் (Gazdar/ கஸ்தார், 1979 போன்ற பிறரைப் போல) ஒரு இடைநிலை நிலைக்காக, அதாவது ஒரு கலப்பு தர்க்கரீதியான மற்றும்

பயன்வழியியலான முற்கோளுக்காக வாதிடுவேன். ஆனால் முதலில், அத்தகைய இடைநிலை நிலை எதைக் குறிக்கிறது என்பதைப் பார்க்க, முற்கோளின் போட்டி தர்க்கரீதியான மற்றும் தர்க்கரீதியானக் கருத்துருக்களை ஆராய்வோம்.

தருக்க முற்கோள் (Logical Presupposition)

முற்கோள் பற்றிய பல்வேறு கருத்துக்களைக் கருத்தில் கொள்வதற்கு முன், இந்த வார்த்தையின் அர்த்தம் என்ன என்பது பற்றிய சில முற்கோட்பாட்டு (pre-theoretical) யோசனையை நம் தலையில் வைத்திருப்பது பயனுள்ளதாக இருக்கும். எடுத்துக்காட்டுகள் (1) மற்றும் (2) ஆகியவற்றிற்குத் திரும்பும்போது, முற்கோள், சில அர்த்தத்தில், X ஐ உச்சரிப்பதில் Y இன் உண்மை சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதால், முன்கணிப்பு வேறுபட்டது என்று கூறலாம். உண்மை மதிப்பின் அடிப்படையில், இந்த வேறுபாடு பிடிக்கப்படலாம். பின்வரும் வரையறைகள் மூலம்:

X Yஐ உட்படுத்துகிறது (ENTAILS) என்றால் அது

(அ) X உண்மை என்றால், Y உண்மையாக இருக்க வேண்டும்

{a} X தவறு என்றால், Y உண்மையாகவோ அல்லது தவறாகவோ இருக்கலாம்

X Yஐ முற்கோள்செய்கிறது (PRESUPPOSES) Y என்றால்

(a) X உண்மை என்றால், Y உண்மையாக இருக்க வேண்டும்

{b} X பொய்யாக இருந்தால், Y உண்மையாக இருக்க வேண்டும்.

[குறிப்பு: இந்த வரையறைகள் பக்கம் 74 இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளவற்றிலிருந்து கடிதத்தில் வேறுபடுகின்றன, ஆனால் பொருளில் இல்லை. அங்கே நாம் ஒரு சமச்சீர் உறவாக symmetric relation விளக்கினோம்; இங்கே நாம் அதை ஒரு சமச்சீரற்ற உறவாக asymmetric relation வரையறுக்கிறோம், இது முற்கோளுடன் ஒப்பிடுவதை நேரடியாக செய்கிறது. சமச்சீரற்ற உறவாக உள்ள ஈடுபாட்டுடன் மட்டுமே, உட்படுத்தல் மற்றும் முகோள் ஆகியவற்றை வேறுபடுத்துவதில் சிக்கல் எழுகிறது.]

இவை முழுமையான வரையறைகள் அல்ல என்றாலும், அவை நமக்கு ஒரு மறுப்பு சோதனையை வழங்குகின்றன - இது பெரும்பாலும் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது - முற்கோளை உட்படுத்தலிருந்து வேறுபடுத்துவதற்கு. ஒரு முக்கியமான கருத்துரை Xஐ மறுத்தால், உட்குறிப்பு இனி பெறாது; ஆனால் ஒரு முன்கூட்டிய கருத்துரை Xஐ நிராகரித்தால், உட்குறிப்பு இன்னும் நன்றாக இருக்கும்:

(la) 'He married a blonde heiress' entails 'He married a blonde'.

‘அவர் ஒரு பொன்னிற வாரிசை மணந்தார்’ என்பது ‘அவர் ஒரு பொன்னிறத்தை மணந்தார்’ என்பதை உட்படுத்தும் (entails)..

(1b) He did not marry a blonde heiress’ does not entail ‘He married a blonde’.”அவர் ஒரு பொன்னிற வாரிசை மணக்கவில்லை’ என்பது ‘அவர் ஒரு பொன்னிறத்தை மணந்தார்’ என்பதல்ல.

(2a) ‘The blonde he married was an heiress’ presupposes ‘He married a blonde’.

‘அவர் மணந்த பொன்னிறம் ஒரு வாரிசு’ என்பது ‘அவர் ஒரு பொன்னிறத்தை மணந்தார்’ என்று முன்னிறுத்துகிறது.

(2b) ‘The blonde he married was not an heiress’ presupposes ‘He married a blonde’.

‘அவர் மணந்த பொன்னிறம் ஒரு வாரிசு அல்ல’ என்பது ‘அவர் ஒரு பொன்னிறத்தை மணந்தார்’ என்பதை முன்னிறுத்துகிறது.

மறுப்பு சோதனை, நாம் பார்ப்பது போல், ஈடு பாடு ‘எதிர்மறைக்கு பாதிக்கப்படக்கூடியது’ என்பதைக் காட்டுகிறது, ஆனால் முற்கோள் அப்படியல்ல.

ஆனால் இப்போது இந்த இரண்டு உறவுகளும் பொதுவானவைக்கு திரும்புவோம்: உட்குறிப்புக்கு மாறாக, உட்படுத்தல்மற்றும் முற்கோள் இரண்டும் ஒரு இணைப்புச் சோதனையை (conjunction test) திருப்திப்படுத்துகின்றன, இதன் மூலம் ஒருவர் X ஐ அதன் உட்படுத்தல் அல்லது முற்கோளின் Y இன் மறுப்புடன் இணைத்தால், விளைவு ஒரு அபத்தம்:

*He didn't marry a blonde, but he married a blonde heiress.

*அவர் ஒரு பொன்னிறத்தை திருமணம் செய்யவில்லை, ஆனால் அவர் ஒரு பொன்னிற வாரிசை மணந்தார்.

*He didn't marry (a girl), but the girl he married was a blonde.

*அவர் (ஒரு பெண்ணை) திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை, ஆனால் அவர் திருமணம் செய்த பெண் ஒரு பொன்னிறம்.

இந்த வாக்கியங்கள் இரண்டும் வினோதமானவை, ஆனால் வெவ்வேறு காரணங்களுக்காக: முதலாவது ஒரு உட்படுத்தலை மறுப்பிலிருந்தும், இரண்டாவது ஒரு முற்கோளை மறுப்பிலிருந்தும்.விளைவிக்கிறது.

ஆனால் உட்குறிப்புகள் மற்றும் முற்கோள்களை விட பலவீனமானவை: அவை இணைப்பு சோதனையை திருப்திப்படுத்தாது. ஜார்ஜ் லகோஃப் (George Lakoff 1970, பக்கம் 32-4) பின்வரும் உதாரணங்களைத் தருகிறார்:

‘Few girls are coming.’ — ‘Some girls are coming.’

"கொஞ்சம் பெண்கள் வருகிறார்கள்." — 'சில பெண்கள் வருகிறார்கள்.'

'If the F.B.I. were tapping my phone. I'd be paranoid, → 'I am not paranoid.'

'எப்.பி.எல். என் போனைத் ஒட்டுக்கேட்டுக் கொண்டிருந்தால், நான் சித்தப்பிரமையாக இருப்பேன். → 'நான் சித்தப்பிரமை இல்லை.'

லாகோஃப் அம்புக்குறியால் குறிக்கப்பட்ட உறவை முற்கோள்' என்று குறிப்பிடுகிறார், ஆனால், அவரே சுட்டிக்காட்டியுள்ளபடி, 'முற்கோள்' ரத்துசெய்யப்படலாம்: இணைந்த 'தகுதி' அறிக்கை மூலம்:

Few girls are coming, or maybe none at all are.

'சில பெண்கள் வருகிறார்கள், அல்லது யாரும் வரவில்லை.

'If the F.B.I. were tapping my phone. I'd be paranoid, but then I am anyway.

'எப்.பி.ஐ. என் போனை ஒட்டுக்கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள் என்றால். நான் சித்தப்பிரமையாக இருப்பேன், ஆனால் நான் அப்படியே இருக்கிறேன்.

இந்த காரணத்திற்காகவே நாம் இந்த உதாரணங்களை உட்குறிப்புகளாகவும், முற்கோள்களிலிருந்து வேறுபட்டதாகவும் குறிப்பிடுகிறோம். உட்குறிப்புடன், இந்த அனுமானத்தை ரத்து செய்யவோ அல்லது முரண்படவோ சூழலில் எதுவும் இல்லாத வரை மட்டுமே Y இன் உண்மை X இலிருந்து பின்பற்றப்படுகிறது.

தர்க்க எதிர் பயன்வழியியல் முற்கோள்

நாம் விளக்கிய இரண்டு சோதனைகள், எதிர்மரை சோதனை (negation test) மற்றும் இணைப்பு சோதனை (conjunction test), ஒருபுறம் தர்க்கரீதியான முற்கோளை உட்குறிப்பிலிருந்து வேறுபடுத்துகின்றன, மறுபுறம் உட்படுத்தத்திலிருந்து வேறுபடுத்துகின்றன. உட்குறிப்பு உறவு இந்த இரண்டு சோதனைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றால், அது ஒரு முன்கணிப்பு வழக்கு என்று நாம் கூறலாம். இதுவரை, முற்கோளின் தர்க்கரீதியான வரையறை மிகவும் தெளிவாகவும் நேரடியாகவும் தெரிகிறது. ஆனால் இந்த வரையறையால் எழுப்பப்பட்ட இரண்டு சிரமங்கள் உள்ளன: முன்கணிப்பின் நடைமுறை விளக்கத்தின் திசையில் உள்ள சிரமங்கள்.

முதல் சிரமம் 'X' இன் 'Xஐ Yஐ முற்கோள்செய்கிறது'. தர்க்கக் கோட்பாடு, உட்படுத்தத்தைப் போலவே, முற்கோளுடன், X மற்றும் Y ஆகியவை கருத்துரைகள் என்று கருதுகிறது. அவை கருத்துரைகளாக இல்லாவிட்டால், உண்மை-மதிப்பு நிலைமைகளின் அடிப்படையில் முற்கோளை வரையறுக்க முடியாது. ஆனால் இது ஒரு துரதிர்ஷ்டவசமான வரம்பாகும், ஏனெனில் X மற்றும் Y இடையே உள்ள தொடர்பு உள்ளுணர்வாக ஒரே மாதிரியாகத்

தெரிகிறது, X என்பது ஒரு கருத்துரையாக இருந்தாலும் அல்லது வேறு வகையான பொருண்மையியல்சார் உருப்பொருளாக இருந்தாலும்:

(4) The book you stole from the library is valuable. (கருத்துரை)

நூலகத்திலிருந்து நீங்கள் திருடிய புத்தகம் மதிப்புமிக்கது. (முன்மொழிவு)

(5) The book you stole from the library is not valuable. (NEGATIVE PROPOSITION)

நூலகத்திலிருந்து நீங்கள் திருடிய புத்தகம் மதிப்புக்குரியது அல்ல. (எதிர்மறை கருத்துரை)

(6) Is the book you stole from the library valuable? (Yes—No QUESTION)

நூலகத்தில் இருந்து நீங்கள் திருடிய புத்தகம் மதிப்புமிக்கதா? (ஆம்—இல்லை கேள்வி)

(7) When did you steal the book from the library? (WH-QUESTION)

நூலகத்திலிருந்து புத்தகத்தை எப்போது திருடினாய்? (WH-கேள்வி)

(8) See that you return the book you stole from the library. (COMMAND)

நூலகத்திலிருந்து நீங்கள் திருடிய புத்தகத்தை திருப்பித் தருவதைப் பாருங்கள். (கட்டளை)

(9) நூலகத்திலிருந்து நீங்கள் திருடிய ஒரு சுவாரஸ்யமான புத்தகம்! (ஆச்சரியம்)

(4) மற்றும் (5) மட்டுமே கருத்துரைகள் என்றாலும், இவை அனைத்தும் 'You stole a book from the library'/'நீங்கள் நூலகத்திலிருந்து ஒரு புத்தகத்தைத் திருடிவிட்டீர்கள்' என்ற முற்கோளைக் கொண்டிருக்கின்றன அல்லது குறைந்த பட்சம் அவை 'the speaker of X purports to take for granted the truth of Y'/'X இன் பேசுபவர் Y இன் உண்மையை ஒரு பொருட்டாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்' என்ற பரந்த மற்றும் எளிதில் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அர்த்தத்தில் முற்கோளை எடுத்தால். Y' இன் உண்மையை சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக, (6) ஐ (4) மற்றும் (5) ஆகியவற்றிலிருந்து பிரிப்பது மிகவும் செயற்கையாக இருக்கும், மேலும் முந்தைய இரண்டை மட்டுமே முன்மொழிவுகளாகக் கூறுவது - முன்கணிப்பைக் கட்டுப்படுத்தினால் நாம் எடுக்க வேண்டிய பார்வை தருக்க உணர்வு.

எவ்வாறாயினும், 'ஒரு பரந்த மற்றும் எளிதில் விளக்கக்கூடிய உணர்வு' என்று நாம் இப்போது விவரித்தது உண்மையில் ஒரு பயன்வழியியல் வரையறைக்கான முதல் முயற்சியாகும். முற்கோளின் ஒரு பயன்வழியியல் கருத்தாக்கம் நபர் சார்ந்தது மற்றும் மொழி சார்ந்தது; நாம் அதை பின்வரும் வழியில் வெளிப்படுத்தலாம், முற்கோளை ஒரு ஈரிணைதிறனாகக் bivalent

கருத்தாகக் கருதாமல், ஒரு மூவிணைதிறனாகக் trivalent கருதலாம்: 'S என்ற ஒரு பேசுபவர், Xஐ கூறுவதன் மூலம், Yஐ முற்கோள்செய்கிறார்'. இந்த உருவாக்கம் ஒருபுறம், X மற்றும் Y க்கு இடையே உள்ள முற்றிலும் தர்க்கரீதியான உறவாக முற்கோளை வரையறுப்பதைத் தவிர்க்கிறது, அதே போல் முக்கியமானது, மறுபுறம் - ஒரு பேசுபவருக்கும் ஒரு முற்கோளுக்கும் இடையிலான 'முற்கோள் அணுகுமுறை'யின் தொடர்பு என்று வரையறுப்பதைத் தவிர்க்கிறது. ஒரு பேசுபவர் தனது சொந்த மனதின் அந்தரங்கத்தில் எதை நம்புகிறாரோ அது பிரச்சினைக்குரியது அல்ல: அவர் சொல்வதன் மூலம் அவர் பகிரங்கமாக எதை நம்புகிறார் என்பதுதான் முக்கியம். 'உன் மனைவியை அடிப்பதை எப்போது நிறுத்தினாய்?' என்ற பிரபலமான கேள்வியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்தக் கேள்வியைக் கேட்பவர், 'கேட்பவர் தனது மனைவியை அடித்தார்' என்று முன்வைக்கிறார் என்று நாம் செல்லுபடியாகக் கூறலாம், கேட்பவர் அவர் முன்வைப்பதை நம்புகிறார் என்று கூறாமல். எனவே பயன்வழியியலில், சொற்பொருளில், ஒருவர் பகிரங்கமாக விளக்கக்கூடியவற்றில் அக்கறை காட்டுகிறார், பேசுபவரின் இரகசிய நோக்கங்கள் அல்லது அனுமானங்களுடன் அல்ல.

அதை முறைப்படுத்த முடிந்தால், தர்க்க ரீதியான கோட்பாட்டை விட ஒரு பெரிய அளவிலான நிகழ்வுகளை கணிக்க முற்கோளின் பயன்வழியியல் கோட்பாடு, உறுதியளிக்கிறது. ஆனால் தர்க்கரீதியான முற்கோள் என்ற கருத்துடன் இரண்டாவது சிரமம் உள்ளது. மேற்கூறிய உள்ளடக்கம் மற்றும் முற்கோள் பற்றிய நம் தர்க்கரீதியான வரையறைகள் முழுமையானவை அல்ல. X மற்றும் Y இன் உண்மை-மதிப்புகள் கொள்கையளவில் தனித்தனியாக மாறுபடும் என்பதால், ஒவ்வொன்றின் முழுக் குறிப்பிடப்பட்ட வரையறை நான்கு நிபந்தனைகளை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும்; அதாவது 'X உண்மையாக இருந்தால் ...', 'X பொய்யாக இருந்தால் ...', 'Y உண்மையாக இருந்தால் ...' மற்றும் 'Y பொய்யாக இருந்தால் ...' (உண்மையில் இரண்டாவது இரண்டு நிபந்தனைகள் என்றாலும். முதல் இரண்டிலிருந்து அறியலாம்). அத்தகைய வரையறைகளை ஒரு அட்டவணையில் வசதியாக வழங்கலாம், "என்றால்... பின்னர்" உறவு அம்புக்குறியால் குறிக்கப்படுகிறது →:

X என்பது Y ஐ உட்படுத்துகிறது		X என்பது Y ஐ முற்கோள் செய்கிறது	
X	Y	X	Y
உண்மை →	உண்மை	உண்மை →	உண்மை
பொய் →	(உண்மை	பொய்→	← உண்மை

	அல்லது பொய்)		
(உண்மை அல்லது பொய்)	← உண்மை	(உண்மை அல்லது பொய்)	← உண்மை
பொய்	←பொய்	↑	←பொய்

முற்கோள் வரையறையின் கடைசி வரிசையில் உள்ள வினவல் மூலம் சிரமம் அமைந்துள்ளது. Y என்ற முற்கோள் தவறானது என்றால், X என்ற முன்மொழிவு பற்றி நாம் என்ன சொல்ல முடியும்? உதாரணமாக, 'நியூயார்க்கிற்கு ஒரு ராஜா இருக்கிறார்' என்பது பொய்யாகிவிட்டால் (நமக்கெல்லாம் தெரியும்), 'நியூயார்க்கின் ராஜா நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கிறார்' என்பது (அ) பொய்யா அல்லது (ஆ) உண்மையோ இல்லையோ என்று சொல்கிறோமா? பொய்யா? முன்கணிப்புக்கும் ஈடுபாட்டிற்கும் இடையே எந்த வித்தியாசமும் இல்லை என்று முதல் பதில் கூறுகிறது: முன் அனுமான அட்டவணையின் நான்காவது வரியை 'பொய் ← பொய்' என்று மாற்றினால், நிலைத்தன்மைக்கு நாம் இரண்டாவது வரியை 'பொய்க்கு மாற்ற வேண்டும். -> (True or False)', மேலும் இரண்டு அட்டவணைகளும் பிரித்தறிய முடியாததாகிவிடும். இரண்டாவது பதில் 'உண்மையும் இல்லை பொய்யும் இல்லை' என்பதுதான் உண்மையில் நாம் கொடுக்கக்கூடிய ஒரே நிலையான பதில், மேலும் 'நியூயார்க் மன்னருக்கு உடல்நிலை சரியில்லை' என்று சொல்வது உண்மை மதிப்பு இல்லை. ஆனால் இது ஒரு திருப்தியற்ற முடிவாகும், இதில் X என்பது ஒரு முன்மொழிவாக இருந்தால், நிலையான இரு மதிப்பு தர்க்கத்தின்படி, அது உண்மையாகவோ அல்லது தவறாகவோ இருக்கலாம். ஒரே தெளிவான மாற்று வழிகள் ஒன்று (i) இரண்டு-மதிப்பு தர்க்கத்தை முற்றிலுமாக கைவிடுவது (சிலரால் முயற்சிக்கப்பட்ட ஒரு பாடநெறி, ஆனால் இது தீர்க்கும் விட அதிகமான சிக்கல்களை உருவாக்குவதாக அடிக்கடி உணரப்படுகிறது), அல்லது (ii) 'ராஜா' என்பதை மறுப்பது நியூயார்க்கின் உடல்நிலை சரியில்லை' என்பது ஒரு கருத்து. இரண்டாவது பதில், மீண்டும், ஒரு தீர்வு அல்ல, ஆனால் மற்றொரு பிரச்சனை. 'X இல் உள்ள X ஆனது Y'யை முன்னிறுத்துகிறது என்றால் (இது ஒரு முன்மொழிவின் வெளிப்படையான தொடரியல் வடிவத்தைக் கொண்டிருந்தாலும்) அது என்னவாக இருக்கும்?

இங்கே மீண்டும் ஒரு பாதை பயன்வழியியலை நோக்கி செல்கிறது: குறிப்பாக பேச்சுச் செயல்கள் மற்றும் செயற்கூற்று விசையை illocutionary force கையாளும் பயன்வழியியலின் அந்த பகுதியை நோக்கி (பக். 321 பார்க்கவும்). உண்மை-மதிப்பு பற்றிய இக்கட்டான நிலையில் இருந்து ஒரு

வழி, உண்மை-மதிப்பு இடைவெளி எழுகிறது என்று வாதிடுவது, யாரேனும் ஒரு கருத்தை 'வெற்றிகரமாக' அல்லது 'சரியானதாக' வலியுறுத்துவதற்கு முன் சில நிபந்தனைகளை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். குறிப்பிடத்தக்க வகையில், நியூ யார்க்கின் ராஜாவைப் போல இல்லாத ஒன்றைப் பற்றிய ஒரு கருத்தை நாம் செல்லுபடியாகக் கூற முடியாது. நியூயார்க்கின் ராஜா இல்லை என்றால், அவர் நலமாக உள்ளாரா அல்லது நோய்வாய்ப்பட்டாரா என்ற கேள்வி எழாது (இதனால் Y என்பது உண்மையா அல்லது பொய்யா என்பது பற்றிய கேள்வி) எழாது. இந்த வகையான வாதத்தின் மூலம், முற்கோள் தோல்வியானது, உறுதியான பேச்சுச் செயலின் பொருத்தமான செயல்திறனுக்கான முன்நிபந்தனைகளில் ஒன்றின் தோல்வியாகிறது; எந்த கருத்துரையும் வலியுறுத்தப்படாவிட்டால், உண்மை-மதிப்பு இல்லாத ஒரு கருத்துரையின் சிக்கல் தவிர்க்கப்படும்.

பொருண்மையியல் பிரதிநிதித்துவங்களிலிருந்து முற்கோள்களின் முன்கணிப்பு

முற்கோளின் பயன்வழியியல் கணக்கை சுட்டிக்காட்டும் இரண்டு காரணங்களை நாம் சுட்டிக்காட்டியுள்ளோம். ஆனால் பயன்பாட்டியல் முற்கோளை இன்னும் கவனமாகப் பார்ப்பதற்கு முன், முற்கோள்களின் கோட்பாடு என்ன சாதிக்க வேண்டும் என்பதைக் கருத்தில் கொள்வோம். முற்கோள் ஒரு தர்க்கரீதியான உறவாகக் கருதப்பட்டால் (பக். 74 இல் உள்ளது போல்), ஒரு பொருண்மையியல் கோட்பாடு கணிக்க வேண்டிய அடிப்படை அறிக்கைகளின் வகைகளில் 'XY Y ஐ முன்வைக்கிறது' வடிவத்தின் அறிக்கைகளை பட்டியலிட நல்ல காரணம் உள்ளது. அத்தகைய நிலையில், முன்கணிப்புக் கோட்பாடு ஒரு சொற்பொருள் கோட்பாட்டின் துணைக் கோட்பாடு மட்டுமே: அதாவது. இது ஒரு சொற்பொருள் கோட்பாட்டின் ஒரு பகுதியாகும், இது சொற்பொருள் பிரதிநிதித்துவங்களிலிருந்து முன்கணிப்பு-அறிக்கைகளைப் பெறுவதற்கான விதிகளைக் கொண்டுள்ளது. மறுபுறம் முன்கணிப்பு, உட்குறிப்பு போன்ற, ஒரு நடைமுறை உறவாகக் கருதப்பட்டால், முன்கணிப்புக் கோட்பாடு குறிப்பிட வேண்டும் - எந்த விதிகள் மற்றும் பொதுவான நிபந்தனைகள் மூலம் தேவைப்படலாம் - XY என்று சொல்வதன் மூலம் கொடுக்கப்பட்ட பேச்சாளர் எந்த சூழ்நிலையில் இருக்கிறார் Y என்று ஊகிக்கிறது. ஆனால் இந்த நடைமுறை விளக்கத்தின் கீழ் கூட, முன்கணிப்பு $\neq$ மற்றும் Y இன் கருத்தியல் உள்ளடக்கத்தைப் பொறுத்தது என்பது தெளிவாகிறது. உண்மையில், சொற்பொருள் பிரதிநிதித்துவங்களிலிருந்து ஒருவர் உறவுகளை கணிக்க முடியும், அதை

நாம் சாத்தியமான முன்கணிப்பு என்று அழைக்கலாம். இந்த பிரிவில், அம்புக்குறி மூலம் சமிக்ஞை செய்யப்பட்டது - > . முன்கூட்டிய நிலைக் கோட்பாடு சொற்பொருளைப் புறக்கணிக்க எந்த வழியும் இல்லை. நாம் மேலும் செல்லலாம், மேலும் நடைமுறை முன்கணிப்பு கோட்பாட்டிற்கு பங்களிக்கும் திறன் ஒரு சொற்பொருள் கோட்பாட்டை மதிப்பிடுவதற்கான அளவுகோல்களில் ஒன்றாகும் என்று கூறலாம். இது பக்கம். 86-7 இல் சொற்பொருளியல் இலக்குகள் பற்றிய விவாதத்திலிருந்து பின்வருமாறு, ஒரு சொற்பொருள் கோட்பாடு அடிப்படை அறிக்கைகளின் விளக்கத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமல்லாமல், சொற்பொருளின் உறவுகளின் விளக்கத்தின் அடிப்படையில் மதிப்பிடப்படுகிறது என்று வாதிடப்பட்டது. ஒருபுறம் தொடரியல் மற்றும் மறுபுறம் பயன்வழியியலுக்கு.

இந்த தயாரிப்பின் மூலம், சொற்பொருள் பிரதிநிதித்துவங்களின் வடிவத்தில் சாத்தியமான முன்கணிப்புகளை எவ்வாறு கணிக்க முடியும் என்று நாம் இப்போது கேட்கலாம்? இதுவரை கொடுக்கப்பட்ட எடுத்துக்காட்டுகளிலிருந்து, ஈடுபாட்டிற்கும் முன்கணிப்பிற்கும் இடையே ஒரு குறிப்பிட்ட இணையானதை நாம் கவனிக்கிறோம். ஈடுபாட்டின் விஷயத்தில், எக்ஸ் மற்றும் ஒய் இடையேயான சொற்பொருள் சேர்க்கையின் தொடர்பிலிருந்து 'X இன்டைல்ஸ் ஒய்' என்ற உறவை பெரும்பாலும் கணிக்க முடியும் என்று முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (ப. 135); உதாரணமாக, 'பெட்டி பால் குடிக்கிறாள்' மற்றும் 'பெட்டி குடிக்கிறாள்' இடையே. நாம் பார்த்த முன்கணிப்பு நிகழ்வுகளிலும் இதே போன்ற சொற்பொருள் உள்ளடக்கம் உள்ளது. ஆனால் இந்த விஷயத்தில், தரமிறக்கப்பட்ட முன்கணிப்புக்கான முக்கிய முன்கணிப்பை உள்ளடக்கியது. உதாரணத்திற்கு:

'Misogynists amuse me' → '(Some) men hate women'

'Men who hate women

i.e.: (men' <the'. HATE. women> . AMUSE. me) →

(men .SOME.(men. HATE. women))

ஒவ்வொரு தகுதியான முற்கோளுக்கும் ஒரு தொடர்புடைய கருத்துரை உள்ளது, இதில் இணைக்கும் வாதம் இருத்தலியல் existentially ரீதியாக அளவிடப்படுகிறது, மேலும் இந்த இருத்தலியல் கருத்ததுரை this existential proposition, நாம் பார்த்த நிகழ்வுகளில், முக்கிய வினைப்பாட்டின் முற்கோளாகும்.

நாம் வேறு இடங்களில் பார்த்தது போல, தரமிறக்குதல் என்பது பல மாறுபட்ட தொடரியல் மற்றும் சொற்களஞ்சிய வெளிப்பாடுகளுக்கு அடிகோலுகிறது: பெயரெச்சதொடர்கள், குறைக்கப்பட்ட பெயரெச்சதொடர்கள், வினையடைகள், முன்னுருபுத் தொடர்கள், வினையடைகள், சில வகை பெயர்ச்சொற்கள் போன்றவை. இந்த மாறுபாடுகளில் சில இப்போது எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன, மேலும் அம்புக்குறி இன்னும் உள்ளது. சாத்தியமான முற்கோளைக் குறிக்கிறது:

(10) 'The Governor of Idaho is currently in London' —> 'Idaho has a Governor.

'இடஹோவின் ஆளுநர் தற்போது லண்டனில் இருக்கிறார்' → 'இடஹோவுக்கு ஒரு ஆளுநர் இருக்கிறார்.'

(11) 'Low-flying bicycles are dangerous' —> 'Some bicycles fly low.'

'தாழ்ந்து பறக்கும் மிதிவண்டிகள் ஆபத்தானவை' → 'சில சைக்கிள்கள் தாழ்வாகப் பறக்கின்றன.'

(12) 'My friend is the mayor's son' —> 'The mayor has a son.'

என் நண்பன் மேயரின் மகன்' → 'மேயருக்கு ஒரு மகன் இருக்கிறான்.'

குறைந்த அளவு வெளிப்படையாக, முற்கோள்கள் மற்ற வகை துணை எச்சத்தொடர்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படலாம்; எ.கா. பிளவு மற்றும் 'போலி-பிளவு' வாக்கியங்களில் உள்ளது போன்று பெயரெச்சத்தொடர்கள் (ப. 263):

(13) 'What annoyed me was his hypocrisy'

'என்னை எரிச்சலூட்டியது அவருடைய பாசாங்குத்தனம்'

It was his hypocrisy that annoyed me

அவருடைய போலித்தனம்தான் என்னை எரிச்சலூட்டியது
வினையடை எச்சத்தொடர்கள் :

(14) He was Arsenal's captain when it was the best team in the country' —> 'Arsenal was the best team in the country (at some time).'

'நாட்டின் சிறந்த அணியாக இருந்தபோது அவர் ஆர்சனலின் கேப்டனாக இருந்தார்' → 'ஆர்சனல் நாட்டின் சிறந்த அணியாக இருந்தது (சில நேரத்தில்).'

ஒப்பீட்டு எச்சத்தொடர்கள்: Comparative clauses

(15) 'Tom has a bigger stamp-collection than I have' —> 'I have a stamp-collection.'

‘என்னை விட டாமிடம் பெரிய முத்திரை சேகரிப்பு உள்ளது’ → ‘என்னிடம் முத்திரை சேகரிப்பு உள்ளது.’

ஏச்சத்தொடர்கள்:

(16) ‘I don’t regret leaving London’ → ‘I (have) left London

‘லண்டனை விட்டு வெளியேறியதற்கு நான் வருந்தவில்லை’ → ‘நான் லண்டனை விட்டு வெளியேறினேன்.

பெயராக்கங்கள் Nominalizations (பக்கம் 183 பார்க்கவும்):

(17) Lee’s surrender to Grant spelt the end of the Confederate cause’ → ‘Lee surrendered to Grant.’

‘கிராண்டிடம் லீ சரணடைந்தது, கூட்டமைப்பு காரணத்தின் முடிவை உச்சரித்தது’ → ‘கிராண்டிடம் லீ சரணடைந்தார்.’

அந்த-ஏச்சத்தொடர்கள் That-clauses:

(18) ‘John knows that we are helping him’ → ‘We are helping him.’

‘நாங்கள் அவருக்கு உதவுகிறோம் என்பதை ஜான் அறிவார்’ → ‘நாங்கள் அவருக்கு உதவுகிறோம்.’

(முற்கோளின் அளவுகோலாக நிராகரிப்பு சோதனையை நினைவில் கொள்க. எடுத்துக்காட்டாக, மேலே உள்ள (13) இன் முற்கோள் உறவைச் சரிபார்க்க விரும்பினால், முதல் வாக்கியத்தை எதிர்மறையாக ஆக்குகிறோம் (‘எனக்கு எரிச்சலூட்டியது அவரது பாசாங்குத்தனம் அல்ல’) மற்றும் இரண்டாவது வாக்கியம் உண்மையாகவே கருதப்படுகிறது என்பதைக் கவனிக்கவும். இதுபோன்று பிற நேர்வுகளுக்கும்.

அந்த தகுதிவாய்ந்த கணிப்புகள் பெரும்பான்மையானவை, இந்த எல்லா நிகழ்வுகளும் இல்லையென்றாலும், விரிவான பகுப்பாய்வு இல்லாமல் நிறுவ முடியாது, எனவே இந்தக் கூற்றை ஆதரிக்கும் ஒன்று அல்லது இரண்டு விவரங்களை மட்டும் சுட்டிக்காட்டுவதில் நான் திருப்தியடைய வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, வழக்குகளில் (13) மற்றும் (14) தொடர்புடைய உட்பிரிவுகளுடன் கூடிய சொற்பொழிவுகள் சாத்தியமாகும்: என்னை எரிச்சலூட்டியவை என்னை எரிச்சலூட்டியதாக விரிவுபடுத்தலாம், மேலும் அது நாட்டின் சிறந்த அணியாக இருந்தபோது (திட்டமிடாமல்) பாரஃப்ரஸ் செய்யப்படலாம். அந்த நேரத்தில் அது நாட்டின் சிறந்த அணியாக இருந்தது.

(15) பொறுத்தமட்டில், ஒப்பீட்டு உட்பிரிவுகளின் பொருள் தரமிறக்கப்படுவதை உள்ளடக்கியதாக கடந்த இயலில் குறிப்பிட்டோம் (பக்கம் 265). மிகவும் கடினமான வழக்குகள் (15) (18), இது தரமிறக்கப்பட்ட

கணிப்புகளைக் காட்டிலும் கீழ்நிலையை வெளிப்படுத்துவதாகத் தோன்றுகிறது. நாம் இவைகளுக்குப் பிறகு திரும்புவோம் (பக்கம் 311-16), ஆனால் பங்கேற்பு மற்றும் பெயரிடப்பட்ட கட்டுமானங்களை அந்த-பிரிவு மூலம் பாராபிராஸ் செய்ய முடியும் என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்டுகிறேன்; எடுத்துக்காட்டாக, (16) மற்றும் (17) ஆகியவற்றைப் பேசலாம்:

(16 a) *I don't regret it that I (have) left London.'

*நான் லண்டனை விட்டு வெளியேறியதற்காக நான் வருத்தப்படவில்லை.

(17 a) 'The fact that Lee surrendered to Grant spelt the end of the Confederate cause.'

லீ கிராண்டிடம் சரணடைந்தார் என்பது கூட்டமைப்பு காரணத்தின் முடிவை உச்சரித்தது."

பொருண்மையியல் பிரதிநிதித்துவத்தின் ஒரு அம்சமாக தகுதிவாய்ந்த வினைப்பாட்டுக்கு கணிசமான அளவிலான முற்கோள்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான நம்பகத்தன்மையை நிறுவுவதற்குப் போதுமானதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது என்று நம்புகிறோம்.;

பொருண்மையியல் பிரதிநிதித்துவங்களின் பண்புகளிலிருந்து முற்கோள்களைப் பெறுவதற்கான நமது திறனை அதிகரிக்க, மேலும் இரண்டு முக்கிய கருத்துக்களைக் குறிப்பிடலாம்:

(a) முற்கோள் (presupposition), உட்படுத்தல் (entailment) போன்று (பக்கம். 136) ஒரு கடப்பு உறவு; அதாவது X என்பது Yஐ முற்கோள்செய்தால் மற்றும் Y என்பது Zஐ முற்கோள்செய்தால், X என்பது Zஐ முற்கோள்செய்யும்.

உதாரணமாக:

X: 'The inventor of the flying bicycle was a genius→

'பறக்கும் மிதிவண்டியைக் கண்டுபிடித்தவர் ஒரு மேதை.' →

Y: 'Someone invented the flying bicycle.'

'பறக்கும் சைக்கிளை யாரோ கண்டுபிடித்தார்கள். →

Z: 'There is a bicycle which flies.'

'பறக்கும் ஒரு சைக்கிள் உள்ளது.'

(b) ஒவ்வொரு X க்கும், X என்பது Yஐ முற்கோள்செய்தால் மற்றும் Y என்பது Zஐ உட்படுத்தும். எடுத்துக்காட்டாக:

X: 'Low-flying bicycles are dangerous.' →

'தாழ்ந்து பறக்கும் சைக்கிள்கள் ஆபத்தானவை.' →

Y: "Some bicycles fly low', which entails

"சில மிதிவண்டிகள் தாழ்வாகப் பறக்கின்றன', இது உட்படுத்துவது

Z: 'Some bicycles fly.'

‘சில சைக்கிள்கள் பறக்கின்றன.’

இந்த ஒட்டுமொத்த விதிகள் மூலம், ஒரு உச்சரிப்பு எவ்வாறு கணிசமான எண்ணிக்கையிலான முற்கோள்களைக் கொண்டுள்ளது என்பதைப் பார்ப்பது இப்போது எளிதானது. ஆனால் இந்த கருத்தை மேலும் அழுத்துவதற்கு, கடந்த இயலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பண்புக்கூறு விதியின் செயல்பாட்டின் மூலம், வேறு பல முற்கோள்கள் நேரடியாக எழலாம் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்வோம். அந்த விதியின் விளைவு, — MALE/ஆண் போன்ற ஒற்றைக் கூறு பண்புக்கூறை <the’: — MALE> தரமிறக்கப்பட்ட முற்கோளாக மாற்றியது. இதன் பொருள் ஒரு வாதத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு பண்புக்கூறும் ஒரு முற்கோளுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கலாம். மூன்று பண்புக்கூறுகளைக் கொண்ட ஒரு பங்கேற்பாளரின் அடிப்படையில்: HUMAN —ADULT /மனித வயது வந்தவர் —ஆண் ‘பெண்’ ~ பண்புக்கூறு விதியின் மூலம் இதைப் பின்வரும் மூன்று வெவ்வேறு ஆனால் சமமான பிரதிநிதித்துவங்களாக மாற்ற முடியும் (பண்புக்கூறுகளின் வரிசை முக்கியமற்றது என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்):

(a) ADULT — MALE’ <the . HUMAN)

வயது வந்தோர் —ஆண்’ <அ/இ . மனிதன்)

(b) —MALE HUMAN’ <the’ : ADULT)

—ஆண் மனிதனின் <இ/அ’ : வயது வந்தவர்)

(c) HUMAN ADULT’ <the’ : ~MALE)>

மனித வயது வந்தவர்’ <இ/அ’ : ~MALE)>

அடிப்படை விதியின்படி (பக். 167}. மேலே உள்ள தகுதிவாய்ந்த வினைப்பாடுகள் ஒவ்வொன்றும் இதற்குச் சமமானவை:

(a) <ADULT ~ MALE: HUMAN>

<வயது வந்தோர் ~ ஆண்: மனிதன்>

(b) (— MALEHUMAN: ADULT>

<- ஆண் மனிதர்: வயது வந்தோர்>

(c) (HUMAN ADULT: — MALE>

<மனித வயது வந்தவர்: - ஆண்>

இவற்றிலிருந்து, இருத்தலியல் அளவீடு (existential quantification) மூலம், நாம் மூன்று தனித்தனி சாத்தியமான கருத்துரை களைப் பெறுகிறோம்:

(அ) ‘சில பெண் வயது வந்தவர்/மனிதர்’

(ஆ) ‘சில பெண் மனிதர்கள் வயது வந்தவர்கள் ஆவர்/ஆனார்’

(இ) 'சில வயது வந்த மனிதர்கள்/பெண்கள் ஆவர்/ஆனார் '

இந்த கருத்துரைகள் பூமியை உலுக்கும் புதுமையான தகவல்கள் எதுவும் இல்லை என்பது, பெண்/woman என்ற சொல்லின் எந்தவொரு சாதாரண பயன்பாட்டிலும் அவை சாத்தியமானதாகக் கருதப்படும் அவதானிப்பின் (observation) செல்லுபடியை மாற்றாது.

தேர்வுக் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து (selection restrictions) எழும் முற்கோள்கள் (presuppositions) அடிப்படையில் ஒரே மாதிரியானவை:

"Brendon ate the pizza" → "Brendon is an animate being."

"பிரெண்டன் பீட்சாவை சாப்பிட்டார்" → 'பிரெண்டன் ஒரு உயிருள்ள உயிரினம்.'

'Is the treasurer pregnant?' → 'The treasurer is female.'

'அந்த பொருளாளர் கர்ப்பமாக இருக்கிறாரா?' → 'அந்த பொருளாளர் ஒரு பெண்.'

ANIMATE/விலங்கு, ~MALE/ஆண் போன்ற பண்புக்கூறுகளை பாதிக்கப்பட்ட பங்கெடுப்பாளருடன் (argument) சேர்க்கும் சூழல் சார்ந்த மிகைமை விதியாக தேர்வு கட்டுப்பாடு (selection restriction) முறைப்படுத்தப்பட்டது (பக்கம் 140). பண்புக்கூறு விதியின்படி இத்தகைய பண்புக்கூறுகள் தரமிறக்கப்பட்ட வினைப்பாடுகள் <the' : ANIMATE>/இ/அ விலங்கு போன்றவற்றில் விரிவாக்கப்படலாம் என்பதால், தேர்வுக் கட்டுப்பாடுகளின் முற்கோள் தன்மை ஏற்கனவே பிற நிகழ்வுகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட அதே பொதுமைப்படுத்தலால் விளக்கப்படுகிறது: ஒவ்வொரு தகுதிவாய்ந்த முன்னறிவிப்பும் சாத்தியமானது. ஒரு இருத்தலியல் அனுமானத்தின் ஆதாரம்.

முற்கோள்களை இவ்வாறு விளக்கலாம் என்று நாம் பரிந்துரைக்கவில்லை. ஆனால் முற்கோள்களைத் தகுதிவாய்ந்த வினைப்பாடுகளுடன் இணைக்கும் விதி மிகவும் பொதுவானதாகத் தோன்றுகிறது, மேலும் வாக்கியங்களின் முற்கோள்கள் அவற்றின் பொருண்மையியல் பிரதிநிதித்துவங்களின் அடிப்படையில் வினைப்பாடு செய்யப் ப்படலாம் என்ற பார்வையில் சில நம்பிக்கையை நியாயப்படுத்துகிறது. இருப்பினும், 'சாத்தியமான முற்கோள்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், சொற்பொருள் முழுப் பதிலையும் வழங்காது என்பதை நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளோம். தர்க்கரீதியான அல்லது பொருண்மையியல் அர்த்தத்தில் முன்கணிப்பு போன்ற எதுவும்

இல்லை என்று சிலர் வாதிட்டனர்: தர்க்கரீதியான முற்கோள் என்று கூறப்படும் அனைத்து வழக்குகளும் உண்மையில் ஈடுபாட்டின் நிகழ்வுகள். இந்தக் கண்ணோட்டத்திற்கு ஆதரவாகக் கொண்டுவரப்பட்ட ஆதாரங்களில், பின்வருபவை போன்ற வாக்கியங்கள் அடங்கும், அவற்றின் விந்தை இருந்தபோதிலும், அர்த்தமுள்ளதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட வேண்டும்:

(14a) He wasn't Arsenal's captain when it was the best team in the country — because it never WAS the best team.'

‘நாட்டின் சிறந்த அணியாக இருந்தபோது அவர் ஆர்சனலின் கேப்டனாக இருக்கவில்லை - ஏனெனில் அது ஒருபோதும் சிறந்த அணியாக இருந்ததில்லை.’

(15a) Tom DOESN'T have a bigger stamp-collection than I have - in'fact I don't have a stamp-collection at all.'

‘என்னிடம் இருப்பதை விட பெரிய முத்திரை சேகரிப்பு டாமிடம் இல்லை - உண்மையில் என்னிடம் முத்திரை சேகரிப்பு இல்லை.’

(16a)) 'I pon' regret leaving London — actually I have never left it."

லண்டனை விட்டு வெளியேறியதற்கு ‘ஐ போன்’ வருத்தம் - உண்மையில் நான் அதை விட்டு வெளியேறவில்லை.

முற்கோள் ரத்து (presupposition cancellation) என்று அழைக்கப்படுவதற்கான எடுத்துக்காட்டுகள் இவை: மேலே உள்ள வாக்கியங்களின் (14){(16) ‘முற்கோள்கள்’ உண்மையில் முரண்படலாம் என்பதைக் காட்டுகின்றன. எதிர்மறை சோதனை(negation test) -யின்படி, (14a)-(16a) என்பது முட்டாள்தனமானதாக (nonsensical) இருக்க வேண்டும் - ஆனால் தெளிவாக, குறைந்தபட்சம் குறிப்பிட்டுள்ளபடி சிறப்பு முரண்பாடான அழுத்தத்துடன் பேசும்போது, அவை இல்லை.

பொருண்மையியல் விளக்கத்தின் மற்றொரு வரம்பு பின்வருவன போன்ற எடுத்துக்காட்டுகளிலிருந்து தெளிவாகத் தெரிகிறது:

(19) Flying bicycles do not exist

பறக்கும் சைக்கிள்கள் இல்லை.

(20) The unicorn lives in trees

யூனிகாரன் மரங்களில் வாழ்கிறது.

ஒவ்வொரு தகுதிவாய்ந்த வினைப்பாடுகளிலிருந்தும் ஒரு முற்கோள் தானாகவே பெறப்பட்டால், (19) ‘Some animals are unicorns’/‘சில சைக்கிள்கள் பறக்கின்றன’ மற்றும் (20) ‘Some animals are unicorns’/‘சில விலங்குகள்

யூனிகார்ன்கள்' என்பதை முற்கோள் செய்ய வேண்டும்; ஆனால் அத்தகைய தாக்கங்கள் இந்த வாக்கியங்களில் தெளிவாக இல்லை - (19) இன் பேசுபவர் உண்மையில் பறக்கும் சைக்கிள்கள்/bicycles that fly. இருப்பதை மறுக்கிறார்.

எனவே என்ன தேவை என்றால் ஒரு முற்கோளுக்கான நிபந்தனைகளின் தொகுப்பு என்று தோன்றுகிறது,. ஒரு பகுதியாக, இந்த கட்டுப்பாடுகள்/நிபந்தனைகள் பொருண்மையியல் $\sim X$ என்பதன் சாத்தியமான முற்கோள்கள் X ஒரு பொருண்மையியல் பிரதிநிதித்துவத்திலிருந்து பெறப்படுகின்றன. ஆனால் நிபந்தனைகளின் தொகுப்பில் பயன்வழியியல் நிபந்தனைகளும் அடங்கும். எனவே பொருண்மையியல் சாத்தியமான முற்கோள்களைக் குறிப்பிடுவதில் அக்கறை கொண்டுள்ளது; பயன்பாட்டியல் இவற்றை உண்மையான முற்கோள்களாக (actual presuppositions) மாற்றுகிறது.

பயன்வழியியல் முற்கோள்கள்

நாம் இப்போது முற்கோளின் பயன்வழியியல் கருத்துருவை மிகவும் கவனமாக ஆராய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். நாம் அதை தோராயமாக பின்வருமாறு வரையறுத்துள்ளோம்: 'X என்று சொல்வதில் பேசுபவர் Y இன் உண்மையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால், எடுத்துக்கொள்வது/'taking for granted' என்றால் என்ன என்று தெரியவில்லை. முன்கணிப்பின் நடைமுறைப் பார்வையில், ஒரு வேறுபாடு பொதுவாக முற்கோள் மற்றும் ஈடுபாடு ஆகியவற்றுக்கு இடையே அல்ல, ஆனால் முன்கணிப்பு மற்றும் வலியுறுத்தலுக்கு இடையில் வரையப்படுகிறது, இதில் முன்கணிப்பு என்பது ஒரு சொல்லின் உள்ளடக்கத்தின் ஒரு பகுதியாகும், இது நன்கு தெரிந்ததாகக் கருதப்படுகிறது, மேலும் வலியுறுத்தல் அந்த பகுதி அறிமுகமில்லாதது, புதியது அல்லது தகவலறிந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. பெரும்பாலும் வேறுபாடு எழுவாய் மற்றும் பயனிலைக்கு (subject and predicate) இடையே பாரம்பரிய வேறுபாட்டை ஒத்துள்ளது:

(21) The Prime Minister's son drives fast cars.

பிரதமரின் மகன் வேகமாக கார்களை ஓட்டுகிறான். இந்த எடுத்துக்காட்டில், முற்கோளைத் தோராயமாக பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தலாம்:

(21அ) 'There is an x such that x is son of the Prime Minister.'

'X உள்ளது எப்படி என்றால் X என்பது பிரதமரின் மகன்.'

மற்றும் கூற்றை பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தலாம்:

(21b) 'x drives fast cars.'

'x வேகமாக கார்களை ஓட்டுகிறான்.'

அதன் முகத்தில், இது முற்கோளின் தர்க்கரீதியான கருத்தாக்கத்துடன் பொருந்துகிறது - குறிப்பாக, முற்கோள் எதிர்மறையால் பாதிக்கப்படாது என்பதை நாம் கவனிக்கிறோம். ஆனால் பயன்வழியியல் முற்கோள் (pragmatic presupposition), மிகவும் ஆற்றல் வாய்ந்த வகையில், கருத்துப்பரிமாற்ற கருத்தாடல் (communicative discourse) சொற்பொழிவின் முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையாக கருதப்படுகிறது. இரண்டு நபர்கள் உரையாடலில் ஈடுபடும்போது, அவர்கள் எல்லா வகையான பின்னணி அறிவையும் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள்: அவர்கள் தங்களைக் கண்டுபிடிக்கும் சூழ்நிலைக்கு குறிப்பிட்ட அறிவு மட்டுமல்ல, உலகத்தைப் பற்றிய பொதுவான அறிவு. உரையாடல் முன்னேறும்போது, அதன் 'சூழல்' முன்னேறுகிறது, புதிய கூறுகள் அறிவுத் தொகுப்பில் சேர்க்கப்படுகின்றன, அவை சாதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளப்படலாம்: ஒரு முன்மொழிவின் வலியுறுத்தல் அடுத்த முன்மொழிவாக மாறும். இது உண்மையாகவே பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது, இது முற்கோளின் தர்க்கரீதியான கணக்கிற்கான சிக்கலாகும், ஆனால் இயற்கையாகவே பயன்வழியியல் கணக்கில் பொருந்துகிறது:

(22) Sheila's engaged to be married, and her fiancé's an airline pilot.

ஷீலாவுக்கு திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்டது, மற்றும் அவரது வருங்கால கணவர் ஒரு விமான விமானி.

(23) *Sheila's fiancé's an airline pilot, and she's engaged to be married.

*ஷீலாவின் வருங்கால மனைவி ஒரு விமான விமானி, அவள் திருமணம் செய்துகொண்டாள்.

ஒருங்கிணைப்பின் தர்க்கத்தின் படி (பக். 170 ஐப் பார்க்கவும்), (23) என்பது (22) எனப் பொருள்படும் என்று நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டும்; ஆனால் (22) உடன் ஒப்பிடும்போது (23) வித்தியாசமாக உள்ளது, மேலும் இது ஒரு வண்டி-முன் குதிரை வரிசைப்படுத்துதலின் காரணமாகும்: இரண்டாவது எச்சத்தொடர் second clause உள்ளடக்கம் ஏற்கனவே முதல் உட்பிரிவில் வழங்கப்பட்டுள்ளது. முந்தைய கூற்றின் உள்ளடக்கத்தை முற்கோள் மீண்டும் மீண்டும் செய்யும் இயல்பான வரிசை (22) இல் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இதே போன்ற ஒரு எடுத்துக்காட்டு:

(24) Henry lost the election, and it is regrettable that he did so.

ஹென்றி தேர்தலில் தோல்வியடைந்தார், அவர் அவ்வாறு செய்தது வருத்தமளிக்கிறது.

(25) *Henry lost the election, and regrettably, he did so.

*ஹென்றி தேர்தலில் தோற்றார், வருந்தத்தக்க வகையில் அவர் அவ்வாறு செய்தார்.

மீண்டும், பிந்தைய வாக்கியம் ஒற்றைப்படையானது, ஏனெனில் அதன் இரண்டாவது உட்பிரிவு ஏற்கனவே தெரிவிக்கப்பட்ட ஒன்றை வலியுறுத்துகிறது, எனவே முன்கூட்டியே கருதப்பட வேண்டும். மறுபுறம், (24) ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது, ஏனெனில் அவர் அவ்வாறு செய்தார் என்பது ஒரு அனுமானத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. முன்னுரையின் பொருத்தம் வரிசைப்படுத்துவதைப் பொறுத்தது என்பதை இந்த எடுத்துக்காட்டுகள் காட்டுகின்றன.

ஒரு கூற்றைச் சேர்ந்த எந்தவொரு சொல்லும், (அ) அர்த்தத்தின் கூறுகளைக் கொண்டிருக்கும், அவை ஏற்கனவே 'சூழல்' அல்லது 'உரையின் நடைமுறைப் பிரபஞ்சத்தின்' பகுதியாக இருப்பதாகக் கருதப்படும் (பார்க்க கெம்ப்சன் 1975, பக். 167- 73); மற்றும் (ஆ) அந்தச் சூழலில் அவை இல்லை என்று வலியுறுத்தப்படும் கூறுகள். முன்கணிப்பை வரையறுக்க இது ஒரு நல்ல வழியாகத் தெரிகிறது. ஆனால் அதை பல்வேறு வழிகளில் செம்மைப்படுத்த வேண்டும். முதலாவதாக, 'சூழல்-இலவச' சொற்பொழிவு எதுவும் இல்லை - எனவே உரையாடலைத் தொடங்குவது கூட சில பின்னணித் தகவலைப் பெறுகிறது. வைல்டின் நாடகமான தி இம்போர்ட்டன்ஸ் ஆஃப் பீயிங் எர்னஸ்ட்டின் தொடக்கப் பரிமாற்றம் பின்வருமாறு இயங்குகிறது:

ALGERNON: Did you hear what I was playing, Lane?

அல்கெர்னான்: நான் வாசிப்பதை நீங்கள் கேட்டீர்களா, லேன்?

LANE: I didn't think it polite to listen, sir

லேன்: நான் கேட்பதை கண்ணியமாக நினைக்கவில்லை, ஐயா.

அல்கெர்னானின் ஆரம்பக் கேள்வியில் 'நான் எதையோ விளையாடிக் கொண்டிருந்தேன்' என்ற முன்கணிப்பு உள்ளது, அல்கெர்னான் தனக்கும் லேனுக்கும் இடையே பொதுவான விஷயமாக எடுத்துக் கொள்ள முடியும் (லேனின் மறுப்பு இருந்தபோதிலும்) அடுத்த அறையில் லேன் தனது பியானோ வாசிப்பதைக் கேட்டதாக அவர் கருதலாம். இது காணக்கூடிய சூழ்நிலையால் வழங்கப்படுகிறது, முந்தைய பேச்சால் அல்ல. இரண்டாவதாக, 'பொதுவானது' என்பது உண்மையில் பேசுபவர் மற்றும்

கேட்பவரின் மனதில் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுவதல்ல, ஆனால் பேசுபவர்தான், நோக்கத்திற்காக, அவர்கள் பகிர்ந்து கொள்வதாகக் கருதுகிறார். எனவே ஒரு பேசுபவர் - தவறுதலாகவோ அல்லது வடிவமைப்பின் மூலமாகவோ - கேட்பவர் அறியாததாக இருக்கும் ஒன்றை தகாத முறையில் முன்வைக்கலாம். அல்ஜெர்னானை மீண்டும் மேற்கோள் காட்டி:

ALGERNON: I have invented an invaluable permanent invalid called Bunbury, in order that I may be able to go down into the country whenever I choose. Bunbury is perfectly invaluable. If it wasn't for Bunbury's extraordinary bad health, for instance, I wouldn't be able to dine with you at Willis's to-night, for I have been really engaged to Aunt Augusta for more than a week.

அல்கெர்னான்: பன்பரி எனப்படும் விலைமதிப்பற்ற நிரந்தர செல்லாததை நான் கண்டுபிடித்துள்ளேன், நான் தேர்ந்தெடுக்கும் போதெல்லாம் நாட்டிற்குள் செல்ல முடியும். பன்பரி முற்றிலும் விலைமதிப்பற்றது. உதாரணமாக, பன்பரியின் அசாதாரண உடல்நிலை சரியில்லாமல் இருந்திருந்தால், இன்றிரவு வில்லிஸில் நான் உங்களுடன் உணவருந்த முடியாது, ஏனென்றால் நான் அகஸ்டா அதையுடன் நிச்சயதார்த்தம் செய்து ஒரு வாரத்திற்கும் மேலாகிறது.

JACK: I haven't asked you to dine with me anywhere to-night.

ஜாக்: இன்றிரவு எங்கும் என்னுடன் சாப்பிடச் சொல்லவில்லை.

ஆனால் இதை விட அதிக சிக்கல்கள் உள்ளன. உண்மையில் மூன்று வெவ்வேறு நிலைகள் உள்ளன - பொருண்மையியல், தொடரியல் மற்றும் ஒலியனில் ஆகியவற்றின் மொழியியல் நிலைகளுடன் தொடர்புடையது - இதில் 'உறுதிப்படுத்தல்' என்பதிலிருந்து 'முன்கூட்டிய' வேறுபாட்டைக் காணலாம். அவற்றைப் பிரிக்கத் தவறினால் எளிதில் குழப்பம் ஏற்படலாம், அதனால் நாம் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாக நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

1. திட்டவட்டமான / திட்டவட்டமற்ற பொருள் 1. Definite/ Indefinite Meaning

பொருண்மையியல் மட்டத்தில், நாம் ஏற்கனவே திட்டவட்டமான வெளிப்பாடுகளை ஆய்வு செய்துள்ளோம் (எ.கா. பெயர்தொடர்கள், the, this, your, etc/இது, உங்கள், முதலியன, அத்துடன் தனிப்பட்ட பிரதிபெயர்கள்) மற்றும் அவை அனுமானத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன என்பதை நாம் குறிப்பிட்டுள்ளோம் (பக். 156~60). பேசுபவர் மற்றும் கேட்பவரின் பகிரப்பட்ட அறிவின் மூலம் அவர்களின் குறிப்பு தனித்துவமாக தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இந்த அனுமானம், தற்போதைய சூழலில், திட்டவட்டமான வெளிப்பாட்டின்

குறிப்பு உள்ளது என்பதற்கான ஒரு முகோளாக விவரிக்கப்படலாம். பின்வரும் கேள்விகள் புத்தக விற்பனையாளரிடம் கேட்கப்பட்டதாக வைத்துக்கொள்வோம்:

(26) Do you have the biography of Lillian Gish?

லில்லியன் கிஷின் வாழ்க்கை வரலாறு உங்களிடம் உள்ளதா?

(27) Do you have a biography of Lillian Gish?

லில்லியன் கிஷின் வாழ்க்கை வரலாறு உங்களிடம் உள்ளதா?

தேர்வு செய்வதன் மூலம், (26) இன் பேசுபவர் லில்லியன் கிஷின் சுயசரிதை இருப்பதைப் பற்றிய தனது அனுமானத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். அத்தகைய முன்கணிப்பு (27) இல் இல்லை. லில்லியன் கிஷின் வாழ்க்கை வரலாறு போன்ற வெளிப்பாடுகள், பெர்ட்ராண்ட் ரஸ்ஸல் பயன்படுத்திய காலத்தைத் தொடர்ந்து, திட்டவட்டமான விளக்கங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன, மேலும் அவை தனித்துவத்தின் கூடுதல் முற்கோளைக் கொண்டிருப்பதாக பெரும்பாலும் கருதப்படுகிறது - அதாவது. குறிப்பிட்ட விளக்கத்தை சந்திக்கும் ஒரே ஒரு பொருள் மட்டுமே உள்ளது என்ற அனுமானம் - இந்த விஷயத்தில், லில்லியன் கிஷின் ஒரே ஒரு வாழ்க்கை வரலாறு மட்டுமே உள்ளது இயல் 9இல் உள்ள திட்டவட்டமான விவாதத்திலிருந்து, இது ஏன் அவ்வாறு இல்லை என்பது தெளிவாகும்: லில்லியன் கிஷின் வாழ்க்கைக் கதை ஒரு முறை மட்டுமே எழுதப்பட்டதாக (26) எந்த உட்குறிப்பும் (implication) இல்லை. ஆனால் வேறு வகையான உட்குறிப்பு உள்ளது: பேசுபவரும் கேட்பவரும் சொற்றொடரின் குறிப்பான அதே சுயசரிதையை அடையாளம் காண போதுமான தகவலைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள்.

உரையின் இரண்டு அண்டை கூறுகளுக்கு இடையே ஒருங்கிணைப்பை சமிக்ஞை செய்வதில் திட்டவட்டமான இயக்கியின்/ஆபரேட்டரின் பங்கையும் இயல் 9இல் கவனித்தோம். இந்த அர்த்தத்தில் the bottle/அந்த பாட்டில் போன்ற ஒரு சொற்றொடர் அல்லது அது அதே சொற்பொழிவில் ஏற்கனவே தொடர்புபடுத்தப்பட்ட அறிவை மீண்டும் குறிப்பிடுவதற்கும், அதன் மூலம் ஊகிக்கும் திறன் கொண்டது. அத்தகைய முற்கோளின் மிக எளிய உதாரணம்:

(28)) On the table there was a bottle ... She took { the bottle
it

மேசையில் ஒரு பாட்டில் இருந்தது ... அவள் அந்த பாட்டிலை/அதை எடுத்தாள்.

இதற்கு நேர்மாறாக, (28) போன்ற ஒரு பாட்டில் போன்ற காலவரையற்ற வெளிப்பாடுகள், அவற்றின் குறிப்புகள் முன்னர் அடையாளம் காணப்படவில்லை என்பதையும், எனவே அவை 'முற்கோள்' ('presupposition') பகுதியைக் காட்டிலும் வாக்கியத்தின் 'உறுதிப்படுத்தல்' பகுதியைச் சேர்ந்தவை என்பதையும் குறிக்கிறது.

2. தலைப்பு/கருத்து (Topic/comment)

தொடரியல் மட்டத்தில், தலைப்புக்கும் கருத்துக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை நாங்கள் ஏற்கனவே சந்தித்துள்ளோம் (பக். 194-5) (சில நேரங்களில் தீம் மற்றும் ரீம் ஆகியவற்றுக்கு இடையே ஒரு தொடர்புடைய வேறுபாடு உள்ளது). சீனம் அல்லது ஜப்பானியம் போன்ற 'தலைப்பு-முக்கியமான' மொழிக்கு பதிலாக, 'பொருள்-முக்கியமான' மொழியான ஆங்கிலத்தில், தலைப்பு மற்றும் கருத்து ஆகியவை பொருள் மற்றும் முன்னறிவிப்புக்கு இடையிலான பாரம்பரிய இலக்கண வேறுபாட்டுடன் நெருக்கமாக ஒத்துப்போகின்றன. எவ்வாறாயினும், தலைப்பு/கருத்து வேறுபாடு முற்றிலும் கட்டமைப்பு அல்லாமல் உளவியல் சார்ந்ததாகவே எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது: ஒரு பொருளில் பேசுபவர், கொடுக்கப்பட்ட உட்பிரிவில் எதைப் பற்றி பேசத் தேர்ந்தெடுத்தார், கருத்து அவர் எதைப் பற்றி என்ன சொல்ல முடிவு செய்திருக்கிறார். இது தலைப்பாக்கம் மற்றும் திட்டவட்டமான குறிப்புக்கும் இடையே ஒரு தொடர்பை தெளிவாக நிறுவுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, (29), இதில் திட்டவட்டமான சொற்றொடர் தலைப்பு நிலையை நிரப்புகிறது, இது ஒருபொருள்பன்மொழி(30) விட மிகவும் மகிழ்ச்சியான கூற்றாகும்இதில் இல்லை:

(29) The bottle contained a colourless liquid.

பாட்டிலில் நிறமற்ற திரவம் இருந்தது.

(30) A colourless liquid was in the bottle

ஒரு நிறமற்ற திரவம் பாட்டிலில் இருந்தது.

ஆனால் (30) ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது, எனவே தலைப்புடன் திட்டவட்டமாக இணைந்திருப்பது இலக்கண விதியை விட விருப்பமான விஷயமாகும்.

தற்போதைய கண்ணோட்டத்தில், தலைப்பை முக்கியமானதாக ஆக்குவது, எதிர்மறையால் பாதிக்கப்படாத அதன் போக்கு. இது அடுத்த இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகளால் விளக்கப்படுகிறது, இது கடைசி இரண்டைப் போலவே, கருத்தியல் அர்த்தத்தின் அடிப்படையில் சமமானதாகத் தோன்றுகிறது:

(31) The earthquake caused the collapse of the bridge

நிலநடுக்கத்தால் பாலம் இடிந்து விழுந்தது.

(32) A colourless liquid was in the bottle.

நிலநடுக்கத்தால் பாலம் இடிந்து விழுந்தது.

(31) மற்றும் (32) எந்த சூழ்நிலையிலும் உண்மை மதிப்பில் வேறுபட முடியாது என்றாலும், அவற்றின் மறுப்புகள் (31a) மற்றும் (32a) பின்வரும் விஷயங்களில் சிறிது வேறுபடுகின்றன: அதேசமயம் (32a) இலிருந்து பாலம் இடிந்து விழுந்ததாக நாம் ஊகிக்கிறோம். (31a) இலிருந்து நாங்கள் செய்யவில்லை:

(31அ) The earthquake caused the collapse of the bridge.

நிலநடுக்கம் பாலத்தின் சரிவை ஏற்படுத்தவில்லை.

(32a) The collapse of the bridge was caused by the earthquake.

பாலம் இடிந்து விழுந்தது பூகம்பத்தால் ஏற்படவில்லை.

நாம் ஒரு வாக்கியத்தை நிராகரிக்கும்போது, அதாவது, தலைப்பை ('நாம் பேசும் விஷயம்') மறுக்காமல், அதில் நாம் சொல்லும் கருத்தை மட்டுமே மறுக்கிறோம். இதன் பொருள், மறுப்பு சோதனையின்படி, (31) என்பது 'பாலம் இடிந்து விழுந்தது', அதேசமயம் (32) அதை முற்கோள்செய்கிறது.

'தலைப்பு/கருத்து' 'topic/comment' என்பது ஒரு தொடரியல் வேறுபாடாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது, உண்மையில் நாம் (31) மற்றும் (32) ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான வேறுபாட்டை கருத்துருசார் அர்த்தத்தின் அடிப்படையில் விளக்க முயலவில்லை. செயப்பாட்டு மாற்றத்தின் passive transformation அடிப்படையில் மட்டுமே அவை ஒன்றுக்கொன்று வேறுபடுவதால், (31) மற்றும் (32) ஒரே பொருண்மையியல் பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொண்டுள்ளன. அவற்றுக்கிடையேயான வேறுபாடு என்னவென்றால், செய்தி எவ்வாறு ஒழுங்கு மற்றும் கவனம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வழங்கப்படுகிறது, மேலும் நாம் முன்பு (பக்கம் 19) 'கருப்பொருள் பொருள்' என்று அழைத்ததைச் சேர்ந்தது. கருப்பொருள் பொருள் என்பது, கருத்தியல் அர்த்தத்திலிருந்து சுயாதீனமாக இருப்பதாக நாம் கருதுகிறேன்; இது முற்றிலும் வேறுபட்ட மொழியியல் அமைப்பைச் சேர்ந்தது. ஆனால் கருப்பொருளின் கருப்பொருள் தேர்வு கருத்தியல் செய்தியின் சில அம்சங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில் நேர்மறையான விளைவை மட்டுமல்ல, கருத்தியல் அர்த்தத்தில் மறைமுகமாக இருக்கும் விளக்கத்தின் சில சாத்தியக்கூறுகளை நசுக்குவதன் எதிர்மறையான விளைவையும்

ஏற்படுத்தும் என்பதை நாம் இப்போது கவனிக்க வேண்டும். அளவீடுகள் (பக்கம் 174) தொடர்பாக இது ஒரு உதாரணம் ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, மேலும் புற கட்டமைப்பு வரிசைப்படுத்துதல், மறுப்பு தொடர்பான வினைனையடைகளின் விளக்கத்தை தாங்கி நிற்கும் ஒரு வழக்கையும் (பக்கம் 258) குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

கருத்துருசார் அர்த்தத்தில், எதிர்மறையின் நோக்கம் not ஆல் நிர்வகிக்கப்படும் வினைப்பாடுடன் இணைந்து விரிவானது (பக். 167 ஐப் பார்க்கவும்). கருப்பொருள் அர்த்தத்தில், எதிர்மறையின் செல்வாக்கு பொதுவாக எதிர்மறை வார்த்தையைப் பின்பற்றும் 'கருத்து'க்கு மட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. இதன் ஒரு அறிகுறி என்னவென்றால், some, already, போன்ற உண்மையற்ற வடிவங்களைப் பயன்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, any, மற்றும் yet போன்றவற்றை பிந்தைய எதிர்மறை நிலையில் பயன்படுத்துவது இயல்பானது ஆனால் (கருத்துமட்டும், முற்றிலும் மாறுபட்ட அர்த்தத்துடன்) முன்-எதிர்மறை நிலையில் அல்ல:

(33 அ) John doesn't trust anybody (33b) *Anybody doesn't trust John

ஜான் யாரையும் நம்புவதில்லை (33 ஆ) *யாரும் ஜானை

நம்புவதில்லை

எதிர்மறையின் நோக்கம் இங்கே கிடைமட்ட அடைப்புக்குறி மூலம் குறிக்கப்படுகிறது. (33a) க்கு மாறாக, somebody எதிர்மறையைப் பின்பற்றும்

(34) போன்ற வாக்கியம், மிகவும் வித்தியாசமானது:

(34) John doesn't trust somebody

ஜான் யாரையும் நம்பவில்லை.

ஆனால், துணைநிலையாக்க விதியின் (subordination rule) மூலம் (பக். 257) யாரேனும் ஒரு அளவுகோலை வெளிப்படுத்தவில்லை என்று கருதினால், இந்த வினோதத்தை கூட விளக்க முடியும். இவ்வாறாக (34) இல் மறுப்பின் நோக்கம் கருத்துருசார் பொருள் conceptual meaning மற்றும் கருப்பொருள் பொருள் (thematic meaning) ஆகியவற்றால் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும், தலைப்பு/கருத்துப் பிரிவு, திட்டவட்டமான/திட்டவட்டமற்ற (definite/indefinite) வேறுபாட்டிலிருந்து சுதந்திரமான 'முற்கோளுக்கு' விளக்கத்திற்கு வழிவகுக்கிறது.

3. கவனம் / முற்கோள் (Focus/Presupposition)

இப்போது நாம் 'முற்கோள்' ('presupposition') மற்றும் 'உறுதிப்படுத்துதல்' ('assertion') ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான கோட்டை வரைவதற்கான

மூன்றாவது வழிக்கு திரும்புவோம் - இது தொடரியல் அல்லது பொருண்மையியல் மூலம் அல்ல, ஒலியனியல் மூலம் உணரப்படுகிறது. இப்போது நாம் ஆர்வமாக உள்ள மாறி, ஒரு தொனி அலகில் உள்ள கருவின் நிலை அல்லது முக்கிய அழுத்தமான அசை. கரு இறுதியில் ஏற்படுவது வழக்கம் - தோராயமாக, டோன் யூனிட்டின் கடைசி முழு அழுத்தமான எழுத்தில் - இதனால் டோன் யூனிட்டில் புதிய தகவல் கொடுக்கப்பட்ட தகவலுக்கு முன்னதாக இருக்கும் (பக். 20 ஐப் பார்க்கவும்).

ஆனால் சிறப்பு முரண்பாடான முக்கியத்துவத்திற்கு, கரு முந்தைய காலத்தில் ஏற்படலாம்
நிலை, அல்லது பிந்தைய நிலை, அத்துடன் அதன் எதிர்பார்க்கப்படும் இடத்தில்:

(35) Her sister flew to Paris last FRIDAY.

அவரது சகோதரி கடந்த வெள்ளிக்கிழமை பாரிஸுக்கு பறந்தார்.

(36) Her sister flew to PARIS last Friday.

அவரது சகோதரி கடந்த வெள்ளிக்கிழமை பாரிஸுக்கு பறந்தார்.

(37) Her sister FLEW to Paris last Friday.

அவரது சகோதரி கடந்த வெள்ளிக்கிழமை பாரிஸுக்கு பறந்தார்.

(38) Her sisTER flew to Paris last Friday.

அவரது சகோதரி கடந்த வெள்ளிக்கிழமை பாரிஸுக்கு சென்றார்.

[Capitals, (35)-(38) இல், அணுக்கரு அழுத்தத்தின் நிலையைக் குறிக்கின்றன மற்றும் தீவிர உச்சரிப்பு வீழ்ச்சி தொனியைக் குறிக்கிறது. ஒவ்வொரு வாக்கியமும் ஒற்றை தொனி அலகுடன் உச்சரிக்கப்படுகிறது என்று நாம் கருதுகிறோம்.

முரண்பாடாக விளக்கப்பட்டால், இந்த வாக்கியங்கள் இந்த பிளவு வாக்கியங்களின் (cleft sentences) அதே அர்த்தங்களைக் கொண்டுள்ளன:

(35 அ) வெள்ளியன்று தான் அவரது சகோதரி பாரிஸுக்கு பறந்தார்.

(36 அ) வெள்ளிக்கிழமை அன்று அவரது சகோதரி பாரிஸுக்கு பறந்தார்.

(37அ) கடந்த வெள்ளிக்கிழமை அவரது சகோதரி பாரிஸுக்கு விமானம் மூலம் சென்றார்.

(38a) கடந்த வெள்ளியன்று பாரிஸுக்கு பறந்தது அவரது சகோதரி.

மேலும் இந்த அடிப்படையில் நாம் பரிந்துரைக்கலாம் (காண்க சாம்ஸ்கி 1972, பக். 81-101) உட்கருவைத் தாங்கும் உறுப்பு தகவலின் மையமாகும், மேலும் ஒவ்வொரு வாக்கியத்தின் மீதியும் முன்கணிப்பு:

முற்கோள் கவனம் PRESUPPOSITION FOCUS

(35b) Her sister flew to Paris at some time x x = last Friday

அவளுடைய சகோதரி சில நேரத்தில் x பாரிஸ் பறந்தார் x = கடந்த வெள்ளிக்கிழமை

(36b) Her sister flew to some place x last Friday x = Paris,

அவளுடைய சகோதரி ஏதோ ஒரு இடத்திற்குப் x பறந்தார் கடந்த வெள்ளிக்கிழமை x = பாரிஸ்,

(37b) Her sister went by some means x to Paris last Friday x = air

அவரது சகோதரி கடந்த வெள்ளிக்கிழமை சில வழிகளில் x பாரிஸுக்கு சென்றார் x = காற்று

(38b) Some person x flew to Paris last Friday x = her sister

சில நபர் x கடந்த வெள்ளிக்கிழமை பாரிஸுக்கு பறந்தார் x = அவளுடைய சகோதரி

(35)-(38) பிளவு வாக்கியங்களுக்கு (35a)(38a) சமமானதாக இருந்தால், அவை தர்க்கரீதியான முன்கணிப்புக்கான மறுப்புத் தேர்வில் தேர்ச்சி பெறுகின்றன. எனவே (36) என்பது (36a) என்று பொருள் கொண்டால், (36) மற்றும் (36a) இரண்டும் (36b) அவற்றின் முன்னுரையாக இருக்கும். பிளவு வாக்கியத்தின் விஷயத்தில், அதன் எதிர்மறை வாக்கியம் அதே முற்கோளைக் கொண்டிருப்பதன் மூலம் இதை சோதிக்கலாம்:

(36c)) It wasn't to Paris that her sister flew last Friday.

கடந்த வெள்ளிக்கிழமை அவரது சகோதரி பறந்தது பாரிஸுக்கு அல்ல.

உண்மையில், (36) இன் மறுப்பு, அது முரண்பாட்டைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளும் வரை

பாரிஸில் கவனம் செலுத்துவது, இந்த முன்கணிப்பைக் கொண்டுள்ளது:

(36d) Her sister didn't fly to PARIS last Friday.

கடந்த வெள்ளிக்கிழமை அவரது சகோதரி பாரிஸுக்கு பறக்கவில்லை.

ஏனென்றால், எதிர்மறையான வாக்கியத்தில் மாறுபட்ட கவனம் செலுத்துவதன் விளைவு, அணுக்கரு அழுத்தத்தைப் பெறும் உறுப்பு மட்டுமே பாதிக்கப்படும் வகையில் எதிர்மறையின் நோக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதாகும். இதுவரை, உள்ளுணர்வு மூலம் உணரப்பட்ட கவனம்/முற்கோள் மாறுபாடு, நாம் முன்பு விவாதித்த முற்கோளின் தர்க்கரீதியான கருத்துடன் ஒத்துப்போகிறது.

ஆனால் வேறுபாடுகளும் உள்ளன. (35)+(38) இல் விளக்கப்பட்டுள்ள வாக்கியத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு வார்த்தையும் அணு அழுத்தத்திற்கான

இடமாக இருக்கலாம், ஆனால் இந்த சாத்தியக்கூறுகள் அனைத்தும் தனித்துவமான பிளவு வாக்கியங்களுடன் ஒத்துப்போவதில்லை. பின்வரும் மூன்று சாத்தியக்கூறுகளைக் கவனியுங்கள்:

(39) HER sister flew to Paris last Friday (i.e. *... not HIS sister')

அவரது சகோதரி கடந்த வெள்ளிக்கிழமை பாரிஸுக்கு பறந்தார் (அதாவது *... அவருடைய சகோதரி அல்ல')

(40) Her sister flew ro Paris last Friday (i.e. '... not AWAY FROM Paris')

அவரது சகோதரி கடந்த வெள்ளிக்கிழமை ரோ பாரிஸில் பறந்தார் (அதாவது '... பாரிஸிலிருந்து விலகி இல்லை')

(41) Her sister flew to Paris LAsT Friday (ie. *... not the Friday BEFORE)

அவரது சகோதரி கடந்த வெள்ளிக்கிழமை பாரிஸுக்கு பறந்தார் (அதாவது. *... முந்தைய வெள்ளிக்கிழமை அல்ல)

இந்த வாக்கியங்கள் எதுவும் தொடர்புடைய பிளவு வாக்கியங்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை; எ.கா. வாக்கியம் (39 பி) இருந்தாலும் (39) வாக்கியம் இல்லை.

(39a) *It was HER that sister flew to Paris last Friday.

*கடந்த வெள்ளியன்று சகோதரி பாரிஸுக்குப் பறந்து சென்றார்.

(39b) It was HER sister that flew to Paris last Friday.

கடந்த வெள்ளியன்று பாரிசுக்குப் பறந்தது அவளுடைய சகோதரி.

ஆனால் (39b) என்பது (38a) அதே பிளவு வாக்கியமாகும், தவிர அணுக்கரு அழுத்தம் சகோதரியிலிருந்து Aer க்கு மாற்றப்படுகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு பிளவு வாக்கியத்தின் மூலம் (39) இன் விசையைப் பிடிக்க ஒரே வழி (39) - இன்டோனேஷன் ஷிப்டில் பயன்படுத்தப்பட்ட அதே சாதனத்தைப் பயன்படுத்துவதாகும். முடிவானது என்னவென்றால், ஒரு பிளவு வாக்கியத்தின் மையத்திற்கும் ஒலியெழுச்சியின் முரண்பாடான கவனத்திற்கும் இடையில் ஒருவருக்கு ஒருவர் தொடர்பு இல்லை; ஒன்றுக்கொன்று ஒத்திருந்த போதிலும், இந்த இரண்டு நிகழ்வுகளும் சுதந்திரமானவை மற்றும் வெவ்வேறு மொழியியல் நிலைகளில் நடைபெறுகின்றன. இதற்கு மேலும் ஏதேனும் விளக்கம் தேவைப்பட்டால், ஒரு வாக்கியத்தை (42) கவனியுங்கள், இதில் முக்கிய உள்ளுணர்வு கவனம் பிளவு வாக்கியத்தின் *தொடக்கக் குவியத்திற்கு' வெளியே நிகழ்கிறது:

(42) It was Jack Horner who sat in the CORNER.

ஜாக் ஹார்னர் தான் கார்னரில் அமர்ந்தார்.

இது போன்ற வாக்கியங்கள், இதில் உள்ளுணர்வான மற்றும் தொடரியல் கவனம் முற்றிலும் வேறுபட்டது, அசாதாரணமானதாக தோன்றலாம், ஆனால் அவை ஒரு சிறப்பு சூழலில் முற்றிலும் நல்ல அர்த்தத்தை தருகின்றன. அத்தகைய சூழல் ஒரு வினாடி வினாவாக கற்பனை செய்யப்படலாம், இதில் நர்சரி ரைம்கள் பற்றிய போட்டியாளரின் அறிவை nquestion-master சோதிக்கிறார்:

(43) A: Who was it who sat on a tuffet?

ஒரு டஃபே மீது அமர்ந்திருந்தவர் யார்?

B: It was Little Jack Horner.

அது லிட்டில் ஜாக் ஹார்னர்.

A: No, it was Jack Horner who sat in the CORNER. The person who sat on a tuffet was Little Miss Muffet.

இல்லை, ஜாக் ஹார்னர் தான் கார்னரில் அமர்ந்திருந்தார். ஒரு டஃபேட்டில் அமர்ந்திருந்தவர் லிட்டில் மிஸ் மஃபே.

இங்கே உள்ள மூலையை வாக்கியத்தின் முன்கூட்டிய பகுதியாகக் கருதுவதற்கு, ஒலிப்புக் கவனத்தை புறக்கணித்து, தெளிவாக நல்ல காரணம் உள்ளது. முதலில், மூலையில் திட்டவட்டமான குறிப்பு உள்ளது; இரண்டாவதாக, CORNER (மூலை) என்பது ஒரு பிளவு வாக்கியத்தின் முற்கோள் பகுதியின் ஒரு பகுதியாகும், இதனால் Someone x sat in the corner/'யாரோ x மூலையில் அமர்ந்தார்' என்ற முற்கோளாகக் கருதப்படலாம். ஆனால் வெளிப்படையாக மர்மமானது என்னவென்றால், CORNER (மூலையில்) உள்ள ஒலிப்பு கவனம் அதன் சொந்த கவனம்/முற்கோள் அமைப்பைக் கொண்டுவருகிறது, இது பிளவு வாக்கியத்துடன் முரண்படுகிறது. பிளவு-வாக்கிய கட்டுமானத்திற்கு, பிரிவு பின்வருமாறு:

முற்கோள்	கவனம்
(42அ) Someone x sat in the corner யாரோ ஒருவர் x மூலையில் அமர்ந்திருந்தார்	x = Jack Horner ஜாக் ஹார்னர்

ஆனால் இசையோட்டத்திற்கு கவனம், இது:

முற்கோள்	கவனம்
(42b) It was Jack Horner who sat at some	x = in the corner மூலையில்

place x (42b) ஜாக் ஹார்னர் ஒரு இடத்தில் அமர்ந்தார்	

கவனம்/முற்கோள் முண்பாடு இரண்டு நிகழ்வுகளிலும் வித்தியாசமாக புரிந்து கொள்ளப்படாமல் தெளிவாக இந்த இரண்டு பகுப்பாய்வுகளும் சரியாக இருக்க முடியாது, இந்த பிந்தைய முடிவுக்கு நாம் கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறோம்.

எவ்வாறாயினும், இந்த விவாதத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட 'முற்கோள்' பற்றிய வெவ்வேறு விளக்கங்களை நாம் இந்த இடத்தில் தொடர விரும்பவில்லை. நாம் பக்கம் 300 இல் அவைகளிடம் திரும்புகிறோம், ஆனால் இப்போது முற்கோளின் மூன்று பயன்வழியியல் கருத்துருக்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன, மேலும் அவை ஒவ்வொன்றும் மற்றவற்றிலிருந்து வேறுபட்டவை என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டால் போதுமானது. முற்கோளின் தர்க்கரீதியான உருவாக்கத்தில் சிக்கல்கள் இருந்ததைப் போலவே, பயன்வழியியல் முற்கோள் பிரச்சினைக்கு (pragmatic presupposition) எளிதான தீர்வு இல்லை. அந்தத் தீர்வைக் கண்டறிவதற்காக, இந்த இயல் தொடங்கிய மூன்றாவது உட்கீடு தொடர்பை - உட்கீடு பற்றி சுருக்கமாகப் பார்க்க நாம் இப்போது முன்மொழிகிறோம்.

உட்கீடை/உட்குறிப்பு Implicature

இயல் 16 உட்கீட்டை மிகவும் பொதுவாக ஆராயும்; தற்போது, முந்தைய எடுத்துக்காட்டில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட உட்குறிப்பு வகைகளில் நாம் ஆர்வமாக உள்ளேன்:

(44) 'Few girls are coming' implicates 'Some girls are coming.'

'சில பெண்கள் வருகிறார்கள்' என்பது 'சில பெண்கள் வருகிறார்கள்' என்பதை உட்கீடு செய்யும்.

உட்கீட்டின் தனிச்சிறப்பு அதன் ரத்துசெய்யக்கூடிய தன்மை என்பது அப்போது கவனிக்கப்பட்டது:

(45) 'Few girls are coming — in fact, none at all are.'

'சில பெண்கள் வருகிறார்கள் - உண்மையில், யாரும் இல்லை.'

மறுபுறம், உட்கீடு நன்கு வடிவமைக்கப்பட்ட பொருண்மையியல் கட்டாயங்களுடன் தொடர்புடையது என்பதைக் கவனிக்கலாம். 'சில 'Few bachelors are married /சில திருமணமாகாதவர் திருமணமானவர்கள்' என்ற முற்கோள் சந்தேகத்திற்குரிய ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது, மேலும் இது ஒரு

முரண்பாட்டைக் உட்கீடுசெய்கிறது என்பதிலிருந்து இது பின்வருமாறு: *‘சில திருமணமாகாதவர்கள் திருமணமானவர்கள்.’ வெளிப்படையாக உட்கீடு, இது ‘பயன்வழியியல் உட்கீடு’ என்று அழைக்கப்பட்டாலும், பொருண்மையியல் பிரதிநிதித்துவங்களுடன் நெருக்கமாக பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இதை எப்படி விளக்க முடியும்? (44) உட்பட உட்கீடுகளின் ஒரு பெரிய வகுப்பு, எதிர்மறையின் பொருண்மையியல் செயல்பாட்டைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் கணக்கிடப்படலாம். இவ்வாறு (44) இல், few/சில என்பது not many/பல அல்ல என்பதாகும், மேலும் many/பல என்பது some/சில என்பதன் உள்ளடங்குமொழி (பக்கம் 172); எனவே பொருண்மையியல் அடிப்படையில் few/‘சில’ முதல் some/‘சில’ வரை பெற நாம் (அ) எதிர்மறை இயக்கி/ ஆபரேட்டர் இல்லை, மற்றும் (ஆ) குறைந்தது ஒரு அம்சத்தை கழிப்போம். உட்கீடுக்கு மேலும் ஒரு உதாரணம் இதை தெளிவுபடுத்தும்:

(46) ‘No one other than Peter came’ implicates ‘Peter came.’

‘பீட்டரைத் தவிர வேறு யாரும் வரவில்லை’ என்பது ‘பீட்டர்வந்தான்’ என்பதைக் குறிக்கிறது.

இங்கு சுவாரஸ்யமான விஷயம் என்னவென்றால், (46) என்பது (47) இலிருந்து ஒரு மொழியியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு சொத்தின் மூலம் வேறுபடுகிறது - அதாவது (46) ‘பீட்டர் வந்தான்’ என்பதைக் குறிக்கிறது, அதே சமயம் (47) அதைக் குறிக்கிறது:

(47) ‘Only Peter came’ entails ‘Peter came.’

‘பீட்டர் மட்டும் வந்தான்’ என்பது ‘பீட்டர் வந்தான்’ என்பதை உட்படுத்துகிறது (entails).

(46)இல் ஆனால் (47)இல் இல்லை, ஒருவர் *... and for that matter, Peter didn’t come either’. *... மற்றும் அந்த விஷயத்தில், பீட்டரும் வரவில்லை’ என்பதைச் சேர்க்கலாம். மொழியியல் கலைச்சொற்களில், (46) மற்றும் (47) ஒரு ‘குறைந்தபட்ச ஜோடி’ (‘minimal pair’) என்று கூறலாம்.

உட்கீடை மற்றும் எதிர்மறை ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான தொடர்பைக் கண்டறிய, பக்கம் 167-9 இல் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளபடி, அதன் தர்க்கரீதியான தன்மையிலிருந்து வேறுபட்டதாக, எதிர்மறையின் பயன்வழியியல் தன்மையை நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். எதிர்மறைகள் பொதுவாக. பேசுபவர் அல்லது கேட்பவரின் சில எதிர்பார்ப்புகளுடன் தொடர்புடையது:

(அ) a cancelled expectation (which is the corresponding positive proposition, with not omitted).

ரத்து செய்யப்பட்ட எதிர்பார்ப்பு (இது தொடர்புடைய நேர்மறையான கருத்துரை (positive proposition) தவிர்க்கப்படவில்லை).

(ஆ) an actual expectation (which is that part of the positive content of the proposition that remains after the negated content has been 'sub- tracted' from it).

ஒரு உண்மையான எதிர்பார்ப்பு (இது நிராகரிக்கப்பட்ட உள்ளடக்கம் அதிலிருந்து 'கழிக்கப்பட்ட பிறகு' இருக்கும் கருத்துரையின் நேர்மறையான positive proposition உள்ளடக்கத்தின் ஒரு பகுதியாகும்).

உதாரணமாக, 'I didn't eat many of the chocolates'/'நான் பல சாக்லேட்டுகளை சாப்பிடவில்லை' என்பது I ate many of the chocolates'/'நான் பல சாக்லேட்டுகளை சாப்பிட்டேன்' என்ற எதிர்பார்ப்பை ரத்து செய்கிறது, மேலும் 'நான் சில சாக்லேட்டுகளை சாப்பிட்டேன்' என்ற உண்மையான எதிர்பார்ப்பு உள்ளது பின்வருமாறு:

(அ) not-X implicates 'Someone (normally the hearer) has assumed that xX'

இல்லை-X என்பது 'யாரோ (பொதுவாகக் கேட்பவர்) X ' என்று ஊகித்துள்ளார்.

(ஆ) not-X implicates some proposition Y, where Y is entailed by X

இல்லை-X என்பது சில கருத்துரை Y-ஐ குறிக்கிறது, இங்கு Y என்பது X-ஆல் உட்படுத்தப்படுகிறது.

உட்கீடைகள் (a) மற்றும் (b) ஆகியவை அந்தந்த ஆதாரங்களை இரண்டு பொதுவான பயன்வழியியல் கோட்பாடுகளில் (pragmatic principles) எதிமறையின் பயன்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன:

கொள்கை 1: ஒரு கருத்துரையை நிராகரிக்க ஒருவர் கவலைப்பட மாட்டார், அது உண்மை என்று கருதுவதற்கு யாரிடமாவது ஒரு காரணம் இருந்தால் அல்லது இருந்தால் தவிர.

கொள்கை 11: ஒருவர் ஒரு கருத்தை மறுக்கும் போது, அதன் உள்ளடக்கத்தின் ஒரு பகுதி நேர்மறையாக இருக்கும் என்று பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது.

ஒருவேளை இன்னும் பொதுவான அளவில், இந்த இரண்டு கொள்கைகளையும் எச்.பி. கிரைஸ் (H. P. Grice 1975) கூட்டுறவுக் கொள்கை (COOPERATIVE PRINCIPLE) என்று அழைத்தார் (பக்கம் 331-4 ஐப் பார்க்கவும்).

உட்கீடைகளை விளக்கும் ஒரு வழிமுறையாக, உரையாடலில் பேசுபவர்கள் பொதுவாக ஒத்துழைப்புடன் நடந்துகொள்வார்கள் என்று க்ரைஸ் முன்வைத்தார் (1975 பக்கம் 45). பின்வரும் அளவின் அதிகபட்சம் (MAXIM OF

QUANTITY) போன்ற சில நல்ல உரையாடல் நடத்தைக்கு அவர்கள் கீழ்ப்படிவார்கள் என்று அவர் குறிப்பாக கருத்துரைக்கிறார்.

முதல் கோட்பாடு (நேர்மறை உண்மையாகக் கருதப்படும் இடத்தில் மட்டுமே ஒருவர் எதிர்மறையைப் பயன்படுத்துகிறார்) என்பது அளவின் அதிகபட்சம் என்பதில் இருந்து மற்றொரு கொள்கையின் மூலம் பெறப்படுகிறது, இது எதிர்மறையான தகவல் இல்லாத கொள்கை என்று அழைக்கப்படுகிறது (லீச் 1981 ஐப் பார்க்கவும்). எதிர்மறை வாக்கியங்கள் நேர்மறை வாக்கியங்களின் இடைநீக்கத்திற்குச் சமமானவை என்று சில நேரங்களில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது (எ.கா., காட்ஸ் 1964b) ... ஏனென்றால், எதிர்மறை முன்மொழிவின் உண்மை-நிபந்தனைகள் ஏதேனும் சொற்பொருள் அம்சத்தை கழிப்பதன் மூலம் அல்லது சமமான நேர்மறை முன்மொழிவின் அர்த்தத்திலிருந்து சொற்பொருள் அம்சங்களின் கலவையால் ஓரளவு குறிப்பிடப்படலாம். இவ்வாறு (மனிதனின் நேரடி விளக்கத்தை எடுத்துக் கொண்டால்) 'ஜோ ஒரு மனிதன் அல்ல' என்பதை சூழலுக்கு ஏற்ப 'ஜோ ஒரு மனித வயது வந்தவர் (ஆண் அல்ல)', 'ஜோ ஒரு மனித ஆண் (வயதானவர் அல்ல)', 'ஜோயிஸ் ஒரு வயது வந்த ஆண் (மனிதன் அல்ல)', 'ஜோ ஒரு மனிதர் (ஆண் அல்ல, வயது வந்தவர் அல்ல)' போன்றவை. அப்படியானால், 'ஜோ ஒரு அல்ல மனிதன்' என்பது அதன் தொடர்புடைய நேர்மறையான முன்மொழிவுடன் ஒப்பிடுகையில் மிகவும் தகவல் அற்றது. போன்ற கூற்றுகளின் விஷயத்தில் இந்த புள்ளி இன்னும் தெளிவாக உள்ளது

(48) Celia's fingerprints were not found on the murder weapon.

கொலை ஆயுதத்தில் செலியாவின் கைரேகைகள் காணப்படவில்லை.

அதில் கைரேகைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய நபர்களின் எண்ணிக்கை கொள்கையளவில் பல மில்லியன்களுக்கு செல்கிறது. மாக்கிம் ஆஃப் க்வாண்டிட்டியின் படி, எதிர்மறையான முன்மொழிவுகள் அவற்றின் ஒப்பீட்டளவில் தகவல் இல்லாததால் தவிர்க்கப்படும். ஆனால் அவை தகவல் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலை உள்ளது: அதனுடன் தொடர்புடைய நேர்மறையான முன்மொழிவு உண்மை என்று ஒரு அனுமானம் செய்யப்பட்ட சூழ்நிலை. உதாரணமாக, (48) கொலையின் சந்தேகம் சிலியா மீது விழ சில காரணங்கள் இருந்தால், நியாயமான முறையில் துல்லியமாக உச்சரிக்கப்படும். ஒரு மறுப்பு, அதாவது, நடைமுறை அடிப்படையில் ஒரு மறுப்பு. ('காலை 1 மணி நேரம் ஒரு விவகாரம் இல்லை', 14 ஜூன் 1978, டெய்லி எக்ஸ்பிரஸ் இதழில் பாதிரியார் கண்ணைக் கவரும் தலைப்புச் செய்தியை இயக்குகிறார்.)

மேலே உள்ள வாதம் மேலே உள்ள கொள்கை I ஐ விளக்குகிறது. எதிர்மறை தகவல் இல்லாத கொள்கையின் மற்றொரு வாதமும் கொள்கை II ஐ விளக்கலாம். உதாரணத்தைக் கவனியுங்கள்:

(49) My neighbour upstairs is not a bachelor.

மாடியில் உள்ள எனது பக்கத்து வீட்டுக்காரர் பிரம்மச்சாரி இல்லை.

இளங்கலை என்பது மனிதர், வயது வந்தவர், ஆண், மற்றும் 'திருமணம் செய்யாதவர்' > (கடைசி அம்சம் தகுதியான முன்னறிவிப்பு) ஆகிய நான்கு அம்சங்களால் வரையறுக்கப்படுகிறது என்பதை ஒரு பொருட்டாக எடுத்துக்கொள்வோம். பின்னர் (49) போன்ற ஒரு வாக்கியத்தில் கோட்பாட்டளவில் 'பிரம்மச்சாரி அல்ல' என்று சில மாறுபாடு வாசிப்புகள் பின்வருமாறு:

(அ) ADULT MALE and 'never-married' (but not HUMAN), OR

வயது வந்த ஆண் மற்றும் 'திருமணம் ஆகவில்லை' (ஆனால் மனிதர் அல்ல), அல்லது

(ஆ) HUMAN MALE and 'never-married' (but not ADULT), OR

மனித ஆண் மற்றும் 'திருமணம் ஆகவில்லை' (ஆனால் வயது வந்தவர் அல்ல), அல்லது

(இ) HUMAN ADULT and MALE (but not 'never-married') OR

மனித வயது வந்தவர் மற்றும் ஆண் (ஆனால் "திருமணம் ஆகவில்லை") அல்லது

(ஈ) HUMAN and 'never-married' (but not ADULT Or MALE)... etc.

மனிதர் மற்றும் "திருமணம் ஆகவில்லை" (ஆனால் வயது வந்தவர் அல்லது ஆண் அல்ல)... போன்றவை.

ஃபில்மோர் (Fillmore 1969, பக்கம் 123), விளக்கம் (c) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது என நடைமுறையில் வாதிடுகிறார், அதனால் (49) என்பது 'My neighbour upstairs is a married man' மேல் மாடியில் இருக்கும் என் பக்கத்து வீட்டுக்காரர் திருமணமானவர்' என்று அர்த்தம். ' இல் (49) முன்கூட்டியபடி, மற்றும் மீதமுள்ள அம்சம் 'never-married' 'எப்போதும் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை' என வலியுறுத்தப்பட்டது. இணைப்புச் சோதனை (பக்கம் 279) மூலம், (49) மற்றும் 'My neighbour upstairs is a married man'/'மேல் மாடியில் உள்ள என் பக்கத்து வீட்டுக்காரர் ஒரு திருமணமானவர்' ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான உறவு, முன்கணிப்பைக் காட்டிலும் உட்குறிப்பாக உள்ளது.

இணைக்கப்பட்ட முன்மொழிவு மூலம் இது முரண்படுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளில் இருந்து இதைப் பார்க்கிறோம்:

My neighbour upstairs isn't a bachelor - in fact he/she's not

மாடியில் இருக்கும் எனது பக்கத்து வீட்டுக்காரர் பிரம்மச்சாரி இல்லை - உண்மையில் அவன்/அவள் இல்லை

even { male.
human.
adult.

கூட { ஆண்.
மனிதர்
வயது வந்தோர்.

இருப்பினும், ஃபில்மோரின் அவதானிப்பு, 'bachelor'/'பிரம்மச்சாரி'யின் அம்சங்கள் சமமாக எதிர்மறைக்கு ஆளாகாத அளவிற்கு சரியானதாகத் தோன்றுகிறது. இல்லை என்ற எல்லைக்குள் பண்புக்கூறுகளின் படிநிலை உள்ளது. அவற்றால் ரத்து செய்யப்படுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளின் படி உள்ளது. எதிர்மறை. இத்தகைய படிநிலை வரிசைப்படுத்துதல், மிகைமை விதிகள் (redundancy rules) (பக்கம் 110) மூலம் பண்புக்கூறுகளை வரிசைப்படுத்துவதுடன் தொடர்புடையது என்பதில் சந்தேகமில்லை, மேலும் பல சந்தர்ப்பங்களில், 'bachelor'/'பிரம்மச்சாரி' உதாரணத்தில், எதிர்மறையானது நேர்மறை கருத்துரையின் ஒரே ஒரு பண்புக்கூறை மட்டுமே நீக்குகிறது - அந்த பண்புக்கூறு சூழலில் புதிய தகவலின் முக்கிய எடை. 'Few people died' 'சில பேர் இறந்தனர்' என்பது 'Some people died' 'சில மக்கள் இறந்தனர்' என்பதைக் குறிக்கிறது, ஏனெனில் பல/'multal' பண்புக்கூறு AMOUNT மட்டுமே அழிக்கப்படும், அளவுகோலை (இவைகளின் இருப்பு மிகைமை விதியால் கணிக்கப்படுகிறது) அப்படியே விட்டுவிடும்.

(50) 'நான் மூன்று வாரங்களாக பில் பார்க்கவில்லை.'

(51) 'அவள் மேசையை நன்றாக மெருகூட்டவில்லை.'

(52) 'நான் சாப்ஸ்டிக்ஸ் உடன் சீன உணவுகளை உண்பதில்லை.'

(53) "என் அப்பா அடிக்கடி தியேட்டருக்குப் போவதில்லை.

பொதுவாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டால், இவற்றைப் பின்வருமாறு நெருக்கமாகப் பொழிப்புரை செய்யலாம்:

(50a) 'I have seen Bill [but not for three weeks].'

‘நான் பில்லைப் பார்த்தேன் [ஆனால் மூன்று வாரங்களுக்கு இல்லை].’

(51a) ‘She has polished the table [but not very nicely].’

‘அவள் மேசையை மெருகேற்றினாள் [ஆனால் மிக அழகாக இல்லை].’

(52a) ‘I sometimes eat Chinese food [but not with chopsticks],

‘நான் சில சமயங்களில் சீன உணவை சாப்பிடுவேன் [ஆனால் சாப்ஸ்டிக்ஸ் உடன் அல்ல],

(53a) ‘My father (sometimes) goes to the theatre [but not often].’

‘என் தந்தை (சில நேரங்களில்) தியேட்டருக்குச் செல்வார் [ஆனால் அடிக்கடி இல்லை].’

(50)}-(53) இன் உண்மையான தாக்கங்கள் (50a)}-(53a), அதாவது சதுர அடைப்புக்குறிகளுக்கு வெளியே உள்ள பகுதிகள்.

பொருண்மையியல் பிரதிநிதித்துவங்களிலிருந்து உட்கீடைகளைப் பெறுவதற்கு கடினமான மற்றும் வேகமான அளவுகோல் எதுவும் இல்லை என்றாலும், இப்போது கொடுக்கப்பட்ட சான்றுகள் பின்வருமாறு கொள்கை 11இன் மிகவும் துல்லியமான உருவாக்கத்தை பரிந்துரைக்கின்றன:

கொள்கை 11a: X என்பது எதிர்மறையான கருத்தாக இருந்தால்

X இல் உள்ள எதிர்மறையின் எல்லைக்குள் F என்பது மிகவும் ‘கருத்துப்பரிமாற்ற அடிப்படையில் முக்கியத்துவம்’ வாய்ந்த அம்சமாக இருந்தால் மற்றும் Y ஆனது X க்கு ஒத்ததாக இருந்தால் அது நேர்மறை மற்றும் Fஐக் கொண்டிருக்கவில்லை என்றால் X என்பது Yஐ உட்கீடைசெய்கிறது.

சிரமம், நிச்சயமாக, ‘கருத்துப்பரிமாற்ற அடிப்படையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது’ என்பதன் பொருளில் உள்ளது: இது ஒரு உள்ளுணர்வு கருத்து, மற்றும் பொருண்மையியலுக்கு பதிலாக பயன்வழியியலுக்குத் தெளிவாகச் சொந்தமானது. ஆனால் கோட்பாடு 11 (அல்லது அதன் திருத்தப்பட்ட பதிப்பு, கொள்கை 11a) அளவு உயருரையில் (Maxim of Quantity) இருந்து இயற்கையான வழியில் பின்பற்றுவதை இப்போது காணலாம். உண்மையாகக் கருதப்பட்ட ஒன்றை மறுக்க உங்களுக்கு காரணம் (கொள்கை 1 இன் படி) இருந்தால், நீங்கள் அவ்வாறு செய்யக்கூடாது என்று இந்த உயருரை அறிவிக்கிறது. இப்போது, ஒரு நேர்மறையான கருத்துரை மிகவும் குறிப்பிட்டதாக இருக்கையில், அதன் எதிர்மறை குறைவாக குறிப்பிட்டதாக உள்ளது. எனவே, ஒரு மறுப்பை நம்மால் முடிந்தவரை தகவலுள்ளதாக ஆக்குவதற்கு (அதை பொய்யாக்காமல்), உண்மைக்கு பொருந்தாத பொதுவான கருத்தை நாம் மறுக்க வேண்டும். (49)க்கு திரும்பினால், ஒரு பேசுபவர் ‘a is a bachelor’/‘a ஒரு

பிரம்மச்சாரி' என்பதை நிராகரிக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம், அவர் 'a என்பது ஒரு பிரம்மச்சாரி' மட்டுமல்ல, 'a is human' / a ஒரு மனிதர் என்பது உண்மையல்ல என்று அவருக்குத் தெரிந்த சூழ்நிலையில், பேசுபவர் அவரை விட குறைவான தகவலைக் கொண்டிருக்கிறார். இருக்க முடியும்: அவர் 'ஒரு மனிதர் அல்ல' என்று கூறியிருக்கலாம், இதனால் 'a is not a bachelor'/'a பிரம்மச்சாரி இல்லை' என்பதை விட அதிக குறிப்பிட்ட தகவலைக் கொடுத்திருக்கலாம். எனவே 'a is not a bachelor'/'a பிரம்மச்சாரி அல்ல' என்ற மறுப்பு பொதுவாக (பேசுபவர் அளவின் அளவைக் கவனித்தால்) 'bachelor'/'பிரம்மச்சாரி' என்பதை உயர்ந்த சொற்களிலிருந்து வேறுபடுத்தும் பொருளின் அம்சம் உண்மையை முழுமையாகக் கணிக்க முடியாது என்று பொருள் கொள்ளப்படும். இதேபோல் (52): of 'I never eat Chinese food with chopsticks' /'நான் சாப்ஸ்டிக்ஸுடன் சீன உணவை சாப்பிடுவதில்லை' என்று பேசுபவர் சீன உணவை சாப்பிடவே இல்லை என்று கற்பனை செய்து பாருங்கள். பின்னர் (52), ஒரு உண்மையான அறிக்கை என்றாலும், தவறாக வழிநடத்தும், ஏனெனில் இது மிகவும் பொதுவான மறுப்பு உண்மையாகவும் வசதியாகவும் உச்சரிக்கப்படும் சூழ்நிலைகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. எனவே நடைமுறையில், பொதுவாக மறுக்கப்படும் என்று கருதப்படும் எதிர்மறையான கருத்துரையின் பகுதியானது அதன் பொருளின் ஒரு பகுதியாகும், இது குறைந்தபட்சம் பொதுவானது மற்றும் சூழலில் யூகிக்கக்கூடியது ~ அல்லது, ஏற்கனவே பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்றொடரைப் பயன்படுத்த - மிகவும் கருத்துப்பரிமாற்ற அடிப்படையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பகுதி.

(54) X Y-ஐ முற்கோள் செய்கிறது P என்றால் (a) X என்பது Y-ஐ உட்படுத்தும் மற்றும் (b) இல்லை-X Y-ஐ குறிப்புரைசெய்யும்

இந்த வரையறை (எக்ஸ் மற்றும் ஒய் முன்மொழிவுகள்) இரண்டு நிபந்தனைகளைக் கொண்டுள்ளது: ஒரு தருக்க நிலை (அ), மற்றும் ஒரு நடைமுறை நிலை (பி). இவ்வாறாக, இந்த அத்தியாயத்தின் தொடக்கத்தில் எதிர்பார்க்கப்பட்ட முடிவுக்கு இது நம்மைக் கொண்டுவருகிறது: அந்த முன்கணிப்பு ஒரு பகுதி சொற்பொருள், மற்றும் ஒரு பகுதி நடைமுறை உறவு. பின்னோக்கிப் பார்க்கையில், முன்கணிப்பின் தர்க்கரீதியான வரையறையானது அதை ஈடுபாட்டிலிருந்து வேறுபட்டதாகக் கருதுவதில் பிழையாக இருப்பதைக் காணலாம்: சொற்பொருளியல் ரீதியாக, இது ஒரு சிறப்பு வகையைத் தவிர வேறில்லை. முற்கோளை பயன்வழியியல்

அடிப்படையில் வரையறுப்பதற்கான நமது முந்தைய முயற்சிகள், X இன் நிராகரிப்பு, Y இன் அம்சங்களில் ஒன்றான Y ஐ மறுக்கத் தவறியதாக விளக்கப்படும் நடைமுறை நிலைமைகளின் வரையறைகளுக்கு சமமானதாக இருப்பதையும் நாம் காணலாம்.

சுருக்கம் மற்றும் முடிவு

முற்கோளுக்கான தேடலானது ஒரு நீண்ட மற்றும் வளைந்த பாதையில் நம்மை அழைத்துச் சென்றது. ஆனால் பயணம் பல காரணங்களுக்காக போதனையாக இருந்தது. முற்கோளை (அ) முற்றிலும் தர்க்கரீதியான விஷயமாகவும் (ஆ) முழுக்க முழுக்க ஒரு பயன்வழியியல் விஷயமாகவும் கருதுவதில் எதிர்க்கும் ஆபத்துக்களைத் தவிர்த்துவிட்டோம். இந்த முடிவு மிகவும் சிக்கலானதாக தோன்றலாம்; ஆனால் இது இந்த புத்தகத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட முறை வலியுறுத்தப்பட்ட செய்தியை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது, அந்த அர்த்தத்தை முற்றிலும் உண்மை-நிபந்தனை truth-conditional விஷயமாக ஆய்வு செய்ய முடியாது, இது மொழியின் தொடர்பு நோக்கங்களிலிருந்து விவாகரத்து செய்யப்படுகிறது.

15. உண்மைத்தன்மை Factuality

உண்மைத்தன்மை, உண்மையற்ற தன்மை மற்றும் எதிர் உண்மைத்தன்மை (Factuality, Non-factuality, and Counterfactuality)

சில கருத்துரைகள் பிறரால் உட்படுத்தப்படும் அல்லது முற்கோள்செய்யப்படும் கட்டுப்பாடுளை விளக்குவதற்கு, உண்மையாய் இருக்கும் வினைப்பாடுகளை அப்படி அல்லாது இருப்பவைகளிலிருந்து வேறுபடுத்துவது முக்கியம். பின்வரும் வாக்கியங்களில் நிகழும் தொடர்புடைய உட்பிரிவுகளில், முதலாவது மட்டுமே உண்மைத் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது:

(1) They'll send us postcards of the interesting places they visit' presupposes 'They will visit (some) interesting places.'

‘அவர்கள் பார்வையிடும் சுவாரஸ்யமான இடங்களின் அஞ்சல் அட்டைகளை அவர்கள் எங்களுக்கு அனுப்புவார்கள்’ என்பது ‘அவர்கள் (சில) சுவாரஸ்யமான இடங்களுக்குச் செல்வார்கள்.’

(2) Please send us postcards of any interesting places you visit' does not presuppose 'You will visit (some) interesting places.'

‘நீங்கள் பார்வையிடும் ஏதேனும் சுவாரஸ்யமான இடங்களின் அஞ்சல் அட்டைகளை எங்களுக்கு அனுப்பவும்’ என்பது ‘நீங்கள் (சில) சுவாரஸ்யமான இடங்களுக்குச் செல்வீர்கள்’ என்று முற்கோள் செய்யலை.

(3) ‘If you enjoy history, Rome is the European city for you to visit’ does not presuppose ‘You will visit/have visited some European city.’

‘நீங்கள் வரலாற்றை ரசிக்கிறீர்கள் என்றால், நீங்கள் பார்க்க வேண்டிய ஐரோப்பிய நகரம் ரோம்’ என்பது, ‘நீங்கள் சில ஐரோப்பிய நகரங்களுக்குச் சென்று வருவீர்கள்/பார்த்திருப்பீர்கள்’ என்று முற்கோள்செய்யவில்லை.

(1) இல் உள்ள தொடர்புடைய உட்பிரிவு உண்மை என்று கூறுவதன் மூலம், (2) மற்றும் (3) இல் உள்ளவை இல்லை என்று கூறுவதன் மூலம், நாம் (1) இல் இருந்து மட்டுமே ‘அவர்கள் (சில) சுவாரஸ்யமான இடங்களுக்குச் செல்வார்கள்’ என்று ஊகிக்கிறோம். ஒரு உண்மை, உண்மையில் நடக்கும் அல்லது நடந்ததாகக் கருதப்படும் ஒன்று. இந்த எடுத்துக்காட்டுகள் குறிப்பிடுவது போல, தொடரியல் கட்டுமானம் உண்மைத்தன்மை அல்லது அதன் இல்லாமை சமிக்ஞை செய்வதில் ஒரு பங்கு வகிக்கிறது: இது (2) இல் உள்ள பெயரெச்சத் தொடர் உட்பிரிவின் உண்மைத்தன்மையை நடுநிலையாக்குகிறது, மேலும் (3) இல் ஒப்பிடக்கூடிய விளைவைக் கொண்டிருக்கும் குறைநிலை எச்சத்தொடரையும். இத்தகைய முரண்பாடு, தரமிறக்கப்பட்ட வினைப்பாடுகளில் மட்டுமல்ல, உண்மை உட்படு உறவுக்கு கட்டுப்பாடுதரும் துணைநிலை வினைப்பாடுகளிலும் (subordinate predications) காணப்படலாம்.

‘He forced me to attend the meeting’ entails ‘I attended the meeting.’

‘அவர் என்னை கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ளும்படி வற்புறுத்தினார்’ என்பது ‘நான் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டேன்’ என்பதாகும்.

‘He wanted me to attend the meeting’ does not entail ‘I attended the meeting.’

‘நான் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார்’ அல்லது ‘நான் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டேன்’ என்று அர்த்தம் இல்லை.

மாறாக, மீண்டும், துணைநிலை எச்சத்தொடரில் கூறப்பட்டுள்ளவற்றின் உண்மைக்கு அர்ப்பணிப்பு மற்றும் அர்ப்பணிப்பு இல்லாதது ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ளது. இன்னும் கூடுதலான சாத்தியக்கூறுகள் உள்ளன, அதாவது துணைநிலை எச்சத்தொடரில் உள்ளவற்றின் பொய்க்கு அர்ப்பணிப்பு உள்ளது:

‘He prevented me from attending the meeting’ entails ‘I did not attend the meeting.’

"அவர் என்னை கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள விடாமல் தடுத்தார்" என்பது "நான் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ளவில்லை."

இந்த மூன்று வகையான குற்றச்சாட்டுகள் உண்மைத்தன்மை factuality, உண்மையற்ற தன்மை non-factuality மற்றும் எதிர் உண்மைத்தன்மை counterfactuality என்று அழைக்கப்படலாம்.

உண்மைத்தன்மை என்பது தொடரியல் கட்டுமானத்தின் தேர்வுடன் ஓரளவு ஒத்திருந்தாலும், பல சமயங்களில் அது தொடர்புடைய சொல்லியல் வினை lexical verb அல்லது பெயரடையின் பொருளால் தீர்மானிக்கப்படுவது போல் தெரிகிறது. லாகோஃப் (Lakoff in Linguistics and Natural Logic/மொழியியல் மற்றும் இயற்கை தர்க்கத்தில், 1970, பக்கம் 30-43) நேர்மறை, நடுநிலை மற்றும் எதிர்மறை முற்கோள்கள் கொடுக்கப்பட்ட பயனிலையால் 'செயல்படுத்தப்படும்' விதிகளைப் பரிந்துரைத்தார். எடுத்துக்காட்டாக, 'Realize'/'உணர்' என்பது அதனுடன் தொடர்புடைய சார்பு எச்சத்தொடரின் (dependent clause) மீது உண்மையைச் சுமத்துகிறது, அதேசமயம் want'/'விரும்பு' உண்மையற்ற தன்மையை விதிக்கிறது. இந்த புத்தகத்தின் கட்டமைப்பிற்குள், இந்த விதிகளுக்கு சிறப்பு சாதனம் எதுவும் தேவையில்லை, ஏனெனில் அவை இயற்கையாகவே சூழல் பணிநீக்க விதிகளின் வகைக்குள் அடங்கும் (பக்கம் 139 ff.), இது கொடுக்கப்பட்ட பயனிலைக்கு, பொருண்மையியல் பண்புக்கூறுகள் அல்லது நிபந்தனைகளை/கட்டுப்பாடுகளை அதன் விதிமுறைகளுக்கு ஒதுக்குகிறது. . உண்மைத்தன்மை, அதாவது, ஒரு வகையான தேர்வுக் கட்டுப்பாடு selection restriction என்று கருதலாம்.

ஒரு பயனிலை (அல்லது இன்னும் துல்லியமாக, ஒரு பயனிலையில் உள்ள ஒரு பண்புக்கூறு) அது தொடர்புடைய துணை முன்கணிப்புக்கு உண்மைத்தன்மை factuality,, உண்மைத்தன்மை அல்லாத non-factuality அல்லது எதிர்நிலை உண்மைத்தன்மை counter- factuality ஆகியவற்றைக் கூறுகிறதா என்பதைப் பொறுத்து, உண்மைத்தன்மை, உண்மைத்தன்மையற்ற அல்லது எதிர்நிலை உண்மைத்தன்மை என வகைப்படுத்தலாம். இவ்வாறு realize'/'உணர்', 'suspect' 'சந்தேகப்படு' மற்றும் pretend' 'பாசாங்குசெய்' ஆகியவை முறையே உண்மை தன்மை, உண்மையற்ற தன்மை, மற்றும் எதிர்நிலை உண்மைத்தன்மை பயனிலை நிகழ்வுகளாகும்.

"Marion realized that her sister was a witch" presupposes "Marion's sister was a witch."

"தனது சகோதரி ஒரு சூனியக்காரி என்பதை மரியன் உணர்ந்தார்' என்பது 'மரியானின் சகோதரி ஒரு சூனியக்காரி என்று முற்கோள் செய்கிறது."

'Marion suspected that her sister was a witch' does not presuppose 'Marion's sister was a witch',

'தனது சகோதரி ஒரு சூனியக்காரி என்று மரியான் சந்தேகப்பட்டார்' என்பது 'மரியானின் சகோதரி ஒரு சூனியக்காரி' என்றோ அல்லது 'மரியானின் சகோதரி ஒரு சூனியக்காரி அல்ல." என்றோ முற்கோள் செய்யவில்லை.

'Marion pretended that her sister was a witch' presupposes that 'Marion's sister was not a witch."

'மரியான் தன் சகோதரி ஒரு சூனியக்காரி என்று நடித்தாள்' என்பது 'மரியானின் சகோதரி ஒரு சூனியக்காரி அல்ல என்று முற்கோள் செய்கிறது." இந்த நிபந்தனைகளைக் குறிப்பிடும் விதிகளின் வடிவம் பின்வருமாறு எழுதப்படலாம்:

REALIZE — (X*) (factive)

உணர் - (X⁺) (உண்மைத்தன்மை)

SUSPECT — (X^o) (non-factive)

சந்தேகி — (X⁰) (உண்மைத்தன்மை)

PRETEND (X ~) (counterfactive)

பாசாங்குசெய் (X-) (எதிர்உண்மைத்தன்மை)

எழுப்பப்பட்ட '+', '0' மற்றும் '—' ஆகியவை இங்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன, மேலும் கணிப்புகளின் உண்மைத்தன்மை, உண்மையற்ற தன்மை மற்றும் எதிர்-உண்மைக்கான குறியீடுகளாக இனிமேல் பயன்படுத்தப்படும். அவை வினைப்பாடு சின்னத்தில் அல்லது வினைப்பாடு புலக்குறிப்பில் சேர்க்கப்படலாம். 'உண்மைத்தன்மை', 'உண்மைத்தன்மையற்ற' மற்றும் 'எதிர்உண்மைத்தன்மை' முற்றிலும் வேறுபட்ட வகைகள் அல்ல, ஏனெனில் சில வினைப்பாடுகள் அவற்றில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவையாக இருக்கலாம்: 'be nice'/'நன்றாக இருங்கள்', உதாரணமாக, உண்மைத்தன்மையான மற்றும் உண்மைத்தன்மையற்றதாக இருக்கலாம்:

'It's nice that John has many friends.' (factive)

'ஜானுக்கு பல நண்பர்கள் இருப்பது மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது.' (உண்மைத்தன்மை)

'It's nice to have many friends.' (non-factive)

‘பல நண்பர்களைப் பெற்றிருப்பது மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது.’
(உண்மைத்தன்மையற்றது)

விருப்பத்தின் ஒப்பீட்டு எதிர்ப்பு மூன்று வகைகளையும் சேர்ந்தது என்பது விவாதத்திற்குரியது:

‘John insisted on reading Mary’s letters’ (factive)

‘ஜான் மேரியின் கடிதங்களைப் படிக்க வலியுறுத்தினார்’
(உண்மைத்தன்மை)

‘John wished he had read Mary’s letters’ (counterfactive)

‘ஜான் மேரியின் கடிதங்களைப் படிக்க விரும்பினார்/ விரும்பினார்’
(உண்மைத்தன்மையற்றது)

‘மேரியின் கடிதங்களைப் படித்திருக்க வேண்டும் என்று ஜான் விரும்பினார்’
(எதிர்உண்மைத்தன்மை)

மறைமுகமாக, மூன்று வினைச்சொற்களும், insist வலியுறுத்து, want/விரும்பு wish/விரும்பு மற்றும் விரும்புதல் ஆகியவை volition/‘விரும்பாற்றல்’இன் அதே அம்சத்தைக் கொண்டுள்ளன, ஆனால் அவற்றின் உண்மைத்தன்மை நிலைகளில் வேறுபடுகின்றன.

ஒவ்வொரு பயனிலையும், அதனால் ஒவ்வொரு வினைப்பாடும், ஒரு வகையான உண்மைத்தன்மை அம்சத்தால் குறிக்கப்படுகிறது என்று கருதுவதற்கு நல்ல காரணம் உள்ளது. கீழ்நிலை மற்றும் தரமிறக்கப்பட்ட கணிப்புகளில் உண்மைத்தன்மை முரண்பாடுகளின் அவசியத்தை நாம் ஏற்கனவே பார்த்திருக்கிறோம்; முக்கிய வினைப்பாடுகளிலும், like ‘My shoes are wet’என் காலணிகள் ஈரமாக உள்ளன’ போன்ற உண்மைக் கூற்றுகளுக்கும், May they never forget your kindness’, ‘உன் கருணையை அவர்கள் ஒருபோதும் மறக்கக்கூடாது’, ‘If only I hadn’t eaten all those oysters’ ‘நான் மட்டும் அந்த சிப்பிகளை எல்லாம் சாப்பி டாமல் இருந்தால்’.

‘My shoes are wet’ entails ‘My shoes are wet’ (since every factual proposition entails itself).

‘எனது காலணிகள் ஈரமாக உள்ளன’ என்பது ‘எனது காலணிகள் ஈரமாக உள்ளன’ (ஒவ்வொரு உண்மைத்தன்மையான கருத்துரையும் அதனையே உட்படுத்தியதால்).

‘May they never forget your kindness’ does not entail or presuppose ‘They (will) never forget your kindness.’

'அவர்கள் உங்கள் கருணையை ஒருபோதும் மறவாதிருக்கவும்' என்பது 'அவர்கள் உங்கள் கருணையை () ஒருபோதும் மறக்க மாட்டார்கள்.'

எனவே, ஒவ்வொரு வினைப்பாடும் உண்மைத்தன்மை, உண்மையற்ற தன்மை அல்லது எதிர்உண்மைத்தன்மை ஆகியவற்றுக்குக் குறிக்கப்பட்டதாகக் கருதி, இரண்டு வகையான உண்மைத்தன்மை பயனிலைகளுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாட்டிற்குத் திரும்புவோம்.

தூய உண்மைத்தன்மை மற்றும் நிபந்தனை உண்மைத்தன்மை Pure Factives and Conditional Factives

தூய உண்மைத்தன்மைகள் என்பது 'REALIZE'/'உணர்', 'BE-SORRY'/'வருந்து', KNOW/'தெரிந்துகொள்', AMUSE/'மகிழ்', 'REGRET'/'வருத்து', 'BEAR-IN-MIND'/'மனதில் வை', 'APPRECIATE'/'பாராட்டு' போன்ற பயனிலைகள், இவை முக்கியமாக தொடர்புடையவை. that-எச்சத்தொடர்கள் that-clauses அல்லது -ing எச்சத்தொடர்கள். நிபந்தனை உண்மைத்தன்மை என்பது CAUSE/'காரணம்', 'BECOME'/'ஆகு', 'HAVE-TO'/'செய்ய வேண்டும்', FORCE/'கட்டாயப்படுத்து', 'SEE'/'பார்', 'HEAR'/'கேள்', முதலியவை, முக்கியமாக முடிவிலி கட்டுமானங்கள் infinitive constructions மற்றும் பெயரிடல்களுடன் nominalizations தொடர்புடையவை. உண்மைத்தன்மை பயனிலை நேர்மறையாக இருக்கும்போது, இந்த இரண்டு வகைகளும் ஒரே மாதிரியாக நடந்துகொள்கின்றன; துணைநிலை வினைப்பாட்டுக்கு உண்மைத்தன்மை யதார்த்தத்தை காரணம் காட்டுகிறது:

தூய உண்மைகள்:

(4) 'I'm sorry that he lost his job' -> "He lost his Job"

அவர் வேலையை இழந்ததற்காக வருந்துகிறேன்' → "அவர் வேலையை இழந்தார்".

(5) 'The politicians appreciate that the result of the election will depend on the war' > 'The result of the election will depend on the war

'தேர்தல் முடிவு போரைப் பொறுத்தே அமையும் என்று அரசியல்வாதிகள் பாராட்டுகிறார்கள்' → 'தேர்தல் முடிவு போரைப் பொறுத்தது.

நிபந்தனை உண்மைத்தன்மைகள்:

(6) Airport police forced the hijacker to surrender' → 'The hijacker surrendered.'

'விமானக் கடத்தல்காரனை சரணடையுமாறு விமான நிலையக் காவல்துறை வற்புறுத்தியது' → 'கடத்தல்காரன் சரணடைந்தான்.'

(7)) 'I saw Aunt Agnes down three whiskies' → 'Aunt Agnes downed three whiskies.'

‘ஆக்னஸ் அத்தை மூன்று விஸ்கிகளை உள்ளே இறக்கினதை நான் பார்த்தேன்’ → ‘ஆக்னஸ் அத்தை மூன்று விஸ்கிகளை உள்ளே இறக்கினாள்.’
ஆனால் உண்மைத்தன்மை பயனிலையைக் கொண்ட ஒவ்வொரு வாக்கியமும் எதிர்மறைப்படுத்தப்படும்போது, துணைநிலை வினைப்பாட்டின் உண்மைத்தன்மை தூய உண்மைத்தன்மைகளின் விஷயத்தில் மட்டுமே பராமரிக்கப்படுகிறது:

தூய உண்மைத்தன்மைகள்:

(4a) ‘அவர் வேலையை இழந்ததற்காக நான் வருந்தவில்லை’ + ‘அவர் வேலையை இழந்தார்.’

(5a) "தேர்தல் முடிவு போரைச் சார்ந்தது என்பதை அரசியல்வாதிகள் பாராட்டுவதில்லை" + 'தேர்தல் முடிவு போரைப் பொறுத்தது.'

தூய உண்மைகள்:

(4a) ‘அவர் வேலையை இழந்ததற்காக நான் வருந்தவில்லை’ + ‘அவர் வேலையை இழந்தார்.’

(5a) "தேர்தல் முடிவு போரைச் சார்ந்தது என்பதை அரசியல்வாதிகள் பாராட்டுவதில்லை" + 'தேர்தல் முடிவு போரைப் பொறுத்தது.'

நிபந்தனை உண்மைத்தன்மைகள்:

(6a) ‘Airport police did not force the hijacker to surrender’ → ‘The hijacker surrendered.’

‘விமான நிலைய போலீசார் கடத்தல்காரனை சரணடையும்படி வற்புறுத்தவில்லை’ → ‘கடத்தல்காரன் சரணடைந்தான்.’

(7a) I didn't see Aunt Agnes down three whiskies' -> 'Aunt Agnes downed three whiskies.'

‘நான் அத்தை ஆக்னஸ் மூன்று விஸ்கிகளை கீழே இறக்கி பார்க்கவில்லை’ → ‘அத்தை ஆக்னஸ் மூன்று விஸ்கிகளை இறக்கினார்.’

அம்புக்குறி → 'இருந்து ... நாம் உண்மையை முடிவுசெய்கிறோம் ...' என்று படிக்கலாம், மேலும் அதன் எதிர்மறை -} 'இருந்து ... நாங்கள் உண்மையை முடிவுசெய்கிறோம் ...' போன்ற சொற்களைப் பயன்படுத்துவதை நான் தவிர்த்துவிட்டேன். மேலே உள்ள 'முன்கணிப்பு', ஆனால் தூய்மையான மற்றும் நிபந்தனைக்குட்பட்ட உண்மைகளுக்கு இடையேயான வேறுபாடு கடந்த அத்தியாயத்தில் விவாதிக்கப்பட்ட முன்கணிப்பு மற்றும் சாதாரண ஈடுபாட்டிற்கு இடையிலான வேறுபாட்டிற்கு ஒத்திருப்பதை இப்போது காணலாம். இன்னும் துல்லியமாக, (4) மற்றும் (5) இல் உள்ள இரண்டு முன்மொழிவுகளுக்கிடையேயான தொடர்பு சாத்தியமான

முன்மொழிவுகளில் ஒன்றாகும், ஏனெனில் முற்கோள் ரத்து செய்யப்படுவது எப்போதும் சாத்தியமாகும்:

(4b) 'I'm not sorry that he lost his job - because, as a matter of fact, he didn't lose it.'

அவர் தனது வேலையை இழந்ததற்காக நான் வருந்தவில்லை - ஏனென்றால், உண்மையில், அவர் அதை இழக்கவில்லை.

இவ்வாறு (4a) இன் அம்புக்குறியானது உட்பொருளின் தொடர்பைக் குறிக்கிறது (பக். 280 ஐப் பார்க்கவும்).

நிபந்தனை உண்மைத்தன்மைகள் (Conditional factives), ஒரு வகையில், ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளன. (6) மற்றும் (7) உள்ளது போன்ற ஒரு முக்கிய வினைப்பாட்டுக்கும் அதன் துணைநிலை வினைப்பாட்டுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு முந்தைய இயல்களில் கொடுக்கப்பட்ட இரண்டு விதிகளால் கணிக்கப்பட்டுள்ளது: உட்படுத்தலின் விதி (rule of entailment) (பக்கம் 135) மற்றும்). துணைநிலையின் விதி (rule of subordination) (பக்கம் 357) பொருண்மையியல் உருப்படுத்தம் பின்வருமாறு:

(7b) SEE* . (aunt agnes . DOWN* . three whiskies))

i. பார்க்க* . (அத்தை ஆக்னஸ். கீழே* . மூன்று விஸ்கிகள்))

மேலும் இது, கீழ்ப்படிதல் விதியின்படி, இதற்குச் சமம்:

(7c) (அத்தை ஆக்னஸ். கீழே*<தி'. —பார்க்க* . i> . மூன்று விஸ்கிகள்)'

இப்போது 'Aunt Agnes downed three whiskies' /'ஆன்ட் ஆக்னஸ் மூன்று விஸ்கிகளை இறக்கினார்' என்ற துணைநிலை வினைப்பாட்டை (7b) இலிருந்து எடுத்து ஒரு தனி கருத்துரையாகக் கருதினால், அது பின்வருமாறு கூறுகிறது:

(7d)) (aunt agnes. DOWN? . three whiskies)

(அத்தை ஆக்னஸ். கீழே? . மூன்று விஸ்கிகள்)

மேலும் இது முழு வினைப்பாட்டுக்கும் (7c) ஒத்ததாக உள்ளது, (7c) அதன் பயனினலை கூடுதல் பண்புக்கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது என்பதைத்தவிர - அதாவது தரமிறக்கப்பட்ட வினைப்பாட்டை (downgraded predication) <the' . SEE* . i>/<அ/இ' . பார்* . i>. இதன் பொருள், உட்படுத்தல் விதியின்படி, (7c) (7d)ஐ உள்ளடக்கியது; மற்றும் (7b) மற்றும் (7c) துணைநிலை விதியின் மூலம் சமமானவை என்பதால், நாம் (7b) என்பது (7d)ஐ உட்படுத்துகிறது என்று சரியாக முடிவு செய்கிறோம். இது நிரூபிப்பது என்னவென்றால், ஒரு முக்கிய வினைப்பாட்டிற்கும் அதன் துணைநிலை வினைப்பாட்டுக்கும் இடையே உள்ள வழக்கமான உறவு, ஒரு உட்படுத்தல் உறவாகும்.

ஆனால் இந்தச் செயல்விளக்கம் எல்லா நேர்வுகளுக்கும் பொருந்தாது என்பதை நாம் இப்போது பார்த்தோம். (7b) இல், முக்கிய வினைப்பாடு முற்கோள் want'/'விரும்பு' போன்ற உண்மையற்ற வினைப்பாடாக இருந்திருந்தால், துணைநிலை வினைப்பாட்டின் உட்படுத்தலுக்கு எந்தத் தேவையும் இருந்திருக்காது:

(8a) 'I wanted the girl to leave' does not entail 'The girl left.'

'பெண் வெளியேற வேண்டும் என்று நான் விரும்பினேன்' என்பது 'பெண் விட்டுச் சென்றாள்' என்பது அர்த்தமல்ல.

இந்த விஷயத்தில் ஏதோவொன்று தெளிவாகச் செயல்படுவதைத் தடுக்கிறது. விளக்கம் என்னவென்றால், 'விரும்புவது' உண்மையற்றது, எனவே (8a) இன் சொற்பொருள் பிரதிநிதித்துவத்தில், துணை முன்கணிப்பு உண்மையற்றது:

(8b) i. WANT⁺. (girl : LEAVE⁰)

(விரும்பு +. (பெண் : விட்டுசெல்⁰))

துணைநிலை விதி rule of subordination இதிலிருந்து உண்மைத்தன்மையற்ற முக்கிய வினைப்பாட்டை ஆக்குகிறது, இது 'The girl left'/'பெண் விட்டுச் சென்றாள்' என்ற உண்மைத்தன்மையான கருத்துரையுடன் ஒப்பிட முடிவதாகப் பார்க்க இயலாது:

(8c) (girl: LEAVE⁰ <the'. ←WANT* .i >)

(பெண்: விட்டுச்செல்⁰ <இ/அ'. ←விரும்பு* .i >)

நாம் முன்பே குறிப்பிட்டது போல, உட்படுத்தல் entailment என்பது கருத்துரைகளுக்கு இடையேயான தொடர்பாடாகும், எனவே (8c) போன்ற நிகழ்வுகளுக்கு ஈடுபாட்டின் விதி பொருந்தாது, இது உண்மைக்கு புறம்பானது, எனவே அது ஒரு கருத்துரை அல்ல. 'உண்மையான' குறிப்பானது, கருத்துரைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படும்போது, 'உண்மையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது' என்பதை நாம் நினைவுகூரும் போது, இந்தக் கட்டுப்பாடு ஏற்றுக்கொள்ளும் அளவுக்கு எளிதானது. "May your troubles be little ones"/"உங்கள் பிரச்சனைகள் சிறு குழந்தைகளாக இருக்கட்டும்" அல்லது 'If only I hadn't eaten that cheese- cake' 'நான் அந்த சீஸ்-கேக்கை சாப்பிட்டாமல் இருந்திருந்தால்' போன்ற உண்மைக்கு புறம்பான அல்லது எதிர் உண்மைத்தன்மைத்தன்மையான கூற்றுகள் வேறு சில கூற்றால் உட்படுத்துவதாகவோ அல்லது உட்படுத்தப்பட்டதாகவோ கருதப்படுவதில் எந்த அர்த்தமும் இல்லை.

'உண்மைத்தன்மையின் சங்கிலி' The 'Chain of Factuality'

உட்படுதல் (entailment) மற்றும் துணைநிலை (subordination) ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான தொடர்பைப் பற்றி இப்போது கொடுக்கப்பட்ட கணக்கு, “see?/”பார்க்கிறீர்களா? அவர்கள் அதிக கணிப்பைச் சார்ந்திருக்கும் போது:

(9) Mario compelled Freda to let him drive her home.'

'மரியோ ஃப்ரெடாவை அவளை வீட்டிற்கு ஓட்ட அனுமதிக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தினார்.'

துணைநிலையின் படிநிலையின் அடிப்படையில் இதை நாம் பகுப்பாய்வு செய்தால், ஒரு வினைப்பாடு மற்றொன்றின் சொல்லாக செயல்படுவது, ஒவ்வொரு முன்கணிப்பின் உண்மைத்தன்மையும், பக்கம் 307இல் உள்ள வரைபடத்தில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளபடி, சங்கிலியின் கீழே உள்ள பிணைப்பு உறவுகள் பாதுகாக்கப்படுவதை உறுதிசெய்கிறது. 307 எதிர்

எளிமையான நேரியல் வடிவத்தில்:

(9a) (a. P* .(Q* (b. R* .(c.S* d.T+ (U+ (e: V*))))))

'CAUSE'/காரணம்', ' HAVE-TO'/செய்ய வேண்டும்', ' BECOME'/ஆக' மற்றும் 'PERMIT'/ அனுமதி' அனைத்தும் நிபந்தனைக்குட்பட்ட உண்மைகள் என்று நாம் இங்கு கருதுகிறோம். எனவே முழு முன்மொழிவு (9) 'ஃப்ரெடா அவளை வீட்டிற்கு ஓட்ட அனுமதிக்க வேண்டும்', அதாவது 'அவன் அவளை வீட்டிற்கு ஓட்டிச் சென்றான்', அதாவது "அவள் வீட்டிற்குச் சென்றாள்." நாம் முக்கிய முன்மொழிவை நிராகரிப்பதால், இந்த அனைத்து பண்புக்கூறுகளும் ஒரு வகையான சங்கிலி எதிர்வினையால் மறைந்துவிடும்.

(10) 'Mario did not compel Freda to let him drive her home'

'ஃப்ரெடாவை அவளை வீட்டிற்கு ஓட்ட அனுமதிக்க மரியோ வற்புறுத்தவில்லை'

இதில் (9a)யின் அனைத்து '+' குறிகளும் நடுநிலை உண்மைத்தன்மைக்கு '0' ஆகிவிட்டது. 'WANT/விரும்பு' போன்ற உண்மைத்தன்மையற்ற பயனிலை நாம் (9a) உயர் முன்கணிப்புக்கு அடிபணிந்தால் அதே சங்கிலி எதிர்வினை ஏற்படுகிறது:

(11) 'Mario wanted to compel Freda to let him drive her home.'

ஃப்ரெடாவை அவளை வீட்டிற்கு ஓட்ட அனுமதிக்குமாறு மரியோ கட்டாயப்படுத்த விரும்பினார்.

இலிருந்து, ஃப்ரெடா உண்மையில் மரியோவை தனது வீட்டிற்கு ஓட்ட அனுமதித்தார் என்று நாம் முடிவு செய்ய முடியாது. துணைநிலையின்

படிநிலையில் எங்காவது ஒரு உண்மைத்தன்மையற்ற பயனிலையை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் உண்மைத்தன்மையின் சங்கிலி சில இடைநிலை புள்ளிகளில் உடைக்கப்படலாம்:

(12) 'Mario compelled Freda to let him try to drive her home.'

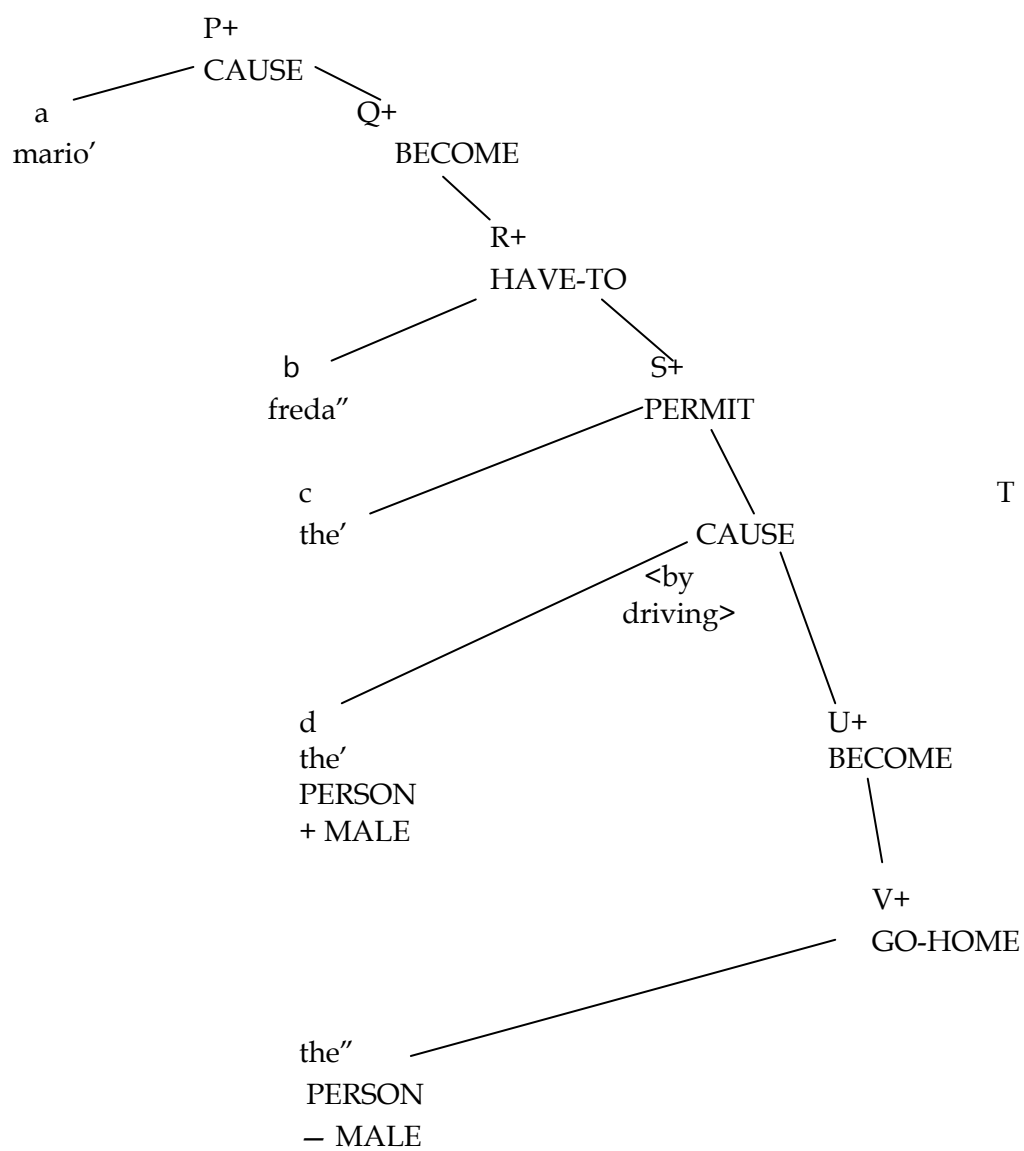
'மரியோ ஃப்ரெடாவை அவள் வீட்டிற்கு ஓட்டிச் செல்ல முயல அனுமதிக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தினார்.'

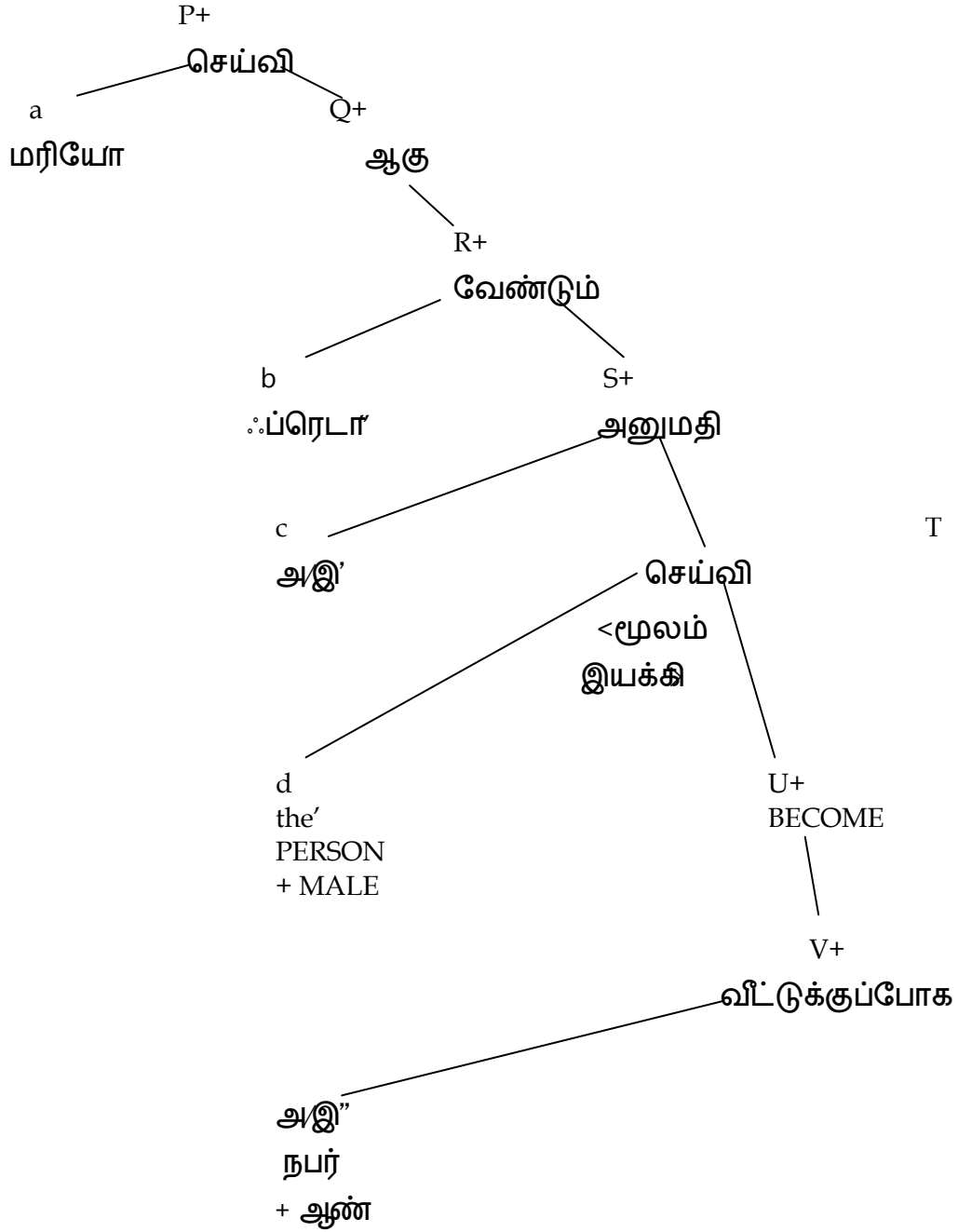
இதிலிருந்து, ஃப்ரெடா மரியோ தனது ஓட்டும் வீரச்செயலை முயல அனுமதிக்க வேண்டும் என்று நாம் அறிகிறோம், ஆனால் அவள் உண்மையில் வீட்டிற்கு வந்தாரா இல்லையா என்பது நமக்குத் தெரிவிக்கப்படவில்லை.

உண்மைத்தன்மை மற்றும் முற்கோள்கள் Factuality and Presuppositions

சிக்கலான வினைப்பாடுகளிலிருந்து நாம் செய்யும் அனுமானங்களை விளக்க உண்மைத்தன்மையின் பண்புக்கூறுகள் தேவை. இந்த அனுமானங்கள் சாதாரண உட்படுத்தல்கள் entailments, அல்லது முற்கோள்கள் presuppositions வடிவத்தில் இருக்கலாம்.

உதாரணத்தின் வரைபடம் (9) எதிர்மறை .

(1)-(3) இல், உண்மைத்தன்மை என்பது தகுதிவாய்ந்த வினைப்பாடுகளின் ஒரு பண்பாகும், எனவே ஒரு வாக்கியத்தின் சாத்தியமான முற்கோள்களை தீர்மானித்தது. இந்த வகையில் 'any' /'ஏதேனும்' என்ற அளவுகோலுக்கும் உண்மைத்தன்மையற்ற முற்கோள்களுக்கும் இடையில் ஒரு இணையை வரையலாம்: 'try' /'முயல்' அல்லது 'விரும்பு'/'want' போன்ற ஒரு வினைச்சொல்-பொருள் துணைநிலை வினைப்பாடுகளின் உண்மைத்தன்மையை நடுநிலையாக்குவது போல, 'any'/'ஏதேனும்' உண்மைத்தன்மையை நடுநிலையாக்குகிறது. தகுதியான கணிப்புகள்.

ஒப்பிடு:

(13) 'Please forgive the inaccuracies in the report I sent you yesterday.'

'நேற்று நான் உங்களுக்கு அனுப்பிய அறிக்கையில் உள்ள தவறுகளை மன்னிக்கவும்.'

(14) Please forgive any inaccuracies in the report I sent you yesterday."

'நேற்று நான் உங்களுக்கு அனுப்பிய அறிக்கையில் ஏதேனும் தவறுகள் இருந்தால் மன்னிக்கவும்.'

(13) ஐ கூறுபவர் அறிக்கையில் சில பிழைகள் இருப்பதாகக் கருதுகிறார், அதே சமயம் (14) ஐ கூறுபவர் இல்லை.

ஆனால் தரமிறக்குதல் என்பது துணைநிலையில் இருந்து வேறுபடுகிறது. முற்கோள்கள் பொதுவாக உயர் வினைப்பாட்டின் மறுப்பால் செல்வாக்கு செலுத்தாதது போலவே, அவை நடுநிலை உண்மைத்தன்மையின் செல்வாக்கை எதிர்க்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, (13) இந்த இரண்டு அனுமானங்களைக் கொண்டுள்ளது:

(15) 'The report I sent you yesterday has inaccuracies in it.'

'நேற்று நான் உங்களுக்கு அனுப்பிய அறிக்கையில் பிழைகள் உள்ளன.

(16) 'I sent you a report yesterday.'

'நான் நேற்று உங்களுக்கு ஒரு அறிக்கை அனுப்பினேன்.

இவை துணைநிலை வினைப்பாடுகளுக்கான 'உண்மைத்தன்மையின் சங்கிலி/'chain of factuality' போன்ற படிநிலையாக வரிசைப்படுத்தப்படுகின்றன; (13) (15ஐ முற்கோள்செய்கிறது), இது திரும்பவும் (16)ஐ முற்கோள்செய்கிறது. ஆனால் முக்கியவிஷயம் என்னவென்றால், முற்கோள் (15) 'ஏதேனும்' நடுநிலைப்படுத்தப்பட்டாலும், (14) போல, முற்கோள் (16) நடைமுறையில் இருக்கும்.

முற்கோளின் தன்மையில் அதன் முக்கியத் தொடர்பு காரணமாக மற்றொரு முக்கிய கருத்து கவனிக்கத்தக்கது: (13) மற்றும் (14) இல் உள்ள முக்கிய வினைப்பாடு இன்றியமையாதது, இதன் பொருள் இது நடுநிலையான உண்மைத்தன்மையைக் கொண்டுள்ளது (அதாவது மன்னிப்புக்கான கோரிக்கை. வழங்கப்படுமா இல்லையா என்பது நமக்குத் தெரியாது). ஆனால் இது உண்மை அனுமானங்களைக் கொண்டிருப்பதைத் தடுக்காது. இரண்டு முடிவுகள் எடுக்கப்படலாம்: (அ) எந்தவொரு உறவுக்கும் 'X Y'யை முற்கோள்செய்யும், Y உண்மைத்தன்மையாக இருக்க வேண்டும், ஆனால் Y இல்லை; (ஆ) முற்கோளுக்கான எதிர்மறை சோதனையில் (பக்கம்

300இல் அதன் திருத்தப்பட்ட வடிவத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது) பின்வருமாறு 'உண்மைத் தன்மை சோதனை' சேர்க்கப்படலாம்:

‘எந்தவொரு உறவுக்கும் “X ஆனது Yயை உட்படுத்துகிறது/முற்கோள்செய்கிறது”, X இல் உள்ள உண்மைத்தன்மையை நடுநிலையாக்குவது ஒரு முற்கோளை நிராகரிக்காது, இருப்பினும் அது முற்கோள் அல்லாத உட்படுத்தல்களை ரத்து செய்கிறது.

ஒரு கருத்துரை Xஇன் எதிர்மறை/மறுப்பு உண்மையில் Xஇன் உண்மைத்தன்மையை நடுநிலையாக்குகிறது (மேலே உள்ள உதாரணம் (10a) ஐப் பார்க்கவும்), முற்கோளாக்கான இந்த அளவுகோல் மறுப்பு அளவுகோலைக் குறிக்கிறது.

முற்கோளின் வரையறையை மறுபரிசீலனை செய்வதற்கும், இயல் 14இன் முடிவில் உள்ள வரையறையின்படி, முற்கோள்களுக்கு இடையேயான தொடர்புக்கு தடை விதிக்காத இந்த உறவின் பொதுவான கணக்கை வழங்குவதற்கும் நாம் இப்போது ஒரு நிலையில் இருக்கிறோம்.

முதலில், ஏற்கனவே நிறுவப்பட்ட சில முக்கிய கருத்துக்கள் இங்கே.

(i) ஒரு கருத்துரை என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட வகையான வினைப்பாடு, அதாவது. உண்மை மதிப்பைக் கொண்ட ஒன்று (பக்கம் 154-5).

(ii) உட்படுத்தல் என்பது X மற்றும் Y ஆகிய இரண்டு கருத்துரைகளுக்கு இடையேயான தொடர்பு (பக்கம் 79).

(iii) முற்கோள் X மற்றும் Y கருத்துரைகளுக்கு இடையேயும் ஏற்படலாம், இதில் இது ஒரு சிறப்பு வகையான உட்படுத்தல், அதாவது. X அல்லாதது Yஐக் குறிக்கும் வகை (பக்கம் 300). இதை நாம் கருத்துரைசார் முற்கோள் (PROPOSITIONAL PRESUPPOSITION) என்று அழைப்போம்.

(iv) முற்கோள் கருத்துரைகள் அல்லாதவைகளுக்கும் non-propositions கருத்துரைகளுக்கும் propositions இடையில் கூட முற்கோள் ஏற்படுகிறது: உதாரணமாக, ஒரு கேள்வி ஒரு கருத்துரையை முன்வைக்கும் (பக்கம் 280). நாம் இதை கருத்துரை அல்லாத முற்கோள்கள் (NON-PROPOSITIONAL PRESUPPOSITION) என்று அழைக்கலாம்.

கருத்து (i) என்பது, உண்மைத்தன்மை பற்றிய நமது விவாதத்தின் வெளிச்சத்தில், ஒரு கருத்துரை என்பது உண்மைத்தன்மைக்கு மாறானதைக் காட்டிலும் உண்மைமைத்தன்மையானது (எதிர் உண்மை என்பது நாம்

விவாதிக்கக் கூடாத ஒரு சிறப்பு நிகழ்வு); அதாவது., வடிவத்தின் முற்கோள் (X*), (X°) அல்ல. எனவே கருத்துரை முற்கோள் என்பது '(Y*) முன்கூட்டிய (Y*)' வடிவத்திலும், கருத்துரை அல்லாத முற்கோள் '(X°)' என்பது (Y*)ஐ முற்கோள்செய்கிறது'. நாம் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனை, கருத்துரை அல்லாத முற்கோளை வரையறுப்பதாகும்; மேலும் இது இதற்கும் ஒரு முறையான பரிமாற்றம் மற்றும் முற்கோளுக்கு இடையில் காட்டும் வகையில் செய்யப்பட வேண்டும். இந்த திசையில் ஒரு முக்கிய படி, கருத்துரைக்கும் கூற்றின் பிற வகைகளுக்கும் - குறிப்பாக கேள்விகள் மற்றும் கட்டளைகளுக்கு இடையே உள்ள முறையான தொடர்புகளை அடையாளம் காண்பது. இது ஏற்கனவே இயல் 5இல் (பக்கம் 75-6) முறைசாரா முறையில் செய்யப்பட்டுள்ளது. அனைத்து ஆம்-இல்லை கேள்விகளுக்கும் தர்க்கரீதியான பதில்களாக முற்கோள்கள் இருப்பதை நாம் குறிப்பிட்டோம்: அதாவது. ஒரு நேர்மறையான கருத்துரை அல்லது அதன் எதிர்மறை:

(17) Do you want some more tea?

இன்னும் கொஞ்சம் தேநீர் வேண்டுமா?

Yes = I want some more tea. (a)

ஆம் = எனக்கு இன்னும் கொஞ்சம் தேநீர் வேண்டும். (a)

No = I don't want any more tea. (b)

இல்லை = எனக்கு இனி தேநீர் வேண்டாம். (b)

(அ) மற்றும் (ஆ) கேள்வியின் பதில் தொகுப்பை the RESPONSE SET உள்ளடக்கியதாக நாம் கூறுவோம்; அதாவது, கேள்வி கேட்பவரின் உத்தேசிக்கப்பட்ட நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான நிபந்தனைகளாகச் செயல்படும் கருத்துரைகளின் தொகுப்பு. set of propositions அதேபோன்று, ஒரு கேள்விக்கு ஒரு பதில் தொகுப்பு உள்ளது: இந்த முறை ஒரு திறந்த-முடிவு முன்மொழிவுகள், இது சில தகவல்களைப் பதிலீடு செய்கிறது கேள்வியின் கேள்விக்குரிய உறுப்பு:

(18) What is your dog's name?

உங்கள் நாயின் பெயர் என்ன? அதன் பெயர் ஃபிடோ. (a)

His name is Fido. (a)

அவன் பெயர் ரோவர். (b)

His name is Attila, etc. (c)

அவரது பெயர் அட்டிலா, முதலியன (இ)

(19) Who murdered Duncan? Macbeth murdered Duncan. (a)

டங்கனைக் கொன்றது யார்? மக்பத் டங்கனைக் கொன்றார். (a)

Macduff murdered Duncan. (b)

மக்டஃப் டங்கனைக் கொன்றார். (b)

Moby Dick murdered Duncan, etc. (c)

மோபி டிக் டங்கனைக் கொன்றார், முதலியன (c)

இயல் 5இல், கட்டளைகள் திருப்திகரமான நிலைமைகளைக் கொண்டுள்ளன, அவை முன்மொழிவுகளாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன: எடுத்துக்காட்டாக, 'You will eat up your dinner.' 'உங்கள் இரவு உணவை உண்ணுங்கள்' என்ற திருப்தி நிலை உள்ளது, 'You will eat up your dinner.' 'உங்கள் இரவு உணவை நீங்கள் சாப்பிடுவீர்கள்.' திருப்தி நிலை satisfaction condition மற்றும் அதன் மறுப்பு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய கருத்துரைகளின் தொகுப்பு, முறையே இணக்கம் compliance மற்றும் கட்டளைக்கு இணங்காததை non-compliance விவரிக்கிறது:

(20)) Switch on the radio.

வானொலியை இயக்கவும். You will switch on the radio.

நீங்கள் வானொலியை இயக்குவீர்கள். . (a)

You will not switch on the radio. (b)

நீங்கள் வானொலியை இயக்க மாட்டீர்கள். (a)

இன்னும் ஒரு உதாரணத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்: 'May your troubles be little ones' 'உங்கள் பிரச்சனைகள் சிறியவைகளாக இருக்கட்டும்' போன்ற ஒரு ஆசை, ஆசையின் நிறைவேற்றம் மற்றும் நிறைவேறாததை விவரிக்கும் ஒரு இருமை கருத்துரைகளுடன் பொருத்தப்படலாம் "Your troubles will/won't be little ones.': "உங்கள் பிரச்சனைகள் சிறியவைகளாக இருக்கும்./இருக்காது. '

ஒவ்வொரு கருத்துரை அல்லாத வினைப்பாடும், இந்த வழியில், அதன் மறுமொழித் தொகுப்பைக் கொண்ட முன்மொழிவுகளின் தொகுப்புடன் எவ்வாறு முறையாகப் பொருந்துகிறது என்பதைப் பார்ப்பது கடினம் அல்ல. எனவே நாம் கருத்துரை அல்லாத முற்கோளை பின்வருமாறு வரையறுக்கலாம்:

(X°) (Y+)ஐ முற்கோள் செய்கிறது என்பது (Y+) என்பது (Y°) பதில்

தொகுப்பின் ஒவ்வொரு உறுப்பினராலும் குறிக்கப்படுகிறது.

('உட்கீடை' (Implied) என்பது இங்கே உட்படுத்தல் (entailment) மற்றும் உட்குறிப்பு (implicature) ஆகிய இரண்டையும் உள்ளடக்கிய பொது அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.) இந்த அடிப்படையில்,

எடுத்துக்காட்டாக, "The hearer has already had some tea'/'கேட்பவர் ஏற்கனவே கொஞ்சம் தேநீர் அருந்தியிருக்கிறார்" என்பதை 17இன் முற்கோளாக நாம் அடையாளம் காணலாம்; 'The hearer's dog has a name'/'கேட்பவரின் நாய்க்கு ஒரு பெயர் உண்டு' என்பதை 18இன் முற்கோளாகக் கொள்ளலாம்; (18); Someone killed Duncan.'/ 'யாரோ ஒருவர் டங்கனைக் கொலை செய்தார்' என்பது (19)இன் முற்கோளாக உள்ளது; மற்றும் 'The radio is off'/'ரேடியோ முடக்கப்பட்டுள்ளது' என்பது (20)இன் முற்கோளாக உள்ளது.

கருத்துரையல்லாத முற்கோளின் இந்த வரையறை பயன்வழியியல் செயற்கூற்று ,விசை அடிப்படையில் அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கிறது; கொடுக்கப்பட்ட கூற்றின் 'மகிழ்ச்சி'க்கான முன்நிபந்தனையாக, இயல் 14இல் உள்ளுணர்வாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளதை, 'ஒரு கருத்துரையின் உண்மையை ஒரு பொருட்டாக எடுத்துக்கொள்வது' என்று அது உருவாக்குகிறது.. கருத்துரையல்லாத வாக்கியங்களைக் கையாள்வதற்கு எவ்வாறு கருத்துரை, உண்மை-அடிப்படையிலான பொருண்மையியலை விரிவுபடுத்தப்படலாம் என்பதற்கான குறிப்பையும் இது வழங்குகிறது - இது இயல் 16இல் நாம் திரும்பும் தலைப்பு. ஒருவேளை நாம் இன்னும் மேலே சென்று, இந்த வரையறை கருத்துரைசார் முற்கோள உள்ளடக்கியதாக இருக்கலாம் என்று பரிந்துரைக்கலாம். அத்துடன்: 'பதிலளிப்புத் தொகுப்பு' 'response set' என்ற கருத்தை சிறிது நீட்டிப்பதன் விலையில், ஒரு கருத்துரைக்கு ஒருவர் கொடுக்கக்கூடிய இரண்டு தர்க்கரீதியான பதில்கள் (அ) அதனுடன் உடன்படுவது மற்றும் (ஆ) அதன் எதிர்மறை என்று வாதிடலாம். அதாவது, ஒரு கருத்துரைக்கான பதில் தொகுதி (a) கருத்துரை மற்றும் (b) அதன் மறுப்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும், நாம் முன்கணிப்புக்கு ஒரு ஒற்றை வரையறையை அளித்தாலும் கூட, அனைத்து முன்கணிப்பு நிகழ்வுகளையும் அல்லது சாத்தியமான முன்கணிப்புகளையும் கூட சொற்பொருள் பிரதிநிதித்துவங்களிலிருந்து கணிக்கக்கூடிய ஒரு 'முன்கூட்டிய விதி'யை நாம் கண்டுபிடிக்க முடியாது. தரமிறக்கப்பட்ட கணிப்புகள், ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, ஒரு பெரிய வகை முன்கணிப்புகளுக்குக் காரணம் என்றாலும், மற்ற முன்கணிப்புகள் முற்றிலும் வேறுபட்ட மூலங்களிலிருந்து பெறப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, 'டங்கனைக் கொன்றது யார்?' போன்ற ஒரு வினாவின் முன்கணிப்பு வெறுமனே ஒரு இருத்தலியல் அளவுகோலால் wh- உறுப்புக்கு பதிலாக ஒருவர் வரும் முன்மொழிவாகும்: 'யாரோ டங்கனைக் கொன்றார்.'

இங்கு தரமிறக்கப்பட முடியாது. இது சம்பந்தமாக, இருப்பினும், முன்கணிப்பு மற்ற சொற்பொருள் உறவுகளான ஈடுபாடு மற்றும் சீரற்ற தன்மை போன்றவற்றிலிருந்து வேறுபட்டதல்ல: இவை சொற்பொருள் கட்டமைப்பில் பல்வேறு ஆதாரங்களைக் கொண்டுள்ளன. எவ்வாறாயினும், 'முற்கோள்' என்ற சொல் வரையறுக்க கடினமாக இருப்பதால், அந்தச் சொல்லின் எல்லைக்குள் கொண்டு வரப்பட்ட பல்வேறு நிகழ்வுகளுக்கு எந்த ஒரு விளக்கமும் தன்னை வழங்கவில்லை என்பதைக் கண்டுபிடிப்பதில் ஆச்சரியமில்லை.

மூன்று வகையான சுருக்கம்

எந்த விளக்கமும் கொடுக்கப்படாத ஒரு வகையான முற்கோள், தூய உண்மைத்தன்மைகளுடன் தொடர்புடையது (பக்கம். 303). இத்தகைய முற்கோள்கள் தரமிறக்கப்படுவதிலிருந்து பெறப்பட்டவை அல்ல, மாறாக கீழ்ப்படிவதிலிருந்து:

(21) Peter doesn't know that Joan is rich.

ஜோன் பணக்காரர் என்று பீட்டருக்குத் தெரியும்.

(21a) *(nott : (peter. KNOW™ . (joan: RICH*))

(பீட்டர். தெரியுமா? . (ஜோன்: பணக்காரன்*))

(21a) பகுப்பாய்வு செய்வதற்கான தெளிவான வழி தெரிகிறது (21); மேலே உள்ள (7b){7d) பகுப்பாய்வின்படி, இது தூய உண்மைத்தன்மைகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கான தவறான வழியாக இருக்க வேண்டும். அந்த பகுப்பாய்வு பின்வரும் எதிர்மறையான (21) சிகிச்சைக்கு வழிவகுக்கும், எனவே (21) 'Joan is rich'/'ஜோன் பணக்காரர்' என்பதை முன்னிறுத்துவதை விட, தவறான முடிவுக்கு வழிவகுக்கும்:

(22) Peter doesn't know that Joan is rich.

ஜோன் பணக்காரன் என்பது பீட்டருக்குத் தெரியாது.

(22a) *(not+ : (peter. KNOW- . (joan: RICH*))

*(இல்லை+ : (பீட்டர். தெரியும்- . (ஜோன்: பணக்காரர்⁰)))

(22a) இல் விளக்கப்பட்டுள்ள உண்மைத்தன்மையின் சங்கிலி நிபந்தனைக்குட்பட்ட உண்மைகளுக்கு மட்டுமே சொந்தமானது. ஒருபுறம், (21a) மற்றும் (22a) ஆகியவற்றின் பகுப்பாய்வு 'அறிதல்' போன்ற தூய உண்மைகளுக்குப் பொருத்தமற்றது, மறுபுறம், 'சிந்தனை' போன்ற உண்மைத்தன்மைகள் அல்லாதவற்றுக்குப் பொருத்தமற்றது, இதற்கு நேர்மறை முற்கோள் பின்வருமாறு. :

(23) Peter thinks that Joan is rich.

ஜோன் பணக்காரர் என்று பீட்டர் நினைக்கிறார்.

(23அ) peter. THINK?* . (joan: RICH®))

(பீட்டர். யோசிக்கிறீர்களா?* . (ஜோன்: ரிச்®))

பல்வேறு வகையான உண்மைத்தன்மையின் இந்த சிக்கலை நாம் எவ்வாறு புரிந்துகொள்வது? ஆளும் முன்னறிவிப்பின் தன்மைக்கு ஏற்ப, கீழ்நிலை கணிப்புகள் வெவ்வேறு வகையான சுருக்கத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தலாம் என்பதில் விளக்கம் உள்ளது என்று நாம் பரிந்துரைக்கிறோம். பின்வரும் தோராயமான பொதுமைப்படுத்தல்கள் செய்யப்படலாம்:

(1) நிபந்தனை உண்மைத்தன்மைகளால் நிர்வகிக்கப்படும் வினைப்பாடுகள்] நிகழ்வுகள் EVENTS அல்லது நிலைகளைக் STATES குறிக்கின்றன.

(எ.கா. 'I heard the postman knock', 'Rising costs cause unemployment

'தபால்காரன் தட்டுவதைக் கேட்டேன்', 'செலவு அதிகரிப்பு வேலையின்மையை ஏற்படுத்துகிறது.)

(11) உண்மைத்தன்மைகள் அல்லாதவற்றால் நிர்வகிக்கப்படும் வினைப்பாடுகள் வினைப்பாடுகளைக் குறிக்கின்றன.

(எ.கா. 'I conclude that the building is unsafe'; 'She wants me to help you'

'கட்டிடம் பாதுகாப்பற்றது என்று நான் முடிவு செய்கிறேன்'; 'நான் உங்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று அவள் விரும்புகிறாள்.)

(IUD) தூய உண்மைகளால் நிர்வகிக்கப்படும் கணிப்புகள் உண்மைகளைக் குறிப்பிடுகின்றன.

(எ.கா. I recognize that school meals are important; 'It is a pity that Jerry left

'பள்ளி சாப்பாடு முக்கியம் என்பதை நான் அங்கீகரிக்கிறேன்; 'ஜெர்ரி வெளியேறியது வருத்தம்.)

வினைப்பாடுகள் எதைக் குறிக்கிறது என்பதில் நாம் (I)(III)இல் அக்கறை கொண்டிருந்தாலும், சில முக்கியமான அர்த்த வேறுபாடுகள் தெளிவாக சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மூன்று வகையான சுருக்கங்களுக்கு இடையிலான வேறுபாட்டை இப்போது விளக்க முயற்சிக்கிறேன்.

1. நிகழ்வு-நிலைகளைக் குறிப்பிடுதல் Referring to Event-States

வகை (1), நிகழ்வுகள் அல்லது நிலைகள், ஒரு முன்னறிவிப்பைக் குறிக்கும் வழக்கமான வகையாகும், ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமான சொற்றொகுதி

vocabulary இல்லாததால் விவாதிப்பது அருவருப்பானது. 'நிகழ்வுகள்', 'நிலைகள்' states', 'செயல்முறைகள்' processes', 'செயல்கள்' actions' போன்றவற்றுக்கு ஆங்கிலத்தில் வார்த்தைகள் இருந்தாலும், இந்த வகையான எல்லாவிதமான பினோமினாக்களையும் உள்ளடக்கும் பொதுவான வார்த்தைகள் நம்மிடம் இல்லை. இந்த காரணத்திற்காக, நான் ஒரு தற்காலிக கலவை நிகழ்வு-நிலை/EVENT-STATEஐ நாடினோம், இதில் இந்த தொகுப்பின் இரண்டு மிகப் பொதுவான சொற்கள் general terms இணைக்கப்பட்டுள்ளன. °

இதுவரை நாம் முழு வினைப்பாடுகளுக்குப் பதிலாக, பங்கேற்பாளர்களுக்குக் நோக்கீடு (reference) என்ற கருத்துச்சாயலைப் பயன்படுத்தியுள்ளோம். ஆயினும்கூட, வினைப்பாடுகள் மற்றும் உலகில் உள்ள வினைப்பாடுகள் மற்றும் நிகழ்வுகளுக்கு இடையே உள்ள உறவைப் பயன்படுத்துவது காலத்தின் இயல்பான நீட்டிப்பாகும். இதைப் பார்க்க, நாம் பின்வருவனவற்றை ஒப்பிட வேண்டும்:

I saw the bus/robbery on 42nd Street

42வது தெருவில் பேருந்து/கொள்ளையைப் பார்த்தேன்.

I saw a bus/robbery on 42nd Street.

42வது தெருவில் ஒரு பேருந்து/கொள்ளையைப் பார்த்தேன்.

உறுதியான பொருள்களைக் குறிக்கும் the bus'/ 'பஸ்' போன்ற பங்கேற்பாளர்களின் விஷயத்தில் திட்டவட்டமான மற்றும் காலவரையற்ற குறிப்புக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடு நன்கு தெரியும் மற்றும் நேரடியானது. ஆனால் இந்த முரண்பாடு/மாறுபாடு, பங்கெடுப்பாளர்களுக்குப் பதிலாக முற்கோள்களின் கட்டமைப்பைத் தெளிவாகக் கொண்டிருக்கும் 'கொள்ளை' 'the robbery' போன்ற சொற்களின் விஷயத்திலும் செய்யப்படலாம். இந்த நிலையில், கணிப்பால் குறிப்பிடப்படும் 'விஷயத்தை' ஒரு நிகழ்வு என்கிறோம். "பஸ்" என்பது ஒரு பொருளைக் குறிப்பது போல் "The robbery"/"கொள்ளை" என்பது ஒரு நிகழ்வைக் குறிக்கிறது; மேலும் 'I saw the robbery on 42nd Street'/'நான் 42 வது தெருவில் கொள்ளையைப் பார்த்தேன்' என்ற முழு முக்கிய கருத்தும் இரண்டு நிகழ்வுகளைக் குறிக்கிறது, ஒரு பார்த்தல்-நிகழ்வு மற்றும் ஒரு கொள்ளை-நிகழ்வு.

ஒரு நிகழ்வு (event) எளிமையான இருப்பன்களால் (entities) ஆன ஒரு சுருக்கம் ஆகும். -அது பங்கெடுப்பாளர்கள் (arguments) மற்றும்

வினைப்பாடுகளால் (predicates) குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆனால் மற்றொரு அர்த்தத்தில், ஒரு நிகழ்வு குறிப்பாக சுருக்கமானது அல்ல: நீங்கள் மக்களை சுட்டிக்காட்டுவதுபோல் நிகழ்வுகளை சுட்டிக்காட்டலாம்; நீங்கள் நிகழ்வுகளை நேரம் மற்றும் இடத்தில் வைக்கலாம், உணர்வுத் தூண்டுதல்களாக பதிலளிக்கலாம். லையான்னை பின்பற்றி நாம் நிகழ்வுகளை 'இரண்டாம்-கிரம இருப்பான்கள்' (SECOND-ORDER ENTITIES) என அழைக்கலாம் மற்றும் உலகில் அவற்றின் இருப்பு முறை பொருள்கள் மற்றும் மக்கள் போன்ற 'முதல்-கிரம இருப்பான்களுடன்' ('first-order entities') ஒப்பிடத்தக்கது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளவும். நபர்கள். இதற்கு மேலும் ஒரு சான்று என்னவென்றால், நிகழ்வு-வினைப்பாடுகள் அவற்றின் போக்கில் உள்ள பங்கேற்பாளர்கள் போன்றவை, பக்கம். 289-95 இல் விவரிக்கப்பட்டுள்ள சில சூழ்நிலைகளின் கீழ், எதிர்மறைக்கு ஆளாகாதவை, இதனால் இருத்தலியல் முற்கோள்களின் (existential presuppositions) ஆதாரமாக இருக்கும். ஒப்பிடு:

(24)) I saw the bank robbery. (24a) I didn't see the bank-robbery

வங்கிக் கொள்ளையைப் பார்த்தேன். (24 அ) I வங்கிக் கொள்ளையைப் பார்க்கவில்லை.

(25) I saw a bank robbery. (25a) I didn't see a bank-robbery

நான் ஒரு வங்கிக் கொள்ளையைப் பார்த்தேன். (25 அ) வங்கிக் கொள்ளையை நான் பார்க்கவில்லை.

(26) I saw the bank being robbed. (26a) I didn't see the bank being robbed.

வங்கி கொள்ளையடிக்கப்படுவதைக் கண்டேன். (26அ) வங்கி கொள்ளையடிக்கப்படுவதை நான் பார்க்கவில்லை.

(24) மற்றும் (24a) இரண்டிலிருந்தும் வங்கி கொள்ளையடிக்கப்பட்டதாக அனுமானம் எடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் (25)இல் இந்த அனுமானம் வரையப்படவில்லை, ஏனெனில் பெயர்-சொற்றொடரின் காலவரையறையின்மை. இது (26) க்கும் பொருந்தும் (26), ஒரு -ing எச்சத்தொடர் (clause) பெயர்த்தொடரைப் (noun-phrase) பார்த்த பொருளாக மாற்றுகிறது: இங்குள்ள திட்டவட்டமான கட்டுரை 'the robbery'/'கொள்ளை' என்பதை விட 'வங்கியை' தீர்மானிக்கிறது, அதனால் பாதிக்காது. முழு முற்கோளின் காலவரையற்ற தன்மை.

11. வினைப்பாடுகளைக் குறிப்பிடுதல்: குறிநிலை மொழி

வகை (II) என்பது மிகவும் சுருக்கமான நிறுவனங்களின் வரிசையை உள்ளடக்கியது, இதை லியோன்களின் ஆவியில் நாம் 'மூன்றாம்-வரிசை நிறுவனங்கள்' என்று அழைக்கலாம். இவை கணிப்புகள் - அல்லது எண்ணங்கள், யோசனைகள், கருத்துக்கள் என்று நாம் இன்னும் முறைசாரா முறையில் அழைக்கலாம். நிகழ்வு-நிலைகளைப் போலல்லாமல், அவை மனதில் மட்டுமே உள்ளன, எனவே 'Peter thinks that Joan is rich'/'பீட்டர் ஜோன் பணக்காரர் என்று நினைக்கிறார்' என்று நாம் கூறும்போது, பீட்டர் நினைப்பது ஒரு மன நிகழ்வு - இந்த விஷயத்தில் ஒரு கருத்துரை.

வினைப்பாட்டைக் குறிக்கும் வினைப்பாடு யோசனையைப் பற்றி மனதைக் கிண்டல் செய்கிறது, எனவே இந்த கட்டத்தில், மொழியின் மொழியியல் செயல்பாட்டில் ஒரு திசைதிருப்பல் அவசியம். பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில், மொழிக்கும் மொழியல்லாதவற்றுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பாடல் (எ.கா. 'hat'/'தொப்பி' என்பது தொப்பியாக இருக்கும் ஒரு பொருளைக் குறிக்கிறது), மொழி குறிப்பிடக்கூடிய விஷயங்களின் பிரபஞ்சத்தில் வெளிப்படையாக எந்த தடையும் இல்லை, மேலும் இது மொழியைக் குறிப்பிடுவதற்கு மொழி சாத்தியம் என்று பொருள். எப்பொழுதெல்லாம் மொழியைப் பற்றி பேசுவோ அல்லது எழுதவோ மொழியைப் பயன்படுத்துகிறோமோ, நாம் மொழியை குறிநிலை /மீமொழியியல் செயல்பாட்டில் (metalinguistic function) பயன்படுத்துகிறோம். சொல், அசை, வாக்கியம், கேள்வி, எதிர்மறை போன்ற சொல்சார் உருப்படிகள் Lexical items, மீமொழிக்கான எடுத்துக்காட்டுகள்: அவை மொழியியல்சார் நிலவுபொருள்கள் (linguistic entities) வகுப்புகளைக் (classes) குறிக்கும் மொழியியல் கூறுகள். குறிநிலை/மீ மொழியியல் (metalinguistic) வெவ்வேறு முறைகள் அல்லது மொழியியல் சுருக்கத்தின் வெவ்வேறு நிலைகளில் அடையாளம் காணப்பட்ட பொருள்களைக் குறிப்பிடுவதற்கான வழிகள் உள்ளன என்பது கவனிக்கத்தக்கது. எடுத்துக்காட்டாக, சொல் என்ற சொல்லானது ஒரு தொடரியல் பயன்முறையில் குறிநிலை/மீமொழியியல் (metalinguistic) ஆகும் (ஏனென்றால் இந்த சொல் மொழியியல் அலகு என்பது மொழியியல் அருவமாக்க மட்டத்தில் நாம் தொடரியல் என்று அழைக்கிறோம்); அசை (syllable) என்ற சொல் ஒலியனியல் முறையில் குறிநிலை/மீ மொழியியல் (metalinguistic) சார்ந்தது; கருத்துரை ஒரு பொருண்மையியல் முறையில் குறிநிலை/மீ மொழியியல் ஆகும். மொழியியல் நிலவுபொருள்களின் எச்சத்தொடரைக் குறிக்கும் கூறுகள் மற்றும் ஒரு தனிப்பட்ட நிலவுபொருளுக்கு பெயரிடும் கூறுகளை

வேறுபடுத்துவதும் முக்கியம். குறிநிலை/மீ மொழியியல் (metalinguistic) பெயரிடலின் முக்கிய சாதனம், கீழே உள்ள வாக்கியத்தில் (27) விளக்கப்பட்டுள்ளபடி, நிலவு பொருளின் நேரடி மேற்கோள் (quotation) அல்லது எடுத்துக்காட்டு (citation) ஆகும்:

(27) Mary asked 'What is the time'

மேரி 'நேரம் என்ன' என்று கேட்டாள்.

(28) Mary asked a question

மேரி ஒரு கேள்வி கேட்டாள்.

(28) இல் உள்ள பெயர்ச்சொல் கேள்வியானது, மொழியியல் கூறுகளின் முழு வகுப்பையும் குறிக்கிறது, (27) இல் உள்ள நேரம் என்ன? அந்த வரிசையில், மற்றும் நேரம். எனவே, (28) என்பது (27) மிகவும் பொதுவானதாக இருப்பதில் இருந்து வேறுபடுகிறது - அல்லது, அடிப்படை அறிக்கைகளின் அடிப்படையில், (27) (28) என்று நாம் கூறலாம்.

இதேபோன்ற மாறுபாடு (29) மற்றும் (30) இடையே பெறுகிறது:

(29)) Jacob knows the meaning of Frdulein and Bier.

ஜேக்கப் Frdulein மற்றும் Bier என்பதன் அர்த்தம் அறிந்திருக்கிறார்.

(30) Jacob knows the meaning of two German words.

ஜேக்கப் இரண்டு ஜெர்மன் வார்த்தைகளின் அர்த்தம் தெரியும்.

(இங்கே மேற்கோள் குறிகளுக்குப் பதிலாக சாய்வுகளால் குறிக்கப்படுகிறது). நேரடி மேற்கோள் போன்ற சந்தர்ப்பங்களில், மேற்கோள் சாதனத்தை ஆர்ப்பாட்டத்தின் மூலம் ஒரு குறிப்பை பெயரிடும் சாதனமாக நாம் விளக்கலாம், அதே வழியில், சுட்டிக்காட்டும் இயற்பியல் சைகையுடன் கூடிய சுட்டும் வார்த்தையைப் (deictic word) பயன்படுத்தி ஒரு குறிப்பை நாம் அடையாளம் காணலாம்:

Marry has bought this hat
இந்த தொப்பியை
வாங்கியுள்ளார்

இரண்டு நிகழ்வுகளுக்கும் இடையே உள்ள ஒரே கணிசமான வேறுபாடு என்னவென்றால், மேலே உள்ள வாக்கியத்தில் (27) உள்ளதைப் போல, உலோக மொழியியல் உச்சரிப்புக்கான குறிப்பு கட்டமைப்பு ரீதியாக உச்சரிப்பிற்குள் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

நேரடி மேற்கோள் மற்றும் மறைமுக பேச்சுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடு பயன்முறையின் வித்தியாசம்: நேரடி மேற்கோள் என்பது தொடரியல் (அல்லது சில நேரங்களில் ஒலிப்பு) பயன்முறையில் உள்ளது, மேற்கோள் காட்டப்பட்ட வாக்கியத்தின் வடிவத்தை (அதனால் மறைமுகமாக உள்ளடக்கம்) அடையாளம் காணும் போது, மறைமுக பேச்சு சொற்பொருள் பயன்முறை, அதன் உள்ளடக்கத்தை அதன் வடிவத்தைக் குறிப்பிடாமல் அடையாளப்படுத்துகிறது. எனவே பின்வரும் வாக்கியங்கள் உண்மையான பத்திகள் அல்ல:

(31) Frank said 'I am enjoying my holiday.

ஃபிராங்க், 'நான் எனது விடுமுறையை அனுபவிக்கிறேன்' என்றார்.

(32) Frank said that he was enjoying his holiday

அவர் தனது விடுமுறையை அனுபவித்து வருவதாக பிராங்க் கூறினார்.

அவற்றுக்கிடையேயான வித்தியாசம் என்னவென்றால், (31) இல் நிருபர் பேசும் உண்மையான வார்த்தைகளைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்ல தன்னை ஒப்புக்கொள்கிறார்; ஆனால் (32) இல் அவர் இல்லை. ஃபிராங்க் உண்மையில் என்ன சொல்லியிருப்பார் என்றால், 'நான் இந்த இரண்டு வாரங்களை Zermatt இல் மிகவும் ரசிக்கிறேன்' அல்லது வெறுமனே 'I like it here' போன்றவை. இந்த நிகழ்வுகளில் (32) ஒரு உண்மையான அறிக்கையாக இருக்கும், (31) அவ்வாறு இருக்காது. இவ்வாறு (31) உள்ளடக்கியது (32), ஆனால் (32) என்பது (31) அல்ல. '(அது) ஜோன் பணக்காரர்' போன்ற ஒரு முன்மொழிவு (33) இல் உள்ளதைப் போன்ற ஒரு பேச்சு-செயல் முன்கணிப்பு மூலம் அல்லது (34) போன்ற ஒரு உளவியல் முன்கணிப்பு மூலம் நிர்வகிக்கப்படலாம்:

(33) Peter said/claimed/insisted that Joan was rich.

ஜோன் பணக்காரர் என்று பீட்டர் கூறினார் / உரிமை கோரினார் / வலியுறுத்தினார்.

(34) Peter believed /imagined/concluded that Joan was rich.

ஜோன் பணக்காரர் என்று பீட்டர் நம்பினார் / கற்பனை செய்தார் / முடிவு செய்தார்.

இருப்பினும், இரண்டு நிகழ்வுகளிலும், அந்த உட்பிரிவின் சொற்பொருள் உலோகவியல் ஆகும், அதாவது ஒரு முன்மொழிவு மற்றொன்றைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. நாம் (33) 'மறைமுக பேச்சு மேற்கோள்' மற்றும் (34), ஒத்ததாக, 'மறைமுக சிந்தனை மேற்கோள்' என்று அழைக்கலாம். இது மேலும் ஒரு உதாரணம், அப்படியானால், 'குறிப்பிடப்பட்டவருக்கு ஆர்ப்பாட்டம் மூலம் பெயரிடுதல்':

Peter believed this proposition

பீட்டர் இந்த கருத்தை நம்பினார்

நிகழ்வுகள் மற்றும் முன்னறிவிப்புகளுக்கு இடையே உள்ள ஒரு முக்கிய வேறுபாடு என்னவென்றால், நிகழ்வுகள் நேரம் மற்றும் இடத்தில் உள்ளன, மேலும் நாம் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, உணர்வின் பொருள்களாக இருக்கலாம். மறுபுறம், முன்னறிவிப்புகள் என்பது கருத்துக்களைக் காட்டிலும் கருத்துகளாகும், மேலும் அவை குறிப்பிடும் நிகழ்விலிருந்து இடஞ்சார்ந்த மற்றும் தற்காலிகமாக விவாகரத்து செய்யப்படலாம். பின்வரும் முரண்பாட்டில் இதை நாங்கள் கவனிக்கிறோம்:

a helicopter arriving.

ஒரு ஹெலிகாப்டர் வருகிறது.

the arrival of a helicopter

ஒரு ஹெலிகாப்டரின் வருகை.

(வந்திருந்தது.

(36) I heard that a helicopter { was arriving.

ஒரு ஹெலிகாப்டர் வருகிறது என்று கேள்விப்பட்டேன்.

வந்துவிடும்.

(35) I heard

நான் கேட்டேன்

(35) இல் 'கேட்டது' என்பது ஒரு நிகழ்வாக வருகையின் உண்மையான உடல் உணர்வைக் குறிக்கிறது; இல் (36) இது வருகையைப் பற்றிய செய்தியைக் கேட்பதைக் குறிக்கலாம் - வருகைக்கு நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு அல்லது அதற்கு முன். மற்றொரு வித்தியாசம் என்னவென்றால், (35) என்பது 'ஒரு ஹெலிகாப்டர் வந்தது', அதே சமயம் (36) வரவில்லை.

i. உண்மைகளைக் குறிப்பிடுவது Referring to Facts

நிகழ்வு-நிலைகள் மற்றும் கணிப்புகளிலிருந்து உண்மைகள் வேறுபட்டவை, இருப்பினும் அவை இரண்டின் பண்புகளையும் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. ஒரு உண்மையை அறிவின் பொருளாக வரையறுக்கலாம்: அறியப்பட்ட ஒன்று. முன்மொழிவுகளைப் போலவே, உண்மைகளும் பொதுவாக அந்த உட்பிரிவுகளின் மூலம் குறிப்பிடப்படுகின்றன; மற்றும் முன்மொழிவுகளைப் போலவே, அவை நேரம் மற்றும் இடத்தின் சிறப்புகளை மீறுகின்றன. ஒரு வகையில், உண்மைகள் நித்தியமானவை மற்றும் எங்கும் நிறைந்தவை. ஒரு வரலாற்றுப் புத்தகத்தில் உண்மைகள் உள்ளன என்று நாம் கூறலாம், ஆனால் அதில் நிகழ்வுகள் இல்லை; எனவே ஜூலியஸ் சீசரின் படுகொலை இரண்டும் ஒரு உண்மை; இருப்பினும், ஒரு நிகழ்வாக, அது ஒரு காலத்தில் நிகழ்ந்தது.

மறுபுறம், யதார்த்தத்துடன் தொடர்புடைய உண்மைகள் முன்மொழிவுகளுடன் இல்லாமல் நிகழ்வுகளுடன் தங்களை இணைத்துக் கொள்கின்றன. ஒரு உண்மை, உண்மைத்தன்மைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட ஒரு முன்மொழிவாகக் கருதப்படலாம். இந்த அடிப்படையில் நாம் இரண்டு விளக்கங்களை வேறுபடுத்தி அறியலாம்:

(37) I understood that the deal was off.

ஒப்பந்தம் முடக்கப்பட்டது என்பதை நான் புரிந்துகொண்டேன்.

இந்த வாக்கியம் 'முன்கணிப்பு' மற்றும் 'உண்மை' விளக்கங்களைப் பொறுத்து தெளிவற்றது. 'முன்கணிப்பு' அர்த்தத்தில், ஜே என்றால் 'எனக்கு சொல்லப்பட்டது' என்று அர்த்தம், அதே சமயம் 'உண்மை' அர்த்தத்தில், தோராயமாக புரிந்துகொண்டது 'நான் உணர்ந்தேன், நான் அந்த உண்மையைப் பாராட்டினேன் ...'. பிந்தைய அர்த்தத்தில் மட்டுமே (37) எதிர்மறையான வாக்கியத்திலிருந்து தெளிவாகத் தெரிகிறது, 'ஒப்பந்தம் முடக்கப்பட்டது' என்று முன்வைக்கிறது:

(37அ) I did not understand that the deal was off.

ஒப்பந்தம் முடக்கப்பட்டது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

'உண்மை' அர்த்தத்தில், ஆனால் மற்றொன்றில் இல்லை, இது 'ஒப்பந்தம் முடக்கப்பட்டது' என்பதைக் குறிக்கிறது. ஒரு உண்மையை, ஒரு கருத்தைப் போலன்றி, மறுக்க முடியாது; ஒரு 'உண்மையான உண்மை' மற்றும் 'தவறான உண்மை' ஆகியவற்றுக்கு இடையே எந்த வேறுபாடும் இல்லை. அதனால்தான், 'அறிக', 'ஒற்றைப்படையாக இரு', 'அங்கீகரித்தல்' போன்ற தூய உண்மைக் கணிப்புகள், அவை நிர்வகிக்கும் முன்னறிவிப்புகளுக்கு ஒரு முன்கணிப்பின் நிலையை வழங்குகின்றன:

(38) 'Jim realizes (the fact) that Ann loves him' presupposes 'Ann loves him.'

'ஆன் அவரை நேசிக்கிறார் என்பதை ஜிம் (உண்மையை) உணர்ந்தார்' என்பது 'ஆன் அவரைக் காதலிக்கிறார்.'

(39) 'I noticed (the fact) that the bus had left' presupposes "The bus had left."

'பேருந்து புறப்பட்டுவிட்டது' என்று முன்கூட்டிக் கூறப்பட்டதை நான் கவனித்தேன்.

இந்த வகையின் புலப்படும் குறிப்பானாக 'உண்மை' என்ற சொற்றொடரை அடிக்கடி செருகலாம் என்பதையும் இங்கே நாம் கவனிக்கிறோம். (39) மற்றும் (40) ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான ஒப்பீட்டில் 'உண்மை' மற்றும் 'நிகழ்வு' ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாட்டைக் காணலாம்:

(40) 'பஸ் கிளம்புவதைக் கவனித்தேன்.'

முடிவுரை

உண்மைத்தன்மையின் குறிப்பான்கள் (+, 0, —) கீழ்நிலை கணிப்புகளின் உள்ளடக்கத்தைப் பற்றி நாம் செய்யும் அனுமானங்களைக் கணக்கிடுவதற்கு முன்பே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. நான் இப்போது பரிந்துரைக்கிறேன், இன்னும் சுருக்கமான அளவில், இந்த அனுமானங்களில் பல துணை கணிப்புகளை மூன்று வகைகளாக வகைப்படுத்துவதன் மூலம் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன: அவை முறையே நிகழ்வு-நிலைகள், கணிப்புகள் மற்றும் உண்மைகளைக் குறிப்பிடுகின்றன. பின்வரும் அட்டவணை விளக்கப்பட்ட தொடர்புகளை சுருக்கமாகக் கூறுகிறது:

ஆளும் பயனிலை	தருக்க தொடர்பு	சுருக்கம்-வகை
A. நிபந்தனைக்குட்பட்ட உண்மைத்தன்மை நிகழ்வு-நிலை	உட்படுத்தல்	நிகழ்வு-நிலை
B. தூய உண்மை	(சாத்தியமான)	உண்மை
C. உண்மையற்றதன்மை	-----	வினைப்பாடு

['தர்க்கரீதியான உறவு' என்பது முக்கிய முன்மொழிவுக்கும் கீழ்நிலை முன்மொழிவுக்கும் இடையிலான தொடர்பைக் குறிக்கிறது.]

இருப்பினும், அட்டவணையை முழுமையாக விளக்க முடியாது என்பதை வலியுறுத்த வேண்டும். அது கணக்கில் கொள்ளாத சில வழக்குகள் ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன: எடுத்துக்காட்டாக, முற்கோள்கள், தூய உண்மைத்தன்மைகளால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டவை கூட ரத்து செய்யப்படுகின்றன; மறுபுறம், முற்கோள்கள் உண்மைகளின் விஷயத்தில்

மட்டுமல்ல, சில நிகழ்வுகளின் நிகழ்வுகளிலும் பெறப்படுகின்றன. இவ்வாறு A மற்றும் B பிரிவுகள் இரு திசைகளிலும் விதிவிலக்குகளை உருவாக்குகின்றன. C வகையைப் பொறுத்தவரை, இங்கே முன்கணிப்பு சம்பந்தப்பட்ட சிக்கல்களும் உள்ளன. முக்கிய கேள்வி என்னவென்றால்: துணைநிலை வினைப்பாட்டுக்குள் முற்கோள் நிலையைக் கொண்ட ஒன்று முக்கிய முன்கணிப்புக்குள் முன்கூட்டிய நிலையையும் கொண்டுள்ளது என்று ஒருவர் கருத முடியுமா? அல்லது இன்னும் எளிமையாகச் சொன்னால், பகுதியின் முன்னுரையும் முழுமையின் முன்னுரையா? இதுவே சமீபகால பொருண்மையியல் பெரும் சர்ச்சையை ஏற்படுத்திய ப்ரோஜெக்ஷன் ப்ராப்ளம் PROJECTION PROBLEM எனப்படும். இந்தச் சிக்கலுக்கு நான் இங்கு செல்ல முடியாவிட்டாலும், நிகழ்வு-நிலை, உண்மை மற்றும் முன்கணிப்பு ஆகியவற்றின் சுருக்க வகைகளுக்கு இடையே உள்ள மேற்கூறிய வேறுபாடு அதன் தீர்வை நோக்கிய ஒரு பயனுள்ள படியாகும் என்று நான் பரிந்துரைக்கிறோம்.

இந்த இயல் சிக்னீஸ் என்ற சொற்பொருள் குறிப்பிற்கு சில தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. முதலாவதாக, இது உண்மைத்தன்மை அம்சங்களை அறிமுகப்படுத்துகிறது +, 0, —, அவற்றில் ஒன்று, முழுமைக்காக, ஒவ்வொரு கணிப்புக்கும் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். இரண்டாவது இடத்தில், குறியீடானது, I, I I மற்றும் III ஆகிய மூன்று சுருக்க-வகைகளின் குறிகாட்டிகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று நான் பரிந்துரைக்கிறேன். இந்த நோக்கத்திற்காக, வெவ்வேறு அடைப்புக்குறிகள் பயன்படுத்தப்படலாம்: நிகழ்வு-நிலைக்கான பிறை அடைப்புக் குறிகள் (), வினைப்பாட்டிற்கான செவ்வக [] அடைப்பவர்கள், உண்மைக்கான; சுருள் அடைப்புக்குறிகள் {}; மற்றும் வினைப்பாட்டிகான சதுர அடைப்புக்குறிகள் [], ஒரு மீமொழியியல் குறிப்பின் நேர்வு. இந்த முரண்பாடுகள் இதில் விளக்கப்பட்டுள்ளன:

(peter SEE* . (jill: sLEEP+))

(பீட்டர் பார்+ . (ஜில்: தூங்கு+))

'Peter saw Jill sleeping'

'ஜில் தூங்குவதை பீட்டர் பார்த்தார்'

peter. REMEMBER* , {jill: sLEEP*})

(பீட்டர். நினைவில்கொள்* , {ஜில்: தூங்கு*})

"ஜில் தூங்குவதை பீட்டர் நினைவு கூர்ந்தார்"

(peter. HOPE* . [jill: sLEEP⁰])

(பீட்டர். நம்பு* . [ஜில்: தூங்கு⁰])

“Peter hoped that Jill was sleeping”

"ஜில் தூங்கிக்கொண்டிருப்பதாக பீட்டர் நம்பினார்"

இந்தச் சின்னங்களின் உதவியுடன், இந்த இயலில் விளக்கப்பட்டுள்ள மறுதலுக்கான விதிகளுடன், பொருண்மையிசார்ந்த/பொருள்சார்ந்த பிரதிநிதித்துவத்தின் பிற பண்புகளிலிருந்து உண்மைக் குறிப்பான்கள் பொது விதியால் கணிக்கப்படுவது சாத்தியமாகும், இதன் மூலம் இறுதியில் அடிப்படை அறிக்கைகளுக்கான நோக்கம் நிறைவேறும்.

இந்த இயல் 'உண்மைத்தன்மை' என்ற கருத்தை இயற்கையான மொழியில் உள்ளுணர்வு மற்றும் முற்கோள் உறவுகள் தொடர்பான குழப்பமான தரவுகளை கணக்கிடுவதற்கான ஒரு வழிமுறையாக ஆய்வு செய்துள்ளது. முன் அனுமானத்திற்கான தேடலானது இப்போது முற்கோள் அல்லாத கூற்றுகள் பற்றிய ஆய்வுக்கு நம்மை அழைத்துச் சென்றுள்ளது, எனவே அடுத்த இயலில் பயன்வழியியல் மற்றும் முற்கோள் அல்லாத பொருண்மையியல்சார் பற்றிய ஆய்வுக்கு நம்மை தயார்படுத்துகிறது.

16. பொருண்மையியல் மற்றும் பயன்வழியியல்

பயன்வழியியலுக்கு மூன்று அணுகுமுறைகள்

அதன் பொதுவான அர்த்தத்தில், பயன்வழியியல் மொழியியல் வெளிப்பாடுகள் மற்றும் அவற்றின் பயனர்களுக்கு இடையேயான தொடர்பைப் படிக்கின்றன. இந்த வார்த்தையின் பயன்பாடு பொதுவாக ஒவ்வொரு மொழிக்கும் - சுருக்கத்தில் உள்ள மொழித் திறன் - மற்றும் பேசுபவர்கள் மற்றும் கேட்பவர்களால் அந்தத் திறனால் செய்யப்படும் பயன்பாடு ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான இரு வேறுபாட்டைக் குறிக்கிறது. பொருண்மையியல் மற்றும் பயன்வழியியலுக்கு இடையிலான வேறுபாடு, எனவே, பொருள் மற்றும் பயன்பாடு ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான வேறுபாட்டுடன் செல்கிறது, அல்லது பொதுவாக, திறன் competence மற்றும் செயல்திறன் performance ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான வேறுபாட்டைக் கொண்டுள்ளது.

எவ்வாறாயினும், இந்த இயலில் ஆய்வு செய்யப்பட்ட விவாதங்களை இது எதிர்பார்க்கிறது. பொருண்மையியலுக்கும் பயன்வழியியலுக்கும்

(pragmatics) உள்ள தொடர்பைப் பற்றிய இத்தகைய விவாதங்கள் பொருண்மையியலின் சமீபத்திய வரலாற்றில் முக்கியமானவை. கணிசமான அளவிற்கு, பயன்வழியியலில் இந்த ஆர்வம் மூன்று தத்துவஞானிகளின் செல்வாக்கின் காரணமாக இருந்தது - ஜே. எல். ஆஸ்டின் (J. L. Austin), ஜே.ஆர். சியர்ல் (J. R. Searle) மற்றும் எச்.பி. க்ரைஸ் (H. P. Grice) ~

அவர்கள் அனைவரும் ஏதோவொரு வகையில் அர்த்தத்திற்கான பயன்வழியியல் அணுகுமுறையை வென்றுள்ளனர். மொழியியலிலும், திறனாய்வை (competence) செயல்திறனிலிருந்து (performance) பிரித்து படிக்கலாம் என்ற அனுமானத்திற்கு பல்வேறு சவால்கள் உள்ளன, மேலும் மொழிகளின் முற்றிலும் முறையான கோட்பாடுகளான மாற்றிலக்கணம் (transformational grammar) போன்றவை பின்னடைவை சந்தித்துள்ளன. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பயன்வழியியல் pragmatics, அது குறிப்பிடப்பட்டிருந்தால், கோட்பாடுகளுக்குப் பொருந்தாத எரிச்சலூட்டும் உண்மைகளை அனுப்புவதற்கு வசதியான குப்பைத் தொட்டியாகக் கருதப்பட்டது. இப்போது இது மொழியியல் ஆராய்ச்சியின் மிகவும் தீவிரமான பகுதிகளில் ஒன்றாகும்.

பொருண்மையியல் என்பது மொழியியலின் நிலையாகும், இது பயன்வழியியலால் pragmatics மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது, ஆனால் பொருண்மையியல் (கருத்துச் பொருண்மையியல் என்ற பொருளில்) மற்றும் நடைமுறைக்கு இடையேயான தொடர்பு அடிப்படை கருத்து வேறுபாட்டிற்கான ஒரு விஷயமாகவே உள்ளது. மையப் பிரச்சினை என்னவென்றால்: பொருண்மையியலிருந்து பயன்வழியியல் வேறுபடுத்துவது செல்லுபடியாகுமா? இந்த விவாதத்தில் மூன்று தர்க்கரீதியாக வேறுபட்ட நிலைப்பாடுகளை வேறுபடுத்தி அறியலாம்:

(1) Pragmatics should be subsumed under semantics.

பிரக்களுகள் சொற்பொருளின் கீழ் உட்படுத்தப்பட வேண்டும்.

(2) Semantics should be subsumed under pragmatics.

சொற்பொருள்கள் நடைமுறைக்கு உட்பட்டு இருக்க வேண்டும்.

(3) Semantics should be subsumed under pragmatics.

சொற்பொருள் மற்றும் நடைமுறையியல் ஆகியவை வேறுபட்ட மற்றும் நிரப்பு ஆய்வுத் துறைகள்.

குறிப்பு வசதிக்காக, பின்வரும் சொற்களைப் பயன்படுத்தி இந்த மூன்று நிலைகளையும் வேறுபடுத்த வேண்டும்: (1) பொருண்மையியல்வாதம் (SEMANTICISM), (2) பயன்வழியியல்வாதம் (PRAGMATICISM), (3) நிரப்புவாதம் (COMPLEMENTARISM). இயல் 14 இல், ஒரு துறையில் இந்த மூன்று நிலைகளின் தாக்கங்களை நாம் ஏற்கனவே பரிசீலித்தேன் - முற்கோள். நமது முடிவு என்னவெனில், முன்னுரையின் விளக்கத்திற்கு பொருண்மையியலுக்கும் மற்றும் பயன்வழியியலுக்கும் இடையே 'உழைப்புப் பிரிவு' தேவை: வேறுவிதமாகக் கூறினால், நாம் ஒரு நிரப்புவாத நிலைப்பாட்டை

complementarist position ஏற்றுக்கொண்டது. இந்த இயலிலும், ஜே நிரப்புவாத நிலைப்பாட்டிற்காக வாதிடுவோம், இது இன்று மொழியியலில் மிகவும் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

மிகவும் எளிமையான மட்டத்தில், மேலே உள்ள மூன்று நிலைகளுக்கு இடையே உள்ள சச்சரவு சராசரி என்ற வினைச்சொல்லின் அன்றாட பயன்பாட்டில் உள்ள தெளிவின்மையில் கண்டறியப்படலாம். இந்த வினைச்சொல்லின் இரண்டு முக்கிய பயன்பாடுகளில், ஒன்று இருவலு ("X means Y"/"X'என்றால் Y') மற்றும் ஒன்று இருவலு (bivalent) ('s means Y by X'/ 's என்றால் Xஆல் Y'). எடுத்துக்காட்டாக:

(1) Donkey means 'ass'.

கழுதை என்றால் 'கழுதை'.

(2) When Miss Trotwood said Janet! Donkeys! she meant by this remark that Janet was to drive the donkeys off the lawn. (For this example, see p. 66).

மிஸ் ட்ராட்வுட் ஜேனட் சொன்னபோது! கழுதைகள்! ஜேனட் கழுதைகளை புல்வெளியில் இருந்து விரட்ட வேண்டும் என்று இந்தக் குறிப்பால் அவள் அர்த்தப்படுத்தினாள். (இந்த உதாரணத்திற்கு, பக்கம். 66 ஐப் பார்க்கவும்).

இரண்டாவது எடுத்துக்காட்டு, மொழியின் தனித்துவமாக மட்டுமல்லாமல், ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் ஒரு குறிப்பிட்ட பேசுபவர் மொழியைப் பயன்படுத்துவதைப் பற்றிய அர்த்தத்தை தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறது. இந்த அர்த்தத்தின் பிந்தைய பயன்பாடுதான் நடைமுறைக்குரியது. கேள்வி என்னவென்றால்: பொருள் (1) என்பது பொருள் (2) உடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டுமா, அல்லது பொருள் (2) பொருளுடன் (1) ஒருங்கிணைக்கப்பட வேண்டுமா அல்லது ஒவ்வொரு பொருளும் மற்றொன்றிலிருந்து வேறுபட்டதா?

பொருள் (2) பற்றி நாம் கவனிக்கலாம்

{i} இது ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளைத் தெரிவிக்கும் பேசுபவரின் நோக்கத்தை உள்ளடக்கியது.

(ii) இதன் விளைவாக, இந்த பொருளைக் கேட்பவரின் விளக்கம் சூழலைப் பொறுத்தது; மற்றும்

(iii) பொருள், இந்த அர்த்தத்தில், ஒரு நிலையான வழியில் இருப்பதை விட, நிகழ்த்தப்படும் ஒன்று. இது செயலை பேசுபவர் (speaker) கேட்பவர் (hearer) மீது ஒரு விளைவை உருவாக்குகிறார்) மற்றும் ஊடாட்டம் (அர்த்தம் பேசுபவர் மற்றும் கேட்பவர் இடையே அவர்களின் பரஸ்பர அறிவின் (mutual knowledge)

அடிப்படையில் 'பேச்சுவார்த்தை' (negotiated) செய்யப்படுகிறது) உள்ளடக்கியது.

பின்வருபவை, ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளைப் பற்றிய விவாதம் நம்மை பயன்வழிச் சூழலுக்கு அழைத்துச் செல்கிறதா என்பதை மதிப்பிடுவதற்கான வெளிப்புற அளவுகோலாகும்:

(அ) கூறுபவர்கள் (addressers) அல்லது கூறப்படுபவர்கள் (addressees) அல்லது (பேச்சு/எழுத்து (speech/writing) வேறுபாட்டைப் புறக்கணித்து நாம் அவர்களை அழைக்க விரும்புகிறோம்) பேசுபவர்கள் (SPEAKERS) அல்லது கேட்பவர்கள் (HEARERS)?

(ஆ) பேசுபவரின் எண்ணம் அல்லது கேட்பவரின் விளக்கம் குறித்து குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதா?

(இ) சூழல் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதா?

(ஈ) மொழியைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் அல்லது அதன் மூலம் செய்யப்படும் செயல் அல்லது செயலின் வகையைப் பற்றி குறிப்பிடப்படுகிறதா?

இந்தக் கேள்விகளில் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட கேள்விகளுக்கு ஆம் எனில், நாம் பயன்வழிச் சிந்தனைகளைக் கையாள்கின்றோம் என்று எண்ணுவதற்குக் காரணம் இருக்கிறது.

செய்கைசார் சக்தி (Illocutionary Force)

மற்ற மூன்றையும் உள்ளடக்கியதால், கடைசி அளவுகோலுடன் தொடங்குகிறோம். செயலின் அடிப்படையில் அர்த்தத்திற்கான அணுகுமுறையின் ஆய்வு, தத்துவஞானி ஜே. எல். ஆஸ்டினுடன் (J. L. Austin) பொருத்தமாகத் தொடங்கலாம் (How to Do Things with Words, 1962 வார்த்தைகளை எப்படி செய்வது, 1962). ஆஸ்டின் பாரம்பரிய செறிவு, மொழியியல் தத்துவத்தில் குறிப்பு பொருள் (referential meaning) மற்றும் அறிக்கைகளின் உண்மை மற்றும் பொய் (truth and falsehood of statements) ஆகியவற்றில் அதிருப்தி அடைந்தார். இது அவரை 'வாக்கியங்களின் அர்த்தம் என்ன' 'what do sentences mean' என்ற கேள்வியிலிருந்து 'ஒரு-வாக்கியத்தை உச்சரிப்பதில் நாம் என்ன வகையான செயலைச் செய்கிறோம்' 'what sort of act do we perform in uttering a-sentence' என்ற கேள்வியை நோக்கி அழைத்துச் சென்றது. இதை அவர் ஒரு சொல்லின் (illocutionary force) என்று அழைத்தார், அதை செய்கை (Illocutionary) அர்த்தத்திலிருந்து (தோராயமாக, தத்துவஞானியின் பாரம்பரிய

அக்கறையாக இருந்த குறிப்பு அல்லது அறிவாற்றல் பொருள்) மற்றும் (perlocutionary) விளைவு (என்ன வகையான செயல்பாடு அல்லது நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவது வாக்கியத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டது). உண்மை மற்றும் பொய்யின் அடிப்படையில் இல்லாமல், ஆஸ்டின் 'மகிழ்ச்சி' அல்லது 'மகிழ்ச்சி' நிலைமைகளின் அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்த அணுகுமுறையால் தாக்கம் பெற்ற ஒரு மொழியியலாளர், சார்லஸ் ஜே. ஃபில்மோர் (Charles J. Fillmore), பின்வரும் நிபந்தனைகளான 'மகிழ்ச்சி' happiness' அல்லது எளிமையான ஏவல் கூற்றுக்கான பொருத்தமான நிபந்தனைகளை விளக்கினார். Please shut the door /தயவுசெய்து கதவை மூடு.

(i) இந்த வாக்கியத்தின் பேசுபவரும் (speaker) பேச்சைக்கேட்பவரும் (addressee) சில வகையான உறவில் உள்ளனர், இது பேசுபவரை பேச்சைக்கேட்பவரிடம் கோரிக்கைகளை வைக்க அனுமதிக்கிறது.

(ii) கேட்பவர் மூடும் திறன் கொண்ட நிலையில் இருக்கிறார்.

(iii) பேசுபவர் மனதில் சில குறிப்பிட்ட கதவுகள் உள்ளன, மேலும் பேசுபவரின் தரப்பில் கூடுதல் விளக்கமான உதவியின்றி முகவரியாளர் அடையாளம் காண முடியும் என்று கருதுவதற்கு அவருக்குக் காரணம் உள்ளது.

(iv) The door in question, is, at the time of utterance, open.

கேள்விக்குரிய கதவு, சொல்லும் நேரத்தில், திறந்திருக்கும்.

(v) The speaker wants that door to become closed.

அந்த கதவு மூடப்பட வேண்டும் என்று பேசுபவர் விரும்புகிறார்.

இந்த நிபந்தனைகளில் ஏதேனும் ஒன்றை மீறுவது, ஒருவிதத்தில் 'மகிழ்ச்சியற்றதாக' ('unhappy') அல்லது பொருத்தமற்றதாக (inappropriate) கூற்றை ஏற்படுத்தும் என்பதை நாம் காணலாம்.

முற்கோள்களைப் பார்ப்பதற்கான ஒரு வழி, அவற்றை இத்தகைய 'மகிழ்ச்சி நிலைகளாக' ('happiness conditions') கருதுவதாகும். உண்மையில், மேலே உள்ள நிபந்தனைகள் (iii) மற்றும் (iv) (மற்றும் ஒருவேளை நிபந்தனை (ii)) ஆகியவை நான் வழங்கிய முன்கணிப்பு சிகிச்சையில் முன்கணிப்புகளாக அடையாளம் காணக்கூடியவை. ஆனால் நிபந்தனைகள் (i) மற்றும் (v) ஒரு குறுகிய அர்த்தத்தில் மாயை: அவை ஒரு குறிப்பிட்ட வகையான பேச்சுச் செயலைச் செய்வது என்றால் என்ன என்பதை வரையறுக்கும் சூழ்நிலைகள், இந்த விஷயத்தில் ஒரு கோரிக்கை. இத்தகைய நிலைமைகளை நாம் பேச்சு-செயல் நிலைமைகள் என்று அழைக்கலாம். அறிக்கைகள் statements,

கேள்விகள் (questions), வாக்குறுதிகள் (promises), எச்சரிக்கைகள் (warnings), மன்னிப்புகள் (apologies) போன்ற பிற வகையான பேச்சுச் செயல்களுக்கு இதே போன்ற நிபந்தனைகளை வைப்பதை ஒருவர் கற்பனை செய்யலாம். உதாரணமாக, ஒரு கேள்வி 'வாழ்த்தாக' ('felicitous') இருக்க, குறைந்தபட்சம் பின்வரும் பேச்சு-செயல் நிபந்தனைகளைப் (speech-act conditions) பெற வேண்டும்:

(அ) There is a piece of information (X) of which the questioner is ignorant.

கேள்வி கேட்பவர் அறியாத ஒரு தகவல் (X) உள்ளது.

(ஆ) The questioner wants to know (X).

கேள்வி கேட்பவர் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறார் (X).

(இ) The questioner believes that the addressee knows (X).

கேள்வி கேட்பவர் முகவரிக்கு (X) தெரியும் என்று நம்புகிறார்.

(ஈ) The speaker wants that door to become closed.

கேள்வி கேட்பவர் பேச்சைக்கேட்பவரிலிரிந்து (X) பெறக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார். பொதுவாக ஒரு சொல்லின் கூற்று விசையானது கூற்றால் வெளிப்படையாகக் கூறப்படுவதில்லை; ஆனால் இந்த விதிக்கு விதிவிலக்குகளின் குறிப்பிடத்தக்க வகை இது போன்ற வாக்கியங்களை உள்ளடக்கியது:

I do. (uttered at a marriage ceremony)

நான் செய்கிறேன். (திருமண விழாவில் கூறப்பட்டது)

I name this ship Queen Elizabeth. (said when smashing a bottle against the bows)

இந்த கப்பலை ராணி எலிசபெத் என்று பெயரிடுங்கள். (வில்லுக்கு எதிராக ஒரு பாட்டிலை உடைக்கும் போது கூறினார்)

I give and bequeath my watch to my brother. (in a will)

நான் என் கைக்கடிகாரத்தை என் சகோதரனிடம் கொடுத்து உயில் கொடுக்கிறேன். (உயிலில்)

I bet you sixpence it will rain tomorrow.

நாளை மழை பெய்யும் என்று ஆறு பைசா பந்தயம் கட்டுகிறேன்.

இந்த வாக்கியங்கள் (ஆஸ்டினின் சொந்த எடுத்துக்காட்டுகள்) ஆஸ்டின் செயல்திறன்களை அழைக்கும் கூற்றுகளின் வகுப்பை விளக்குகின்றன; அதாவது, அவை தாங்கள் செய்யும் பேச்சுச் செயலை (speech act) விவரிக்கும் சொற்கள். செயல்திறன்கள் வாக்கியமாக அறிக்கைகள் போல தோற்றமளிக்கின்றன, ஆனால் ஆஸ்டின் சுட்டிக்காட்டியபடி, அவை

பெரும்பாலான அறிக்கைகளிலிருந்து வேறுபடுகின்றன, அவை (எளிதாக) தவறானவை என்று அறிவிக்க முடியாது. எனவே, பேசுபவர் ஏ, 'இரண்டாம் சார்லஸ் மன்னன் ஒரு கோழை என்று நான் அறிவிக்கிறேன்' என்றும், 'அது தவறானது' என்று சபாநாயகர் பி பதிலளித்தால், அவர் செயலாற்றும் சொற்றொடரை மறுப்பதாகத் தெரிகிறது, மாறாக அதில் உள்ள கருத்தை, அதாவது, 'That King Charles II was a coward'/'அந்த மன்னன் இரண்டாம் சார்லஸ் ஒரு கோழை.'

செயல்திறன் வாக்கியத்தின் சிறப்பியல்பு தொடரியல் குறிப்பான்கள் பின்வருமாறு:

(1) எழுவாய்/subject முதலிடம்/first person உள்ளது. (I/நான் அல்லது we /நாங்கள்)

(11) வினைச்சொல் எளிய நிகழ்காலத்தில் உள்ளது. (state /அறிவி, ask/கேள், pardon /மன்னி போன்றவை)

(111) நேரடியற்ற பொருள்(indirect object), ஒன்று இருந்தால், you/நீ தான்.

(1V) இதன் மூலம் வினையடையைச் செருக முடியும்.

(V) வாக்கியம் எதிர்மறையாக இல்லை.

இந்த பண்புகள் அனைத்தும் இதில் உணரப்படுகின்றன:

நான் நிரபராதி என்பதை இதன் மூலம் உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன்.

ஆனால் பேச்சு நிகழ்வுகளைக் குறிக்கும் அனைத்து வினைச்சொற்களும் செயல்திறன் வினைச்சொற்களாக செயல்பட முடியாது, ஏனெனில் இந்த வாக்கியங்களின் 'மகிழ்ச்சியற்றநிலை'யிலிருந்து (infelicity) நாம் சேகரிக்கிறோம்:

* I hereby remark that the weather is cloudy.

வானிலை மேகமூட்டத்துடன் இருப்பதை நான் இதன்மூலம் குறிப்பிடுகிறேன்.

* I hereby persuade you to eat fish in Lent.

நோன்பு காலத்தில் மீன் சாப்பிடுங்கள் என்று உங்களை இதன் மூலம் வற்புறுத்துகிறேன்.

* I hereby denigrate your parents.

உங்கள் பெற்றோரை நான் இழிவுபடுத்துகிறேன்.

செயல்திறன்கள் பொருண்மையியல் ரீதியாக சிக்கலானவை, ஏனெனில் ஒவ்வொரு செயலற்ற வாக்கியத்திற்கும் (non-performative sentence) ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட செயல்திறன் நிகரன்களைக் (performative equivalents) கண்டறிய முடியும். இவ்வாறு, ஆஸ்டினுடன் ஒருவர் பராமரிக்க

முடியும், ஜே இடையே உள்ள ஒரே வித்தியாசம் நீங்கள் செல்ல வேண்டும்! மற்றும் செல்லவேண்டும்! முந்தையது வெளிப்படையாக செயல்படும் போது, பிந்தையது மறைமுகமாக உள்ளது. பிரச்சனை என்னவென்றால், இந்த வார்த்தைகளின் அரை-சமமான தன்மையை நாம் எவ்வாறு கணக்கிடுவது - நான் விரைவில் திரும்பப் போகிறேன்.

பேச்சுச் செயல்கள் speech acts மற்றும் செயல்பாடுகள் performatives பற்றிய ஆஸ்டினின் ஆய்வு Austin's study அவரது மாணவர் ஜே. ஆர். சியர்லால் (J. R. Searle, Speech Acts, 1969) மேலும் எடுத்து முறைப்படுத்தப்பட்டது, அவர் 'மொழியின் ஒரு கோட்பாடு செயல் கோட்பாட்டின் ஒரு பகுதி' '(a theory of language is part of a theory of action)' (J. R. Searle, (Speech Acts, பக்கம் 17). அதாவது, சியர்ல் ஒரு வகையில் மொழியியல் முழுவதையும் பிரக்ஞையாகக் கருதினார். அப்படியானால், அவர் நடைமுறைச் சொற்களில் அர்த்தத்தை கற்பனை செய்ததில் ஆச்சரியமில்லை: 'வாக்கியங்களின் அர்த்தங்களைப் பற்றிய ஆய்வு மற்றும் பேச்சுச் செயல்களின் ஆய்வு இரண்டு சுயாதீனமான ஆய்வுகள் அல்ல, ஆனால் இரண்டு கோணங்களில் இருந்து ஒரு ஆய்வு' (J. R. Searle, Speech Acts., பக்கம். 18) சியர்லின் பேச்சு-செயல் கோட்பாடு நான் முன்பு 'நடைமுறைவாதம்' என்று அழைத்த போக்கின் ஒரு எடுத்துக்காட்டு என்று கருதலாம்: பொருண்மையியல் பயன்வழியியல் ஒருங்கிணைத்தல். (assimilation) மிகவும் தீவிரமான பயன்வழியியல்வாத 'pragmaticism' அணுகுமுறை W. P. ஆல்ஸ்டனின் (W. P. Alston 1964)

செயல்திறன் பகுப்பாய்வு

சியர்லின் பேச்சுச் செயல்கள் Searle's Speech Acts வெளியிடப்பட்ட அதே நேரத்தில், செயல்திறன் performatives பற்றிய ஆய்வில் ஒரு இணையான வளர்ச்சி உருமாற்ற இலக்கணத்திற்குள் நடந்தது. ஆஸ்டின் மற்றும் சியர்ல் ஆகியோரால் தெளிவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், செயல்திறன் பகுப்பாய்வு performative analysis (அல்லது செயல்திறன் கருதுகோள்/hypothesis), இது உண்மையில் பொருண்மையியல்தன்மையின் எதிர்க்கும் போக்குக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு: பொருண்மையிலை பயன்வழியியலில் இணைத்தல். வாக்கியங்களின் அர்த்தத்துடன் தொடர்புடைய அனைத்து காரணிகளும் அவற்றின் ஆழமான கட்டமைப்பில் சேர்க்கப்படலாம் என்று நம்பிக்கையுடன் கருதப்பட்ட போது, இது ஆக்கமுறை பொருண்மையியலின் உச்சக்கட்டத்தில் இருந்தது (பக்கம். 346 ஐப் பார்க்கவும்).

செயல்திறன் பகுப்பாய்வின் performative analysis சாராம்சம் என்னவென்றால், அதன் 'ஆழமான கட்டமைப்பில்' அதன் தொடரியல் 'ஆழமான அமைப்பு' ('deep structure') அல்லது அதன் பொருண்மையியல் பிரதிநிதித்துவத்தை நாம் கருத்தில் கொள்ளலாம்), ஒவ்வொரு வாக்கியமும் ஒரு செயல்திறன் ஆகும்; அதாவது, ஒவ்வொரு வாக்கியமும் அதன் முக்கிய விஷயமாக ஒரு முதல்-இடப் பிரதிபெயர் (first-person pronoun) மற்றும் அதன் முக்கிய வினைச்சொல்லாக எளிய நிகழ்காலத்தில் ஒரு செயல்திறன் வினைச்சொல் உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, நாளை மழை பெய்யும் என்ற அறிவிப்பு வாக்கியம், இந்தக் கண்ணோட்டத்தில், நான் [நாளை மழை பெய்யும்] அல்லது T {நாளை மழை பெய்யும் என்று கணிக்கிறேன், அல்லது {நாளை என்று நான் உங்களுக்கு எச்சரிக்கிறேன் என்பது போன்ற ஒரு வடிவத்தின் ஆழமான அமைப்பு உள்ளது. பலவீனமாக இருக்கும்}. கேள்விகள் மற்றும் கட்டளைகளுக்கு இதே போன்ற ஆழமான கட்டமைப்பு பகுப்பாய்வு வழங்கப்படுகிறது:

Open the door. ~ I command you [to open the door].

கதவை திற. ~ நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறேன் [கதவைத் திற].

அந்த வாழைப்பழங்கள் எவ்வளவு? < அந்த வாழைப்பழங்கள் எவ்வளவு என்று சொல்லுங்கள் என்று நான் உங்களிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செயல்திறன் பகுப்பாய்வின் நன்மைகள் ஜே. ஆர். ராஸ் தனது கட்டுரையான 'ஆன் டிக்ளரேட்டிவ் வாக்கியங்கள்' (1970) இல் வற்புறுத்தும் வகையில் வாதிட்டார். முக்கிய உட்பிரிவுகள் மறைமுக அறிக்கைகள், மறைமுகக் கேள்விகள் போன்ற உட்பிரிவுகளுடன் பொதுவான பல விஷயங்களைக் கொண்டிருப்பதாக அவர் சுட்டிக்காட்டினார். உதாரணமாக, அழுத்தமான பிரதிபலிப்பு பிரதிபெயர் பின்வரும் வாக்கியங்களில் (3) மற்றும் (4) ஏற்கத்தக்கது, ஆனால் வாக்கியத்தில் (5) இல்லை. :

(3) Tom believed that the paper had been written by Ann and himself.

அந்த காகிதத்தை ஆன் மற்றும் தானும் எழுதியதாக டாம் நம்பினார்.

(4) The paper was written by Ann and myself.

காகிதம் ஆன் மற்றும் நானும் எழுதியது.

(5) * The paper was written by Ann and Aimsself.

*காகிதம் ஆன் மற்றும் ஐம்செல்ஃப் எழுதியது.

செயல்திறன் பகுப்பாய்வை (performative analysis) நாம் ஏற்றுக்கொண்டால், அனைத்து நேரடி அறிக்கைகளும் மறைமுக அறிக்கைகளாகக் காணப்படுகின்றன, எனவே ஒரு தொடரியல் நிலை இரண்டு சூழ்நிலைகளை

விளக்குகிறது, இல்லையெனில் நேரடி பேச்சு மற்றும் மறைமுக பேச்சுக்கு சுயாதீனமான விளக்கம் தேவைப்படும். மேலே உள்ள (3)}(4) விஷயத்தில், கவனிக்கப்பட்ட முக்கிய சூழ்நிலைகள் என்னவென்றால், ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட அழுத்தமான பிரதிபலிப்பு பிரதிபெயர் (a) முதன்மை உட்பிரிவில் ஏற்பட்டால் அது முதல் நபராக இருக்க வேண்டும்; அல்லது (b) உயர் உட்பிரிவின் பெயர்ச்சொல் சொற்றொடரை ஒரு துணை உட்பிரிவில் ஏற்பட்டால் உடன் உடன்பட வேண்டும். ஆனால் செயல்திறன் பகுப்பாய்வின் மூலம், (a) (b) இன் சிறப்பு நிகழ்வாக மாறும், எனவே ஒரு தனி நிபந்தனையாகக் கூறப்பட வேண்டியதில்லை. (4) மற்றும் (5), நிபந்தனை (b) என்பது (4)இல் பூர்த்தி செய்யப்படும் ஆனால் (5) இல் இல்லை என்று செயல்திறன் துணைநிலை / நிலையைச் செருகினால்; எனவே (5) இலக்கணமற்றது.

இதே மாதிரியான பல வாதங்களை ரோஸ் முன்வைக்கிறார், மேலும் அவற்றில் ஒன்றை மட்டும் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன். As for ... self என்ற சொற்றொடர் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட அழுத்தமான பிரதிபலிப்புகளுக்கு மேலே விளக்கப்பட்டதைப் போன்ற பொது விதிகளுக்குக் கீழ்ப்படிகிறது: அதாவது, myse/f (அல்லது ourse/ves) முக்கிய உட்பிரிவுகளில் நிகழ்கிறது, மறைமுகப் பேச்சில், ஒரு பிரதிபெயர் உள்ளது. உயர் உட்பிரிவில் ஒரு பெயர்ச்சொல் வாக்கியத்துடன் உடன்படுகிறது:

(6) Tom declared that as for himself, he was ravenous.

டாம் தன்னைப் பொறுத்தவரை, அவர் பேராசை கொண்டவர் என்று அறிவித்தார்.

(7) As for myself, I am ravenous.

என்னைப் பொறுத்தவரை, I நான் வெறித்தனமாக இருக்கிறேன்.

(8) * As for himself, Tom is ravenous.

* தன்னைப் பொறுத்தவரை, டாம் பேராசை கொண்டவர்.

மீண்டும், நாம் செயல்திறன் பகுப்பாய்வை ஏற்றுக்கொண்டு (7) ஆழமாகப் பகுப்பாய்வு செய்தால், என்னைப் பொறுத்தவரை, நான் பேராசை கொண்டவன் என்று நான் கூறுவது போல், (6) ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அதே விதி (7) ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மைக்கு மாறாக (8)

ரோஸின் பகுப்பாய்வு, நாளை மழை பெய்யும் என்பது போன்ற ஒரு சாதாரண அறிக்கைக்கும், நாளை மழை பெய்யும் என்று உங்களுக்குத் தெரிவிக்கும் / கூறுவதற்கும் இடையே உள்ள சொற்பொருள் சமநிலை

அல்லது மெய்நிகர் சமநிலையை விளக்குகிறது. பகுப்பாய்வில் இவற்றுக்கு இடையேயான வித்தியாசம் என்னவென்றால், செயல்திறன் நீக்குதலின் உருமாற்ற விதியானது முந்தைய வாக்கியத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது, அதன் முன் பொருள், செயல்திறன் வினை மற்றும் மறைமுகப் பொருள் ஆகியவற்றைக் கத்தரிக்கவும்.

அது விமர்சனத்திலிருந்து தப்பிக்கவில்லை என்றாலும் (குறிப்பாக மேத்யூஸ், 1972 ஐப் பார்க்கவும்), செயல்திறன் பகுப்பாய்வு மாற்றியமைப்பாளர்களிடையே பரவலான ஆதரவைக் கண்டறிந்தது. இன்று, இந்த ஆதரவு முற்றிலும் மறைந்து விட்டது. செயல்திறன் வாக்கியங்கள் மிகவும் அரிதானவை, ஒவ்வொரு நேரடி அறிக்கையும் அடிப்படையில் ஒரு மறைமுக அறிக்கை என்று வாதிடுவது மிகவும் இயற்கைக்கு மாறானதாக தோன்றுகிறது, ஒவ்வொரு நேரடி கேள்வியும் அடிப்படையில் ஒரு மறைமுகமான கேள்வி, முதலியன. பாடநெறி பொதுவாக ஒவ்வொரு வாக்கியத்திற்கும் ஒரே ஆழமான கட்டமைப்பைக் கொண்டிருக்கும். எனவே நூறு வாக்கியங்களைக் கொண்ட ஒரு செய்தித்தாள் அறிக்கையில் 'அதை நான் தெரிவிக்கிறேன்...' அல்லது இதுபோன்ற சில செயல்திறன் உட்கூறுகள் நூறு முறை திரும்பத் திரும்பக் கூறப்படும். ஆட்சேபனை மிகவும் கணிசமானதாகிறது (ரோஸ் அவர் சுட்டிக்காட்டியபடி) முதல் மற்றும் இரண்டாவது சொற்பொழிவுகள் தடைசெய்யப்பட்ட (உதாரணமாக, சட்ட ஆவணங்கள், ஒழுங்குமுறைகள், அதிகாரத்துவ வழிமுறைகளில்) ஆள்மாறான சொற்பொழிவு பாணியைச் சேர்ந்த உரைகளுக்கு செயல்திறன் பகுப்பாய்வைப் பயன்படுத்தும்போது, இங்கே செயல்திறன் ஒரு வாக்கியத்தின் அடிப்படை அமைப்பில் முதல் நபர் மற்றும் இரண்டாவது நபர் பிரதிபெயர்களை அனுமதிக்க பகுப்பாய்வு நம்மை கட்டாயப்படுத்துகிறது, ஆனால் அவற்றை அனுமதிக்கக்கூடாது அதன் மேற்பரப்பு அமைப்பில்.

ரோஸ் (1970, ப. 255) குறிப்பிட்டுள்ள ஒரு கூடுதல் வழக்கு உள்ளது, இதில் செயல்திறன் பகுப்பாய்வு சிக்கல்களில் சிக்குகிறது:

(9) As for myself, I promise you that I'll be there.

என்னைப் பொறுத்தவரை, நான் அங்கு இருப்பேன் என்று உங்களுக்கு உறுதியளிக்கிறேன்.

இந்த வாக்கியத்தில் ஏற்கனவே ஒரு வெளிப்படையான செயல்திறன் உட்பிரிவு உள்ளது / உங்களுக்கு உறுதியளிக்கிறது ..., மற்றும் இன்னும் ஒரு வாதத்தின் படி, எடுத்துக்காட்டுகள் (6) முதல் (8) வரை குறிப்பிடப்பட்ட ஒரு

வாதத்தின் படி, ஒரு உயர் செயல்திறன் உட்பிரிவை சுட்டிக்காட்டுகிறது. நீங்கள் உட்பொதிக்கப்பட்ட வாக்குறுதி. ஆனால் இது மற்றொரு விதியை மீறுகிறது, அதை நிறுவுவது அவசியம் என்று ராஸ் கண்டறிந்தார்: மற்றொரு செயல்திறனில் எந்த செயல்திறன் உட்பொதிக்கப்பட முடியாது. எவ்வாறாயினும், ஒரு இரட்டை செயல்திறன் / 10 என்று நான் உங்களுக்கு உறுதியளிக்கிறேன் என்று கருதுவது, இந்த வாக்கியத்தின் அடிப்பகுதியில் உள்ள செயல்திறன்களின் எல்லையற்ற பின்னடைவுக்கான கதவைத் திறப்பதாகும்.

I state that X.

X என்று கூறுகிறேன் Y..

X...(etc.) என்று நான் கூறுகிறேன்.

இந்த வகையான உட்பொதித்தல் அனுமதிக்கப்பட்டால், ஒவ்வொரு எளிய வாக்கியமும் எண்ணற்ற பல ஆழமான அமைப்புகளிலிருந்து பெறப்படும்.

கூற்றின் சூழ்நிலை (Situation of Utterance)

ரோஸ் தானே செயல்திறன் பகுப்பாய்வுக்கு மாற்றாக முன்மொழிந்தார், அதை அவர் 'நடைமுறை' பகுப்பாய்வு என்று அழைத்தார். 'நடைமுறை பகுப்பாய்வின்' அவுட்லைன் என்னவென்றால், பொருள் மற்றும் செயல்திறன் வினைச்சொல் மற்றும் மறைமுகப் பொருள் (ரோஸின் சொற்றொடரில்) 'in the air'/'காற்றில்' ~ அதாவது, அவை அதன் உண்மையான கட்டமைப்பைக் காட்டிலும் கூடுதல் மொழியியல் சூழலைச் சேர்ந்தவை. நடைமுறை பகுப்பாய்வில் ரோஸ் சில நன்மைகளைக் கண்டார் (குறிப்பாக இது மேலே உள்ள வாக்கியத்தின் (9) சிரமத்தை தீர்க்கிறது), ஆனால் மாற்றும் இலக்கணத்திற்குள் முறையான அந்தஸ்தை வழங்குவதற்கான வழியைக் காணவில்லை.

நம்மைப் பொறுத்தவரை, பயன்வழியியல் பகுப்பாய்வு செயல்திறன் 'pragmatic' analysis பகுப்பாய்விற்கு performative analysis ஒரு கவர்ச்சிகரமான பொது அறிவு மாற்று நம்பிக்கையை வழங்குவதால், நான் இப்போது ரோஸ் செய்ய மறுத்ததைச் செய்ய முயற்சிப்பேன் - ஒரு பேச்சுச் செயலின் கூறுகள் என்னவாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான நியாயமான துல்லியமான தன்மையைக் கொடுக்க. ஒரு வாக்கியத்தின் அடிப்படையான கட்டமைப்பு பிரதிநிதித்துவத்தின் ஒரு பகுதியாக இருப்பதற்கு பதிலாக 'காற்றில்'. இந்த நோக்கத்திற்காக, ஒவ்வொரு பேச்சுச் செயலும் உச்சரிப்பு சூழ்நிலையில்

நடைபெறுவதையும், உச்சரிப்பின் சூழ்நிலையில் பின்வருவன அடங்கும் என்பதையும் நான் முன்மொழிகிறேன்:

(a) the utterance itself U

கூற்று தன்னை யு

(b) the speaker/writer of the utterances

பேச்சாளர்/எழுத்தாளர்

(c) the hearer/reader of the utterance A

சொல்லைக் கேட்பவர்/வாசிப்பவர் A

(d) the speech act A

பேச்சுச் செயல் A

(கூற்று சூழ்நிலையின் விவரக்குறிப்பை மேலும் இரண்டு காரணிகளைச் சேர்க்க ஒருவர் விரும்பலாம்: (e) கூறும் இடம் the place of utterance; (f) சொல்லும் நேரம் time of utterance.) கூற்று என்பது கூற்று சூழ்நிலையின் பண்புக்கூறுகளைக் குறிப்பிடலாம். இது போன்ற சுட்டு/deictic பொருட்களை (பக்கம் 67) இப்போது, இங்கே. கூடுதலாக, முதல் மற்றும் இரண்டாவது இடப் பிரதிபெயர்கள் (second-person pronouns) பேச்சுச் செயலில் பங்கேற்பாளர்களைக் குறிப்பிடுவதாக வரையறுக்கப்படுகின்றன. கூற்றின் சூழ்நிலையைக் குறிக்கும் பிற மொழியியல் கூறுகள் செயல்திறன் வினைச்சொற்கள் ஆகும், அவை நிகழ்காலத்தில் பயன்படுத்தப்படும் போது (சொல்லும் நேரத்தைக் குறிப்பிடுவது) பேச்சுச் செயலைக் குறிக்கிறது. எனவே, நாம் விரும்பினால், பேசுபவர் (J), பேச்சுச் செயலில் உள்ள X போன்ற செயல்திறனைப் பயன்படுத்தி, பேசுபவரின் பாத்திரத்தை வெளிப்படுத்தும் சூழ்நிலையை வெளிப்படையாக விவரிக்க நம்மிடம் எப்போதும் திறன் உள்ளது. I declare to you that X (declare/அறிவித்தல்), கேட்பவர் (you/நீங்கள்) மற்றும் கூற்று (Y) ஆகியவை அந்த வரிசையில் பெயரிடப்பட்டுள்ளன.

இருப்பினும், உரையாடலின் பொதுவான கொள்கை (Grice's Maxim of Quantity - பக்கம். 296 ஐப் பார்க்கவும்) ஒரு பேசுபவர் தனக்கும் கேட்பவருக்கும் வெளிப்படையான கூடுதல் மொழியியல் சூழ்நிலையின் பண்புக்கூறுகளை விவரிக்க கவலைப்படுவதில்லை. (இந்தக் கொள்கை எடுத்துக்காட்டில் வெளிப்படுகிறது (2) Janet! Donkeys!/ஜேனட்! கழுதைகள்! - மேலும் எடுத்துக்காட்டுகளுக்கு, பக்கம். 66ஐப் பார்க்கவும்.) குறைந்தபட்ச முயற்சியின் அதே கொள்கை விளக்குகிறது, பொதுவாக, உச்சரிப்பு சூழ்நிலையின் மறைமுகமாக அறியப்பட்ட அம்சங்களை நாம் குறிப்பிடவில்லை ஒரு செயல்திறன் விதியின் பயன்பாடு. உண்மையில், நாம்

ஒரு செயலாற்றலைப் பயன்படுத்தும்போது (எடுத்துக்காட்டாக, I order you to leave / நீங்கள் வெளியேறும்படி கட்டளையிடுகிறேன்; I promise to pay you / நான் உங்களுக்கு பணம் கொடுப்பதாக உறுதியளிக்கிறேன்) பெரும்பாலும் இது துல்லியமாகத் துல்லியமாக, இல்லையெனில் பாராட்டப்படக் கூடாத மாயத்தோற்றத்தை வெளிப்படுத்தும். எடுத்துக்காட்டாக, I promise to pay you tomorrow/ I make it clear that I am committing myself to a future course of action நான் உங்களுக்கு நாளை பணம் தருவதாகச் வாக்குறுதி அளித்தால் நான் எதிர்கால நடவடிக்கைக்கு நான் உறுதியளிக்கிறேன் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துங்கள், அதேசமயம் நான் செயல்படாதவற்றில் இந்த உறுதிப்பாடு வெளிப்படலாம் அல்லது தெரியாமலும் இருக்கலாம்! நாளை உங்களுக்கு பணம் செலுத்துங்கள்.

'பயன்வழியியல் பகுப்பாய்வு' செயல்திறன் பகுப்பாய்வுடன் எவ்வாறு பொருந்துகிறது என்பதைப் பார்க்கும் நிலையில் நாம் இப்போது இருக்கிறோம், மேலும் அதன் சொந்த சில நன்மைகளும் உள்ளன. முதலாவதாக, (3)-(5) மற்றும் (6)-(8) போன்ற எடுத்துக்காட்டுகளில் நடைமுறை பகுப்பாய்வு எவ்வாறு சமச்சீரற்ற தன்மையை விளக்குகிறது என்பதைக் கருத்தில் கொள்வோம். போன்ற உதாரணங்கள் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம்

(6) டாம் அறிவித்தார் [தன்னைப் பொறுத்தவரை, அவர்' பேராசை கொண்டவர்.

மறைமுக பேச்சு வாக்கியங்கள், இதில் (பக். 315 இல் பார்த்தது போல) பேச்சு-செயல் முன்னறிவிப்பு ஒரு உலோக மொழியியல் முன்கணிப்பை நிர்வகிக்கிறது:

(6a) (6a) (tom'. DECLARE, [he': RAVENOUS])

(டாம்'. அறிவி, [அவர்': பசிவெறி])

எனவே (6) மற்றும் (7) பற்றிய பொதுமைப்படுத்தலை நடைமுறைச் சொற்களில் உருவாக்க, நாம் எளிமையாகச் சொல்கிறோம்: "xself" ஐக் கொண்ட எந்தவொரு கணிப்புக்கும், 'xself' என்பது இது நிகழும் பேச்சு சூழ்நிலையின் பேசுபவரைக் குறிக்க வேண்டும். (6) பேசுபவர் வெளிப்படையாக "டாம்" என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளார், எனவே இது பேச்சு-செயல் வினைச்சொல்லின் பொருளின் முக்கிய நிகழ்வாகும்; இல் (7) பேசுபவர் சூழ்நிலையில் உள்ள 'Y' உள்ளார்ந்தவர். விஷயத்தை தெளிவுபடுத்த, உச்சரிப்பின் முதன்மையான சூழ்நிலையையும்

(மறைமுகமாக இருக்கும்) உச்சரிப்பின் இரண்டாம் நிலையையும் (முதன்மை சூழ்நிலையில் குறிப்பிடப்படுவது) வேறுபடுத்தி (6) 'xself' என்று கூறலாம். ஒரு இரண்டாம் நிலை உச்சரிப்பு சூழ்நிலையில் நிகழ்கிறது, எனவே இது இரண்டாம் நிலை சூழ்நிலையின் பேச்சாளரைக் குறிக்கிறது; அதேசமயம் (7) இல் 'xself' என்பது முதன்மையான சூழ்நிலையின் பேச்சாளரைக் குறிக்கிறது.

இந்த பொதுமைப்படுத்தல் அது செல்லும் வரை செயல்படுகிறது, ஆனால் எல்லா நிகழ்வுகளுக்கும் பொருந்தாது. உதாரணமாக, இதில்:

(3) Tom believed [that the paper had been written by Ann and himself].

டாம் நம்பினார் [தாள் ஆன் மற்றும் தானும் எழுதியது].

உச்சரிப்பதில் இரண்டாம் நிலை இல்லை. அன்று ப. 315, இருப்பினும், மறைமுக பேச்சு மேற்கோள் மற்றும் நேரடி சிந்தனை மேற்கோள் ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள இணைவை நாங்கள் கவனித்தோம்: இது (3) இல் விளக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே அனைத்து தொடர்புடைய நிகழ்வுகளுக்கும் பொதுமைப்படுத்தல் வேலை செய்ய, நாம் விதியை நீட்டிக்க வேண்டும், அது உச்சரிப்பு சூழ்நிலைகளுக்கு மட்டுமல்ல, 'சிந்தனை சூழ்நிலைகளுக்கும்' பொருந்தும்:

'xself' என்பதை அழுத்தமான பிரதிபலிப்பு கொண்ட வார்த்தைகள் இலக்கணமாக இருக்கும்.

இந்த வழியில், நடைமுறை பகுப்பாய்வு, செயல்திறனுடைய பகுப்பாய்வால் செய்யப்பட்ட பொதுமைப்படுத்தல்களைப் பிடிக்க முடியும் என்பதைக் காட்டுகிறோம், அவற்றை வாக்கியம் அல்லது சொற்பொருள் அமைப்புக் கட்டமைப்பின் அடிப்படையில் அல்லாமல், உச்சரிப்பு / சிந்தனையின் சூழ்நிலையின் அடிப்படையில் உருவாக்குவதன் மூலம்.

(3) மற்றும் (4), (6) மற்றும் (7) இடையே உள்ள இணையானது, முதன்மையான சூழ்நிலையின் கூறுகள் மறைமுகமாக ('காற்றில்', ரோஸின் சொற்றொடரில்) இருப்பதை நாம் நினைவில் வைத்திருக்கும் வரை தெளிவாக இருக்கும். உச்சரிப்பின் இரண்டாம் நிலை முக்கிய கணிப்புகளில் வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது ('டாம் அறிவித்தார் ..." போன்றவை). செயல்பாட்டாளர்களின் சிறப்பு என்னவென்றால், அவற்றில், வெளிப்படையாக விவரிக்கப்பட்ட முதன்மையான சூழ்நிலையாகும்; அல்லது வேறு விதமாகச் சொல்வதானால், இரண்டாம் நிலை நிலையும் முதன்மைச் சூழ்நிலையும் ஒரே மாதிரியானவை. இதன் பொருள், (7a) இல்

உள்ள 'நான் அதை அறிவிக்கிறேன்' என்பது (7) இல் உள்ளுறை சொல்லும் சூழ்நிலையின் வெளிப்படையான கூறுகளை எளிமையாக உருவாக்குகிறது:

(7) As for myself, I am ravenous.

என்னைப் பொறுத்தவரை, நான் பேராசை கொண்டவன்.

(7a) I declare that, as for myself, am ravenous.

என்னைப் பொறுத்த வரையில், நான் பேராசை கொண்டவன் என்று அறிவிக்கிறேன்.

இந்த பொது அறிவு வகை பகுப்பாய்வு (common-sense type of analysis) மூலம், (7) மற்றும் (7a) நடைமுறைச் சமமானவை (பேச்சுச் செயலின் தன்மை (7) இல் மறைவாகவும் (7a) இல் வெளிப்படையாகவும் இருப்பதைத் தவிர) என்ற முடிவுக்கு வருகிறோம். மற்றும் இந்தச் சமன்பாடு அனைத்து ஒத்த நிகழ்வுகள் மற்றும் அவற்றின் செயல்திறன் அல்லாத ஒப்புமைகளுக்கும் பொருந்தும். இவ்வாறு நடைமுறைப் பகுப்பாய்வானது செயல்திறன்-நீக்குதல் உருமாற்றத்தை நீக்க முடியும், இது செயல்திறன் பகுப்பாய்வின் அவசியமான பகுதியாகும்.

நடைமுறைப் பகுப்பாய்வின் மற்றொரு நன்மை, உச்சரிப்பின் சூழ்நிலையின் அடிப்படையில், இது போன்ற சொற்களால் வருத்தப்படுவதில்லை:

(9) As for myself, I promise I'll be there

என்னைப் பொறுத்தவரை, நான் உறுதியளிக்கிறேன் நான் அங்கே இருப்பேன்.

செயல்திறன் பகுப்பாய்வு இங்கே இரட்டை செயல்திறனை முன்வைக்க வேண்டும், பயன்வழியியல் பகுப்பாய்வு (9)இல் முதன்மையான சூழ்நிலையின் (மறைமுகமான) பேச்சாளரைக் குறிப்பிட அனுமதிக்கிறது. நம்மைப் பொறுத்தமட்டில் I state that as for myself..." கூறுவது போன்ற கூடுதல் செயல்திறன் எதுவும் முன்வைக்கப்பட வேண்டியதில்லை.

செயல்திறன் மற்றும் செய்கைசார் விசை Performatives and Illocutionary Force

முந்தைய விவாதத்தை எடுத்துக்கொண்டால், செயல்திறன் மற்றும் செய்கைசார் இயக்கம் பற்றிய மூன்று கண்ணோட்டங்களை நாம் இப்போது வேறுபடுத்தி பார்க்கலாம். முதலாவதாக, ஆஸ்டின் மற்றும் (குறிப்பாக) சியர்லின் பேச்சு-செயல் பகுப்பாய்வுகள் நாம் பன்வழிமுறைவாத நிலை என்று அழைத்ததை ஆதரிக்கின்றன, அதில் அவை மகிழ்ச்சி நிலைமைகள் அல்லது செய்கைசார் செயல்களின் செயல்பாட்டிற்கான சூழ்நிலை

நிலைமைகளைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் அர்த்தத்தை வரையறுக்கின்றன. இந்தக் கண்ணோட்டத்தில், செயல்திறன் மிக்கவர்கள் உச்சரிப்புகளாக மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள், அது போலவே, அவர்களின் மாயையான இதயங்களைத் தங்கள் ஸ்லீவ்களில் அணிந்துகொள்கிறார்கள்: செயல்திறன் வினைச்சொல் ஒரு 'மாய சக்தியைக் குறிக்கும் சாதனம்' என்பது மற்றவற்றில் மறைமுகமாக இருப்பதாகக் கருதப்படும் ஒன்றின் வெளிப்படையான வெளிப்பாடாகும். செயல்படாத சொற்கள். இரண்டாவதாக, ரோஸ் மற்றும் பிறரின் செயல்திறன் பகுப்பாய்வு நான் சொற்பொருள் நிலைப்பாடு என்று அழைத்ததை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. இது நடைமுறைவாதத்திற்கு எதிரான முகாம் என்றாலும், நடைமுறையில் இது ஆஸ்டின் மற்றும் சியர்லுடன் ஒரு நம்பிக்கையைப் பகிர்ந்து கொள்கிறது, மற்ற வாக்கியங்களில் மறைமுகமாக உள்ள மறைமுகமான அர்த்தத்தின் வெளிப்படையான வெளிப்பாடாக செயல்திறன் மிக முக்கியமானது. பின்னோக்கிப் பார்த்தால், செயல்திறன் பகுப்பாய்வு என்பது சூழ்நிலைக் காரணிகளை இலக்கணத்தில் இணைப்பதற்கான ஒரு முயற்சி என்று நாம் கூறலாம், மேலும் மொழி மற்றும் அர்த்தத்தைப் பற்றிய பார்வையில் நடைமுறைவாதத்தை விலக்கிய மொழியியலாளர்களால் மட்டுமே தீவிரமாக மகிழ்ந்திருக்க முடியும்.

மறுபுறம், ரோஸ் 'பயன்வழியியல் பகுப்பாய்வு' ('the pragmatic analysis') என்று அழைப்பது, அதன் பெயர் இருந்தபோதிலும், நிரப்பு நிலைப்பாட்டின் பிரதிநிதியாகும். இந்த பகுப்பாய்வின் படி, செயல்திறன் சாதாரண அறிவிப்பு வாக்கியங்களாக சொற்பொருள் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது. உண்மையில், அவை மிகவும் அசாதாரணமான மறைமுக-பேச்சு முன்மொழிவை வெளிப்படுத்துகின்றன: பேசுபவர் தனது சொந்த பேச்சுச் செயலைப் புகாரளிக்கும் ஒன்று. ஆனால் கூற்றுச் சூழ்நிலையின் அடிப்படையில் நடைமுறை பகுப்பாய்வு மூலம் மட்டுமே செயல்திறன்களின் சிறப்பு, சுய-குறிப்பிடும் தன்மை தெளிவாகிறது. அதாவது, செயல்பாட்டின் விளக்கத்திற்கு நடைமுறை மற்றும் சொற்பொருள் இரண்டும் அவசியம்.

முற்கோள்களைப் போலவே (இயல் 14), பொருண்மையியல் செயல்திறன் இல்லை: சாத்தியமான செயல்திறன் மட்டுமே உள்ளன என்று சொல்வது பாதுகாப்பானது. ஒரு செயல்பாட்டின் தொடரியல் பண்புகளைக் கொண்ட ஒரு வாக்கியம் (தன்மை இட எழுவாய், person subject நிகழ்கால வினைச்சொல், முதலியன) ஒரு நிகழ்கால நிகழ்வைக் குறிப்பிடுவதாகவோ அல்லது மீண்டும் மீண்டும் நிகழ்வுகளைக் கொண்ட தற்போதைய

பழக்கத்தைக் குறிப்பிடுவதாகவோ விளக்கப்படலாம்; முந்தைய விளக்கத்தில் மட்டுமே வாக்கியம் ஒரு செயல்திறனாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த தெளிவின்மை இதில் கண்டறியப்படுகிறது:

10) I declare the meeting open

கூட்டத்தை திறந்ததாக அறிவிக்கிறேன்

இது ஒரு செயல்திறனாக விளக்கப்படலாம்: (= 'இதன் மூலம் நான் கூட்டம் திறந்திருக்கும் என அறிவிக்கிறேன்') அல்லது செயல்படாதது:

(11) A: Mr President, what is the first thing you do at an Annual

மிஸ்டர் பிரசிடெண்ட், ஒரு வருடத்தில் நீங்கள் செய்யும் முதல் காரியம் என்ன?

General Meeting?

பொதுக் கூட்டமா?

B: I declare the meeting open.

கூட்டத்தை திறந்ததாக அறிவிக்கிறேன்.

ஆனால் பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் செயல்திறன் அல்லது செயல்திறன் இல்லாத விளக்கம் சூழலில் இருந்து முற்றிலும் தெளிவாக உள்ளது என்று சொல்ல தேவையில்லை.

இந்த கட்டத்தில், வாக்கியங்களுக்கும் (SENTENCES) கூற்றுக்களுக்கும் (UTTERANCES) இடையில் வேறுபாடு காண்பது நல்லது. வாக்கியங்கள் மொழி அமைப்பைச் சேர்ந்தவை, அவற்றின் அர்த்தங்கள் முன்மொழிவுகள், கேள்விகள் போன்றவை. ஆனால் நாம் நடைமுறைக்கு வரும்போது குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளில் வாக்கியங்களின் பொருளைப் பற்றி விவாதிக்கிறோம், மேலும் இந்த சுருக்கமான மொழியியல் பொருள்கள் கூற்றுகள்/UTTERANCES என்று அழைக்கப்படலாம். நாம் இதுவரை நடுநிலையாக 'செயல்திறன்கள்' என்று அழைத்தவை உண்மையில் 'செயல்திறன் வாக்கியங்கள்' என்பதை விட 'செயல்திறன் சொற்கள்' என்பதை இப்போது காணலாம், அதாவது, செயல்திறன் கொண்டவர்கள் நடைமுறையில் செயல்திறன் கொண்டவர்களாக அடையாளம் காணப்படுகிறார்கள். அதே நேரத்தில், ஒரு சிறப்பு வகையான மறைமுக பேச்சு மேற்கோள் போன்ற சொற்களின் கோட்பாட்டு சொற்பொருள் விளக்கத்தின் மூலம் செயல்திறன் விளக்கம் வந்துள்ளது என்பதை நாங்கள் அங்கீகரிக்கிறோம்.

நிரப்புவாத 'பயன்வழியியல்' பகுப்பாய்வு ஒரு முக்கிய விவரத்தில் செயல்திறன் பற்றிய பாரம்பரிய பகுப்பாய்விலிருந்து வேறுபட்டது,

ஆஸ்டினும் மற்றவர்களும் ஒரு செயல்திறன் தவறானதாகக் கருதப்படுவதை மறுத்துள்ளனர், நடைமுறை பகுப்பாய்வு ஒரு செயல்திறன் என்பது பொருண்மையியல் ரீதியாக ஒரு சிறப்பு வகை மறைமுகப் பேச்சு முன்மொழிவு indirect speech proposition என்று கூறுகிறது. எனவே அனைத்து வழக்கமான முற்கோள்களைப் போலவே உண்மையாகவோ அல்லது பொய்யாகவோ கருதப்படலாம். இந்த பார்வையில், செயல்திறன் மற்றும் செயல்திறன் இல்லாதவைகளுக்கு இடையிலான வேறுபாடு ஒரு நடைமுறைக்குரிய ஒன்றாகும்: அதாவது, ஒரு செயல்பாட்டின் உண்மையை நியாயமான முறையில் சவால் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை அரிதாகவே எழுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, சியர்லின் பகுப்பாய்வில், சபாநாயகருக்கு எதிர்பார்க்கப்பட்ட செயலைச் செய்ய எண்ணம் இருப்பது உறுதிமொழியின் அவசியமான நிபந்தனையாகும். எனவே, 'I promise to be there' 'நான் அங்கு இருப்பேன்' என்று உறுதியளிக்கிறேன்' என்பது 'I have a pain in my big toe' 'எனக்கு பெருவிரலில் வலி உள்ளது' என்பது போல, பேச்சாளரைத் தவிர வேறு யாரும் அது பொய் என்று அறிய முடியாது. ஆனால் வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட காரியத்தை நிறைவேற்றுவது முற்றிலும் சாத்தியமில்லாத சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு செயல்திறனை மறுப்பது சாத்தியமாகத் தோன்றுகிறது: எ.கா. 'I have a pain in my big toe' 'இங்கிலாந்தின் முதல் பெண் பிரதமராக உங்களை ஆக்குவேன்' (1980 இல் கூறப்பட்டது), அல்லது ஒரு இல்லுக்ஷனரி செயலைச் செய்வதற்கான பிற நிபந்தனைகள் இல்லாத சந்தர்ப்பங்களில்:

A: நான் உங்களை ஆணும் மனைவியும் என்று உச்சரிக்கவும்.

B: Oh no you don't - being neither a minister of religion nor a registrar of marriages, you are not qualified to do so.

ஓ, நீங்கள் இல்லை - மத அமைச்சராகவோ அல்லது திருமணப் பதிவாளராகவோ இல்லாததால், அவ்வாறு செய்ய உங்களுக்குத் தகுதி இல்லை.

அத்தகைய எடுத்துக்காட்டுகள் வெகு தொலைவில் இருப்பதாகத் தோன்றினால், சாத்தியமான செயல்திறன்களைக் கவனியுங்கள்

மறுக்க முடியும்:

(12) I do not promise to be there, but I'll do my best

நான் அங்கு இருப்பேன் என்று உறுதியளிக்கவில்லை, ஆனால் என்னால் முடிந்ததைச் செய்வேன்,

நிச்சயமாக இது எதிர்மறையான செயல்திறன் (negative performative) உண்மையாக இருந்தால், அதனுடன் தொடர்புடைய நேர்மறையான

செயல்திறன் (positive performative) தவறானதாக இருக்க வேண்டும் என்பதைக் குறிக்க வேண்டும். செயல்திறன்கள் அவற்றின் தர்க்கரீதியான செயல்பாட்டை பொய்யாக்குவதில்லை: அவை துல்லியமாக அறிவிப்பு வாக்கியங்களைப் போலவே இருக்கின்றன, மேலும் அவை அத்தகையவை. செயல்பாட்டின் முன்மொழிவு அல்லாத தன்மையை வாதிட்டவர்கள், பயன்வழியியல் ரீதியாக, அவை தவிர்க்க முடியாமல் சுய-நிறைவேற்றம் கொண்டவை என்பதிலிருந்து, அவற்றின் அசாதாரண தர்க்கரீதியான நிலையைப் பற்றி அவசரமாக இந்த முடிவுக்கு வந்ததாகத் தெரிகிறது. இவ்வாறாக செயல்திறனுடன், முன் அனுமானங்களைப் போலவே, நிரப்பு நிலையே complementarist position மேலோங்கி நிற்கிறது.

உரையாடல் உட்குறிப்பு Conversational Implicature

இந்த இயலின் எஞ்சிய பகுதிக்கு, நாம் நிரப்புவாத நிலைப்பாட்டை மேலும் தொடர்வோம், இதன் பொருள் ஒரு சொல்லின் உணர்வு (அதன் கருத்தியல் அல்லது தர்க்கரீதியான பொருள்) மற்றும் அதன் சக்தி (அல்லது முழுமையாக, அதன் செய்கை சக்தி/ILLOCUTIONARY force) ஆகியவற்றுக்கு இடையே வேறுபாட்டைக் காண்பது பயனுள்ளதாக இருக்கும். படை). முந்தையதைக் கணக்கிடுவது ஒரு பொருண்மையியல்சார் மாதிரியின் பணி, மற்றும் ஒரு பயன்வழியியல் மாதிரியுடன் (pragmatic model) இணைந்த பொருண்மையியல்சார் மாதிரியின் (semantic model) பணி பிந்தையதைக் கணக்கிடுவது.

செயல்திறனில், சொற்பொருள் மற்றும் நடைமுறைக்கு இடையிலான திருமணம் மிகவும் சமமற்ற ஒன்றாகும்: உச்சரிப்பின் சக்தி அதன் உணர்வின் ஒரு பகுதியாக வெளிப்படையாக வழங்கப்படுகிறது, எனவே நடைமுறையின் ஒரு நிரப்பு மாதிரியின் தேவை தெளிவாக இல்லை. ஆனால் உணர்வுக்கும் சக்திக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளி அதிகமாக இருக்கும், மேலும் நடைமுறைக்கு விளக்குவதற்கு நல்ல ஒப்பந்தம் இருக்கும் மற்ற, ஒருவேளை மிகவும் பொதுவான நிகழ்வுகள் உள்ளன. கருத்தில்:

(13) Is that your coat on the floor?

அது உங்கள் கோட் தரையில் இருக்கிறதா?

(14) Waiter, there's a fly in my soup.

வெயிட்டர், என் சூப்பில் ஒரு ஈ இருக்கிறது.

இவை இரண்டும் புகார் மற்றும் உத்தரவு கலந்த ஒரு சக்தியைக் கொண்டிருக்க வாய்ப்புள்ளது. ஒரு பெற்றோர் குழந்தையிடம் (13) கேட்டால்,

அது வெறும் தகவலுக்கான கோரிக்கையாக இருக்க வாய்ப்பில்லை, ஆனால் அதன் நோக்கம் தோராயமாக பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தப்படலாம்: 'If that is your coat on the floor, I am displeased with you for leaving it there, and I want you to pick it up.' அது தரையில் உங்கள் கோட் என்றால், நான் உங்கள் மீது அதிருப்தி அடைகிறேன். அதை அங்கேயே விட்டுவிட்டு, நீங்கள் அதை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்' என்று ஒரு வாடிக்கையாளர் (14) ஒரு பணியாளரிடம் கூறினால், அவர் சில தேவையற்ற தகவல்களை மட்டும் வழங்கவில்லை. இது போன்ற ஒன்றைக் குறிக்கிறது: 'I am outraged at the standards of this restaurant, and you'd better hurry and bring me a new bowl of soup, or else ...'/'இந்த உணவகத்தின் தரத்தில் நான் கோபமாக இருக்கிறேன், நீங்கள் அவசரமாக எனக்கு ஒரு புதிய கிண்ண சூப் கொண்டு வருவீர்கள், இல்லையெனில் ..." நிச்சயமாக, ஒலிப்புக்கு இங்கு ஒரு முக்கியமான சொற்பொருள் பங்கு உள்ளது; ஆனால் முக்கிய விஷயம் என்னவென்றால், வாக்கியம் என்ன சொல்கிறது என்பதற்கும், வாக்கியத்தின் பேச்சாளர் அதைக் கேட்பவர் புரிந்து கொள்ள விரும்புவதற்கும் இடையே தெளிவான முரண்பாடு உள்ளது. உணர்வுக்கும் சக்திக்கும் இடையிலான உறவு முறையற்றது மற்றும் சூழலுக்கு ஏற்ப முடிவிலி மாறக்கூடியது என்று தோன்றலாம். ஓரளவிற்கு, இதை நாம் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் எச்.பி. க்ரைஸ் தனது 'தர்க்கம் மற்றும் உரையாடலில்' (H. P. Grice in his 'Logic and Conversation' 1975) நடைமுறை விளக்கத்திற்கான ஒரு நம்பிக்கைக்குரிய அணுகுமுறையை வழங்கினார். அஸ்வே ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளார் (பக்கம். 296-7), (i) மக்கள் ஒத்துழைப்பதாக நாம் கருதும் வரை, (ii) மக்கள் மற்றவர்களுடன் ஒத்துழைப்பதாகக் கருதும் வரை, உரையாடல் நடத்தையின் சில அம்சங்களைக் கணக்கிட முடியாது என்று க்ரைஸ் வாதிடுகிறார். எனவே அவர் ஒரு கூட்டுறவுக் கொள்கையை (Cooperative Principle) முன்மொழிகிறார், அதை நான் இனி CP என்று சுருக்குவேன். இந்த பொதுக் கோட்பாட்டின் கீழ், பல தனித்துவமான MAXIMS-கள் அடங்கியுள்ளன என்றும் அவர் முன்மொழிகிறார். நான்கு வகை MAXIMS /மாக்கிம்கள் வேறுபடுகின்றன:

அளவு (QUANTITY): சரியான அளவு தகவலை கொடுங்கள்; அதாவது

1. தேவைக்கேற்ப உங்கள் பங்களிப்பை தகவல் அளிக்கவும்.
2. உங்கள் பங்களிப்பை தேவையானதை விட அதிக தகவல் அளிக்க வேண்டாம்.

தரம்: உங்கள் பங்களிப்பை உண்மையாகச் செய்ய முயற்சிக்கவும்; அதாவது

1. நீங்கள் நம்புவதை பொய் என்று சொல்லாதீர்கள்.
2. உங்களிடம் போதுமான ஆதாரம் இல்லை என்று கூறாதீர்கள்.

தொடர்பு: தொடர்புடையதாக இருங்கள்.

தரம் (QUALITY): தெளிவாக இருங்கள்; அதாவது

1. வெளிப்பாட்டின் தெளிவின்மையைத் தவிர்க்கவும்.
2. தெளிவின்மையைத் தவிர்க்கவும்.
3. சுருக்கமாக இருங்கள் (தேவையற்ற நெருக்கத்தை தவிர்க்கவும்).
4. ஒழுங்காக இருங்கள்.

[Adapted from Grice (1975/கிரைஸிலிருந்து (1975, பக்கம். 45-6) தழுவி எடுக்கப்பட்டது.]

இந்த கூற்றுகள் பொதுவாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன என்று கூறுவதில், க்ரைஸ் அவர்கள் சொல்வதை விட ஏன் அடிக்கடி கூற்றுகள் அர்த்தமுள்ளதாகத் தோன்றுகின்றன என்பதை விளக்குவதில் ஆர்வம் காட்டுகிறார். மக்கள் இந்த வழிகளில் ஒத்துழைக்க முயற்சி செய்கிறார்கள் என்று நாம் கருதினால் மட்டுமே கொடுக்கப்பட்ட கூற்று எவ்வாறு செயல்பட முடியும் என்பது அவரது கருத்து. ஒரு குறிப்பிட்ட வழியில் நோக்கம், மற்றும் விளக்கம். எடுத்துக்காட்டாக, இந்த உரையாடலை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் (cf. Clark and Clark /கிளார்க் மற்றும் கிளார்க் Clark and Clark 1977: பக்கம். 122):

(15) A: Esaw Mr X நேற்று ஒரு பெண்ணுடன் இரவு உணவு அருந்தினார்.

B: Really? Does his wife know about it?

அப்படியா? இது அவரது மனைவிக்குத் தெரியுமா?

A: Of course she does. She was the woman he was having dinner with.

அவனுடன் இரவு உணவு அருந்திய பெண் அவள் என்று நிச்சயமாக அவளுக்குத் தெரியும்

Aஆல் ஏமாற்றப்பட்டதாகவும், வேண்டுமென்றே தவறாக வழிநடத்தப்பட்டதாகவும் உணருவதற்கு Bக்கு காரணம் உள்ளது. A-யின் தொடக்கக் கருத்திலிருந்து B நியாயமான முடிவை எடுத்தது:

(16) 'The woman Mr X was having dinner with was not his wife.'

'மிஸ்டர் X உடன் இரவு உணவு சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த பெண் அவரது மனைவி அல்ல.'

B ஏன் இந்த முடிவை எடுத்தார் என்று நாம் கேட்டால், அவர் தோராயமாக பின்வருமாறு வாதிட்டார் என்று வைத்துக்கொள்வோம்:

(17) A has stated that Mr X was having dinner with a woman./மிஸ்டர் X ஒரு பெண்ணுடன் இரவு உணவருந்துகிறார் ஏன A கூறியுள்ளார். A பெண்ணின் அடையாளத்தை மறைத்து, அதன் மூலம் விரும்பத்தக்கதை விட குறைவான தகவலை அளித்துள்ளார். எனவே A ஆனது அளவின் அதிகபட்சத்தை (Maxim of Quantity) உடைப்பதாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் A CPஐ கவனிக்கிறது என்று நாம் கருதுகிறோம். எனவே, ஒரு ஆழமான மட்டத்தில் சிபியை நிலைநிறுத்த முடியுமே தவிர, அளவின் அதிகபட்சத்தை (Maxim of Quantity) உடைக்காது. Aக்கு சம்பந்தப்பட்ட பெண்ணின் அடையாளம் தெரியவில்லை என்றால், ஒரு பெண்ணின் அடையாளத்தைக் குறிப்பிட, அவள் யார் என்று உங்களுக்குத் தெரியாதபோது, தரமான (அதைச் சொல்லாதே உங்களிடம் போதுமான ஆதாரம் இல்லை'). எனவே A பெண்ணின் அடையாளம் தெரியவில்லை. ஆனால் திரு Xஇன் மனைவியை Aக்கு தெரியாது என்பது சாத்தியமில்லை; எனவே (16) என்று முடிக்கிறோம்

(16) போன்ற முடிவுகளுக்கு, க்ரைஸ் உரையாடல் உட்குறிப்பு (CONVERSATIONAL IMPLICATURE) என்ற பெயரைக் கொடுக்கிறார். இத்தகைய அனுமானங்கள், அடிப்படையில் வந்தவை என்பது கவனிக்கப்படும்

(அ) The conventional conceptual meaning of the utterance.

கூற்றின் வழக்கமான கருத்துருப் பொருள்.

(ஆ) The assumption that the speaker is observing the CP, and is assuming the hearer to assume that too.

பேச்சாளர் சிபியை கவனிக்கிறார் என்ற அனுமானம், கேட்பவர் அதையும் அனுமானிக்கிறார்.

(இ) Relevant background knowledge

தொடர்புடைய பின்னணி அறிவு.

(ஈ) Informal reasoning

முறைசாரா காரணம்.

CP இன் அடிப்படையில் இந்த விளக்கத்தைப் பற்றி கவனிக்க வேண்டிய இரண்டு புள்ளிகள்: (i) உணர்வுக்கும் சக்திக்கும் இடையிலான உறவு தன்னிச்சையானது அல்ல, ஆனால் (a)}{(d) அடிப்படையில் பகுத்தறிவுடன் 'வேலை செய்ய' முடியும் என்று கருதப்படுகிறது. (ii) மாக்கிம்கள் முழுமையான விதிகள் அல்ல: அவை மீறப்படலாம், அவை ஒன்றுக்கொன்று முரண்படலாம், மேலும் பேச்சாளர் ஒருவர் மற்றவரின் இழப்பில் ஒன்றை நிலைநிறுத்த முடிவு செய்யலாம், மேலே (17) இல், A அனுமானிக்கப்படும்

போது மாக்கிம் ஆஃப் க்வாண்டிட்டியின் செலவில் தரத்தின் மேக்கிமை நிலைநிறுத்தவும். இந்த விருப்பம் CP இன் எல்லைக்குள் பயன்படுத்தப்படலாம்; இன்னும் கூடுதலான சாத்தியக்கூறுகள் சபாநாயகர் CP-ஐக் கைவிடுவதற்கான கடுமையான நடவடிக்கையை எடுக்கக்கூடும் - அது ஒத்துழைக்கவே இல்லை. இந்த அடிப்படையில் மட்டுமே (15) A இன் இரண்டாவது கருத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும், இது B இன் செலவில் ஒரு நகைச்சுவை. முரண்பாடான தகவலின் மூலம் அதை ரத்து செய்ய முடியும் என்பதை நாம் ஏற்கனவே (பக்கம். 295) குறிப்பிட்டுள்ளோம் - மற்றும் B இன் இரண்டாவது கருத்து உட்குறிப்பை (16) ரத்து செய்யும் போது (15) உட்குறிப்பை ரத்து செய்வது விளக்கப்பட்டுள்ளது.

CP இன் அதிகபட்ச உடைப்பிலிருந்து உட்குறிப்புகள் எவ்வாறு உருவாகலாம் என்பதற்கான மேலும் இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகள் இங்கே:

(18) A: Someone's eaten all the chocolates.

ப: யாரோ ஒருவர் அனைத்து சாக்லேட்டுகளையும் சாப்பிட்டார்.

பி: Well, I like that!

சரி, எனக்கு அது பிடிக்கும்!

(19) A: Where's my box of chocolates?

ப: எனது சாக்லேட் பெட்டி எங்கே?

பி: The children were in your room this morning.

இன்று காலை குழந்தைகள் உங்கள் அறையில் இருந்தனர்.

{எடுத்துக்காட்டு (19) ஸ்மித் மற்றும் வில்சனிடமிருந்து (Smith and Wilson 1979, பக்கம். 175).]

(18) இல், தார் போன்ற கருத்து அதன் எதிர்மறையை நிச்சயமாகக் குறிக்கும்: 'I don't like that.' 'எனக்கு அது பிடிக்கவில்லை.' இந்த வகையான உட்குறிப்பு, இதற்கு 'கிண்டல் மேக்கிம் ஆஃப் குவாலிட்டி, அதில் பேச்சாளர் உண்மையைச் சொல்லவில்லை. (19) இல், மறுபுறம், உறவின் மாக்கிம் மீறல் உள்ளது, ஏனெனில் A மற்றும் B இன் பங்களிப்புகளுக்கு இடையே எந்த உரையாடல் தொடர்பும் இல்லை. A இன் கேள்விக்கு பொருத்தமான பதில் ஒரு முன்மொழிவாக இருக்கும்.

சாக்லேட்டுகள் எங்கே என்று A க்கு தெரிவிக்கிறது. B க்கு அத்தகைய பதிலைக் கொடுக்காதது சாக்லேட்டுகள் எங்கே என்று B க்கு தெரியாது என்பதைக் குறிக்கிறது; மேலும், இந்தச் சூழலில் 'குழந்தைகள் இன்று காலை உங்கள் அறையில் இருந்தார்கள்' என்று 8 கூறுவது, சாக்லேட்டுகளை

அகற்றுவது அல்லது சாப்பிடுவது குழந்தைகள் குற்றவாளியாக இருக்கலாம் என்று பி கருதுகிறது.

மறைமுக செய்கைகள் Indirect Illocutions

க்ரைஸின் உட்குறிப்புக் (implicature) கணீப்பு, உணர்வுக்கும் (sense) சக்திக்கும் (force) இடையே உள்ள வேறுபாடு மற்றும் தொடர்பு இரண்டையும் பற்றிய நுண்ணறிவை அளிக்கிறது; ஆனால் க்ரைஸின் சொந்த கையாளும் விதத்தில், இது பெரும்பாலும் முற்கோள் அர்த்தத்துடன் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. 'said'/'சொன்னது' மற்றும் 'implied' 'உட்கீடையனது'/'implied' அர்த்தத்திற்கு இடையே வெளிப்படையாக வேறுபட்ட வகையான தொடர்பு மறைமுகமான செய்கைகள் (INDIRECT ILLOCUTIONS) என அழைக்கப்படும் கூற்று வகைகளில் எழுகிறது; எடுத்துகாட்டு:

(20) Could you speak more slowly?

நீங்கள் இன்னும் மெதுவாக பேச முடியுமா?

(21) I wonder if you'd pass me that hammer.

நீங்கள் அந்த சுத்தியலை எனக்கு அனுப்புவீர்களா என்று எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

(22) Did you know that Mr Potts is resigning?

திரு பாட்ஸ் ராஜினாமா செய்கிறார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா?

(23) Have you any idea what the time is?

நேரம் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?

(24) Why don't you sit down?

நீங்கள் ஏன் உட்காருக்கூடாது?

இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில், ஒரு சொல்லுக்கு இரண்டு செய்கை சக்திகள் (illocutionary forces) இருப்பதாகத் தெரிகிறது, அதாவது (சியர்லின் வார்த்தைகளில், 1975a, பக்கம். 60) 'ஒரு செய்கைச் செயல் மறைமுகமாக மற்றொன்றைச் செய்வதன் மூலம் செய்யப்படுகிறது'. (one illocutionary act is performed indirectly by way of performing another') இவ்வாறு (20) 'ஒரு கேள்வியைக் கேட்பதன் மூலம் நிகழ்த்தப்படும் உத்தரவு' ('a directive performed by way of asking a question') என்று விவரிக்கலாம் (cf. Speak more slowly/இன்னும் மெதுவாகப் பேசுங்கள்); (21) ஒரு அறிக்கையின் (statement) மூலம் ஒரு கட்டளையாக நிகழ்த்தப்படுகிறது; (22) ஆம்-இல்லை கேள்வி (yes-no question) கேள்வியால் (cf. Mr Potts is resigning/திரு பாட்ஸ் ராஜினாமா செய்கிறார்); (23)

ஆமாம்-இல்லை கேள்வி (yes-no question) மூலம் எ-கேள்வியாக (wh-Question) (cf. What is the time?/நேரம் என்ன?) மூலம்; மற்றும் (24) ஒரு எ-கேள்வி மூலம் நிகழ்த்தப்பட்ட ஒரு கட்டளையாக. இவ்வாறு வரிசைமாற்றங்கள் பல.

பயன்வழியியல்வாதி (pragmaticist) மற்றும் பொருண்மையியல்வாதி (semanticist) பார்வையில் இருந்து இந்த கூற்றுக்களின் இரட்டை அர்த்தம் ஒரு வேதனையான பிரச்சனை. ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், இரண்டு செய்கை சக்திகள் (illocutionary forces) உள்ளன என்று நாம் கூற வேண்டும், ஆனால் ஒன்று எப்படியோ மற்றொன்றிலிருந்து பெறப்பட்டது. சியர்ல் (Searle 1975a) ஆக்கத்தைக் கணக்கிட க்ரைஸின் உரையாடல் உட்பொருளின் (conversational implicature) கருத்தை மாற்றியமைக்கிறார். மற்றொன்றில், இரண்டு வேறுபட்ட ஆழமான அமைப்பு செயல்திறனிலிருந்து (deep-structure performatives) ஒரு வாக்கியத்தின் ஆக்கத்திற்கு இடமளிக்கும் வகையில் செயல்திறன் கருதுகோள் நீட்டிக்கப்பட வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, (20) ஒருபுறம் ஆழமான அமைப்பிலிருந்து ஆக்கப்பட வேண்டும்:

(20அ) I (hereby) ask you [whether you could speak more slowly]:

நான் (இதன் மூலம்) உங்களிடம் கேட்கிறேன் [நீங்கள் இன்னும் மெதுவாக பேச முடியுமா]:

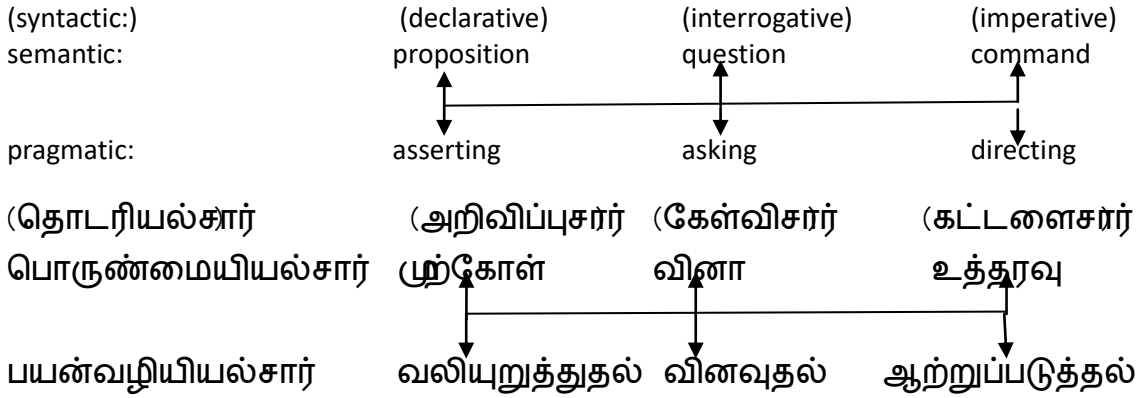
மறுபுறம் பின்வருவது போன்ற ஆழமான அமைப்பிலிருந்து:

(20b) I (hereby) request you [to speak more slowly].

நான் (இதன் மூலம்) உங்களை [மெதுவாக பேசுமாறு] கேட்டுக்கொள்கிறேன். மறுபுறம், நிரப்புவாதக் (complementarist) கண்ணோட்டத்தில், உணர்வுக்கும் (sense) சக்திக்கும் (force) இடையிலான வேறுபாடாக, அர்த்தத்தின் இருமை ஏற்கனவே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது; ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்களில் உணர்வுக்கும் சக்திக்கும் இடையிலான உறவு ஒப்பீட்டளவில் நேரடியாகவும் பிறா சந்தர்ப்பங்களில் ஒப்பீட்டளவில் மறைமுகமாகவும் இருப்பதை விளக்கங்கள் இப்போது கவனிக்க வேண்டும்.

நாம் பார்ப்பது போல் உணர்வுக்கும் (sense) சக்திக்கும் (force) இடையே உள்ள தொடர்பின் மறைமுகமானது, ஒரு அளவீடு degree விஷயம். ஆனால், இந்த மூன்று வாக்கிய வகைகளான அறிவிப்புசார் (declarative), கேள்விசார் (interrogative) மற்றும் கட்டாயம்சார் (imperative) ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்த உறவின் எளிமையான பார்வையை முதலில் எடுத்துக் கொள்வோம். இவை தொடரியல் வகைகளாகும், அதேசமயம் தொடர்புடைய பொருண்மையியல்சா/தருக்கம்சார் (semantic/logical) வகைகள்: முற்கோள்

(PROPOSITION), வினா (QUESTION) மற்றும் உத்தரவு (COMMAND). இவற்றுடன் நாம் இப்போது செய்கை சக்தியின் மூன்று தொடர்புடைய வகைகளைச் சேர்க்கிறோம்: வலியுறுத்தல் ASSERTING, வினவுதல் ASKING, கேட்பது மற்றும் ஆற்றுப்படுத்தல் (DIRECTING). (லேபிள்கள் முக்கியமானவை அல்ல, ஆனால் நிலைகளை தனித்தனியாக வைத்திருப்பது முக்கியம், எனவே வெவ்வேறு சொற்களைப் பயன்படுத்துவது முக்கியம்.) இப்போது நாம் மூன்று வாக்கிய வகைகளையும் மூன்று நிலைகளையும் பின்வருமாறு காண்பிக்கும் வரைபடத்தை வரையலாம்:

வரைபடத்தில், கிடைமட்ட இயக்கம் சம்பந்தப்பட்ட எந்த இணைப்பும் மறைமுகமான ஒன்றாகும். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு முற்கோளுக்கும் வலியுறுத்தும் செயலுக்கும் இடையிலான தொடர்பு ஒப்பீட்டளவில் நேரடியானது, எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு முற்கோளுக்கும் கேட்கும் செயலுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு ஒப்பீட்டளவில் மறைமுகமானது என்று பார்க்கப்படுகிறது (தொடக்க வகைகளை ஒதுக்கி வைத்து). பேச்சாளரின் பார்வையில், எதையாவது வலியுறுத்துவதற்கான மிகத் தெளிவான மற்றும் கிடைக்கக்கூடிய வழி ஒரு முன்மொழிவு ஆகும்; மற்றும் கேட்பவரின் பார்வையில், ஒரு முற்கோளுக்கு மிகவும் நடுநிலை அல்லது குறிக்கப்படாத விளக்கம் வலியுறுத்தல் சக்தியைக் கொண்டிருப்பதாகும். ஆனால் மறைமுக விளக்கப்படங்களின் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகள் வரைபடத்தில் கிடைமட்ட இயக்கம் சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து சாத்தியமான சேர்க்கைகளும் நிகழ்கின்றன என்பதைக் காட்டுகின்றன:

25) I'd like to know your name, please. (asking by proposition)

தயவுசெய்து உங்கள் பெயரை அறிய விரும்புகிறேன். (முன்மொழிவு மூலம் கேட்பது)

(26) You can type this letter for me. (directing by proposition)

இந்த கடிதத்தை நீங்கள் எனக்காக தட்டச்சு செய்யலாம். (முன்மொழிவு மூலம் இயக்குதல்)

(27) Is that my fault? (asserting by question)

அது என் தவறா? (கேள்வி மூலம் வலியுறுத்துதல்)

(28) Will you open the window? (directing by question)

ஜன்னலை திறப்பீர்களா? (கேள்வி மூலம் இயக்குதல்)

(29) Tell me what's the matter. (asking by command)

என்ன விஷயம் என்று சொல்லுங்கள். (கட்டளை மூலம் கேட்பது)

(30) Note that this ticket is non-transferable. (asserting by command)

இந்த டிக்கெட் மாற்ற முடியாதது என்பதை நினைவில் கொள்ளவும். (கட்டளை மூலம் வலியுறுத்துதல்)

எவ்வாறாயினும், இங்கு வழங்கப்பட்டுள்ள செய்கை லேபிள்கள் (illocutionary labels) மிகவும் பொதுவானவை, மேலும் செய்கை விசையைப் (illocutionary force) பற்றிய நுட்பமான ஆய்வு சிறந்த வேறுபாடுகளை உருவாக்கும். ஒரு மிதமான முழுமையான நடைமுறைப் பகுப்பாய்விற்கும் கூட, உறுதிமொழியை, எடுத்துக்காட்டாக, உறுதியளித்தல் promising, கணித்தல் predicting, எச்சரிக்கை செய்தல் warning, அறிக்கை செய்தல், reporting உச்சரித்தல் pronouncing போன்ற செயல்களாகப் பிரிக்க வேண்டும். சியர்லின் பகுப்பாய்வில் (Searle 1969, பக்கம். 66) Assertion' 'உறுதி' என்பது அதன் பொருள்:

1. S has evidence (reasons, etc.) for the truth of P.

P இன் உண்மைக்கான ஆதாரம் (காரணங்கள், முதலியன) I. S இடம் உள்ளது.

2. It is not obvious to both S and h that h knows (does not need to be reminded of, etc.) P.

S மற்றும் h இருவருக்கும் தெரியும் என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை (நினைவூட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை போன்றவை) பி

3. S believes that P.

S Pஐ நம்புகிறார்.

4. The speech act counts as an undertaking to the effect that p represents an actual state of affairs

பேச்சுச் செயல், p என்பது ஒரு உண்மையான விவகாரத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.

[எங்கே கள் = பேச்சாளர்; 2 = கேட்பவர்; மற்றும் p = ஒரு முன்மொழிவு.]

இந்த உறுதிப்பாட்டின் பொதுவான வரையறையுடன் நாம் எவ்வாறு முன்கணிப்பு (இதில் p என்பது எதிர்கால நிகழ்வு-நிலையைக் குறிக்கிறது), அல்லது அறிக்கையிடல் (இதில் p என்பது தற்போதைய அல்லது கடந்த நிகழ்வைக் குறிக்கிறது- நிலை), அல்லது அறிவிப்பது (இதில் p என்பது முன்னர் பகிரங்கப்படுத்தப்படாத ஒன்று), முதலியன. பேச்சு-செயல் வினைச்சொற்களின் விரிவான பகுப்பாய்வின் மூலம் மேற்கொள்ளப்படும் மாய விசையின் வேறுபாடு கணிப்பு, வாக்குறுதி மற்றும் கோரிக்கை போன்றவை கணிசமானவை. ஆனால், புளொக்யூஷனரி ஃபோர்ஸைப் பற்றி மிகவும் தீவிரமான அவதானிப்பு என்னவென்றால், இதைப் போன்ற வகைகளில் புறாவை நேர்த்தியாகப் பிரிக்க முடியாது. (சியர்லின் பேச்சு-செயல் பகுப்பாய்வைப் பற்றிய எனது விமர்சனம், மாயை வகைகளின் குறிகாட்டிகளாக செயல்திறனுக்கான அதன் முக்கியத்துவம், துல்லியமாக அது அத்தகைய புறா-பறிப்பதை ஊக்குவிக்கிறது.) பல்வேறு வகையான மாயத்தோற்றமற்ற உறுதியற்ற தன்மைக்கு நாம் கணக்கு காட்ட வேண்டும். முதல் வகையான உறுதியின்மை இது: ஸ் விசை என்பது வகையை விட பட்டத்தின் ஒரு விஷயமாகும். எடுத்துக்காட்டாக, யாரையாவது கதவைத் திறக்கச் சொல்வதும், யாரையாவது கதவைத் திறக்கும்படி 'கோருவது' என்பதும் வெவ்வேறு வகையான உத்தரவுகள் என்பதை நாங்கள் ஒப்புக் கொள்ளலாம், அந்த 'கோரிக்கை' கேட்பவருக்கு மறுப்பு தெரிவை அனுமதிக்கிறது, ஆனால் 'சொல்வது' இல்லை. ஆனால் நடைமுறையில், இந்த வேறுபாடு அளவிடக்கூடியது:

(31) Shut the door

கதவை மூடு.

(32) Will you shut the door?

கதவை மூடுவீர்களா?

(33) Can you shut the door?

நீங்கள் கதவை மூட முடியுமா?

(34) Could you shut the door?

நீங்கள் கதவை மூட முடியுமா?

(35) I wonder if you'd mind shutting the door? etc.

நீங்கள் கதவை மூட விரும்புகிறீர்களா என்று எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது? முதலியன

ஒரு 'சொல்லுதல்' அல்லது ஒரு உத்தரவு எந்த நேரத்தில் கோரிக்கையாக மாறுகிறது என்று சொல்வது கடினம். உண்மை என்னவென்றால், நீங்கள் எவ்வளவு பணிவாக ஒரு கட்டளையை வழங்குகிறீர்களோ, அவ்வளவு அதிகமாக நீங்கள் கேட்பவருக்கு மறுக்க வாய்ப்பளிக்கிறீர்கள். இது சம்பந்தமாக, குறைந்தபட்சம் (33) க்கு பதிலளிப்பவர் இணங்காமல் (இயலாமையின் அடிப்படையில்) இணங்கத் தவறலாம்.

இரண்டாவது வகையான நிச்சயமற்ற தன்மை என்னவென்றால், மாயைகள் பெரும்பாலும் வேண்டுமென்றே தெளிவற்றவை, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மாயை வகைகளின் பண்புகளைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. குறிச்சொல் கேள்வி ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு:

(36) You will come, won't you?

நீங்கள் வருவீர்கள், இல்லையா?

வற்புறுத்தலின் assertion சக்தி (கேட்பவர் திரும்பி வருவதை அனுமதிக்கும்) பின்வரும் கேள்வியால் மென்மையாக்கப்படுகிறது (இது அவருக்கு "இல்லை" என்று கூறுவதற்கான வாய்ப்பையாவது அனுமதிக்கிறது), இதனால் முழு கூற்றும் utterance அழுத்தமான அழைப்பின் பங்களிப்பை role வகிக்க முடியும். அல்லது நிச்சயமற்ற தன்மையானது தொடரியல் வடிவத்தில் குறைவாகவே காணப்படலாம், மேலும் ஒரு விளக்கத்தை மற்றொன்றுக்கு எதிராக மூலோபாய ரீதியாக சமநிலைப்படுத்தும் விஷயமாக இருக்கலாம்:

(37) Why don't you take your sleeping pill?

நீங்கள் ஏன் தூக்க மாத்திரை சாப்பிடக் கூடாது?

இது ஒரு அறிவுரையா advice, கோரிக்கையா request, உத்தரவா order? எடுத்துக்காட்டாக, (37) என்பது பயனுள்ள அறிவுரையாக உள்ளதா அல்லது ஒரு நல்ல இரவு உறக்கம் பெறத் தீர்மானித்த ஒருவரால் கொடுக்கப்பட்ட பொறுமையற்ற அறிவுரையா என்பதைத் தீர்மானிக்க, பேச்சாளர் பயன்படுத்தும் குரலின் தொனி மட்டுமே அனுமதிக்கும். செய்கை விசையைப் illocutionary force படிப்பதில், அத்தகைய நுணுக்கங்களை நாம் கவனிக்காமல் விடக்கூடாது, ஏனெனில் அவை நேர்த்தியான வகைகளில் பொருந்தாது.

மூன்றாவது வகையான உறுதியற்ற தன்மை, மறைமுக மாயைகளின் 'இருமை அர்த்தத்தைப்' பற்றி பேசுவதில் நாம் ஏற்கனவே தொட்டது. (27) மற்றும் (28) போன்ற எடுத்துக்காட்டுகளைப் பற்றிய குறிப்பிட்ட அம்சம்

என்னவென்றால், அவை ஒரு வலியுறுத்தல் அல்லது கேள்வி, உத்தரவு அல்லது கேள்வி என்ற அர்த்தத்தில் தெளிவற்றவை அல்ல.

(27) Is that my fault? (asserting by question)

(27) அது என் தவறா? (28) ஜன்னலை திறப்பீர்களா?

மாறாக, ஒரு குறிப்பிட்ட வகையான ('சொல்லாட்சிக் கேள்வி' என்று அழைக்கப்படுபவை) ஒரு கேள்வியாக இருப்பதன் மூலம் (27) ஒரு அழுத்தமான கூற்றின் விளைவைக் கொண்டிருப்பதில் வெற்றி பெறுகிறது ~ அது சவால் விடுகிறது, பேசுவதற்கு, வெளிப்படையாக மறுக்க முடியாததாக தோன்ற வேண்டியதை மறுப்பதற்காக கேட்பவர். இதேபோல், ஒரு குறிப்பிட்ட வகையான கேள்வியாக இருப்பதால் (கேட்பவரின் ஏதாவது செய்ய விருப்பம் பற்றிய கேள்வி) (28) ஒரு கட்டளையின் மிகவும் கண்ணியமான மாறுபாடாக இருப்பதில் வெற்றி பெறுகிறது. இத்தகைய கூற்றுகள் பெரும்பாலும் அவற்றின் மறைமுக நடைமுறைச் செயல்பாட்டின் சில தொடரியல் பண்புகளைப் பெறுகின்றன; எடுத்துக்காட்டாக, (28) ஒரு இடைநிலையைச் செருக அனுமதிக்கும் கட்டளையை ஒத்திருக்கிறது: Will you please open the window? தயவுசெய்து ஜன்னலைத் திறப்பீர்களா? ஆனால் அவை 'அது என் தவறு அல்ல' 'That is not my fault' மற்றும் 'Open the window.'/'சாளரத்தைத் திற' என்று கூறுவது முற்றிலும் பாரபட்சமற்றதாக இருக்கும் .

இது உணர்வு~சக்தி உறவின் sense~force relation மாதிரியை உருவாக்குவதற்கான மற்றொரு தேவைக்கு வழிவகுக்கிறது. இந்த உறவைப் பற்றி சில பொதுமைப்படுத்தல்கள் மறைமுகமாக இருந்தாலும் கூட, அத்தகைய பொதுமைப்படுத்தல்கள் தன்னிச்சையானவை அல்ல என்பது தெளிவாகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, கோர்டன் மற்றும் லாகோஃப் (Gordon and Lakoff 1971) ஆகியோர், '(அ) பேசுபவர் அடிப்படையிலான நேர்மையான நிபந்தனையை வலியுறுத்துவதன் மூலம் அல்லது (ஆ) கேட்பவர் அடிப்படையிலான நேர்மை நிலையைக் கேள்வி கேட்பதன் மூலம் ஒருவர் கோரிக்கையை தெரிவிக்கலாம்' என்ற விதியை முன்வைக்கின்றனர். இந்த வழியில் அவர்கள் காட்டும் எடுத்துக்காட்டுகள், Will/Can you open the door?/உங்களால் கதவைத் திறக்க முடியுமா?, மேலும் I want/I'd like you to open the door/நான் விரும்புவது/நீங்கள் கதவைத் திறக்க விரும்புகிறேன் என்பன ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கோரிக்கையாகும். ஆனால் இந்த பொதுமைப்படுத்தல் (முக்கியமாக) ஏன் சரியானது என்று நாம் நியாயமாக கேட்கலாம், பின்வரும் கற்பனைக்கு மாறாக, ஆனால் தவறான

பொதுமைப்படுத்தல்: 'ஒருவர் (அ) கேட்பவர் அடிப்படையிலான நேர்மை நிலையை உறுதிப்படுத்துவதன் மூலம் அல்லது (ஆ) பேசுபவர் அடிப்படையிலான நேர்மை நிலையைக் கேள்விக்குள்ளாக்குதன் மூலம் கோரிக்கையை தெரிவிக்கலாம்.. அத்தகைய பொதுமைப்படுத்தல் ஆங்கிலத்தில் பின்வரும் சாத்தியமான கோரிக்கைகள் என்று தவறாகக் கணித்துவிடும்: You will open the door, Would I like you to open the door? நீங்கள் கதவைத் திறப்பீர்கள், நீங்கள் கதவைத் திறக்க நான் விரும்பலாமா? இந்த சிக்கலுக்கான பதில், வெளிப்படையாக, கண்ணியத்துடன் தொடர்புடையது. ஒருவரிடமிருந்து மற்றவருக்குப் பலன்களைப் பரிமாற்றம் செய்வதை உள்ளடக்கிய அனைத்து விளக்கப்படங்களிலும் (கோரிக்கைகள் உட்பட உத்தரவுகள் அவற்றில் முதன்மையானவை) பேசுபவர் மற்றும் கேட்பவரின் பங்கிற்கு இடையே ஒரு அடிப்படை சமச்சீரற்ற தன்மை உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, I will lend you my car/நான் எனது காரை உங்களுக்குக் கடனாகக் கொடுப்பேன் என்பதில் (ஒரு வாக்குறுதி அல்லது சலுகை) You will lend me your car/நீங்கள் உங்கள் காரை எனக்குக் கடனாகக் கொடுப்பீர்கள் (ஒரு புத்திசாலித்தனமான ஆர்டர்) என்பதில் பணிவு உள்ளது; இருப்பினும் இந்த இரண்டிற்கும் இடையே ஒரே வித்தியாசம் உள்ளது. கூற்றுக்கள் என்பது தன்மை இட எழுவாய்க்கு a first-person subject முன்னிலையிட second-person பதிலீடாகும்/மாற்றாகும்.

க்ரைஸ், உரையாடல் உட்குறிப்பு (conversational implicature) பற்றிய அவரது கணக்கில் மற்றும் சியர்ல், மறைமுக விளக்கங்கள் பற்றிய அவரது கணக்கில், அவர்களின் பகுப்பாய்வுகளில் இருந்து விடுபட்ட ஒரு முக்கிய காரணியாக நாகரீகத்தை குறிப்பிடுகின்றனர். முடிவாக, மறைமுக மாயத்தோற்றங்களுக்கான மிகவும் நம்பிக்கைக்குரிய அணுகுமுறை, CP ஐத் தவிர மற்ற கொள்கைகளை உள்ளடக்கி, குறிப்பாக ஒரு பண்பான கொள்கையை உள்ளடக்கியதாக க்ரைஸின் உரையாடல் உட்குறிப்புக் கருத்தை விரிவுபடுத்துவதாக நாம் முன்மொழிகிறேன். குறிப்பிட்ட செய்கைசார் செயல்களை (illocutionary acts) (ஆங்கிலத்தின் ஒரு வெளிநாட்டு சொற்றொடர் புத்தகமாகச் foreign phrase book of English சேர்க்கலாம்) செய்ய கொடுக்கப்பட்ட மொழியில் உள்ள பொருள்களை மட்டும் அல்லாமல், சில சொற்பொருள் வகை கட்டமைப்புகள் ஏன் உள்ளன என்பதற்கான விளக்கத்தையும் நாம் நடைமுறைக் கணக்கில் சேர்க்கலாம். குறிப்பிட்ட மாயை நோக்கங்களுக்காக சரியான முறையில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. வில்/நீங்கள் சாளரத்தை திறக்க முடியுமா போன்ற கேள்வியின் விளக்கம்

ஒரு கண்ணியமான வேண்டுகோள் தோராயமாக, Gricean உட்குறிப்பு அடிப்படையில், பின்வருமாறு உச்சரிக்கப்படலாம் (cf. Searle 1975a):

(38) S has asked me whether I am willing/able to perform X நான் X ஐச் செய்ய விரும்புகிறேனா/முடியுமா என்று S என்னிடம் கேட்டுள்ளார். இந்தக் கேள்வி, உரையாடலுக்குப் பொருத்தமற்ற தகவலுக்கான கோரிக்கையாக நேரடியாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது (உறவின் மேக்சிம்). எனவே இந்தக் கேள்விக்கு இன்னும் சில பொருத்தமான, குறைவான நேரடி விளக்கம் இருக்க வேண்டும்.

இப்போது, S நான் X செய்ய விரும்பினால், இந்தக் கேள்வி பொருத்தமானது. இது பொருத்தமானது, ஏனென்றால் Xஐச் செய்ய நான் தயாராக இருக்க வேண்டும்/முடிய வேண்டும் என்பதே நான் X செய்வதற்கு முன் நிபந்தனைகளில் ஒன்றாகும். மேலும், S பணிவுக் கோட்பாட்டைத் Politeness Principle தேவையான அளவிற்குக் கடைப்பிடித்து, நான் பணிவுக் கோட்பாட்டைக் கடைப்பிடிக்கிறேன் என்று வைத்துக் கொண்டால், இதுவும் என்னை X (நாகரீகக் கொள்கை, அளவு மற்றும் முறையின் அளவுகள்) செய்ய வைப்பதைப் போலவே துல்லியமாகவும் தெளிவாகவும் இருக்கும். எனவே, மிகவும் இயல்பான அனுமானம் என்னவென்றால், என்னை X செய்ய வைப்பதற்காக Will/can you X? உங்களால் X முடியுமா/இயலுமா? என்று S கூறியது ஒரு மறைமுகமான செயல்களை விளக்கும் போதெல்லாம் கேட்பவரின் மனதில் இதுபோன்ற கடினமான பகுத்தறிவு இருக்கும் என்று நாம் நினைக்க வேண்டியதில்லை. முக்கிய அம்சம், க்ரைஸ் உறுதிப்படுத்துவது போல், உட்குறிப்பு 'capable of being worked out'/'உழைக்கும் திறன் கொண்டதாக' இருக்க வேண்டும் - உரையாடலின் நோக்கங்கள் மற்றும் நடைமுறைக் கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, இது ஒரு பகுத்தறிவு மற்றும் விளக்கக்கூடிய விஷயம். CP மற்றும் பணிவுக் கொள்கை Politeness Principle.

பணிவுக் கொள்கையின் (Politeness Principle) சாராம்சம், அதன் நேர்மறையான அம்சத்தில், "Give credit to the other person'/'மற்ற நபருக்கு கடன் கொடுங்கள்" மற்றும் அதன் எதிர்மறை அம்சத்தில், Do not cause offence to the other person'/'மற்ற நபருக்கு அவமரியாதைசெய்யாதீர்கள்". இது பேசுவருக்கும் கேட்பவருக்கும் இடையே ஒரு சமச்சீரற்ற தன்மையை நிறுவுகிறது, அதாவது கேட்பவருக்கு பணிவாக இருப்பது பேசுவருக்கு ஓரளவு அநாகரிகமாக இருக்கும். ஒரு பணிவான நம்பிக்கை என்பது கேட்பவருக்கு நன்மதிப்பைக் கொடுக்கும் ஒன்றாகும், மேலும் ஒரு

நாகரீகமற்ற நம்பிக்கை (impolite belief) என்பது பேசுவருக்கான மதிப்பைக் குறிக்கிறது அல்லது கேட்பவருக்கு அவமதிப்பு அல்லது செலவைக் குறிக்கிறது. எனவே You will open the window/நீங்கள் சாளரத்தைத் திறப்பீர்கள் என்பது போன்ற ஒரு அறிக்கை அல்லது சாளரத்தைத் திற/ Open the window போன்ற கட்டளைகள் நாகரீகமற்ற நம்பிக்கைகளை வெளிப்படுத்துகின்றன, மேலும் பேசுவர் அத்தகைய செயலைச் செய்ய விரும்பினால், செய்தியை முழுவதுமாகப் பெறுவதற்கு இன்னும் சில மறைமுக யுக்திகளைக் கையாள்வது நல்லது. இந்த வெளிச்சத்தில், பேசுவருக்கும் கேட்பவருக்கும் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் உத்திகளை உள்ளடக்கியதாக நடைமுறைகள் என்று நாம் நினைக்கலாம். நடைமுறைகளை ஆட்சியாகக் குறைக்க முடியாது, ஆனால் குறைந்தபட்சம் க்ரைஸின் உரையாடல் உட்குறிப்புக் conversational implicature கருத்தினால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட பகுப்பாய்வு நுட்பங்கள் மூலம், பகுத்தறிவு அடிப்படையில், மொழி நடத்தையின் அம்சங்களை நாம் ஓரளவு விளக்கலாம், இல்லையெனில் குழப்பமான மற்றும் குழப்பமானதாகத் தோன்றும்.

முடிவுரை

முந்தைய பகுதியில், 'மறைமுக செய்கைகள்' 'indirect illocutions' என்று அழைக்கப்படும் ஒரு நிரப்பு அணுகுமுறையை (complementarist approach) நியாயப்படுத்துவதே நமது நோக்கம். மொழிப் பயன்பாட்டின் சில ஒழுங்கற்ற அம்சங்களை விளக்குவதற்கு ஒரு வழிமுறையாக அழைக்கப்படும் பயன்வழியியல் விளக்கங்களின் சுருக்கமான ஒவியத்தை நாம் கொடுத்துள்ளோம்.. நாம் பரிந்துரைக்கும் அத்தகைய விளக்கத்திற்கு, நீட்டிப்பு தேவைப்படும் என்று. குறைந்தபட்சம் ஒரு பணிவுக் கொள்கையை உள்ளடக்கிய உரையாடல் உட்குறிப்பு பற்றிய க்ரைஸின் கணக்கு ஆகும். CP ஆல் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட உண்மைத்தன்மை, தகவல் மற்றும் பொருத்தம் போன்ற காரணிகளைப் போலவே, கண்ணியம் என்பது பட்டத்தின் ஒரு விஷயம். மற்றும் சொல்லும் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப மாறுபடும். ஆகவே, ஒரு உறுதியான அல்லது பயன்வழியியலின் மாதிரியை உருவாக்க வேண்டும் என்று நாம் நம்பக்கூடாது, மேலும், நம் கருத்துப்படி, இது பொருண்மையியல் மற்றும் பயன்வழியியல்வாதி ஆகிய இருவரின் மறைமுக செய்கைக்கான அணுகுமுறைகளின் தவறு என்று அவர்கள் கண்டறிந்தனர். மொழியின் மூலம் சமூக தொடர்புகளில் என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பற்றிய பார்வை. நிரப்புவாத நிலைப்பாட்டின் நன்மை என்னவென்றால், இது பொருண்மையியலில் தெளிவான வேறுபாடுகளைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள

உதவுகிறது, அதே நேரத்தில் பயன்வழியியலில், அத்தகைய வேறுபாடுகள் மாறாத வழிகளில் செயல்படுத்தப்படலாம் என்பதை அங்கீகரிக்கிறது. எனவே முற்கோள், கேள்வி மற்றும் கட்டளை போன்ற வகைகளின் தர்க்கரீதியான கருத்தை நாம் பராமரிக்க முடியும், எனவே பொருண்மையியலுக்கான உண்மை அடிப்படையிலான அணுகுமுறை truth-based approach, இருப்பினும் இது நடைமுறைகளுடன் ஒருங்கிணைக்கும் திறன் கொண்டது. இறுதியில், அர்த்தத்திற்கான தர்க்கரீதியான logical மற்றும் பயன்வழியியல் அணுகுமுறைகள் pragmatic approaches, பெரும்பாலும் ஒன்றுக்கொன்று முரணாகத் தோன்றுகின்றன, சமரசம் செய்யப்படலாம்.

ஒரு எடுத்துக்காட்டைக் கவனியுங்கள்: கேள்விகளின் உதாரணம் (cf. Hudson 1975). இயல்கள் 6 முதல் 14 வரையிலான பொருண்மையியல் மாதிரியைப் பற்றி விவாதிப்பதில், நாம் நமது கவனத்தை முற்கோள்களுக்கு மட்டுப்படுத்தினோம்; ஆனால் முற்கோள்களின் தர்க்கம் பின்வரும் கேள்விகளின் தர்க்கத்திற்கு எளிதில் மாற்றியமைக்கப்படுகிறது. கேள்விகள் குறிப்பிடப்படாத சில மாறி அர்த்தங்களைக் கொண்ட முற்கோள்கள். எடுத்துக்காட்டாக, "Where is my coat?"/"எனது கோட் எங்கே" அல்லது How old is Ann' 'ஆனுக்கு எவ்வளவு வயதாகிறது' என்ற கேள்வியை ஒரு முற்கோள் மேன்குவாகக் proposition manqué குறிப்பிடலாம்: 'My coat is at place x' 'எனது கோட் x இடத்தில் உள்ளது' அல்லது 'ஆனுக்கு x வயதாகிறது.' 'Ann is x years old.' இதேபோல் ஆம்-எந்தக் கேள்வியும் குறிப்பிடப்படாத ஒரு உறுப்பு 'நேர்மறை/எதிர்மறை' கொண்ட ஒரு முற்கோள். இவ்வாறு அனைத்து கேள்விகளுக்கும் தர்க்கரீதியான பதில்களின் தொகுப்பை வரையறுக்கலாம், இது குறிப்பிடப்படாத மாறிக்கு ஒரு மதிப்பை வழங்குகிறது. இந்த பதில்களின் தொகுப்பு, உண்மையில் முற்கோள்கள், முன்பு கேள்வியின் 'பதில் தொகுப்பு' என்று அழைக்கப்பட்டது. இதன் மூலம், கேள்விகளின் தர்க்கத்திற்கு முற்கோள்களின் தர்க்கத்தின் முறையான நீட்டிப்பை நிறுவும் ஒரு வழி ஒரு கேள்வி வரையறுக்கப்படுகிறது.

எவ்வாறாயினும், கேள்விகளின் நடைமுறை பயன்பாட்டிற்கு நாம் திரும்பும்போது, பெரும்பாலான சூழல்களில் ஒரு கேள்வியின் மிக நேரடியான சக்தியானது 'கேட்பது' என்று முதலில் கூறலாம்: அதாவது. X மாறியால் குறிப்பிடப்படும் அறியப்படாத தகவலை வழங்குமாறு பேசுவருக்கான கோரிக்கையாக. 'கேட்குதல்' 'asking நிபந்தனைகளில் ஒன்று, விடுபட்ட தகவல் குறித்து பேசுபவர் அறிந்திருக்கக்கூடாது. ஆனால் இந்த

நிபந்தனை இல்லாத பிற பயன்வழியியல் பயன்பாடுகள் உள்ளன: எடுத்துக்காட்டாக, தேர்வு கேள்விகளில், தேர்வாளர் ஏற்கனவே பதில் அறிந்திருக்கிறார், மறைமுகமாக, ஆனால் அது தேர்வாளர்களுக்குத் தெரியுமா என்பதைக் கண்டறிய விரும்புகிறார். நீதிமன்ற குறுக்கு விசாரணைகளில், பொதுவாக- குறுக்கு விசாரணை செய்பவர் தான் கேட்கும் கேள்விக்கான பதிலை அறிந்திருக்கிறார், ஆனால் பிரதிவாதி அல்லது சாட்சியை பகிரங்கமாக அறிவிக்க அல்லது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு 'சொல்லாட்சிக் கேள்வி' (rhetorical question), மீண்டும் ஒரு சிறப்பு வகையான கேள்வியாகும், இது பேசுபவர் மற்றும் கேட்பவர் இருவரும் பதிலை அறிவார்கள் என்று கருதலாம். மொழி பயன்பாட்டில், கேள்விக் கருப்பொருளில் interrogative theme பல வேறுபாடுகள் உள்ளன. ஆனால் இந்த அனைத்து மாறுபாடுகளுக்கும் பின்னால் ஒரு பொதுவான தர்க்கத்தை அங்கீகரிப்பது முக்கியம்: கேள்விகளின் தர்க்கம் 'குறைபாடுள்ள' defective' முற்கோள்கள் propositions. சியர்ல், கூற்றுசார் செயல்கள் (illocutionary acts) பற்றிய தனது ஆய்வில், 'இரண்டு வகையான கேள்விகள் உள்ளன, (அ) உண்மையான கேள்விகள், (ஆ) தேர்வுக் கேள்விகள்' என்று கூறுகிறார். ஆனால் இறுதிப் பகுப்பாய்வில் ஒரே ஒரு வகையான கேள்வி மட்டுமே உள்ளது, ஆனால் அதன் பல நடைமுறை பயன்பாடுகள் உள்ளன என்று நாம் கூற விரும்புகிறோம்.

இந்த இயலில் சூழ்நிலை மற்றும் சூழல் என்ற சொற்களின் பயன்பாடு பற்றிய கடைசி விஷயம். இயல் 5-இல் நாம் பொருளின் சூழ்நிலைவாதியின் (contextualist) அணுகுமுறையை நிராகரித்தோம், இது சூழலின் கவனிக்கக்கூடிய பண்புக்கூறுகளின் அடிப்படையில் அர்த்தத்தை விளக்குவதற்கான தவறான முயற்சி என்று வாதிட்டோம். இந்த இயலில், நாம் பயன்வழியியல்வாதத்தின் (pragmaticism) போர்வையில், பின்வாசல் வழியாக மீண்டும் சூழல்வாதத்தை அனுமதித்ததாகத் தோன்றலாம். இருப்பினும், இரண்டு விஷயங்களில், இந்த ஆட்சேபனை ஆதாரமற்றது. முதலாவதாக, நடைமுறைச் சக்தியின் பகுப்பாய்வில் நாம் சூழ்நிலைக் காரணிகளைப் பயன்படுத்தியிருந்தாலும், இந்த காரணிகள் நான்கு காரணிகளுக்கு மட்டுமே கூற்றின் சூழ்நிலையை உருவாக்குகின்றன (பக்கம். 326), மேலும் ஒருவர் முயற்சித்தால் ஏற்படும் சில சிரமங்களை விளக்குவதற்காக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. சூழ்நிலையிலிருந்து சுருக்கத்தில் பொருளைப் படிக்க. அதாவது, பொருள்-இன்-சூழ்நிலை என்பது தர்க்கரீதியாக, சுருக்கத்திற்கு முந்தையதைக் காட்டிலும் தர்க்கரீதியாகப்

பின்தொடர்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. இரண்டாவதாக, நாம் முன்வைத்தபடி, பயன்வழியியல்வாதமானது சூழலியலைக் காட்டிலும் மனநலவாதியாகவே mentalist உள்ளது, அந்த பயன்வழியியல் விசையில் pragmatic force பேசுபவர் அல்லது கேட்பவரின் மனதில் இருப்பதாகக் கருதப்படும் பொருள் கூறுகள் உள்ளன. உதாரணமாக, நாம், சியர்ல் மற்றும் க்ரைஸ் போன்றவர்கள், செய்கைசார் விசையைப் புரிந்துகொள்வதற்கு எண்ணத்தின் மன நிலை அடிப்படையானது என்று கருதினோம்; நாம் 'சூழல்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியபோது, பேசுபவர் பேசும் நேரத்தில் கேட்பவருக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்று கருதும் பின்னணி அறிவு என்று எடுத்துக் கொண்டோம். சியர்லின் பயனுள்ள வேறுபாட்டின் அடிப்படையில், நடைமுறைகள் 'முரட்டு உண்மைகளை' 'brute facts' விட, உரையாடலின் 'நிறுவன உண்மைகளை' ('institutional facts') கையாள்கின்றன.

சுருக்கமாக, இந்த இயல் பொருண்மையியல் மற்றும் பயன்வழியியலுக்கு இடையிலான உறவுக்கான மூன்று அணுகுமுறைகளைக் கருத்தில் கொண்டுள்ளது: பயன்வழியியல்வாதம் pragmatism ('அனைத்து அர்த்தமும் பயன்வழியியல்') பொருண்மையியல்வாதம் semanticism ('அனைத்து அர்த்தமும் பொருண்மையியல்') மற்றும் நிரப்புவாதம் (complementarism) ('பொருண்மையியல் மற்றும் பயன்வழியியல் ஆய்வில் ஒன்றுக்கொன்று நிரப்புகின்றன. பொருள்'). மூன்று முக்கிய தலைப்புகளைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் ~ முற்கோள்கள் presuppositions, செயல்திறன்கள் performatives மற்றும் மறைமுக செய்கைகள் (indirect illocutions) - நாம் நிரப்பு நிலைப்பாட்டிற்காக complementarist position வாதிட்டோம்.

17. மாற்றுக் கோட்பாடுகள்

இந்த புத்தகத்தின் நோக்கம், நாம் முன்னுரையில் அறிவித்தது போல், வெவ்வேறு அணுகுமுறைகளின் ஆய்வுக்கு முயற்சிப்பதை விட, அர்த்தத்திற்கான ஒரு அணுகுமுறையைப் பின்பற்றுவதாகும். இது நியாயமானது என்று நாம் நம்புகிறோம்: பொருண்மையியல் சிக்கல்களின் சிக்கலானது மற்றும் அவற்றின் மீதான பல்வேறு கருத்துக்கள், பொதுவான மற்றும் அவசியமான 'சிந்தனைப் பள்ளிகள்' 'schools of thought' மற்றும் அவர்கள் ஈடுபட்டுள்ள சர்ச்சைகள் இவற்றின்மேலோட்டமான ஆய்வைப் பெறுவதை விட ஒரு குறிப்பிட்ட மாதிரியின் 'கண்கள்' மூலம் விஷயத்தைப் பார்ப்பது நல்லது.

இந்த புத்தகத்தில் உலாவ, வேலை செய்த அல்லது மல்குத்தம் செய்த வாசகருக்கு இப்போது இந்த விஷயத்தில் சில உறுதியான தாங்கு

உருளைகள் இருக்கும், அதை அவர் தனது சொந்த முயற்சியில் தத்துவார்த்த மற்றும் நடைமுறை ஆகிய இரண்டு அணுகுமுறைகளையும் ஆராய பயன்படுத்தலாம். இந்த இயலுக்குப் பின் வரும் பின்னணி வாசிப்புப் பகுதி *Background Reading* இதற்கு உதவும் நோக்கம் கொண்டது. ஆனால் நாம் அந்த நிலைக்கு வருவதற்கு முன், நாம் இங்கு எடுத்துள்ள அணுகுமுறைக்கும், சமீபத்திய மொழியியலில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பிற அணுகுமுறைகளுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பை மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருந்தாலும், வாசகர்களுக்கு நாம் கடன்பட்டிருக்கிறோம் என்று உணர்கிறோம். நாம் குறிப்பாக பொருண்மையியலுக்கான எதிர்க்கும் 'ஆக்கும்' 'generative' மற்றும் 'விளக்கமளிக்கும்' 'interpretive' அணுகுமுறைகளை மனதில் வைத்திருக்கிறோம், இவை இரண்டும் மாற்றிலக்கணத்திலிருந்து (transformational grammar) உருவாக்கப்பட்டவை (பக்கம். 343 எதிர் பார்க்கவும்).

இந்த இரண்டு சிந்தனைப் பள்ளிகளும் (அல்லது மாறாக, ஒரே பள்ளியின் இரண்டு மாறுபாடுகள்) சமீபத்திய பொருண்மையியலில் புதிய யோசனைகள் மற்றும் நுண்ணறிவுகளின் மிகவும் செல்வாக்கு மிக்க மற்றும் உற்பத்தி ஆதாரங்களில் ஒன்றாகும். இந்த இயலின் விவாதத்தை நாம் அவர்களைச் சுற்றியே கவனம் செலுத்துவோம்.

வருந்தத்தக்க வகையில், மாற்று மாதிரிகள் பற்றிய நமது விளக்கங்களும், தற்போதைய மாதிரியைப் பாதுகாப்பதற்கான நமது வாதங்களும், நாம் அவற்றை ஒரு இயலில் கட்டுப்படுத்தினால், அவை மிகவும் எளிமைப்படுத்தப்பட்டு முழுமையடையாது. இந்த வழக்கமான மன்னிப்பு கேட்கும் போது, நாம் வழக்கத்தை விட குறைவான குற்ற உணர்வை உணர்கிறோம்; பொருண்மையியலில் புதிய வளர்ச்சிகள் எவ்வளவு வேகத்தில் நிகழ்கின்றன, நாம் இந்த இயலை ஒரு புத்தகமாக விரிவுபடுத்தினாலும், கடந்த காலத்தில் இந்த மாதிரிக்கு ஆதரவாக முன்வைக்கப்பட்ட அனைத்து முக்கிய வாதங்களையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதை நம்மால் நம்ப முடியவில்லை. பத்து அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஆண்டுகள். இந்த மாற்ற விகிதத்தின் ஒரு அளவீடுதான், 1965ல் அடைந்த மாற்றக் கோட்பாட்டின் நிலை (சொம்ஸ்கியின் செல்வாக்குமிக்க *Aspects of the Theory of Syntax* அம்சங்களின் தொடரியல் கோட்பாட்டின் வெளியீட்டுடன்), தரநிலைக் கோட்பாடு Standard Theory என்று அழைக்கப்படுவது, இப்போது சில நேரங்களில் மரபு 'classical' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. பின்னோக்கிப் பார்த்தால், அந்த இடத்தில் மாற்றிலக்கணம் ஒரு குறுகிய கால நிலையான

உறுதியை அடைந்தது போல் தெரிகிறது, இது *Sturm und Drang* ஆவியாகிவிட்டது. மேலும் சமீபத்திய முன்னேற்றங்கள்.

எழுபதுகளின் முற்பகுதியில் ஆக்கமுறை-விளக்கமுறைச் சர்ச்சை generative-interpretive வெடித்தது, ஆனால் எந்த முடிவும் இல்லை. நாக்-அவுட் அடிக்கும் வலிமை எந்த வீரருக்கும் இல்லை என்பதை உணர்ந்த குத்துச்சண்டை வீரர்களைப் போல, சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு ஒவ்வொரு பக்கத்தின் பங்கேற்பாளர்களும் ஆர்வமுள்ள பிற தலைப்புகளுக்குச் சென்றனர். தரநிலைக் கோட்பாடானது (standard theory) விரிவாக்கப்பட்ட தரநிலைக் கோட்பாட்டால் (extended standard theory) முறியடிக்கப்பட்டது, இது சாம்ஸ்கியின் படைப்பில் குறைந்தபட்சம் திருத்தப்பட்ட விரிவாக்கப்பட்ட தரநிலைக் கோட்பாட்டிற்கு (Revised Extended Standard Theory).வழிவகுத்தது. ஆக்கமுறை இலக்கணத்தின் இந்த கடைசி மாறுபாடு சில விதங்களில் சாம்ஸ்கியின் ஆரம்பகால வெளியிடப்பட்ட மாதிரிக்கு (1957) திரும்புவதால், முழு மாற்றிலக்கணமும் அதனுடன் தொடர்புடைய பொருண்மையியல்களின் கருத்தும் வட்டங்களில் நகர்கிறதா என்று ஒருவர் சில சமயங்களில் ஆச்சரியப்படுவர். ஆனால் மிக சமீபத்திய வளர்ச்சிகள் (பக். 356-9 ஐப் பார்க்கவும்) பொருளியலில் உறுதியான மற்றும் சுவாரஸ்யமான கோட்பாட்டு முடிவுகளை அளிக்கும் அளவிற்கு இதுவரை படிக்கமாக மாறவில்லை என்பதால், முக்கியமாக ஆக்க மற்றும் விளக்கப் பார்வைகளில் கவனம் செலுத்துவதை நாம் நியாயப்படுத்துவோம்..

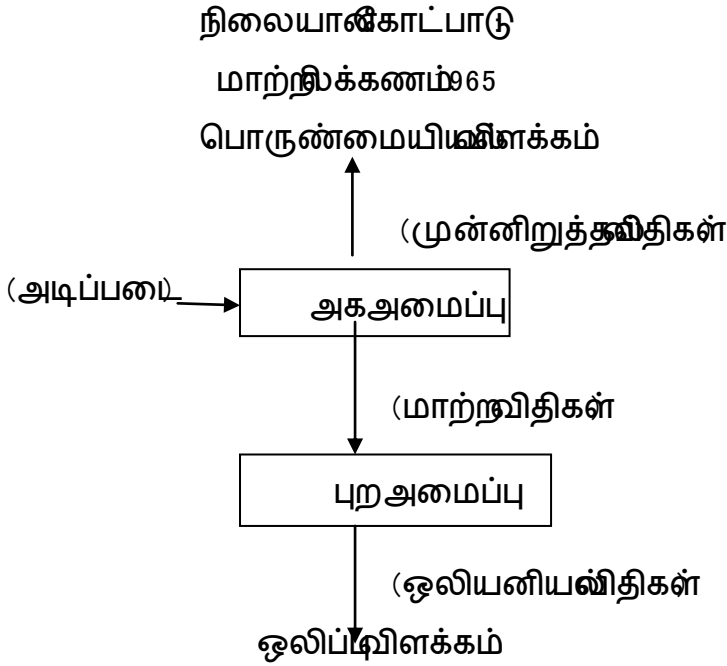
‘ஆக்கமுறைக்கு எதிரான விளக்கப் பொருண்மையியல்’ (‘Generative’ versus ‘Interpretive’ Semantics)

பிரபலமான (தவறாக வழிநடத்தக்கூடிய) லேபிள்கள் ஆக்கமுறைப் பொருண்மையியல் (generative semantics) மற்றும் விளக்கப் பொருண்மையியல் (interpretive semantics), பொருண்மையியலைத் semantics தொடரியலுடன் syntax தொடர்புபடுத்தும் வழிகளைப் போலவே,பொண்மையியலைப் ஆயும்/படிக்கும் வழிகளைக் குறிப்பிடுவதில்லை. இரண்டும் 1965ஆம் ஆண்டின் தரநிலை கோட்பாட்டிலிருந்து (Standard Theory) உருவாக்கப்பட்டது. மாற்றிலக்கணம் (transformational grammar) என்பது மொழியின் கோட்பாடாகும், இதில் தொடரியல் இரண்டு வகையான விதிகளைக் கொண்டிருப்பதாகக் கருதப்படுகிறது: உறுப்பு-கட்டமைப்பு கிளைகளின் (constituent-structure trees) வடிவத்தைக் குறிப்பிடுகின்ற தொடர்-அமைப்பு (phrase-structure)

விதிகள், மற்றும் ஒரு வகையான கிளை-கட்டமைப்பை (tree-structure) மற்றொன்றாக மாற்றும் மாற்று விதிகள் (transformational rules) (எ.கா. செயல் கட்டமைப்பை (active structure) செயலற்ற கட்டமைப்பாக (passive structure) மாற்றும் -- பார்க்க பக்கம் 196). மாற்றிலக்கணத்தின் ஆரம்ப பதிப்பில் - சாம்ஸ்கியின் தொடரமைப்பு கட்டமைப்புகள் (Chomsky's Syntactic Structures, 1957) - இதன் பொருள் புறக்கணிக்கப்பட்டது. தொடரமைப்பு விதிகள் (phrase-structure rules) அர்த்தத்திலிருந்து முற்றிலும் சுதந்திரமாக செயல்படும் என்று கருதப்பட்டது: அவற்றின் செயல்பாடு ஒரு மொழியின் இலக்கண வாக்கியங்களை 'உருவாக்கம்' அல்லது விதி மூலம் குறிப்பிடுவது மற்றும் இந்த வாக்கியங்களுக்கு அவற்றின் சரியான கட்டமைப்பை ஒதுக்குவது. உண்மையில், செயலில் உள்ள வாக்கிய அமைப்பை செயலற்ற வாக்கிய அமைப்பாக மாற்றுவது போன்ற பல உருமாற்ற விதிகள் பொதுவாக வாக்கியங்களின் அர்த்தத்தை மாற்றாமல் பாதுகாக்க நடந்தன (எனவே, ஒரு வகையில், பாரா-சொற்றொடரின் விதிகள்), ஆனால் இது அத்தகைய விதிகளின் பொருத்தமற்ற பக்க விளைவு என்று கருதப்பட்டது. இருப்பினும், அந்தக் காலத்திலிருந்து, அல்லது இன்னும் துல்லியமாக, காட்ஸ் மற்றும் ஃபாடர் ('The Structure of a Semantic Theory', Katz and Fodor 1963) மூலம் பொருண்மையியல் பற்றிய ஒரு முன்னோடி கட்டுரைக்குப் பிறகு, மாற்றிலக்கணம் பொருண்மையியலுக்கு. மொழியியல் கோட்பாட்டில் மேலும் மேலும் முக்கியமான நிலையை ஒப்புக்கொள்ளும் காலகட்டத்தை கடந்து சென்றது.

சாம்ஸ்கியின் தரமான/நிலையான கோட்பாடு Standard Theory (Chomsky 1965) விளக்கப்பொருண்மையியல் மற்றும் ஆக்கப் பொருண்மையியல் இரண்டும் புறப்படும் ஒரு புள்ளியாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது, இதில் ஒரு வாக்கியம் இரண்டு முக்கிய நிலைகளில் தொடரியல் ரீதியாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டதாகக் காணப்பட்டது: அக அமைப்பு (deep Structure) மற்றும் புற அமைப்பு. (surface structure) ஒரு வாக்கியத்தின் புற அமைப்பு, உட்கூறுகளை நீக்குதல், ஒரு வாக்கியத்தின் ஒரு பகுதியிலிருந்து மற்றொரு பகுதிக்கு உட்கூறுகளை நகர்த்துதல் போன்ற செயல்பாடுகளை உள்ளடக்கிய மாற்று விதிகளின் மூலம் ஆழமான அமைப்பிலிருந்து பெறப்பட்டது. ஆழமான கட்டமைப்பைக் குறிப்பிடும் விதிகள் சொற்றொடர்களாகும். கட்டமைப்பு விதிகள், இது பெயர்த்தொடர்கள், வினைத்தொடர்கள் போன்ற வகைகளின் அடிப்படையில் வாக்கியங்களின் அடிப்படை தொகுதியை

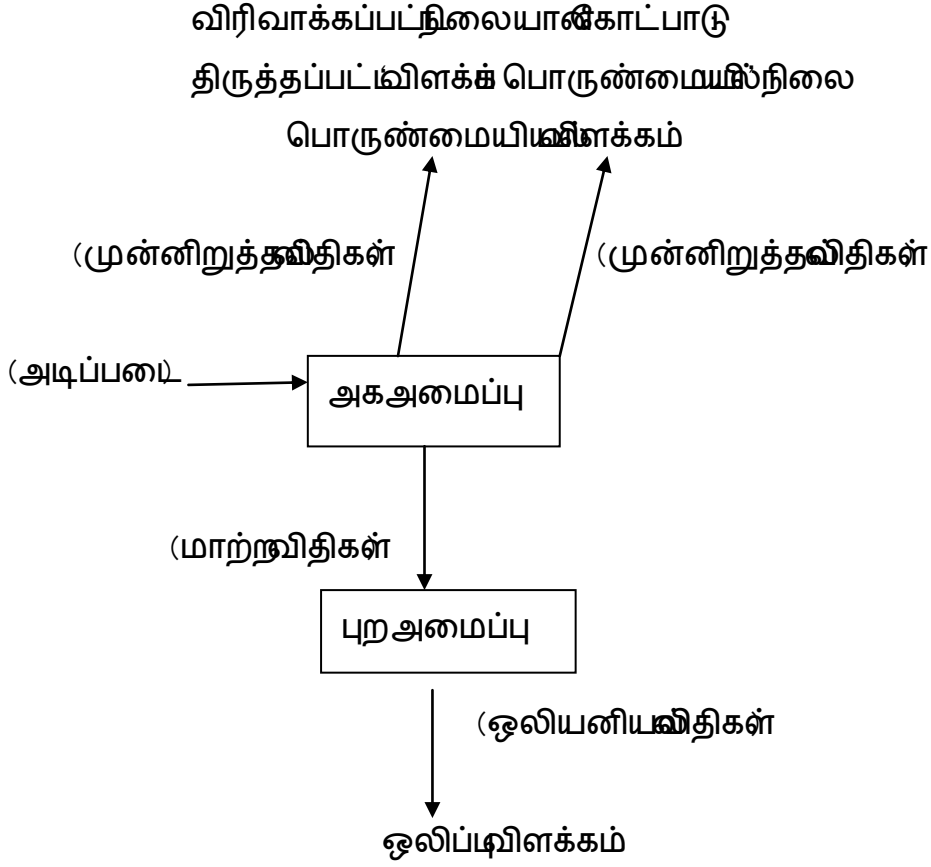
உச்சரிக்கிறது. இந்த விதிகள் தொடரியல் அடிப்படைக் கூறுகளை உருவாக்கியது மற்றும் அவற்றின் வெளியீடு (சொல்சார் அலகுகளின் செருகலுக்குப் பிறகு) ஆழமான கட்டமைப்புகள்; மாற்ற விதிகள் தொடரியல் மாற்றும் கூறுகளை உருவாக்கியது மற்றும் அவற்றின் வெளியீடு புற அமைப்பு கட்டமைப்புகளாக இருந்தது. மொத்த இலக்கணத்தின் மையப் பகுதியாக இருந்த தொடரியல் தவிர, இரண்டு 'விளக்கம்' கூறுகள் இருந்தன: ஒலியியல் மற்றும் சொற்பொருள். ஒரு வாக்கியத்தின் ஒலிப்பு விளக்கம் அதன் புற அமைப்பிலிருந்து ஒலியியல் விதிகள் மூலம் பெறப்பட்டது, அதே சமயம் ஒரு வாக்கியத்தின் பொருண்மையியல் விளக்கம் பொருண்மையியலின் திட்ட விதிகள் என்று அழைக்கப்படும் செயல்பாட்டின் மூலம் அகக் கட்டமைப்பிலிருந்து பெறப்பட்டது. எனவே, முழுக் கோட்பாடும், அதன் பல்வேறு கூறுகளின் தொடர்பு மூலம், பொருண்மையியல் வெளியீடுகளுடன் ஒலிப்பு வெளியீடுகளின் பொருத்தத்தை வழங்கியது. இது பின்வருமாறு வரைபடமாக்கப்படலாம்

மேலிருந்து கீழாகப் படிக்கவும், எந்தவொரு முழுமையான மொழியியல் கோட்பாடும் முயற்சி செய்ய வேண்டிய ஒலிகளுடன் அர்த்தங்களை இணைப்பதற்கான விளக்கத்தை இந்த வரைபடம் வழங்குகிறது. ஆனால் தொடரியல் கூறு, ஒலிகள் மற்றும் அர்த்தங்கள் இரண்டின் ஆக்கங்கள் உருவான புள்ளியாக சிறப்பு அந்தஸ்தைப் பெற்றுள்ளது. தரமான/நிலையான கோட்பாட்டின் சிறப்பு கூற்றுகளில் (அ) தொடரியல் புற அமைப்பு என்பது ஒலிப்பு விளக்கத்தின் விவரக்குறிப்புடன் தொடர்புடைய தொடரியல் மட்டமாகும், மேலும் (ஆ) அந்த தொடரியல் அக அமைப்பு

பொருண்மையியல் விளக்கத்திற்கு தொடர்புடைய தொடரியல் நிலை மட்டுமே. இந்த இரண்டாவது புள்ளி, மாற்ற விதிகள் அர்த்தத்தைப் பாதுகாக்கும் முக்கியமான கொள்கையைக் கொண்டு வருகிறது; அதாவது, அவை செயல்படும் கட்டமைப்புகளின் அர்த்தத்தை எந்த வகையிலும் மாற்றுவதில்லை. இதன் பொருள் என்னவென்றால், ஒரே அக அமைப்புகளைக் கொண்ட அனைத்து வாக்கியங்களும் ஒரே அர்த்தங்களைக் கொண்டுள்ளன.

நாம் பார்ப்பது போல், தரமான/நிலையான கோட்பாடு ஒரு விளக்கமளிக்கும் பொருண்மையியல் கூறுகளை வழங்குகிறது: அதாவது, பொருண்மையியல் விதிகளை semantic rules ஒரு தொடரியல் தளத்திற்குப்/அடிப்படைக்குப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் ஒரு வாக்கியத்தின் பொருள் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆனால் பின்னர், விளக்கமளிக்கும் நிலையில் ஒரு முக்கியமான மாற்றம் முன்மொழியப்பட்டது. சாம்ஸ்கி (Chomsky 1970), ஜாக்கென்டாஃப் (Jackendoff 1972) மற்றும் பலர், அர்த்தத்தின் சில அம்சங்கள் (முக்கியமாக மறுப்பு/negation, அளவு/ quantification மற்றும் கவனம்/focus ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய அம்சங்கள்) அக கட்டமைப்பை விட புற அமைப்புடன் நேரடியாக தொடர்புடையதாகத் தோன்றுவதைக் கவனித்தனர், எனவே 'முன்னிறுத்தல்' விதிகளின் 'projection rules' பொருள் குறிப்பிடுவது ஆழமாக இல்லாமல் புற கட்டமைப்புகளில் (மற்றும் ஒரு மாற்றம் ஆக்கத்தில் இடைநிலை புள்ளிகளில்) செயல்பட வேண்டும். கட்டமைப்புகள். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரே ஆழமான அமைப்புகளைக் கொண்ட அனைத்து வாக்கியங்களும் ஒரே பொருளைக் கொண்டிருப்பதாக விளக்கமளிக்கும் நிலைப்பாடு இனி உள்ளடக்கப்படவில்லை. திருத்தப்பட்ட படம் இதுபோல் தெரிகிறது:

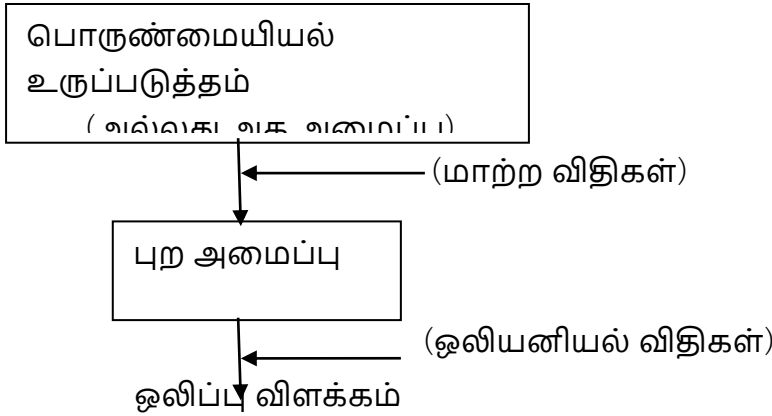

(வரைபடமானது அக மற்றும் புற கட்டமைப்பிற்கு இடையே உள்ள இடைநிலை புள்ளிகளில் செயல்படும் முன்னிறுத்தல் விதிகளின் சாத்தியத்தை உருப்படுத்தும்செய்யவிலை.) இந்த திருத்தப்பட்ட கோட்பாட்டிற்குள், ஆழமான அமைப்பு, தொடரியல் அடிப்படையில் மட்டுமே பெரும்பாலும் நியாயப்படுத்தப்படும் நிலைக்கு மாற்றப்பட்டது. 1965ஆம் ஆண்டு மாதிரியுடன் ஒருவர் வாதிட முடியாது, இரண்டு சொல்லளவில் ஒத்த வாக்கியங்களின் ஒத்த சொற்கள் ஒரே அக அமைப்பைக் கொண்டிருப்பதாகக் கருதுவதற்கு நல்ல முதன்மையான அடிப்படையாகும்; மாறாக, வாதமானது தொடரியல் நன்கு வடிவமைத்தல் syntactic well-formedness போன்ற அளவுகோல்களின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும்.

ஆக்கமுறைப் பொருண்மையியல் (Generative semantics), விளக்கப் பொருண்மையியல் (interpretive semantics) போன்றவை, நிலையான கோட்பாட்டிலிருந்து எழுந்தன, ஆனால் அது முற்றிலும் மாறுபட்ட பாதையில் வளர்ந்தது. லாகோஃப் (Jackendoff), மெக்காவ்லி (McCawley), ரோஸ் (Ross)

மற்றும் பிறரின் எழுத்துக்களில் அகக் கட்டமைப்பு deep structure மட்டத்திற்கு வழிவகுத்த வகையான வாதங்கள், ஒரு வாக்கியத்தின் உருப்படுத்தத்திற்கு நெருக்கமாக இருக்கும் வகையில் அக கட்டமைப்பை 'ஆழமாக்குவதற்கு' வழிவகுத்தது. பொருள், மற்றும் அதற்கேற்ப ஆழத்திலிருந்து புற கட்டமைப்பிற்கு ஆக்கத்தின் மாற்ற செயல்முறையின் நீளம். தொடரியல் மேலும் சுருக்கமானது. ஒரு வாக்கியத்தின் அக அமைப்பு அதன் பொருண்மையியல் உருப்படுத்தத்துடன் ஒத்ததாக இருக்கும் வகையில் 'ஆழமானது' என அறிவிக்கப்பட்டபோது, இந்த செயல்முறையின் தர்க்கரீதியான முடிவு எட்டப்பட்டது (Ross and Lakoff/ரோஸ் மற்றும் லாகோஃப் 1967 மற்றும் McCawley/மெக்காவ்லி 1968a). இது இப்போது சாம்ஸ்கியின் (1965) அர்த்தத்தில் 'அடிப்படை' கூறு இனி தொடரியல் அல்ல, ஆனால் பொருண்மையியல் என்று பொருள். மேலும் அக அமைப்பு பொருண்மையியல் விளக்கமாக இருந்ததால், அகக் கட்டமைப்பின் விளக்கத்தை வழங்க முன்னிறுத்தல்/திட்ட விதிகளுக்கு இனி எந்த தேவையும் இல்லை. எனவே முன்னிறுத்தல்/திட்ட விதிகள் மறைந்துவிட்டன, இதன் விளைவாக உருவான படம்:

'ஆக்கப்பொருண்மையியல்' நிலை

இது முன்னிறுத்தல்/திட்ட விதிக் கூறை (projectional rule component) நீக்குவதால், ஆக்கமுறை இலக்கணவியலார் மாதிரி வடிவமைப்பின் ஒட்டுமொத்த எளிமையின் நன்மையைக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் நிச்சயமாக, இந்த எளிமைப்படுத்தல் மாற்றக் கூறை (transformational component) விரிவுபடுத்துவதற்கும், ஒவ்வொரு வாக்கியத்திற்கும் மாறும் ஆகச் சங்கிலியை 1965இல் சாம்ஸ்கி எதிர்பார்த்ததை விட கணிசமாக நீளமாக்குவதற்கும் அவசியமானது.

இலக்கணத்தின் அடிப்படைக் கூறுகள் (வாக்கியங்களை "உருவாக்கும்") மற்றும் பெறப்பட்ட கூறுகள் (அடிப்படை கூறுகளின் வெளியீடுகளை 'விளக்கம்' செய்யும்) ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான வேறுபாடு காரணமாக 'உருவாக்கும்' மற்றும் 'விளக்கம்' என்ற புலக்குறிப்புகள்/லேபிள்கள் எழுந்ததாகத் தெரிகிறது. இந்த வரிகளில் விளக்கம் மற்றும் உருவாக்கும் சொற்பொருளை வரையறுப்பதற்கான ஒரு எளிய வழி, ஒரு வழக்கில் ஒரு வாக்கியத்தின் சொற்பொருள் பிரதிநிதித்துவம் ஒரு தொடரியல் அடிப்படையிலிருந்து பெறப்பட்டது, மற்றொன்றில், (புற/surface) தொடரியல் உருப்படுத்தும் ஒரு சொற்பொருள் அடிப்படையிலிருந்து பெறப்படுகிறது. . இந்த விளக்கங்கள் வரைபடங்கள் (II) மற்றும் (III) இல் உள்ள அம்புகளின் 'திசையுடன் ஒத்துப்போகின்றன, இது சார்பு திசை தலைகீழாக மாற்றப்படுகிறது என்ற கருத்தை வலுப்படுத்துகிறது. எவ்வாறாயினும், தோற்றுவிக்கப்பட்ட மற்றும் விளக்கமளிக்கும் தூண்டுதலின் முன்னணி மாற்றிலக்கண வல்லுநர்கள் ஆக்கத்தின் திசையின் கேள்விக்கு எந்தப் பொருளும் இல்லை என்பதை மறுத்தனர். மனப் பழக்கவழக்கத்தால் மொழியியலாளர்கள் 'Y இலிருந்து பெறப்பட்டது', 'X Y இலிருந்து வருகிறது', *X ஆனது Y ஐ விட வழித்தோன்றலில் பிந்தையது', 'X என்பது Y இன் வெளியீடு' போன்றவற்றைப் பேசினாலும், அதை மறுப்பது கடினம். ஒரு 'XY திசையில் உருவாக்கப்படும்' எந்த விதியும் சமமாக, ஒருவர் விரும்பினால், 'Y +X திசையில் உருவாக்கலாம்.

ஆக்கம்-விளக்கம் சர்ச்சை The Generative—Interpretive Controversy

அப்படியானால், 'திசைநிலை' directionality'பற்றிய கேள்வி பொதுவாக அனுபவ ரீதியான விளைவு இல்லாத விஷயமாக கருதப்படுகிறது. இது மொழியின் உள்ளார்ந்த பண்புகளைப் பற்றிய கேள்வி அல்ல, மாறாக மொழியியலாளர் தனது விதிகளை எவ்வாறு உருவாக்குவதைத் தேர்வு செய்கிறார் என்பது பற்றியது. இதன் விளைவாக, ஆக்கமுறை இலக்கணவிலார் மற்றும் விளக்கமுறை இலக்கணவிலார்களுக்கு இடையிலான வாதங்கள் வரைபடங்களுக்கிடையில் உள்ள வேறுபாட்டில் மறைமுகமான சில கணிசமான சிக்கல்களில் கவனம் செலுத்த முனைகின்றன (II) மற்றும் (III).

ஆக்கமுறை இலக்கணவிலார்கள், generativists முக்கியமாக, மாற்ற விதிகள் அர்த்தத்தை மாற்றாது என்ற பார்வையில் உறுதியாக இருந்தனர். இது அவர்களின் மாதிரியில் மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய கொள்கையை நிரூபித்தது, மேலும் விளக்கம் கடுமையான விமர்சனங்களுக்கு உட்பட்டது. நாம் ஏற்கனவே பார்த்தது போல், மறுப்பின் நோக்கம் மற்றும் அளவீட்டின்

நோக்கம் போன்ற காரணிகள் மேற்பரப்பு தொடரியல் வரிசைப்படுத்தல் மற்றும் நிபந்தனைகளால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. மேற்பரப்பு கூறு அமைப்பு; மற்றும் இதையே (சாம்ஸ்கி 1970 ஐப் பார்க்கவும்) நோக்கம், கவனம் மற்றும் முக்கியத்துவம் ஆகியவற்றுடன் இணைக்கப்பட்ட பிற நிகழ்வுகள் (உதாரணமாக, வினையடைகளின் நோக்கம் மட்டும் மற்றும் கூட).

இந்தக் கொள்கையைப் பேணுவதில் ஆக்கமுறைஇலக்கணவியலார்கள் எதிர்கொண்ட மற்றொரு பிரச்சனை, சொல்சார் உருப்படிகள் அட்டா ஒற்றைப் புள்ளியை விட, உருமாற்ற ஆக்கத்தின் போது பல்வேறு புள்ளிகளில் செருகப்படுகின்றன என்ற அவர்களின் கருத்துடன் தொடர்புடையது. வாதங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன (உதாரணமாக, தபால் 1971b ஐப் பார்க்கவும்) குறைந்தபட்சம் சில மாற்றங்கள் லெக்சிக்கல் செருகலுக்கு முன்னதாக இருக்க வேண்டும் என்பதைக் காட்டுகின்றன. அதாவது, லெக்சிக்கல் செருகும் விதிகள் ('COME + BECOME + NOT + ALIVE என்பதை டையால் மாற்றுவது போன்றவை) மாற்றங்களின் துணை-வகை. ஆனால் இதில் உள்ள சிரமம் என்னவென்றால், முந்தைய அத்தியாயத்தில் நான் 'பெட்ரிஃபிகேஷன்' (ப. 226) என்று அழைக்கப்பட்டவற்றின் செல்வாக்கின் காரணமாக, இந்த மாற்றங்கள் பெரும்பாலும் அர்த்தத்தை மாற்றும் வெளிப்படையான விளைவைக் கொண்டிருந்தன, மேலும் பொதுவாக, வரலாற்று மற்றும் தனித்தன்மையின் காரணமாக சொல்சார் உருப்படிகளின் அர்த்தங்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. உதாரணமாக, 'ஜான் கண்ணீரால் நிறைந்திருந்தான்' என்பதிலிருந்து 'ஜான் கண்ணீருடன் இருந்தான்' என்றும், 'ஜான் அருளால் நிறைந்திருந்தான்' என்பதிலிருந்து 'ஜான் கருணையுள்ளவனாக இருந்தான்' என்பதிலிருந்தும் பெறுவதற்கு ஒரு விதி அமைக்கப்பட்டால், இது பயனுள்ள ('முழுமையானது) என்பதன் அர்த்தங்களை தவறாகப் பிரதிபலிக்கும். உதவியா?), பயங்கரமான ('அச்சம் நிறைந்தது'), வெறுக்கத்தக்கது, பரிதாபகரமானது, தலைசிறந்தது போன்றவை.

மறுபுறம், ஜெனரேடிவிஸ்டுகள் தங்கள் நெருப்பை விளக்க நிலையின் மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய பகுதியில் குவித்தனர்: அதாவது, கிளாசிக்கல் கோட்பாட்டின் ஆழமான தொடரியல் அமைப்புடன் தொடர்புடைய மொழியியல் சுருக்கத்தின் சரியான நிலை உள்ளது என்ற கூற்று. ஸ்டாண்டர்ட் தியரியின் படி, ஆழமான அமைப்பு, சொற்பொருள்

விளக்கத்திற்கு தொடர்புடைய நிலை என்பதைத் தவிர, பல வேறுபட்ட செயல்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது:

(அ) சொல்சார் உருப்படிகள் தொடரியல் ஆக்கங்களில் செருகப்படும் நிலை இது.

(ஆ) இது துணைவகைப்படுத்தல் (subcategorization) உறவுகள் வரையறுக்கப்படும் நிலை (எ.கா. 'கணக்கிடக்கூடிய' மற்றும் 'நிறை' அடிப்படையில் பெயர்ச்சொற்களின் வகைப்பாடு: தேர்வு கட்டுப்பாடுகளின்படி வினைச்சொற்களின் வகைப்பாடு).

(இ) இது மாற்ற விதிகளைப் பயன்படுத்துவதற்கான தொடக்கப் புள்ளியாகும்.

(ஈ) இது 'எழுவாய்' மற்றும் 'செயப்படுபொருள்' போன்ற கருத்துக்கள் வரையறுக்கப்படும் நிலை.

லேகோஃப் (Lakoff, 1968) சுட்டிக்காட்டியபடி, எந்த ஒரு மட்டமும் இந்த அனைத்து பண்புகளையும் கொண்டுள்ளது என்று கருதுவதற்கு எந்த குறிப்பிட்ட காரணமும் இல்லை. மாறாக, அதன் இருப்பை சவால் செய்வதற்கு நல்ல காரணங்கள் உள்ளன. மெக்காலே (McCawley 1968a) தேர்வுக் கட்டுப்பாடுகள் (selectional restrictions) பொருண்மையியல் என்று காட்டினார் (பக்கம். 138ஐப் பார்க்கவும்), அதனால் ஆழமான கட்டமைப்பின் 'துணைவகைப்படுத்தல்' செயல்பாட்டை சந்தேகத்திற்குள்ளாக்கினார். மேலும், ஜெனரடிவிஸ்டுகள் வாதிட்டனர் (குறிப்பாக Postal/போஸ்ட்டல், 1971b ஐப் பார்க்கவும்) அதே விதிகள் லெக்சிக்கல் செருகலுக்கு முன் செயல்பட வேண்டும், எனவே மொழிபெயர்ப்பாளர் ஒரே நிகழ்வை இரண்டு வெவ்வேறு வழிகளில் சமாளிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்: ஒன்றில் ப்ரொஜெக்டின் விதிகள் மூலமாகவும், மற்றொன்றில் மாற்றங்கள் மூலமாகவும். இவ்வாறு, உருமாற்றங்களின் செயல்பாட்டிற்கு முன் ஒரு ஒற்றை நிலை லெக்சிக்கல் செருகல் இருப்பதை வலியுறுத்துவதன் மூலம், விளக்கமளிக்கும் சொற்பொருள், உருமாற்ற செயல்முறைகளைப் பற்றி உருவாக்கக்கூடிய பொதுமைப்படுத்தல்களை அங்கீகரிக்கத் தவறிவிட்டது.

பல அடிப்படையிலான மாதிரி A Multiple-based Model

நாம் பரிந்துரைத்தபடி, ஒருவரின் சொந்த நிலைப்பாட்டிற்கு சாதகமாக வாதங்கள் இல்லாமல், போட்டி நிலைப்பாட்டிற்கு எதிரான வாதங்கள், விளக்கமளிக்கும் மற்றும் உருவாக்கும் பக்கங்களில் வலுவான வாதங்களாகும். அதன்படி, மூன்றாவது நிலைப்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்வதில்

அபத்தம் எதுவும் இல்லை என்று நான் உணர்கிறேன், இது மேலே உள்ள உணர்வுகளில் கண்டிப்பாக உருவாக்கவோ அல்லது விளக்கவோ இல்லை, ஆனால் இதில் இரு தரப்புக்கும் சில நன்மைகள் கிடைக்கும் என்று நாம் நம்புகிறோம். 'ஆழமான அமைப்புடன் கூடிய ஆக்கவியலார் பொருண்மையியல்' என்பது ஒரு முரண்பாடாகவோ அல்லது குறைந்த பட்சம் ஒரு நேர்த்தியற்ற கலப்பினமாகவோ, இருபக்க உருவாக்கம்-விளக்க விவாதத்திற்கு நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டவர்களுக்குத் தோன்றும். ஆனால் நாம் ஒரு விதத்தில், இந்த விளக்கத்தை சந்திக்கும் ஒரு மாதிரிக்கான வாதங்களில் ஒன்று அல்லது இரண்டை வரைய, இடத்தின் கடுமையான வரம்புகளுக்குள் முயற்சிக்க வேண்டும்.

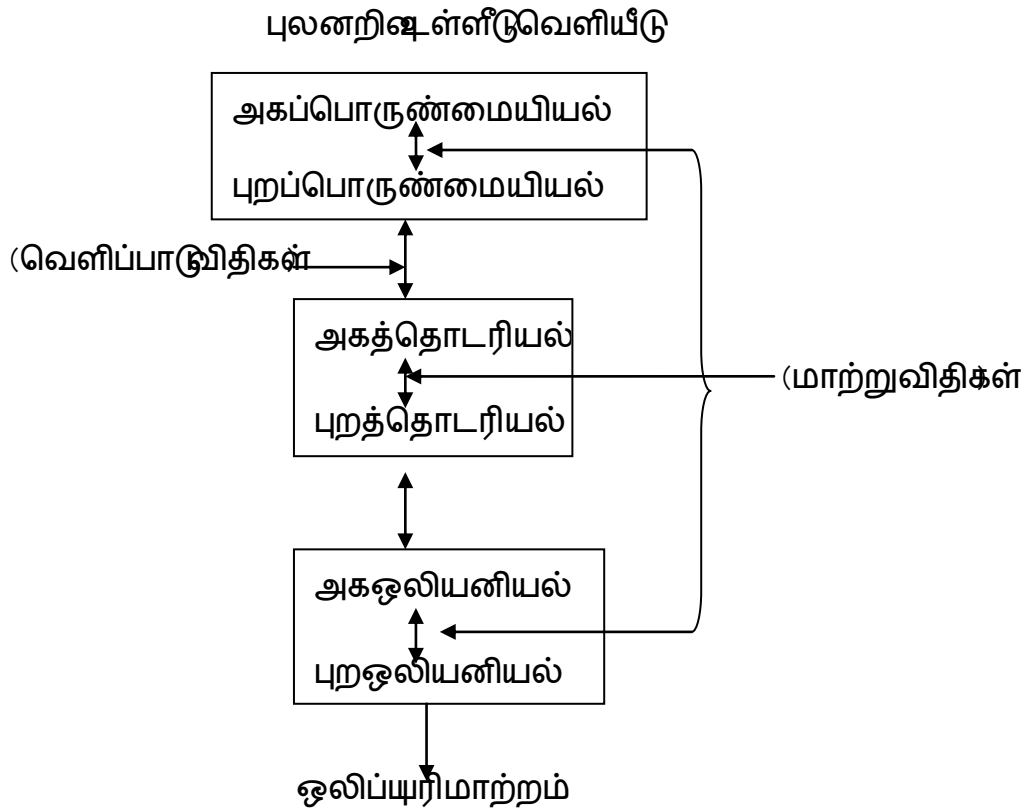
இயல் 10 மற்றும் பிற இடங்களில் உள்ள பொருண்மையியல் மற்றும் தொடரியல் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான தொடர்பைப் பற்றிய நமது கருத்துக்களைப் பின்பற்றும் எவருக்கும், நாம் கருதிய நிலைப்பாடு ஆக்க (generative) அல்லது விளக்க (interpretive) மாதிரியுடன் எல்லா வகையிலும் ஒத்துப்போவதில்லை என்பது தெளிவாகும். இயல் 10 இல், நாம் **நமது பணத்தை** மூன்று-கூறு மொழியின் மாதிரியில் (பொருண்மையியல் ~ தொடரியல் - ஒலியனியல்) மற்றும் முன்மொழியப்பட்ட வெளிப்பாடு விதிகள், பொருண்மையியல் உருப்படுத்தங்களை தொடரியல் உருப்படுத்தங்களாக அல்லது துணையாக மொழிபெயர்க்கும் (அல்லது 'ரீகோடிங்') செயல்பாட்டைக் கொண்டிருக்கும் மாறாக (எந்த திசை முன்னுரிமையும் கருதப்படவில்லை). ஆனால் உருமாற்ற விதிகளுக்கான இத்தகைய சொற்பொருள்-தொடரியல் பொருத்தல் விதிகளை semantic-syntactic mapping rules நாம் வேறுபடுத்தினோம், இது தொடரியல் உருப்படுத்தத்தில் மட்டுமே செயல்படும் விதிகளாகக் கருதினேன், முக்கியமாக கருப்பொருள் அல்லது ஸ்டைலிஸ்டிக் ஏற்பாட்டிற்கு. பொருண்மையியல்-தொடரியல் பொருத்தல் விதிகள் semantic-syntactic mapping rules மற்றும் மாற்றங்களுக்கு transformations இடையேயான இந்த வேறுபாடு ஆக்கவியலார்கள் generativist அல்லது விளக்கவியலார் (interpretivist) மாதிரியில் இணையாக இல்லை: நாம் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ, சொற்பொருளிலிருந்து (மேற்பரப்பு) தொடரியல் வரை படிப்படியாக மாறுவதற்குப் பதிலாக, ஆக்கவியலார்கள் எதிர்பார்த்தது, இரண்டுக்கும் இடையே ஒரு உறுதியான இடைவெளி உள்ளது. மறுபுறம், நமது முன்மொழிவு விளக்கமளிக்கும் சொற்பொருள் மாதிரியுடன்

பொருந்தாது, ஏனென்றால் அதன் சொந்த சார்பு அமைப்புடன் கூடிய சொற்பொருள் பற்றிய எனது பார்வையானது ஜெனரேடிவிஸ்ட் சொற்பொருள் அடிப்படையின் கருத்துடன் ஒத்துப்போகிறது, அதேசமயம் விளக்கமளிக்கும் சொற்பொருள் பிரதிநிதித்துவங்கள் குறிப்பான்களின் உள்ளமைவுகள் அல்லது பெறப்பட்ட அம்சங்களாகும். தொடரியல் தொகுதி கட்டமைப்புகளில் இருந்து. ;

இயல் 11 1இல், சொற்களஞ்சியம் lexicon அல்லது அகராதிக்கான dictionary மாதிரியை சில விவரங்களில் முன்வைத்தார், இதில் ஒவ்வொரு சொல்சார் உள்ளீடும் உருபனியல் morphological, தொடரியல் syntactic மற்றும் பொருண்மையியல் semantic ஆகிய மூன்று குறிப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. உருபனியல் விவரக்குறிப்புகளில் அடையாளம் காணப்பட்ட தண்டுகள் மற்றும் இணைப்புகளை ஒலியியல் ரீதியாக விளக்கும் ஒரு தனி மார்பிம் குறியீட்டையும் நாம் முன்மொழிந்தேன். இந்தக் காட்சிகள் மீண்டும் உருமாற்ற நிலைகளுடன் முரண்படுகின்றன: மரபு மாற்றிலக்கணக் கோட்பாட்டில் (classical transformational theory, சொல்சார் உள்ளீடுகள் பொருண்மையியல், தொடரியல் மற்றும் ஒலியனியியல் (உருபனியல் அல்ல) விவரக்குறிப்புகளைக் கொண்டிருக்கின்றன; அதேசமயம், ஆக்கவியலார் பார்வையில், சொல்சார் விதிகள் lexical rules ஒரு தனி வகை அல்ல, மாறாக மாற்றங்களின் துணை வகுப்பு. பின்னர் அத்தியாயங்கள் 12 மற்றும் 13இல் நாம் உட்குறிப்பு விதிகளின் கருத்தை உருவாக்கியுள்ளோம் (விளைவாக, பொருண்மையியல் சமநிலை விதிகள்), மாற்ற இலக்கணத்தில் முறைசாரா சமமானவை. மரபு மாற்றிலக்கணத்தில், தொடரியல் புற அமைப்புடன் தொடர்புடைய, தொடரியல் ஆழமான கட்டமைப்பைப் போல, ஆழமான பொருண்மையியல் 'புறப் பொருண்மையியல்' 'surface semantics' தொடர்பான பொருண்மையியல் மாற்றங்களாக இதுபோன்ற விதிகள் பலனளிக்கலாம் என்று நாம் யூகித்தோம்.

இந்த புத்தகத்தில் பல்வேறு இடங்களில் முறைசாரா முறையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்ட மாதிரியை இப்போது ஒழுங்கான முறையில் உருவாக்கலாம்:

(iv)

இந்த மாதிரி] (II) மற்றும் (III) ஆகியவற்றைக் காட்டிலும் அதிகமான குறிப்பிட்ட அளவிலான பிரதிநிதித்துவங்களைக் கொண்டுள்ளது, மேலும் இது அதிக சிக்கலான தோற்றத்தைக் கொடுக்கலாம், ஆனால் வரைபடத்தின் ஒவ்வொரு நிலையும் குறைவான சிக்கலான விதிகளின் தொகுப்பை சித்தரிக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்வதன் மூலம் இது ஈடுசெய்யப்படுகிறது. ஆக்கமுறை இலக்கணவியலார் அல்லது மொழிபெயர்ப்பாளர் மாதிரிகளின் ஒத்த விதிகளின் தொகுப்பை விட எடுத்துக்காட்டாக, இந்த மாதிரியில் தொடரியல் மாற்றங்கள் முக்கியமாக 'இயக்கம்' மாற்றங்களுக்கு கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன, இது கருப்பொருள் முக்கியத்துவம் போன்றவற்றிற்கு உறுப்புகளை மாற்றுகிறது. (இது தோராயமாக 'இரண்டாம் நிலை மேற்பூச்சு' என்று அழைக்கப்படுவதை ஒத்துள்ளது; ஃபில்மோர் 1968: பக். 57~8). மேலும், மற்ற மாதிரிகள் எதுவும் பிரதிபலிக்காத மொழியின் ஒட்டுமொத்த கட்டமைப்பில் ஒரு சமச்சீர்நிலையை பரிந்துரைக்கும் நன்மையை வரைபடம் கொண்டுள்ளது. இந்த வகையில், லாம்ப் (Lamb 1964), மற்றும் பைக்கின் டேக்மெமிக் இலக்கணம்/tagmemic grammar (பார்க்க Cook/குக், 1969) போன்ற மொழியின் சில மாற்றமில்லாத மாதிரிகளை இது ஒத்திருக்கிறது. ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய அடுக்குகள் அல்லது குறியீட்டு அமைப்புகள். நிச்சயமாக, சமச்சீர் என்பது மற்ற கருத்தாய்வுகள் இருந்தபோதிலும் அதன் சொந்த

நோக்கத்திற்காக தேடப்பட வேண்டிய ஒரு குறிக்கோள் அல்ல, ஆனால் மற்ற கருத்தாய்வுகள் சமச்சீர்மைக்கு வழிவகுத்தால், அனைத்தும் நன்றாக இருக்கும்.

பொருண்மையியல் மற்றும் தொடரியல் ஆகியவற்றுக்கு இடையே நாம் குறிப்பிட்டுள்ள இணைநிலை ஒலியியலுக்கும் நீட்டிக்கப்படலாம். இந்தப் புத்தகத்தின் முக்கிய கருப்பொருளிலிருந்து இது சற்று தொலைவில் இருந்தாலும், நாம் சுருக்கமாக குறிப்பிடுகிறோம், ஆக்கமுறை ஒலியியல் கோட்பாடு (எ.கா. சாம்ஸ்கி மற்றும் ஹாலே 1968) ஆழமான ஒலியியலை (அல்லது 'ஒலிப்பு பிரதிநிதித்துவம்') மேற்பரப்பு ஒலியியலுடன் இணைக்கும் விதிகளின் தொகுப்பை முன்வைத்துள்ளது (அல்லது 'ஒலிப்பு பிரதிநிதித்துவம்').

இந்தக் கணக்கில் உள்ள ஆழமான தொடரியல் கிளாசிக்கல் டிரான்ஸ்ஃபர்மேஷனல் இலக்கணத்தின் ஆழமான கட்டமைப்பைப் போலவே உள்ளது, தவிர, சாம்ஸ்கி (1965) முன்மொழிந்தபடி அந்த மட்டத்தின் சில செயல்பாடுகளை மட்டுமே இது நிறைவேற்றுகிறது:

(அ) இது லெக்சிகல் உருப்படிகள் செருகப்படும் நிலை.

(ஆ) இது தொடரியல் துணை வகைப்பாடு வரையறுக்கப்பட்ட நிலை (எ.கா. இடைநிலை/இன்ட்ரான்சிட்டிவ் வினைச்சொற்கள்; எண்ணக்கூடிய/நிறைய பெயர்ச்சொற்கள்; ஆனால் உயிருள்ள/உயிரற்றது போன்ற தேர்வு கட்டுப்பாடு வகைகள் அல்ல).

{c} இது தொடரியல் மாற்றங்களின் செயல்பாட்டிற்கான தொடக்க புள்ளியாகும்.

(ஈ) இது 'பொருள்' மற்றும் 'பொருள்' போன்ற கருத்துக்கள் வரையறுக்கப்படும் நிலை.

இந்த நிபந்தனைகளின் சாய்வு பகுதிகள், ஆழமான தொடரியல் பாரம்பரிய ஆழமான அமைப்பிலிருந்து வேறுபட்டது, இது முன்னர் வரையறுக்கப்பட்டது (ப. 348). குறைவாக இல்லை, கடிதப் பரிமாற்றம் குறிப்பிடத்தக்கது. அதே நேரத்தில், மாதிரியின் சொற்பொருள் கூறு 'உருவாக்கம்' ஆகும், அதில் உள்ளது,

அதன் சொந்த அடிப்படை, மற்றும் நன்கு வடிவமைக்கப்பட்ட கட்டமைப்பு நிலைமைகள். இவ்வாறு நாம் இரண்டு தனித்தனி அடிப்படைகளைக் கொண்டுள்ளோம், தொடரியல் மற்றும் சொற்பொருள் இரண்டும் சுயாதீனமான நன்கு-வடிவமைக்கப்பட்ட நிலைமைகளைக் கொண்டுள்ளன.

உண்மையில், பல்வேறு ஒலிப்பு வல்லுநர்கள் (குறிப்பாக சாம்ப்சன், 1970 ஐப் பார்க்கவும்) ஒரு ஒலியியல் அடிப்படைக்காக வாதிட்டனர், மேலும் ஒலியியல் பற்றிய இந்த பார்வையே நான் இங்கு கருதினேன். எனவே ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அடிப்படைக் கூறுகளைக் கொண்டிருப்பதில் உருவாக்கம் மற்றும் விளக்க அச்சுகள் இரண்டிலிருந்தும் மாதிரி வேறுபடுகிறது.

மேலே உள்ள கருத்துக்கள் இந்த மாதிரிக்கு சில ஆரம்ப நம்பகத்தன்மையை வழங்க உதவியிருக்கலாம், ஆனால் ஒரு முழுமையான நியாயப்படுத்துதலுக்கு, அந்தந்த நிலைகளில் இருந்து ஜெனரேடிவிஸ்டுகள் மற்றும் விளக்கமளிப்பாளர்களின் ஆட்சேபனைகளை விரிவாக மறுப்பது அவசியம். மாதிரியை நியாயப்படுத்துவதில் ஒரு பங்கைக் கொண்டிருக்கும் ஒன்று அல்லது இரண்டு வாதங்களை கோடிட்டுக் காட்டுவதை விட என்னால் எதுவும் செய்ய முடியாது.

பல அடிப்படையிலான மாதிரியின் நியாயப்படுத்துதலில் In Justification of a Multiple-based Model

தொடங்குவதற்கு, அத்தகைய விவாதத்தின் முக்கிய சிக்கல்களை தெளிவுபடுத்துவது அவசியம். (அ) விளக்கக் கண்ணோட்டத்தில், 1 - ஜெனரேடிவிஸ்ட் நிலைப்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்வதைப் பாதுகாக்க வேண்டும், அனைத்து கருத்தியல் அர்த்தமும் சொற்பொருள் பிரதிநிதித்துவத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, மேலும் புதிய பொருள் காரணிகளை அறிமுகப்படுத்த அனுமதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. மேற்பரப்பின் தொடரியல் பற்றிய பிரதிநிதித்துவத்தை மேப்பிங் செய்யும் விதிகள். பொதுவாக மேற்பரப்பு தொடரியல் தொடர்புடைய பொருளின் காரணிகள் நோக்கம் அல்லது கவனம் சம்பந்தப்பட்டவை. குறிப்பாக, அவை நிராகரிப்பின் நோக்கம் மற்றும் அளவுகோல்களின் நோக்கம் ஆகியவை அடங்கும்; தகவல் கவனத்தை தீர்மானிப்பதில் உள்ளுணர்வின் சொற்பொருள் விளைவு. எவ்வாறாயினும், கருப்பொருள் அர்த்தத்தின் இத்தகைய காரணிகள் தற்போதுள்ள அர்த்தமற்ற பிரதிநிதித்துவங்களுடன் கூடுதலாக விளக்கத்திற்கான கூடுதல் சாத்தியக்கூறுகளை அறிமுகப்படுத்தவில்லை, மாறாக சொற்பொருள் விளக்கத்தில் உள்ளார்ந்த சில சாத்தியக்கூறுகளை வடிகட்டவும் அல்லது அடக்கவும் என்று நான் ஏற்கனவே வாதிட்டேன் (பக். 19-21, 291) உண்மை நிலைமைகளை நேர்மறையாக மாற்றும் வகையில், மேற்பரப்பின் தொடரியலில் கூடுதல் அர்த்த அம்சங்கள் சேர்க்கப்படும் சந்தர்ப்பங்கள் எதுவும் இல்லை. எனவே, கருத்தியல் மற்றும் கருப்பொருள் அர்த்தத்திற்கு இடையே நாம் வரைந்துள்ள

வேறுபாட்டின் மூலம் (பக்கம். 19), இந்த ஆட்சேபனைக்கு ஏற்கனவே பதிலளிக்கப்பட்டுள்ளது என்று கருதுகிறேன்.

(ஆ) ஆக்கமுறைக் கண்ணோட்டத்தில், 1 (புறம்) பொருண்மையியல் உருப்படுத்தங்கள் மற்றும் புற அமைப்புத் தொடரியல் பிரதிநிதித்துவங்களுக்கு இடையில் 'அக அமைப்புத் தொடரியல்' 'Deep Syntax' இடைநிலையின் இருப்பை நியாயப்படுத்த வேண்டும். (நாம் இங்கே, வசதிக்காக, புமேற்பரப்பு தொடரியல் அக நிலைகளில் இருந்து பெறப்பட்டது என்று மாற்றிலக்கணவியலாளர்களின் வழக்கமான அனுமானத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறேன், மாறாக அதற்கு மாறாக: அதாவது, ஒரு பேசுபவரின் மாதிரியின் அடிப்படையில் (அர்த்தம்-ஒலி) நிலைகளுக்கு இடையே உள்ள மேப்பிங்கை நான் விவாதிப்பேன். ஏயரரின் மாதிரியை விட (ஒலி-க்கு-பொருள்).) 'அகத் தொடரியல்' நிலை ஏற்கனவே இவ்வாறு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு நிலை (அ) லெக்சிக்கல் செருகல் நடைபெறுகிறது; (ஆ) இதில் தொடரியல் துணை வகைப்பாடு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது; (c) இது தொடரியல் மாற்றங்களுக்கான உள்ளீடு ஆகும். | இப்போது 'ஆழமான தொடரியல்' நிலைக்கு ஆதரவாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய பல வாதங்களை முன்வைக்க வேண்டும், மேலும் பொதுவாக, படம் (IV) இல் வரையப்பட்ட மொழியியல் மாதிரிக்கு ஆதரவாக.

(1) தொடரியலில் சுதந்திரமான நல்-உருவாக்கம் நிலைமைகள் (*Independent Well-formedness Conditions*): இயல் 10 இல் (பக். 180-87) நாம் பல வாதங்களைச் சுட்டிக்காட்டினேன், அவை 1 இங்கே மறுபரிசீலனை செய்யக்கூடாது, பொருண்மையியல் மற்றும் சொற்களில் நன்கு உருவாக்கப்படுவதற்கான தனி நிபந்தனைகளின் முன்மொழிவுக்காக. தொடரியல்.

(2) ஒரு ஒற்றை நிலை சொல்சார் செருகல். (*A Single Level of Lexical Insertion*): ஆக்கமுறை இலக்கணவியலார்கள் பொருண்மையியல் பிரதிநிதித்துவங்களில் மாற்ற விதிகளின் செயல்பாட்டிற்கு முன் இல்லாமல் ஒரு வாக்கியத்தில் சொல்சார் உருப்படிகளைச் செருகுவது நடைபெறுகிறது என்று வாதிட்டனர். ஆனால் சொல்சார் செருகல் விதி என்பது ஒரு வகை தொடரியல் மாற்றம் என்பது என் கருத்துப்படி, ஒரு தவறு. பக். 212-27 இல் உள்ள லெக்சிகல் விதிகளின் விவாதத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளபடி, சொற்களஞ்சியத்தின் ஆக்கப்பூர்வ ஆற்றலைப் பிடிக்க முயற்சிக்காத வரையில், இத்தகைய லெக்சிக்கல் செருகும் விதிகள் பொதுவாக தோல்வியடையும். இருப்பினும், சொற்களஞ்சிய விதிகளின் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட உற்பத்தித்திறன் மற்றும் சொல்சார் விதிகளின்

சொற்பொருள் விளைவுகள் மாற்றியமைக்கப்படுவதற்கான போக்கு ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடாத வரை அவை தோல்வியடையும், அகராதியின் வரலாற்று வளர்ச்சியில், நான் 'பெட்ரிஃபிகேஷன்' (ப. 226). சொற்களஞ்சியத்தில் உள்ள ஒழுங்குமுறை மற்றும் தனித்தன்மையின் கலவையானது ஒரு மொழியியல் மாதிரியால் மட்டுமே கைப்பற்றப்பட முடியும், இது சொற்களஞ்சிய விதிகளின் தனித்துவத்தை தொடரியல் விதிகளிலிருந்து அங்கீகரிக்கிறது. இந்த வேறுபாடு உருவாக்கும் சொற்பொருள் மாதிரியில் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை, ஆனால் இது நான் முன்மொழியப்பட்ட மாதிரியில் உள்ளது, இங்கு பெறப்பட்ட லெக்சிகல் வரையறைகள் மாற்றங்களின் வெளியீடு அல்ல, ஆனால் அகராதியில் செயல்படும் லெக்சிகல் விதிகளின் தயாரிப்பு ஆகும்.

(3) 'அனாபோரிக் தீவுகள்' ('Anaphoric Islands'):போஸ்டல் (Postal 1969) குறிப்பிட்ட மொழியியல் அலகுகள் அனஃபோரா/anaphora-வுக்காக அல்லது கருத்தாடல் குறிப்பிற்காக 'தீவுகளாக' செயல்படுவதைக் கவனித்தார் (பக்கம். 158ஐப் பார்க்கவும்), எடுத்துக்காட்டாக, அவற்றில் உள்ள கூறுகளை ஒருவர் குறிப்பிட முடியாது. ஒரு பிரதிபெயரின் பொருள். pronoun உண்மையில், இந்த அலகுகள் நாம் பாடம் 11இல் சொல்சார் உருப்படிகளாக விவாதித்த அலகுகளுடன் ஒத்திருக்கிறது.

அவரது அவதானிப்புக்கு ஆதரவாக, போஸ்டல் (b) போன்ற ஜோடிகளில் குறிக்கப்பட்ட வாக்கியங்களின் பாராஃப்ரேஸ்களாகக் (paraphrases) குறிக்கப்பட்ட வாக்கியங்களின் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத தன்மையை சுட்டிக்காட்டினார்:

(ல) Fred is a child whose parents are dead, but yours are still alive.

ஃப்ரெட் ஒரு குழந்தை, அதன் பெற்றோர் இறந்துவிட்டனர், ஆனால் உங்களுடையது இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறது.

(1b) * Fred is an ORPHAN, but yours are still alive.

ஃப்ரெட் ஒரு அனாதை, ஆனால் உங்களுடையது இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறது.

(2அ) People who collect stamps sometimes pay vast sums for them

முத்திரைகளை சேகரிக்கும் நபர்கள் சில சமயங்களில் அவற்றிற்காக பெரும் தொகையை செலுத்துகின்றனர்.

(2b)) *PHILATELISTS sometimes pay vast sums for them.

* அஞ்சல் தலைச் சேர்ப்பர் சில சமயங்களில் அவைகளுக்காக பெரும் தொகையை செலுத்துகின்றனர்.

(3அ) You can send your belongings by ship cheaper than you can by air

நீங்கள் விமானம் மூலம் அனுப்புவதை விட குறைந்த விலையில் உங்கள் பொருட்களை கப்பல் மூலம் அனுப்பலாம்.

(3b) *You can sHIP your belongings cheaper than you can by air.

*உங்கள் உடமைகளை விமானம் மூலம் உங்களால் முடிந்ததை விட மலிவாக அனுப்பலாம்.

(4 அ) A man who tames lions was mauled by one the other day.

சிங்கங்களை அடக்கும் ஒரு மனிதன் மறுநாள் ஒருவரால் சிதைக்கப்பட்டான்.

{ (4b) * A LION-TAMER was mauled by one the other day.

* ஒரு சிங்க-அடக்கி மறுநாள் ஒருவரால் சிதைக்கப்பட்டான்.

(சா) The girl with red Aair intends to dye it

சிவப்பு நிற ஏர் கொண்ட பெண் அதற்கு சாயம் பூச நினைக்கிறாள்.

(5b) *The RED-HAIRED girl intends to dye it.

*சிவப்பு முடிப் பெண் அதற்சு சாயம் பூச விரும்புகிறாள்.

(b) குறிக்கப்பட்ட வாக்கியங்களில், சொல்சாட் உருப்படிகள் (capitals/பெரியஎழுத்துகளில் உள்ளவை போன்றவை) 'அனாபோரிக் தீவுகள்' an 'anaphoric island' என்பதை நாம் கவனிக்கிறோம், அதில் அவற்றின் அடிப்படை உருப்படுத்தத்தில் இருப்பதாகக் கருதப்படும் எந்த ஒரு அங்கத்தையும் ஒரு பிரதிபெயர் pronoun, நீள்வட்டம் ellipted (') மூலம் குறிப்பிட முடியாது. புரிந்து கொள்ளப்பட்டது') உறுப்பு அல்லது வேறு ஏதேனும் அனபோரிக் சாதனம். ஆனால் (அ) வாக்கியங்களில் உள்ளதைப் போல, சொல்சார் உருப்படியின் பொருளை ஒரு தொடரியல் கட்டமைப்பின் அடிப்படையில் இன்னும் தெளிவாக உச்சரிக்கும்போது, முற்சட்டு/ அனாஃபோரா சாத்தியமாகும். (அனாபோரிக் உருப்படியும் அதன் முன்னோடியும் (a) வாக்கியங்களில் சாய்வுகளால் சமிக்ஞை செய்யப்படுகின்றன, (3a) தவிர, உங்கள் பொருட்களை அனுப்பும் நீள்வட்டத்தில் அனஃபோரா வெளிப்படுகிறது.)

'முற்சட்டு தீவு' 'anaphoric island' என்ற கருத்து, தொடரியல் கட்டமைப்புகளுக்கு மாற்றாக, orphan/அனாதை போன்ற சொல்சார்

அலகுகள் மாற்றமாக எழுவதாகக் கருதப்படும் ஒரு கட்டமைப்பை முன்னிறுத்துகிறது orphan/அனாதை விஷயத்தில் தொடரியல் உறுப்பு மாற்றப்பட்டது ஒரு பகுதி பெயர்த்தொடராக இருக்கும். உறவினர் பிரிவு, பெற்றோர் இறந்துவிட்ட குழந்தை போன்றது). (1a) மற்றும் (1b) போன்ற ஜோடிகளுக்கு இடையே உள்ள ஒத்த பொருளைக் கணக்கிடுவதற்கு, ஆக்கமுறை பொருண்மையியல் மாதிரியில் இத்தகைய மாற்றீடு அவசியம். தற்போதைய மாதிரியில், மறுபுறம், orphan/அனாதைக்கு தொடரியல் அமைப்பு இல்லை, ஒரு அடிப்படை பொருண்மையியல் அமைப்பு மட்டுமே. இவ்வாறு orphan என்பதன் பொருள், தரமிறக்கப்பட்ட முன்னறிவிப்பு உட்பட சொற்பொருள் அம்சங்களின் தொகுப்பாக உடற்கூறு செய்யப்படுகிறது; அம்சம் > பெற்றோர் அந்த வரையறையில் உள்ளது, ஆனால் பெற்றோர் என்ற பெயர்ச்சொல் அல்ல. அனாபோரிக் குறிப்பு என்பது ஒரு தொடரியல் செயல்முறை என்பதால், சொற்பொருள் பிரதிநிதித்துவத்திலிருந்து வேறுபட்ட நிலை பிரதிநிதித்துவத்திற்கு சொந்தமானது, இது இயற்கையாகவே எந்த பிரதிபெயரோ அல்லது பிற அனபோரிக் சாதனமோ சொல்சார் வரையறைக்குள் எதையாவது குறிக்க முடியாது. எனவே விளக்கம் தேவைப்படும் ஒரு சுவாரஸ்யமான நிகழ்வாக போஸ்டல் விவாதிக்கப்பட்டது, சொல்சார் உருப்படிகளின் பொருண்மையியல் மற்றும் தொடரியல் உருப்படுத்தங்களை பிரிக்கும் மாதிரியில் தானாகவே கணக்கிடப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டுகள் (3a), (4a), மற்றும் (5a) மூலம் காட்டப்பட்டுள்ளபடி, அதே கொள்கையானது orphan/அனாதை போன்ற உருபனியல் ரீதியாக எளிமையான பொருட்களுக்கு மட்டுமல்ல, இணைப்பு, மாற்றம் அல்லது எளிமையான சொல்சார் உள்ளீடுகளிலிருந்து பெறப்பட்ட சொல்சார் உள்ளீடுகளுக்கும் பொருந்தும். /அயனில் உள்ள (4b) சிங்கம்-டேமர் கலவையின் உருவவியல் அடிப்படை என்றாலும், இது வாக்கியத்தின் தொடரியல் கூறு அல்ல, எனவே ஒரு பிரதிபெயரின் முன்னோடியாக இருக்க முடியாது. எனவே, 'அனாபோரிக் தீவுகள்', சொற்களஞ்சிய விதிகளை தொடரியல் மாற்ற விதிகளிலிருந்து பிரிப்பதற்கான இரண்டாவது வாதத்தை வழங்குகிறது.

(4) தனித்துவமான பொருண்மையியல் மற்றும் தொடரியல் வகைப்பாடுகளுக்கான (Distinct Semantic and Syntactic Categories) தேவை: இயல் 10இல் (பக்கம் 180-84) தொடரியல் வகைப்பாடுகள் (வாக்கியம், பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், பிரதிபெயர் போன்றவை) பொருண்மையியல்

வகைபாடுகளிலிருந்து (வினைப்பாடு/predication, பங்களிப்பாளர் /argument, பயனிலை/predicate போன்றவை) வேறுபட்டவை என்று கருதினோம்.), மேலும் இந்த வேறுபாடு பெரும்பாலும் ஆக்கமுறை இயல்லணவியலார்களால் முறைசாரா முறையில் கருதப்பட்டது என்பது சுவாரஸ்யமானது (எ.கா. McCawley 1968a, Lakoff 1970), அவர், தொடரியல் அல்லாமல் பொருண்மையியல் பற்றிப் பேசும்போது, தொடரியல் புலக்குறிப்புகளை பொருண்மையியல் புலக்குறிப்புகளாக மாற்றினார். வெளிப்படையாக, பொருண்மையியலில் உள்ள வகைபாடுகளின் சொற்றொகை தொடரியலில் இருந்து வேறுபட்டதாக இருந்தால், ஒரு வாக்கியத்தின் விவரக்குறிப்பில் ஒரு கட்டத்தில் பொருண்மையியல் வகைபாடுகளைத் தொடரியல் வகைபாடுகளில் பொருத்தம் செய்ய வேண்டும். ஆக்கமுறை இயல்லணவியலார்கள், இதுவரை நாம் அறிந்ததுவரை, அத்தகைய பொருத்தத்தின் சாத்தியக்கூறுகளைப் பற்றி விவாதிக்கவில்லை, மேலும் 'பங்கெடுப்பாளர்' மற்றும் 'பயனிலைகள்' ஆகியவை பெயர்ச்சொற்கள் மற்றும் வினைச்சொற்களுக்கு நாம் கொடுக்கக்கூடிய மாற்றுப் பெயர்கள் என்று வெறுமனே கருதுகிறோம். ஆனால் இது சில தொடரியல் வகைகளை மற்றவர்களுக்குக் குறைப்பதற்கான நம்பமுடியாத முயற்சிகளுக்கு வழிவகுத்தது: பெயரடைகள், ஆழமான அளவில், 'உண்மையில் வினைச்சொற்கள்' எனக் கருதப்பட்டன; முன்மொழிவு சொற்றொடர்கள் 'உண்மையில் பெயர்ச்சொல் சொற்றொடர்கள்'; அளவிகள் quantifiers மற்றும் எதிர்மறை வார்த்தை (negative word) *not* இல்லை என்பன 'உண்மையில் வினைச்சொற்கள்', மற்றும் பல. இத்தகைய குறைப்புகளில், எது ஆக்கப்பட்ட வகைப்பாடு மற்றும் எது அடிப்படை வகைப்பாடு- எது கோழி, எது முட்டை- என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கான அளவுகோல்கள் என்ன என்பது பெரும்பாலும் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. உதாரணமாக, பெயரடைகள் வினைச்சொற்கள் என்பதை விட வினைச்சொற்கள் பெயரடைகள் என்று ஒருவர் சமமாக வாதிட முடியாதா? வினைச்சொற்கள் பயனிலைகள் மற்றும் பெயர்ச்சொற்கள் பங்கேற்பாளர் உடன் சமன்படுத்தப்படும் நிலையில், இலக்கண மரபில், அத்தகைய இலக்கண வகைபாடுகளை (எ.கா. வினைச்சொற்கள், எண், நபர், காலம், அம்சம் aspect, முடிவற்ற தன்மை non-finiteness, முதலியவற்றிற்கான மாற்றம்) வேறுபடுத்தும் அனைத்து பண்புகளும். இல்லை.

பல-அடிப்படை மாதிரியில் (multiple-base model) இது கையாளப்படும் விதம் வெளிப்பாடு விதிகளின் ஒரு~பல பொருத்தங்களை (பக்கம். 180). இதன் மூலம், ஒரு வினைச்சொல் சொற்றொடர், ஒரு முன்மொழிவு மற்றும் ஒரு இணைப்பு ஆகியவை அனைத்தும் ஒரே பொருண்மையியல் வகையைக் கொண்டிருக்கலாம், அதாவது ஒரு முன்னறிவிப்பு, அத்தகைய முன்மொழிவுகள் மற்றும் இணைப்புகள் 'உண்மையில் வினைச்சொற்கள்' என்று வாதிட வேண்டிய அவசியமில்லை. சொற்பொருள் வகைகளிலிருந்து தொடரியலைப் பிரிப்பது, ஒலியியல் வகைகளிலிருந்து ('சொல்' போன்றவை) தொடரியல் வகைகளை ('சொல்' போன்றவை) பிரிப்பதற்கு இணையாக உள்ளது மற்றும் விரும்பத்தக்கது.

(5) பொருண்மையியல் 'மாற்றங்கள்' Semantic 'Transformations': உருவாக்கும் மற்றும் விளக்கமளிக்கும் மாதிரிகள் போலல்லாமல், தற்போதைய மாதிரியானது ஒரு தனியான பொருண்மையியல் மாற்றங்கள் அல்லது உட்குறிப்பு விதிகளை அனுமதிக்கிறது. இயல் 13இல் தற்காலிகமாக வாதிடப்பட்ட அத்தகைய விதிகளுக்கான உந்துதல், தொடரியல் உள்ள தொடரியல் மாற்றங்களின் செயல்பாட்டிற்கு ஒப்பான, பொருண்மையியல் மாற்றங்கள் ஒதுக்கப்பட்ட செயல்பாட்டைக் கொண்ட ஒரு கோட்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான ஒரு உந்துதலாகவும் கருதப்படலாம். பொருண்மையியல் மாற்றங்களுடன் சில நேரங்களில் தொடரியல் மாற்றங்களின் சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட பொதுமைப்படுத்தல்களை உருவாக்க முடியும். எடுத்துக்காட்டாக, உருமாற்ற இலக்கணத்தின் பெரும்பாலான மரபுவழி கணக்குகளில் ஒரு 'போலி-பிளவு-வாக்கியம்' மாற்றம் உள்ளது, இது (6a) போன்ற எளிய வாக்கிய அமைப்புகளின் மாதிரியில் (6b) மற்றும் (7b) போன்ற வாக்கியங்களை உருவாக்க அனுமதிக்கிறது.) மற்றும் (7a):

(6a) Bill likes cake

பில்லுக்குக் கேக் பிடிக்கும்.

(6b) What Bill likes is cake

பில் விரும்புவது கேக்.

(7அ) I had a fight with John.

நான் ஜானுடன் சண்டையிட்டேன்

(7b) John was who I had a fight

நான் சண்டையிட்டவன் ஜான்.

தற்போதைய கணக்கில், இது தேவையற்ற விதியாகும், ஏனென்றால் (6a) மற்றும் (6b) ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான ஒரு சொற்பொழிவு உறவு paraphrase relation, எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் நாம் அத்தியாயம் 13 (பக். 263) இல் பார்த்தது போல், அடையாளத்தின் சொற்பொருள் விதியால் உருவாக்கப்படுகிறது. . அதாவது, சொற்பொருள் மாற்றத்தின் ஒரு சிறப்பு நிகழ்வைக் கையாள்வதால் தொடரியல் மாற்றத்தை விநியோகிக்க முடியும். மேலும் இரண்டு வாதங்கள் குறிப்பிடப்படலாம், இறுதியாக, பொதுவாக பல அடிப்படையிலான மாதிரியைப் பாதுகாப்பதில்.

(6) சில மாற்ற விதிகளின் சந்தேகத்திற்கிடமான தன்மை *The Suspect Nature of Some Transformational Rules*: விளக்க-உருவாக்க விவாதம், மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் (குறிப்பாக Chomsky/சாம்ஸ்கி, 1972ஐப் பார்க்கவும்) சில ஆக்க விதிகளை விமர்சித்தனர் ('உயர்த்தல்' 'பயனிலை உயர்த்துதல்' (predicate raising) மற்றும் 'அளதல்' 'quantifier lowering' போன்றவை. குறைத்தல்' (பார்க்க McCawley 1970b, Lakoff 1970) இல்லை மற்ற மாற்றங்களாக நடந்துகொள்ளுங்கள், இல்லையெனில் தொடரியல் உந்துதல் இல்லாதது போல் தோன்றும். இந்த சந்தேகத்திற்கிடமான விதிகள் பல அடிப்படையிலான மாதிரியில் விநியோகிக்கப்படும், அவற்றின் செயல்பாடுகள் வெளிப்பாடு விதிகள் மற்றும் சொற்பொருள் மாற்றங்கள் மூலம் கருதப்படுகிறது. இவ்வாறு, உருமாற்ற விதிகளின் செயல்பாட்டின் விரிவாக்கத்தின் விளைவாக உருவாக்கப்படும் சொற்பொருளுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆட்சேபனைகள் தற்போதைய மாதிரிக்கு பொருந்தாது.

(7) 'கட்டமைப்பைப் பாதுகாத்தல்' (Transformations as 'Structure Preserving') போன்ற மாற்றங்கள்: ஜோசப் எமண்ட்ஸ் Joseph Emonds, ஆங்கில தொடரியல், 1976இல் *Transformations as 'Structure Preserving'* 1976 ஒரு மாற்ற அணுகுமுறையில், மாற்ற இலக்கணத்தின் செல்வாக்குமிக்க மாறுபாட்டை முன்மொழிந்தார், இதில் பல மாற்ற விதிகள் 'கட்டமைப்பைப் பாதுகாக்கின்றன' - அதாவது, அத்தகைய விதிகள் செய்யும் மாற்றங்கள் வாக்கியங்களின் அமைப்பு அடித்தளத்தின் விதிகளின்படி நன்கு வடிவமைக்கப்பட்ட கட்டமைப்புகளை உருவாக்குகிறது. எமண்ட்ஸின் அமைப்பில், 'கட்டமைப்புப் பாதுகாத்தல்' உருமாற்றங்களில், எடுத்துக்காட்டாக, செயலற்ற மாற்றம் மற்றும் வினையுரிச்சொல்-இயக்கம் மாற்றம் ஆகியவை அடங்கும். செயலற்ற விதியின் விளைவாக வரும் துணை-சொற்றொடர் (பக். 196 ஐப் பார்க்கவும்) அதன் தொடரியல் நடத்தையைப் பொறுத்தவரை மற்ற எந்த

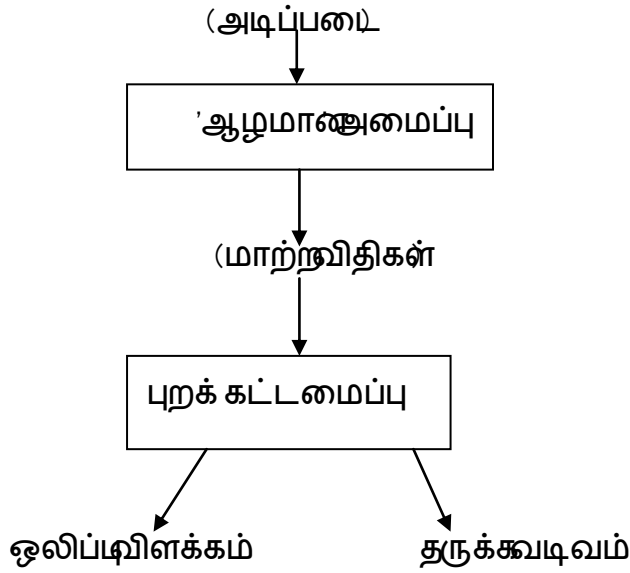
வினையுரிச்சொல் முன்மொழிவு சொற்றொடரைப் போலவே உள்ளது. இதேபோல், வினையுரிச்சொல்-இயக்க விதியின் விளைவாக வினையுரிச்சொல்லின் நிலை (எ.கா. அவள் நேற்று அவனுக்கு போன் செய்தாள் > நேற்று அவள் அவனுக்கு போன் செய்தாள்) வினையுரிச்சொல் இடுவதற்கான சாதாரண விதிகளின்படி, *அவள் நேற்று அவனை அழைத்தாள். . முறைசாரா முறையில் கூறுவது என்னவென்றால், ஒட்டுமொத்த மாற்றங்களை அவர்கள் விரும்பியபடி செய்ய முடியாது: அவை நன்கு வடிவமைக்கப்பட்ட கட்டமைப்பின் பொதுவான தொடரியல் நிலைமைகளால் அனுமதிக்கப்படும் விஷயங்களை மட்டுமே செய்ய முடியும். இங்கே கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ள மாதிரியின்படி ஒருவர் எதிர்பார்ப்பது இதுதான்; எமண்ட்ஸின் 'கட்டமைப்பு-பாதுகாப்பு கட்டுப்பாடு', இந்த மாதிரியில், தொடரியல் உருமாற்றங்கள் நான் வாதிட்ட தொடரியல் மற்றும் சொற்பொருள் நன்கு-வடிவமைப்பிற்கு இடையிலான வேறுபாட்டின்படி, தனித்தனி தொடரியல் நிலைமைகளுக்குள் நன்கு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது என்று பொருள்படும். அத்தியாயம் 10. இங்கே, பல அடிப்படையிலான மாதிரியை ஆதரிக்கும் மற்றொரு காரணியாகும்.

இன்று பொருண்மையியல் Semantics Today

எழுபதுகளின் நடுப்பகுதியில் இருந்து, உருவாக்கும்-விளக்க விவாதத்தின் முக்கிய நபர்கள் வேறுபட்ட வழிகளில் தங்கள் சிந்தனையை வளர்த்துக் கொண்டனர். ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, மொழி பற்றிய சாம்ஸ்கியின் விளக்கக் கண்ணோட்டம் நிலையான கோட்பாட்டிலிருந்து, 1970 இன் விரிவாக்கப்பட்ட நிலையான கோட்பாடு மூலம், 1975 இன் 'திருத்தப்பட்ட விரிவாக்கப்பட்ட தரநிலைக் கோட்பாடு' வரை இன்னும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. இந்த பிந்தைய திருத்தத்தில், தொடரியல் மற்றும் சொற்பொருளுக்கு இடையேயான தொடர்பு, நிலையான கோட்பாட்டில் இருந்ததற்கு நேர்மாறானது: ஒரு வாக்கியத்தின் பொருள் என்ன என்பதன் விளக்கம் அதன் ஆழமான அமைப்பிலிருந்து பெறப்படாமல், அதன் மேற்பரப்பு அமைப்பிலிருந்து பெறப்படுகிறது. ஆழமான அமைப்பு இன்னும் உள்ளது, ஆனால் 'இனிஷியல் ஃபிரேஸ் மார்க்கர்' என்று தவறாகக் குறிப்பிடப்படலாம்: இது உருமாற்ற செயல்முறைக்கான உள்ளீடாகும், ஆனால் இனி சொற்பொருள் விளக்கத்திற்கான இடம் அல்ல. இதன் விளைவாக, வரைபடத்தின் (II) (பக்கம் 345) தீவிர மறுசீரமைப்பு பின்வருமாறு:

(V)

“திருத்தப்பட்டுவிரிவாக்கப்பட்டுநிலையானகாட்பாடு

'ஆழமான கட்டமைப்பின்' பயன்பாடு குறித்த தவறான எண்ணத்தைத் தவிர, இந்த வரைபடம் மேலும் கலைச்சொல் படியை terminological step பிரதிபலிக்கிறது, 'தர்க்கரீதியான வடிவம்' என்பதற்கு ஆதரவாக 'சொற்பொருள் விளக்கம்' என்ற வார்த்தையை கைவிடப்பட்டது. 'தர்க்க வடிவம்' என்பது ஒரு வாக்கியத்தின் பொருளைப் பற்றிய தர்க்கரீதியான தகவலை உள்ளடக்கியது, ஆனால் முழுமையான பொருண்மையியல் உருப்பத்தத்தை உள்ளடக்கியதாக இல்லை, இது இலக்கணம் என்பது ஒரு ஒலி~ பொருள் பொருத்தம் என்ற முந்தைய பார்வையில் இருந்து சாம்ஸ்கியின் பின்வாங்கலைக் குறிக்கிறது. இதற்கு நேர்மாறாக,

பொருண்மையியல் வாக்கிய இலக்கணத்தில் முழுமையாக இணைக்க முடியாது என்று அவர் வாதிடுகிறார்:

முறையான இலக்கணத்தின் கட்டமைப்புகள் சுயாதீனமாக உருவாக்கப்படுகின்றன, மேலும் இந்த கட்டமைப்புகள் பரந்த செமியோடிக் கோட்பாட்டின் கொள்கைகள் மற்றும் விதிகள் மூலம் சொற்பொருள் விளக்கங்களுடன் தொடர்புடையவை என்று செயல்படும் கருதுகோளை ஏற்றுக்கொள்வது நியாயமானதாக எனக்குத் தோன்றுகிறது. (சாம்ஸ்கி மற்றும் ரோனாட், 1979, பக். 56-7)

"தருக்க வடிவம்" "Logical form" என்பது பொருளின் ஒரு பகுதி விவரக்குறிப்பு, இலக்கண அமைப்பால் தீர்மானிக்கப்படும் பொருளின் அந்த அம்சத்தின் விவரக்குறிப்பு. பொருளின் பிற அம்சங்கள் (குறிப்பாக சொல்சார் பொருள்) வேறுபட்ட புலனறிவு/அறிவாற்றல் அமைப்பைச் சேர்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

விளக்கப்படம் (V) இன் வெளிப்படையான மேலோட்டமான தன்மையை மேலும் அழுத்தலாம் ~ ஒலிப்பு விளக்கம் குறைந்த பட்சம் 'ஆழமான' அமைப்பால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்ற பரிந்துரையை (சாம்ஸ்கி மற்றும் ரோனாட், 1979, ப. 173) சாம்ஸ்கி ஏற்றுக்கொண்டார். ஆழமான மற்றும் மேற்பரப்பு அமைப்பு பற்றிய 1965 கருத்துக்களை அதன் தலையில் நிற்க அச்சுறுத்துகிறது. ஆனால் வரைபடத்தை (V) மேலும் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக மாற்ற, புற கட்டமைப்பிலிருந்து தருக்க வடிவத்தைப் பெறுவதற்கான முன்மொழிவு பொருண்மையியல் பற்றிய ஒரு வறிய கருத்தை மட்டுமல்ல, புற கட்டமைப்பின் surface structure செறியூட்டப்பட்ட கருத்தையும் சார்ந்துள்ளது என்பதை விளக்க வேண்டும். சாம்ஸ்கியும் அவரது சக ஊழியர்களும் தொடரியல் பற்றிய ஒரு சுவடு கோட்பாட்டை முன்வைத்துள்ளனர், இதன் மூலம் உருமாற்றங்களால் நீக்கப்படும் கூறுகள், பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகளில் 't' எனக் குறிக்கப்பட்ட ட்ரேஸ்கள் எனப்படும் மாறிகளால் மேற்பரப்பு அமைப்பில் இன்னும் குறிப்பிடப்படுகின்றன:

(8) Who did John see t

ஜான் யாரைப் பார்த்தார் t

(9) John seems t to have won

ஜான் வெற்றி பெற்றதாகத் தெரிகிறது

சுவடு (trace t) என்பது ஒரு பெயர்ச்சொல் சொற்றொடர் (who in (8) and John in

(9)) நகர்த்தப்பட்ட நிலையைக் குறிக்கிறது. நிச்சயமாக, சுவடு ஒலியியல்

ரீதியாக அமைதியாக உள்ளது, ஆனால் இது போன்ற ஒரு 'பேய்' அங்கம் இருப்பதை ஒலியியல் சந்திப்புகளிலிருந்து கண்டறிய முடியும் என்று வாதிடப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, பேச்சுவழக்கில் விரும்புவது என்பது வான்னா போன்றவற்றுக்கு அடிக்கடி குறைக்கப்படுகிறது; ஆனால் இந்தப் புத்தகத்தைப் படிக்க விரும்பும் நபர்களைப் போன்ற உதாரணங்களில் இந்தக் குறைப்பு ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. மாறுபாடு:-

(10) I want to read this book. (reducible to *wanna*)

நான் இந்தப் புத்தகத்தைப் படிக்க வேண்டும்.

(11) The people that I want to read this book ... (not reducible to *wanna*)

இந்த புத்தகத்தை நான் படிக்க விரும்பும் நபர்கள் ...

இந்த வழியில், ஆழமான கட்டமைப்பின் சில குணாதிசயங்கள் மேற்பரப்பு அமைப்பிலும் ஒலிப்பு விளக்கத்திலும் கூட பாதுகாக்கப்படுவதாகக் கருதப்படுகிறது, இதனால் மேற்பரப்பு அமைப்பிலிருந்து பொருள் பெறப்படுகிறது என்ற கூற்று தோன்றுவதை விட நம்பமுடியாததாக இருக்கும்.

கோட்பாட்டுப் பொருண்மையியல் theoretical semantics தற்போதைய வளர்ச்சிகளைப் பற்றி பொதுமைப்படுத்துவது கடினம், உருமாற்ற இலக்கணத்துடன் பணிபுரியும் முன்னணி பொருண்மையியல் அறிஞர்களில் ஒருவரான ஜே.ஜே. காட்ஸ் J. J. Katz, நிலையான கோட்பாட்டிற்கு விசுவாசமாக இருந்து வருகிறார், அதேசமயம் ஒரு உருவாக்கும் சொற்பொருள் நிலையை ஆதரிக்கும் மொழியியலாளர்களில் சிலர் முறையானதை கைவிட்டனர். அர்த்தத்தின் விளக்கமான சிக்கல்களில் நுண்ணறிவை வளர்ப்பதற்கு ஆதரவாக முற்றிலும் கோட்பாடு. ஒரு நம்பிக்கைக்குரிய வளர்ச்சியாக, ஃபில்மோரின் (1977) அர்த்தத்தை அவர் 'காட்சிகள்' என்று அழைப்பது தொடர்பான விவாதத்தை ஒருவர் குறிப்பிடலாம் - உளவியல் திட்டங்கள் இதில் ஒரு பகுதியைக் குறிப்பிடுவது மீதமுள்ள பகுதிகளைக் குறிக்கும். இவ்வாறு, 'வாங்குதல்' மற்றும் 'விற்பனை', 'செலுத்துதல்' மற்றும் 'செலவு' ஆகிய கருத்துக்கள், ஒவ்வொன்றும் வாங்குபவரும் விற்பவரும் பொருட்களையும் பணத்தையும் பரிமாறிக் கொள்ளும் அடிப்படை வணிக 'காட்சியின்' வெவ்வேறு அம்சங்களில் கவனம் செலுத்துகின்றன. அர்த்தத்திற்கான மிகவும் முறைசாரா உளவியல் அணுகுமுறையின் திசையில் மற்றொரு வளர்ச்சியானது அர்த்தத்தின் உருவக அடிப்படையை லாகோஃப் விசாரிப்பதாகும் (Lakoff and Johnson 1980). இந்த இரண்டு அணுகுமுறைகளும் எலினோர் ரோஷின் முன்மாதிரி (பக். 84

ஐப் பார்க்கவும்) மற்றும் மனதின் பொதுவான அறிவாற்றல் செயல்பாடுகளிலிருந்து பொருளை எளிதில் பிரிக்க முடியாது என்ற பார்வையை (சாம்ஸ்கியின் கருத்துக்கு எதிராக) ஏற்றுக்கொள்கின்றன. ஃபில்மோர் மற்றும் லாகோஃப் ஆகியோரும் சாம்ஸ்கியில் இருந்து வேறுபட்டு, மொழியியல் அர்த்தத்தை உளவியல் ரீதியாகப் பொருத்தமான கணக்கைக் கொடுக்க வேண்டுமானால், பாரம்பரிய தர்க்க அமைப்புகளிலிருந்து மிகவும் வித்தியாசமான ஒன்று தேவை என்று கருதுகின்றனர்.

இந்த தற்போதைய வேறுபாடுகள் முதன்மையாக தத்துவ தர்க்கத்தால் தாக்கம் செலுத்தும் சொற்பொருள் பார்வைகளுக்கு இடையே ஒரு அடிப்படை பதற்றத்தை பிரதிபலிக்கின்றன, மேலும் அவை முதன்மையாக புலனறி உளவியலால் (cognitive psychology) பாதிக்கப்படுகின்றன. நமது சொந்த நம்பிக்கை ~ இயல் | தொடங்கப்பட்டது ~ என்பது பிற துறைகளால் வழங்கப்படும் அர்த்தத்திற்கான அணுகுமுறைகளில் பொருண்மையியல் சார்ந்து இருக்கக்கூடாது, மேலும் எதிர்காலத்தில் அதிக வெகுமதிகளைத் தரும் முன்னேற்றங்கள் மூன்று துறைகளால் வழங்கப்பட்ட நுண்ணறிவுகளை ஒரு இணக்கமான தொகுப்புக்குள் கொண்டு வரக்கூடியவை. பொருளில் பொதுவான ஆர்வம்: மொழியியல், தத்துவம் மற்றும் உளவியல்.

இந்த கடைசி இயல், அடிப்படைச் சிக்கல்கள் எந்த வகையிலும் பொருண்மையியல் முடிவு செய்யப்படவில்லை என்ற தெளிவான எண்ணத்தை வாசகருக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கும். விரைவான வளர்ச்சிகள் இருந்தபோதிலும், அறிவியலாக இருக்கும் ஒழுக்கத்தை அறிவியலாக மாற்றுவதற்கு நாம் இன்னும் வெகு தொலைவில் இருக்கிறோம். கட்டமைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகள் அந்த எச்சரிக்கையான வார்த்தையான 'ஊகங்கள்' 'speculative' என்று பெயரிடப்பட வேண்டும்; ஆனால் குறைந்த பட்சம் நாம் இயற்கையான மொழியில் பொருள் பற்றி ஒப்பீட்டளவில் தெளிவான மற்றும் விரிவான சூத்திரங்களை formulations உருவாக்கக்கூடிய ஒரு புள்ளியை அடைந்துள்ளோம்.

துணை நூற்பட்டியல்

இராசேந்திரன். எஸ்.எல்., 1991 “தற்காலத் தமிழ் சொற்களஞ்சிய உருவாக்கம்”. (பகுதி 1) தமிழ்கலை, 9.1-4:55:76.

இராசேந்திரன்.ச., 2001. “தற்காலத் தமிழ்ச் சொற்களஞ்சியம்”. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர். க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, க்ரியா, சென்னை. இராசேந்திரன், ச. மற்றும் பாஸ்கரன், ச. 2004. சக்திவேல்.ச., இராசேந்திரன். ச., 1994. சொற்கள் (வாழ்வும் வரலாறும்). சென்னை, மணிவாசகர் பதிப்பகம்.

சண்முகம். செ., 1989. பொருண்மையியல். அண்ணாமலை நகர், அனைத்திந்திய மொழியியற் கழகம்

Chafe, W. 1970. Meaning and Structure of Language. Chicago University of chicao press.

----- 2000. Meaning in Language: An Ingroduction to Semantics and pragmatics. Offord, New york: Oxford University Press.

Dixon,P.M.W. 1971.A Method of Semantics Description. In steinberg, D.D. and Jakobovits L.A.(ed) Semantics. New york: Cambridge University Press.

Fellbaum,C. 1990. English verbs as a Semantic Net. International Journal of Lexicography. 3.4:278-301.

Grimshaw.J.1990. Argument Structure Cambridge: MIT Press.

Gruber, J.1976. Lexical Structures in Syntax and Semantics. New York: North Holland.

Jakendoff, R. 1972. Semantic Interpretation in Generative Grammar. Cambridge. MA: MIT Press.

-----1983. Semantics and Cognition Cambridge M.A. : MIT Press.

-----1990. Semantics Structures. Cambridge M.A: MIT Press.

Katz,J.J. 1972. Semantic Therory. New York: Harpev & Row.

Katz,J.J. and Foder, J.A.1963. “The Structure of a Semantic Theory”. Language.

Leech, G.N. 1969. Towards the Semantic Description of English. London: Longman.

Leech, G.N.1974. Semantics. Harmondsworth. Penguin.

Leherer, A. 1974. Semantic Fields and Lexical Structure. London: North Holland publishing company.

----- 1993. English Verb Classes and Alternations. Chicago and London: University of chicao Press.

Lyons:J. 1963. Structural Semantics: Oxford. Blackwell.

----- 1975. Linguistics Semantics. 2 Volumes New York. Cambridge University Press.

----- 1995. Linguistics Semantics: An Introduction. Cambridge: cambridge University Press.

Pustovsky.J. The Generative Lexicon. Cambridge Massachusetts: The MIT Press.

Rajendran S. 1978. Syntax and Semantics of Tamil Verbs (manuscript) Ph.D. Thesis Poona: University of poona.

-----1981. Semantics Structure of Tamil Verbs In: 13th All India Teacher's Association Conference aayvukkovai, vol. 2.305-310.

----- 1982. "Verbs of seeing in Tamil" Poona: Bulletin of the Deccan College Research Institute 41:151- 159.

----- 1983. Semantic Structure of Directions Verbs of movement.